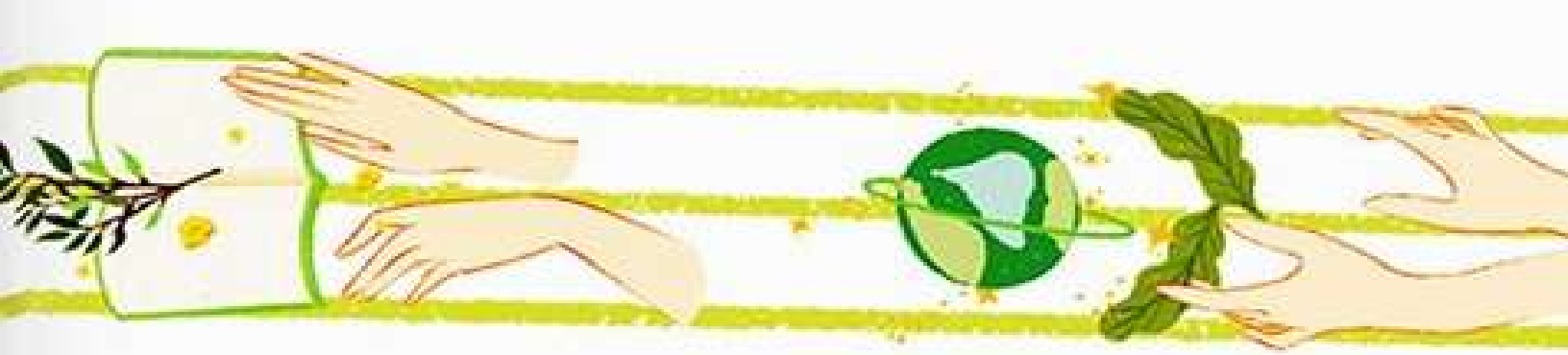
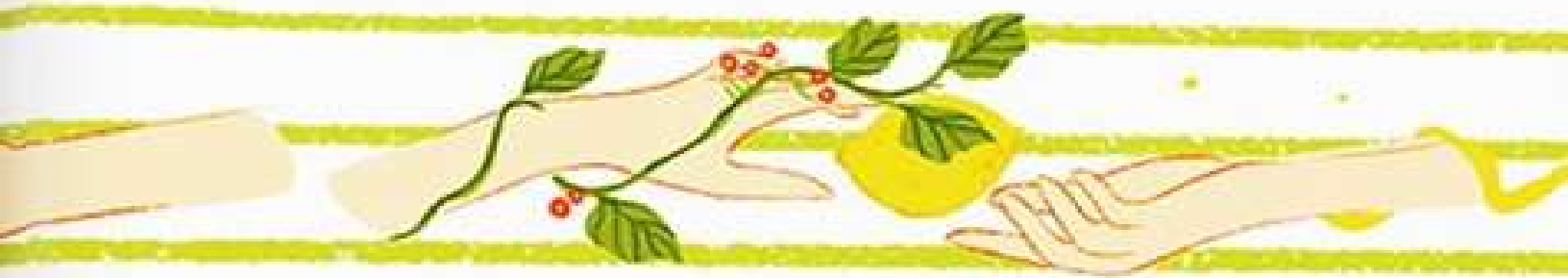

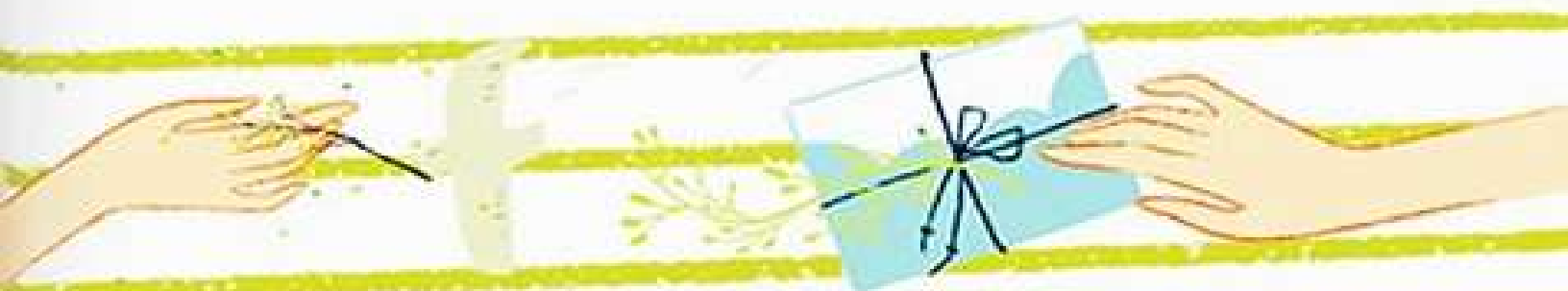

HỒi Sênh

Mười Năm

VỊ NGỌT

Mục lục

<u>Chương 1 : 1</u>
<u>Chương 2 : 2</u>
<u>Chương 3 : 3</u>
<u>Chương 4 : 4</u>
<u>Chương 5 : 5</u>
<u>Chương 6 : 6</u>
<u>Chương 7 : 7</u>
<u>Chương 8 : 8</u>
<u>Chương 9 : 9</u>
<u>Chương 10 : 10</u>
<u>Chương 11 : 11</u>
<u>Chương 12 : 12</u>
<u>Chương 13 : 13</u>
<u>Chương 14 : 14</u>
<u>Chương 15 : 15</u>
<u>Chương 16 : 16</u>
<u>Chương 17 : 17</u>
<u>Chương 18 : 18</u>
<u>Chương 19 : 19</u>
<u>Chương 20 : 20</u>
<u>Chương 21 : 21</u>
<u>Chương 22 : 22</u>
<u>Chương 23 : 23</u>
<u>Chương 24 : 24</u>
<u>Chương 25 : 25</u>
<u>Chương 26 : 26</u>
<u>Chương 27 : 27</u>
<u>Chương 28 : 28</u>
<u>Chương 29 : 29</u>

[Chương 30 : 30](#)
[Chương 31 : 31](#)
[Chương 32 : 32](#)
[Chương 33 : 33](#)
[Chương 34 : 34](#)
[Chương 35 : 35](#)
[Chương 36 : 36](#)
[Chương 37 : 37](#)
[Chương 38 : 38](#)
[Chương 39 : 39](#)
[Chương 40 : 40](#)
[Chương 41 : 41](#)
[Chương 42 : 42](#)
[Chương 43 : 43](#)
[Chương 44 : 44](#)
[Chương 45 : 45](#)
[Chương 46 : 46](#)
[Chương 47 : 47](#)
[Chương 48 : 48](#)
[Chương 49 : 49](#)
[Chương 50 : 50](#)
[Chương 51 : 51](#)
[Chương 52 : 52](#)
[Chương 53 : 53](#)
[Chương 54 : 54](#)
[Chương 55 : 55](#)
[Chương 56 : 56](#)
[Chương 57 : 57](#)
[Chương 58 : 58](#)
[Chương 59 : 59](#)
[Chương 60 : 60](#)
[Chương 61 : 61](#)

Chương 62 : 62

Chương 63 : 63

Chương 64 : 64

Chương 65 : 65

Chương 66 : 66

Chương 67 : 67

Chương 68 : 68

Chương 69 : 69

Chương 70 : 70

Chương 71 : 71

Chương 72 : 72

Chương 73 : 73

Chương 74 : 74

Chương 75 : 75

Chương 76 : 76

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 1 : 1

Cao tam khai giảng ngày đầu tiên, Thẩm Ý liền đến muộn.

Trước một đêm thức đêm làm bài, kết quả sáng nay ngủ quên, nàng liên điểm tâm đều chưa ăn, bồi thưởng thư bao liền hướng trường học chạy tới. Mắt thấy muộn đến, lại tại quái quá một cái cong sau, bị cửa trường học ô mệnh mônng đám người kinh sợ.

Tình huống nào?

Hiện tại đã khoái bảy giờ rưỡi, lúc này cổng trường học liền tính còn có người, cũng nên là giống nàng loại này vội vội vàng vàng hướng trong đuổi học sinh, như thế nào sẽ có nhiều như vậy người chờ ở chỗ này? Vẫn đều là nữ sinh?

Thẩm Ý đến gần một chút, phát hiện này đó nữ hài tuổi tác đều không đại, xuyên phiêu lượng váy, có chút còn hóa trang, rất rõ ràng nghiêm túc ăn diện quá, một mỗi cái thoát nhìn phi thường kích động.

Có nữ sinh hỏi: "Xác định sao? Hẳn hôm nay thật sự sẽ đến?"

"Xác định, hẳn gần nhất Nhất Chu hành trình đều hủy bỏ, không là đến đến trường còn sẽ là cái gì? Dù sao hẳn khai giảng liền cao tam, khóa vẫn là muốn thưởng!"

"Chính là, như thế nào bây giờ còn không thấy người a? Không phải là chúng ta đi chậm, hẳn đã đi vào đi. . . Không muốn không muốn a!"

Điện thoại di động hợp thời tại túi trong chấn động, là nàng khuê mật Dương Việt Âm, "Tiểu Ý, Thẩm Ý đồng học! Người như thế nào còn chưa tới a, chúng ta có thể toàn chờ người cứu mạng ni!"

"Lập tức. Đối âm âm, hôm nay tình huống nào? Cửa trường học thật nhiều người."

"Nga, cái kia a, người đoán không được?"

Thẩm Ý nghĩ đến mới vừa nghe đến đối thoại, trong đầu hiện lên cái suy đoán. Không đợi nàng nói ra, bên kia Dương Việt Âm ngữ khí biến đổi, một cổ khắc chế không ngừng kích động, "Trừ bỏ cái kia còn có thể là cái gì?'Vương tử' muốn tới lên lớp!"

Thẩm Ý cước bộ đình trệ.

Liên giống mỗi sở cao trung đều sẽ có được hoan nghênh soái khí nam sinh, gia châu thất trung mặc dù là một khu nhà trọng điểm trung học, nhưng thanh xuân kỳ hài tử tưởng đều nhất dạng, trường học theo thường lệ có điều vị ban thảo cấp thảo giáo thảo tồn tại. Hơn nữa học bá nhóm đọc sách khắc khổ, chơi đứng lên cũng tích cực nhi, từng ở trường học Tieba làm quá nhiều lần chính nhi bát kinh bình chọn, hơi chút dễ nhìn điểm nam sinh đều bị xách đi lên tham dự cuộc đua, cạnh tranh có thể nói kịch liệt. Bất quá, nhắc tới giáo thảo khả năng có rất nhiều cái lựa chọn, sẽ bị đại gia gọi "Vương tử" lại chỉ có một người.

Tiểu Nhượng.

Thất trung cao tam ngũ ban học sinh, cũng là năm nay 17 tuổi, có "Quốc dân đệ đệ" danh xưng siêu cao nhân khí tiểu sinh.

Thẩm Ý nhìn xem chung quanh, tưởng chính mình như thế nào có thể như vậy trì độ. Đương nhiên chỉ có thể là bởi vì cái này, nếu không còn có ai có thể làm cho nhiều như vậy nữ hài sáng sớm ở trong này ngồi xổm

thủ? Trên thực tế này còn tính hảo, nàng nhớ rõ cao nhất Tiểu Nhượng mới vừa vào tiết học, nghe tin tức mà đến miễn trực tiếp nhượng này điều bình thường không có gì người đường phố đỗ xe, giáo phường không thể không xuất động giáo cảnh cường chế khơi thông.

Nàng cúp điện thoại, mới vừa tưởng tiến trường học, lại bị bảo an một phen ngăn lại, "Ai, người người người, làm gì?"

Thẩm Ý: "... Ta đến trường a."

"Thiếu đến, liên giáo phục đều không xuyên, tưởng giả mạo học sinh trà trộn vào đi có phải hay không? Cô nương, chúng ta không là đều nói tốt rồi sao? Phải đợi liên ở bên ngoài chờ, ta không đuổi các người, nhưng là, các người cũng không cho tiến cổng trường! Đều phối hợp một chút a, nghe lời!"

Thẩm Ý ngần ngừ, lúc này mới kịp phản ứng, chính mình buổi sáng đi quá gấp quên xuyên giáo phục. Phóng tới bình thường cũng không có việc gì, nhưng mà hôm nay đặc thù tình huống, bảo an hiểu lầm.

Bên cạnh miễn sợ bảo an sinh khí, vội nói: "Chúng ta phối hợp, chúng ta phối hợp. Người biệt xúc động a, biệt hại chúng ta cùng nhau bị đuổi đi."

Mặt sau một câu là đối Thẩm Ý nói, nàng trao nàng cánh tay, tựa hồ sợ nàng ngạnh hướng trong sấm. Một cái khác miễn cũng nói: "Hết hy vọng đi, thất trung muốn như vậy hảo trà trộn vào đi, ta sớm hỗn. Hiện tại chỉ hận chính mình tốt nghiệp quá sớm, ta muốn là Văn Sinh vài năm thì tốt rồi, không chắc chắn có thể cùng tiểu nhượng đương đồng học ni!"

"Thôi đi, Văn Sinh vài năm người cũng khảo không thượng thất trung, ta nhìn muốn chết tâm chính là người. . ."

Gia châu thất trung làm Tiểu Nhượng trường học, hai năm nay sớm thành miễn nhóm vùng đất mộng tưởng, đại gia lại nói tiếp giọng điệu đều

phi thường tôn trọng hướng tới. Bất quá thất trung bản thân quả thật cũng phi thường khó khăn, đối vốn là học sinh đến nói vẫn luôn là cao lĩnh chi hoa bàn tồn tại.

Đây là Thẩm Ý lần đầu tiên tiếp xúc gần gũi Tiểu Nhượng miễn, các nàng thoạt nhìn so với chính mình muốn đại, hai mươi tới tuổi, hẳn là đã đọc đại học, làm không hảo còn có công tác. Thẩm Ý có chút tò mò, vì cái gì này đó tỷ tỷ sẽ thích so với chính mình tiểu nam hài tử ni? Nàng cho rằng Tiểu Nhượng miễn đều là tiểu nữ hài.

Bất quá hiện tại không rảnh tưởng cái này, trong trường học truyền đến một đạo tiếng chuông, kia là sớm đọc bắt đầu dự bị linh. Thẩm Ý tránh ra nữ hài, từ túi sách trong lấy ra thẻ học sinh, tại đại gia nhìn chăm chú hạ đưa cho bảo an, "Ta thật là nơi này học sinh, ngài khiến cho ta vào đi thôi!"

Chờ Thẩm Ý bị bảo an cho đi, mắt thấy muốn đi vào thánh địa, rốt cục có kịp phản ứng nữ sinh lớn tiếng hỏi: "Ai, đồng học người vài năm cấp a, biết Tiểu Nhượng sao? Hẳn hôm nay tới lên lớp không? Người nhận thức hẳn sao?"

Thẩm Ý vừa chạy vừa quay đầu lại nói: "Ta cũng vừa tới trường học, ta không biết!"

Nàng nói dối.

Căn cứ nàng kinh nghiệm, Tiểu Nhượng hôm nay khẳng định là không trước tiên tiến giáo, nếu không nàng sớm nên nghe đại gia tại đàn trong nói. Bất quá nàng không tưởng nói cho các nàng, hy vọng các nàng cho rằng Tiểu Nhượng đã tiến vào, sẽ sớm một chút buông tha rồi đi.

Đồng học một hồi, giúp này điểm tiểu tội không tính cái gì. Chính là Tiểu Nhượng bây giờ còn không có tới, chẳng lẽ là là tính toán hao đến các nàng đi rồi mới tiến vào sao?

Mới vừa nghĩ đến đây, bỗng nhiên một cái trọng vật từ trên trời giáng xuống, thẳng tắp nện ở trước mặt trên cỏ! Thấm Ý hoảng sợ, tập trung nhìn vào mới phát hiện kia là một cái túi sách, tầm mắt thuận theo hướng thượng, chỉ thấy cao đại tường vây thượng, một nam hài tử chính hướng bên trong phiên bò.

Hắn xuyên Thấm Ý quên xuyên giáo phục, xanh trắng đan xen mặc áo quần dài, đây là toàn Trung Quốc học sinh quen thuộc nhất một khoản quần áo, đại gia vô số lần tức giận mắng quá nó xấu xí, nói nó chậm trễ chính mình xinh đẹp như hoa thanh xuân, nhưng nhìn đến cái này người xuyên giáo phục chỉ biết, không là quần áo vấn đề, là người!

Thiếu niên tay trường chân trường, một bàn tay chống tường vây, chân dẫm tại bên kia. Tường rất cao, hắn động tác cũng rất mạnh mẽ, sáng sớm dương quang chiếu hắn mặt nghiêng, nhượng hắn tuần lẫm ngũ quan, đen thùi song mâu, còn có khóe miệng ý cười đều rõ ràng có thể thấy.

Bên cạnh là một cây đại thụ, cành lá xanh biếc rậm rạp, toàn bộ hình ảnh sạch sẽ được phảng phất thanh xuân điện ảnh trong một màn tiết độ.

Nam sinh rốt cục hai chân rơi xuống đất, vỗ vỗ hai tay, nhặt lên túi sách ném tới trên vai. Nhìn ra hắn rất đắc ý, vì mình cơ trí cùng anh dũng, hắn thậm chí còn thối thanh huyết sáo.

Sau đó hắn xoay người, cùng Thấm Ý đối vừa vặn.

Nam sinh: "..."

Trường học tường vây hạ, Thấm Ý nhìn nam sinh, nam sinh cũng nhìn Thấm Ý.

Bốn mắt nhìn nhau, ai đều không nói nói.

Hồi lâu, Thẩm Ý rốt cục hỏi: ". . . Tiểu Nhượng? Người là. . . Tiểu Nhượng sao?"

Nam sinh trước mắt, đúng là nhượng miến lâu đợi không được Tiểu Nhượng!

Thẩm Ý ngữ khí rất khiếp sợ, bởi vì như thế nào cũng không nghĩ tới hãn cư nhiên sẽ trèo tường, thất trung an bảo không là rất nghiêm khắc sao?
!

Bên kia, Tiểu Nhượng cũng rất khiếp sợ. Hãn vốn là vì trốn cửa miến mới quyết định trèo tường, ai biết một nhảy xuống liền lại đụng thượng cái nữ sinh, nhất thời cho là mình bị ôm cây đợi thỏ, bắt ba ba trong hũ!

Nam sinh không thể tin đạo: "Không phải đâu! Các người hiện tại đều trà trộn vào trường học?!"

Thẩm Ý sửng sốt, không hiểu hãn ý tứ. Tiểu Nhượng vì thế cho là mình đoán trúng, nữ hài xuyên bạch t tuất xứng thiên màu nâu quần, tóc trát thành đuôi ngựa, lộ ra trơn bóng cái trán, mang phó tế biên viên kính mắt, thoát nhìn thanh tú sạch sẽ, trẻ con chưa thoát. Hãn có chút ngoài ý muốn, không nghĩ tới loại này bề ngoài văn văn tĩnh tĩnh nữ hài cư nhiên so bên ngoài những cái đó nữ sinh còn lớn mật.

Hãn nghĩ nghĩ, quyết định đương cái hảo thần tượng, một tay vỗ vỗ nàng bả vai, lộ ra hăng ngày doanh nghiệp dương quang mỉm cười, "Muội muội, còn tại đọc sách đi? Người tới xem ta ta thật cao hứng, nhưng là không thể trốn học, cũng không có thể trà trộn vào trong trường học, đây là không đối.

"Lúc này đây liền tính, nhưng về sau không cho đến. Phải học tập thật giỏi. Lần sau có thể đi ta gặp mặt hội, tại chính thức trường hợp thấy ta, đến lúc đó nếu người cuộc thi tiến bộ, ta sẽ cho người thưởng cho!"

Nói xong, từ trong bao xuất ra một chi Mark bút, kéo qua Thấm Ý quần áo. Thấm Ý rút cục mình bạch hăn hiểu lầm cái gì, giã dạ đạo: "Ta không là. . . Người chờ một chút. . ."

"Ta không có trách người!" Tiểu Nhượng trấn an mà liếc nhìn nàng một cái, "Chỉ cần người sửa lại, cái này sự liền đương không phát sinh quá."

Đồng thời tay nâng bút lục, tại nàng góc áo ký xuống rồng bay phượng múa "Tiểu Nhượng" hai chữ.

Thấm Ý: ". . ."

Lại một đạo đồn dập tiếng chuông khai hỏa, sớm đọc chính thức bắt đầu. Tiểu Nhượng không dám lại dừng lại, một bên chạy vừa nói: "Nghe được sao, nhanh chóng về nhà! Không cần chọc ta sinh khí!"

Thấm Ý: "... . . ."

Tiểu Nhượng chân trường, một đường chạy được bay nhanh, rất khoái liền tới cao tam ngũ ban cửa. Bên trong đã bắt đầu đọc sách, nhưng lão sư còn không có đến, hăn từng khấu khí, không vội mà đi vào, trước dựa vào ở nơi đó cảm thụ một chút.

Bởi vì công tác bận rộn, hăn cái này cao trung tuy rằng đọc hai năm, thực tế đến trường học thời gian thêm cùng nhau cũng không vượt qua hai tháng, cùng đại đa số đồng học đều không quen. Nhưng hăn kỳ thật rất thích vườn trường sinh hoạt, mỗi một lần đến trường học, liền cảm giác chính mình như là một cái rốt cục có thể nghỉ ngơi con quay, không cần lại điên cuồng xoay tròn.

Chính là thượng học kỳ thiếu khóa thật sự rất nhiều, liên thi cuối kỳ đều không tham gia, tính tính khoái bốn tháng không gặp đại gia. Hăn thế nhưng đã lâu có chút khẩn trương, thở sâu mới đi vào.

Cả lớp đồng thời quay đầu, cùng hân hoan hệ tương đối gần thể dục uỷ viên Trương Lập Phong bỗng nhiên đứng dậy, kích động đạo: "Người rất cục đến!"

Như vậy nhiệt tình? !

Tiểu Nhượng có chút kinh ngạc. Mặc dù là minh tinh, có thể hưởng các bạn học cũng không như vậy ngóng trông hân đến quá, mấy chục ánh mắt đều lóe ra như lang tựa hồ nhiệt tình. Hân cảm động, đối chào đón Trương Lập Phong nói: "Là, ta đến. Đã lâu không gặp, người hoàn hảo sao?"

Trương Lập Phong: "A, người hảo người hảo, đã lâu không gặp người lại soái."

Tiểu Nhượng đưa tay muốn cùng hân vỗ tay hoan nghênh, lại lạc cái không, Trương Lập Phong trả lời hoàn hân sau đó, nhìn không chớp mắt mà lướt qua hân, đi tới phía sau hân.

Tiểu Nhượng lúc này mới phát hiện, toàn ban đồng học tầm mắt cũng là nhìn hướng phía sau hân, hân mặc danh kỳ diệu mà quay đầu lại, đã thấy mới vừa bị chính mình tại quần áo thượng ký danh nữ sinh bối túi sách đã đi tới.

Tiểu Nhượng còn chưa kịp khiếp sợ hiện giờ này tư sinh phạn (Sasaeng Fans) cũng quá kiêu ngạo, đều theo tới phòng học, Trương Lập Phong đã lôi kéo nàng tay, phảng phất giải phóng khu nhân dân rất cục phán đến hồng quân giống nhau, đạo: "Trường ban! Trường ban ngài lão nhân gia cuối cùng đến!"

Tiểu Nhượng: "... ? ? ?"

Thẩm Ý không có nhìn Tiểu Nhượng, mà là từ trong bao xuất ra một bộ quyển tử, đưa cho Trương Lập Phong, nhỏ giọng nói: "Các người năm

chặt thời gian, biệt bị lão sư thấy được!"

Trương Lập Phong nhất thời rơi lệ đầy mặt, "Minh bạch, ta thay toàn ban đồng học cảm kích ngài đại ân đại đức!"

So "Ta đại minh tinh cùng lớp đồng học rốt cục đến lên lớp" càng làm cho đại gia kích động là cái gì ni?

Đương nhiên là —— lớp học một người duy nhất viết nghỉ hè tác nghiệp đồng học đến!

Làm trọng điểm trung học trọng điểm ban, các lão sư luôn luôn thủ đoạn độc ác, trong đó lấy số học lão sư tối quá —— hẳn cư nhiên tại nghỉ hè cuối cùng Nhất Chu thông qua lớp QQ đàn cấp đại gia bố trí mấy bộ tân đề! Đáng thương này đàn đã chơi điên rồi hài tử cho dù có học bá chuyên nghiệp tổ đường, cũng không một cái viết xong, trừ bỏ Thẩm Ý.

Cuối cùng một bộ quyển tử khó nhất, nàng cũng là tối hôm qua thức đêm mới làm xong, sáng nay liền mang đến cứu tế đại gia. Không khoa trương mà nói, tại quần chúng trong mắt, nàng bước vào phòng học thân ảnh đều bao phủ thánh quang!

Mắt thấy cả lớp đều vì cái này công việc lu bù lên, Thẩm Ý rốt cục quay đầu nhìn hướng Tiểu Nhượng. Hẳn cũng nhìn chăm chăm nàng, sau đó tầm mắt trượt xuống, nàng bạch t tuất bị nàng tay che khuất một chút, nhưng vẫn như cũ có thể nhìn đến phía dưới màu đen nét mực, đúng là hẳn vừa mới múa bút ký hạ đại danh.

Tiểu Nhượng: "... Dựa vào!"

Tác giả có lời muốn nói:

hey ngài thụ Barty! Ở cái này khắp chốn mừng vui ngày, ta khai tân văn nha!

Khoảng cách lần trước khai văn thật sự qua thật lâu thật lâu thật lâu, lâu đến ta đều có điểm không có thói quen hiện tại Tấn Giang. Trung gian hai năm nay vẫn luôn có cô nương hy vọng ta có thể lại khai giới giải trí, nhất định là bị các người niệm nhiều, ta cư nhiên thật sự lại mở!

Lần này là một cái về thanh xuân cổ sự, ta viết trong lòng ta tốt đẹp nhất thiếu nữ cùng thiếu niên, hy vọng đại gia cũng có thể đủ thích bọn họ, có thể thích câu chuyện này ~

Cuối cùng quy củ cũ, chúc mừng khai hồ, tấu chương 24h nội bình luận đưa 20 điểm JJ tệ hồng bao (khấu trừ thủ tục phí đến trưởng 19 điểm), chúc đại gia tân niên khoái nhạc ~

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 2 : 2

Sớm tự học tiến hành đến một nửa, chủ nhiệm lớp Kiều Nhị tiến vào.

Nàng đứng ở bục giảng, vỗ vỗ tay nhượng mọi người yên lặng, sau đó cười tủm tỉm đánh giá một vòng, "Một cái nghỉ hè không thấy, đều thay đổi không thiếu a."

Hai tháng thời gian, đủ để cho thanh xuân kỳ hài tử nhóm đến cái đại biến dạng, có nam sinh cắt cao một tiết, cũng có nữ sinh tóc thật dài, trường học không cho phi tóc, liền cho chính mình biên cái vui tươi bím tóc, tại phạm quy bên cạnh thăm dò.

Có nam sinh ồn ào: "Kiều lão sư cũng biến xinh đẹp!"

Kiều Nhị tuổi trẻ, năm nay còn không đến ba mươi tuổi, cho nên chỉ huy trực ban phong cách cũng tương đối hiền hoà, thường xuyên sẽ cùng các học sinh nói giỡn. Nghe đến thế, nàng giả ý trừng nam sinh một mắt, "Ý của ngươi là lão sư trước kia không xinh đẹp?"

Đại gia phun cười, nam sinh khoa trương mà biện giải, nàng lười lý hăn, nhìn hướng phòng học xếp sau, một lúc lâu, làm như có thật đạo: "Luận biến hóa, vẫn là ai cũng không bằng chúng ta đại minh tinh, ân, càng ngày càng soái a!"

Cả lớp đồng thời quay đầu lại. Tại bọn họ cuối tầm mắt, Tiểu Nhượng che thượng nửa bên mặt, phảng phất phi thường ngại ngùng mà kháng nghị: "Kiều lão sư, ngươi như vậy giễu cợt học sinh là không đối!"

Cười vang.

Cảnh tượng như vậy, đối 16 cấp 5 ban các học sinh đến nói đã rất quen thuộc. Nhưng mà xa tưởng hai năm trước, đại gia kết thúc nghỉ hè, đầy cồi lòng chờ mong chuẩn bị bắt đầu chính mình học sinh trung học sống, lại khiếp sợ phát hiện, bọn họ cư nhiên cùng Tiểu Nhượng thành cùng lớp đồng học!

Thẩm Ý nhớ rõ, kia thiên đi ở trường học Lâm Ấm trên đường, đều có thể nghe được chung quanh tại thảo luận: "Rốt cuộc nào một ít tân sinh là 5 ban!" Cùng với, "Vì cái gì ta không là 5 ban!"

Sẽ tạo thành như vậy oanh động, đương nhiên là bởi vì Tiểu Nhượng đúng là cái không hơn không kém đại minh tinh.

Hắn là ngôi sao nhỏ tuổi xuất thân, ngũ tuổi bắt đầu chụp diễn, mười mấy năm trong vô mấy chục bộ tác phẩm, trong đó không thiếu nổi tiếng kinh điển chi làm. Cho nên mặc dù là bạn cùng lứa tuổi, nhưng ở một trình độ nào đó nói, bọn họ đều là nhìn hắn diễn lớn lên.

Tiểu Nhượng trường đến mười mấy tuổi khi, bắt đầu rút đi trẻ con, từ từ hiển lộ thiếu niên tuấn lãng cùng soái khí, công ty hợp thời an bài hắn thượng vài cái tổng nghệ chân nhân tú, hắn ở bên trong dương quang sáng sủa, thiếu niên khí mười phần biểu hiện nhanh chóng vì hắn hút một đại sóng tỷ tỷ phấn muội muội phấn bạn gái phấn. Đương hắn cao trung nhập học khi, đã là Weibo miễn quá ngàn vạn, vô luận đi đến chỗ nào đều miễn vây quanh đương hồng thần tượng.

Có thể tưởng tượng, cùng hắn trở thành cùng lớp đồng học cái này sự, sẽ nhượng toàn Trung Quốc nhiều ít thiếu nữ ghen tị được hai mắt đỏ lên.

Các bạn học một bắt đầu đều rất khẩn trương, không hiểu biết như thế nào cùng đại minh tinh ở chung, cũng sợ bị đỏ mắt cái khác ban đồng học kéo đi ra ngoài đánh (. . .), sau lại dần dần phát hiện Tiểu Nhượng cư nhiên

là cái rất hảo ở chung người. Không bởi vì chính mình nổi danh liền tự cao tự đại, ai tìm hẩn giúp đỡ đều nghĩa bất dung từ, đương miễn ngăn chặn trường học tạo thành ủng đồ sau, còn rất ngại ngùng mà cùng đại gia đạo nhiều lần khiếm. Thái độ quá mức khiêm tốn, nhượng đại gia sinh ra một loại hẩn kỳ thật cũng rất khẩn trương ảo giác.

Đương nhiên, sau lại hẩn thừa nhận, hẩn đúng là sợ hãi bởi vì chính mình thân phận bị vườn trường bá lẳng. . .

Bởi vì ở chung được không sai, cho nên mỗi khi Tiểu Nhượng ngăn ngại hồi giáo, vô luận lão sư vẫn là đồng học đều sẽ nhịn không được khai khai hẩn vui đùa. Hẩn cũng không sinh khí, mỗi hồi đều cười tùm tùm mà phối hợp, dần dà, lại thành 5 ban hoan nghênh hẩn lệ thường.

Thẩm Ý nhìn hẩn, chợt nhớ tới một giờ trước, nam sinh phiên quá trường học tường vây thân ảnh.

Hẩn thật sự, cùng nàng trong tưởng tượng đại minh tinh không quá nhất dạng. . .

Thẩm Ý đang xuất thần, chợt nghe bên tai có người nói: "Như thế nào, người cũng coi trọng vương tử?"

Thẩm Ý cả kinh, mới phát hiện là Dương Việt Âm. Sớm đọc đã kết thúc, trong phòng học đại gia đều bắt đầu đi lại, Dương Việt Âm ngồi xuống bên cạnh, thân thân thiết thiết lăm trụ nàng vai, "Vừa rồi sớm tự học, người nhìn hẩn đã lâu nga!"

Thẩm Ý đem ngữ văn thư bỏ vào bàn bụng, xuất ra đệ nhất tiết khóa muốn dùng địa lý, "Vừa rồi sớm tự học, không là đại gia đều tại nhìn hẩn sao?"

"Nhưng trước kia người cũng sẽ không nhìn hẩn lâu như vậy." Một cái khác khuê mật Quan Việt Việt cũng bu lại, chất vấn, "Phát sinh cái gì? A,

hôm nay buổi sáng các người là trước sau chân tiến vào, các người đụng thượng? Nói chuyện? Bối ta thân mật hồ động? !"

"Trường cái gì ni?" Thẩm Ý đánh gãy nàng, "Nhân gia căn bản không biết ta, có thể phát sinh cái gì?"

"Vô nghĩa. Tốt xấu đồng học hai năm, không nhớ rõ người khác liên tính, người chính là vạn năm lớp đệ nhất kiêm trưởng ban, hẳn liên người đều không nhớ rõ, người lớn lên là có nhiều đại chúng nhiều phổ thông nhiều không ký ức điểm a?"

Thẩm Ý: "..."

Nàng nghiêm túc thỉnh giáo: "Người vì cái gì không cảm thấy là hân ánh mắt không hảo trí nhớ quá kém ni?"

"Vương tử mới không có khả năng có sai ni, muốn sai cũng chỉ có thể là người sai."

Nàng chỉ biết.

Thẩm Ý lười phản ứng hoa si nữ, Dương Việt Âm lại nhìn chăm chăm khác một chỗ, "Ai người quần áo thượng đó là cái gì? Người như thế nào không xuyên giáo phục a?"

Thẩm Ý lập tức lấy quyển sách phóng ở nơi đó, dường như không có việc gì, "Xuất môn quá gấp, quên."

Mặt ngoài bình tĩnh, nhưng trong lòng nhịn không được ảo não, còn có chút sinh khí. Nơi đó đương nhiên là Tiểu Nhượng kí tên, nàng một cái buổi sáng đều che che lấp lấp, sợ bị người phát hiện, nàng cũng không biết nên như thế nào giải thích!

Mặt sau truyền đến thanh âm, các nàng quay đầu nhìn lại. Tiểu Nhược bởi vì vóc người cao, lại rất ít đến trường học, vẫn luôn tọa xếp sau, giờ phút này chính tựa vào ghế dựa thượng cùng chung quanh vài cái nam sinh nói chuyện. Không biết hàn huyên cái gì, hắc bổng nhiên cười rộ lên, một quyền đánh tới đối diện nam sinh ngực.

Dương Việt Âm thở dài, ngữ khí say mê, "Mỗi lần nhìn đến hắc như vậy ngồi ở chỗ này, đã cảm thấy hắc là PS đi lên! Họa phong không kiêm dung a không kiêm dung!"

Tuy rằng đều xuyên giáo phục, nhưng Tiểu Nhược thân cao 185cm, vai khoan eo tế chân trường, tỉ lệ hoàn mỹ, lại xứng thượng kia trường soái khí mặt, cùng chung quanh nam sinh tiến đến cùng nhau, đối lập đúng là quá tàn khốc.

Quan Việt Việt: "Ta nghĩ quá đi nói với hắc nói, người nói ta nói cái gì cho phải? Nói cái gì hắc sẽ cảm thấy hứng thú? Nhanh lên, ta lại không đi người khác liền đi!"

". . . Các người lại bắt đầu." Thẩm Ý vô lực đạo.

Đó cũng là 5 ban cố định tiết mục, mỗi lần Tiểu Nhược đến, nữ hài tử nhóm liền nhịn không được tưởng cùng hắc nhiều trò chuyện. Nhưng đại gia còn có một chút "Đồng học hành trang", không muốn làm cho Tiểu Nhược rất khổn nhiều, cũng không tưởng ra vẽ mình cùng những cái đó cửa trường học ngồi xổm thủ cuồng nhiệt phấn nhất dạng, cho nên đương có người đi qua khi, người khác liền không sẽ lại đi.

Không có mình văn ước định, toàn dựa vào ngầm hiểu trong lòng, Thẩm Ý bội phục các nàng.

Quan Việt Việt thấy Thẩm Ý không để ý tới nàng, đành phải chính mình cho chính mình cố động, hảo không dễ dàng cố khởi dũng khí, còn không có hướng bên kia đi, liền nhìn đến phòng học bên kia, một người nữ

sinh cũng tại các bằng hữu nhìn chăm chú hạ vài bước đi qua đi, lập đến Tiểu Nhượng trước mặt.

Quan Việt Việt: "..."

Tiểu Nhượng đang cùng Trương Lập Phong thảo luận mấy ngày hôm trước NBA trận bóng rổ, bỗng nhiên phát hiện trước mặt có người, ngẩng đầu vừa thấy, là cái làn da trắng nõn, diện mạo phiêu lộng nữ hài. Hắn dương dương lông mày, "Trần Dao Dao đồng học, có chuyện gì sao?"

"Không có việc gì liên không thể tìm người a?" Trần Dao Dao giả vờ giận.

Tiểu Nhượng nhắc tay đầu hàng, "Là ta nói sai nói, Trần Dao Dao đồng học tưởng cái gì thời điểm tìm ta, đều là có thể."

Lớp học đồng học Tiểu Nhượng quen thuộc không nhiều lắm, Trần Dao Dao trong đó một cái, bởi vì chỉ cần hắn ở trường học, nàng liền sẽ đến nói với hắn nói, số lần nhiều tưởng không quen đều khó.

"Người còn nhớ rõ ta trước với người nói, ta có cái muội muội là người miễn đi?"

"Nhớ rõ. Người còn nói nàng mới ngũ tuổi, làm không hảo là ta nhỏ nhất miễn."

"Không sai. Người biết không, mấy ngày hôm trước nàng cư nhiên xướng 《bay lượn đi thiếu niên》 chủ đề khúc, vẫn là của người kia part, siêu khả ái! Ta lén lút lục xuống dưới, người muốn hay không nghe?"

《bay lượn đi thiếu niên》 là Tiểu Nhượng tham dự trong đó một đương chân nhân tú, hiện giờ đang tại bá xuất, hắn còn tham dự chủ đề khúc thu, Trần Dao Dao hiện tại đề cái này có thể nói là theo sát nhiệt điểm.

Bên kia Dương Việt Âm cả giận nói: "Trần Dao Dao cái này tâm cơ nữ! Muội muội nguy trang rớt cuộc muốn dùng bao nhiêu lần!"

Nàng cũng biết Trần Dao Dao có cái muội muội là Tiểu Nhượng miễn sự, bất quá nàng một chút đều không tin, đây nhất định là nàng vì tiếp cận Tiểu Nhượng biên lấy cớ! Hiện tại cư nhiên phát triển đến bức bách ngũ tuổi nữ đồng học ca, đây là như thế nào tâm địa ác độc tỷ tỷ!

Dương Việt Âm sinh khí, Quan Việt Việt lại chỉ cảm thấy ủ rũ. Tiểu Nhượng cơ hồ từ không chủ động cùng lớp học nữ sinh đáp lời, đại gia tưởng tiếp cận hẳn chỉ có thể chính mình chủ động, nhưng như vậy nhiều người có cái này ý tưởng, lại chỉ có Trần Dao Dao có cái này dũng khí. Cái khác người cho dù đi, tán gẫu không thượng hai câu liền sẽ khẩn trương mà chạy trốn, cho nên mỗi lần đến cuối cùng đều chỉ có thể đôi mắt trông mong nhìn hai người bọn họ nói nói giỡn cười.

Thẩm Ý cảm nhận được hai vị bạn tốt cảm xúc, tâm tình càng thêm bất đắc dĩ. Đó cũng là nàng không muốn làm cho người biết buổi sáng sự nguyên nhân, ban thượng bất luận cái gì một người nữ sinh chỉ cần cùng Tiểu Nhượng có một chút đặc thù hồ động, liền sẽ lập tức trở thành cả lớp tiêu điểm, tiếp thu nữ hài tử nhóm hâm mộ ghen tị (có lẽ còn có hận), nàng cũng không có Trần Dao Dao như vậy hảo tâm lý tố chất.

Nàng hiện tại chỉ may mắn lúc ấy không có người nhìn đến.

Trần Dao Dao lấy điện thoại di động ra, lại đem trong đó một cái tai nghe đưa cho Tiểu Nhượng, nhìn tư thế là tính toán cùng hẳn cùng nhau nghe. Dương Việt Âm biệt mở mắt, "Nhìn không được, Tiểu Ý Việt Việt, chúng ta đi đi nhà cầu đi."

Nàng kéo Thẩm Ý đứng lên, trên đùi thư rớt đến địa thượng, Thẩm Ý còn không có lấy lại tinh thần, Quan Việt Việt đã nhìn chăm chăm nàng T

tuất nhúu mày, "Người quần áo thượng tới cùng là cái gì? Ta nhìn. . . Như thế nào như là cái kí tên? Người đừng động, nhượng ta xem rõ sở!"

Thẩm Ý: ". . ." Nhượng người nhìn rõ ràng liền xong rồi!

Tiểu Nhượng đang muốn nghe ca, bỗng nhiên phát hiện bên này có động tĩnh gì, vừa nhắc đầu liền nhìn đến hai cái nữ hài trao một cái khác nữ hài, tựa hồ muốn kiểm tra cái gì đồ vật. Kia bị bắt nữ hài đúng là buổi sáng bị hấn sai trở thành miễn xui xẻo đản, mà các nàng muốn xem. . . Là nàng T tuất thượng hấn kí tên! ! !

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, trước mắt bao người, ai cũng không kịp phản ứng, Tiểu Nhượng cùng một căn tiền đường như liền xông ra ngoài. Trần Dao Dao trao tai nghe tay bị hung hăng một túm, sợ tới mức kêu sợ hãi, ngay cả điện thoại di động đều tạt đến trên đất, hấn cũng không quản, trực tiếp từ phòng học mặt sau vọt tới phòng học trung gian, sau đó một cái mãnh phanh lại, đứng ở các nàng trước mặt.

Thẩm Ý, Dương Việt Âm, Quan Việt Việt: ". . ."

Toàn ban đồng học: ". . . ? ? ?"

Tiểu Nhượng phảng phất không phát hiện này quý dị không khí, thở sâu, lộ ra cái sáng lạn tươi cười, "Trường ban!"

Thẩm Ý ngơ ngác đạo: ". . . Có, có việc?"

"Là như vậy, ta có chút học tập thượng vấn đề tưởng thỉnh giáo một chút ngài. Chúng ta đi ra ngoài nói, hảo hay không?"

Sau đó, hấn không từ phân trần đem nàng từ hai cái khuê mật trong tay cứu ra, trao nàng cánh tay, đem người mang ra phòng học.

Mọi người mắt mở trừng trừng xem bọn hắn đi xa, đều không kịp phản ứng. Một hồi lâu, mới nghe Trương Lập Phong mờ mịt đạo: "Hắn có học tập thượng vấn đề muốn thỉnh giáo trưởng ban? Liền hắn cái kia thành tích, có thể có cái gì học tập thượng vấn đề yêu cầu vận dụng đến trưởng ban? Ta đều có thể giải quyết a!"

Giết gà cần gì dùng dao giết trâu!

Phòng học bên ngoài, Tiểu Nhượng đem Thẩm Ý đưa đến ban công chỗ ngoặt một chỗ không người địa phương, sau đó nhìn nàng, nói: "Thẩm Ý."

Thẩm Ý nháy mắt mấy cái, chỉ thấy nam sinh lộ ra cái có chút ngại ngùng, ngại ngùng tươi cười. Cùng trong phòng học cái kia sáng lạn lại tận lực cười bất đồng, lúc này đây, nụ cười của hắn rất chân thành, còn có vài phần xin lỗi, "Ta nhớ ra rồi. Ta nhớ rõ ngươi. Người gọi Thẩm Ý, đúng hay không?"

Tác giả có lời muốn nói:

Trương Lập Phong: "Giết gà cần gì dùng dao giết trâu!"

Tiểu Nhượng: "Người nói ai là gà? Người mắng ta? ? ?"

Về sau không chỉ biệt thông tri nói, đều là mỗi ngày 19 điểm đổi mới ha, tin tức tiếp âm thời gian, chúng ta quy củ cũ!

Cám ơn đình đình đại màn thầu (づ 3) ném 1 cái nước sâu ngư lôi, cám ơn ngọt nha ống ném 1 cái địa lôi cùng 1 cái lựu đạn, cám ơn người tìm không thấy ta 12138 ném 1 cái hoả tiễn, cám ơn Tần nhân, Tiểu Mỹ cùng? Ném địa lôi ~

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 3 : 3

Thiếu niên giọng nói trong trẻo mà sạch sẽ, lại có thanh xuân kỳ nam hài qua biến thanh kỳ sau một chút khàn khàn, trầm thấp, giống ngày mùa hè gió nhẹ, thổi qua khu dạy học trước ẩm ẩm cây xanh.

Thẩm Ý nghe chính mình tên bị cái này thanh âm niệm đi ra, tâm không lý do căng thẳng, nàng theo bản năng lui về phía sau, lại phát hiện mình cánh tay còn bị hắc lôi kéo. Tiểu Nhượng cũng phát hiện, vội vàng buông ra.

Hai người đứng ở ban công biên, đều không nói nói. Không khí nhất thời có chút xấu hổ.

Tiểu Nhượng không có nói dối, hắc đúng là chính mình nhớ tới nàng tên. Kỳ thật, sáng sớm tại tường vây biên liên mơ hồ cảm thấy này khuôn mặt có chút quen thuộc, tại biết nàng thân phận sau, rất nhiều ký ức cũng lập tức hiện lên. Hắc nhớ tới trước có mấy lần, kiều lão sư có chuyện tìm hắc đi văn phòng, đều là nàng đến truyền nói, nàng còn thu quá hắc tác nghiệp, thậm chí có một lần nghỉ đông trước, hắc không có thể đúng lúc đuổi tới trường học lấy thi cuối kỳ quyền, vẫn là nàng chờ ở cửa trường học, chờ đến trời đã tối rồi, mới rốt cục giúp lão sư đem bài thi giao cho hắc. . .

Hắc càng nghĩ càng không thể tưởng tượng, chính mình là đuổi thông cáo đem đầu óc đuổi ra vấn đề đi, loại này cũng chưa nhận ra được. Không chỉ không nhận ra đến, còn đem nhân gia đương thành miễn, thật sự cấp người ký danh?

Truyền ra đi được bị tám tổ quái xuất thập đồng lâu!

Bất quá hiện tại không là tưởng cái này thời điểm. Hãn thở sâu, nhìn Thẩm Ý nói: "Trưởng ban, hôm nay buổi sáng sự, thật sự rất xin lỗi. Ta không phải cố ý, thật sự là bị đồ sợ, cho nên phản xạ có điều kiện. . . Đương nhiên, vô luận như thế nào biến thành như vậy đều là lỗi của ta, người nếu sinh khí, ta hoàn toàn lý giải. Nếu là người đồng ý nói, ta tưởng đưa người một cái tiểu lễ vật tỏ vẻ xin lỗi, hảo sao?"

Hãn vừa nói, tâm một bên ẩn ẩn làm đau. Như vậy một làm, chính mình hình tượng là hủy được không sai biệt lắm, này vị trưởng ban đại nhân phỏng chừng sẽ cảm thấy hãn là cái tự kỷ cuồng, xem ai đều là chính mình miễn.

Nam sinh xuất hồ ý liệu thái độ nhượng Thẩm Ý kinh ngạc.

Vô luận là buổi sáng tại tường vây biên, vẫn là vừa rồi ở trong phòng học, hãn thoát nhìn đều là dương quang hoạt bát bộ dáng, trừ bỏ lớn lên soái một ít, cùng nàng bình thường nhìn thấy những cái đó nam hài tử cũng không có gì bất đồng.

Nhưng giờ khắc này, nàng bỗng nhiên ý thức được, hãn thật là không đồng dạng như vậy.

Hãn làm chuyện sai lầm, sẽ chính diện thừa nhận, nhận sai thái độ cũng không phải thanh xuân kỳ nam hài quán có cột nhà. Hãn rất chính thức, nói chuyện có trật tự, còn đề xuất muốn đưa nàng lễ vật bồi thường.

Cùng với nói là hài tử, hãn xử lý sự tình, càng như là cái đại nhân.

Nàng bỗng nhiên ý thức được, cùng còn tại ngà voi tháp nàng bất đồng, hãn đã tiến vào xã hội, công tác kiếm tiền rất nhiều năm.

Tiểu Nhượng còn nhìn nàng, nàng lúc này mới phát hiện chính mình trầm mặc rất lâu, vội nói: "Không cần. Ta không cần lễ vật, ta cũng. . . Không có sinh khí."

"Thật sự?"

Đương nhiên là giả. Nàng quả thật có chút sinh khí, bởi vì buổi sáng sớm, càng bởi vì hân hoan rồi trước mặt mọi người kéo chính mình đi ra. Kinh nghiệm nói cho chúng ta biết, nữ sinh phạm là cùng hân đi được gần, liền sẽ bị đại gia phá lệ chú ý, nàng cũng không tưởng xuất loại này vô vị nổi bật.

Nhưng nhìn nam sinh đen thùi đôi mắt, kia cổ khí giống như là bị một trận gió thổi tán, như thế nào cũng ngưng tụ không đứng dậy.

Tính. Có lẽ chân tướng Quan Việt Việt nói, quái nàng chính mình lớn lên rất đại chúng rất phổ thông, mới có thể nhượng người hai năm đều không nhớ được.

"Thật sự, vốn là cũng không có gì hảo khí."

Tiểu Nhượng thở phào khẩu khí, "Thật tốt quá, ta còn tưởng rằng. . . Trưởng ban không hổ là trưởng ban, rộng lượng! Đại khí!"

Hắn lại lộ ra sáng lạn tươi cười, so phía sau dương quang còn muốn chói mắt, nàng bỗng nhiên không dám nhiều nhìn, tránh né tựa như mà cúi đầu, "Nhưng là, quần áo của ta làm như thế nào, này cả ngày tổng sẽ bị nhìn đến. . ."

Tại phòng học còn có thể giấu, xuất môn liền không có biện pháp, nàng cũng không thể dọc theo đường đi đều dùng thư chắn đi.

Tiểu Nhượng cũng nhìn hướng nàng góc áo, kia kí tên như thế nào nhìn như thế nào chướng mắt. Hắn hiện tại sợ bị người biết chính mình

sáng nay làm chuyện ngu xuẩn, mà đây là như núi bằng chứng, hấn chỉ tưởng nhanh chóng bắt nó tiêu hủy sạch sẽ!

Nhượng hấn may mắn chính là, người bị hại cũng là một cái ý tưởng, hơn nữa thoát nhìn so với hấn còn muốn bức thiết, "Không phải, ta đi gột rửa xem đi, có lẽ có thể rửa đi!"

Nàng nói xong muốn đi, hấn vội vàng ngăn lại, "Ta dùng du tính bút ký, chỗ nào dễ dàng như vậy rửa đi! Hơn nữa người quần áo ướt, trong trường học cũng không cách nào nhi thối làm, sẽ cảm mạo!"

Kia người nói làm sao bây giờ! Nàng có chút phần nộ mà nhìn hướng hấn.

Tiểu Nhượng đột nhiên nhanh trí, búng tay một cái, "Có."

Thẩm Ý nghi hoặc, nam sinh không có nhìn nàng, mà là nghiêng người tới gần. Thẩm Ý theo bản năng ngừng thở, lại vẫn như cũ người được nhận nhậ hương vị, là nam sinh trên người tán phát, như là giặt quần áo phấn hương vị, vẫn là nước hoa? Lớp học nam sinh cũng sẽ không dùng nước hoa loại này đồ vật, nhưng hấn là sẽ đi, trước còn tại Weibo cấp một khoản quốc tế đại phẩm bài nước hoa làm quá quảng cáo. . .

Nàng miên man suy nghĩ, Tiểu Nhượng tay đã rơi xuống T tuất hai đoạn, T tuất là mềm mại vải bông, hấn nắm chặt kéo dài, linh hoạt một phiên, nhanh chóng tại eo trặc đánh cái kết.

T tuất vốn là đơn giản kiểu dáng, bị như vậy một lộng, nhất thời biến đến vui tươi đứng lên, mẫu chốt nhất chính là, kí tên bị giấu ở cái kia kết trong.

Hấn vừa lòng đạo: "Cái dạng này, liền không sẽ bị người nhìn đến nha!"

Thẩm Ý cuối cùng tuyển cùng Tiểu Nhượng nhất dạng lấy cớ, nói cho người khác biết bọn họ đi ra ngoài là vì nói trường học đối Tiểu Nhượng đặc thù tình huống một ít tân an bài, như thế đúng là thân là trưởng ban nàng sẽ phụ trách sự, liên Trần Dao Dao đều không nghi vấn. Đương nhiên, nàng trong ánh mắt không cam không muốn Thẩm Ý liên trang không thấy được.

Ngược lại là Quan Việt Việt, vốn đang muốn hỏi quần áo chuyện này, bất quá Thẩm Ý nường lên lớp, trực tiếp cho nàng chuyển hướng. Sau đó nàng liền quên.

Đệ nhất tiết địa lý, thứ hai tiết toán học. Mặc dù mới khai giảng ngày đầu tiên, nhưng cao tam, cũng liền không tồn tại cái gì cho người chút thời gian tiến vào trạng thái, các lão sư tiến phòng học liền trực tiếp mở ra sách giáo khoa, tiến vào chính đề.

Liên thượng hai tiết, Thẩm Ý khóa gian liên nhà cầu đều không đi, đương thứ hai tiết khóa chuông tan học khai hỏa, nàng thật dài mà đuổi cái lười eo. Kế tiếp là khóa gian thao, rốt cục có thể đi ra ngoài hoạt động hoạt động, không phải như vậy tọa một cái buổi sáng người đều muốn cương.

Nàng quay đầu muốn gọi Dương Việt Âm, lại phát hiện nàng phiên xuất hai cái khẩu trang, đang theo Quan Việt Việt một người một cái hướng mặt thượng mang.

"Người làm chi?" Thẩm Ý kinh ngạc đạo.

"Chẩn mặt a." Dương Việt Âm so nàng còn kinh ngạc, "Người sẽ không quên đi, vương tử hôm nay cũng muốn đi làm thao, người tưởng bị kia đàn vương tử mê chụp đi vào?"

Thẩm Ý lúc này mới nhớ tới, là, Tiểu Nhượng đến trường học, cho nên hẳn hôm nay cũng sẽ đi làm thao. Đây vốn là rất tự nhiên một sự kiện, đối hẳn lại mất tự nhiên, bởi vì hẳn có một đám không lỗ không chui miến.

Thất trung sân thể dục cùng bên ngoài không phải là dùng tường vây hoàn toàn chặn, mà là tu song sắt can, cho nên từ cao nhất bắt đầu, liền thường xuyên có miến chạy đi ra bên ngoài ngòi xồm thủ, liền vì nhìn hắt làm thao. Một cử động kia trực tiếp dẫn đến trạm hắt chung quanh đồng học tập thể sụp đổ, bởi vì những cái đó miến không chỉ vây xem, còn sẽ chụp ảnh! Không chỉ chụp ảnh, còn sẽ đem ảnh chụp truyền lên mạng!

Tuy rằng sau lại tại cái khác miến khiến trách hạ, mình mục trường đảm chụp ảnh ít người, cho dù có ảnh chụp cũng sẽ cho chung quanh đồng học đánh mã, nhưng đại gia vẫn là không thể bình tĩnh, nhất là nữ sinh.

Đương nhiên, này cũng rất hảo lý giải. Thử hỏi, trên đời này có cái gì tuổi thanh xuân thiếu nữ tại biết trong âm thầm khả năng có thập mấy đài máy chụp hình đối với người khi, còn có thể thần nhiên tự nhiên ni?

Phóng nhãn phòng học, giống Dương Việt Âm như vậy mang khẩu trang còn tính bảo thủ thao tác, Trần Dao Dao đã sớm xuất ra cái tiểu hoá trang kính ở đằng kia bổ trang, còn có nữ sinh tại lần nữa chải đầu phát, đại gia đều rất bận.

Dương Việt Âm đưa qua một cái khẩu trang, "Có muốn không?"

". . . Cám ơn, không cần."

"Thật sự?"

". . ."

"Ta nhắc nhở người nga, khoảng cách các nàng thượng một lần nhìn đến Tiểu Nhượng làm thao, đã bốn tháng rồi, cho nên, các nàng hôm nay chụp ảnh khả năng tính phi thường đại!"

Thẩm Ý cùng Dương Việt Âm đối diện hai giây, rốt cục thỏa hiệp, "Tính, cũng cho ta một cái đi."

Quả nhiên, vừa đến sân thể dục liền nhìn đến lan can ngoài đã vây quanh một đám nữ sinh, thậm chí so buổi sáng đồ cổ trường còn nhiều một ít. Thẩm Ý còn chưa đi đến lớp đội ngũ khu vực, liền nghe được đám người chột bộc phát ra thét chói tai, quay đầu vừa thấy, quả nhiên, Tiểu Nhượng cùng Trương Lập Phong cùng nhau, từ bên kia lại đây.

Hắn cũng không đáp lại bên ngoài miễn, phảng phất những cái đó nữ hài không tồn tại dường như, tự nhiên mà đi đến lớp đội ngũ mặt sau, tiếp tục cùng Trương Lập Phong nói giỡn.

Xa xa là kiến chân mà vọng miễn, chung quanh là tò mò đánh giá đồng học, hắn liền như vậy đứng ở trong đám người tâm, lại thật có xa không thể cập minh tinh khí tràng.

Mỗi cái nháy mắt, hắn như là phát hiện cái gì, xoay chuyển ánh mắt, lướt qua chen chúc đám người, đoan đoan cùng Thẩm Ý đối vừa vặn.

Ấm áp mỏng ấm nắng sớm trong, thiếu niên song mâu đen thùi, bao vây lấy hai luồng tiểu tiểu thái dương, là trong suốt hồ phách.

Nàng tim đập đột ngột lậu một phách.

Phảng phất làm chuyện xấu bị người phát hiện, nàng cả người đều luống cuống. Mới vừa ở trong lòng may mắn, hoàn hảo hoàn hảo, đeo khẩu trang, hắn hắn là nhận không ra, liền thấy hắn tầm mắt trượt xuống, tại nàng eo trắc cái kia phiêu lượng kết thượng dạo qua một vòng, trong mắt tràn ra ý cười.

Thẩm Ý: "..."

Nàng như thế nào quên, nơi này sở hữu người đều xuyên giáo phục, liền nàng không xuyên, còn bị hắn làm như vậy cải tạo, đừng nói mang khẩu trang, mang mũ giáp hắn đều nhận ra được a!

Tiểu Nhượng dùng khẩu hình nói: "Trưởng ban hảo ~ "

Trưởng ban không là rất hảo. Thẩm Ý quay đầu, nhìn không chớp mắt, nghiêm trang chững chạc, phảng phất vừa rồi cái gì đều không phát sinh.

Sau đó, cùng với "Thứ chín bộ tập thể dực theo đài hiện tại bắt đầu" thanh âm, khóa gian thao liên tại loại này thần kỳ không khí hạ bắt đầu.

Lan can ngoại thỉnh thoảng truyền đến hoan hô, đối với cái này phi thường có kinh nghiệm thất trung đồng học không cần quay đầu lại đều có thể từ các nàng tiếng hô âm lượng đoán được, ân, nhìn đến Tiểu Nhượng xoay người, ân, bây giờ là hạ ngời xồm, ok, lúc này đây khẳng định là tại chỗ nhảy nhót. . .

"Các người một mỗi cái, giống bộ dáng thế nào, khẩu trang cho ta hái được!" Thao làm đến một nửa khi, đến xem tình huống Kiều Nhị bất mãn nói, "Thẩm Ý, như thế nào liên người cũng như vậy?"

Cách khẩu trang, Dương Việt Âm ồm ồm đạo: "Kiều lão sư, chúng ta chính là hợp lý bảo vệ chính mình. Người nhìn, bên kia còn có hoá trang ni, người như thế nào không quản các nàng a?"

Kiêu Nhị quay đầu, quả nhiên thấy hảo vài cái vừa thấy chính là hóa trang nữ sinh. Thất trung không cho phép nữ sinh hoá trang nhuộm tóc, nhưng chỉ muốn đừng quá phẫn, các lão sư cũng liền mở một con mắt nhắm một con mắt, là lấy cùng các nàng so với đến, vẫn là Dương Việt Âm loại này mang khẩu trang càng bắt mắt.

Dương Việt Âm thấy thế, nghiêm túc nói: "Kiều lão sư, người liên không khẩn trương sao? Nữ hài tử đó thật sự sẽ chụp ảnh, tuy nói đặt trên võng đều sẽ cho chúng ta đánh gạch men đi, nhưng lén lút truyền bá khi có thể không nhất định nga. . . Tưởng tượng một chút, người các loại góc độ ảnh chụp, tại một đám không biết tuổi trẻ nữ hài điện thoại di động trong phát đến phát đi, từ cái này đàn, truyền đến cái kia đàn, từ QQ truyền đến

WeChat, không hiểu được nhiều ít người xem qua, có thể người chính mình, thậm chí cũng không biết chính mình bị chụp thành bộ dáng thế nào. . ."

Kiều Nhị rung mình một cái, theo bản năng đưa tay chắn mặt. Dương Việt Âm xì một tiếng cười đi ra, bên cạnh Thẩm Ý cùng Quan Việt Việt cũng tại ghen cười, Kiều Nhị lấy lại tinh thần, một tay khác điểm điểm các nàng, "Rất lợi hại a, dám trêu chọc lão sư. Ta cho người biết, ta mới không sợ loại này chuyện nhàm chán ni!"

Nói là nói như vậy, có thể thẳng đến nàng rồi đi sân thể dục, kia tay đều không có buông xuống đến quá. . .

Vẫn luôn đều là như thế này.

Chỉ cần có Tiểu Nhượng tại, người bên cạnh liền sẽ không thể tránh né mà thụ đến ảnh hưởng, cho dù là lão sư. Như vậy tưởng tượng, Thẩm Ý đã cảm thấy chính mình hôm nay một chút điểm thất thố cũng không tính cái gì, dù sao so với tuyệt đại đa số đồng học, nàng đã trầm lãnh tĩnh rất nhiều.

Nói đến nói đi, còn là bởi vì sáng sớm cái kia ngoài ý muốn, rõ ràng trước hai năm một chút việc gì đều không có. Bất quá Thẩm Ý tâm tính rất hảo, Tiểu Nhượng hai năm đều không nhớ kỹ nàng, chuyện ngày hôm nay phỏng chừng nếu không vài ngày cũng sẽ bị h�n quên, đến lúc đó nàng liền lại có thể quá thượng đọc sách làm bài bình tĩnh sinh hoạt.

Nàng huyền tường tại cùng ngày chạng vạng bị vô tình đánh vỡ.

Giáo sư trong phòng làm việc, Thẩm Ý nhìn trong tay bảng biểu ước chừng một phút đồng hồ, rốt cục gian nan hỏi: "Kiều lão sư. . . Đây là có ý gì?"

Kiều Nhị: "Làm sao vậy, đây là bản học kỳ chỗ ngồi biểu a."

Ngũ ban mỗi học kỳ khai giảng đều sẽ trọng sắp xếp một lần chỗ ngồi, từ chủ nhiệm lớp Kiều Nhị toàn quyền quyết định, hai năm xuống dưới đại gia cũng đã quen rồi.

"Ta biết. Chính là, vì cái gì bảng biểu thưởng viết ta cùng. . . Ta cùng Tiểu Nhượng tọa ngồi cùng bàn? Ngài không tính sai?"

Là, giấy trắng mực đen, viết rõ ràng.

Nàng tên tại phòng học phía bên phải dựa vào cửa sổ vị trí, mà nàng bên cạnh, rõ ràng là Tiểu Nhượng hai cái chữ to!

Bọn họ bị xếp thành thành ngồi cùng bàn!

Thẩm Ý đầu óc lộn xộn, "Trước Tiểu Nhượng không đều là chính mình tọa sao, như thế nào sẽ bỗng nhiên cho hãn an bài ngồi cùng bàn?"

"Trước Tiểu Nhượng một cá nhân tọa, là bởi vì lớp học có 39 cá nhân, vô luận như thế nào sắp xếp đều sẽ có một cái lạc đơn, hãn đến trường học thời gian thiếu, cho nên mới nhượng hãn đơn độc tọa. Nhưng người quên, trường lộ này học kỳ hồi Ô Lỗ Mộc Tề, nàng muốn ở bên kia cao khảo, cho nên, chúng ta ban bây giờ là cái số chẵn, ai đều có ngồi cùng bàn."

"Có thể, vì cái gì là ta. . ."

"Bởi vì người là trưởng ban, học tập lại tốt nhất." Kiều Nhị biểu tình phảng phất nàng hỏi cái gì ngốc vấn đề, "Tiểu Nhượng mặc dù là minh tinh, cũng muốn tham gia cao khảo. Hãn bình thường bận quá, cho dù có gia đình lão sư, thành tích cũng vẫn luôn không thể đi lên. Lão sư an bài người cùng hãn cùng nhau tọa, chính là muốn cho người nhiều giúp đỡ hãn. . . Nga người yên tâm, không sẽ chậm trễ người bao nhiêu thời gian, dù sao coi như là cao tam, hãn đến trường học thời gian cũng sẽ không rất nhiều."

Kiều Nhị thấy Thấm Ý biểu tình không đối, rốt cục cảm thấy kỳ quái, "Người không phải là không nguyện ý đi? Người không tưởng cùng Tiểu Nhượng cùng nhau tọa?"

Nàng nói xong liền dưới đáy lòng phủ định. Không có khả năng, liền Tiểu Nhượng hiện tại tại tuổi trẻ nữ sinh trung thụ truy phủng trình độ, nàng không chút nghi ngờ toàn bộ thất trung nữ sinh (khả năng còn có nam sinh) đều sẽ vì tranh đoạt cùng hãn ngòi cùng bàn cơ hội đánh đứng lên, sẽ có người không muốn?

Nàng nếu như là cái cao trung nữ sinh, nàng đều nghĩ muốn!

Đang tưởng nhượng Thấm Ý đem chỗ ngòi biểu cầm phòng học, sự tình liền như vậy định rồi, lại đột ngột nghe được nữ hài nói: "Ta không nguyện ý."

Kiều Nhị kinh ngạc ngẩng đầu.

Bên kia Thấm Ý cũng rất khẩn trương. Lấy nàng tính cách, cực thiếu làm phản kháng lão sư sự, nhưng nàng biết nếu hiện tại không nói, chờ nàng thật cùng Tiểu Nhượng tọa đến cùng nhau, tái tưởng cải liền khó khăn!

Cho nên, nàng thậm chí tăng thêm chính mình ngữ khí, lặp lại đạo: "Kiều lão sư, ta không muốn cùng Tiểu Nhượng ngòi cùng bàn, ta cũng không tưởng trợ giúp hãn học tập."

Kiều Nhị ngạc nhiên mà nhìn chăm chăm nàng, như là bị nàng "Lãnh khốc vô tình" chấn trụ, nhất thời không biết nói cái gì.

Hạ một giây, nàng biểu tình biến đổi, lướt qua nàng nhìn hướng phía sau.

Thẩm Ý nghi hoặc quay đầu lại, sau đó thân thể đột ngột cứng đờ. Chỉ thấy cửa phòng làm việc, Tiểu Nhượng một tay đỡ tay nắm cửa, không biết đến bao lâu.

Bốn mắt nhìn nhau.

Một lát sau, nam sinh giơ lên hai tay, làm cái đầu hàng tư thế, "Xin lỗi, ta lại đây lấy toán học tác nghiệp, không phải cố ý nghe lén."

Tác giả có lời muốn nói:

Tiểu Nhượng: ta thật thê thảm. Khai giảng ngày đầu tiên trèo tường bị đổ, nhận sai người kí tên bị cười tự mình đa tình, khóa gian thao bị vây xem, bây giờ còn bị tân ngồi cùng bàn cự tuyệt, ta không là đại minh tinh sao? Ta cảm thấy đây không phải là đại minh tinh nên có đái ngộ! QAQ

Cám ơn bá vương phiếu thối hào nhóm đánh thưởng, hoài tố bảo bối cùng hong9jiejie ném nước sâu thật sự là tiêu pha! Sanh Sanh nhượng Tiểu Nhượng đệ đệ cho các người làm tập thể dục theo đài tỏ vẻ cảm tạ! (Tiểu Nhượng: ? ? ?

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 4 : 4

Trường học cao nhất cao nhĩ thượng hai tiết tự học buổi tối, cao tam thêm một tiết, mười giờ rưỡi tan học, cho nên tối hôm đó, Thẩm Ý đến gia khi đã mười một giờ.

Nàng mệt mỏi mở ra gia môn, lại phát hiện phòng bếp đèn lạng, không từ hô: "Mụ mụ?"

Sở Tuệ từ tại trù phòng lộ ra nửa cái thân thể, cười nói: "Đã về rồi, mụ mụ làm ăn khuya, ăn lại đi ngủ."

Là hoa quế gạo nếp bánh trôi, tiểu tiểu một mỗi cái, trong veo ngon miệng, tại như vậy đêm khuya có vẻ phá lệ mê người. Thẩm Ý vốn là liên đói, người được hương vị nhất thời bụng lộc cộc mà gọi, ăn trước vài ngụm mới hỏi: "Mụ mụ người như thế nào tại gia a, đêm nay không là muốn trực đêm ban sao?"

Sở Tuệ là thị bệnh viện phụ sản hộ sĩ, bình thường công tác vội, thường xuyên muốn tăng ca luân đại dạ.

"Cùng người thay đổi. Người hôm nay ngày đầu tiên lên lớp, sợ người trở về đã đói bụng, làm cho người điếm ăn."

"Cái gì ngày đầu tiên lên lớp, ta lại không là ngày đầu tiên cao trung, đều cao tam, người còn sợ ta không thích ứng a?" Thẩm Ý nói, "Cùng người đổi ban lại muốn thiếu chút nhân tình, lần sau từ bỏ."

Đối mặt nữ nhi dạy bảo, Sở Tuệ gật gật đầu, khiêm tốn thụ giáo, "Hảo, lần sau không."

Bất quá Thẩm Ý biết, nói lại nhiều lần nàng cũng không nhất định nghe, khê thở dài. Phòng khách TV khai, quảng cáo bá hoàn, chợt nghe một cái thanh âm quen thuộc.

"Ai, Tiểu Ý, đây không phải là người đồng học sao?" Sở Tuệ nhìn TV, kinh hỉ đạo.

TV thượng truyền phát đúng là gần nhất hấp dẫn tổng nghệ 《bay lượn đi thiếu niên》, Tiểu Nhượng cùng mặt khác tứ cái tuổi trẻ nam minh tinh đảm nhiệm thường trú khách quý, tiết mục nội dung lại là năm người này tại toàn quốc các nơi bắt đồng thành thị sấm quan trải qua nguy hiểm, hoàn thành tiết mục tổ thiết trí khiêu chiến. Kỳ thật không coi là nhiều có thú tiết mục, trò chơi phân đoạn thường xuyên không thú vị, chỉ là bởi vì khách quý đều là đương thời nhân khí khá cao tiểu thịt tươi mà ở trên mạng tàn nhẫn xoát một trận tồn tại cảm, nhất là Tiểu Nhượng, mỗi kỳ tiết mục vừa ra tới, hần cao thanh mỹ nhan tiết đồ liền sẽ tại Weibo bị điên cuồng chuyển phát.

Đây là phát lại, phóng chính là đệ nhất kỳ Bắc Kinh trạm nội dung, Tiểu Nhượng đứng ở Trường Thành vào triều xa xa đội hữu hô to, trời xanh mây trắng, Thanh Phong sơn đồi, hần xuyên bạch sơ-mi cùng màu đen quần bò, trên trán mang điều màu đỏ dây cột tóc, mấy sợi tóc mái rũ xuống, từ xa nhìn lại, đúng như mạn họa trung đi ra mỹ thiếu niên.

Thẩm Ý tâm lại đột ngột trầm xuống, cơ hồ là có chút hoảng loạn mà cầm lấy điều khiển từ xa thay đổi cái đài.

"Làm sao vậy? Vì cái gì không nhìn?"

"Ta. . . Xem qua này kỳ."

"Ta không xem qua a. Triệu hồi đi, ta còn tưởng nhìn xem Tiểu Nhượng ni."

Sở Tuệ rất thích Tiểu Nhượng. Hai năm trước Thẩm Ý mới vừa thi được thất trung, nàng biết hai người bọn họ tại một cái ban, liền từng hướng tới mà nói: "Tiểu Nhượng, chính là cái kia tại 《mụ mụ nhật kí》 trong diễn nhi tử tiểu hài tử sao? Hẳn đều đọc cao trung a, tiểu tử trưởng thành, người không biết hẳn khi còn bé nhiều khả ái. . . Ai Tiểu Ý người nỗ lực, làm không hảo có thể cùng hẳn làm bằng hữu ni!"

Lúc ấy nàng ngữ khí liền cùng hiện tại nhất dạng, lộ ra như vậy cổ từ ái, phảng phất đó mới là nàng thân nhi tử.

Thẩm Ý nhin không được tưởng, nếu nàng biết chính mình đêm nay mới vừa cự tuyệt cùng Tiểu Nhượng ngồi cùng bàn cơ hội, sẽ là phản ứng gì. . .

Chạng vạng văn phòng cảnh tượng lại tại trước mắt hiện lên, nàng như thế nào cũng không nghĩ tới, chính mình khó được sau lưng nói người một lần nói bậy, liền bị đả vừa vặn!

Không không, Thẩm Ý ở trong lòng sửa đúng chính mình, nàng chỉ nói là không tưởng cùng Tiểu Nhượng ngồi cùng bàn, có thể chưa nói hẳn nói bậy.

Tuy rằng, này hai người giống như cũng không nhiều ít khác nhau. . .

Nghĩ đến chính mình vẻ mặt lạnh lùng mà nói "Không tưởng trợ giúp hẳn học tập", Thẩm Ý cũng không dám đi đoán Tiểu Nhượng ý tưởng, hẳn sẽ như thế nào nhìn nàng? Một cái chỉ lo chính mình, đối đồng học thờ ơ, không có nửa điểm hữu ái ích kỷ trưởng ban?

Nếu lúc ấy giải thích hoàn hảo, có thể trên thực tế nàng phi thường tưng mà chạy, một câu đều không dám nói, tại trải qua hẳn thời điểm vui

đầu được thấp thấp, sau lại một toàn bộ tự học buổi tối cũng không dám hướng hẳn phương hướng nhìn chẳng sợ một mắt.

. . . Quả thực phế vật!

Thẩm Ý ở trên giường phiên cái thân, nương ánh trăng nhìn đến đầu giường đồng hồ báo thức biểu hiện đã rạng sáng một chút, nàng còn chưa ngủ. Che cái trán rên rĩ một tiếng, nàng đột ngột xoay người ngồi dậy. Không được, không thể như vậy đi xuống. Trốn tránh không là biện pháp, nàng muốn đi tìm Tiểu Nhượng giải thích rõ ràng. Buổi sáng hẳn nhận sai người, đều có thể đại đại phương phương mà xin lỗi, nàng nhất định cũng có thể làm đến!

Liên giống hẳn như vậy, giống cái đại nhân nhất dạng!

Thẩm Ý hạ quyết tâm, ngày hôm sau sớm đi trường học, sau đó. . . Cả ngày đều không tìm được cơ hội.

Khai giảng ngày hôm sau, toàn bộ cao tam niên cấp tiến hành một lần thi cuối kì thử, ngày đầu tiên khảo ngữ văn tổng số học, ngày hôm sau khảo văn tổng cùng tiếng Anh. Thông tri tới đột nhiên, đại gia bị đánh trở tay không kịp, tiến phòng học mà bắt đầu điên cuồng bồi thư.

Dương Việt Âm một bên bồi một lần sụp đổ, "Người nói trường học có hay không ý tứ a, trước tiên nói cho chúng ta biết sẽ chết sao? Càng muốn đánh đột kích chiến!"

Quan Việt Việt: "Ta hiện tại không rảnh quản trường học, ta cảm tạ thiên cảm tạ địa cảm tạ vận mệnh, lúc này đây cuộc thi, Tiểu Nhượng đến! ! !"

Quan Việt Việt vui sướng quả thực muốn phun đũng mà xuất. Khuê mật tổ ba người trong, Thẩm Ý thành tích hàng năm hùng cứ niên cấp đệ nhất, Dương Việt Âm ở bên trong bồi hồi, nàng thăm nhất, tổng là cả lớp

lót đáy. Cũng bởi vậy, nàng mỗi lần cuộc thi đều ngóng trông Tiểu Nhượng có thể tới, bởi vì làm một cái một học kỳ cũng lên không được vài ngày khóa người, chỉ cần Tiểu Nhượng tới tham gia cuộc thi, hẳn chính là cả lớp đếm ngược đệ nhất, hẳn nếu là không có tới, Quan Việt Việt chính là đếm ngược đệ nhất.

Quan Việt Việt: "Thật sự, ta cảm thấy toàn niên cấp không người có thể so được với ta đối vương tử cảm tình! Liên Trần Dao Dao cũng không thể!"

Thẩm Ý, Dương Việt Âm: . . . Cái này các nàng đích xác không thể.

Thẩm Ý coi trọng nhất học tập, vừa thấy có cuộc thi lập tức đem chuyện khác đều vứt đến một bên, buổi sáng cùng giữa trưa thời gian nghỉ ngơi đều tại ôn tập. Vẫn luôn đến buổi chiều toán học khảo hoàn, tự học buổi tối các bạn học đều nhìn khởi ngày hôm sau tiếng Anh cùng văn tổng, nàng mới rốt cục phân tâm nghĩ tới Tiểu Nhượng.

Nguyên nhân gây ra là Quan Việt Việt lại đây hỏi nàng một đạo tiếng Anh hoàn hình lấp chỗ trống, sau khi kết thúc bỗng nhiên nói: "Ai chúng ta lần này như thế nào còn không có đối chỗ ngồi a, trước kia đều là khai giảng ngày đầu tiên đối a."

Thẩm Ý chính đang uống nước, nghe vậy một ngụm sặc đến, Quan Việt Việt vội vỗ vỗ nàng bối, "Làm sao vậy người? Coi chừng một chút nhi."

Thẩm Ý không tự giác hướng phòng học mặt sau phiêu. Tối hôm qua nàng chạy trời chết sau, kiều lão sư chỉ tại đệ tam tiết tự học buổi tối lại đây tuần tra hạ phòng học tình huống, nhưng không có đề đối chỗ ngồi sự. Thẩm Ý hiểu biết nàng, biết nàng hẳn là bị chính mình cự tuyệt sau, nhất thời không hiểu biết như thế nào làm, mới đem sự tình trước gác lại xuống dưới.

Bên ngoài là nặng nề đêm tối, đỉnh đầu đèn huỳnh quang chiếu được phòng học thoáng như ban ngày, Tiểu Nhượng ngồi ở hàng cuối cùng, chính mang tai nghe một bên nghe, một bên thấp giọng niệm tụng. Hẳn là tại bối từ đơn, vẫn là tại luyện thánh lực?

Thấm Ý biết, ngoại giới đối Tiểu Nhượng nhật trình bận rộn mà rất ít đến trường học vẫn luôn có trách móc, cho rằng hẳn hoang phế học nghiệp. Cũng không chỉ là hẳn, đối bọn họ cái này tuổi tác minh tinh, như vậy nghi ngờ chưa bao giờ đoạn quá. Nhưng ít ra liền nàng nhìn đến, tuy rằng Tiểu Nhượng đến lên lớp thời gian thiếu, chỉ cần hẳn đến, đều có rất nghiêm túc mà học tập.

Thấm Ý tự học buổi tối mặt sau thời gian đều có điểm tâm thần không yên, đến tan học mới phát hiện ôn tập bút ký cư nhiên chỉ lật vài tờ, trong ngực nhất thời lại tràn ngập đối chính mình lãng phí thời gian ảo não.

Nàng quyết định không lại kéo dài, đêm nay liền đem sự tình giải quyết, cho nên đương Dương Việt Âm cùng Quan Việt Việt gọi nàng cùng đi khi, đối xưng còn có việc, nhượng các nàng rời đi trước. Các bạn học liên tiếp mà đi rồi, trong phòng học người càng ngày càng ít, nàng còn tại giả vờ thu dọn đồ đạc, đúng dịp chính là, Tiểu Nhượng cũng vẫn luôn không đi. Thấm Ý thở sâu, đứng lên xoay người hướng phòng học mặt sau đi đến, đồng thời ở trong đầu không ngừng ngâm nga chính mình chuẩn bị một đêm thượng nói.

Nhưng mà, không đợi nàng đến gần, Tiểu Nhượng đã đứng lên, đem túi sách hướng trên vai vung ra. Hẳn thấy được nàng, nhượng mày mím cười, nói: "Trường ban, ta đi trước. Người cũng sớm một chút về nhà a."

Sau đó, cũng không quay đầu lại mà rời đi.

Trống rỗng trong phòng học, Thấm Ý nhìn nam sinh rời đi bóng dáng, chậm chạp không có lấy lại tinh thần.

Bị ghét.

Thẩm Ý iu xiu mà đi rời trường học. Cao tam niên cấp vốn là liên phóng được trẻ nhất, nàng lại kéo dài lâu như vậy, cửa trường học đã không có gì người, liên ven đường ăn vặt quán đều bắt đầu thu quán. Thẩm Ý vô ý thức nhìn tiền phương, trong đầu còn đang suy nghĩ chuyện vừa rồi, nàng cảm thấy chính mình khẳng định là bị Tiểu Nhượng ghét, chính là hấn không tưởng giáp mặt nói toạc, cho nên mới vừa nhìn thấy nàng liền lập tức rời đi.

Thẩm Ý có chút khổ sở, còn có chút ủy khuất. Nàng rất muốn bắt Tiểu Nhượng nói với hấn rõ ràng, nàng không là hấn cho rằng kia loại người, các bạn học tìm nàng giảng đề, muốn mượn nàng bút ký, nàng chưa từng có cự tuyệt quá. Có thể lập tức nàng liền nghĩ đến, Tiểu Nhượng đều không nguyện ý lý nàng, bọn họ giao tiếp cơ hội lại như vậy thiếu, chỉ sợ hấn muốn dẫn cái này ấn tượng rời đi cao trung.

Có lẽ, chờ đến nhiều năm về sau, hấn lấy ảnh đế, mở công ty, trở thành thiên vương siêu sao, đi lên nhân sinh đỉnh núi, đều sẽ nhớ rõ chính mình có một cái —— tự, tự, tự, lợi, trưởng ban!

"Tiểu muội muội."

Tiền phương bỗng nhiên xuất hiện một thân ảnh, đoạn đoạn ngăn trở nàng lộ, Thẩm Ý mờ mịt mà ngẩng đầu, chỉ thấy đối phương là cái ba bốn mươi tuổi trung niên nam nhân. Đèn đường quang tà tà chiếu lại đây, trên con đường này an tĩnh không người, Thẩm Ý còn chưa kịp hỏi hấn có chuyện gì, liền thấy nam nhân cởi bỏ áo gió, lộ ra bên trong lỏa lồ thân thể.

Thẩm Ý: "... ..."

Trong óc như là có vô số nổ đạn nổ tung, nàng không thể tin được chính mình nhìn đến. Muốn chạy, khả thân thể như là bị đông trụ, cự đại

trùng kích nhượng nàng đánh mất phản ứng, chỉ có thể ngây ngốc mà đứng ở nơi đó.

Đã khủng hoảng tới cực điểm, nam nhân rồi lại Hướng Tiền một bước, giống như là muốn hướng nàng tới gần.

Nàng trong nháy mắt hồn phi phách tán! Hắn hẳn hẳn. . . Hắn muốn làm cái gì? Đừng tới đây, không muốn thân cận nàng. . . Cứu mạng!

Một bàn tay bỗng nhiên từ phía sau đưa qua đến, một phen che lấy nàng ánh mắt. Nàng nghe được nam sinh phần nộ mà mắng: "Thoát người mù thoát, có bệnh chạy trở về gia trị! Có tin ta hay không cắt người tiểu chít chít!"

Phóng hoàn tàn nhẫn nói, hắn lại cúi đầu, dùng thanh phong bàn thanh âm ôn nhu đối nàng nói: "Đừng sợ, ta ở chỗ này. Ta sẽ bảo vệ ngươi."

Thẩm Ý: "..."

Tác giả có lời muốn nói:

Thẩm Ý: ta. . . Ta cảm giác ta không chỉ ánh mắt thụ đến ô nhiễm, lỗ tai cũng bị thương tổn $\Sigma(^\circ \triangle ^\circ)\}$

Tiểu Nhượng: anh hùng cứu mỹ nhân hảo kích thích!

Cảm tạ bá vương phiếu thổ hào nhóm, sao sao đất ~

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 5 : 5

Bạo lộ cuồng vốn là liên chính là tướng ghê tởm người, bị Tiểu Nhượng một mắng, một bên tiêm thanh cười to một bên nhanh chóng chạy xa. Tiểu Nhượng đuổi theo hai bước, vẫn là không yên lòng, lại lộn trở lại nữ sinh trước mặt, nhẹ giọng nói: "Hảo hảo, không có việc gì."

Đèn đường ánh sáng trong, nữ sinh khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch, nàng kinh ngạc mà nhìn hắn, như là không biết hắn dường như. Sau đó chậm rãi, nàng hốc mắt đỏ.

Tiểu Nhượng lập tức chân tay luống cuống. Hắn sợ nhất nữ hài tử khóc, thấy thế quả thực có co cứng bỏ chạy xúc động, có thể nghĩ đến chuyện vừa rồi. . . Ai, tiểu nữ sinh đột nhiên dụng thượng loại này biến thái, là sẽ bị dọa khóc. . .

Không nên nhượng cái kia người chạy, vẫn là được cắt hắn tiểu chút chút!

Hắn tại giáo phục túi trong sờ sờ, hoàn hảo, hắn có mang giấy thói quen. Vốn định giúp nàng lau nước mắt, Thẩm Ý lại sợ tới mức lui về phía sau nửa bước, hắn tay xấu hổ mà giờ tại giữa không trung.

Thẩm Ý thấy thế, rốt cục lấy lại tinh thần, cúi đầu tiếp quá khăn giấy, lau khô nước mắt sau nhẹ giọng nói: "Cám ơn. . ."

Sau đó chính là trầm mặc.

Thẩm Ý níu khăn giấy, trong đầu lộn xộn. Tiểu Nhượng tại sao lại ở chỗ này, hắn không là đi trước sao? Vừa rồi may mắn có hắn tại, không phải nàng liền thảm. Chính là, này có phải hay không cũng liền ý nghĩa, chuyện vừa rồi hắn cũng nhìn thấy. . .

Thanh xuân kỳ nữ sinh, gặp gỡ loại chuyện này đã rất tu nhân, còn bị cùng tuổi nam sinh nhìn thấy, nàng bây giờ là song bội quần bách.

Tiểu Nhượng đối tâm tình của nàng trong lòng biết rõ ràng. Hắn cũng xấu hổ đứng lên, mới vừa muốn nói điểm cái gì, phía sau rồi lại truyền đến thanh âm. Hắn chỉ quay đầu lại nhìn thoáng qua, liền lập tức bắt lấy Thẩm Ý tay, đem nàng hướng bên cạnh mang.

Thẩm Ý: "Làm gì. . ."

Tiểu Nhượng: "Đừng lên tiếng!"

Ven đường ngừng lượng màu đen xe hơi, hai người mới vừa ở mặt sau ngồi xổm xuống giấu hảo, liền nhìn đến mấy nữ sinh từ phía trước trải qua. Trong đó một cái xuyên bạch T tuất, bối đơn phản nữ hài nói: "Hắn thật sự đi rồi sao? Chúng ta không thấy được hắn đi ra ngoài a."

"Công trường đều quan, hắn khẳng định đã đi rồi, hôm nay là đợi không được. Chúng ta ngày mai lại đến đi."

Ngày mai còn muốn đến, Tiểu Nhượng thống khổ nhắm mắt.

Hắn phản giáo ngày hôm sau, đến vây xem miến không bằng ngày đầu tiên như vậy nhiều, đặc biệt là tự học buổi tối tan học đã rất vắng, đại bộ phận miến đều đi rồi. Nhưng hắn đi ra trước quan sát hạ, trường học bên ngoài vẫn như cũ có mấy cái chấp nhất miến tại ngồi xổm thủ, vì thế hắn không thể không tiếp tục trèo tường trốn đi.

"Người miến a?" Bên cạnh Thẩm Ý hỏi.

Tiểu Nhượng gặp người đã đi xa, lúc này mới hồi đạo: "Ân. Nếu là chỉ có ta một cái còn không có gì, người cũng tại, bị chụp đến liền thăm."

Thăm? Nàng còn chưa đủ thăm sao?

Thăm Ý nghĩ như vậy, nhưng trải qua cái này nhạc đệm, nàng rốt cục từ kia loại chấn kinh sợ hãi cảm xúc trung hoãn lại đây, đột nhiên phát hiện mình cùng Tiểu Nhượng tư thế có chút kỳ quái. Thân thể lui được tiểu tiểu, song song ngồi xổm ô tô sau, thật cẩn thận hướng ra phía ngoài nhìn xung quanh.

Thăm Ý: "Người phát hiện hay không được, chúng ta giống như tiểu hài tử chơi trốn tìm a. . ."

Tiểu Nhượng lược hơi trầm ngâm, thành khẩn đạo: "Ta cảm thấy, càng giống làm tặc một chút."

Hai người hai mặt nhìn nhau, "Xì" một tiếng, đồng thời cười.

Đang cười thanh trung, Thăm Ý bỗng nhiên cảm thấy kỳ diệu.

Như vậy ban đêm, nàng cư nhiên cùng Tiểu Nhượng như vậy tránh ở xe sau, mà ngay tại vừa rồi, hắn mới từ biến thái quấy rầy hạ cứu nàng.

Đèn đường ánh sáng trong, nam sinh trắc nhan tuần lãng, giống một bức họa. Rõ ràng chính là âm u góc, nhưng hắn sở tại chỗ, liền tốt đẹp không giống nhân gian.

Thăm Ý bỗng nhiên nói: "Ngày hôm qua sự, xin lỗi."

Tiểu Nhượng sững sốt, "Cái gì?"

"Ngày hôm qua tại văn phòng, ta cùng kiều lão sư nói không tương đương người ngồi cùng bàn, không có ý tứ gì khác. Ta chỉ là, có một chút khẩn trương. . ."

Tiểu Nhượng nhìn nàng, nữ sinh lại né tránh hắn tầm mắt, cúi thấp đầu, ngón tay giảo quái đeo cặp sách tử, như là đối câu nói kế tiếp rất ngại ngùng, "Liền giống vừa rồi nhất dạng, người rất thụ chú ý, ta sợ cùng người đi được gần quá, cũng sẽ bị đại gia nhìn thẳng không phóng. . . Ta không thích như vậy. . ."

Không có nói ra nói là, ta không là không tưởng giáo người công khóa, cũng không phải ích kỷ trưởng ban.

Cho nên, người cũng không thể được, không cần ghét ta. . .

"Nguyên lai là như vậy." Tiểu Nhượng nửa dựa vào thân xe, lắc đầu cười, "Ta còn tưởng rằng người ghét ta ni."

Thẩm Ý kinh ngạc ngẩng đầu, hoàn toàn không nghĩ tới hắn sẽ nói như vậy, "Ghét người? Ta vì cái gì sẽ ghét người?"

Tiểu Nhượng nhớ tới ngày hôm qua chạng vạng, chính mình đột nhiên tại văn phòng nghe được vị kia thoát nhìn an tĩnh hòa khí trưởng ban vẻ mặt lạnh lùng mà cự tuyệt cùng chính mình ngồi cùng bàn, lúc ấy hắn ý nghĩ đầu tiên là, xong rồi, hắn là ở nơi nào đắc tội quá nàng sao?

Buổi sáng sự đã xin lỗi qua, chẳng lẽ trước còn có tiền khoa? Hắn nghĩ tới nghĩ lui cũng không nghĩ ra được, bất quá hảo tại, hắn đối loại này sự đã thói quen.

Tiểu Nhượng nhún nhún vai, "Ta cũng không biết, nhưng, ta đã thói quen vô duyên vô cớ bị người ghét."

Thẩm Ý nhìn Tiểu Nhượng. Nàng nghe hiểu hắn ý ngoài lời, như là lần đầu tiên mình bạch, nam sinh trước mắt là bị ngàn vạn người thích đại minh tinh, nhưng có thích liền có ghét, hắc hắc tử cũng chưa bao giờ thiếu, đối hắn nhục mạ công kích vẫn luôn không ngừng.

Hắn hưởng thụ vinh quang, cũng thừa nhận rất nhiều vốn không nên bọn họ cái này tuổi tác thừa nhận áp lực.

Một lát sau, nàng nhẹ nhàng nói: "Ta không chán ghét người. Ta còn sợ người ghét ta ni. . ."

"Ta vì cái gì sẽ ghét người, bởi vì người không chịu dạy ta học tập?"

Tiểu Nhượng vui đùa tựa như mà nói xong, lại phát hiện Thẩm Ý biểu tình không đổi. Hắn trầm mặc một cái chớp mắt, không thể tin được chính mình cứ nhiên một đoán liền chuẩn, "Liền tính người không tưởng dạy ta học tập, ta lại có cái gì lập trường sinh khí? Cao tam, đại gia thời gian đều rất quý giá, người cũng không cái này nghĩa vụ. . . Người cứ nhiên còn vì cái này theo ta giải thích?"

Hắn rốt cục nhạc, "Thẩm Ý đồng học, trưởng ban đại nhân, người vẫn luôn như vậy thích giúp đỡ người khác sao?"

Hắn biểu tình, thật giống như nàng làm cái gì chuyện ngu xuẩn. Thẩm Ý then quá thành giận, "Người không sinh khí, kia vừa rồi ở trong phòng học, vì cái gì ta một đi qua người liền đi?"

"Ta cho rằng người là ta anti-fan, cho nên tự giác trốn xa một chút a."

"Kia người còn không phải theo ta nhất dạng?"

"Nhưng ta không là sợ người sinh khí, ta chủ yếu là sợ người đối với ta làm điểm cái gì, làm hại tới ta. . ."

"Tiểu Nhượng!"

Nữ sinh thanh âm thanh thúy, giống mái hiên giác chuông gió, đình đông một tiếng, xao toái vắng vẻ không lời gì để nói đêm khuya.

Tiểu Nhượng giơ tay lên, làm đầu hàng trạng, "Ta sai."

Nam sinh nhìn như thuận theo, trong mắt lại lóe ra ý cười, hắn liền như vậy nhìn chăm chăm nàng, Thẩm Ý có chút khiêng không ngừng, tầm mắt hạ dời, nhìn đến hắn văn lạc sạch sẽ rõ ràng lòng bàn tay.

Vừa rồi, chính là cánh tay kia, chắn trước mắt của nàng.

Một khắc kia, hắn liền giống điện ảnh trong từ trên trời giáng xuống cái thể anh hùng, vì nàng chặn lui hết thảm nguy hiểm.

Tim đập bỗng nhiên lặn rớt một phách, Thẩm Ý sờ sờ mặt, phát hiện mình hai má cùng lỗ tai đều tại ần ần nóng lên.

Tình huống nào?

"Không còn sớm, vẫn là nhanh lên về nhà đi." Tiểu Nhượng bỗng nhiên mở miệng, dọa nàng nháy dưng, "Người ở chỗ nào? Ta đưa người đi."

"Không cần, ta chính mình. . ."

"Người còn tưởng chính mình trở về?"

Thẩm Ý nhất đốn. Nàng hiện tại quả thật có chút sợ hãi lại một cá nhân, có thể nhượng Tiểu Nhượng đưa nàng cũng không thích hợp, bị người nhìn đến liền phiền toái.

Lại nói, hắn cũng không có khả năng mỗi ngày đều đưa nàng, nàng tổng là muốn chính mình về nhà.

Thẩm Ý gật gật đầu, "Ta có thể chính mình trở về. Người yên tâm, ta gia không xa, ta đánh cái xe rất khoái liền tới."

Tiểu Nhượng có chút kinh ngạc. Có rất ít nữ hài tử gặp được loại này sự, có thể như vậy khoái điều chỉnh tốt, hơn nữa nàng cũng không phải không sợ hãi, rõ ràng vừa rồi đều dọa khóc.

Một lát sau, hân nói: "Ta vừa mới tưởng không đối."

"Cái gì?"

Tiểu Nhượng: "Người cùng giống nhau tiểu nữ sinh, vẫn là không quá nhất dạng."

Ngày hôm sau buổi chiều, văn tổng cuộc thi sau khi kết thúc, Thẩm Ý đi văn phòng lấy bài thi, Kiều Nhị đồng thời đưa cho nàng nhất trương bảng biểu.

Thẩm Ý: "Đây là. . . Chỗ ngồi biểu?"

"Đối, tân." Kiều Nhị nói, "Ta điều chỉnh một chút chỗ ngồi, người nhìn xem hiện tại thế nào?"

Nói là điều chỉnh, cải biến kỳ thật rất tiểu, Thẩm Ý còn tại dựa vào cửa sổ vị trí, Tiểu Nhượng bị sắp xếp đến phòng học trung gian, cùng lớp số học đại biểu Tổng Hàng cùng nhau tọa.

Kiều Nhị thấy nàng không nói lời nào, cho rằng nàng là vi điều chỉnh chỗ ngồi sự áy náy, "Không có quan hệ, trước chỗ ngồi người không thích, chúng ta liền đối một chút, đều là tiểu sự."

Thẩm Ý nhếch môi, Kiều Nhị tiếp tục nói: "Tiểu Nhượng bên kia người cũng không cần lo lắng, trong chốc lát ta giúp người cùng hân giải thích một chút. Hân tính tình hảo, không sẽ sinh giận dữ với người."

Không sẽ sinh khí, nàng đương nhiên biết hân không sẽ sinh khí.

Các bạn học đều ăn xong cơm chiều trở lại, bởi vì mới vừa khảo hoàn thử, đại gia còn không muốn lập tức bắt đầu đọc sách, trong phòng học cãi nhau âm ỉ, còn ở bên ngoài liền nghe được ồn ào thanh.

Tiểu Nhượng đang tại cùng người đại diện phát WeChat. Hắn mỗi lần đến lên lớp, đều nhượng đại gia tận lực không cần quấy rầy hắn, nhưng công tác thượng sự nói không chính xác, thường thường liền cần muốn hắn làm cái quyết định.

Tỷ như hiện tại, người đại diện liền hỏi hắn, lâm thời có cái thông cáo, thứ bảy có thể hay không phi một chuyến Trường Sa. Hắn lần này phản giáo là tính toán nhiều đài vài ngày, thứ bảy phi Trường Sa, đây chẳng phải là mới vừa thượng hoàn này chu khóa, liền muốn lập tức bắt đầu công tác?

Tiểu Nhượng còn tại rối rắm, đã thấy Kiều Nhị cầm đồ vật đi lên bục giảng, hướng phía dưới vỗ vỗ tay, "Ai ai ai, đều không sai biệt lắm a, yên lặng một chút, lập tức thượng tự học buổi tối."

Đại gia phát ra kháng nghị tiếng hô, Kiều Nhị lúc này mới thay đổi cái biểu tình, cười nói: "Bất quá ni, tự học buổi tối trước, chúng ta còn có một việc muốn làm. Đây là này học kỳ chỗ ngồi biểu, ta phóng ở chỗ này, đều nhanh chóng đi lên nhìn xem chính mình tân ngồi cùng bàn đi."

Lần này không có khai giảng ngày đầu tiên đổi chỗ ngồi, trước cũng có đồng học nghi hoặc, bất quá đại gia đều lý giải nguồn gốc vì khai giảng cuộc thi chậm lại. Hiện tại thấy nên tới quả nhiên vẫn là đến, đều sôi nổi vọt lên bục giảng, tuy rằng đổi chỗ ngồi cũng không có ý tứ gì đi, nhưng cùng học tập so với đến, vẫn là cái này muốn hảo ngoạn một ít.

Chỗ ngồi biểu a. Tiểu Nhượng tay nâng cầm, nghĩ thầm rằng không biết kiều lão sư cho chính mình đổi tân ngồi cùng bàn là ai. Hắn hiểu biết Kiều Nhị, đêm hôm đó không có theo kế hoạch đổi chỗ ngồi, hắn chỉ biết nàng khẳng định là tại điều chỉnh chỗ ngồi biểu.

Hắn theo bản năng nhìn hướng Thẩm Ý, nàng hắn là trước tiên xem qua bảng biểu, đã mang theo túi sách dọn đi chính mình tân chỗ ngồi. Nữ sinh ngồi xuống sau nhìn lại, vừa mới cùng hắn tầm mắt đụng thượng, nàng

như là chấn kinh giống nhau, lập tức dời đi chỗ khác, dường như không có việc gì mà nhìn chung quanh.

Tình huống nào? Tiểu Nhượng nhú mày, có chút nghi hoặc.

Trên bục giảng bỗng nhiên phát ra kinh hô, Dương Việt Âm ngẩng đầu, không thể tin mà nói: "Tiểu Ý, người người người. . . Người cùng Tiểu Nhượng ngồi cùng bàn? !"

Cả phòng ồ lên.

Tiểu Nhượng kinh ngạc mà tọa thẳng thân thể.

Bên kia, Thẩm Ý ngồi tại trên ghế ngồi, cảm giác cả người đều căng thẳng.

Nàng nhớ tới mười phút trước, trong phòng làm việc, nàng đối Kiều Nhị nói: "Kiều lão sư, ta nghĩ quá. Hôm trước ta là nhất thời khẩn trương mới có thể cự tuyệt, hiện tại ta muốn nói, ta nguyện ý cùng Tiểu Nhượng tọa ngồi cùng bàn, cũng nguyện ý trợ giúp hẩn học tập."

Thẩm Ý không biết tại sao mình sẽ nói ra lần này nói, có lẽ là cảm kích hẩn tối hôm qua đối chính mình trợ giúp, hay hoặc là chính là không tưởng bởi vì chính mình ảnh hưởng lão sư quyết định, có vẻ rất đặc thù.

Nhưng vô luận lúc ấy nguyên nhân là cái gì, hiện tại, giờ phút này, tại toàn ban đồng học nhìn chăm chú hạ, nàng chân thật mà sợ. Nàng cơ hồ tưởng xông lên đi đối kiều lão sư nói, này cục không tính, chúng ta vẫn là ẩn khác nhất trương biểu đi, nhưng lý trí khắc chế nàng.

Trong lòng duy nhất an ủi là, ít nhất Tiểu Nhượng không biết trung gian xảy ra chuyện gì, không biết sẽ như vậy là bởi vì nàng lại đi tìm kiều lão sư nói nàng nguyện ý.

Hắn hẳn là không biết. . . Đi?

Nghĩ như vậy, nàng lần thứ hai quay đầu lại, lại phát hiện Tiểu Nhượng cũng tại nhìn nàng. Nam sinh vốn là biểu tình có chút kinh ngạc, mày thượng chôn, con người đen ảnh ngược ánh đèn.

Sau đó chậm rãi, hắn khước môi gợi lên, hướng nàng lộ ra một cái cười.

Thấm Ý trong nháy mắt tóc gáy đảo dựng thẳng, mãi đầu óc chỉ có một ý tưởng: hắn đoán được hắn đoán được hắn đoán được!

Hạ một giây, Tiểu Nhượng đứng dậy, tại mọi người khiếp sợ trong ánh mắt, xách khởi túi sách vút đến trên vai, bước đi đến nữ sinh trước mặt. Nàng lưng dính được thẳng tắp, tọa được cùng cái học sinh tiểu học nhất dạng quy củ, tựa hồ tưởng lấy này đến che dấu nội tâm khẩn trương, có thể một đôi mắt lại kinh ngạc mà nhìn hắn.

Tiểu Nhượng sái nhưng mỉm cười, ở bên cạnh vị trí ngồi xuống, sau đó quay đầu, hướng nàng vươn tay, nói ra hai người hôm nay câu nói đầu tiên, "Nhiều hơn chỉ giáo a, tân ngồi cùng bàn."

Tác giả có lời muốn nói:

Bởi vì có thể coi là bằng một chữ độc nhất số, cho nên ngày mai không đổi mới, hậu thiên buổi tối 19 điểm đổi mới ha ~

Buổi tối cùng bằng hữu đi nhìn 《 lưu lạc địa cầu 》 nha, quá niên trong lúc thiếu hảo khó mua, rốt cục có thể nhìn!

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 6 : 6

"Ai, nghe nói sao? Ngũ ban điều chỗ ngồi, Tiểu Nhượng lần này có ngồi cùng bàn!"

"Cái gì cái gì? Ai! Ai cùng hẳn ngồi cùng bàn!"

"Liên Thẩm Ý a, văn khoa ban lão khảo niên cấp đệ nhất cái kia. Là thật, ta mới vừa đi ngũ ban cửa nhìn lén, chỗ ngồi đều đổi xong rồi! Hai người bọn họ thật sự ngồi cùng một chỗ!"

"Ta không tin! Tiểu Nhượng làm sao có thể có ngồi cùng bàn! Hẳn như thế nào có thể có ngồi cùng bàn! Ta hai năm nay đều là dựa vào tuy rằng không cùng hẳn một cái ban nhưng ít ra hẳn cũng không có ngồi cùng bàn tín niệm sống quá tới, hiện tại nhượng ta sống thế nào? !"

"Nguyên lai niên cấp đệ nhất là có thể cùng Tiểu Nhượng đương ngồi cùng bàn sao? Vì cái gì ta lúc trước không có hảo hảo học tập? Mụ mụ, ta sai, sai được rất thái quá. . ."

Khai giảng đệ nhất chu, thất trung cao tam niên cấp lớn nhất tin tức trừ bỏ khai giảng cuộc thi, chỉ sợ sẽ là vẫn luôn bị thụ chú ý ngũ ban trọng sắp xếp chỗ ngồi. Lúc này đây, Tiểu Nhượng không giống nhau trước như vậy cô linh linh ngồi ở phòng học cuối cùng, hẳn không chỉ có ngồi cùng bàn, cái này ngồi cùng bàn vẫn là cái nữ sinh!

Các thiếu nữ dùng thơ văn để giải tỏa nỗi buồn!

Vốn là ngũ ban nữ sinh liền vẫn luôn bị toàn niên cấp thậm chí toàn giáo nữ tính đồng bào ghen tị, đại gia cho rằng các nàng vận khí thật tốt quá, có thể tiếp xúc gần gũi vương tử, hiện giờ, cư nhiên còn có một cá nhân có thể danh chính ngôn thuận ai hấn toạ.

Đây là cái gì? Đây là trong truyền thuyết thiên tuyển chi tử a!

"Bằng hữu, người đã thành toàn giáo công địch." Nước uống cơ trước, Dương Việt Âm thâm trầm đạo.

Thẩm Ý tiếp hoàn thủy, ninh hảo cái nắp mới nói: "Chính là toàn giáo nữ sinh công địch đi?"

"Có khác nhau sao?" Quan Việt Việt vô cùng đau đớn, "Những cái đó nữ nhân điên đứng lên người cũng không muốn coi khinh, ta hiện tại thật sự sợ người bị kéo dài tới trong bụi cỏ đánh!"

"Đúng vậy, người cho là người khác đều giống chúng ta quan hệ như vậy thiết? Nhìn người bay lên chi đầu biến phượng hoàng cũng không ghen tị, đây là như thế nào thâm tình tình nghĩa thăm thiết a!"

Dương Việt Âm nói xong, phát hiện Thẩm Ý yên lặng nhìn mình chăm chăm. Nàng có chút chột dạ, khoa tay múa chân đạo: "Hảo đi ta thừa nhận, có như vậy một chút điểm ghen tị. . ."

Trên thực tế, còn muốn lại nhiều một chút điểm. Từ khi tối hôm qua nàng cái thứ nhất hô lên Thẩm Ý cùng Tiểu Nhượng ngồi cùng bàn, cũng rất muốn bắt trụ Thẩm Ý bả vai dùng sức lay động, lớn tiếng chất vấn nàng như thế nào có thể độc chiếm nam thần. Bất quá nàng rất khoái nghĩ thông suốt, Thẩm Ý cùng Tiểu Nhượng ngồi ngồi cùng bàn, chính mình là Thẩm Ý khuê mật, chẳng phải là cũng càng hảo tiếp cận hấn?

Câu nói kia nói như thế nào tới, một người đắc đạo, gà chó lên trời!

Thẩm Ý nhìn lâm vào mặt sức tướng tượng bạn tốt, yên lặng xoay người.

Cũng không trách các nàng nổi điên, từ khi nàng cùng Tiểu Nhượng ngồi cùng bàn tin tức truyền ra đi, cái này buổi sáng, nàng đi ở hành lang đều có thể cảm giác được người khác tầm mắt, thượng cái nhà cầu đều sẽ bị vây xem.

Hết thấy liền cùng nàng lúc trước lo lắng nhất dạng, bởi vì cùng Tiểu Nhượng đi được gần, nàng cũng nháy mắt trở thành niên cấp thượng đề tài nhân vật.

Nhưng đối với nàng mà nói, này còn không phải điểm chết người.

Thẩm Ý hiện tại vị trí tại phòng học dựa vào cửa sổ kia tổ hàng thứ sáu, nàng đi qua đi, chỉ thấy hai trương cái bàn song song bãi cùng một chỗ, ghế dựa thượng đều không có người. Mới vừa ở bên trong ngồi xuống, phóng hảo cổ, liền nhìn đến Tiểu Nhượng cũng từ bên ngoài tiến vào, ở bên cạnh ngồi xuống.

Thẩm Ý hô hấp theo bản năng căng thẳng.

Nàng cũng không giống biểu hiện ra ngoài như vậy trấn định. Từ tối hôm qua đến bây giờ, không chỉ toàn niên cấp nữ sinh tại thừa nhận trùng kích, thân là "Thiên tuyển chi tử" bản thân nàng, cũng chậm chạp không có thể từ cự đại trùng kích trung hoãn lại đây.

Một cái ban 38 người, mỗi người chỗ ngồi kỳ thật là tương đối rộng mở, bọn họ ghế dựa cũng không có khăn kê gần, nhưng Thẩm Ý lại cảm thấy, bên người có một cá nhân cảm giác trước nay chưa có mãnh liệt.

Ngón tay trào trung tính bút, nàng yên lặng tưởng, một ngày một đêm.

Từ tối qua tự học đến bây giờ, bọn họ đã có một ngày một đêm không nói gì.

Tại bọn họ trở thành ngồi cùng bàn sau.

Thẩm Ý cảm thấy, nhất định là lão thiên nhìn nàng trước hai năm quá được rất thuận, mới có thể nhượng nàng đến cao tam còn gặp gỡ nhiều như vậy khiêu chiến.

Tiểu Nhượng lúc ấy nói câu kia "Nhiều hơn chỉ giáo", nàng lại bởi vì chột dạ né tránh hấn tay, kế tiếp toàn bộ tự học buổi tối đều tại buồn đầu cuồng làm bài, chờ tan học trở về nhà mới kịp phản ứng, hồng rồi, nàng có phải hay không chột dạ qua đâu?

Kỳ thật nếu như không có trung gian trắc trở, bọn họ cùng nhau tọa liên cùng nhau ngồi, có thể trước có nàng cự tuyệt, lại sửa miệng nói nguyện ý, nàng đã cảm thấy phảng phất chính mình hứa hẹn cái gì dường như, một cổ nói không nên lời quẩn bách.

Nhưng dù sao cũng là ngồi cùng bàn, bọn họ không có khả năng từ đó không nói lời nào, nàng lúc ấy rõ ràng có thể tự nhiên mà tiếp quá đề tài, giả vờ cái gì đều không phát sinh. Có thể nàng cái thái độ này không là tỏ rõ nói cho hấn biết, là, hấn suy đoán không có sai, nàng thật sự đi tìm kiều lão sư, hơn nữa đối cái này sự phi thường để ý. . .

Thẩm Ý che mặt, lần đầu nghi ngờ khởi chính mình chỉ số thông minh.

Chuông vào học khai hỏa, các bạn học đều trở lại chỗ ngồi. Đây một tiết là lớp số học, thân xuyên màu gỉ sét sắc sơ-mi, tóc đen có chút hỗn độn số học lão sư cầm giáo trình đi vào phòng học, câu nói đầu tiên chính là: "Đem nghỉ hè cuối cùng Nhất Chu bố trí kia mấy bộ quyển tử lấy ra, này tiết khóa chúng ta bình giảng bài thi."

Thẩm Ý từ một đồng lớn tư liệu trong phiên xuất bài thi, quán bình phóng hảo, lại nghe thấy bên cạnh một thanh âm, "Cao lão sư, ta không có này bộ quyển tử."

Cả lớp nhìn qua, chỉ thấy Tiểu Nhượng giơ lên một bàn tay, có chút ngượng ngùng mà nói.

Tuy rằng các lão sư không có cứng nhắc yêu cầu, nhưng Tiểu Nhượng tác nghiệp nếu hãn bản thân không thời gian đến lấy, hãn trợ lý cùng mục cũng tới giúp hãn lấy, bất quá này mấy bộ đề là giả kỳ cuối cùng Cao lão sư thông qua lớp QQ đàn bố trí, các học sinh chính mình đi đóng dấu, Tiểu Nhượng hãn là không chú ý tới đi.

Thẩm Ý từ hãn nhắc tay thời khắc đó liền cả người rung mình, quả nhiên, Cao lão sư vừa thấy là hãn, liền tùy ý mà phát phát tay, "Kia người cùng Thẩm Ý cùng nhau xem đi."

Không cần quay đầu lại, Thẩm Ý cũng có thể cảm giác được các nữ sinh nháy mắt lửa nóng tầm mắt.

Nàng im lặng không lên tiếng đem bài thi hướng trung gian một đẩy, Tiểu Nhượng nghe rằng mỉm cười, "Cám ơn trưởng ban."

Lão sư bắt đầu giảng đề, Thẩm Ý rất tưởng chuyên tâm nghe, suy nghĩ lại càng ngày càng vô pháp tập trung.

Bây giờ là mùa hạ, bọn họ xuyên mùa hạ giáo phục là ngắn tay, thuần miên màu trắng T tuất, chỉ tại cổ tay áo cùng cái đáy nạm một vòng lam, lộ ra nam sinh tiểu mạch sắc cánh tay. Hãn bình thường hãn là có tập thể hình, cánh tay bình đặt lên bàn, có thể nhìn đến cánh tay ẩn ẩn cơ bắp đường cong.

Còn có nam sinh thân thể, như có như không nhiệt độ truyền đến, từ đêm qua bắt đầu liền vẫn luôn dày vò nàng. . .

"Phiên trang." Tiểu Nhượng nhắc nhở.

Thẩm Ý này mới phát hiện lão sư cư nhiên đã nói xong đệ nhất trang, mà nàng không biết thất thần đến ở đâu vậy. Vì che dấu, nàng một bên phiên trang, một bên thấp giọng nói: "Người không có quyền tử, trực tiếp nói với ta chính là, làm chi gọi lão sư. . ."

"Phải không? Ta nhìn người không để ý tới ta, lo lắng người không nguyện ý theo ta nhìn một bộ quyền tử."

Cho nên, người khiến cho lão sư đến ra lệnh cho ta?

Nữ sinh ánh mắt lên án, Tiểu Nhượng mỉm cười, "Đối, đây là khai giảng kia thiên bọn họ sao cái kia quyền tử sao?"

Là, vẫn là Thẩm Ý suốt đêm gan đi ra.

Tiểu Nhượng nhớ tới chính mình lúc ấy bị cả lớp không nhìn thăm thông trải qua, hỏi: "Người nếu làm xong, vì cái gì không trước tiên chụp ảnh cấp đại gia ni? Như vậy bọn họ cũng không cần chờ người."

Sau lại Trương Lập Phong lấy đến quyền tử, cũng là trước võ chiếu phát đến lớp đàn trong, nếu không một phần quyền tử cả lớp ba mươi mấy người người luân phiên sao đến tự học buổi tối cũng sao không hoàn.

Thẩm Ý nắm bút tại quyền tử thượng tùy ý hoa một chút. Nàng đương nhiên có thể chính mình chụp, nhưng nàng đáy lòng kỳ thật cũng không thích sao tác nghiệp loại này sự, chính là không tưởng nhìn đến đại gia không hoàn thành tác nghiệp bị lão sư mắng, mới đồng ý lấy ra, bất quá nhượng nàng chụp ảnh là tuyệt đối không được.

Sao tác nghiệp giới cũng có chức nghiệp đạo đức, các bạn học lý giải nàng loại này bịt tay trộm chuông tâm tình, khoan dung mà không có trạc phá.

Tiểu Nhượng hiểu được, có chút kinh ngạc. Liên sao tác nghiệp đều không thích, này vị trưởng ban thật sự là có chút tiểu con mọt sách, có thể rõ ràng là loại tính cách này, rồi lại miễn cưỡng chính mình phối hợp bọn họ, một người nãi cả lớp.

Hắn thành khẩn đạo: "Trưởng ban đại nhân, ngài thật sự rất thích giúp đỡ người khác."

Cái này giọng điệu, nhượng nàng nhớ tới đêm hôm đó, hai người ngồi xồm ô tô biên đối thoại. Thẩm Ý nhấp nhấp miệng, "Nói hươu nói vượn, làm cho bọn họ sao tác nghiệp mới không phải giúp bọn hắn ni."

Nói là nói như vậy, bên môi vẫn là nhin không được, tràn ra một tia cười.

Trải qua này tiết khóa, Thẩm Ý cảm thấy cùng Tiểu Nhượng chi gian xấu hổ dụi đi rất nhiều, nàng bắt đầu cảm thấy là chính mình trước suy nghĩ nhiều quá, liền tính bị Tiểu Nhượng nhìn ra thì thế nào ni? Nàng là căn cứ vào đồng học tình đồng học yêu mới đáp ứng cùng hắn tọa ngồi cùng bàn, không có gì hảo chột dạ.

Hiện tại trạng thái rất hảo, bảo trì đi xuống.

Giữa trưa tan học, Thẩm Ý tâm tình đỉnh hảo mà cùng băng hữu cùng đi nhà ăn, lại bỗng nhiên bị mặt sau lại đây người đụng phải một chút.

"Ai, người làm gì!" Dương Việt Âm lớn tiếng nói.

Quan Việt Việt đỡ lấy Thẩm Ý, cái kia người bị đâm cho rất tàn nhẫn, nàng thiếu chút nữa ngã sấp xuống, mặc danh kỳ diệu hỏi: "Tình huống nào?"

"Là Trần Dao Dao." Dương Việt Âm phiến cái bạch nhãn, "Ta nhìn nàng chính là cố ý, ghen tị người!"

"Ghen tị ta. . . Cái gì?"

Dương Việt Âm ánh mắt phảng phất tại liếc si, "Người cứ nói đi?"

Nga, Tiểu Nhượng.

Thẩm Ý biết chính mình khiến cho rất nhiều người ghen tị, nhưng cũng chỉ là tiểu nữ hài tử, đại gia cũng liền lén lút nghị luận một chút, còn không có người chạy đến trước mặt nàng nói cái gì.

Hiện tại xem ra, Trần Dao Dao là nhịn không được.

Thẩm Ý an ủi mình, Trần Dao Dao chính là nhất thời sinh khí, dù sao nàng cho tới nay đều là cùng Tiểu Nhượng đi được gần nhất nữ sinh. Hiện tại nàng đụng cũng đụng phải, nên nguôi giận đi?

Nhưng mà sự thật chứng minh, nhượng Trần Dao Dao nguôi giận không dễ dàng như vậy.

"Ta nói, ta không là không tương giao. Ta chỉ là không rõ, đều cao tam, còn muốn nhiều như vậy ban phí làm cái gì?"

Ngộ tự học còn không có bắt đầu, trong phòng học chỉ có phân tán mười mấy cái đồng học, bọn họ là trước tiên trở về ôn tập, lúc này lại hoàn toàn không có tâm đọc sách, nhìn hướng cùng một cái phương hướng.

Thẩm Ý cảm giác đến đại gia tầm mắt, có chút không được tự nhiên, dừng một chút mới nói: "Một cá nhân 100 khối, cũng không coi là nhiều a."

Nàng nay giữa trưa là trước tiên trở về, bởi vì muốn chỉnh lý này học kỳ ban phí, khai giảng kia thiên liền thông tri đại gia, vài ngày xuống dưới đều thu được không sai biệt lắm, chỉ còn lại có cuối cùng vài cái người.

Không nghĩ tới, chính là này cuối cùng vài cái người xảy ra vấn đề.

Trần Dao Dao cùng bên cạnh nữ sinh liếc nhau, nói: "Một cá nhân 100 khối là không nhiều lắm, nhưng 38 cá nhân chính là 3800. Cao tam lại không có gì văn nghệ hoạt động, cũng không cần đi ra ngoài chơi đùa, nhiều tiền như vậy hoa được hoàn sao?"

"Nếu như không có dùng xong, tốt nghiệp khi sẽ trả về cấp đại gia."

Trần Dao Dao bĩu môi mỉm cười, biểu tình có chút khinh thường. Thẩm Ý kiên nhẫn nói: "Ban phí niên cấp thưởng đều là như vậy thu, cũng không phải chúng ta ban mới thu nhiều như vậy, cao tam tuy rằng không có văn nghệ hoạt động, nhưng khả năng sẽ thống nhất mua chút tư liệu gì gì đó, rất khoái liền đã xài hết rồi. Người như bây giờ là đang lo lắng cái gì?"

"Không biết a, ta chính là cảm thấy, lạm dụng chức quyền, lấy quyền mưu tư sự, người nào đó cũng không phải chưa làm qua. . ."

"Người có ý tứ gì?" Thẩm Ý rốt cục sinh khí.

Nàng biến đổi mặt, Trần Dao Dao cũng phát hỏa, "Ta có ý tứ gì người không rõ? Ta đều thấy được, kiều lão sư nơi ấy rõ ràng còn có nhất trường chỗ ngồi biểu, Tiểu Nhượng là cùng Tổng Hàng cùng nhau tọa! Là người đúng hay không? Nhất định là người đi theo kiều lão sư nói muốn cùng Tiểu Nhượng cùng nhau tọa nàng mới cãi, người còn nói không có lấy quyền mưu tư? !"

Trần Dao Dao càng nói càng khí. Vốn là nhìn đến Tiểu Nhượng cùng Thẩm Ý ngồi cùng bàn nàng liền không cao hứng một buổi tối, nhưng kiều lão sư an bài nàng cũng không nói hảo thuyết, ai biết kim thượng ngọc đi văn phòng tìm lão sư vấn đề, lại tại nàng trên bàn nhìn đến khác nhất trường chỗ ngồi biểu!

Nàng lúc này tin tưởng, đây mới là lúc ban đầu chỗ ngồi biểu. Không vì cái gì khác, nếu nhượng kiều lão sư an bài, nàng khẳng định sẽ nhượng

Tiểu Nhượng cùng nam sinh cùng nhau tọa. Đến nỗi vì cái gì sẽ cái, đương nhiên là Thăm Ý giờ trò quý!

Nàng cảm thấy cái này người quả thực đối trá thấu, bình thường trang được một bộ đối Tiểu Nhượng không có hứng thú bộ dáng, lén lút lại giờ trò. Liền giống khai giảng kia thiên nhất dạng, Tiểu Nhượng còn lôi kéo nàng đi ra ngoài nói chuyện, nhất định cũng là nàng lừa hấn!

Nàng bản thân liền không là nhẫn nại tính cách, trở về lập tức cùng vài cái bằng hữu nói, đại gia đều lòng đầy căm phẫn. Vốn là còn không biết làm như thế nào, không nghĩ tới chính bắt kịp Thăm Ý thu ban phí, Trần Dao Dao lập tức nhịn không được, nhất định muốn vạch trần nàng bộ mặt thật!

Tiểu Nhượng mới vừa đi tới cửa phòng học liền nghe được bên trong tranh chấp, nhất thời một cái đầu hai cái đại. Hấn không nghĩ tới sẽ xuất hiện như vậy hiểu lầm, càng không nghĩ tới kiều lão sư làm việc như vậy không lưu loát, trở thành phế thải bảng biểu như thế nào có thể không nhanh chóng xử lý rồi đó? Người như vậy tại chúng ta giới giải trí là sẽ đâm xuất đại cái sọt!

Xa xa đánh giá một chút Thăm Ý, chỉ thấy nữ hài cúi đầu, như là không hiểu biết như thế nào giải thích, không từ có chút lo lắng.

Hấn đại khái có thể đoán được nữ sinh tâm tư, biết nàng không muốn làm cho người biết nàng từ không nguyện ý đến nguyện ý mưu trí lịch trình, trên thực tế hấn tối hôm qua thấy nàng toàn bộ tự học buổi tối đều không để ý tới chính mình, liền hối hận lúc ấy không nên biểu hiện ra ngoài chính mình đoán được. Hạo không dễ dàng nương lớp số học đem này một tra bóc đi qua, hiện tại Trần Dao Dao lại tại nháo cái gì?

Hấn nghĩ nghĩ, cảm thấy lập tức chỉ có chính mình ra mặt thừa nhận, là hấn kính nhờ kiều lão sư đối vị trí này một điều lộ.

Dù sao, Thẩm Ý ngay cả cự tuyệt cấp đại gia sao tác nghiệp đều làm không đến, hẳn thật sợ sợ nàng bị Trần Dao Dao khí khóc.

Nhưng mà không đợi hẳn đi vào, liền nghe được Thẩm Ý lãnh tĩnh thanh âm, "Hai trương chỗ ngồi biểu đều là kiêu lão sư an bài, ta không có nhúng tay quá. Không quản người tin hay không, đây là sự thật."

Thẩm Ý hiện tại đã biết rõ, Trần Dao Dao chính là cố ý quấy rối.

Bởi vì hiểu lầm nàng, cho nên nhất định muốn nháo đến mọi người đều biết, này đúng là nàng nhất quán tính cách.

Dư quang đánh giá bốn phía, Trần Dao Dao nói đại gia cũng nghe được, sôi nổi lộ ra kinh ngạc biểu tình, còn có người tại châu đầu ghé tai, thoát nhìn như là có chút tin.

Thẩm Ý cảm thấy nan kham, còn có chút phần nộ. Chính mình cho tới nay hy sinh học tập thời gian làm việc này, kết quả là, lại đối đi như vậy ác ý phỏng đoán.

Bởi vì này phần nộ, nàng câu nói kế tiếp cũng chưa cho Trần Dao Dao lưu mặt mũi, "Đến nỗi vì cái gì an bài ta cùng Tiểu Nhượng cùng nhau tọa, bởi vì kiêu lão sư cho rằng ta thành tích học tập tương đối tốt, tọa cùng nhau có thể trợ giúp hẳn. Người nếu không phục, cũng có thể chính mình đi tìm kiêu lão sư, nhìn xem nàng có thể hay không giúp người đổi chỗ ngồi."

Thành tích học tập vẫn luôn trung hạ Trần Dao Dao cảm giác như là bị quạt một bàn tay, mặt thượng hỏa lạt lạt, lại không hiểu biết như thế nào phản bác, cường chống nói: "Người thiếu gạt người, Tổng Hàng thành tích không tốt sao? Vì cái gì sẽ đổi thành người?"

"Không biết, có lẽ là kiêu lão sư cảm thấy, ta thành tích so Tổng Hàng càng hảo đi."

Trần Dao Dao nháy mắt ghen lời. Tống Hàng tuy rằng ngẫu nhiên cũng có thể khảo đến đệ nhất, nhưng văn khoa ban niên cấp đệ nhất quả thật tám mươi phần trăm đều là bị Thẩm Ý ôm đồm.

Thẩm Ý thấy thế, không nhanh không chậm lại bổ một đao: "Các người vài cái trước hai ngày không là mới đều sao quá bài tập của ta sao? Như thế nào, hiện tại chuẩn bị trở mặt không nhận trưởng?"

Trần Dao Dao: "..."

Còn lại nữ sinh: "..."

Sao nhân gia mềm tay, các nữ sinh nhất thời không mặt mũi lại nhắm vào nàng, sôi nổi giao tiền, trốn hồi chỗ ngồi của mình. Liên vây xem quần chúng đều ngại ngùng lại nhìn, nói giỡn, kia tác nghiệp bọn họ đều sao!

Nói như thế, toàn bộ ngũ ban sẽ không có không sao quá Thẩm Ý tác nghiệp người!

Phòng học ngoại, Tiểu Nhượng nhìn Trần Dao Dao khuôn mặt nhỏ nhắn trưởng được đở bưng, cơ hồ muốn khóc lên, nhìn nhìn lại thu ban phí, bình tĩnh trở lại chỗ ngồi Thẩm Ý, một lúc lâu, yên lặng ở trong lòng giơ ngón tay cái lên.

Không thể trông mặt mà bắt hình dong. Thật sự là không thể trông mặt mà bắt hình dong.

Tác giả có lời muốn nói:

Tiểu Nhượng: nữ sinh cãi nhau hảo dọa người, hoàn hảo trưởng ban không mắng ta! (lạnh run. gif

Cảm tạ bá vương phiếu đánh thưởng, sao sao hôn gió ~~~

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 7 : 7

Cao tam cùng cao nhất cao nhị so với đến, có rất đại bất đồng.

Đến này một năm, vô luận lão sư vẫn là gia trưởng đều sẽ không phiền không chán mà nói cho người, từ giờ trở đi, người chính là chính thức chuẩn thí sinh. Bảng đen góc trên bên phải bị ích xuất tới một cái khu vực, dùng màu đỏ phấn viết viết "Khoảng cách cao khảo còn có 277 thiên", theo thời gian đẩy mạnh không ngừng giảm bớt. Các khoa chương trình học cũng tại cao nhị kết thúc, đến cao tam toàn diện triển khai ôn tập, không còn có tâm đồ vật có thể học, mỗi một ngày đều tại lặp lại, lặp lại.

Tình huống như vậy hạ, rõ ràng còn tại đồng nhất cái phòng học, trong phòng học bầu không khí lại lặng yên thay đổi. Cho dù là từ trước không quá dụng công học sinh, cũng bắt đầu nhắc tới khởi phân số, thứ tự, cùng với, một năm sau đó cao khảo.

Cũng bởi vậy, đương khai giảng cuộc thi thành tích đi ra sau, tâm tình của mọi người cũng cùng dĩ vãng có chút bất đồng.

"541 phân, ta cái này thành tích, chỉ có thể bảo chứng quá một bản tuyến đi? Không đúng không đúng, nếu sang năm phân số cao điểm, liên một bản đều huyền..." Dương Việt Âm nhìn tính ra tổng phân, ưu sầu mà thở dài.

"Người có thể muốn chút mặt đi, một bản còn chưa đủ, sao như vậy lòng tham không đáy ni?" Quan Việt Việt bạch nàng một mắt, "Không giống ta, chỉ cần có thể thượng khoa chính quy ta liền thỏa mãn, không

phải ta sợ ta ba sẽ chịu không nổi đem ta đưa xuất ngoại, hấn gần nhất mỗi ngày đều như vậy uy hiếp ta..."

Dương Việt Âm nhìn xem nàng tập vở thượng "449", đồng tình mà vỗ vỗ nàng bả vai, quay đầu hỏi: "Ai, Tiểu Ý người nhiều ít phân?"

Thẩm Ý dừng một chút mới nói: "Ta? 632..."

Dương Việt Âm cùng Quan Việt Việt đồng thời nhắm mắt, biểu tình đau xót. Tuy rằng tổng thứ tự biểu còn không xuất, nhưng trước vài tên đại gia chính mình cũng có thể sắp xếp đi ra, Tổng Hàng tổng phân 627, Chu Tinh thư 619, nhìn đến Thẩm Ý lần này lại là đệ nhất.

Hơn nữa 632 phân, năm trước toàn tỉnh văn khoa Trạng Nguyên cũng mới 651, cho dù khai giảng cuộc thi không thể cùng cấp với cao khảo, ít nhất có thể làm nhất định tham khảo, một vòng ôn tập vừa mới triển khai khi liền có thể khảo đến cái này phân số...

Quan Việt Việt buồn bã nói: "Ta không rõ, ta là như thế nào cùng người loại này siêu cấp học bá trở thành bằng hữu."

Thẩm Ý lại nghĩ đến sự kiện, đi tới bên phải nhất trường khóa trước bàn, một cái cao cao gầy teo nam sinh chính gục xuống bàn đi ngủ.

"Tổng Hàng?"

Qua mười mấy giây, nam sinh mới ngẩng đầu, nhú mày, vẻ mặt buồn ngủ. Hấn như là liên nói đều lười nói, chỉ dùng tầm mắt nói cho Thẩm Ý, có nói khoái giảng, đừng quấy rầy hấn đi ngủ.

Thẩm Ý bị nhìn xem có chút khẩn trương, "Có chuyện, ta tưởng với người nói..."

Mặt sau lại như thế nào cũng nói không được, Tống Hàng thấy thế, nhu nhu tóc, rớt cục ngời dậy, "Biết, là người giữa trưa khẩu chiến quần hùng sự đi?"

Hắn thanh âm trầm thấp, mang theo mới vừa tỉnh ngủ khàn khàn. Một cái lớp học không giấu được bát quái, giữa trưa nàng cùng Trần Dao Dao tranh chấp khi như vậy nhiều người ở đây, rất khoái cả lớp liền cũng biết. Không thể không nói, Thẩm Ý cấp xuất lý do tương đương hữu lực, nguyên bản còn có rất nhiều đối nàng cùng Tiểu Nhượng ngồi cùng bàn không phục nữ sinh, tại nghe nói kiêu lão sư là nhìn thành tích tuyển người sau, liền sôi nổi hết hi vọng cái này. Dù sao luận thành tích, ai cũng không dám cùng "Thẩm nhất tỷ" tranh phong.

Chính là Thẩm Ý nghĩ đến chính mình lúc ấy dưới tình thế cấp bách đối Tống Hàng lời bình, liền có chút ngại ngùng.

Tống Hàng đánh giá nàng biểu tình, "Làm chi, phải nói xin lỗi? Người nói được không sai a, ta thành tích là không bằng người, lần này cũng là người so với ta khảo được cao, mà ngay cả người nghỉ hè tác nghiệp ta cũng không ít sao."

"Kia là người không muốn làm, lại không là sẽ không làm..."

Tống Hàng có nhiều yêu nhân hạ nàng rất rõ ràng, rõ ràng hẳn mới là cả lớp toán học tốt nhất cái kia, mười lần cuộc thi tám lần mất phân, lại thường xuyên bởi vì lười viết chạy tới sao chính mình tác nghiệp.

"Nhất dạng nhất dạng. Lại nói tiếp, ta còn phải cảm ơn người, muốn thật làm cho ta cùng cái kia ai cùng nhau tọa, ta được bị phiền chết. Ta nhìn kiêu lão sư cũng rõ ràng, biết ta không kiên nhẫn dạy người..."

Tống Hàng nói đến đây bỗng nhiên cười, "Bất quá người cũng biệt có gánh nặng. Bọn họ loại này minh tinh nghệ nhân, bình thường đều là cao khảo tiền cuối cùng hai tháng mới tập trung phụ lục, trước khảo nhiều ít

phân đều không trọng yếu. Kiều lão sư phỏng chừng chính là như vậy vừa nói, không sẽ trông cậy vào người rất nhiều."

Là thế này phải không?

Tự học buổi tối trước đọc sách thời gian, đại bộ phận đồng học đều ăn xong cơm chiều trở lại, trong phòng học thư thanh leng keng, đọc tiếng Anh, bồi ngữ văn, còn có lẫn nhau trùu bồi chính sử địa, các loại thanh âm đan chéo tại cùng nhau, giống áp đặt sôi nước sôi.

Thẩm Ý một tay nâng cầm, nhìn chăm chăm bên cạnh chỗ ngồi. Trước bởi vì khẩn trương không hảo ý tứ nhiều nhìn, hiện tại rốt cục có rảnh đánh giá khởi này vị tân ngồi cùng bàn gia sản. Văn khoa ban muốn bồi đồ vật nhiều, tư liệu thư cũng nhiều, cơ hồ mỗi người bên cạnh bàn đều bãi hảo mấy cái rương. So với đến Tiểu Nhượng đồ vật muốn ít hơn nhiều, ngăn kéo trong phóng sách giáo khoa, bên cạnh bàn chỉ có một tấm sắc plastic rương, bên trong là các loại tư liệu. Mặt bàn rất không, mấy trương bài thi thượng đề nặng cái tím bút túi, một chi trung tính bút cô linh linh bãi ở bên ngoài.

Nhưng nói tóm lại, cùng bọn họ khóa bàn cũng không rất đại bất đồng.

Thẩm Ý thấu đi qua một chút, phát hiện kia quyển tử chính là lần này khai giảng cuộc thi bài thi. Lược một do dự, mới vừa vươn tay tưởng trùu lại đây, một tay khác lại đồng thời xuất hiện, đề xuống quyển tử khác một góc.

Thẩm Ý ngẩng đầu, Tiểu Nhượng đứng ở bên cạnh bàn, chính nhướng mày nhìn nàng.

Thẩm Ý: "... Người trở lại."

Tiểu Nhượng: "Trưởng ban đại nhân là muốn kiểm tra thí điểm ta bài thi sao?"

Trộm động người khác đồ vật bị đãi vờ vắn, Thẩm Ý có chút xấu hổ, "Ta chỉ là tò mò, người khảo nhiều ít phân a?"

"Ngô, cái này mà..."

"Không thể nói cho ta biết sao?"

Tiểu Nhượng nửa thật nửa giả đạo: "Nói cho người khác biết là không có gì, nhưng đối với người như vậy học bá, ta còn thật có chút ngượng ngùng."

"Không sẽ a, dù sao mọi người đều biết, người khảo được không hảo cũng không đại biểu cái gì, chỉ là bởi vì người bạn quá."

Tiểu Nhượng ha ha một cười, "Trưởng ban đại nhân rất sẽ cho ta dưới bậc thang, người như vậy ta không nói đều không thể nào nói nổi..."

Thẩm Ý đợi vài giây, chỉ thấy hần bày ra một bộ thẳng thắn từ khoan biểu tình, thành thành thật thật đạo: "235."

Thẩm Ý im lặng một cái chớp mắt, chân thành đạo: "Khó trách Quan Việt Việt thích người."

Quan Việt Việt thành tích kỳ thật không tính kém cõi nhất, phóng tới song song ban không chắc chắn còn có thể mò trong đó chờ thiên hạ, nề hà bọn họ là duy nhất văn khoa trọng điểm ban, đại gia lại kém cũng có cái hạn độ, cho nên nàng chỉ có thể lấy hơn bốn trăm phân nhiều lần lót đáy, chỉ có ngẫu nhiên Tiểu Nhượng khi trở về mới may mắn thoát khỏi với khó.

Tiểu Nhượng đối người khác không quen, nhưng đối cái này mỗi lần xếp hạng chính mình mặt trên đếm ngược đệ nhị kia liền tương đương quen thuộc, lập tức đã hiểu nàng ý tứ, nhẹ giọng một cười, "Có thể đến giúp đồng học, là vinh hạnh của ta."

Thẩm Ý cũng thấy buồn cười. Tiểu Nhượng cái này thành tích chỉ sợ không chỉ tại lớp học lót đáy, niên cấp thượng cũng phải sắp xếp đếm ngược, thuận số đệ nhất cùng đếm ngược đệ nhất tọa ngòai cùng bàn, kiêu lão sư thật sự rất sẽ sắp xếp.

Nàng nhin không được hỏi: "Người tốt cuộc là như thế nào tiến lớp chúng ta a?"

Trọng điểm ban đầu là căn cứ trung khảo thành tích tuyển người, chẳng lẽ Tiểu Nhượng trung khảo khi phát huy được rất hảo? Cũng không nghe nói a.

Tiểu Nhượng thản nhiên đạo: "Đương nhiên là đi quan hệ tiến vào, ta chính là danh nhân."

Thẩm Ý: "..."

Tiểu Nhượng thấy nữ sinh vẻ mặt không lời gì để nói, như là tại nói mình cứ nhiên đem cái này tra cấp quên, cười đem quyển tử đưa qua đến, "Trường nhìn liền xem đi. Nếu trường ban đại nhân có thể thuận tiện phát phát thiện tâm, giúp ta phân tích phân tích vấn đề ở chỗ nào liền càng hảo."

Thẩm Ý vốn là tưởng giúp hân phân tích, nhưng nếu hân đều khảo hơn hai trăm phân, cũng liền không cái này tất yếu.

Hơn hai trăm phân, nàng phân tích hân chỗ nào không thành vấn đề khả năng còn khoái một chút!

Bất quá nàng vẫn là nhìn đứng lên, tối mặt trên là toán học quyển tử, một mắt nhìn lại nơi nơi đều là chỗ trống, viết tự địa phương cũng có rất nhiều đỏ tươi xiên xiên. Mũi nhọn sinh Thẩm Ý rất lâu không xem qua thăm thiết như vậy bài thi, nhất thời không biết nói cái gì cho phải, một lúc lâu mới nói: "Người tốt xấu đem giải viết..."

"Ta cũng sẽ không làm, viết giải làm gì?"

" 'Giải' cũng coi như nhất phân. Thật sự không được, người còn có thể đem đề làm điều kiện cũng sao một chút, đừng thương mềm tay lão sư, không chắc chắn cũng sẽ cho người một hai phân."

Tiểu Nhượng ngạc nhiên nói: "Người còn hiểu này đó?" Đây không nên là nàng loại này học bá suy xét sự đi!

"Quan Việt Việt dạy ta, mấy năm nay nàng đều là dựa vào này đó chiêu số hỗn lại đây."

Tiểu Nhượng nhất thời cảm thấy, chính mình có tất yếu cùng này vị Quan Việt Việt xâm nhập giao lưu một chút.

Thẩm Ý nhìn hoàn toán học, lại cầm lên tiếng Anh. Vốn tưởng rằng lại chính là vô cùng thâm thúy, vừa thấy lại ngoài ý muốn, "Người tiếng Anh khảo được cũng không tệ lắm a."

Đâu chỉ là không sai, tổng số học so với đến, hẳn tiếng Anh khảo được kia là tương đương hảo, tổng phân 81 phân, trong đó thính lực cư nhiên chỉ sai lường đạo. Bất quá này cũng mặt bên xác minh, hẳn cái khác mấy khoa phân số rất cuộc thấp tới trình độ nào...

Tiểu Nhượng đắc ý nhướn mày, "Kia là, ta cũng là có trường hạng."

Thẩm Ý: "Nói lên cái này, lần này tiếng Anh viết văn đề mục, Hà lão sư cho mấy bài mẫu phân bài văn mẫu, nhượng chúng ta ngồi cùng bàn lẫn nhau bồi. Người nhớ kỹ sao?"

Tiểu Nhượng: "Nhớ kỹ... Đi?"

Thẩm Ý: "..."

Nàng cầm lấy đóng dấu đi ra bài văn mẫu, thiết diện vô tư đạo: "Kia hảo, hiện tại bối đi."

Tiểu Nhượng bị nàng bỗng nhiên tập kích lộng được có chút khẩn trương, sờ sờ cái mũi, chậm rãi nói: "Nhượng ta suy nghĩ... 'Dear Terry, this is Li Hua. I am writing this very letter to formally response to your former letter inquiring about local cus Toms in China...'"

Thẩm Ý giương mắt, ngạc nhiên mà nhìn hướng hần.

Không vì cái gì khác, Tiểu Nhượng phát âm cư nhiên không là Trung Quốc học sinh trung học tối thường thấy trung thức tiếng Anh phát âm, ngược lại có chút giống bọn họ bình thường làm thánh lực luyện tập khi nghe những cái đó băng từ. Quyển lưỡi mượt mà, căn tự rõ ràng, hần phát âm cư nhiên rất tiêu chuẩn!

Không ngừng nàng kinh ngạc, trước sau sắp xếp đồng học vốn là tại bối thư, nghe được thanh âm sau quay đầu vừa thấy, phát hiện dĩ nhiên là Tiểu Nhượng tại bối viết văn sau cũng đều ngây người.

Bọn họ còn tưởng rằng Thẩm Ý bên ngoài phóng thánh lực!

Tiểu Nhượng chính bối đến kẹt, chợt phát hiện chung quanh đồng học đều tại nhìn chính mình, dừng một chút, hỏi: "Làm sao vậy?"

Thẩm Ý thay đại gia nói ra trong lòng nói, "Người tiếng Anh nói được đỉnh hảo."

Tiểu Nhượng nghe vậy một cười, "Phải không? Đại khái là trước chụp 《Thịnh tiểu thư hoa viên》 khi, diễn viên chính trong có cái người Mỹ gốc Hoa, trung văn nói được so với ta tiếng Anh còn hồng, cố tình đòi ta đối thủ diễn còn đặc nhiều, vì cùng hần giao lưu, ta kiên trì nói lưỡng nguyệt tiếng Anh. Hiện tại xem ra, rất có hiệu quả a."

Kỳ thật không ngừng là chụp diễn, hần bình thường công tác cũng thường xuyên sẽ xuất ngoại, hoàn cảnh bức bách, không chỉ tiếng Anh nói được còn thành, tiếng Nhật cùng tiếng Pháp cũng biết một chút, ít nhất có thể lưu loát hoàn thành tại khách sạn gọi cơm phục vụ.

Thẩm Ý bỗng nhiên ý thức được, tuy rằng thành tích học tập rồi tinh rồi mù, nhưng ở Tiểu Nhượng trên người, vẫn là có thể dễ dàng nhìn ra cùng bọn họ không đồng dạng như vậy địa phương.

Như vậy không giống người thường, là kinh nghiệm của hần sở giao cho hần.

Tiểu Nhượng tap nửa ngày, xác định chính mình thật sự nghĩ không ra, nhỏ giọng hỏi: "Mặt sau là cái gì a? Người nhắc nhở một chút liền hảo."

Thẩm Ý nhất thời khẩn trương. Tại nghe qua hần phát âm sau, nàng bản năng không muốn làm cho hần nghe được chính mình tiếng Anh phát âm, sợ nói được không hảo sẽ rụt rè.

Có thể hần vẫn chờ, bên cạnh đồng học cũng nhìn, Thẩm Ý ghen một lúc lâu, rốt cục bài trừ một cái từ: "If."

Tiểu Nhượng: "..."

Ta nói một chút, người liền thật sự chỉ nhắc nhở một chút a!

Thẩm Ý phát hiện, thích ứng sau đó, cùng Tiểu Nhượng đương ngồi cùng bàn tựa hồ cũng không khó như vậy ngao. Hần tính cách hảo, ở chung đứng lên không khó khăn, đồng học nhóm cũng không có lại tìm phiền toái, nàng thậm chí đã có thể từ trung cảm nhận được thú vị.

Dù sao, liên nàng không thừa nhận cũng không được, giống như bây giờ mỗi ngày sáng sớm bồi túi sách đi đến trường, đến phòng học phát hiện

ngồi cùng bàn ngồi cái đương hồng đại minh tinh, thật là một loại phi thường thần kỳ thể nghiệm.

Nàng còn cố ý nhằm vào Tiểu Nhượng tình huống, cho hấn chỉnh lý một cái ôn tập bút ký, tính toán cách thiên giao cho hấn. Nhưng mà, đương ngày hôm sau sáng sớm, nàng bối túi sách bước vào phòng học, lại phát hiện bên cạnh vị trí trống tuếch.

"Tiểu Nhượng... Còn không có tới sao?"

Quan Việt Việt: "Người không biết sao? Tiểu Nhượng tối hôm qua phi cơ phi Trường Sa, hảo giống như là muốn đi Hồ Nam đài lục một cái tiết mục, Weibo thượng miễn tiếp cơ đồ đều đi ra."

Nàng du du thở dài, "Vương tử này vừa đi, lần sau đến lên lớp, không biết vậy là cái gì lúc..."

Thẩm Ý bỗng nhiên quay đầu lại.

Dương quang chiếu bên cạnh người cái bàn, không không đặng đặng, chỉ có thiên lam sắc bức màn theo gió phiêu bãi, Khinh Khinh sát quá lưng ghé dựa.

Tác giả có lời muốn nói:

Tiểu Nhượng: ngại ngừng, trở về đi làm. Lưu lưu.

Bởi vì này một chương đối với nhân vật chính nhóm phân số xuất hiện rất nhiều bất đồng thanh âm, ta nơi này nói một chút ha, bởi vì chúng ta quốc gia như vậy nhiều cái tỉnh, mỗi cái tỉnh phân số đều là không đồng dạng như vậy, đại gia không cần trực tiếp lấy bên cạnh mình tình huống đến bộ nữ chủ. Nữ chủ sở tại tỉnh văn khoa một bản tuyển đại khái là 530~550(bao năm qua bất đồng), nhị bản tuyển 470~490(cũng là bao năm qua bất đồng), 650 tả hữu liền có thể đương văn khoa tỉnh Trạng Nguyên, cho nên

nơi này cùng với sau đó nhắc tới phân số, thỉnh hết thả dựa theo tình huống này đến phân tích ha ~

Vô thường cạnh đoán: Tiểu Nhượng đệ đệ trở về làm công liền sẽ cùng chúng ta ý ý chặt đứt liên hệ sao? Cái gì thời điểm gặp lại!

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 8 : 8

"Đến đến đến, đừng khách khí a hai người các người, tùy tiện điem, nay giữa trưa ta mời khách."

Cùng rất nhiều cao trung nhất dạng, thất trung cũng muốn học bù. Cao nhất, cao nhị đều là thượng sáu ngày, thứ bảy buổi chiều nghỉ, ngày cuối tuần buổi tối lại phản giáo. Nhưng mà đến cao tam, ngày cuối tuần buổi sáng cũng phải đến trường học thượng tự học, chân chính ngày nghỉ chỉ có ngày cuối tuần một cái buổi chiều.

Tin tức tuyên bố khi, Quan Việt Việt liền bi phần đạo: "Chúng ta đây chẳng phải là này một năm đều không cơ hội ngủ nướng? !"

Đối với cái này, kiều lão sư an ủi: "Biệt như vậy bi quan mà, nghỉ đông quá niên mấy ngày nay vẫn là có thể phán một phán."

Đại gia: "..."

Vô luận cỡ nào không tình nguyện, ngày cuối tuần buổi sáng, đồng học nhóm vẫn là đúng giờ đến trường học. Hảo không dễ dàng ngao đến giữa trưa tan học, sôi nổi làm điều thú tán, Thẩm Ý các nàng lại tại Dương Việt Âm dưới sự đề nghị, chạy tới trường học bên ngoài tiểu tiệm cơm ăn cơm trưa.

Cái này điểm tiệm cơm trong không có gì người, Dương Việt Âm cầm lấy thực đơn, phần phật nha điểm tứ năm cái đồ ăn, cả kinh Quan Việt Việt vội nói: "Ăn được hoàn mà người? Đừng lãng phí."

"Ta không quản! Vương tử đi rồi, tâm tình của ta vô hạn bi thống, nhất thiết phải muốn mỹ thực tài năng an ủi ta bị thương tâm linh!"

Nàng nhắc tới cái này đề tài, Quan Việt Việt lập tức phối hợp mà che ngực. Hôm nay sáng sớm, cao tam niên cấp các thiếu nữ mới vừa đi tới trường học, liền nghe nói Tiểu Nhượng lại ly khai tin dữ, nhất thời cảm thấy vốn là thảm đạm cao tam sinh sống càng phát ra thảm đạm. Vốn đang thường thường có nữ sinh lợi dụng khóa gian đến ngũ ban cửa rình coi nam thần, hiện tại liên cái này lạc thú đều không có.

Dương Việt Âm cùng Quan Việt Việt ôm đầu khóc rống một lát, trường hướng vẫn luôn trầm mặc người thứ ba, "Uy, người sao lại như vậy lãnh đạm a? Đây chính là người ngồi cùng bàn, hắn đi rồi người đều không khổ sở sao?"

Thẩm Ý để đưa xuống, thành khẩn đạo: "Các người cái dạng này, biết đến hắn là đi công tác, không biết còn tưởng rằng hắn đã chết ni."

"Ý chí sắt đá." Hai người nhất tề hừ một tiếng.

Dừng một chút, Quan Việt Việt còn nói: "Bất quá Tiểu Ý a, Tiểu Nhượng đều không với người nói hắn muốn đi sự sao? Người sáng nay như vậy kinh ngạc..."

Thẩm Ý nhất đồn, "Hắn sự, làm chi muốn nói với ta..."

"Các người là ngồi cùng bàn a, muốn đi rồi nói cho người một tiếng rất bình thường đi?" Quan Việt Việt cắn chiếc đũa, "Bất quá cũng không dễ nói, dù sao các người mới vừa cùng nhau tọa, có lẽ là còn chưa đủ thực đi..."

Thẩm Ý không lên tiếng, mang thức ăn lên lão bản nương bỗng nhiên xen mồm, "Muội muội, các người nói Tiểu Nhượng, là cái kia đại minh tinh Tiểu Nhượng sao? Các người nhận thức hắn a?"

"Lão bản nương cũng nhận thức hửn?" Dương Việt Âm hỏi lại.

"Đương nhiên, này phụ cận Tam Điều phố, ai không biết Tiểu Nhượng a? Mỗi lần hửn trở về, trường học bên ngoài đều có thể náo nhiệt... Nhiều một hửn cùng hửn kia đàn miến, việc buôn bán của chúng ta đều càng hảo làm."

Tiểu Nhượng đến thất trung đọc sách, miến nhóm lại đây truy tình, liền tránh không được sẽ tại phụ cận ăn cơm uống nước mua đồ vật, đại đại thôi động thất trung quanh thân dịch vụ phát triển, trường học bên ngoài rất nhiều tiệm ăn đều dựa vào này đàn miến muội tử nhóm đại kiểm đặc kiểm. Hơn nữa không chỉ Tiểu Nhượng ở trường học khi các nàng sẽ đến, hửn không ở trường học thời điểm, cũng thường xuyên có miến đến này một du, chụp ảnh đánh tạp, rất nhiều điểm vì thế còn thiết kế tâm nguyện tường, cùng miến nói có thể đem muốn nói nói viết tại tiện lợi dán thượng, Tiểu Nhượng đến ăn cơm khi không chuẩn sẽ nhìn đến.

Cửa hàng này trong cũng có. Thẩm Ý nhìn tuyết trắng tường trên mặt, các màu tiện lợi dán hội tụ thành một cái cự đại tâm hình, mặt trên là bất đồng chữ viết, ký thác các nữ hài nhỏ bé lại trần quý tâm ý.

Một trận gió thổi qua, tiện lợi dán Khinh Khinh rung động, như là tâm hồ thượng nổi lên một tầng một tầng gợn sóng.

Quan Việt Việt buồn cười, nếu nhượng những cái đó nữ sinh biết, Tiểu Nhượng ngồi cùng bàn ở trong này, không biết là phản ứng gì.

Dương Việt Âm ho nhẹ một tiếng, "Ta không biết Tiểu Nhượng, nhưng có người nhận thức. Không chỉ nhận thức, còn rất quen thuộc, quan hệ đặc biệt gần ni..."

"Ai a?"

Dương Việt Âm hướng Thẩm Ý tề chớp mắt con người, lão bản nương cũng tò mò mà nhìn qua. Tại các nàng tầm mắt hạ, Thẩm Ý có chút khẩn trương, nhưng so khẩn trương càng rõ ràng, là một loại khác chậm rãi phát sinh cảm xúc.

Từ hôm nay buổi sáng mà bắt đầu khắc chế, hiện tại lại bởi vì Quan Việt Việt cùng Dương Việt Âm nói, rốt cục có chút khắc chế không ngừng.

Nàng có chút phiền táo.

Không, là tương đương phiền táo.

Thẩm Ý buông xuống bút, thở phào khẩu khí.

Bàn học thượng chỉ mở một trần đèn bàn, cuối tuần tự học buổi tối tan học sớm, nàng về nhà sau không có lập tức đi ngủ, mà là làm khởi toán học quyển tử. Hàm số lượng giác, hình nón đường cong, hình học không gian, nàng hạ bút tốc độ càng ngày càng chậm, rốt cục, ngòi bút một oai, tại tuyết trắng trang giấy thượng họa xuất một điều thật dài tà tuyến.

Thẩm Ý trừng cái kia tuyến một hồi lâu, đơn giản đẩy ra quyển tử, lấy quá một cái khác đồ vật.

Thật dày, như là cái tập vở, phong bì là nhất trương giấy trắng.

Thẩm Ý sờ nó, chậm rãi mở ra.

Làm một cái đủ tư cách trưởng ban, nàng không có quên kiêu lão sư an bài nàng cùng Tiểu Nhượng ngồi cùng bàn lúc ban đầu mục đích, tuy rằng Tổng Hàng nhượng nàng đừng quá có gánh nặng, nàng vẫn là hoa một buổi tối thời gian, căn cứ Tiểu Nhượng toán học bài thi, phân tích xuất hẳn tối bạc nhược mấy chỗ tri thức điểm (tuy rằng hẳn chỉnh thể đều đỉnh bạc nhược đi), chỉnh lý chính mình kia mấy chỗ lớp học bút ký, lại từ sai đề

tập trong tìm ra tương ứng đề mục, cuối cùng đi sao chép điểm sao chép đi ra, đóng sách thành sách.

Nguyên vốn tính toán hôm nay buổi sáng đem cái này cho hần, như vậy cho dù quay đầu lại hần ở bên ngoài cũng có thể chính mình ôn tập, không nghĩ tới vẫn là chậm một bước, hần đã đi rồi.

Quan Việt Việt nói, bọn họ vừa mới đương ngồi cùng bàn, còn chưa đủ quen thuộc, cho nên hần mới không có tự nói với mình hần muốn đi rồi. Đây cũng không phải là đại sự gì. Thấm Ý vốn là cũng là nghĩ như vậy, có thể giờ phút này nhìn đến cái này notebook, nghĩ đến chính mình tối hôm qua bận rộn, lại bỗng nhiên vô danh hỏa khởi.

Một câu mà thôi, lại không phí nhiều ít sự! Quan Việt Việt không biết, nhưng bọn hần lén lút đánh quá như vậy nhiều lần giao tế, vô luận như thế nào cũng không phải mới vừa đương ngồi cùng bàn người xa lạ quan hệ đi? Một ta còn như vậy tận tâm mà cho người chỉnh lý bút ký!

Nàng càng nghĩ càng giận, đề cũng làm không được đi. Quan Việt Việt nói, Weibo thượng có hần miễn tiếp cơ đồ, Thấm Ý cũng không biết chính mình muốn làm cái gì, chính là quyết định thượng Weibo nhìn xem.

Lớp học rất nhiều nữ sinh chơi Weibo, còn có một chút chơi Đầu Âm (Douyin), nhưng Thấm Ý đối này lưỡng dạng đều không có hứng thú. Đầu Âm (Douyin) hạ đều không có hạ, Weibo ngược lại là cao nhất khi tại Dương Việt Âm yêu cầu hạ download đăng kí, nhưng mà gần nhất một năm đều không có đăng quá. Nàng hoa năm phút đồng hồ tìm về mật mã, một phen dày vò, rốt cục đăng Lục Tiến trang mặt.

"Đinh đông" một tiếng, trên màn ảnh bắn ra đủ loại thiệp mời, Thấm Ý vốn tưởng rằng còn muốn trước tìm một chút, không nghĩ tới đầu tiên ánh đập vào mí mắt chính là cái kia quen thuộc tên.

Thời gian thực hấp dẫn đệ nhất biểu hiện Tiểu Nhượng tân phát Weibo, mới hai giờ, bình luận cũng đã khoái năm vạn, đủ để thấy này kinh người nhiệt độ. Hắn phát rồi nhất trương ảnh chụp, chỉ thấy tiểu tiểu trên màn ảnh, nam sinh thân xuyên bạch T tuất cùng quần bò, màu đen mũ lưỡi trai phản mang, còn mang mép đen tráo. Hắn hành tẩu tại sân bay đại sảnh, thoát nhìn có chút cao lãnh bộ dáng, trong tay lại cầm cái phấn hồng sắc tiểu trư Bội Kỳ con rối. Một đám nữ hài tử vây quanh hắn, mỗi người mặt thượng đều là hưng phấn tươi cười, nhượng hắn phảng phất trong đám người tối lóng lánh Tinh Tinh.

@ Tiểu Nhượng V: miễn đưa lễ vật. Xã hội người lại hồi xã hội, đại gia vỗ tay vỗ tay! [vùng hoa][vùng hoa]

Thẩm Ý không hiểu cái gì là "Xã hội người", chính là nhìn chăm chăm Tiểu Nhượng mặt, như thế nào cũng không có thể đem cái này mặt che hơn phân nửa nhân hòa ngày hôm qua còn ngồi ở chính mình bên cạnh nam sinh liên hệ đứng lên.

Hắn liền như vậy đứng ở nơi đó, phảng phất rất gần, rồi lại hiện ra vô pháp chạm đến xa xôi.

Nàng nhìn một hồi lâu, mới điểm khai bình luận, lập tức bị các loại thét chói tai gào thét biểu tình bao hoành hoa mắt con người.

"A a a a a a a a a nhi tử phát Weibo! Là tối hôm qua đồ! Ta ở bên trong! ! ! Ta cùng ta nhi cùng chung! ! !"

"Ô ô ô vài ngày không thấy, đệ đệ lại biến soái! Thật sự là tỷ tỷ bảo bối tiểu ngọt tâm, muốn giống như vậy tiếp tục cố gắng lớn lên a! Hưởng vọt! ! !"

"Ca ca, quay đầu lại nhìn xem muội muội đi, chúng ta chính là đệ đệ đệ mẫu thân huynh muội a! [lệ][lệ][lệ]"

"Tế a, đừng đùa tiểu trư Bội Kỳ, chơi ta đi! ! !"

Thẩm Ý: "... ... ? ? ?"

Thập, cái gì đồ vật? Nhi tử là ai? Mụ mụ là ai? Còn có cái gì ca ca cái gì đệ đệ, cái gì tỷ tỷ cái gì muội muội, các người đều tại nói cái gì đó? ? ?

Nàng trừng mắt nhìn, cảm giác chính mình như là bị sét đánh hôn mê, lại hoặc là lần đầu tiên tiếp xúc Internet lão niên người, bỗng nhiên bị ném tiến biển rộng mênh mông, phô thiên cái địa đều là nàng lý giải không được đồ vật. Hào một lúc lâu mới gian nan địa lý đi ra, này đó người nói ca ca đệ đệ nhi tử hẳn là đều là Tiểu Nhượng, cái khác lại là các nàng tự xưng.

Gọi ca ca cùng đệ đệ đều hảo lý giải, nhưng là nhi tử... Như thế nào hiện tại truy tinh, đều tự xưng mụ mụ sao? ? ?

Thẩm Ý sụp đổ!

Nàng biết Tiểu Nhượng có một chút tuổi trọng đại miến, nhưng này đó nhãn lại nàng điểm đi vào nhìn, rõ ràng đều là tuổi trẻ nữ sinh, làm không hảo tuổi so nàng còn tiểu, cứ nhiên cũng tự xưng là Tiểu Nhượng mụ mụ? ? ?

Thế giới này làm sao vậy! ! !

Chưa từng truy quá tinh đế nhũ nữ hài mới vừa cảm giác được mở ra tân thế giới đại môn, chủ trang rồi lại nhảy ra mấy cái tân Weibo, đến tự nàng duy nhị hồ phần bạn tốt.

@ khảo không thượng trọng vốn là không thay đổi danh: a a a a a a a nhượng nhượng ta tâm can tiểu bảo bối nhi, mau tới mụ mụ trong ngực! Mụ mụ hảo hảo thương người!

@ thi đậu cái khoa chính quy ta liền đi: vẫn là đến ta trong ngực! Mụ mụ cho người giảng toán học đề! Mụ mụ cuộc thi cho người phóng thủy thủy! Mụ mụ lần sau rồi cuộc không cho người khảo đếm ngược đề nhất!

Thẩm Ý: "..."

Hai người các người! Bình thường liền là như thế này tại Weibo thượng đối với Tiểu Nhượng nổi điên sao? ? ? Các người nói như thế nào cho ra khẩu! ! !

Nàng vốn là một khang lửa giận, bị như vậy một dọa, đã sớm quên chính mình thượng Weibo ước nguyện ban đầu, cũng như chạy trốn mà lui ra ngoài.

Thế giới thật đáng sợ. Thật sự thật là đáng sợ.

Thẩm Ý ước chừng bình phục năm phút đồng hồ, rốt cục tỉnh táo lại. Nàng nhìn di động, yên lặng thở dài. Tính, là nàng nghĩ đến rất đơn giản, nhìn vừa rồi trận thế chỉ biết, Tiểu Nhượng quá liền không là người bình thường ngày, đương nhiên không thể dùng người bình thường tiêu chuẩn đi yêu cầu hẳn.

Hơn nữa, chính mình cùng hẳn tuy rằng lén lút đánh quá mấy lần giao tế, lại thật sự có nhiều quen thuộc sao? Cũng không có đi. Có lẽ, hẳn đã sớm tại không biết cái gì xa xôi thành thị, đương hẳn vạn chúng chú mục đại minh tinh, liền nàng là ai đều nghĩ không ra.

Nàng tưởng khởi vừa rồi ảnh chụp thượng nam sinh, tâm tình có chút phức tạp.

Lại ngồi trong chốc lát, Thẩm Ý quyết định rửa mặt đi ngủ, ai biết mới vừa đứng lên, QQ liền bắn ra một cái tin tức, có người thân thỉnh tăng thêm nàng bạn tốt.

Thẩm Ý tùy ý nhìn xuống tên, liền tưởng buông xuống trong chốc lát lại nói, nhưng mà hạ một giây, nàng bỗng nhiên kịp phản ứng, đột ngột trợn to mắt, nhìn hướng tên phía dưới câu nói kia.

"Buổi tối hảo, trưởng ban. Ta là Tiểu Nhượng."

Tác giả có lời muốn nói:

Thẩm Ý: chúng ta thôn thông võng? ? ? ?

Thượng một chương có bằng hữu nói dùng WeChat, ngại ngại, chúng ta học sinh trung học dùng QQ, các người quá già rồi.

(kỳ thật ta một bắt đầu thật sự viết chính là WeChat, sau lại ta tại Weibo làm một cái điền dã điều tra, cho ra kết luận là, tám mươi phần trăm học sinh trung học nguyên lai đều dùng QQ...)

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 9 : 9

Tiểu Nhượng...

Tiểu Nhượng! ! !

Thẩm Ý nháy mắt tọt thẳng, xảy ra chuyện gì? Tiểu Nhượng như thế nào sẽ đột nhiên thêm nàng? Hẳn lại là làm sao biết nàng QQ?

Khuya khoắt, không phải là lừa dối đi!

Đầu óc loạn thành một đoàn, chợt thấy tối phía dưới kia đi tiểu tự: nguồn gốc QQ đàn -16 cấp 5 ban. Đây là bọn hần lớp đàn. Lại nhìn đối phương QQ tên là "Hôm nay lại không tưởng đi làm", hình cái đầu lại là một đỉnh màu đen mũ lưỡi trai, mặt trên dùng ngân tuyến tú một câu tiếng Anh, "king of the world" . Nàng tưởng khởi cái gì, bò lên Weibo vừa thấy, quả nhiên, Tiểu Nhượng mới vừa phát kia trương ảnh chụp trong, hẳn mang mũ lưỡi trai thượng cũng có đồng dạng màu bạc thêu.

Cho nên, này thật sự là Tiểu Nhượng QQ? Hẳn thêm nàng làm gì? !

Tay run lên, liền đề xuống đồng ý, màn hình lập tức bắn ra hai người đối thoại khung. Nàng liên hô hấp đều khẩn, muốn nói nói, lại không biết nên nói cái gì, đang tại rối rắm, bên kia trước phát rồi tin tức lại đây, "Nguyên lai người còn chưa ngủ a."

Rất tự nhiên ngữ khí, liền giống còn ở trường học khi hai người thuận miệng nói chuyện phiếm, Thẩm Ý nhìn kia một hàng chữ, bỗng nhiên đã cảm thấy chính mình tâm cũng trấn tĩnh xuống dưới.

Nàng hơi suy nghĩ một chút, dùng hai chỉ tay nghiêm nghiêm túc túc đánh chữ, "Liên 12 điểm đều không tới, vừa thấy người chính là không thường lên lớp, cao tam sinh chỗ nào có sớm như vậy ngủ?"

Tiểu Nhượng tựa hồ không ngờ đến sẽ bỗng nhiên lọt vào trường ban công kích, quá trong chốc lát mới hỏi: "Hỗ thẹn hổ thẹn, là ta rất thoát ly nhân dân quần chúng. Ta không biết thưởng thức."

Thẩm Ý tưởng tượng hẳn nói những lời này biểu tình, hé miệng cười, "Không đùa giỡn với người, trẻ như thế tìm ta, có chuyện gì không?"

Nàng cảm thấy, Tiểu Nhượng khẳng định là có cái gì chính sự, làm không hảo còn đặc biệt khẩn cấp, không phải hẳn ở bên ngoài công tác bận rộn như vậy, không sẽ đại buổi tối chạy tới thêm chính mình.

Chính là, hai người bọn họ có thể có cái gì đặc biệt khẩn cấp sự ni?

Tiểu Nhượng: "Nga, ta chính là muốn hỏi một chút, ta đi rồi sau đó, lão sư có bố trí cái gì tân tác nghiệp sao?"

Thẩm Ý: "..."

Xuất môn bên ngoài còn bản khoản tác nghiệp, như vậy yêu học tập sao? ? ?

Nàng chấn kinh rồi.

Còn tại sững sờ, bên kia đã lại phát đến vài cái miêu cùng con chuột ôm bụng cười cười to biểu tình bao, nàng mới phát hiện lần này là chính mình bị đùa giỡn, nhất thời lại vừa bực mình vừa buồn cười.

"Người không là muốn lục tiết mục sao, còn như vậy có rảnh... Trường Sa bữa ăn khuya không thể ăn?"

"Ta không tại Trường Sa a. Liền tính tại, ta người đại diện cũng sẽ không cho phép ta ăn bữa ăn khuya, cho nên vấn đề này, xin thứ cho tại hạ vô pháp trả lời trưởng ban đại nhân."

Không tại Trường Sa? Nàng nghe nói hăn ngày hôm qua đi qua lục tiết mục, liền theo bản năng cho rằng hăn chính ở chỗ này, không nghĩ đến như vậy khoải liền lại đi rồi.

"Kia người hiện tại ở chỗ nào?"

"Người đoán thử nhìn."

Đây là... Cái gì trả lời a? Thẩm Ý hai má một nóng.

Không biết có phải hay không là nàng ảo giác, nhưng Tiểu Nhượng cái này giọng điệu nhượng nàng cảm thấy hăn giống như... Tại đậu nàng dường như.

Kia một bên, Tiểu Nhượng ngồi ở khách sạn phiêu cửa sổ thượng. Phía sau hăn là 270° rơi xuống đất thủy tinh cửa sổ, có thể nhìn đến sông Hoàng Phố ngọn đèn dầu rực rỡ, đông phương Minh Châu tại trong bóng đêm an tĩnh đứng sừng sững, lưu quang dật đãi.

Hăn đợi mấy phút đồng hồ, bên kia đều không có hồi phục, không từ nghi hoặc mà nghiêng đầu, vấn đề này có như vậy khó sao?

Hăn hôm nay kỳ thật mệt chết đi. Tối hôm qua mười một giờ đến Trường Sa, tại khách sạn chỉ ngủ ba giờ liền bị bắt lại hoá trang lộng tạo hình, sau đó một lục tiết mục chính là tám giờ, sau khi kết thúc lại lập tức chuyển phi Thượng Hải. Ngày mai ở bên cạnh cũng có cả ngày thông cáo, có một chút còn cần đi trên đường cái cùng người qua đường hồ động, đến lúc đó không biết lại sẽ dẫn phát như thế nào vậy xem, hăn quang là ngẫm lại liền trước mắt một hắc.

Sắp sửa đi ngủ trước vốn định làm điểm khác thả lỏng hạ đầu óc, điểm khai QQ lại thấy được lớp đàn. Hãn đã rất ít dùng QQ, bình thường vô luận là công tác bàn bạc vẫn là vòng trong bằng hữu liên hệ đại gia đều là dùng WeChat, sở dĩ còn thường thường đi lên QQ nhìn xem, chủ yếu liền là bởi vì cái này lớp đàn, lão sư sẽ ở bên trong thông tri sự tình cùng bố trí tác nghiệp. Bất quá hãn rất ít nói chuyện, hảo ở cái này đàn vốn là cũng không thường nói nói, bởi vì các khoa lão sư đều tại. Nhưng hãn biết, còn có một cái không có lão sư đàn, tuy rằng hãn không ở bên trong, nhưng khai giảng ngày đầu tiên, hãn tận mắt nhìn thấy quá Trương Lập Phong hướng cái này đàn trong loảng xoảng loảng xoảng loảng xoảng phát toán học tác nghiệp ảnh chụp.

Phát... Hãn tân ngồi cùng bàn toán học tác nghiệp.

Trong đầu hiện lên nữ hài mang kính mắt, an tĩnh trầm mặc mặt nghiêm, còn có nói cho hãn đề khi ánh mắt chuyên chú, hãn bỗng nhiên dương môi cười. Rõ ràng mới đi qua một ngày, nhưng như vậy vườn trường sinh hoạt giống như đã cách hãn rất xa xôi. Mỗi khi công tác rất lúc mệt mỏi, hãn liền tổng tưởng muốn trở lại như vậy sinh hoạt trung.

Bị loại này tâm tình sử dụng, hãn điểm khai đàn thành viên, tìm được nàng hình cái đầu, thân thỉnh tăng thêm. Có thể không nghĩ tới mới vừa tán gẫu không hai câu, nữ hài tử liền không nói, là hãn nói sai cái gì sao?

Hãn lại lộn trở lại đi nhìn vừa rồi đối thoại, vẫn chưa hiểu, đành phải vỗ nhất trương bên ngoài cảnh sắc, chính mình bóc bí, "Ta tại Thượng Hải."

Ảnh chụp thượng là bóng đêm trong đông phương Minh Châu, Thẩm Ý không nghĩ tới hãn sẽ phát ảnh chụp lại đây, duỗi tay Khinh Khinh đụng một chút, ảnh chụp nhất thời chiếm满 toàn bộ màn hình. Nàng mơ mơ màng màng mà tưởng, nguyên lai hãn tại Thượng Hải a, nàng còn chưa có

đi quá Thượng Hải ni. Đây là hẳn nhìn đến cảnh sắc, bọn họ hiện tại thấy được nhất dạng cảnh sắc.

Hạ một giây nàng đột ngột tỉnh táo lại, vỗ vỗ chính mình đầu, nàng đang suy nghĩ gì ni? Cái gì loạn thất bát tao!

Vì che dấu, nàng không biết nói gì nên tìm đề tài, "Ngày hôm qua còn tại Trường Sa, hôm nay liền đi Thượng Hải, như vậy bay tới bay lui một chết đi đi?"

"Không có biện pháp, nghệ nhân công tác liền là như thế này. Người cũng không biết, ta đối sân bay so đối chính mình gia còn thực, sớm thành thói quen không có chỗ ở cố định sinh hoạt."

"Thì ra là thế, kia khó trách người lần này đi đều không có nói với ta một tiếng. Tính, ta không trách người."

Nàng về điểm này khí vốn là tiêu được không sai biệt lắm, cùng Tiểu Nhượng hàn huyên sau đó, cũng hơi chút hiểu biết một ít hẳn cách sống, liền càng không có gì hảo khí. Là lấy, nàng những lời này nói được phi thường chân tâm.

Bên kia dừng một chút, lại đầu đề câu chuyện một chuyện, "Người... Trách qua ta? Người hy vọng ta đi thời điểm với người nói một tiếng?"

Thậm Ý sửng sốt, lúc này mới kịp phản ứng chính mình vừa rồi phát rồi cái gì, lại là chia ai, nhất thời trợn tròn mắt.

Thiên nha thiên nha thiên nha, nàng là đầu óc rút sao? Nàng là hẳn cái gì người, dựa vào cái gì nói loại này nói? Còn không trách hẳn, thật giống như... Nàng luyện tiết hẳn đi đường như...

Xong xong xong rồi, hẳn không sẽ hiểu lầm đi!

Nàng luống cuống tay chân mà đem tin tức rút về, hạ một giây liền phát hiện mình làm càn xuẩn sự. Hẳn đều thấy được, rút về còn có cái gì ý nghĩa? Sẽ chỉ làm sự tình càng thêm tận lực hảo sao!

"Không có! Ta loạn giảng! Người biết đương thật, ta thật không có!"

Nàng đơn giản liên tục đều không đánh, trực tiếp phát ngữ âm. Phát hoàn về sau, khẩn trương mà nhìn màn hình, cầu nguyện Tiểu Nhượng nghe ra chính mình ngữ khí trong một mảnh hết sức chân thành, ngàn vạn, ngàn vạn, ngàn vạn không cần hiểu lầm!

Ước chừng đợi một phút đồng hồ, trên màn ảnh rốt cục xuất hiện tân tin tức, hẳn cũng phát rồi điều ngữ âm lại đây.

Thẩm Ý thở sâu, đem di động phóng tới bên tai, run rẩy điểm khai.

Lân cận đêm khuya, an tĩnh trong phòng, nàng nghe được nam sinh nghiêm trang chừng chặc, rõ ràng nghẹn cười thanh âm, "Hảo, ta biết sai. Lần sau lại muốn đi, nhất định trước tiên cùng lớp trưởng đại nhân báo cáo..."

A a a a a a a a a a a!

Thẩm Ý tay một ném, liền đem di động ném tới trên giường. Nàng bối để bàn học, nhìn chằm chằm nó nhìn một phút đồng hồ, thật sự không dừng khí lại đi nhìn hẳn có phải hay không lại nói gì đó.

Cố ý. Hẳn nhất định là cố ý.

Hẳn cố ý giễu cợt nàng!

Bất quá vẫn là quái nàng, quái nàng nói sai rồi nói... Không, quái nàng một bắt đầu, liền không nên thông qua hẳn thân thỉnh!

Thẩm Ý sờ nóng bỏng hai má, rốt cục bị phần đứng dậy, trốn ra gian phòng.

Tiểu Nhượng đợi năm phút đồng hồ, bên kia người lại như là bị quái thú bắt đi, lại không có bất luận cái gì tiếng vang. Hắn nhin không được cười rộ lên, lại nghe đến một thanh âm, "Tiểu nhượng, người như thế nào còn chưa ngủ giấc? Ngày mai còn muốn dậy sớm ni!"

Người đại diện xử lý xong sự tình tiến vào, phát hiện cái này nửa giờ trước nên ngủ tiểu tổ tông cư nhiên còn ở phòng khách chơi điện thoại di động, ngạc nhiên nói: "Người không là một đường đều tại ồn ào vậy sao? Lái xe vì người thiếu chút nữa siêu tốc, kết quả đến lại không ngủ, tại với ai nói chuyện phiếm?"

Tiểu Nhượng đứng dậy, đuổi cái lười eo, cười chớp chớp mắt, "Bí mật."

Có lẽ là khai giảng đệ Nhất Chu quá được rất thoải mái, kế tiếp ngày, Thẩm Ý chỉ cảm thấy thời gian quá được bay nhanh. Tiểu Nhượng không ở trường học, vô luận nam nữ lão thiếu rốt cục đều có thể vứt bỏ tạp niệm, hảo hảo học tập, mỗi ngày chính là phòng học, nhà ăn, gia tam điểm nhất tuyến.

Chín tháng đế, trường học cử hành lần đầu tiên học nguyệt cuộc thi, lại là trời đen kịt vài ngày. Hảo không dễ dàng nguyệt khảo kết thúc, cũng nghênh đón vạn chúng chờ mong Quốc Khánh ngày nghỉ.

Nghỉ ngày đầu tiên, Thẩm Ý đã lâu mà ngủ cái ngủ nướng, khi tỉnh lại đã khoái mười một giờ. Mụ mụ hôm nay muốn tặng ca, nôi trong có nàng trước tiên làm tốt cơm trưa, vốn tính toán nhiệt ăn, Dương Việt Âm lại gọi điện thoại tới nhiệt tình mời nàng đi dạo phố.

"Chúng ta đều ghen đã bao lâu, đi ra thả lỏng hạ bái! Quốc Khánh tiết xong rồi, lần sau ngày nghỉ liền được chờ nguyên đán, chính là sang

năm! Người thật sự không đến sao? Ta cùng Quan Việt Việt không thể không có người, bảo bồi!"

Thẩm Ý không có biện pháp, đành phải thay đổi quần áo, tọa giao thông công cộng đi ước định địa phương, xuống xe sau lại phát hiện chung quanh người đến người đi, tương đương chen chúc. Đây là trung tâm thành phố một chỗ thương nghiệp phố, tuy rằng bình thường người cũng nhiều, nhưng hôm nay như vậy còn là có chút kỳ quái. Chẳng lẽ là bởi vì Quốc Khánh?

"Tiểu Ý! Bên này bên này, mau tới đây!"

Dương Việt Âm tại một gia trà sữa điểm tiền triều nàng vẫy tay, Thẩm Ý tiểu chạy tới, "Tình huống nào, hôm nay người sao lại như vậy nhiều?"

"Không biết a, hai chúng ta cũng vừa đến."

Ba người đều mặc danh kỳ diệu, cuối cùng vẫn là thích xem náo nhiệt Quan Việt Việt nói: "Cùng đi nhìn xem chẳng phải sẽ biết, làm không hảo có cái gì thương trường đại trùu thưởng ni!"

Các nàng vì thế đi theo dòng người đi, càng chạy Thẩm Ý càng cảm thấy không đối, này đó phần lớn là tuổi trẻ nữ hài, quần tam tụ ngũ, vẻ mặt hưng phấn, còn có người trước ngực treo máy chụp hình. Nàng cảm thấy này hình ảnh có chút quen thuộc, hơi suy nghĩ một chút nhớ tới, đối, mỗi lần Tiểu Nhượng về trường học, cửa trường học liền đều là như vậy nữ sinh!

Mới vừa nghĩ vậy nhi, liền thấy bên cạnh Dương Việt Âm rốt cục nhin không được, bắt lấy một cái đi ngang qua nữ sinh hỏi: "Ngại ngừng, xin hỏi này đó người đều là đến làm chi a? Hôm nay nơi này có cái gì hoạt động sao?"

"Người không biết? Bên này tân mở một gia Dior môn điểm, thỉnh hảo nhiều mình tinh lại đây, chúng ta đều là đến truy tinh!"

Cư nhiên có loại này sự! Dương Việt Âm thầm mắng một tiếng chính mình thật sự là sa đọa học ngốc, này cũng không biết, bên cạnh Quan Việt Việt tò mò hỏi: "Đều có chút ai a? Người là truy ai?"

Nữ sinh vẫn chưa trả lời, Thẩm Ý đã nhìn đến nàng cầm tay phúc, lam nhạt phối màu, quanh mình sái mãn tiểu Tinh Tinh, chính giữa thì dùng màu trắng viết hai cái bắt mắt chữ to, kia là...

Chung quanh chợt bộc phát ra thét chói tai, nàng đột ngột quay đầu lại, mới phát hiện mình không biết khi nào chạy tới một chỗ tiểu quảng trường. Quảng trường cuối là một loạt cao lầu, bao vây tại thủy tinh bàn trong sáng thủy tinh màn tường trong, nàng biết đây là này phiền thương vòng xa xỉ phẩm tập trung khu, dĩ vãng mỗi lần đi dạo phố các nàng đều sẽ tránh đi nơi này, dùng Dương Việt Âm nói chính là "Này điều phố không khí đều so nơi khác quý" !

Giờ phút này, nơi này quả thật xuất hiện một gia tân điểm, kẹp tại Chanel cùng Prada trung gian, cửa tiệm cao đại mà khí phái, cửa một mặt cự đại logo trên tường, Dior bốn chữ mẫu rõ ràng có thể thấy.

Cùng môn điểm cao nhã xa hoa có chút không đáp chính là, cửa dùng hảo mấy trọng thiết rào chắn vây quanh đứng lên. Các nữ hài đều xếp hạng rào chắn bên ngoài, cùng với thét chói tai, nàng nhìn đến thật nhiều người đều giơ lên trong tay tay phúc, nhiệt tình mà quơ, giống một mảnh hải dương.

Nhất dạng lam bạch phối màu, chính giữa hai cái chữ to, như vậy bắt mắt, như vậy quen thuộc.

Tiểu Nhượng.

Tác giả có lời muốn nói:

Hạ một chương, là có thể nhìn đến chúng ta Tiểu Nhượng đệ đệ đi thăm dò nha!

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 10 : 10

"Cho nên, Tiểu Nhượng hồi Gia Châu chúng ta cứ nhiên không biết? Vạn ác trường học đều đem hài tử tàn phá thành cái gì hình dáng!" Dương Việt Âm vô cùng đau đớn nói.

Thấm Ý tề tại đám người trong, cũng có chút mộng.

Nàng cùng Tiểu Nhượng thượng một lần liên hệ vẫn là đêm hôm đó, tính tính cũng gần một tháng. Kia sau đó Tiểu Nhượng không lại tìm quá nàng, nàng đương nhiên cũng sẽ không chủ động tìm hần, hai người liên như vậy chặt đứt liên hệ, kia ngăn ngủi Nhất Chu liên giống một giấc mộng, ngẫu nhiên hồi tưởng lại đến đều lộ ra cổ không chân thật. Nàng đem toàn bộ tâm tư đều đặt ở học tập thượng, chỉ có ngẫu nhiên lên lớp khi nhìn đến bên cạnh trống rỗng vị trí, mới có thể tưởng không biết hần hiện tại ở nơi nào, lại đang làm những gì.

Nhưng nàng như thế nào cũng không nghĩ tới, hai người lần thứ hai gặp mặt hội là dưới tình huống như vậy!

Nhìn chung quanh lam sắc hải dương, nàng bỗng nhiên có chút khẩn trương, này đó đều là Tiểu Nhượng miến sao? Các nàng như vậy hưng phấn, chẳng lẽ là hần đã đến?

Tiền phương đầu người toàn động, nàng tốn sức mà đi cà nhắc, còn rạo rực, rốt cục thấy rõ môn điểm ngoại bị vây lan cách ra một điều lộ, phở đỏ tươi thảm trái sần, hần là chính là minh tinh nhóm nhập tràng thông đạo. Giờ phút này mặt trên trừ bỏ duy trì trật tự bảo an, cũng không có người khác.

Cho nên, hăn còn không có đến.

Kia các nàng gọi cái gì?

Phảng phất vì đáp lại nàng nghi hoặc, bên cạnh có nữ sinh nói: "Các người, nói nhỏ thôi a! Đệ đệ người còn chưa tới, chúng ta nếu động tĩnh rất đại bị đuổi đi liền xong đời!"

Khác một người nữ sinh le lưỡi, "Ta nhịn không được mà! Thượng một lần thấy đệ đệ chân nhân đều là cứu cái nguyệt trước sự, không gọi vừa gọi vô pháp hoãn giải ta nội tâm kích động chi tình!"

Lời này tựa hồ kích khởi mọi người cộng minh, đại gia lập tức phụ họa, "Đúng vậy đúng vậy, đệ đệ mặc dù là Gia Châu người, nhưng kỳ thật rất ít ở bên cạnh làm hoạt động, chúng ta lại không dám đi thất trung cửa đồ hăn, một chút thân là lão hương phúc lợi đều không có!"

"Ít nhất các người vẫn là hăn lão hương! Giống chúng ta loại này phi bắc thượng quảng nơi khác cầu, truy đứng lên mới càng tham hảo hay không? Ta tối hôm qua tăng ca đến 11 điểm, sáng nay tọa ngũ điểm phi cơ từ Tây An phi lại đây, thật sự, trước mặt ta bạn trai đất khách luyến thời điểm đều không vất vả như vậy!"

"Lão thiên phù hộ, nhìn tại chúng ta một mảnh hết sức chân thành, trong chốc lát ngàn vạn nhượng chúng ta nhiều nhìn đệ đệ mấy phút đồng hồ! Nhượng hăn biệt đi quá nhanh!"

Nữ sinh một mỗi cái hai mắt phát quang, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng, vô cùng thành kính bộ dáng. Thấm Ý nhìn các nàng, lại nghĩ tới cổng trường học gió mặc gió, mưa mặc mưa ngời xồm thủ miến, một cái trường cửu tới nay vẫn luôn chôn dưới đáy lòng ý tưởng lại phù đi lên.

Nàng không truy tinh, cũng không có đặc biệt thích quá ai, cho nên thật sự không rõ giống các nàng như vậy bốn ba ngàn dặm, nghĩ mọi cách,

lại tiêu tiền lại phí thời gian, liền vì thấy một cái người xa lạ mấy phút đồng hồ, thật sự đáng giá sao?

"Tiểu Ý!" Quan Việt Việt bỗng nhiên hô.

Thẩm Ý quay đầu lại, mới phát hiện nàng bị kẹp tại đám người trong, một bộ thảm hề hề bộ dáng, "Làm sao bây giờ a? Người càng ngày càng nhiều, ta đều khoái bị tể bẹp, không phải chúng ta đi đi!"

Nhưng mà nói đi đã đã muộn, như vậy một lát sau, toàn bộ tiểu quảng trường đã người đông nghìn nghịt, trước sau đều bị vây quanh, các nàng căn bản ra không được.

"Người nói, các nàng như vậy thật sự. . . Thật có thể nhìn đến Tiểu Nhượng sao?" Dương Việt Âm lớn tiếng nói, "Hiện tại liền cái dạng này, chờ người đi ra bất định loạn thành cái gì dạng ni. Phía trước lại nhiều người như vậy, ta thật sự hoài nghi trừ bỏ trạm tối hàng trước những cái đó, người khác căn bản cái gì đều nhìn không tới!"

Thẩm Ý cũng như vậy cảm thấy, những cái đó nữ sinh còn hứa nguyện nhiều nhìn hân mấy phút đồng hồ, nàng hiện đang lo lắng các nàng liên một phút đồng hồ đều nhìn không tới!

Mới vừa nghĩ vậy nhi, môn điểm hai bên bỗng nhiên lại đi ra bảy tám cái bảo an, bọn họ cùng vốn là ở chỗ này bảo an cùng nhau, canh giữ ở hai bên rào chắn trước. Đại gia sửng sốt, đột ngột ý thức được cái gì, nhìn lại, quả nhiên, thông đạo cuối mấy lượng màu đen xe hơi hoãn hoãn khai gần, cuối cùng đứng ở thảm đỏ trước.

Như là một cái công tắc bị mở ra, hiện trường nháy mắt bộc phát ra so vừa rồi nhiệt liệt mấy lần tiếng hét!

"A a a a đến đến đến! Là đệ đệ đến sao!"

Đám người giống điên rồi dường như, bắt đầu liều mạng đi phía trước tể, Thẩm Ý bị kẹp ở trong đó, liên đứng cũng không vững. Nàng chưa từng trải qua loại này trận trượng, có chút sợ hãi, "Đừng chen! Đại gia lãnh tỉnh một chút. . . Đừng chen, tiểu tâm!"

Dương Việt Âm sụp đổ đạo: "Đều quái Quan Việt Việt, nhất định phải đến xem náo nhiệt! Chúng ta lại không là ở trường học nhìn không tới Tiểu Nhượng, vì cái gì. . . Vì cái gì muốn tới thụ cái này khổ. . . A ta chân! Người thái đến ta!"

Quan Việt Việt: "Ta sai! Ta sai còn không được mà! Ta trở về liền viết một vạn tự kiểm điểm, đời này cũng không dám lại mù xem náo nhiệt!"

Hôm nay tới tham gia hoạt động trừ bỏ Tiểu Nhượng, còn có hảo vài vị nữ minh tinh, giờ phút này trước sau từ trên xe bước xuống, cười hướng hai bên phát tay.

Hiện trường cũng có các nàng miễn, chính là vừa rồi Tiểu Nhượng phần rất nhiều quá kích động mới bị ngăn chặn, hiện tại bắt lấy cơ hội, đều tranh tương gào thét đứng lên.

Thẩm Ý tại bị tể được gần chết dưới tình huống bớt thời giờ nhận ra phía trước nhất chính là dương hồng tiểu hoa đán Chu Bội Bội, có chút nghi hoặc mà tưởng, Tiểu Nhượng ni? Hắn còn không có tới sao? Vẫn là nói nàng vừa rồi bỏ lỡ, hắn đã đi vào?

Hắn hiện tại. . .

Phía sau bỗng nhiên một cổ đẩy mạnh lực lượng, Thẩm Ý không bị khống chế mà đi phía trước. Cùng lúc đó, bên cạnh rào chắn bởi vì người rất nhiều thiếu chút nữa bị áp đảo, may mắn bảo an đúng lúc ổn định, nhưng đám người vẫn là bởi vậy đi phía trước vài bước, vừa mới cấp mặt sau đăng xuất cái khe hở, Thẩm Ý liền thuận theo này khe hở, mơ mơ hồ hồ bị tể đến rào chắn chính tiền phương.

Nguyên bản kín không kê hở đám người tản ra, trước mắt rộng mở trong sáng, nàng hốt hoảng ngẩng đầu, thấy được thảm đỏ cuối Tiểu Nhượng.

Nam sinh xuyên thuần hắc âu phục, áo sơ mi tuyết trắng, vạt áo đánh màu đen nơ. Không lại là nghìn bài một điệu giáo phục, cũng không phải sân bay tùy ý T tuất quần dài, hắc quần áo chính thức, phảng phất ngay sau đó liền muốn đi phó một hồi hoa yến.

Hắc dáng người cũng không giống rất nhiều thành niên nam tinh, vừa nhìn đi qua liền cao đại cao ngất, còn có một chút thuộc loại thiếu niên đơn bạc. Âu phục là tu thân kiểu dáng, vừa mới hiển lộ ra hắc chặt hẹp eo nhỏ thân, còn có thon dài hai chân.

Như vậy hắc, có một loại giới chằng cùng thiếu niên cùng giữa nam nhân khí chất.

Hai bên là điên cuồng gào thét miễn, đèn flash lượng cái không ngừng, hắc lại thông dong lập với thảm đỏ phía trên. Tựa hồ phát hiện cổ tay áo có cái gì vấn đề, hắc vừa đi một bên cúi đầu chỉnh lý, đem tản ra tay áo khấu lần nữa khấu hảo, lúc này mới cười ngẩng đầu, hướng phía trước phương phất phất tay.

Ánh sáng mặt trời chiếu ở trên mặt hắc, nam sinh tươi cười Minh Lăng, lông mày Khinh Khinh chọn khởi.

Giờ khắc này, ngây ngô cùng thành thực, nhà bên cùng cao quý, đều tại trên người hắc kỳ diệu thống nhất.

Thẩm Ý yên lặng nhìn Tiểu Nhượng, mất đi ngôn ngữ.

Nàng cho rằng trải qua trước hai năm, còn có khai giảng kia Nhất Chu, chính mình đã đối hắc rất quen thuộc. Có thể thẳng đến giờ phút này, nàng mới phát hiện, nàng giống như chưa từng có chân chính nhận thức quá hắc.

Trong trường học Tiểu Nhượng, mặc dù có đại minh tinh quang hoàn, nhưng không có trực quan cảm thụ, hắt lại tính tình hảo dịch ở chung, có đôi khi thậm chí sẽ cảm thấy liền là một cái lớn lên rất soái cùng ban đồng học. Có thể nguyên lai, đương hắt trở lại thuộc loại hắt lĩnh vực, đương hắt trạm đến đèn tự quang trước, là như vậy.

Nguyên lai, đây là minh tinh.

Chỉ cần hắt đứng ở nơi đó, thật giống như trời sinh sẽ phát quang. Mọi ánh mắt đều sẽ nhìn không được nhìn hướng hắt, mà sở hữu vinh quang, cũng đều thuộc loại hắt.

Nguyên lai, hắt là như vậy.

Tiểu Nhượng bỗng nhiên quay đầu, hướng cái này phương hướng nhìn đến, Thẩm Ý hoảng sợ, phản ứng đầu tiên dĩ nhiên là né tránh. Nhưng mà tả hữu đều là người, căn bản không cách nào nhi trốn, nàng trong óc lộn xộn mà tưởng, hắt sẽ nhìn đến chính mình sao? Nếu thấy được, sẽ là phản ứng gì? Nàng muốn như thế nào cùng hắt giải thích chính mình xuất hiện tại nơi này, hắt có thể hay không chê cười nàng. . .

Suy nghĩ còn không chuyển hoàn, Tiểu Nhượng tầm mắt đã nhẹ nhàng từ các nàng trên người xẹt qua, giống là cái gì cũng không phát hiện. Tiền phương một thân ảnh, hắt ngẩng đầu vừa thấy, Chu Bội Bội lại vẫn chưa tiến vào, đang đứng tại rào chắn bên cạnh cấp miễn kí tên. Nàng cũng nhìn thấy hắt, hai người nhìn nhau một cười, Tiểu Nhượng thân sĩ mà vươn ra tay phải, Chu Bội Bội bắt tay phóng tới hắt lòng bàn tay, hai người tương mang theo đi đến logo tường trước, kí tên chụp ảnh chung.

Sau đó, bọn họ cùng còn lại người nhất dạng vào cửa điểm, nhìn không thấy.

Dương Việt Âm rốt cục chen qua đến, nói: "Tiểu Ý người như thế nào chạy ở đây đến? Nhìn đến Tiểu Nhượng sao?"

"Hắn cùng Chu Bội Bội, rất thực sao?" Thẩm Ý nhẹ giọng hỏi.

Nàng cũng không thể nào hiểu biết đương thời sinh động minh tinh, nhưng Chu Bội Bội gặp vận đỏ đến nay đã khoái mười năm, diễn nhiều bộ hỏa bạo toàn quốc kịch truyền hình, được xưng 85 sau quan trọng lượng hoa, ít nhất đối nàng nàng là tương đương quen thuộc.

Dương Việt Âm mặc danh kỳ diệu, bên cạnh nữ sinh lại trả lời: "Đương nhiên thực, nhượng nhượng không phải đi năm mới cùng nàng hợp tác rồi 《Thịnh tiểu thư》 mà, diễn nàng diễn trong đệ đệ. Hai người sau lại vẫn luôn tỷ đệ tương xứng, lén lút còn ước quá cơm ni!"

"Người đều đi vào, cũng không biết bên trong tình huống nào, vẫn một chút hẳn là sẽ có ảnh chụp thả ra đi? Nếu là có phát sóng trực tiếp thì tốt rồi, tưởng nhìn!"

Hắn công tác. Hắn sinh hoạt. Hắn bằng hữu vòng.

Thẩm Ý nhìn cao đại môn điểm, còn có cửa bảo an, bỗng nhiên cảm thấy cái này trước liền không dám đi vào địa phương, biến đến càng thêm xa không thể cập.

"Người hiện tại thật đúng là hồng a." Môn trong điểm, Chu Bội Bội bưng cốc champagne, cười khẽ nói.

Bởi vì là Dior hoạt động, hôm nay đến nơi minh tinh đều xuyên Dior, Chu Bội Bội một thân hắc bạch đựng sắc tiểu váy, màu nâu tóc quần rồi tung sau đầu. Nàng là tiêu chuẩn thần tượng kịch nữ chủ diện mạo, nhất trương bàn tay mặt tinh xảo khả ái, qua ba mươi tuổi sau đó, lại thêm vài phần thành thực phong vận, càng phát tươi đẹp động nhân.

Tiểu Nhượng cười nói: "Tỷ, người liền đừng đánh thú ta. Ta chỗ nào có thể cùng ngài so a!"

Luận già vị, tại vòng trong sừng sững nhiều năm Chu Bội Bội quả thật so Tiểu Nhượng lớn hơn, bất quá cũng bởi vì gặp vận đỏ rất lâu, nàng miễn đại đô tương đối phật, luận cuồng nhiệt độ không thể cùng mới vừa hồng đứng lên Tiểu Nhượng so.

Nghĩ đến ngoài cửa kia phô thiên cái địa lam sắc tay phúc, còn có ở bên trong đều có thể nghe được tiếng hoan hô, nàng nói: "Người liền đừng khiêm nhường. Tục ngữ nói thật đúng, Trường Giang sóng sau đê sóng trước, mắt thấy này giới giải trí liền nếu là các người này thế hệ thiên hạ."

Tiểu Nhượng quen thuộc nàng tính cách, biết lời này không có ý tứ gì khác, cũng liền lười ngụy trang, "Chờ ta cái gì thời điểm trước có nhất bộ chính mình nam chủ diễn, lại nói thiên hạ không thiên hạ đi."

"Không là đã có sao? Ta nghe nói có rất nhiều nam chủ tập vở đưa tới người phòng làm việc, như thế nào, không có coi trọng?"

Tiểu Nhượng trước kia là ngôi sao nhỏ tuổi, diễn trò tuy nhiều, lại cơ bản đều là nhi tử đệ đệ như vậy nhân vật, đến nay còn không có nhất bộ chân chính lấy hấn vi nam nhân vật chính diễn. Mà này kỳ thật cũng là mỗi một cái ngôi sao nhỏ tuổi chuyển hình đều nhất thiết phải mại quá khảm, đương ngôi sao nhỏ tuổi quang hoàn rút đi, người không lại là người xem trong mắt vĩnh viễn sẽ bị ưu đãi tiểu hài tử, còn có thể không diễn xuất làm cho bọn họ yêu thích tác phẩm.

Tiểu Nhượng nhún nhún vai, Chu Bội Bội vì thế minh bạch, "Không quan hệ, từ từ sẽ đến. Tổng yếu chọn nhất bộ vừa lòng mới được."

"Nha, tiểu nhượng, ta nhớ rõ người là Gia Châu người đi? Hôm nay về nhà a." Một cái khác nữ minh tinh hạ thanh không biết khi nào để sát vào, cười nói.

"Ta ngược lại là tưởng. Bất quá bên này kết thúc ta liền được lập tức phi Bắc Kinh, đêm nay còn có thông cáo. Đừng nói về nhà, ta lần này trở

về, cùng đồng học bằng hữu thấy cái mặt thời gian đều không có."

"Tiểu bằng hữu thăm như vậy nga." Chu Bội Bội xoa bóp hăn cằm, cười tùm tùm đạo, "Bất quá người cư nhiên còn có muốn gặp mặt đồng học? Ta 16 tuổi đi ra chụp diễn sau, liền triệt để thoát ly trường học, trừ bỏ cao khảo, liền không trở về quá mấy lần. Ta cao trung, không có bằng hữu."

Tiểu Nhượng vốn định nói Trương Lập Phong, trong đầu lại bỗng nhiên hiện lên Thẩm Ý mặt. Hăn sững sốt hạ, quay đầu nhìn phía ngoài cửa, ô ương ô ương miến, người đông nghìn nghịt, này đó đều là vi hăn mà đến tuổi trẻ nữ hài, hăn tầm mắt lại xuyên qua các nàng nhìn hướng về phía xa xa.

Không biết nàng hiện tại đang làm cái gì? Khó được nghỉ, hăn là sẽ hảo hảo nghỉ ngơi một chút đi?

Bất quá, hăn suy nghĩ một chuyển, sửa đúng chính mình. Liền trưởng ban đại nhân kia "Ham học hỏi như khát" bộ dáng, lớn nhất có thể là đã tại múa bút thành văn, đương cửa sổ làm đề!

Nhất định là như vậy!

Quốc Khánh ngày nghỉ sau khi kết thúc, lần đầu tiên nguyệt khảo thành tích cũng đi ra, văn khoa ban tiền tam danh không thay đổi, vẫn là Thẩm Ý, Tống Hàng cùng Chu Tĩnh thư. Nhưng mà chờ lại qua một cái nguyệt, nửa thi cuối kỳ thử sau khi kết thúc, bài danh cuối cùng có biến hóa.

Lúc này đây, Thẩm Ý rốt đến niên cấp đệ nhị, đệ nhất danh biến thành Tống Hàng. Tình huống như vậy trước kia cũng có quá, đại gia không nhiều kinh ngạc, chỉ có Trương Lập Phong phát quyển tử khi khoa trường mà nói: "Chúc mừng Nhiếp Chính vương, soán vị thành công a!"

Này thiên thể dục khóa, Thẩm Ý cùng Dương Việt Âm các nàng cùng nhau đánh bóng chuyền, Dương Việt Âm nói: "Người liền đem cái này trở thành Tổng Hàng mặt, hoặc là Trương Lập Phong, hung hăng mà đánh, người liền có động lực!"

Thẩm Ý không lời gì để nói, "Chính là một lần cuộc thi, ta còn không như vậy keo kiệt." Chiều nàng cái này logic, trước như vậy nhiều lần nàng khảo đệ nhất, Tổng Hàng đều nên tưởng đánh hấn.

Dương Việt Âm lúc này mới thở phào, "Người nghĩ như vậy liền hảo. Không sai, liền một lần cuộc thi mà thôi, chờ hạ một hồi, người khẳng định lại trở về vương tọa!"

Dương quang rất hảo, ấm dạt dạt chiếu lên trên người, Thẩm Ý ngẩng đầu nhìn thiên. Đã tháng mười một, mùa hạ xanh um tươi tốt cây cối bắt đầu biến hoàng, bọn họ cũng thay mùa thu giáo phục. Bởi vì đánh một lát cầu, nàng cảm thấy cả người giãn ra, bình thường ngồi lâu mang đến mệt nhọc tựa như đều trở thành hư không, không từ cảm khái khó trách kiêu lão sư kiên trì làm cho bọn họ đi ra thả lỏng một chút, không có giống trước như vậy thể dục khóa đều nhốt tại phòng học thượng tự học.

"Ai, các người nhìn cái kia 《Thịnh tiểu thư》 sao? Tiểu Nhượng tân kịch!" Chính đánh cầu, từ Lệ Na bỗng nhiên nói, "Hắn ở bên trong hảo soái a!"

Nàng nói chính là 《Thịnh tiểu thư hoa viên》, làm Chu Bội Bội xa cách ba năm, từ điện ảnh vòng trở về TV vòng sau chụp đệ nhất bộ diễn, 《Thịnh tiểu thư》 còn tại quay phim khi liền bị thụ chú ý, đương nhiên cuối cùng thành tích cũng không mất mặt, 10 nguyệt 29 hào bá xuất đêm đó liền nhất cử lấy hạ thu thị quán quân, sau đó ổn cư đệ nhất, trở thành gần nhất nhiệt bá kịch.

Tiểu Nhượng ở bên trong sức diễn nữ chính nở rộ đệ đệ thịnh phóng, tuy rằng chính là nam tứ hào, nhưng nhân vật đặt ra thảo hỉ, thêm thương hẳn vốn là là đương hồng tiểu sinh, cho nên gần nhất vô luận là trên mạng vẫn là trong hiện thực đối hẳn thảo luận đều biến đến càng nhiều.

Thẩm Ý không có truy này bộ kịch, nhưng mù mù tại nhìn (cũng không ngoài ý muốn), nàng ngủ trước rửa mặt khi ngấm đến quá một lần, vừa mới là hẳn lên sân khấu màn này. Nam hài xuyên thuần miên bạch T tuất cùng quần bò, cười xe đạp xuyên qua kia tọa Tân Hải thành thị phố lớn ngõ nhỏ, tường vi hoa bò quá song sắt can, mà hẳn chờ ở đại học ký túc xá dưới lầu, Chu Bội Bội ẩm ướt tóc chạy đến ban công, hẳn ngửa đầu, lộ ra sáng lạn tươi cười, "Tỷ tỷ!"

. . . Đúng là rất soái.

Thẩm Ý căn môi. Nàng cảm thấy chính mình có chút kỳ quái, nhưng trong TV nở rộ cùng thịnh phóng đứng chung một chỗ hình ảnh, tổng là sẽ nhượng nàng nghĩ đến kia một ngày, thăm dò phía trên Tiểu Nhượng cùng Chu Bội Bội.

Khi đó bọn họ, là như vậy xa xôi. . .

"Tiểu tâm!" Quan Việt Việt kêu sợ hãi.

Thẩm Ý sửng sốt, mới phát hiện mình một cái thất thần, đánh cầu khí lực đại chút, góc độ cũng trật. Bóng chuyền lướt qua từ Lệ Na thẳng tắp hướng sau phi đi, mắt thấy liền muốn tạt người trong, một bàn tay lại bỗng nhiên nâng lên, vững vàng tiếp được nó.

Bốn người ngơ ngác nhìn.

Dưới ánh mặt trời, mới vừa bị các nàng thảo luận quá nam sinh xuyên cùng các nàng nhất dạng giáo phục, tùy tay vứt hai cái bóng chuyền, cười

nói: "Đã lâu không gặp, người liên như vậy hoan nghênh ta a? Trưởng ban đại nhân."

Tác giả có lời muốn nói:

Nhượng chúng ta vỗ tay hoan nghênh, Tiểu Nhượng đệ đệ về trường học nha! ! !

Một chương này, chúng ta lão bằng hữu Chu Bội Bội nữ sĩ lại đi ra! Lại nói tiếp Chu Bội Bội mới là ta giới giải trí văn trong xuyên qua thủy chung người, mỗi một bản đều có nàng, bội tử cũng không vắng họp! Nhân sinh mạch lạc từ mới vừa đi hồng đều viết đến gặp vận đỏ mười năm. . .

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 11 : 11

Không đến nửa giờ, Tiểu Nhượng trở lại tin tức lần thứ hai truyền khắp toàn giáo.

Những cái đó đánh các loại lấy cớ đến ngũ ban cửa lặc lư nữ sinh lại xuất hiện, liên thấp niên cấp học muội cũng tìm cơ hội hưởng trên lầu chạy, mà làm cùng ban đồng học, đại gia cũng dư Tiểu Nhượng nhiệt liệt hoan nghênh.

"Hai tháng không thấy, đại minh tinh đỏ hơn a. Cư nhiên còn có không trở về, ta cho rằng người nên vội cái gần chết ni!"

"Thời gian tuyển được rất tốt, người nếu là tuần trước trở về, còn phải tham gia nửa thi cuối kỳ thử, lại được khảo cuối cùng một danh. . . Ai người có phải hay không tính quá a?"

"Ta cùng với người nói, cha mẹ ta hiện tại mỗi ngày buổi tối đều đúng giờ xem người kịch truyền hình, liên mạt chược đều không đánh!"

Tiểu Nhượng một quyền đánh tới Trương Lập Phong ngực, "Người liên khoa trường đi!"

"Không khoa trường, ta thề với trời! Bất quá đi, bọn họ chủ yếu là Chu Bội Bội miễn, nhìn người là nhân tiện ha ha ha. . ."

Chờ rốt cục cùng đại gia nháo hoàn, chuông vào học cũng khai hỏa, này một tiết là tự học, hẩn trở lại chỗ ngồi, phiên hai cái sách giáo khoa, mới nhìn hướng bên cạnh, "Chúng ta tọa hàng cuối cùng nha?"

Thẩm Ý làm đề bút dừng lại, một lát sau, nhẹ giọng nói: "Ân."

Đến cao tam, chỗ ngồi biến thành trước sau luân phiên, mỗi hai tuần lễ một đổi, Tiểu Nhượng rời đi trong khoảng thời gian này, bọn họ đã từ trung gian đệ tam sắp xếp đổi đến hàng cuối cùng. Cái này sự còn xuất quá một cái nhạc đệm, bởi vì Tiểu Nhượng tuy rằng không ở trường học, nhưng hẳn một đồng lớn giáo tài cùng tư liệu thư đều không mang đi, cho nên đổi chỗ ngồi thời điểm, Thẩm Ý không chỉ muốn dọn chính mình, còn muốn dọn hẳn.

Dương Việt Âm lần đầu tiên nhìn nàng tổn sức ba lập bang hẳn dọn thùng khi, ý vị thâm trường mà nói: "Người phát hiện hay không được, người có chút giống kia loại dân quốc tiểu tức phụ nhi? Trọng phu đi ra ngoài làm công, một đi ba năm yếu vô âm tín, người đành phải tại gia giúp hẳn hầu hạ hạo cha mẹ chồng chiếu cố hạo nhi nữ quản lý một đại gia tử cục diện rồi rã? Thật sự đặc giống!"

Thẩm Ý: "..."

Nghĩ vậy nhi, nàng đánh cái run run, quay đầu nhìn hướng Tiểu Nhượng, "Có vấn đề sao? Người trước kia không đều tọa hàng cuối cùng?"

"Ta trước kia tọa hàng cuối cùng, cũng không có ngồi cùng bàn."

Thẩm Ý không hiểu hẳn lời này có ý tứ gì, Tiểu Nhượng đánh giá nàng vài lần, bỗng nhiên thay đổi cái khẩu khí, nhỏ giọng nói: "Trường ban, hai tháng không thấy, người giống như... Béo."

Cái gì? ! Thẩm Ý theo bản năng sờ mặt. Nàng vốn là liên lo lắng, cao tam từ sớm tọa đến vẫn, không thời gian vận động, ăn được còn nhiều, ban thượng hạo nhiều nữ sinh đều béo.

Là ai nói khắc khổ học tập sẽ gầy? Đều là gạt người!

Bất quá, liên Tiểu Nhượng một cái nam sinh đều đã nhìn ra, nàng thật sự béo được như vậy rõ ràng sao?

Chính thấp thỏm bất an, lại chợt phát hiện nam sinh trong mắt bồn chồn cười, nàng này mới ý thức tới chính mình bị đùa giỡn, "Người. . ."

"Biệt sinh khí biệt sinh khí, ta liền chỉ đùa một chút." Tiểu Nhượng vội vàng nói, "Người không béo, người một chút đều không béo, người so ta đã thấy những cái đó nữ minh tinh còn gầy, thật sự!"

Thật sự. . . Mới là lạ!

Thẩm Ý nhìn nam sinh vẻ mặt "Hư tình giả ý", lại nghĩ đến hắn nói, bỗng nhiên lâm vào trầm mặc.

Hắn cho là bọn họ hai tháng không gặp, có thể trên thực tế, nàng một cái nguyệt trước mới thấy qua hắn.

Thảm đỏ phía trên, đèn flash lóe ra, miễn hoan hô hội tụ Thành Hải dương. Lúc ấy hắn, như vậy quang mang chói mắt, phảng phất toàn thế giới trung tâm, mà nàng lại bị bao phủ tại trong đám người, giống như tối nhỏ bé bóng dáng.

Kia cảm giác quá mức khắc sâu, thế cho nên chẳng sợ giờ phút này hắn an vị tại nàng bên cạnh, nàng vẫn như cũ cảm giác đến xa lạ, còn có xa xôi. . .

"Không thể nào, thật sinh khí?" Tiểu Nhượng thấy nàng này giờ không nói gì, cho là mình vui đùa khai qua đầu. Hắn tại đoàn phim cũng như vậy trên cột hơn người, nữ minh tinh nhóm sợ nhất nghe được chính mình béo già rồi, mỗi hồi đều bị tức chết đi được, đuổi theo nửa cái phiên tràng muốn đánh hắn.

Bất quá hẳn vốn tưởng rằng trưởng ban như vậy "Một lòng hướng học", không sẽ để ý. . .

Thẩm Ý chính thất thần, không nghe rõ Tiểu Nhượng nói. Lại qua một lát, một cái túi nhỏ bỗng nhiên nhảy dựng nhảy dựng, cùng chỉ tiểu thỏ tử dường như, bị tắc đến trước mặt mình.

"Đây là?"

Tiểu Nhượng: "Ta đáp ứng rồi a, muốn đưa người bồi tội lễ vật."

Thẩm Ý sửng sốt hạ mới nhớ tới, là khai giảng kia thiên, bởi vì hẳn không có nhận ra nàng, sau lại tại ban công thượng, hẳn cùng nàng nói, muốn đưa nàng một phần tiểu lễ vật tỏ vẻ xin lỗi.

Bất quá. . .

Thẩm Ý đem đồ vật đẩy trở về, "Ta đã nói rồi, ta không cần lễ vật."

"Nhưng ta mua đều mua, người không nhìn nhìn là cái gì không?"

Bởi vì sợ bị người nghe được, hai người đều là để sát vào hạ giọng nói chuyện, Thẩm Ý có chút chịu không được hẳn ánh mắt, đành phải nhận lấy. Gối to trong là cái màu trắng tiểu viên hộp, nàng mở ra, rút ra bên trong đồ vật vừa thấy, nguyên lai là điều tiểu khăn lụa.

Khăn lụa là sáng ngời màu vàng, mặt trên dùng đường cong vẽ hảo vài cái ngũ giác tinh, mỗi cái Tinh Tinh trung ương đều có một cái tiểu ong mật, thoát nhìn hoạt bát lại tràn ngập tinh thần phấn chấn.

Hộp chính diện ẩn tứ cái đậm màu xám chữ cái: Dior.

"Đây là. . ."

"Kỳ thật ta Quốc Khánh thời điểm trở về quá một lần, lúc ấy là trung tâm thành phố môn điểm có một cái thương nghiệp sân ga, ta tại trong điểm đi dạo khi thấy được cái này, cảm thấy rất thích hợp người."

Hắn tại trung tâm thành phố sân ga, nàng vào không được cửa hàng này. . . Cái này lẽ vật, là kia một ngày mua?

Nàng ngơ ngác nhìn hắn, một hồi lâu mới tìm hồi ngôn ngữ, "Cái này, rất quý đi?"

"Không quý, khăn lụa mà, có thể có bao nhiêu tiền. Hơn nữa ta cũng không tiêu tiền, phẩm bài xem ta thích, liền trực tiếp đưa ta."

Hắn nói xong nghĩ đến kia thiên, sáng ngời xa hoa môn trong điểm, quỳ tiểu thư lấy ra một chỉnh sắp xếp khăn lụa, ngậm cười nói: "Tiêu tiên sinh là tưởng muốn loại này sao? Hạ tiểu thư mang chính là này một loại."

Hạ Thanh ở bên cạnh khiếp sợ đạo: "Người nhìn cái này làm cái gì? Tưởng đưa ta? Tỷ tỷ cũng không thu như vậy tiện nghi lẽ vật nga, người muốn truy ta, được đưa kim cương."

Hắn oai đầu nhìn hướng Hạ Thanh tóc, kia thiên nàng biên cái bánh quai chèo biện, tiểu khăn lụa trát tại trên tóc, thoát nhìn thanh xuân lại hoạt bát. Hắn cảm thấy rất phiêu lượng, bỗng nhiên liền nhớ lại đến chính mình còn thiếu một cá nhân lẽ vật.

"Tưởng nhiều, ta muốn là truy ngài, Cao Kỳ ca nên theo ta không xong rồi."

Hắn nhắc tới Hạ Thanh đều là diễn viên bạn trai, đối đi nữ mình tinh oán trách bạch nhãn. Ngược lại là Chu Bội Bội nhìn hắn đã cúi đầu tuyển đứng lên, lộ ra cái ý vị thâm trường cười, "Người tuyển khăn lụa, không đưa Hạ lão sư, kia người tưởng đưa ai a?" Này kiểu dáng vừa thấy chính là nữ hài nhi, tổng không phải là chính mình dùng đi!

Tiểu Nhượng tay dừng ở ti thượng, nghĩ nghĩ, nói: "Ta có cái bằng hữu, nàng cũng là tóc dài, ta cảm thấy nàng như vậy trát, hẳn là. . . Đĩnh dễ nhìn."

Thẩm Ý nắm khăn lụa, cảm giác giống nắm một cái phồng tay khoai lang. Có nghĩ thầm rằng còn cấp hẳn, có thể Tiểu Nhượng đều đem nói nói đến đây phần thượng, cự tuyệt tựa hồ không tốt lắm. Hơn nữa, nàng không muốn thừa nhận, nhưng nhìn tiểu khăn lụa bộ dáng khả ái, câu kia "Không cần" liền như thế nào cũng nói không nên lời. . .

Thật lâu sau, ngay tại nàng rốt cục quyết định, quyết định nhịn đau bỏ được yêu thích khi, Tiểu Nhượng đã cầm lại khăn lụa, phân phó: "Chuyển đi qua."

Thẩm Ý không biết hẳn muốn làm cái gì, ngơ ngác xoay người, lại cảm giác nam sinh tay lặt thượng tóc của chính mình.

Nàng thân thể cứng đờ. Trong phòng học rất an tĩnh, đồng học nhóm làm đề làm đề, ôn tập ôn tập, còn có người tại nhỏ giọng giảng đề. Bọn họ ngồi ở bên cửa sổ, nàng mặt hướng cửa sổ, có thể nhìn đến thủy tinh thượng mơ hồ bóng dáng. Hẳn nắm khăn lụa, tiểu tâm quẩn lên nàng đuôi ngựa, đánh cái kết. Sau đó hẳn giống như phát hiện cái này kết đánh đến bất đối xứng, cũng không vững chắc, vì thế lại mở ra, lần nữa đánh một lần.

Thẩm Ý đột ngột lấy lại tinh thần. Bọn họ ngồi ở hàng cuối cùng góc, nhưng hẳn cái dạng này, vẫn là có khả năng bị phía trước người nhìn đến a!

Nàng nhịn không được muốn tránh, "Người làm gì. . ."

"Đừng động!" Nói không chưa nói xong, liền bị hẳn đánh gãy, nam sinh biểu tình nghiêm túc, phảng phất tại làm nhất kiện thiên đại sự, "Lại chờ một chút, lập tức liền hảo. . ."

Nàng vì thế sợ tới mức không dám động, ở trong lòng liều mạng cầu nguyện Trần Dao Dao lúc này có thể ngàn vạn biệt quay đầu lại, bị nàng nhìn đến lại muốn tìm nàng cãi nhau.

Ước chừng đợi một phút đồng hồ, hắn rốt cục buông xuống tay. Thẩm Ý chuyển lại đây, nhìn đến nam sinh biểu tình cổ quái, như là có chút ngượng ngùng, "Ta nhìn các nàng lộng, cho rằng đỉnh đơn giản. . ."

Nàng vươn tay vừa sờ, khăn lụa triển tại đuôi ngựa thượng, xiêu xiêu vẹo vẹo, không cần nhìn cũng biết là bộ dạng thế nào. Thẩm Ý trừng hắn, một lúc lâu, vẫn là không có nhin xuống, hé miệng cười.

"Vụng tay vụng chân."

Nàng nhìn đều không nhìn, đưa tay trước cởi xuống đuôi ngựa, lần nữa bắt nó trát được càng cao, sau đó đem khăn lụa trát ở bên ngoài, thật dài hai cái rũ xuống, lại đem tóc phân chia ba cổ, đem khăn lụa triển đi vào, cùng nhau biên thành bím tóc, cuối cùng tại phát đỉnh nhiễu thành viên trạng, từ bút túi trong tìm ra một cái kẹp tóc biệt thượng cổ định.

Toàn bộ thao tác mây bay nước chảy, Tiểu Nhượng nhìn xem trọn mắt há hốc mồm, một lúc lâu, mới giật mình thở dài: "Đây là các người nữ sinh tự mang kỹ năng sao? Như thế nào người người đều sẽ!"

Kỳ thật là Quan Việt Việt cùng thời thượng tạp chí học, mạnh mẽ dạy cho nàng, Thẩm Ý học đã lâu tài học sẽ, sau lại cũng chỉ tại cùng các nàng đi ra ngoài chơi khi trát quá hai hồi, liền lại không lộng quá. Vừa rồi nàng bị Tiểu Nhượng ngốc vụng đậu đến, có tâm khoe khoang một chút, giờ phút này thấy hắn quả thực bị chính mình chấn trụ, nhin không được sinh ra một cổ đắc ý, phảng phất thật làm cái gì giỏi lắm sự.

Nàng hừ nhẹ một tiếng, lần nữa mở ra bài tập sách, "Ta không nói cho người."

Tiểu Nhượng là thứ sáu trở về, ngày hôm sau liền bắt kịp nghỉ. Buổi chiều tan học khi, Thẩm Ý còn tại thu dọn đồ đạc, Dương Việt Âm cùng Quan Việt Việt đã bồi túi sách lại đây, bất quá các nàng không để ý tới Thẩm Ý, mà là cùng nhau trạm đến cái bàn bên kia.

Tiểu Nhượng cũng tại thu đồ vật, bỗng nhiên cảm giác trước mặt quang bị chặn, ngẩng đầu vừa thấy, là hai cái gương mặt có chút quen thuộc nữ sinh, "Có. . . Sự sao?"

Dương Việt Âm ung dung một cười, dùng một loại giới thiệu chương trình bàn khẩu khí nói: "Tiểu Nhượng đồng học, người hảo. Tự giới thiệu một chút, ta là người ngồi cùng bàn bạn tốt, ta kêu Dương Việt Âm."

"Còn có ta còn có ta, ta là Quan Việt Việt, chúng ta đều là Thẩm Ý bạn tốt! Bốn bỏ năm lên, chúng ta cũng là bạn tốt nha!"

Thẩm Ý sững sốt. Trước các nàng liền nói, muốn mượn nàng cận thủy lâu thai tới tiếp cận nam thần, hiện tại xem ra là rốt cục nhìn không được thực thi. Chính là, các nàng cái này tự giới thiệu là xảy ra chuyện gì?

Cường điệu là nàng bạn tốt, thật giống như nàng cùng hân quan hệ nhiều đặc biệt dường như, hân không sẽ cho rằng nàng cùng các nàng khoe khoang cái gì đi!

Tiểu Nhượng liếc một mắt Thẩm Ý, cũng nghiêm trang chững chạc đạo: "Các người hảo. Nguyên lai người chính là Quan Việt Việt a! Kính đã lâu kính đã lâu!"

Quan Việt Việt không ngờ vương tử cư nhiên biết chính mình, nhất thời thụ sủng nhược kinh, còn muốn nói điểm cái gì, Thẩm Ý đã đem cuối cùng một quyển sách ném tiến túi sách, đứng lên nói: "Ta hảo, chúng ta đi đi. Năm chặt thời gian, còn phải đi lấy bánh ngọt ni."

"Các người không trở về nhà?" Tiểu Nhượng hỏi.

Thẩm Ý không hiểu hẳn như thế nào đột nhiên hỏi cái này, vẫn là Quan Việt Việt nói: "Ân, đêm nay âm âm sinh nhật, chúng ta muốn đi cho nàng chúc mừng."

Dương Việt Âm tròn mắt một chuyển, "Đúng vậy, hôm nay sinh nhật của ta, không biết Tiểu Nhượng đồng học có thời gian hay không, muốn tới tham gia ta sinh nhật tiệc tối sao?"

Thẩm Ý, Quan Việt Việt: "... ???"

Tổ ba người trong, Dương Việt Âm luôn luôn là lớn nhất đảm hưởng ngoại, nhưng Thẩm Ý như thế nào cũng không nghĩ tới, nàng cư nhiên có lá gan mời Tiểu Nhượng!

Quang là nghĩ đến muốn cùng hẳn cùng nhau ăn cơm, nàng liền một trận khẩn trương, vội nói: "Tiểu Nhượng sẽ không đi! Hẳn bận rộn như vậy, nào có không theo chúng ta nháo a, là đi? Chúng ta vẫn là đi nhanh lên đi, đừng quấy rầy hẳn."

Tiểu Nhượng nhướng mày, nàng cái thái độ này, như thế nào giống như rất ghét bỏ hẳn dường như. . .

Dương Việt Âm ngẫm lại cũng là, nàng vốn là chính là nhất thời hứng khởi, không trông cậy vào thật sự sẽ thành công, nói: "Vậy được rồi, chúng ta đi thôi."

Ba người đang định rời đi, lại chợt nghe một thanh âm, "Kỳ thật, cũng không phải rất bận."

Các nàng quay đầu lại, chỉ thấy Tiểu Nhượng tiện tay đem túi sách ném đến trên vai, bước đi lại đây, hướng Thẩm Ý chớp mắt một cười, "Nếu Dương Việt Âm đồng học đều mở miệng, ta như thế nào có thể cự tuyệt ni? Chúng ta liền cùng đi sinh nhật đi."

Tác giả có lời muốn nói:

Ta tuyên bố, Dương Việt Âm nữ sĩ đạt được bài này tốt nhất trợ công danh hiệu, cái này vinh dự ban cho người! 【 mang vương miện

Tiểu Nhượng đệ đệ đưa cho Tiểu Ý cái này khăn lụa ta có một điều, là yển yển tại Luân Đôn giúp ta mua, yển yển đề cử cho ta thời điểm nói phi thường mãi, có thể trát tóc đâm tay cổ tay trát cổ, còn có thể trát tại bao bao thượng, khăn lụa thật là tiện nghi nhất trăm đáp vật phẩm trang sức! Mua không nổi châu báu người liền mua khăn lụa đi! Kết quả mua trở về về sau, ta bởi vì trát không hảo cái kia kết, hơn nữa cũng không thể nào xuất môn ăn diện, căn bản vô dụng bao nhiêu lần. . . Sau đó ta hiểu được, chỉ có yển yển như vậy tinh xảo nữ hài tài năng vật tấn kỳ dụng!

Hạ một chương nhượng nhượng cùng ý ý muốn cùng nhau (cấp Dương Việt Âm) sinh nhật nha, chung sống một phòng sẽ phát sinh cái gì cổ sự ni? Nhượng chúng ta mỗi mắt mong chờ!

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 12 : 12

Dương Việt Âm trước cũng nghĩ quá, chính mình mười tám tuổi sinh nhật nhất định muốn có chút đặc chuyện khác, phải có kinh hỉ.

Nhưng mà, đương kinh hỉ thật sự phát sinh, lại rất đại rất kích thích khi, nàng nhưng không cách nào không chế mà. . . Mộng.

"Người muốn đi? Người thật sự muốn đi?" So nàng trước hô lên tới là Thẩm Ý, nàng trùng Tiểu Nhượng, thật giống như hắc nói gì đó không thể tưởng tượng nói.

"Như thế nào, không muốn ta đi?" Tiểu Nhượng nhướn mày, "Các người mời là mời giả nga?"

"Đương nhiên là thật sự!" Dương Việt Âm lấy lại tinh thần, lập tức nói. Nàng đánh gãy Thẩm Ý còn tưởng lại nói nói, một cái bắt được Tiểu Nhượng cánh tay, "Tiểu nữ tử có tài đức gì, có thể lao động đại minh tinh cho ta sinh nhật? Đi, chúng ta cái này đi!"

Nữ sinh hai mắt phát quang, chỉ kém không nhảy đứng lên. Thiên nha, Tiểu Nhượng cho nàng sinh nhật! Tiểu Nhượng tự mình cho nàng sinh nhật! Nhìn Trần Dao Dao về sau còn như thế nào tại trước mặt nàng hung hăng càn quấy!

Quan Việt Việt cũng hưng phấn được không được, ba người cùng nhau đi ra ngoài, Thẩm Ý lại nhìn bọn họ bóng dáng, có chút rối rắm mà cắn môi.

Tiểu Nhượng vì cái gì sẽ đáp ứng? Không nên a, hẳn cùng Dương Việt Âm đều không quen, trước cũng chưa từng tham gia quá như vậy hoạt động. Chẳng lẽ. . .

Dương Việt Âm bỗng nhiên nghỉ chân, một phách trán nhí, "Chờ một lát, chúng ta còn phải đi lấy bánh ngọt ni. Người theo chúng ta cùng đi sao? Vẫn là ta cho người cái chìa khóa, người đi trước ta gia? Nhưng ta lo lắng một mình người ở trên đường bị người nhận ra đến. . ."

Cùng các nàng đi lấy bánh ngọt cũng nhất dạng có khả năng bị nhận ra đến, Dương Việt Âm có chút rối rắm, không biết nên làm cái gì bây giờ.

Cho dù biết không khả năng, Thẩm Ý vẫn là nhịn không được dâng lên hy vọng: có lẽ, Tiểu Nhượng cảm thấy rất phiền toái, sợ hãi nháo sai lầm, liền không đi?

Nàng nghĩ như vậy, quay đầu đi nhìn Tiểu Nhượng, lại phát hiện hẳn cũng tại nhìn nàng. Bốn mắt nhìn nhau, nam sinh bỗng nhiên lộ ra cái cười xấu xa, "Cái này a, ta có biện pháp."

"Cái gì?"

Tiểu Nhượng nhìn Thẩm Ý, thành khẩn mà nói: "Nếu chúng ta không thể cùng đi lấy bánh ngọt, kia liền người đi đi. Một mình người đi, chúng ta ba cái về nhà trước, không thành vấn đề đi Thẩm Ý đồng học?"

Sự thật chứng minh, có đôi khi tưởng rất nhiều thật không phải là kiện chuyện tốt.

Một nàng còn tưởng rằng Tiểu Nhượng là vì nàng mới đáp ứng tới cấp Dương Việt Âm sinh nhật, hiện tại xem ra, cho dù là vì nàng, cũng là vì chính nàng!

Thẩm Ý một cá nhân xuyên qua Tam Điều phố đi lấy bánh ngọt, lại xách bánh ngọt ngồi mười mấy phút đồng hồ giao thông công cộng đến Dương Việt Âm gia, chờ nàng rút cục từ thang máy trong đi ra, mới bỗng nhiên kịp phản ứng, không đối, các nàng vì cái gì nhất định muốn tự mình đi lấy? Các nàng có thể gọi cái tiệm đưa a!

Vốn là cảm thấy ba người cùng nhau nói, chính mình đi lấy cũng không có gì, có thể nếu không đi được, rõ ràng có thể tìm người giúp đỡ. Đều quái Tiểu Nhượng, đem các nàng đều cấp chính mệnh!

Nàng oán khí tận trời mà ầm vang chuông cửa, bên trong một trận dồn dập tiếng bước chân, Quan Việt Việt mở cửa, đầy mặt hồng quang mà nói: "Người đã về rồi? Mau mau mau, mau vào, chúng ta đang tại tổ thái ni!"

Dương Việt Âm ba mẹ công tác vội, đêm nay đều không ở nhà, cho nên các nàng là tính toán ba nữ tử tử chính mình làm điểm ăn cho nàng chúc mừng. Chỉ thấy rộng mở tại trù phòng, Dương Việt Âm eo hệ tạp dề lại không làm việc nhi, mà là đứng ở lưu lý trước đài chuyên tâm nhìn thớt, nàng bên cạnh nam sinh cao đại cao ngất, lúc này lại khom lưng cúi đầu, một tay cầm dao phay, một tay khác ấn căn cà rốt, chính hết sức chăm chú, thật cẩn thận mà cắt rau.

Hắn động tác có chút ngốc vụng, cơ hồ mỗi thiết hai cái liền muốn oai một chút, mà thường ngày nóng nảy Dương Việt Âm giờ phút này lại hòa ái như xuân phong mưa phùn, thanh âm lại nhẹ lại Ôn Nhu, "Đối, liền là như thế này, người làm được rất hảo. Từ từ sẽ đến, không cần phải gấp. . ."

Thẩm Ý không lời gì để nói một cái chớp mắt, quay đầu hỏi Quan Việt Việt: "Các người đang làm gì?" Không phải nói hảo nàng đi lấy bánh ngọt, các nàng về nhà trước nấu cơm sao!

Quan Việt Việt vui vẻ đạo: "Tiểu Nhượng xem chúng ta muốn tổ thái, nói hẳn cũng nghĩ đến, kết quả hẳn không sẽ, chúng ta đang tại giáo hẳn

ni!"

Cùng Dương Việt Âm nhất dạng, Quan Việt Việt tuy rằng cũng đề thấp thanh âm, có thể bên trong nhộn nhạo phi dương, cách Tam Điều phổ đều nghe được đi ra.

Thẩm Ý đau xót nhắm mắt.

"Trưởng ban, người trở lại?" Tiểu Nhượng nghiêng đầu nhìn đến nàng, nhếch miệng một cười, "Thật sự là rất ngại ngùng, cư nhiên nhượng người một nữ hài tử chạy chân. Chúng ta đều đến gia mới nhớ tới, kỳ thật có thể gọi chạy chân."

Dương Việt Âm lập tức nói: "Không quan hệ chớ để ở trong lòng, Tiểu Ý đi rất tốt, nàng chính mình cũng vui vẻ đi, là đi Tiểu Ý?"

Trọng sắc khinh hờ đến nước này, Thẩm Ý thật sự là nhìn không được. Đem bánh ngọt phóng tới trên bàn cơm, nàng đi đến bên cạnh, "Để cho ta tới đi."

Tiểu Nhượng còn do dự không tưởng buông tay, Thẩm Ý nói: "Lại cho các người như vậy lộng đi xuống, chúng ta đêm nay liền đừng nghĩ ăn cơm."

Từ Dương Việt Âm biểu tình nhìn, nàng rất rõ ràng cảm thấy đêm nay cái này cơm có ăn hay không cũng không quan trọng, so với đến nàng càng muốn tiếp tục giáo Tiểu Nhượng tố thái. Nhưng loại này nói là không thể nói ra tới. Nàng đành phải lặng lẽ trừng Thẩm Ý một mắt, sau đó giả cười nói: "Đúng vậy, không phải hãy để cho Tiểu Ý đến đi. Tiểu Nhượng người đi ra ngoài nhìn một lát TV, nàng nấu cơm rất khoái, tối nhiều một giờ sau liền có thể ăn."

"Người rất sẽ nấu cơm?" Tiểu Nhượng hỏi.

Thẩm Ý nghĩ nghĩ, cẩn thận đạo: "Còn có thể."

Trên thực tế, là tương đương có thể.

Sở Tuệ làm hộ sĩ, liên tục tăng ca là chuyện thường, Thẩm Ý rất tiểu liên học được chiêu cố chính mình, không chỉ như thế, nàng cũng học được chiêu cố mù mù. Trước kia nghỉ đông và nghỉ hè thời điểm, nàng còn sẽ thường xuyên làm cơm đưa đến bệnh viện đi, miễn cho mù mù vội đứng lên liên quên ăn cơm.

Xắt rau phiến thịt, đốt lửa thêm du (cố gắng), nàng rõ ràng đem Dương Việt Âm cùng Quan Việt Việt cũng cùng nhau đuổi đi ra ngoài, một cá nhân tại tại trú phòng vội đứng lên. Nồi cháo tư nha tư nha tiếng vang trong, nàng rất khoái làm tốt ba cái đồ ăn: cà rốt đốt thịt bò, du hầm hạt dẻ gà, còn có một chậu đồ au nóng rất canh cá.

Đem nồi đơn giản tẩy hạ sau, nàng lần nữa hướng trong rót vào thủy, sau đó đem thiết hảo đưa chuột phiến rót vào đi, chuẩn bị đốt cái thang, lại tại quay đầu khi phát hiện cạnh cửa không biết khi nào ý cá nhân, cầm túi khoai tây lát mỏng, chính vừa ăn một bên nhìn nàng.

Thẩm Ý hoảng sợ, "Người. . . Người như thế nào không ở bên ngoài xem tv?"

Tiểu Nhượng ca sát ca sát nhai khoai tây lát mỏng, "Trương Lập Phong đến, bọn họ tại cùng nhau nhìn."

Trương Lập Phong? Thẩm Ý nghiêng tai vừa nghe, phòng khách trong quả nhiên có quen thuộc nam sinh tiếng cười, Tiểu Nhượng giải thích: "Chúng ta ở trên đường đụng tới hắc, hắc vừa nghe ta muốn tới cấp Dương Việt Âm sinh nhật, cũng ồn ào muốn lại đây. Người khi trở về hắc vừa lúc đi ra ngoài mua đồ vật."

Thẩm Ý gật gật đầu, sau đó phát hiện Tiểu Nhượng không trả lời chính mình vấn đề, Trương Lập Phong đến, cũng không phải hấn lại đây nguyên nhân a.

Tiểu Nhượng bỗng nhiên một cười, "Có hay không người nói quá, người tố thái thời điểm, đừng có khí thế."

Bình thường trầm mặc ít lời nữ hài, đứng ở bộ bếp trước lại như là tìm được chính mình chiến trường, chỉ điểm giang sơn, chỉ trích phương tù, liên đề cắt đồ ăn tư thế đều lộ ra cổ nói không nên lời tấp khí.

Thẩm Ý không nghĩ tới hấn sẽ nói như vậy, nhất thời ngây ngẩn cả người. Tiểu Nhượng nhai xong rồi khoai tây lát mỏng, lại đưa ánh mắt chuyển hướng những cái đồ ăn, một lúc lâu, liếm liếm môi, "Đói."

Không là mới vừa ăn xong sao? !

Hấn thành khẩn mà nhìn nàng, nàng cũng nhìn hấn, bốn mắt nhìn nhau, nàng giống như là bị mê hoặc dường như, một tay bưng lên khay, một tay khác kẹp khởi khối nóng hầm hấp thịt bò. Ở cái này quá trình trong, hấn tầm mắt nhìn chăm chăm vào nàng tay, nàng hướng tả dờ, hấn con mắt liền hướng tả, nàng hướng hữu, hấn con mắt cũng đi theo hướng hữu. Nhân cao mã đại nam sinh, cư nhiên giống chỉ tiểu cầu dường như, liền như vậy thẳng ngoắc ngoắc khóa định rồi nàng!

Thằng đến Thẩm Ý đem thịt bò uy đến hấn miệng trong, hấn nhai hai cái nuốt đến trong bụng, lúc này mới híp mắt thỏa mãn mà cười rộ lên, "Trưởng ban người thật sự là quá tốt!"

Thẩm Ý ý thức được chính mình mới vừa làm cái gì, mặt "Cọ" một chút hồng thấu.

"Ai, hai người các người làm gì ni!" Dương Việt Âm chột xông vào đến, nghi hoặc hỏi.

Thẩm Ý cắn chặt môi dưới, không dám nhìn hẳn, hoảng loạn mà đem khay tắc đến Dương Việt Âm trong tay, "Còn có một cái thang, người tới đốt đi, ta có chút không thoải mái, ta muốn đi ra ngoài một chút. . ."

Dương Việt Âm: ". . . ? ? ?"

Tuy rằng Thẩm Ý cuối cùng thời điểm bãi công, nhưng Dương Việt Âm phỏng chừng được không sai, vừa mới một giờ, mọi người an vị thượng bàn ăn. Ba cái nhiệt đồ ăn một cái thang, hơn nữa mua rau trộn, cơm chiều phong phú bãi một bàn, cuối cùng không dọa Dương Việt Âm thọ tinh công mặt mũi.

Trương Lập Phong mở cái bình lớn tiên cam nhiều, cho mỗi người rót một chén, sau đó dẫn mọi người nâng chén, "Chúc chúng ta Dương Việt Âm nữ sĩ mười tám tuổi đại thọ khoái nhạc ha, phúc như Đông Hải trường nước chảy, thọ so Nam Sơn bất lão tùng!"

Dương Việt Âm một cước đá đi, "Sẽ nói chuyện không sẽ! Không sẽ nói ngâm miệng!"

Trương Lập Phong ủy khuất đạo: "Người nhìn người này người, ta chân tâm chúc phúc người, như thế nào hảo tâm không hảo báo ni!"

Mọi người cười vang.

Cơm chiều liền như vậy vô cùng náo nhiệt mà bắt đầu. Đại gia bình thường ăn quán nhà ăn, hảo không dễ dàng có cái thiện thức ăn cơ hội, một mỗi cái đều rất nể tình mà đem Thẩm Ý khen được trên trời có địa hạ vô. Làm này tràng cơm chiều chủ nhân, Dương Việt Âm càng là tâm tình kích động, nhưng không là bởi vì Thẩm Ý làm ăn ngon hoặc là chính mình sinh nhật, mà là. . .

Nàng nhìn hướng đối diện Tiểu Nhượng, tuy rằng đã đi qua khoái hai giờ, nàng vẫn như cũ cảm thấy hết thảy là như vậy không chân thật.

Tiểu Nhượng! Ngồi ở nhà nàng trong phòng ăn! Ăn nàng (khuê mật) làm đồ ăn! Còn dùng nàng tinh bột trư sứ bát!

Tình cảnh này, nhượng nàng quả thực tưởng mở ra đại môn, dùng đại loa hét to toàn bộ tiểu khu đều đến thăm quan!

Đúng lúc khắc chế loại này xúc động, nàng bưng lên nước cam, nói: "Tiểu Nhượng, đại minh tinh, cảm ơn người đặc biệt tới cấp ta sinh nhật, ta thật sự đặc biệt đặc biệt cao hứng!"

Trương Lập Phong xen mồm, "Chỉ cảm thấy tạ hân sao? Không cảm tạ ta sao? Ta cũng là đặc biệt tới!"

Dương Việt Âm nhìn Tiểu Nhượng khi còn đầy mặt nhu tình, chuyển hướng Trương Lập Phong toàn bộ tươi cười lập tức suy sụp rớt, "Là người chính mình muốn tới, ta không cho mời quá người."

Trương Lập Phong hô to, "Ta khuyên người không cần khác nhau đối đãi được quá phận!"

Tiểu Nhượng cười cùng Dương Việt Âm chạm vào cốc, uống khẩu nước cam. Kỳ thật hân cũng hiểu được rất mới mẻ, bởi vì chức nghiệp quan hệ, hân từ tiểu liên cùng đồng học nhóm ở chung được tương đối thiếu, cũng sẽ rất khó ở trong trường học ủng có bằng hữu, nghiêm túc tính đứng lên, đây là hân lần đầu tiên tham gia đồng học sinh nhật tụ hội.

Nghĩ đến chính mình sẽ tới chỗ này nguyên nhân, hân nhìn hướng đối diện, nữ hài chính cúi thấp đầu, tiểu tâm kẹp khởi một viên hạt dẻ. Bàn ăn là trường điều hình, ngồi xuống khi ba nữ sinh ngồi một bên, hân cùng Trương Lập Phong tọa bên kia, mà cũng không biết là hữu ý vẫn là vô ý, Thẩm Ý tuyển cách hân xa nhất vị trí, nói cách khác hai người hiện tại vừa lúc trình một điều đường chéo.

Nàng kẹp hoàn đồ ăn ngẩng đầu, ánh mắt hai người đụng thượng, nàng lập tức dời đi, chuyên tâm nhìn trong bát cơm.

Là sinh hân khí sao? Hân gãi đầu, có chút ảo não.

Bỏ thêm cái đại minh tinh, Dương Việt Âm nguyên tưởng rằng bữa cơm này sẽ ăn được rất náo nhiệt, có thể bọn họ dù sao không quen, hàn huyên vài câu cũng không biết nên như thế nào tiếp tục. Bản trông cậy vào Thẩm Ý cứu cái tràng, có thể nàng không biết ăn sai cái gì được, chính mình cho nàng sử mấy lần ánh mắt đều trang không thấy được, chỉ lo buồn đầu dùng bữa, như là tại trốn cái gì dường như.

Dương Việt Âm cùng Trương Lập Phong đấu mấy vòng miệng sau, cảm thấy không thể mặc kệ không khí như vậy đi xuống, đề nghị đạo: "Ăn hết rất nhàm chán, không bằng chúng ta chơi cái trò chơi đi."

Mọi người sửng sốt.

Thẩm Ý rốt cục mở miệng, "Người tưởng chơi cái gì?"

"Đơn giản một chút đi, chân tâm nói đại mạo hiểm? Có thể hay không có chút thổ?"

Trương Lập Phong thành khẩn đạo: "Không là có chút thổ, là tương đương thổ."

Dương Việt Âm không cho rằng ngỗ, "Kia ta lấy điểm không thổ đồ vật đi ra, cho các người trường trường kiến thức."

Nói xong, nàng mở ra bên cạnh bàn ăn ngăn tủ, dọn xuất hai cái thùng giấy tử, long trọng triển lãm đạo: "Một rương bia, một rương bạch, người thua liền uống rượu, thế nào, có dám hay không chơi đùa?"

Có thể thi được thất trung cơ bản đều là đệ tử tốt, không nói mỗi cái đều theo khuôn phép cũ, ít nhất không sẽ rất thái quá. Giống Dương Việt Âm loại này dọn xuất hai rương rượu, một bộ muốn hét lớn đặc uống tư thế liền có chút vượt qua đại gia chuẩn bị tâm lý, trong lúc nhất thời liên Trương Lập Phong đều bị chấn trụ.

Hảo tại Dương Việt Âm mắt một cong, từ ái đạo: "Đừng sợ, không là bức hai người các người loại rượu đều uống, đại gia lượng sức mà đi. Tỷ như giống chúng ta Thâm Ý đồng học như vậy ngoan bảo bảo, đương nhiên uống điểm bia là có thể nha."

Nàng nói như vậy, đại gia vẫn có chút do dự, cuối cùng vẫn là Tiểu Nhượng nói: "Thọ tình yêu cầu, như thế nào có thể cự tuyệt? Hảo a, kia liền chơi đi."

Năm cái người, bọn họ lựa chọn tối đơn giản lòng bàn tay mu bàn tay, Dương Việt Âm chủ trì trò chơi: "Hảo. . . Tam, nhị, một!"

Âu thức đèn treo hạ, năm cái người đồng thời vươn tay, chỉ thấy tứ cái lòng bàn tay, chỉ có một mu bàn tay.

Mọi người thấy hướng duy vừa ra tay bởi Tiểu Nhượng, nam sinh nắm tay ảo não mà "Sách" một tiếng, tựa hồ tại oán giận chính mình chút bởi.

Dương Việt Âm: "Chân tâm nói vẫn là đại mạo hiểm?"

Tiểu Nhượng: "Đại mạo hiểm đi."

Quan Việt Việt thất vọng mà "A" một tiếng, nàng còn trông cậy vào nhân cơ hội từ Tiểu Nhượng nơi đó hỏi thăm một chút cái khác mình tinh bát quái ni!

Dương Việt Âm nhưng không nổi giận, cười tủm tỉm đạo: "Đại mạo hiểm a, hảo, đem di động lấy ra, phiên đến gần nhất trò chuyện ký lục, đi

xuống số cái thứ bảy. Ta muốn người gọi điện thoại cùng TA nói —— 'Ta, yêu, người'."

Tiểu Nhượng không ngờ Dương Việt Âm lại như thế thủ đoạn độc ác, mở to hai mắt nhìn. Trương Lập Phong lại hưng phấn mà chụp khởi cái bàn, "Cái này hảo cái này hảo! Mau mau, nguyện đánh cuộc chịu thua, đem di động lấy ra!"

Tiểu Nhượng nhìn Dương Việt Âm trong chốc lát, bỗng nhiên nhún nhún vai, không hề gì mà cười, "Ai sợ ai. Người phiên, liền tính phiên ra hoa thủy lão tổng, ta cũng chiếu đánh không lầm."

Hoa thủy truyền thông là quốc nội lớn nhất giải trí tập đoàn, mọi người nghe được lần này hào ngôn đều phát ra "Oa" thanh âm, chỉ có Dương Việt Âm bèn nhón đạo: "Đó là bởi vì người căn bản không cùng hoa thủy lão tổng đã gọi điện thoại đi."

Bị phá, Tiểu Nhượng trả thù mà không đem di động cấp Dương Việt Âm, mà là giải khóa sau đưa cho Trương Lập Phong. Trương Lập Phong thắng lợi mà hướng nàng một cười, lập tức mở ra trò chuyện ký lục bắt đầu đi xuống kéo.

Dương Việt Âm cùng Quan Việt Việt khẩn trương mà theo dõi hẩn.

Rốt cục, hẩn phiên đến, nguyên bản vẽ hưng phấn tạt một chút, một lúc lâu, ngẩng đầu lên nói: "Ta cảm thấy, người muốn không phải là uống rượu đi."

"Ai a ai a! Thiếu thừa nước đục thả câu cho ta xem là ai!" Dương Việt Âm vội la lên.

Trương Lập Phong thở sâu, đem di động phiên mặt giơ lên bọn họ trước mặt, "Kha Tinh Phàm."

Kha Tinh Phàm, năm nay 17 tuổi đương hồng nam diễn viên, cùng Tiểu Nhượng nhất dạng là ngôi sao nhỏ tuổi xuất thân, nhưng cùng Tiểu Nhượng sáng lãng dương quang bất đồng, Kha Tinh Phàm vẫn luôn đi thanh duệ lãnh liệt lộ tuyến.

Đồng thời, hần cũng là truyền thông đặc biệt thích cổ xúy, Tiểu Nhượng lớn nhất đối thủ cạnh tranh, hai người thậm chí bị tám tổ trêu chọc vì "Đế quốc song bích" .

Tác giả có lời muốn nói:

Kha Tinh Phàm: ta như thế nào có cổ dự cảm không tốt? $\Sigma(^\circ \Delta^\circ)$

Khai bàn hạ chú: cái này điện thoại chúng ta Tiểu Nhượng ca ca là đánh ni, vẫn là không đánh?

Tấu chương như trước tùy cơ đưa 100 cái Tiểu Hồng bao, 20 điểm JJ tệ, khấu trừ thủ tục phí đến trưởng 19 điểm, sao sao đại gia ~

Tiểu Nhượng đệ đệ hảo hảo hoạt nga, trang tiểu cầu gạt chúng ta ý ý vì hần dùng bữa, ý ý đều then thùng! Đệ đệ đùa giỡn lưu manh! (lớn tiếng ồn ào

Cuối cùng, thượng một chương đoán chân tâm nói đại mạo hiểm bằng hữu hảo thông minh, quả nhiên đây là đồng học liên hoan ắt không thể thiếu trò chơi phân đoạn sao!

(thấy có người hỏi hồi phục một chút, ta đổi mới thời gian giống nhau là buổi tối 7 điểm, hôm nay cùng hôm trước bởi vì một ít đặc thù tình huống trước tiên, nhưng hiện giai đoạn là sẽ không chậm lại, mặt sau nếu tình huống có biến hội thông tri đại gia)

Cảm tạ bá vương phiếu đánh thưởng, Sanh Sanh không biết lấy gì báo đáp, cũng cho ta nữ ngỗng uy các người ăn khối thịt bò đi! (sai sử lao động

trẻ em

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 13 : 13

"Kha Tinh Phàm? Các người nhận thức a? Còn lén lút gọi điện thoại? Trên mạng không phải nói hai người các người bất hòa sao!"

Hiện giờ lưu lượng đường đạo, không chỉ 85, 90 sau một đám tiểu sinh nhiệt độ không giảm, 95 sau cùng 00 sau cũng bắt đầu quật khởi, mấy lần tuyển tú hoạt động trung trở hết tài năng một số lớn thập mấy hai mươi tuổi tuổi trẻ nam hài, bắt đầu thường xuyên đi lên hot search, chiếm cứ mọi người tầm mắt. Nhưng những cái đó đều là xưởng nhảy yêu đậu, nhiệt độ đủ cao lại chủ yếu đi diễn viên lộ tuyển chỉ có hai cái, một cái là Tiểu Nhượng, một cái khác chính là Kha Tinh Phàm.

Làm 00 sau "Tiểu tiểu sinh" trong nổi bật tối thịnh hai người, rất tự nhiên hình thành cạnh tranh quan hệ, vốn là bởi vì bọn họ chưa bao giờ hợp tác, tính cả khung đều không mấy lần, miễn còn có thể miễn cường tương an vô sự, hư liền phá hủy ở năm trước cuối năm một lần trao giải lễ đầu phiếu phân đoạn, hai người tại đồng nhất cái giải thưởng đụng thượng, mà kia một cái thưởng hai nhà lại đều tương đối coi trọng, nữ hài tử nhóm mào túc kính giết đỏ mắt, thủ đoạn mà bắt đầu không quá sáng rọi. Kha Tinh Phàm miễn bị tuôn ra xoát phiếu, Tiểu Nhượng phần liền càng quá phận, cư nhiên thịch người cái kia xoát phiếu miễn! Song phương nháo thượng hảo vài cái hot search, cuối cùng không thể không hai bên phòng làm việc ra mặt dập tắt lửa. Nhưng sự tình đã vô pháp vãn hồi, song phương như vậy kết hạ sống núi, thành không hơn không kém đối gia.

Dương Việt Âm vốn tưởng rằng, miễn quan hệ nhiều ít sẽ ảnh hưởng đến bọn họ, có thể hiện tại xem ra, giống như không phải như vậy. . .

"Chúng ta không có bất hòa a." Tiểu Nhượng nói, "Nga, người nói cái kia a, chúng ta miễn là từng cãi nhau, nhưng các nàng sảo các nàng, chúng ta chơi chúng ta, không gây trở ngại. Huống chi giới giải trí nhà ai miễn không từng cãi nhau a, thật giảo đến cùng nhau cũng không cần kết giao bằng hữu."

Dương Việt Âm cảm giác linh hồn của chính mình thụ đến mãnh liệt trùng kích.

Này chẳng lẽ chính là trong truyền thuyết miễn ở phía trước xé được người chết ta sống, yêu đậu lại tại mặt sau người nông ta nông? Nhượng những cái đó độc duy nhìn đến được khí được đương trường thoát phần!

Tiểu Nhượng đánh giá Dương Việt Âm biểu tình, đột nhiên mắt nhú lại, "Người thoát nhìn, như thế nào có chút hưng phần a. . ."

Dương Việt Âm vội vàng ngồi nghiêm chỉnh, nhưng mà Tiểu Nhượng mắt sáng như đuốc, nàng chung quy khiêng không ngừng, có chút ngượng ngùng mà nói: "Thực không dám dấu diếm, ta kỳ thật là người cùng Kha Tinh Phàm cp phần. . ."

Tiểu Nhượng: ". . ."

Không sai, nàng chính là Tiểu Nhượng cùng Kha Tinh Phàm cp phần! Tuy rằng truyền thông thích cổ xuý hai người cạnh tranh quan hệ, miễn lại thủy hỏa bất dung, nhưng Dương Việt Âm mới không quan tâm, tục ngữ nói tương ái tài năng tương sát, này ngược lại làm cho bọn họ quan hệ càng có lực hấp dẫn!

Ôm cái này ý tưởng không ngừng nàng một cái, Tiểu Nhượng cùng Kha Tinh Phàm "Tinh nguyệt" cp phần tại hai người phần đàn trong cũng chiếm cứ nhỏ nhoi. Bởi vì hai người chưa bao giờ hợp tác, chỉ tại mấy lần trao giải lễ thượng đặng tới quá, quan phương đường thật sự quá ít, toàn dựa vào quần chúng kéo lang. Cho nên đương Dương Việt Âm đột nhiên

phát hiện, Tiểu Nhượng lén lút cứ nhiên sẽ cùng Kha Tinh Phàm liên hệ khi, cả người máu đều sôi trào.

Mụ mụ, chẳng lẽ là ta làm đến thật sự? !

Dù sao còn không quen, Dương Việt Âm cũng ngại ngùng tại chánh chủ trước mặt đại tán gẫu cp, mạnh mẽ khắc chế kích động trong lòng, "Chúng ta vẫn là nói trò chơi đi, người phải hối hận không tưởng đánh nói, nhận thua cũng được, ta cho người rót rượu. . ."

Ngoài miệng nói hào phóng, lại chọn bình rượu đế, loảng xoảng loảng xoảng loảng xoảng đảo tràn đầy một ly, phóng tới Tiểu Nhượng trước mặt. Tiểu Nhượng nhìn rượu, trầm mặc một cái chớp mắt, rút về điện thoại di động, "Có cái gì có thể hối hận? Không chính là Kha Tinh Phàm mà, ta cái này đánh cho các người nhìn."

Sở hữu người đều hưng phấn, Dương Việt Âm mở to hai mắt, nàng mới vừa rồi còn cho rằng Tiểu Nhượng sẽ tuyển nhận thua!

"Trước nói tốt, ta liền đánh một lần, nếu Kha Tinh Phàm không nhận điện thoại, kia không liên quan ta sự, là thiên ý không cho các người nhìn cái này náo nhiệt."

Hắn vừa nói như thế, đại gia đều khẩn trương hề hề mà nhìn di động, bởi vì ấn hands-free, bên trong "Đô" thanh cũng rõ ràng truyền vào mọi người trong tai. Ước chừng thập vài cái sau, rốt cục, truyền tới một cái hàm hồ người thanh, ". . . Uy?"

Thông!

Mọi người tề xoát xoát nhìn hướng Tiểu Nhượng.

Hắn không lý bọn họ, một tay lấy di động, một tay khác gấp một chiếc đũa thịt bò, vừa ăn vừa hỏi: "Uy, là ta. Đang làm gì a?"

"Người đại gia, người nói ta đang làm gì? Đi ngủ a. Ta mới vừa lục hoàn tiết mục người không biết a!"

Đại khái là bị đánh thức, bên kia ngữ khí không tốt lắm. Dương Việt Âm trăm vội trung còn bớt thời giờ phân biệt hạ, giọng Bắc Kinh, mang một chút giọng mũi, âm cuối thoáng kéo dài, đúng là Kha Tinh Phàm thanh âm!

Tiểu Nhượng buồn cười, "Xin lỗi xin lỗi, quên. Ai người lục cái gì tiết mục tới?"

"Liên cái kia vòng tổng, đem một đám người lộng đến ngọn núi đắp phòng ở cái kia. Ta cùng với người nói bọn họ quay đầu lại muốn tìm người người có thể ngàn vạn đừng đi, không là người làm sự việc! Ta lục hoàn hung hăng mắng ta người đại diện nhất đốn, 8012, như thế nào còn có đem hài tử đưa đi đương công nhân nô lệ ni!"

Xuất hồ ý liệu, Kha Tinh Phàm công chúng hình tượng vẫn luôn là lại muối lại cao lãnh, lén lút nói lại không thiếu, hơn nữa rất có độc lưỡi xu thế. . .

"Đa tạ nhắc nhở, ta nhớ kỹ."

"Người sao, hiện tại ở chỗ nào a, tìm ta có việc nhi?"

"Ta mấy ngày nay ở trường học ni, trở về lên lớp. Đến nỗi tìm người, quả thật có chút việc. . ."

"Cái gì?"

Tiểu Nhượng để đưa xuống. Nhìn ra được, trải qua phía trước làm nền, hẳn bắt đầu nhập diễn. Nam sinh nắm di động, chậm rãi đạo: "Có chuyện ta do dự đỉnh lâu, vẫn luôn tưởng với người nói, cũng không biết suy nghĩ của

người. Ta sợ nói ra người không thể tiếp thu, vậy chúng ta mà ngay cả bằng hữu đều làm không được. . ."

Bên kia trầm mặc một hồi lâu, mới nói: "Không quan hệ, dù sao chúng ta cũng không coi là nhiều hảo bằng hữu."

Hắn nói cái chề cười, Tiểu Nhượng nhưng không có cười, điều này làm cho hai người chi gian không khí càng phát ra khẩn trương, "Còn nhớ rõ năm trước vượt năm concert sao? Có cái đài muốn cho chúng ta hợp xướng. Sau lại không thành. Kỳ thật không là ta người đại diện cự tuyệt, là ta cự tuyệt. Ta lúc ấy có chút sợ hãi nhìn thấy người, ta sợ quản không ngừng chính mình, sẽ nhượng người phát hiện. Kỳ thật từ khi lần đó tại hoành điểm cùng người đánh quá bóng rổ, ta liền vẫn luôn đối với người. . ."

Hắn thanh âm bỗng nhiên tạm trụ, một lát sau ngẩng đầu, "Hắn treo."

Tại hắn đối diện, Dương Việt Âm các nàng đều nhìn ngốc. Các nàng như thế nào cũng không nghĩ tới, Tiểu Nhượng điện thoại chính là như vậy đánh, còn tưởng rằng chính là trực tiếp nói đi! Thật sự là làm một chuyến yêu một chuyến a, liên chơi trò chơi đều như vậy nghiêm túc!

Tiểu Nhượng còn ở đằng kia rồi rằm, "Ta này tính hoàn thành sao, ta còn chưa nói mẩu chốt từ ni."

Dương Việt Âm cũng không biết nên làm cái gì bây giờ, hắn điện thoại rồi lại vang lên, Tiểu Nhượng cúi đầu vừa thấy, vẫn là Kha Tinh Phàm. Hắn đánh trở lại.

Đại gia lập tức an tĩnh, Tiểu Nhượng lần thứ hai dề xuống hands-free, không có trước ra tiếng. Bên kia trầm mặc một hồi lâu mới nói: "Ta. . . Ta đánh tới là tưởng với người nói, người đừng hiểu lầm. . . Ta đối với các người loại này không có ý kiến gì không, chính là. . . Khụ khụ, chính là, ta quả thật không là, người biết đi? Đây không có biện pháp. Ta rất cảm kích

người. . . Hảo ý, nhưng là. . . Chúng ta thật sự không được. . . Người có thể hiểu chưa?"

Tiểu Nhượng có thể tưởng tượng, Kha Tinh Phàm giờ phút này ở bên kia thấp thỏm rồi rãm, thật cẩn thận tìm từ, sợ nói sai cái gì thương tổn hãn một viên vỡ nát thiếu nam tâm. Hãn nhắm mắt, muốn liều mạng nhẫn nại mới có thể nhìn xuống chính mình cuồng tiểu dục vọng, hảo một lúc lâu nghẹn xuất một câu, "Ân."

Ai biết phản ứng của hãn nhượng Kha Tinh Phàm hiểu lầm càng thâm, nghĩ đến chính mình khả năng vẫn là thương tổn hãn, nam sinh khổ não mà thở dài, "Còn có, ta tưởng nhắc nhở người, cái này sự người theo ta nói thì tốt rồi, tốt nhất không muốn nói cho người khác biết. Ta không là lo lắng đối ta sẽ như thế nào, chính là vòng luẩn quẩn trong người cũng biết, truyền đi ra ngoài đối với người không hảo, người. . . Tiểu tâm một chút. . ."

Tiểu Nhượng rốt cục nhìn không được, phun cười ra tiếng, chung quanh lập tức bộc phát ra tiếng cười, thiếu chút nữa đem nóc nhà ném đi. Kha Tinh Phàm nghe bên này động tĩnh, có ngốc cũng minh bạch, "Tiểu Nhượng ta thao người đại gia! Người đùa bỡn ta!"

"Không là không là, ta không phải cố ý! Ta chính là chơi trò chơi thua, không có cách nào! Bất quá người thật sự rất đủ nghĩa khí, huynh đệ! Ta tin tưởng cho dù ta thật với người thông báo, người cũng sẽ không đâm ta một dao!"

"Ai là người huynh đệ! Người chờ xem, ta hiện tại liền đi tám tổ bạo liều, người đêm nay liền chờ cùng người tính thủ hướng cùng nhau thưởng hot search đi!"

Kha Tinh Phàm nói xong liền nổi giận đùng đùng cúp điện thoại, Tiểu Nhượng vẻ mặt thảm thương mà lui lui cổ, "Xong rồi, hãn thật sinh khí. Không biết quay đầu lại muốn như thế nào trả thù ta ni."

Bất quá hăn cũng không thật sự để ý, "Tuy rằng ta không có nói ra yêu cầu nói, nhưng cái này hiệu quả đủ đi? Ta cảm thấy liên tính thật đem 'Ta yêu người' nói ra, cũng cứ như vậy."

"Đủ đủ!" Trương Lập Phong lăm trụ bả vai hăn, hăn vừa rồi cười đến nước mắt đều đi ra, lúc này một bên sát vừa nói, "Ta thật sự là phục người, nguyên lai tiểu tử người lừa khời người đến lợi hại như vậy! Ta nhớ kỹ, về sau nhất định đối với người đề cao cảnh giác!"

Dương Việt Âm nhắm hai mắt, vẻ mặt mộng ảo mà nói: "Không cần quấy rầy ta, ta đang tại hồi vị ta cả đời này tuyệt vời nhất thời khắc."

Nàng không thể tin được mới vừa mới xảy ra chuyện gì. Nàng nghe được Tiểu Nhượng cùng Kha Tinh Phàm gọi điện thoại, vẫn là thổ lộ, bị thổ lộ còn tưởng thật! Này chẳng lẽ không phải cp phần cảnh giới cao nhất sao? Chánh chủ giáp mặt phát đường, còn có ai? Nàng liền hỏi còn có ai!

Không khoa trương mà nói, liền vừa rồi kia ba phút đồng hồ, nàng có thể phẩm vị ba năm!

Thậm Ý nhìn Dương Việt Âm bộ dáng, cũng nhịn không được cười. Tuy rằng đã kiến thức quá Tiểu Nhượng rất nhiều mặt, nhưng đây là lần đầu tiên nhìn hăn trên cột người, Trương Lập Phong nói được không sai, hăn thật sự rất sẽ gạt người. . .

Dương Việt Âm bị chánh chủ uy khóa cự đường, chỉ cảm thấy cái này sinh nhật đều có ý nghĩa, nhưng mà tục ngữ nói vui quá hóa buồn, ba phút đồng hồ sau, nàng liền lĩnh ngộ cái này chân lý.

Tứ cái mu bàn tay, một cái lòng bàn tay. Trương Lập Phong nhìn hướng duy nhất lòng bàn tay, nhìn nhìn lại lòng bàn tay chủ nhân, cười hắc hắc, "Huynh đệ, cơ hội tới. Người là muốn chính mình báo thù hãy để cho ta giúp người?"

Dương Việt Âm thầm mắng một tiếng xui xẻo, trên mặt còn rất trấn định, "Ta tuyển chân tâm nói."

Tiểu Nhượng làm cái "Ngài thỉnh" thủ thế, Trương Lập Phong lập tức thuận thế mà thượng, "Chân tâm nói a, nhượng ta suy nghĩ." Hần ra về suy tư, một lát sau nhãn tình sáng lên, "Nhìn người bình thường này điều ngoa danh đá bộ dáng, ta có chút tò mò, người có hay không thích người a? Cái gì dạng nam nhân, có thể bị chúng ta Dương Việt Âm nữ sĩ coi trọng. . ."

Hần vốn là vẻ mặt cười xấu xa, lại phát hiện Dương Việt Âm tại nghe xong vấn đề này sau biến sắc. Đen thui đôi mắt có ám quang hiện lên, mi mắt rũ xuống, phảng phất nhớ ra cái gì đó không muốn nhớ lại chuyện cũ.

Ánh đèn thoảng qua nàng khuôn mặt, nhượng nàng thoát nhìn lại như là. . . Bị tổn thương tâm?

Trương Lập Phong bất an mà vận hạ thân tử, lòng nghi ngờ chính mình có phải hay không nói sai nói, lại nghe Dương Việt Âm bỗng nhiên một cười, "Có a."

Hần ngần ngại, theo bản năng truy vấn: "Ai a. . ."

Dương Việt Âm lắc lắc ngón tay, "Người chỉ có thể hỏi một vấn đề, ta đã trả lời."

Thẩm Ý cùng Quan Việt Việt kinh ngạc đối diện, các nàng cùng Dương Việt Âm như vậy muốn hảo, như thế nào chưa bao giờ biết nàng có thích người? Nàng. . . Có sao?

Trương Lập Phong chú ý tới vẻ mặt của bọn họ, nhìn chăm chăm Dương Việt Âm nhìn một lát, đột nhiên hỏi: "Người mới vừa nói là thật tâm nói sao? Người có phải hay không đang gạt ta?"

Dương Việt Âm lười lý hần, "Hảo hạ một ván, bắt đầu!"

Lúc này đây, mọi người lần thứ hai ra tay, ba cái lòng bàn tay, hai cái mu bàn tay. Trương Lập Phong cho rằng này cục không tính, Dương Việt Âm lại nói: "3 so 2, Tiểu Ý cùng Trương Lập Phong thua."

Trương Lập Phong trừng mắt, "Quy tắc là như vậy sao?"

Dương Việt Âm: "Cũng không người nói quy tắc không phải như thế a? Như thế nào, người tưởng chống chế?"

Trương Lập Phong chán nản. Hắn tính đã nhìn ra, Dương Việt Âm chính là muốn trả thù chính mình, vì thế không tiếc đáp thượng Thẩm Ý.

"Hào, ta không chống chế. Ta tuyến chân tâm nói. Muốn hỏi cái gì cứ hỏi đi." Hắn cũng không tin, nàng có thể hỏi xuất cái gì khó đến hắn vấn đề!

Dương Việt Âm Ôn Nhu một cười, "Là như vậy, người tốt với ta kỳ, ta đối với người cũng rất ngạc nhiên. Cho nên, người để ý hay không nói với ta một chút, người thích nhất. . . A. V nữ ưu là ai a?"

Trương Lập Phong trợn mắt há hốc mồm.

Sở hữu người trợn mắt há hốc mồm.

Dương Việt Âm bình thản ung dung, thật giống như chính mình vừa rồi chính là hỏi người thích nhất bữa sáng là cái gì nhất dạng, thậm chí còn uống khẩu nước cam.

Trương Lập Phong nuốt khẩu nước miếng. Dương Việt Âm không có hỏi hắn nhìn hay không A. V, mà là trực tiếp hỏi hắn thích nhất ai, phảng phất chắc chắn hắn khẳng định sẽ nhìn như, nhượng hắn có loại bị nhìn thấu quần bách cùng trở tay không kịp.

Bên cạnh Tiểu Nhượng đã không nín được cười rộ lên, hắc ỵỵ ỵỵ ỵỵ Trương Lập Phong cánh tay, "Đừng lo lắng a, nhân gia hỏi người, nhanh lên thành thật công đạo."

Này vui sướng khi người gặp họa bộ dáng chọc giận Trương Lập Phong, hắc rút về tay, lạnh lùng nói: "Người không biết sao? Ta sở hữu tài nguyên người đều xem qua đi."

Tiểu Nhượng: "..."

Thẩm Ý, Quan Việt Việt: "..."

Thẩm Ý ngơ ngác nhìn Tiểu Nhượng. Dương Việt Âm vấn đề đã nhượng nàng rất quần bách, nhưng lớp học nam sinh lén lút lén lút nhìn kia loại phiến tử nàng cũng mơ hồ biết, đảo không tính rất kinh ngạc, có thể Tiểu Nhượng. . .

Trương Lập Phong nói quanh quần tại bên tai, Tiểu Nhượng không có phủ nhận, cho nên, hắc cũng xem qua. . .

Như là đoán được nàng đang suy nghĩ gì, bốn mắt nhìn nhau, Tiểu Nhượng chớp chớp mắt, bỗng nhiên quay đầu, lỗ tai khả nghi. . . Đỏ.

Tác giả có lời muốn nói:

Ta tuyên bố, bản tràng MVP là —— Dương Việt Âm nữ sĩ!

Tiểu Nhượng: bí mật của ta bị biết? ! $\Sigma(\circ \triangle \circ)\}$

Thẩm Ý: các người nam sinh không một cái hảo đồ vật! Khó coi!
(͡° ͜°) ͡° ———

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 14 : 14

Dương Việt Âm thật sâu nhìn Tiểu Nhượng một mắt, phảng phất trọng mới nhận thức hẳn, quay đầu đối Trương Lập Phong nói: "Thiếu liên lụy vô tội, nói người chính mình."

Này phảng phất phạm nhân khẩu khí nhượng Trương Lập Phong mặt đỏ lên. Nhìn ra được hẳn rất tưởng bất cứ giá nào định đoạt, có thể đối thượng Dương Việt Âm hắc bạch phân minh ánh mắt, còn có bên cạnh trầm mặc Thẩm Ý, giả vờ trấn định lại khó dấu tò mò Quan Việt Việt, người thiếu niên tốt cuộc da mặt mỏng, nói không nên lời, đoạt quá kia cốc rượu để liên tưởng uống.

Dương Việt Âm lại đề xuống hẳn.

Nàng trầu đi rượu để thả lại chỗ cũ, lần nữa đảo cốc bia, lòng từ bi đạo: "Uống cái này đi."

Trương Lập Phong uống bia, cảm giác chính mình đêm nay thượng thật sự là thất bại thảm hại.

Dương Việt Âm báo một mũi tên chi cừ, lúc này mới cảm thấy mỹ mãn đạo: "Hảo, hạ một cái đến phiên ngươi. Tiểu Ý ngươi tuyển cái gì a?"

Thẩm Ý lúc này mới tưởng khởi chính mình cũng là trúng chiêu người chi nhất. Tại Trương Lập Phong mới vừa ăn chân tâm nói một sau, nàng bản năng không tưởng tuyển cái này, do dự ba giây, nói: "Ta tuyển đại mạo hiểm."

"Tiểu Nhượng cũng là đại mạo hiểm nha, hai người các người rất có ăn ý mà." Dương Việt Âm cười nói.

Thẩm Ý hé miệng, không biết nên hỏi cái gì. Dương Việt Âm sờ cằm nói: "Nhượng người làm điểm cái gì ni? Chúng ta là hảo tử muội, không thể quá phận, được đối với người hảo một chút... A, có!"

Nàng vươn tay, Thẩm Ý cho rằng nàng muốn sờ chính mình mặt, ai biết nàng lại nhiều đến mặt sau, Khinh Khinh một trườ. Thẩm Ý chỉ cảm thấy tóc bị xả một chút, liền nhìn đến Dương Việt Âm cầm trong tay điều mình hoàng tiểu khăn lụa, mặt trên dùng đường cong vẽ vài cái ngũ giác tinh, mỗi cái trung ương một cái tiểu ong mật, thoát nhìn hoạt bát lại tràn ngập tinh thần phấn chấn.

Là Tiểu Nhượng đưa nàng tiểu khăn lụa!

"Ta ngày hôm qua liền muốn hỏi người, như thế nào bỗng nhiên thông suốt? Còn biết trát khăn lụa ăn diện một chút..."

Dương việt nói tới đây bỗng nhiên dừng lại, nhìn khăn lụa mặt sau dài nhỏ chữ cái sừng sốt một chút, "Đây là Dior? Thiệt hay giả? Oa tắc người cư nhiên bỏ được hoa cái này tiền!"

Thẩm Ý theo bản năng nói: "Không là kia là giả..."

Nói còn chưa nói xong, liền thu được một đạo khiển trách tầm mắt. Quay đầu vừa thấy, Tiểu Nhượng chính u oán mà nhìn mình chăm chăm, tựa hồ vì nàng lại còn nói hấn đưa lễ vật là giả mà cảm thấy thập phần bị thương.

Thẩm Ý ghen một chút, "Ách, là thật. Bất quá cái này rất quý sao?" Tiểu Nhượng không phải nói hoa không bao nhiêu tiền sao?

Quan Việt Việt cũng hưng trí bừng bừng lấy quá khăn lụa đánh giá, "Cũng không phải đặc biệt quý, quốc nội quầy chuyên doanh mua nói hai ngàn? Tìm đại mua tiện nghi một chút. Ta tại Luân Đôn mua quá một điều, một ngàn tám tả hữu đi..."

Một ngàn tám...

Thẩm Ý cảm thấy hô hấp đều khắn, không thể tin được chính mình lỗ tai. Một điều khăn lụa mà thôi, cứ nhiên như vậy quý! Càng đáng sợ chính là, nàng cứ nhiên thu như vậy quý lẽ vật!

Cùng gia cảnh nhiều ưu tú Quan Việt Việt bất đồng, Thẩm Ý liên quần áo đều không có vượt qua một ngàn khối, cho nên lập tức ý nghĩ đầu tiên chính là nhất thiết phải lập tức đem khăn lụa còn cấp Tiểu Nhượng, làm hỏng nàng có thể bồi không khởi!

Dương Việt Âm lại phát hiện nàng trong lời nói lỗ hổng, "Người không biết bao nhiêu tiền, cho nên không là người chính mình mua? Người khác đưa cho người? Ai đưa a? Không phải là... Thích người nam sinh đi?!"

Dương Việt Âm cùng Quan Việt Việt đồng thời hưng phấn, hai mắt sáng lên nhìn chăm chăm Thẩm Ý. Thẩm Ý bị nhìn xem da đầu run lên, trước xuất phát từ mỗi loại chính mình cũng không hiểu tâm lý, nàng không nói cho các nàng Tiểu Nhượng đưa nàng lẽ vật, không nghĩ tới hiện tại đem chính mình lâm vào cái này hoàn cảnh.

Tiểu Nhượng liền ở bên cạnh a, Dương Việt Âm nói như vậy, hẳn nghe được sẽ như thế nào tưởng!

Nhưng tình cảnh này, thừa nhận cũng là không có khả năng, ngập ngừng một lúc lâu, nói: "Ta chỉ tham gia đại mạo hiểm, không tham gia chân tâm nói."

"Thiết." Dương Việt Âm mất hứng mà bĩu môi, cũng biết hiện tại không là bức hỏi thật hay thời cơ, không quan hệ, nàng sẽ hỏi ra tới.

"Hảo, chúng ta tới đó đại mạo hiểm đi."

Nàng cầm khăn lụa trạm đến Thẩm Ý phía sau, còn thuận tay trích rút nàng kính mắt. Thẩm Ý hoàn toàn bị lộng hồ đồ, không biết nàng muốn làm gì, lại phát hiện một cái đồ vật tại trước mắt đánh xuống đến, sau đó, càng dán càng gần...

Nàng dùng khăn lụa mờ mờ nàng ánh mắt!

Dương Việt Âm cao hứng phấn chấn đạo: "Chúng ta đi cái người mù tiểu trò chơi đi. Ta đem ánh mắt của người che khuất, sau đó tuyển một cá nhân trạm đến người trước mặt, người đi sờ hẩn, đoán coi người sờ người là ai, thế nào?"

Không, không ra làm sao!

Hơn nữa, cái này trò chơi sao lại như vậy quen thuộc? Thẩm Ý nghĩ tới, trước xem qua kịch truyền hình trong, nhân vật chính kết hôn khi, phù dâu nhóm chính là như vậy trên cột tân lang!

Nàng vì cái gì muốn đương tân lang!

Cự tuyệt nói còn chưa nói xuất khẩu, Dương Việt Âm liền nói: "Người không đến cái này, chúng ta liền đến chân tâm nói, người trả lời ta ai đưa cho người khăn lụa."

Thẩm Ý một hơi ngẩn ở trong cổ họng, Dương Việt Âm nhân cơ hội đem nàng kéo đến, đẩy đến bàn ăn trước đất trống thượng, mạnh mẽ tuyên bố trò chơi bắt đầu.

Trước mắt dán mềm mại tơ lụa, đỉnh đầu bạch quang chiếu xuống đến, chỉ có thể nhìn đến mấy đoàn mơ hồ bóng dáng. Thẩm Ý bỗng nhiên có chút khẩn trương, chính là ai đó?

Bọn họ sẽ tuyển ai, đến cùng nàng cùng nhau chơi cái này trò chơi...

Tiểu Nhượng nhìn bị bịt mắt con người Thẩm Ý, nàng đứng ở nơi đó, giống cái mờ mịt tiểu hài tử. Hắn nhìn không được tưởng, vừa rồi nàng vì cái gì không nói khăn lụa là hắn đưa? Trước nàng nói không tưởng đại gia cảm thấy bọn họ đi gần quá, sợ dẫn nhân chú mục, có thể kia hai nữ sinh không là nàng bạn tốt sao, nàng lại liên các nàng đều chưa nói...

Hắn như vậy nhận không ra người sao?

Chính miên man suy nghĩ, bỗng nhiên bị bắt lấy thủ đoạn. Hắn theo bản năng giãy dụa, đã thấy Dương Việt Âm đoan trang một cười, dùng môi hình nói: liền người.

Sau đó, một phen đem hắn đẩy đến Thẩm Ý trước mặt.

Tiểu Nhượng: "..."

Tại sao lại là hắn!

Thẩm Ý chỉ thấy bóng đen lay động, bọn họ tựa hồ đẩy nhường một chút, sau đó, một cá nhân bị đẩy đến trước mặt nàng.

Không ai lên tiếng.

Bốn phía đột nhiên biến đến rất an tĩnh, Thẩm Ý cảm giác đến cái kia người liền trạm tại trước người, thử đưa tay, nắm chắc một tiết ống tay áo. Quen thuộc xúc giác, là bọn họ giáo phục, đáng tiếc không có nửa điểm trợ giúp, hôm nay bọn họ đều xuyên giáo phục.

Nữ hài tay bạch bạch, móng tay là phấn nộn hồng, liền như vậy nắm chặt ống tay áo của hần. Tiểu Nhượng rử mắt nhìn thoáng qua, lại trở lại nàng khuôn mặt, khăn lụa thượng là hoạt bát tiểu ong mật, che khuất nàng ánh mắt, lộ ra thẳng sống mũi, còn có cánh hoa bàn môi...

Hầu kết thượng hạ lẫn lộn, một cỗ cảm giác kỳ quái lướt qua tâm khảm. Hần bỗng nhiên có cái xúc động, rất tưởng đưa tay, đi đụng một đụng.

Đụng một đụng nàng bị khăn lụa che khuất ánh mắt...

Thẩm Ý đem tâm một hoành, tay đi xuống vừa trượt, đoạn đoạn nắm lấy kia người tay.

Nóng.

Đây là nàng cái thứ nhất cảm giác.

Rõ ràng đã là mùa thu, bọn họ trước cũng không kịch liệt vận động, nó như thế nào sẽ như vậy nóng? Nàng chỉ bụng đặt tại mu bàn tay, cảm giác đến hơi hơi nhô ra huyết quản, phân minh khớp xương, còn có gầy trường ngón tay. Cánh tay kia rất dài, nàng tay phóng tại mặt trên, lại bị săn được chinh chinh nhỏ một hào.

Nàng bỗng nhiên ý thức được, đây là một cái nam sinh tay.

Nàng vô ý thức vuốt phẳng một chút, cái tay kia tùy theo run lên, như là tay chủ nhân rất cục nịnh không được.

Nàng chinh khóa tâm đột ngột níu khấn.

Là Trương Lập Phong, vẫn là...

Chóp mũi bỗng nhiên người được quen thuộc khí tức, là nam sinh trên người tán phát, nàng nhú mày hồi ức, rốt cục nhớ tới. Hai tháng trước, khu

dạy học ban công biên, nam sinh cúi người để sát vào, vì nàng đem T tuất đánh cái kết.

Khi đó, nàng ngửi được chính là nhất dạng thanh hương...

Thẩm Ý bỗng nhiên đưa tay liền lật xuống khăn lụa. Đỉnh đầu bạch quang hạ, Tiểu Nhượng đang cúi đầu nhìn chính mình. Bọn họ ly được gần quá, nàng thậm chí có thể thấy rõ hằn con người đen trung ảnh ngược chính mình hai cái tiêu tiêu bóng dáng.

Khăn lụa còn quải tại mặt thượng, mà nàng giống bị mê hoặc dường như, liền như vậy cùng hằn đối diện.

"Người..." Không biết qua bao lâu, Tiểu Nhượng rốt cục mở miệng.

Thẩm Ý đột ngột bừng tỉnh, này mới phát hiện mình còn trao hằn, vội không ngừng buông ra. Tiểu Nhượng mê hoặc mà nhìn nàng, như là đối nàng biểu hiện không giải, lại như là đối chính mình không giải...

Bên kia Dương Việt Âm chờ người cũng biểu tình cổ quái. Hiện tại tình huống nào, trò chơi chơi đến một nửa, Thẩm Ý đoán cũng không đoán liền trực tiếp xả xuống dưới.

Hơn nữa, bọn họ vừa rồi bầu không khí, như thế nào giống như có chút vi diệu...

Thẩm Ý che dấu mà đi đến bên cạnh bàn, run rẩy bắt tay nắm lên chai bia tràn đầy rót một chén, một hơi uống xuống mới nói: "Ta phạm quy. Ta uống."

Quan Việt Việt tựa hồ muốn hỏi cái gì, Dương Việt Âm lại tròn mắt một chuyển, một phen đề lại nàng nói: "Hào a, trò chơi chúng ta cũng chơi được không sai biệt lắm, có thể. Thiết bánh ngọt đi."

Bọn họ đã nhìn ra sao?

Thằng đến trong phòng ăn chờ bị đập tắt, ngọn nến ánh sáng nhạt lóe ra lay động, Thẩm Ý còn lòng tràn đầy hỗn độn mà tưởng.

Trong nháy mắt đó, nàng kinh hoàng không ngừng tâm, còn có rơi vào hấn ánh mắt mê hoặc.

Bọn họ đều phát hiện sao?

Nàng có chút mê hoặc, không biết chính mình làm sao vậy. Từ cho hấn uy hoàn đồ ăn sau chạy trốn chết, lại đến vừa rồi, này một buổi tối đều không thích hợp.

Nam sinh an vị tại tà đối diện, ánh nến trong, hấn hai mắt nhắm, tựa hồ tại cùng Dương Việt Âm cùng nhau hứa nguyện. Long mi thật dài đầu hạ bóng mờ, hấn là như vậy dễ nhìn, giống đồng thoại trong sách tiểu vương tử.

Tim đập lại gia tốc, nàng hoảng trương mà nhắm mắt lại, không dám nhìn.

Ngay tại nàng nhắm mắt đồng thời, Tiểu Nhượng mở mắt.

Hấn nhìn phía Thẩm Ý phương hướng. Không biết có phải hay không là ảo giác, vừa rồi tổng cảm thấy có người tại nhìn hấn, nhưng lọt vào trong tầm mắt chứng kiến, chỉ có nhắm mắt hứa nguyện nữ hài.

Lay động ánh nến trong, nàng mười ngón giao khấu, phóng với cầm hạ, đầu hơi hơi thấp, phi thường đáng vóc tiểu tụy, không biết còn tưởng rằng là nàng sinh nhật ni.

Tiểu Nhượng nhẹ thư khẩu khí. Vừa rồi thật sự là điên cuồng, hấn cư nhiên sẽ có như vậy suy nghĩ, hoàn hảo nàng đúng lúc đè xuống hấn.

Hắn tưởng tượng chính mình nếu thật đựng nòng ánh mắt, hơn nữa trước A. V, này đó nữ sinh phỏng chừng thật muốn đem hắn đương đại sắc lang...

Thật sự là vạn hạnh!

Thẩm Ý vốn tưởng rằng, Dương Việt Âm mười tám tuổi đại thọ quá được như thế kích thích, ngày hôm sau liền sẽ đem tin tức này tán biến toàn giáo. Nhưng mà nhượng nàng ngoài ý muốn chính là, đương ngày cuối tuần buổi sáng nàng đi thượng tự học khi, cũng không có nghe được như là "Tiểu Nhượng đi cấp Dương Việt Âm sinh nhật" loại này trọng pound tin tức.

"Người biết cái gì, ta cũng không phải là cái kia gào gào thét thét Trần Dao Dao, cùng Tiểu Nhượng nói hai câu nói liền hận không thể đi phát thanh trạm phát thanh. Loại này tuyệt sát chiêu, đương nhiên muốn tại thời khắc mấu chốt phóng xuất."

Khóa gian nghỉ ngơi khi, Dương Việt Âm nói như vậy. Nàng cùng Trần Dao Dao không hợp nhau đã lâu, thêm thượng trước nàng tìm Thẩm Ý chuyện phiền phức, bây giờ là thù mới hận cũ điệp tại cùng nhau, không có việc gì liền muốn tổn hại nàng hai câu. Bất quá Thẩm Ý không quan tâm hai người bọn họ đấu pháp, mà là hỏi: "Đêm qua, người nói có thật không?"

"Cái gì?"

"Còn giả ngu, chính là... Người nói người có thích người, có thật không?"

Quan Việt Việt vốn là tại chơi phim hoạt họa nông trường, nghe vậy lập tức thấu lại đây, "Đối đối đối, người thích ai a? Liền chúng ta cũng không biết, người giấu được cũng thật tốt quá đi!"

Dương Việt Âm lấy quá nàng di động, giúp nàng thu sóng cà chua, tại nhẹ nhàng trò chơi âm trong thuận miệng nói: "Đương nhiên là giả, ta lừa Trương Lập Phong các người cũng tin?"

"Phải không?" Thẩm Ý hồ nghi.

Thẩm Ý cũng không tin, Dương Việt Âm lúc ấy biểu tình các nàng đều thấy được, hẳn không phải là tại nói láo. Có thể nếu như là thật sự, vì cái gì không chịu đối với các nàng thừa nhận? Như vậy bảo mật sao?

Dương Việt Âm bỗng nhiên một cười, Quan Việt Việt hỏi: "Làm sao vậy?"

"Các người cảm thấy không cảm thấy, Trương Lập Phong còn đỉnh thanh thuần? Bị ta như vậy vừa hỏi liền ngại ngùng, cũng không dám trả lời. Liền hẳn như vậy bình thường còn áo liệm lái xe ni, còn cấp đại gia phát tài nguyên, ta nhìn hẳn liền cái bạn gái đều không có, hoàn toàn lý luận suông, quang nói không làm."

Nhắc tới cái này Quan Việt Việt liền đỏ mặt, có chút oán giận mà nói: "Người cũng là, chân tâm nói liền chân tâm nói, người như thế nào hỏi... Kia loại vấn đề a. Còn đương Tiểu Nhượng mặt..."

Nàng nghĩ đến lúc ấy trường hợp còn cảm thấy thẹn thùng, hơn nữa Trương Lập Phong nói cái gì tới, Tiểu Nhượng cũng xem qua hẳn tài nguyên...

Bên cạnh Thẩm Ý cũng nhếch môi cúi đầu, rõ ràng ngại ngùng nói chuyện nhiều.

Dương Việt Âm đối hai người chưa thấy quá cảnh đời rất không lời gì để nói, "Hai người các người mấy tuổi? Nhà trẻ đại ban tốt nghiệp sao? Liền chúng ta cái này tuổi tác nam sinh, có mấy cái bất mãn đầu óc nghĩ kia

loại sự nhi? Ta theo các người nói, lớp học tổng cộng mười ba cái nam, ta không tin có thể tìm ra một cái không xem qua loại này phiền tử."

Dừng một chút, nói thầm: "Đừng nói lý luận phái, không chuẩn liên thực chiến phái đều có ni..."

Mười bảy mười tám tuổi đúng là thanh xuân xúc động tuổi tác, đối khác phái tràn ngập tò mò, cho dù là trọng điểm trung học cũng không thiếu đàm luyện ái, ngũ ban liền có đối mọi người đều biết tình lữ, đến nỗi lén lút có hay không vụng trộm nói liền càng không rõ ràng. Bất quá Thẩm Ý vẫn luôn cho là bọn họ đàm luyện ái chính là dặt dặt tay ước ước hội, nhiều nhất hôn một cái, chẳng lẽ... Không ngừng sao?

Dương Việt Âm tỏ ý các nàng để sát vào, hạ giọng nói: "Nghỉ hè thời điểm, có người nhìn đến từ Lệ Na cùng Chu Viễn cùng nhau từ khách sạn đi ra..."

Hai nữ sinh đồng thời hút khí.

Từ Lệ Na cùng Chu Viễn chính là kia đối tình lữ, ba người đồng thời hướng phòng học bên phải nhìn lại, từ Lệ Na tại cùng cái khác nữ sinh nói chuyện, Chu Viễn tại chỗ ngồi làm đề, hai người thoạt nhìn cùng thường ngày không có gì khác nhau.

Quan Việt Việt thính tai đều đỏ, nhỏ giọng nói: "Người là nói bọn họ... Làm?"

Cuối cùng hai chữ nói ra hai má lại là một nóng, e sợ cho bị người nghe được. Dương Việt Âm cũng có chút không được tự nhiên, "Ta chưa nói. Ta không biết. Ta chính là nghe được người khác như vậy truyền... Coi như là cũng không có gì hảo kinh ngạc, có kinh nghiệm cũng không ngừng Chu Viễn một cái, làm không hảo còn có người khác đâu."

"Ai?"

Dương Việt Âm không nói chuyện, lại dùng tầm mắt liếc về phía một cái chỗ ngồi, cùng với chỗ ngồi chính nhắm mắt dưỡng thần nam sinh.

Thẩm Ý sững sốt.

Dương Việt Âm nhẹ nhàng mà nói: "Tiểu Nhược dù sao cũng là giới giải trí, cái kia vòng luẩn quẩn có nhiều loạn trên mạng đều nói, còn có như vậy nhiều mỹ nữ. Tiểu Nhược mỗi ngày sinh hoạt tại kia loại trong hoàn cảnh, ta nhìn hân hiềm nghi lớn nhất..."

Tác giả có lời muốn nói:

Thẩm Ý: Tiểu Nhược đồng học, người tốt cuộc còn có bao nhiêu bí mật là trăm không biết? !

Ngày mai nhập v, đổi mới thời gian trước tiên thành giữa trưa 12 điểm, hy vọng thích bằng hữu đều có thể duy trì một chút chính bản ha, Tiểu Ý đại học học phí liền dựa vào các người thấu, ngày mai v chương cũng sẽ có hồng bao phát phóng, cảm ơn đại gia ~

Trước rất nhiều người tưởng nhìn nhược nhược đưa cho ý ý khăn lụa lớn lên thế nào, ta khăn quàng phóng hình ảnh, khăn quàng ID "Hồi sinh Echo", đại gia có thể đến khang khang ~ đến nổi biên phát giáo trình, ta cũng sẽ không biên nha, ta đều là Baidu, các người Baidu "Khăn lụa trát viên đầu phương pháp" có thể đi ra một đồng lớn, ta khăn quàng cũng phóng một cái!

Cảm ơn bá vương phiếu đánh thưởng, cảm ơn "Là người tiểu khả ái nha" tạp nước sâu, tiêu pha! Tiểu Ý học bổng liền dựa vào các người, đại gia đều là hảo tâm người!

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 15 : 15

Tuy rằng cùng Tiểu Nhượng đồng học hai năm, nhưng Thẩm Ý đối hẩn vẫn như cũ không tính quen thuộc, hẩn đến trường học thời gian quá ít, nàng lại không giống cái khác nữ sinh không có việc gì liền đi trên mạng tìm tòi hẩn tin tức, cho nên trước hẩn đối nàng mà ngôn cũng chính là một cái xa xôi minh tinh. Nhiều lắm bởi vì đồng học quan hệ, nàng sẽ tại nhìn đến hẩn tin tức khi nhiều dừng lại vài giây.

Hiện tại ngồi ngồi cùng bàn, thông qua trước mấy lần tiếp xúc, Thẩm Ý cảm thấy Tiểu Nhượng trên người mặc dù có rất nhiều quang hoàn, nói chuyện làm việc có đôi khi cũng sẽ có vẻ thành thực, nhưng bản chất vẫn là cùng bọn họ không sai biệt lắm bạn cùng lứa tuổi, một cái dương quang sáng sủa nam hài. Thậm chí hẩn so cái khác nam sinh còn muốn càng quy củ một chút, ít nhất Thẩm Ý liền chưa từng nghe hẩn giảng quá nhàm chán màu vàng chề cười. . .

Không đối, nàng chợt nhớ tới đến, nàng gặp được bại lộ cuồng lần đó, hẩn che nàng ánh mắt, lúc ấy hẩn nói như thế nào tới, muốn cắt cái kia người tiểu chút chút. . .

Hai má một nóng, nàng cắn cắn môi.

Cho nên, hẩn lén lút rốt cuộc là bộ dạng thế nào? Kia loại sự tình, nàng tổng cảm thấy là đại nhân tài năng làm, hẩn. . . Phải không?

"Trưởng ban?"

Nàng đột ngột quay đầu, Tiểu Nhượng chính nghi hoặc mà nhìn nàng, giờ giờ lên trong tay bài thi, "Cuộc thi. Tưởng cái gì ni?"

Thẩm Ý mặt nháy mắt tưởng được đỡ bưng, căn bản không dám nhìn hấn ánh mắt, vùi đầu liền đoạt lấy bài thi.

Nàng nhất định là bị Dương Việt Âm truyền nhiễm, cư nhiên tại Tiểu Nhượng bên cạnh tưởng loại này vấn đề! Hấn có hay không. . . Cái gì kia quan nàng cái gì sự! Nàng mới không quan tâm ni!

Tiểu Nhượng mặc danh kỳ diệu, không biết phát sinh cái gì, nhượng nữ sinh như vậy đại phản ứng.

Chẳng lẽ, nàng cũng không tưởng cuộc thi?

Từ cao tam khởi, mỗi cái ngày cuối tuần tự học buổi tối đều sẽ tiến hành một cái tiểu trắc thí, thất cái khoa mỗi tuần luân phiên. Đó cũng là cao tam khác một đặc điểm, tùy thời tùy chỗ, không chỗ không tại cuộc thi, không biết cái gì thời điểm lão sư liền mang theo bài thi lại đây. Vốn là đại gia cũng thói quen, nhưng có lẽ là tuần trước mới vừa tiến hành nửa thi cuối kỳ, đồng học nhóm mới từ cao áp trung hoãn lại đây, cảm xúc thượng liền tương đối xao động, phóng nhãn nhìn lại, lớp học một nửa là làm đề làm không tình nguyện học sinh, khác một nửa lại là làm đều không muốn làm, chính cấp bên cạnh người nháy mắt tưởng sao đáp án.

Tiểu Nhượng cũng tưởng sao đáp án. Nhưng hấn không là không muốn làm, là sẽ không làm.

Toán học. Hấn sao lại như vậy bối, bắt kịp hấn đau đầu nhất toán học! Liên loạn viết cũng không biết viết như thế nào a!

Nam sinh ở bên cạnh thở dài thở ngắn, đem quyển tử lật tới lật lui, nửa ngày không viết một đạo đề. Thẩm Ý dư quang liếc đến, tưởng khởi hấn kia trương thảm thiết toán học bài thi, nhin không được hé miệng một cười.

Tiểu Nhượng nghiêng đầu vừa lúc nhìn đến nàng cười trộm, bày ra một bộ bất mãn bộ dáng, dùng khẩu hình nói: không cho cười nhạo học sinh kém.

Thẩm Ý lại tưởng khởi một sự kiện, ngẩng đầu quan sát hạ, Cao lão sư đang tại trên bục giảng kiêu chân chơi điện thoại di động. Loại này tiểu khảo giám thị hướng tới rời rạc, bọn họ lại tọa hàng cuối cùng, Thẩm Ý vì thế đánh bạo tại bàn trong bụng sờ soạng vài cái, tìm được muốn tìm đồ vật.

Sau đó, nàng ho nhẹ hai tiếng, tỏ ý Tiểu Nhượng nhìn qua, mượn khóa bàn che đem đông Tây Tử đưa tới.

Tiểu Nhượng cho rằng là tiểu sao, nhãn tình sáng lên, tiếp quá đến lại phát hiện là cái tập vở.

Thủ công đóng sách, phong bì là nhất trương giấy trắng, mở ra sau bên trong là sao chép toán học bút ký, mỗi cái tri thức điểm phía dưới còn có tương ứng đề mục. Hắn để sát vào một ít, phát hiện bút ký nguyên cáo là viết tay, chữ viết tinh tế thanh tú, như là xuất tự nữ sinh tay.

"Đây là. . ."

Đây là nàng trước cho hắn làm ôn tập bút ký, nhằm vào từ hắn bài thi thượng phân tích xuất bạc nhược bộ phận, tuyển tương ứng bút ký cùng bài tập. Làm cái này thời điểm nàng không tưởng rất nhiều, vừa rồi lấy ra cũng rất tự nhiên, có thể giờ phút này tại hắn ánh mắt kinh ngạc trong, mới đột ngột kinh giác, chính mình cái này hành động có thể hay không có chút quá nhiệt tình. . .

Nàng nhất thời khẩn trương, "Cái kia, kiêu lão sư nhượng ta trợ giúp người, cho nên. . . Trước liền muốn cho người, nhưng người đi rồi, ta vừa mới mới nhớ tới. . ."

Nàng càng nói càng nói không được. Chính mình rốt cuộc đang làm gì đó nha, kiêu lão sư chính là như vậy vừa nói, Tống Hàng đều nói nàng cũng không có thật sự yêu cầu nàng cái gì, hơn nữa Tiểu Nhượng là có gia đình lão sư, còn dùng được nàng?

Nàng cảm thấy chật vật, giống như chính mình làm không hợp thời sự, buồn đầu liền tưởng đoạt lại bút ký, "Người không cần liên tính. . ."

Nam sinh lại tránh được nàng động tác. Hắn dùng một loại bất khả tư nghị ngữ khí nói: "Ta như thế nào không cần? Ta đương nhiên yêu cầu! Trưởng ban, người thật sự là quá tốt!"

Lại là những lời này.

Tối hôm qua tại Dương Việt Âm gia, nàng cho hắn uy thối bỏ sau đó, hắn chính là nói như vậy. Nam sinh ánh mắt là phiêu lượng hồ phách, chiếu rọi nàng khuôn mặt, còn có hắn kia loại phảng phất nàng là cái gì cứu thế chủ khoa trương giọng điệu, nhượng nàng tim đập nháy mắt gia tốc. . .

Trên bục giảng bỗng nhiên ho khan một tiếng, Cao lão sư ngầm có ý cảnh cáo mà nhìn bọn họ một mắt, Thẩm Ý này mới phát hiện bọn họ động tác nhỏ đã bị phát hiện. Làm một cái cũng không tác tề đệ tử tốt, nàng còn chưa từng trải qua tại cuộc thi trên đường bị lão sư cảnh cáo sự, nhất thời lại là xấu hổ lại là ảo não, chỉ hận chính mình vừa rồi vì cái gì muốn làm như vậy.

Rõ ràng đã thi xong cũng có thể cho hắn a!

Cố tình hàng trước nam sinh còn không ánh mắt, vừa thấy Cao lão sư lại chơi khởi điện thoại di động, lập tức sau này một dựa vào, dùng khí thanh nói: "Ai, trưởng ban, Tiểu Nhượng, các người tại sao đáp án sao? Không cần làm tiểu đoàn thể chủ nghĩa, cho chúng ta cũng sao một sao đi. . ."

Đối với loại này yêu cầu, Thẩm Ý trả lời là dùng cán bút chống ở hân bối, vô tình mà đem người cấp ấn trở về.

Làm xong mới phát hiện Tiểu Nhượng tại nhìn chăm chăm nàng cười, không biết là không là đang cười nàng vừa rồi động tác. Thẩm Ý không dám nói nữa, cúi đầu nhìn quyển tử, nhưng mà đề mục tại trước mắt di động, nàng lại phát hiện mình như thế nào cũng nhìn không đi vào.

Rõ ràng không là nhiều khó đề mục, cho dù phiên toái điểm, nhiều tìm chút thời giờ hân là cũng có thể giải đi ra, nàng lại không có gì động lực. Trong lòng giống có chỉ tiểu móng vuốt tại cào, nhượng nàng cơ hồ có chút ngồi không yên, chớ nói chi là trầm xuống tâm đi làm đề.

Nàng khê thở dài. Nguyên lai không ngừng người khác, mà ngay cả nàng, cũng có chút khảo không đi vào.

Nếu đêm nay không cần cuộc thi thì tốt rồi. . .

Cái này suy nghĩ mới vừa hiện lên, trong phòng học đèn bỗng nhiên dập tắt, trước mắt nháy mắt lâm vào hắc ám.

Cả lớp ồ lên.

Thẩm Ý cũng hoảng sợ, sửng sốt hạ mới kịp phản ứng, "Bị cúp điện?"

Đúng là bị cúp điện.

Thấu qua cửa sổ hướng ngoại vừa thấy, toàn bộ trường học đều hãm trong bóng đêm, dĩ vãng đèn đuốc sáng trưng khu dạy học tối như mực một mảnh. Thẩm Ý có chút mộng, trường học đình điện tình huống quanh năm suốt tháng cũng khó được đụng thượng một lần, đêm nay là làm sao vậy?

Chờ một chút. Nàng bỗng nhiên kịp phản ứng, đình điện nói, có phải hay không liên ý nghĩa. . . Không cần cuộc thi? !

Ý thức được điểm này không ngừng nàg, cả lớp đều xôn xao, đại gia châu đầu ghé tai, còn có nam sinh lớn tiếng hỏi: "Cao lão sư, làm sao bây giờ a?"

"An tĩnh." Cao lão sư tại trên bục giảng vỗ vỗ, "Đều tại chỗ ngồi tọa hảo, ta xuất đến hỏi một chút."

Hắn vừa đi, trong phòng học nhất thời tạc nôi. Bởi vì rất ít gặp được loại tình huống này, đại gia lại mới mẻ lại kích động, Trương Lập Phong làm như có thật đạo: "Ta nói sáng nay xuất môn như thế nào nghe được chim khách gọi ni, quả nhiên có chuyện tốt phát sinh! Các người nói điện như vậy dừng lại đi, chúng ta có thể hay không trước tiên tan học?"

Mọi người sôi nổi phụ họa, Dương Việt Âm lại giới nước lã đạo: "Ta tương đối muốn biết, điện nếu mười phút sau đã tới rồi, này thử có phải hay không còn phải tiếp khảo."

Ngắn ngủi trầm mặc sau, đại gia lập tức hành động đứng lên tìm kiếm gần nhất cứu binh, "Mau mau mau! Đem người đáp án cho ta sao một sao! Sắn lão sư còn chưa có trở lại!"

Trong phòng học vội làm một đoàn, bởi vì không có đèn, đại gia điểm mở điện thoại di động trong đèn pin, ánh sáng nhoáng lên một cái nhoáng lên một cái. Thấm Ý bên cạnh cũng sáng lên quang, nhìn lại, Tiểu Nhượng giờ di động, đem đèn pin quang nhắm ngay nàg.

". . . Người làm chi?"

"Người không làm đề sao? Dù sao ta cũng sẽ không làm, giúp người đánh cái quang, liền cho là hồi báo trưởng ban bút ký đại ân!"

Thấm Ý tưởng tượng một chút Tiểu Nhượng cho nàg giờ đèn nhìn chăm chăm nàg làm đề hình ảnh, nhất thời cảm thấy chính mình hẳn là vô luận như thế nào cũng làm không đi vào, "Không, không cần."

Tiểu Nhượng nghi hoặc nhướn mày, tay một chuyển liền đem đèn pin nhắm ngay chính mình. Phía sau là tối như mực phòng học, chỉ có một phùng phùng toái quang tại lóe ra, giống rừng rậm trong huỳnh hỏa, mà hắc ngũ quan hãm tại bạch quang trong, càng phát góc cạnh phân minh, liên con người đen đều rạng rỡ sinh huy.

Nàng nhìn xem mất thần, phục hồi lại tinh thần mới phát hiện hắc nhìn mình chăm chăm, tựa hồ tại quan sát nàng biểu tình. Nàng một cái giật mình, sợ hắc nhìn ra cái gì, vội vàng chuyển hướng đề tài, "Rốt cuộc tình huống nào a, thật sự muốn sờ hắc làm đề sao?"

"Không biết. Đối diện những cái đó người có thể có thể biết."

Bọn họ này đồng lâu là cao tam, đối diện kia đồng lại là cao nhất, không giống bị cuộc thi trói ở trong phòng học cao tam sinh, cao nhất bên kia cơ hồ mỗi cái cửa sổ đều là hướng ngoại nhìn xung quanh đầu, còn có chút người trực tiếp chạy ra phòng học, đánh đèn pin hướng sân thể dục thượng một trận loạn chiếu, thỉnh thoảng truyền đến nam sinh hưng phấn quái tiếng kêu.

Như vậy vườn trường, đều có điểm xa lạ.

Tiểu Nhượng: "Thật có ý tứ, không nghĩ tới liền ta đến trường học cái này tần suất, còn có thể bắt kịp đình điện. Ta cho rằng theo chúng ta đoàn phim đình điện ni."

"Đoàn phim cũng đình điện?"

"Không thường xuyên, nhưng chúng ta đều còn dính sợ đình điện." Tiểu Nhượng thấy nàng cảm thấy hứng thú, giải thích đứng lên, "Chúng ta chụp hí kịch tổ đều muốn tự bị phát điện xe, bởi vì máy móc thiết bị đều đặc dụng điện, dựa vào nó mới có thể bảo chứng công tác. Cho nên, phát điện xe một khi hỏng rồi, liền phiền toái. Ta trước có một lần tại đông bắc chụp một cái diễn, kia thiên chụp đại dạ —— nga, đại dạ chính là suốt

đêm, lúc ấy vẫn là mùa đông, rạng sáng hai điểm, người biết có nhiều lạnh, máy phát điện hỏng rồi, youtube nứt vỡ, cái gì đều chụp không, toàn ngốc ở đằng kia, đạo diễn khí được hiện trường mắng chửi người!"

Thẩm Ý nghe được nhập thần, "Kia sau lại ni? Giải quyết như thế nào?"

"Còn có thể giải quyết như thế nào? Chờ bá. Nhân viên công tác gió lốc xe trở về thành mua youtube, chúng ta ngay tại cảnh tối lửa tắt đèn, dưới 0 mấy độ dã ngoại tương ứng sưởi ấm, chờ hân trở về giải cứu chúng ta. . ."

Hân ngữ khí khoa trương, Thẩm Ý cũng thật sự nghe lọt được. Mãn đầu óc đều là, hân không là đại minh tinh sao? Như thế nào ngày thăm như vậy, dưới 0 mấy độ đông bắc, kia được nhiều lạnh a. . .

"Người đợi bao lâu? Bị cảm sao?"

Tiểu Nhượng thối hoàn ngư chính đặc sắc ni, nghe được nữ sinh vấn đề đặc ý hơn, không cần tổng cảm giác các người học tập làm đề vất vả, chúng ta giới giải trí cũng là rất không dễ dàng! Đang định lại tiến hành một chút nhuộm đầm thăng hoa, một rú mắt lại đối thượng nữ hài biểu tình.

Nàng mang kính mắt, Viên Viên lát cắt sau, một đôi hắc đồng nháy mắt không nháy mắt mà theo dõi hân, răng khể cắn môi dưới, mặt thượng là không chút nào che dấu. . . Đau lòng?

Những lời kia đột nhiên toàn ngăn ở trong cổ họng, hân mặc một khắc, lộ ra cái tươi cười, "Không bao lâu, hân rất mau trở về đến. Hơn nữa, ta vẫn luôn ngồi ở bảo mẫu trong xe, không có đông. . ."

Thẩm Ý lúc này mới từng khẩu khí.

Bên ngoài chợt bộc phát ra một trận hoan hô, từ lâu một truyền đến lâu ba, chấn được khu dạy học đều phảng phất đang run rẩy. Đại gia sợ tới mức ngẩng đầu, liên thanh hỏi làm sao vậy làm sao vậy, Cao lão sư đi đến, nói: "Mạch điện trực trực, không biết cái gì thời điểm có thể tu hảo. Đi, đều về nhà đi."

Cứ nhiên thật sự tan học!

Thẩm Ý đi ra phòng học còn cảm thấy không chân thật, chính mình cái gì thời điểm hứa nguyện như vậy linh? Nói không muốn thi liền thật sự không khảo, kia ta muốn thượng bậc đại có thể chứ? !

Dương Việt Âm hưng phấn được một bên xuống lầu vừa nói: "Mau mau mau, ngừng lại, chúng ta đợi chút nữa đi chơi điếm cái gì! Khó được có chuyện tốt như vậy, bạch nhật ngày nghỉ a, ngàn vạn không thể lãng phí!"

"Lại không điện, ô nước sơn mà hắc có thể chơi cái gì a?" Quan Việt Việt nói.

"Người có phải hay không ngốc? Trường học bị cúp điện, bên ngoài lại không có đình điện. Liền tính bên ngoài cũng bị cúp điện, chỉ cần không phải toàn thành đại đình điện, ta liền không sẽ ngoan ngoãn về nhà. Là đi đại minh tinh?"

Tiểu Nhượng bỗng nhiên bị cue, lập tức phối hợp mà nói: "Là, hiện tại về nhà liền rất mệt."

Dương Việt Âm tán thưởng mà vỗ vỗ bả vai hần, ngợi khen hần thượng đạo.

Tiểu Nhượng nhìn hưng phấn nữ sinh, cước bộ thả chậm, thối lui đến một cá nhân bên cạnh, "Người muốn cùng các nàng đi ra ngoài chơi sao?"

Thẩm Ý: "Hần là? Các nàng muốn đi, kia ta liền đi thôi. . ."

Tiểu Nhượng híp mắt, "Người nhượng ta có chút ngoài ý muốn."

Thẩm Ý nghi hoặc, Tiểu Nhượng nói: "Ta vốn là cho rằng, người sẽ mang theo quyển tử về nhà bắt nó làm xong, lúc này mới phù hợp trường ban người nhân thiết. Kỳ thật đình điện khi, người không có lập tức xuất ra đèn pin khêu đèn đánh đêm cũng đã nhượng ta rất kinh ngạc."

Thẩm Ý: "..."

Nàng lẩm bẩm, "Ta lại không là làm đề máy móc. . ."

Nàng cho rằng nói rất nhỏ giọng, hăn lại vẫn là nghe rõ, tươi cười biến đến càng đại, "Trường ban nói thật đi, đêm nay đình điện nghỉ, người kỳ thật cũng rất vui vẻ đúng hay không?"

Thiên thượng một mảnh cong cong ánh trăng, chiếu rọi an tĩnh đứng sừng sừng khu dạy học, chung quanh là không ngừng trải qua học sinh, mỗi một cái đều tại cười, còn có người hừ không thành điều lưu hành ca. Đèn pin quang lúc ẩn lúc hiện, quá mức với hưng phấn, thậm chí không người chú ý tới nơi này còn có cái đại minh tinh.

Đêm nay vốn nên là học tập ngày. Từ khi thăng lên cao tam, ngày qua ngày, đều là nhất dạng ngày. Học lại học, khảo hoàn lại khảo. Chính là hôm nay buổi tối, bởi vì một cái ngoài ý muốn, bỗng nhiên chi gian, sở hữu kế hoạch tuyên bố từ bỏ, bọn họ buông xuống làm một nửa quyển tử, ly mở trường học.

Như vậy thời gian, tốt đẹp giống như là trộm tối.

Nàng rốt cục cũng cười, nhìn hăn, nói: "Không sai. Đêm nay đình điện nghỉ ta rất vui vẻ, không được sao?"

Nàng là như vậy lý trực khí trắng, Tiểu Nhượng hoài nghi mình chưa từng thấy qua nàng để khí như vậy tức bộ dáng, thậm chí cùng Trần Dao

Dao cãi nhau lần đó cũng không bằng.

Nhưng mà những vào lúc này, phía sau bạch quang chợt lóe, đèn đường bá sáng. Nguyên bản tối đen một mảnh khu dạy học nháy mắt đèn đuốc sáng trưng, phòng học một gian gian thấp sáng, toàn bộ trường học lần nữa khôi phục quang minh.

Thẩm Ý đều nhìn ngốc, đứng ngơ ngác tại tại chỗ. Còn lại còn không rời đi đồng học cũng mờ mịt nhìn khu dạy học, không biết như thế nào phản ứng.

Hiện, hiện tại tình huống nào?

Muốn trở về sao?

Chính là đều đi đến ở đây. . .

Tiểu Nhượng bỗng nhiên bắt lấy Thẩm Ý tay, đại hô một tiếng: "Còn chờ cái gì, chạy a! ! !"

Mọi người như ở trong mộng mới tỉnh, bộc phát ra một trận hoan hô, phía sau tiếp trước hướng phía ngoài chạy đi.

Thẩm Ý đi theo Tiểu Nhượng liều mạng đi phía trước chạy, bên tai là vù vù tiếng gió, mà khu dạy học ngay tại một đoàn ánh sáng trong, bị bọn họ xa xa vứt ở tại phía sau.

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 16 : 16

Tiểu Nhượng cùng Thẩm Ý vẫn luôn chạy tới trường học hai trăm mét ngoại mới dừng lại đến, hần quay đầu lại nhìn một mắt, nói: "Hảo, hiện tại hần là không sẽ có người tới trao chúng ta đi trở về."

Thẩm Ý lùi về tay, hần mới phát hiện mình mới vừa vẫn luôn nắm chặt nàng, có chút ngưng ngưng mà ho khan một tiếng, "Người mới vừa chạy đỉnh khoái."

Thẩm Ý không lên tiếng. Bị hần như vậy lôi kéo, có thể chạy được không khoái sao? Nàng sợ hơi chút chậm một chút liền sẽ ngã trên mặt đất bị hần kéo đi.

Nàng quay đầu nhìn nhìn, Dương Việt Âm các nàng không tại phụ cận, không biết chạy đi đâu vậy, điện thoại di động trong cũng không có tin tức. Các nàng chính mình đi chơi không chờ nàng sao?

"Nói tóm lại, chúng ta phối hợp được đỉnh hảo, đào vong thành công!" Tiểu Nhượng nói xong giơ lên một bàn tay, lòng bàn tay hướng phía Thẩm Ý, dùng ánh mắt tỏ ý.

Thẩm Ý rất tưởng không để ý tới hần, lại quản không ngừng chính mình tay, dùng vài giây vẫn là nâng lên đến rất nhẹ, bay nhanh mà cùng hần đánh cái chưởng.

Tiểu Nhượng cảm thấy mỹ mãn, lúc này mới nhìn chung quanh đạo: "Hảo hương a."

Trường học bên ngoài này điều phố vốn là liền có rất nhiều ăn vặt điểm, đến buổi tối lại nhiều các loại dùng tiểu xe đẩy đẩy quán ven đường, giờ phút này chung quanh chật ních cùng bọn họ nhất dạng đào vong thành công học sinh, trong không khí tràn ngập thiết bản cá mực, thịt nướng xuyên, hương cay khoai tây cùng xào hà phần từ từ hương vị.

"Ta có chút đói, người tưởng ăn cái gì sao?"

Tiểu Nhượng không đợi Thẩm Ý trả lời, còn nói: "Người ở chỗ này chờ, ta đi mua một ít nhĩ ăn, rất mau trở lại!"

Thẩm Ý nhìn hẩn lập tức hướng đường phố đối diện một cái tiểu quán chạy tới, cơ hồ không thể tin được chính mình ánh mắt.

Như thế nào minh tinh có thể như vậy tùy ý sao? Trực tiếp đi quán ven đường mua ăn? Hẩn sẽ không sợ bị người nhận ra đến? !

Đã thấy Tiểu Nhượng quá phổ bước nhỏ đem mũ kéo đi lên, hẩn hôm nay không xuyên giáo phục, mà là xuyên màu xám vệ y phối hợp thủy lam quần bò, hai tay nhắc tới liền đem vệ túi áo mũ mang đến trên đầu, trạm đến tiểu quán trước khom lưng cùng lão bản nói lên cái gì.

Thẩm Ý khẩn trương mà nhìn hẩn, sợ lộ hãm, nhưng mà có lẽ là ăn vặt quán ánh đèn quá mờ, lại hoặc là người chung quanh đều bận ăn cái gì, cứ nhiên thật sự không người chú ý tới hẩn, Tiểu Nhượng rất khoái bưng ăn trở lại.

"Đến, nếm thử, thiết bản khoai tây. Ta thích nhất này gia, ở bên ngoài công tác khi thường xuyên nghĩ đến không được!"

Trong bóng đêm, nam sinh còn mang bọc mũ, chỉ lộ ra nhất trương tuần lãng mặt. Trong tay màu trắng giấy trong bát trang tràn đầy một phần khoai tây, cắt thành khối, ngoại da nổ được lại tiêu lại giòn, mặt trên xối

cây ớt du cùng dấm trấp, còn sái thì là, quang là nghe liền có thể ngửi được kia cổ chua chua cay cay hương vị.

Tiểu Nhượng dùng một căn trúc ký xiên khởi tam khối, một hơi toàn phóng tới miệng trong, lúc này mới thỏa mãn thở dài, "Chính là cái này hương vị, tuyệt. Thật sự, không khoa trương mà nói, ta nguyện ý vì này một ngụm cùng cái này lão bản kết hôn!"

Thẩm Ý lập tức nhìn hướng đối diện, hình thể vi béo, hệ cái hồng tạp đề trung niên nam nhân chính khí thế ngất trời mà nổ khoai tây, cũng không biết chính mình đã nhiều cái vị thành niên đại mình tình vị hôn phu.

Tiểu Nhượng thấy Thẩm Ý không động, còn nói một lần, "Người không ăn sao? Này gia thật sự ăn thật ngon, trước người ăn quá sao? Ta còn lấy cho người cái ký ni!"

Thẩm Ý không yêu ăn quán ven đường, tổng lo lắng không sạch sẽ, trước chỉ bởi Quan Việt Việt mua quá hai hồi, cũng chưa ăn quá này gia thiết bản khoai tây. Tuy rằng hiện tại hoàn cảnh nhượng nàng rất lo lắng bị người nhìn đến, nhưng Tiểu Nhượng lần nữa mời, nàng đành phải cầm lấy trúc ký, xiên khối khoai tây phóng tới miệng trong một căn, nhất thời sững sốt.

Ngoại da xốp giòn, nội bộ mềm mại, nuốt xuống sau miệng đầy đều là toan hương ma lạt tư vị, thật sự ăn thật ngon!

Tiểu Nhượng vừa thấy nàng biểu tình sẽ biết, đặc ý nhượng mày, "Thế nào, ta không có nói sai đi?"

Thẩm Ý không lý hẩn, lại xiên một khối, Tiểu Nhượng không cam lạc hậu, lập tức cũng xiên một khối, hai người cứ như vậy đứng ở ven đường người một khối ta một khối mà ăn, liên nói đều không công phu nói, rất khoái một chén thiết bản khoai tây liền thấy để.

Tiểu Nhượng: "Ách, người còn muốn sao?"

Thẩm Ý: "Ta no rồi."

Tiểu Nhượng: "Ta cũng no rồi, ta thường tự học buổi tối trước còn ăn một phần ni."

Thẩm Ý: "..."

Nàng chân thành hoang mang: "Các người minh tinh không là muốn ăn uống điều độ sao? Người có thể ăn nhiều như vậy?"

Tiểu Nhượng nháy mắt mấy cái, "Người khác muốn ăn uống điều độ, ta không cần a. Ta còn tại trường thân thể ni!"

Thẩm Ý: "... Giống như cũng có đạo lý! Dù sao Tiểu Nhượng mới 17 tuổi!

Tiểu Nhượng lại đến hứng thú, "Bất quá người nói được không sai, trong vòng minh tinh, nhất là nữ minh tinh nhóm, thật sự thật thê thảm, ta liền không gặp vài cái hằng ngày là có thể ăn no. Chu Bội Bội người biết đi? Nàng là ta đã thấy nữ tinh trong tối tự hạn chế, nàng danh ngôn chính là, nữ minh tinh không có ăn cơm no quyền lợi! Ba mươi tuổi sau, mỗi một khối phóng tới miệng trong thịt, đều sẽ hóa thành trên người tội ác, cho dù tại máy chạy bộ thượng trả giá gấp ba nỗ lực cũng giảm không được chất béo. Nàng đã từng vì khống chế dáng người, chảnh chảnh năm năm chưa ăn một chút món chính!"

Thẩm Ý hồi ức Chu Bội Bội minh diễm kiều tiểu khuôn mặt, nhất thời minh bạch này vị nữ sĩ vì cái gì có thể hồng nhiều năm như vậy còn sừng sững không đảo, "Ta biết nàng, người còn cùng nàng diễn 《Thịnh tiểu thư》."

"Đối, kia bộ kịch người có nhìn sao? Ta diễn được thế nào?"

"Nhìn một chút. . . Mụ mụ ta rất thích nhìn."

Đối trường ban này hư hư thực thực không đủ duy trì đồng học sự nghiệp hành vi, Tiểu Nhượng nhún nhún vai, "Hiện tại giá thị trường không được, đều không có gì hảo tập vở, cái kia kịch tuy rằng cũng có rất nhiều nảo tàn địa phương, nhưng chỉnh thể tính không sai."

"Nảo tàn?"

"Người không cảm thấy sao? Trên mạng không là đều thổ tào mấy vạn điều mà, nở rộ đại biến thân nơi đó quảng cáo thực nhập. . ."

Thẩm Ý biết cái này, Dương Việt Âm cho nàng xem qua, là 《Thịnh tiểu thư hoa viên》 trong một cái kịch tình, nữ chính nở rộ muốn bị phú hào nam chủ đại cải tạo đại biến thân, loại này rõ ràng vì huyền phú Mary Sue cầu đoan, muốn liền là mộng ảo khoa trương, có thể kịch trong thực nhập hộ da phẩm đồ trang điểm lại tất cả đều là quốc sản ổn định giá phẩm bài.

Một đoạn này bị tiết đồ phát đến Weibo, chuyển phát tứ vạn nhiều lần, võng hữu sôi nổi thổ tào: "Kẻ có tiền liền cho chính mình bạn gái dùng loại này đồ trang điểm sao? Chúng ta Dior Lancome Chanel không xứng có tính danh!"

"Rất giả, thật sự rất giả. Loại này đồ vật như thế nào có thể xuất hiện tại nam chủ loại này hào môn đặt ra trong nhà, hiện tại quảng cáo thực nhập quả thực không động não, ngốc đến vũ nhục người xem!" Tiểu Nhượng chỉ tiếc rên sắt không thành thép, "Mà ngay cả chúng ta tại chụp thời điểm, Bội Bội tỷ chính mình cũng thổ tào nói, ta bình thường cũng không cần cái này nha."

Thẩm Ý mặc một cái chớp mắt, nghiêm trang chừng chặc đạo: "Lý giải một chút mà, hiện tại sinh ý không hảo làm, Đạo Minh Tự đều đưa Sam Thái trò chơi tệ, nam chủ tiền cũng không phải gió to quét tới a."

Hai người đối diện, đồng thời bật cười.

Tiếng cười trung, bọn họ thuận theo đi phía trước đi. Gió đêm xuy phất khuôn mặt, Thẩm Ý cảm thấy cước bộ phảng phất cũng thổi phong, có một loại nhẹ nhàng không chân thật.

Nàng cùng Tiểu Nhượng cùng nhau từ trường học trốn thoát, còn tại ven đường ăn xong rồi đồng nhất phần ăn vặt, như vậy sự đổi lại mấy tháng trước nàng căn bản vô pháp tưởng tượng.

Giống như từ khi khai giảng kia một ngày, nàng đụng thượng trêu tường mà nhập hãn, hết thấy mà bắt đầu không khống chế được.

Nàng lén lút nhìn hướng bên cạnh, nam sinh đem giấy bát nhu thành một đoàn, ném rõ bàn đi phía trước một ném, đoàn đoàn tạp nhập thùng rác. Hãn vừa lòng mà nha một tiếng, thoát nhìn liền giống cái phổ thông 17 tuổi nam hài, nàng lại nghĩ đến thăm đồ thượng tây trang giày da, hưởng hết vinh quang nam minh tinh.

Nàng nguyên bản bình tĩnh như nước sinh hoạt, bởi vì hãn, bắt đầu biến đến không giống nhau. . .

Chuyển quá chỗ ngoặt, đến một điều càng khoan phõ, Thẩm Ý lại chần chờ đứng lên. Kế tiếp muốn làm như thế nào? Tiếp tục cùng Tiểu Nhượng như vậy đi xuống đi sao? Rất kỳ quái, nàng có phải hay không hãn là chủ động cáo biệt. . .

"Ai, bên kia tình huống nào?" Tiểu Nhượng nói.

Hữu tiền phương là cái đỉnh đại trò chơi thành, bình thường liền hội tụ phụ cận học sinh, đêm nay càng là đầu người toàn động. Bất quá lúc này náo nhiệt cũng không tại trò chơi bên trong thành, mà là tại cửa. Thất tám người làm thành một vòng, trung gian là một đài khiêu vũ cơ, mặt trên một tả một hữu trạm hai cái người, chính theo âm nhạc nhiệt liệt khởi vũ.

Kia là một nam một nữ, đều 17, 8 tuổi bộ dáng, nam sinh bạch T tuất hắc quần, cao cao gầy teo, nữ sinh ở cái này Quý Tiết còn xuyên váy ngắn, một đôi chân dài tể được cùng chiếc đũa đường như. Đây không thể nghi ngờ là rất cảnh đẹp ý vui hai cái người, vũ nhảy được cũng hảo, động tác lưu loát, tóc đen bay tán loạn, tại giàu có tiết tấu cảm kim chúc âm trong không ngừng kích khởi vây xem giả tán thưởng.

Thẩm Ý cũng nhin không được nói: "Thật là lợi hại a."

Tiểu Nhượng gật đầu, "Là rất lợi hại, là chúng ta trường học sao?"

"Nữ sinh không biết, nhưng nam sinh là. Hắn là 15 ban nghệ thuật học sinh năng khiếu, gọi Kiều Diệp, trước tại nguyên đán tiệc tối thượng biểu diễn quá, bất quá lần đó người không tại."

Nữ sinh giới thiệu được rất nghiêm túc, phảng phất đây là cái gì có lai lịch đại nhân vật. Tiểu Nhượng nhượng mày, "Liên biểu diễn quá một lần, người liên nhớ kỹ?"

Thẩm Ý không rõ hắn vì cái gì hỏi như vậy, "Ân, Quan Việt Việt cùng Dương Việt Âm đều cấp ta nói rồi hắn, hắn tại chúng ta trường học còn đỉnh nổi danh, là 'Giáo thảo' chi nhất."

"Giáo thảo? Còn chi nhất? Chúng ta trường học có mấy cái giáo thảo? Ta ở bên trong sao?"

Thẩm Ý cảm thấy nam sinh giống như bỗng nhiên để ý đứng lên, có chút kỳ quái, nhưng vẫn là thành thành thật thật nói: "Ta không biết. Các nàng bình chọn giáo thảo thời điểm, tuyển thật nhiều người đi lên, ta không tham dự, chính là biết có vài cái được phiếu số rất cao, hắn ở bên trong. Đến nổi người, người không là giáo thảo. . ."

Tiểu Nhượng lần này là thật sự kinh. Chính mình đầu gì cũng là đương hồng lưu lượng, thần tượng tiểu sinh, như thế nào trường học cũ bình cái

giáo thảo đều không dẫn hấn chơi ni? Này truyền ra đi hấn còn như thế nào hốn? Còn muốn hay không làm người? Tuyên truyền bộ đồng sự không toàn thể viết huyết thư kiểm điểm đều không thể nào nói nổi!

Thẩm Ý: "Giáo thảo là một cái giống loài, người là một cái khác. Đại gia đều quản người. . . Gọi vương tử."

Hai người trầm mặc.

Một hồi lâu, Tiểu Nhượng quay đầu đi cười, như là bất đắc dĩ, lại như là ám ám đắc ý, "Hảo đi. Cái này xưng hô ta miễn cưỡng tiếp thu."

Lúc này kia hai cái người khiêu vũ kết thúc, màn hình bắn ra kết quả, bên phải win, bên trái lose, nguyên lai bọn họ tại trận đấu.

Nữ sanh ra khiêu vũ cơ, tức giận mà nói: "Đi, ta thua, người lợi hại. Thật sự là không có phong độ, đại nam nhân cũng không biết nhượng nhượng nữ hài tử."

Mọi người cười vang, có cái hắc T tuất nam sinh nói: "Mỹ nữ biệt sinh khí, ta đến giúp người báo thù!"

Nói xong trạm thượng khiêu vũ cơ, cùng vị kia thắng lợi "Giáo thảo" liếc nhau, mà bắt đầu tân một vòng trận đấu.

Bởi vì mới vừa đã trải qua một hồi phấn khích đấu vũ, đại gia vốn tưởng rằng lần này cũng sẽ nhất dạng, ai biết Kiều Diệp như trước vũ tư soái khí, hắc T tuất lại chính là huy động hai tay, đại gia còn tưởng rằng hấn là buông tha, nhìn kỹ mới phát hiện không đối.

Khiêu vũ cơ quy tắc là người tham dự dựa theo trên màn ảnh cấp xuất phương hướng chỉ thị đong đưa tứ chi, nhưng nó chấm điểm kỳ thật cũng không thể nào khoa học, có đôi khi liên tính vũ nhảy được không ra làm sao, chỉ cần tay chân phương hướng đối cũng có thể được cao phân, cho

nên liền xuất hiện rất nhiều nhàn hạ chiêu số. Hiện tại liền là như thế này, Kiều Diệp tại tuần thủ chỉ thị đồng thời còn cam đoan vũ đạo động tác ưu mỹ, hắc T tuất cũng không phải, hắc thậm chí trực tiếp đem chân dẫm nát hướng về phía trước kiện cùng xuống phía dưới kiện giao tiếp địa phương, như vậy vô luận chỉ thị phương hướng nào, hắc chỉ cần tại kia một mặt dùng một chút khí lực liền đi, liền chân đều không cần dịch một chút.

Tác tộ! Đây tuyệt đối là tác tộ!

Thẩm Ý nhìn xem sinh khí, "Như thế nào có thể như vậy? Ta muốn là Kiều Diệp, liền không cùng hắc so! Đây người một chút cạnh kỹ tinh thần đều không có mà!"

"Người hảo nghiêm túc nga, người là thật cảm thấy sẽ khiêu vũ rất lợi hại a?" Tiểu Nhượng nói, "Nhưng ta cảm thấy người tương đối lợi hại, bọn họ hắc là cũng như vậy cảm thấy, người thư niệm đến rất tốt a. Ta từ tiểu liền bội phục thư niệm được hảo người."

Thẩm Ý lắc đầu, "Ta chỉ sẽ chết đọc sách, không có gì lợi hại. Người khác nếu nguyện ý giống ta nhất dạng khắc khổ, cũng có thể học được hảo. Nhưng khiêu vũ không giống nhau. Giống bọn họ như vậy người, ta là học không đến."

Hắc không nghĩ tới nàng sẽ nói như vậy, có chút kinh ngạc.

Nhưng Thẩm Ý nói là thật tâm nói. Khi còn bé nàng cũng học quá họa họa, lại biểu hiện bình bình, sau lại việc học trọng cũng liền buông tha, ca hát khiêu vũ liền càng không cần đề. Nàng vẫn cảm thấy, chính mình là cái không thú vị con một sách, cùng những cái đó lại phiêu lợng lại đa tài đa nghệ nữ hài tử so không.

Một ván kết thúc.

Vẫn là bên phải win, bên trái lose. Hắc T tuất dùng một trận hoa chiêu cư nhiên vẫn là thua, tại vậy xem giả xuyt thanh trong chạy trốn chết.

Tiểu Nhượng bỗng nhiên nói: "Ai, tưởng không tưởng nhìn chân chính trận đấu?"

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 17 : 17

Thẩm Ý sững sốt, thấy hấn vẻ rất là háo hức, kịp phản ứng, "Người không sẽ muốn đi đi? Người điên rồi? Nhất định sẽ bị phát hiện!"

Bọn họ vừa mới vẫn đứng tại một khối đèn bài sau, lúc này mới không người chú ý, nhưng nếu Tiểu Nhượng nhảy lên khiêu vũ cơ đi trận đấu, đừng nói mang cái mũ, liền tính hấn đeo lên kính râm khẩu trang, chỉ sợ nhất dạng sẽ bị nhận ra đến.

Không cần xem nhẹ nhân dân quần chúng hoả nhân kim tinh!

Tiểu Nhượng nhìn chung quanh một vòng, rốt cục phát hiện mình muốn tìm, tiểu bước chạy đến một cái lão nãi nãi hàng vỉa hè trước, cầm lấy cái đồ vật hỏi: "Cái này bao nhiêu tiền nha nãi nãi?"

Kia là một cái vai hề mặt nạ, chính là kia loại tối thường thấy xiếc thú đoàn vai hề, hồng toàn bộ cái mũi, đỏ tươi miệng liệt thành khoa trương độ cung.

Tiểu Nhượng quét xong chi trả mã, đeo lên mặt nạ, nghiêng đầu đối Thẩm Ý nói: "Như vậy liền không sẽ bị nhận ra tới rồi."

Mọi người đang tại vỗ tay hoan hô Kiều Diệp thắng liên tiếp, còn có nữ sinh muốn đi quá muốn WeChat, bỗng nhiên lại nhìn đến một cá nhân nhảy lên khiêu vũ cơ, vẫn là nam sinh, lại mang mặt nạ.

Tiểu Nhượng: "Muốn tới một ván sao?"

Kiều Diệp nhìn chăm chú hẩn một cái chớp mắt, "Người cái dạng này có thể nhảy?" Mặt nạ tuy rằng để lại ánh mắt không, dù sao vẫn có chút vướng bận.

"Đương nhiên. Ta mong thượng ánh mắt đều có thể nhảy."

Khẩu khí cũng không nhỏ. Kiêu Diệp cười, "Hảo. Chúng ta đây so đi."

Tiểu Nhượng lại hỏi: "Ta tuyển ca có thể chứ?"

"Tùy tiện."

Hai người một bắt đầu liền như vậy gọi nhịp, quần chúng đều kích động đứng lên.

Nhất tới Kiêu Diệp nhảy được thật sự hảo, cái này người thoát nhìn lại tin tưởng mười phần, nhượng người nhin không được chờ mong hai người quyết đấu; nhị tới khiêu chiến nam sinh tuy rằng mang mặt nạ, nhưng thân hình cao lớn, vai khoan chân trường, cả người chính là đứng ở hàng kia liền có cổ nói không nên lời khí thế, càng làm cho người tò mò thực lực của hẩn đến tột cùng như thế nào, xứng đôi hay không với này khí tràng.

Thẩm Ý cũng rất lo lắng. Nàng biết Tiểu Nhượng là minh tinh, nhưng trước chỉ nghe nói hẩn là diễn kịch, không biết vũ nhảy được thế nào. Hơn nữa liền tính vũ nhảy được hảo, không thích ứng khiêu vũ cơ cách chơi cũng nhất dạng không thể thực hiện được, cái kia Kiêu Diệp vừa thấy chính là lão ngoạn gia, Tiểu Nhượng cả ngày công tác có lúc này sao?

Nếu như thua, hẩn mặt mũi thượng có thể hay không không xuống được a. . .

Không dung nàng nghĩ nhiều, trận đấu bắt đầu.

Âm nhạc một bắt đầu rất tĩnh, như đêm khuya đại hải, chỉ có thể nghe được một tiếng lại một tiếng thanh thúy vang chỉ âm, Tiểu Nhượng tùy ý trạm, đầu cùng chân theo tiết tấu điểm nhẹ, thoát nhìn rất thả lỏng. Sau đó hạ một giây, âm nhạc đột nhiên một chuyển, đàn ghi-ta, bass, bàn phím, giá trống còn có Saxophone, các loại nhạc khí đồng thời tấu vang, như bạch quang nổ nứt, nháy mắt chiếu sáng lên nửa bầu trời quang. Tiểu Nhượng tại đồng thời gọi lên hai vai, cánh tay khẽ nâng, thân thể phảng phất hóa thành người máy, mỗi một cái các đốt ngón tay đều bị sách phân, tại nhiệt liệt tiết tấu trong khuất đuổi, chuyển động, nhiều hoàn, bãi chấn, động tác sạch sẽ lưu loát, như nước chảy mây trôi!

Nam nhân trầm thấp mà từ tính mà xướng đạo: "Bad boy. I' m your bad boy. . ."

"Bravo!"

Âm thanh ủng hộ trong, có nữ sinh hưng phấn mà nói: "《bad boy》! Là Lý Đạc 《bad boy》! Bọn họ cư nhiên nhảy này thủ!"

Thẩm Ý biết Lý Đạc, hẳn là một cái rất đỏ Hàn quốc nam tử đoàn thể thành viên, nhưng bản thân là Trung Quốc người, lớp học cũng có rất nhiều nữ sinh thích hẳn. Có thể nghe nàng giọng điệu. . .

"Này thủ có cái gì vấn đề sao?"

"Người không biết sao? Bài hát này rất khó! Ca khoái, bản thân độ khó liền cao, vũ lại biên được mật, được công nhận tân thủ tuyệt đối không thể tuyển tử vong ca đơn chi nhất!"

"Lão thủ cũng không nhất định đi." Cái kia mới vừa cùng Kiều Diệp trận đấu vấy ngấn tiểu tử tỷ một bên nhìn chăm chăm trận đấu, một bên bổ sung, "Ta đã từng bồi quá này thủ chân phổ, hoa ba ngày mới nhớ kỹ, kết quả cách thiên liền quên. Nhưng này cái vai hề, hẳn không có một cái kiện thải sai. . ."

Là. Từ bắt đầu đến bây giờ, Tiểu Nhượng không có thái sai một lần. Khiêu vũ cơ bản đạp quang mang lóe ra, mà hấn tại mặt trên rơi tự nhiên, liền giống sở hữu quang đều tại trên người hấn va chạm. Vai hề làm càn mà cười, càng cho hấn thêm một loại quý dị soái khí.

Đương nhiên, rơi tự nhiên không chỉ hấn một cái, bên cạnh Kiều Diệp cũng một cái kiện đều không sai. Hai cái đồng dạng cao ngất nam hài càng nhảy càng hải, như sấm điện thế lực ngang nhau, cũng hấp dẫn càng ngày càng nhiều vây xem quần chúng, khiêu vũ cơ bên cạnh cơ hồ bị vây được chặt như nêm cối.

Rốt cục, tại chỗ cái nháy mắt hai người đối diện, Kiều Diệp mòng môi khẩn mân, Tiểu Nhượng lại cười một tiếng, không hề dự triệu mà xoay người, lại không lại nhìn màn hình, trực tiếp mặt hướng người xem nhảy lên vũ!

Kiều Diệp cả kinh. Chính diện nhảy đương nhiên so mặt sau nhảy càng khó, không có gợi ý nhất định phải thực nhớ chân phổ mới được, bất quá hấn cũng không phải không nhảy quá, lập tức đi theo xoay người. Nhưng mà đại khái là không có chuẩn bị, mới vừa quay người lại đại não lại xuất hiện nháy mắt đường ngăn, dưới chân lập tức sai hảo vài bước.

Hảo tại hấn kinh nghiệm phong phú, nhanh chóng tại trong đầu hồi ức chân phổ, lần nữa đuổi kịp tiết tấu.

Mà ở hấn tìm về trạng thái sau, hai người vũ đạo cũng đem đêm nay không khí xốc đến cao nhất triều!

"A ——" toàn trường sôi trào, "Rất soái!"

"Nam đoàn nam đoàn! Tuyệt đối nam đoàn tiêu chuẩn! Mau mau mau! Ta muốn chụp được đến phát run âm!"

Thập mấy đài điện thoại di động nhắm ngay bọn họ, ghi hình quang chột lóe chột lóe, Thẩm Ý nhưng không có động. Nàng chính là nhìn Tiểu Nhượng, phảng phất thấu qua ồn ào trò chơi thính thấy được vạn chúng chú mục sân khấu, cùng với trên đài, quang mang chói mắt hẳn.

Nàng bỗng nhiên liền minh bạch, vì cái gì sẽ có như vậy nhiều nữ hài truy đuổi hẳn, mê luyện hẳn.

Vì hẳn điên cuồng, vì hẳn gào thét.

Có một loại người, trời sinh chính là muốn được đến vô số người yêu.

Một khúc tất.

Màn hình bắn ra kết quả, bên trái win, bên phải lose, đây là đêm nay lần đầu tiên người khiêu chiến thắng lợi! Người xem tiếng la càng phát ra nhiệt liệt, Tiểu Nhượng lại không thềm liếc mắt một cái, bước đi đi qua cùng Kiều Diệp đánh cái chuông, nhất sửa khiêu vũ trước gương cung bật kiếm.

"Người thắng." Kiều Diệp nói.

"Người nhảy được cũng không sai."

"Thiếu dối trá!" Kiều Diệp phiến cái bạch nhãn, thoát nhìn lại cũng không có sinh khí, "Thua liền thua, ta còn không đến mức thua không nổi. Hơn nữa ta nhìn người kỳ thật đặc ý được rất đi, người hiện tại có phải hay không tại mặt nạ dưới cười trộm?"

Hắn đập Tiểu Nhượng một quyền, Tiểu Nhượng ha ha một cười, nhảy xuống khiêu vũ cơ, cũng không quản đại gia đều theo dõi hẳn, vài bước chạy đến Thẩm Ý trước mặt tranh công tựa như hỏi: "Thế nào, ta nhảy hảo đi?"

Thẩm Ý cảm giác vô số đạo tầm mắt đều theo hần nói bắn tới trên người mình, da đầu có chút ma, "Hảo. . ."

Nàng còn không từ khiếp sợ trung hoãn lại đây, Tiểu Nhượng sẽ chơi khiêu vũ cơ liên tính, còn chơi được như vậy hảo, đem Kiều Diệp loại này thân kinh bách chiến cao thủ đều áp chế đi. Hần là thật sự thiên phú hơn người, vẫn là giới giải trí kỳ thật rất nhàn, đại minh tinh có rảnh mỗi ngày luyện khiêu vũ cơ?

Phảng phất đoán được nàng nghi hoặc, Tiểu Nhượng để sát vào một chút, nhỏ giọng nói: "Kỳ thật, ta liền sẽ này một thủ. Bài hát này chân phổ là căn cứ Lý Đặc nguyên vũ biên, cơ bản không có xuất nhập, năm trước ta tại hoành điểm chụp diễn thời điểm, Lý Đặc cũng ở bên kia chụp một cái khác diễn, chúng ta trụ một gia khách sạn. Hần tự mình dạy ta nhảy cái này vũ, chúng ta còn đi dưới lầu khiêu vũ cơ thực chiến vài lần. . ."

Hần cư nhiên cùng Lý Đặc bản nhân so qua!

Nghe thấy tên liền có thể đoán được, cái gọi là "Chân phổ" hần là chính là chân phương vị chỉ thị phổ, chỉ cần bối sẽ là có thể ở cái này cơ sở thượng chính mình biên vũ đạo động tác. Nhưng nếu chân phổ cùng nguyên vũ không có xuất nhập, trực tiếp nhảy nguyên vũ đương nhiên là lựa chọn tốt nhất.

Chính là. . .

Thẩm Ý trừng hần, một lúc lâu mới hỏi: "Kia người này tính tác tề sao?"

"Đương nhiên không tính!" Tiểu Nhượng lập tức bảo vệ chính mình thành quả thắng lợi, "Ta chính là chính mình khắc khổ học, hơn nữa toàn dựa vào ta thông minh tài trí tài năng nhớ lâu như vậy, đối người khác sớm quên!"

Thẩm Ý rất không lời gì để nói. Cái này người, liền sẽ một ca khúc cũng dám đi lên khiêu chiến, trách không được muốn trước nói bốc nói phét ni, thối xong rồi ngầu lại nói mình muốn tuyển ca, Kiều Diệp kia loại lão ngoạn gia vì mặt mũi cũng sẽ không cùng hấn tranh.

Giảo hoạt! Thật sự giảo hoạt!

"Soái ca, đây là người bạn gái sao?" Cái kia váy ngắn tiểu tử tỷ đột nhiên hỏi.

Thập, cái gì? Bạn gái? !

Thẩm Ý kinh hãi, mặt nhất thời đỏ, lắp bắp đạo: "Không là, ta không là. . . Ta là hấn đồng học. . ."

"Người không là a." Nữ sinh trước mắt sáng ngời, "Kia soái ca, thêm cái WeChat hảo sao?"

Nàng vừa mở miệng, đã sớm xuân xuân dục động chúng nữ sinh lập tức đuổi kịp, có người liếc đến Thẩm Ý giáo phục, cười hỏi: "Kia người cũng là thất trung? Như thế nào các người thất trung đều như vậy sẽ khiêu vũ, chẳng lẽ là trọng điểm cao trung mỗi ngày không thượng lớp số học, thượng vũ đạo khóa?"

"Còn có còn có, người làm chi mang mặt nạ a, thích chơi thần bí?"

"Hái xuống nhượng chúng ta cho người lưỡng chụp tấm ảnh mà! Các người có thể cống hiến đêm nay song vương quyết đấu! Ta tưởng phát Weibo!"

Nhượng người phát Weibo còn phải! Còn có WeChat, ta WeChat làm sao có thể tùy tiện cho các người thêm! Người đại diện sẽ giết ta!

Tiểu Nhượng biết nên trốn chạy, không để ý Thẩm Ý còn không lấy lại tinh thần liền dắt lấy nàng, một bên pha trò, một bên liền tưởng hướng ngoại lưu.

Đám người Đoàn Đoàn vây quanh, hai người tổn sức mà hướng ngoại tể, mỗi cái nháy mắt Thẩm Ý thoáng nhìn Kiều Diệp, hẳn còn đứng tại khiêu vũ cơ thượng, ôm cánh tay nhìn bọn họ, không biết suy nghĩ cái gì.

Nhận thấy được Thẩm Ý tầm mắt, hẳn bỗng nhiên dương dương mi, ý tứ hàm xúc không rõ mà hướng nàng cười một chút.

Hai người hảo không dễ dàng từ trò chơi thính bài trừ đi, chạy xuất 50m ngoại, Thẩm Ý mới dừng lại đến, "Đêm nay tình huống nào, chúng ta như thế nào tổng tại trốn a?"

Tiểu Nhượng đem mặt nạ hướng thượng một đẩy, nhượng nó áp tại đỉnh đầu, "Đại khái là muốn bắt người của chúng ta nhiều lắm. Là đi Thành ca?"

Thẩm Ý sửng sốt, đã thấy Tiểu Nhượng nhìn chăm chăm tà tiền phương. Đại khái ngũ giây sau, một cái hai mươi tới tuổi tuổi trẻ nam nhân từ chỗ tối đi ra, trường thở dài, "Ta lại bại lộ? Ta còn tưởng rằng ta giấu được đỉnh hảo ni."

"Ta khiêu vũ thời điểm liền nhìn đến ngươi." Tiểu Nhượng cũng thở dài, "Thành ca, không là ta nói cái gì, nhưng ngươi tính cảnh giác thật sự quá kém. Khó trách mười lần có tám lần ta tại sân bay bị miễn bắt được, đều là bởi vì ngươi cho ta bại lộ."

Hai người khẩu khí nghe đứng lên rất thực, Thẩm Ý chính nghi hoặc, Tiểu Nhượng đã quay đầu cho nàng giới thiệu, "Đây là ta trợ lý, La Thành. Tới đón ta tan học."

Cuối cùng một câu nói có chút gian nan. Bởi vì còn không lấy đến hộ chiếu, hẳn không thể chính mình lái xe, đi đường hoặc là đánh xe lại có bị nhận ra tới phiêu lưu, cho nên mỗi lần trở về lên lớp, La Thành đều sẽ cùng lại đây tiếp đưa. Hẳn cảm thấy này thật sự rất làm kiêu, cũng kháng nghị quá, nại Hà mù mù kiên trì, hẳn đành phải lệnh cưỡng chế hẳn đưa tới trường học phụ cận liền hảo, không cho cùng tới cửa.

Không nghĩ tới đêm nay bị Thẩm Ý đụng thượng, nàng không sẽ cười nhạo hẳn đi? Như vậy đại thượng cái học còn muốn người đưa. . .

Thẩm Ý không biết nam sinh tâm tư, chính là nghĩ, nguyên lai là như vậy a. Nàng trước còn tưởng ni, Tiểu Nhượng tình huống như vậy đến trường tan học muốn làm như thế nào, một khi bị miễn phát hiện chính là toàn thành đại đuổi bắt, tổng không có khả năng mỗi ngày đều đánh du kích chiến đi.

La Thành đã sớm nhìn đến Thẩm Ý, vừa nghe Tiểu Nhượng giới thiệu lập tức nói: "Đối, chính là Tùy đường diễn nghĩa trong cái kia 'Mặt lạnh hàn thương (súng) tiểu La Thành' La Thành. Theo ta cùng tên, diện mạo cũng giống, người cơ bản có thể đem chúng ta lý giải thành cùng một người."

Cọ hoàn đại anh hùng lão tổ tông nhiệt độ, hẳn lại ho khan một tiếng, "Bất quá, này vị muội muội là ai a, tiểu nhượng người đồng học? Hai người các người. . ."

Hẳn ngữ khí khắc chế, nhưng Thẩm Ý mới vừa trải qua nữ sinh kia oanh tạc, một đôi thượng hẳn ánh mắt chỉ biết hẳn tại hoài nghi cái gì, vội vàng nói: "Ta là hẳn đồng học, cũng là hẳn trưởng ban. Chúng ta là bởi vì đình điện mới cùng nhau đi ra, không là như người nghĩ. . ."

Nàng phủ nhận được quá nhanh, hẳn còn cái gì đều chưa nói ni, nàng cũng đã đem nói chuẩn bị tốt, ngược lại nhượng hẳn càng thêm hoài nghi.

Không thể trách hăn bắt quái, chính là hăn tiếp đưa Tiểu Nhượng đến trường lâu như vậy, vẫn là lần đầu tiên nhìn hăn cùng trong trường học nữ sinh đơn độc tại cùng nhau. Hơn nữa hai ngày này hăn vốn là liền không thích hợp, đầu tiên là tối hôm qua đột nhiên thông tri hăn không trở về nhà ăn cơm, để bản thân hăn trở về, đêm nay hăn tại phụ cận trong xe chờ hăn, nghe được đình điện muốn nói lại đây nhìn xem tình huống, kết quả vừa đến cửa trường học liền đụng thượng hăn dẫm cái nữ hài tử phong giống nhau mà chạy đi, cả kinh hăn cho là mình hoa mắt. Chờ hăn hảo không dễ dàng lại tìm đến người đã là tại trò chơi thính, Tiểu Nhượng đeo cái mặt nạ tại cùng người đấu vũ, này nữ hài ngay tại phía dưới nhìn, xa xa nhìn lại, liền phảng phất hăn vũ là cố ý nhảy cho nàng nhìn dường như.

Tình cảnh này, như thế nào có thể không nhượng hăn nghĩ nhiều? !

"Phải không? Ta tưởng cái gì? Làm sao người biết ta đang suy nghĩ gì?" Hăn trêu chọc đạo, đậu được nữ sinh vẽ mặt quần bách.

"Nàng là kiều lão sư an bài đến trợ giúp ta học tập." Tiểu Nhượng nói, "Chúng ta là loại ưu sinh cùng học sinh kém hỗ giúp hỗ trợ quan hệ."

La Thành rõ ràng không tín, còn tưởng lại nói điểm cái gì, Tiểu Nhượng cảnh cáo mà trừng hăn một mắt, hăn lúc này mới không tình nguyện mà trụ miệng.

Quản trụ nói hươu nói vượn trợ lý, Tiểu Nhượng nhìn hướng Thẩm Ý, nhìn ra nàng bị chuyện vừa rồi lộng được có chút không được tự nhiên, cúi thấp đầu ánh mắt trốn tránh.

Hăn cũng không được tự nhiên đứng lên, mạnh mẽ áp chế kia cảm thụ, nói: "Ta phải đi."

Thẩm Ý gật đầu, "Nga. . ." Trì hoãn lâu như vậy, là nên về nhà.

Tiểu Nhượng thấy nàng không hiểu, bất đắc dĩ một cười, "Ta ý là, ta phải rời khỏi Gia Châu, hồi Bắc Kinh công tác. Ngày mai không đến trường học."

Thẩm Ý lúc này mới sửng sốt.

Hắn lại muốn đi sao? Lúc này đây, muốn đi bao lâu?

"Người không nói sao?" Tiểu Nhượng hỏi.

Thẩm Ý ngốc ngốc đạo: "Nói cái gì? Chúc người. . . Thuận buồm xuôi gió?"

"Người lần trước không phải nói, ta đi đều không nói cho người một tiếng sao? Cho nên ta trường trí nhớ, lần này trước tiên nói cho người."

"Ta cái gì thời điểm. . ."

Nàng chợt nhớ tới đến, là đêm hôm đó, nàng cùng hắn tán gẫu QQ, nàng nói lỡ miệng, cho hắn biết nàng bởi vì hắn đột nhiên rời đi mà không cao hứng.

Lúc ấy hắn nói, lần sau lại muốn đi, nhất định trước tiên cùng lớp trưởng đại nhân báo cáo. . .

Trong bóng đêm, nam sinh hướng nàng cười, lộ ra tuyết trắng răng. Là hắn nhất quán dương quang soái khí, nàng lại tưởng khởi đêm qua, nàng tháo xuống khăn lụa, đối thượng hắn sáng ngời sâu thẳm song đồng.

Một khắc kia, nàng tâm liền giống hiện tại nhất dạng, kinh hoàng không ngừng.

Thẩm Ý bỗng nhiên đưa tay, đè xuống bên trái ngực.

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 18 : 18

Bình thường đến nói, một cái lớp học tối có uy nghiêm lão sư đều là chủ nhiệm lớp, nhưng ngũ ban có chút bất đồng. Kiều Nhị mặc dù là chủ nhiệm lớp, có thể cá tính hiền hoà, người lại tuổi trẻ, thích cùng học sinh hoà mình, đại gia cũng không thể nào sợ nàng.

So sánh với đến, chân chính nhượng ngũ ban mọi người nghe tin đã sợ mất mật, vừa đến hẩn khóa liền như lâm đại địch, là một người khác.

Quan Việt Việt cúi đầu nhìn chăm chăm quyển tử, nín khấn một trái tim âm thầm cầu nguyện thật lâu sau, vẫn là nghe được dự kiến trung câu nói kia, "Này một liệt, theo thứ tự đứng lên nói lấp chỗ trống để đáp án."

Nàng thống khổ mà nhắm mắt lại.

Đối với đại đa số văn khoa sinh ra nói, đã trốn qua vật lý cùng hóa học, toán học liền biến thành điểm chết người khoa. Cố tình Cao Trường Lâm làm 5 ban số học lão sư, lại tâm ngoan thủ lạt, nghỉ hè kết thúc trước Nhất Chu đột nhiên gia tăng tác nghiệp loại này thao tác đã không tính cái gì, để cho đại gia sụp đổ vẫn là hẩn có một cái hư thói quen.

Hẩn đặc, biệt, hỉ, hoan, tại khóa thượng trừu người đáp đề!

Liền giống vậy hôm nay, hẩn trước hoa hai mươi phút đơn giản bình nói một chút ngày hôm qua bài thi, sau khi kết thúc còn dư nửa tiết khóa, vì thế nhượng đại gia xuất ra ôn tập tư liệu, phiên đến còn không có làm một bộ đề. Quan Việt Việt ở cái này mệnh lệnh phát ra nháy mắt liền đề cao cảnh giác, quả nhiên, hẩn hạ một câu mà bắt đầu trừu người đáp đề!

Hơn nữa hảo tử bất tử, chính là nàng này một liệt!

Mắt thấy đệ nhất sắp xếp chung văn hi đã đứng lên, Quan Việt Việt nắm chặt thời gian số hạ nhân đầu. Nàng tọa hàng thứ sáu, như vậy đến phiên nàng chính là thứ sáu đề, hoàn hảo hoàn hảo, này đạo còn đỉnh đơn giản, hàm số lượng giác cơ sở đề, liên nàng đều sẽ.

Tọa xếp sau chỗ tốt lúc này thể hiện đi ra, ít nhất còn có thể đứng lên trước trước đem đáp án tính đi ra, nếu là giống chung văn hi như bây giờ tại trước mắt bao người hiện tượng, nàng sợ chính mình sẽ cũng sẽ không.

Nàng cũng không muốn đầu óc chỗ trống mà đương cả lớp mấy chục cá nhân mặt ngực trạm ba phút đồng hồ lại xám xịt ngồi xuống!

Mới vừa ở tập vở có lợi xuất đáp án, còn chưa kịp thở phào, liền phát hiện tình huống không đối, đệ tam sắp xếp Từ Lệ Na đứng lên lại chậm chạp nói không nên lời đáp án.

Không phải đâu. Quan Việt Việt mới vừa nghĩ như vậy, liền thấy Cao lão sư vung tay lên, "Đi ngồi xuống đi, hạ một cái đến nói này đạo đề."

Quan Việt Việt: "..."

Dựa vào! Hôm nay chút cũng quá bối!

Một cái trước tiên, mặt sau đều sẽ trước tiên, Quan Việt Việt lập tức đi nhìn thứ năm đề, vừa thấy liền trợn tròn mắt, ta dựa vào đây cũng quá khó khăn, liên không nhận ra không hiểu!

Nàng gấp đến độ hân đều đi ra, lạng lẽ đi đụng ngồi cùng bàn tưởng cầu cứu, lại bị nhất dạng học tra ngồi cùng bàn đỉnh trở về, "Không thời gian, ta tại tính ta!"

Cao Trường Lâm trừu người không phải là chỉ trừu một liệt liên tính, lan đến mặt phi thường quảng, có đôi khi một tiết khóa có thể đem cả lớp đều cấp luân một lần, có thể nói là toàn diện đại càn quét. Cho nên bọn họ này một liệt đáp đề khi, tả hữu hai liệt đồng học toàn tiến nhập trạng thái chuẩn bị chiến đấu. Dựa theo kinh nghiệm, hẳn rất khả năng tại bọn họ đáp hoàn sau nhượng bên cạnh một liệt cuối cùng một cá nhân đứng lên, từ sau đi phía trước đáp đề, đương nhiên, hẳn cũng có khả năng hãy để cho cái thứ nhất đứng lên, từ trước sau này đáp, cụ thể nhìn tâm tình.

Liên cái khác tổ cũng không thể yên tâm! Dù sao, hẳn cũng làm quá tại một liệt đáp hoàn sau trực tiếp phóng quá này một mảnh, chạy đến phòng học một chỗ khác điểm người!

Vì thế, đồng học nhóm đành phải căn cứ sở có khả năng tình huống suy tính chính mình đề mục, cũng thời khắc chú ý tình hình chiến đấu, đại gia đều rất bận.

Quan Việt Việt tuyệt vọng mà nhìn đến hàng trước đồng học cũng đáp xong rồi, nhận mệnh mà đứng lên, nhìn đến hôm nay là tránh cho không được ngốc trạm vận mệnh. Ai biết Cao lão sư nhìn đến là nàng, lại nhìn lướt qua đề mục, trực tiếp hỏi: "Không sẽ?"

Quan Việt Việt: "... Không sẽ."

Cao Trường Lâm: "Ngồi xuống đi, hạ một cái."

Tan học sau, Quan Việt Việt mặt xám như tro tàn mà ghé vào khóa trên bàn, giống như một điều chết cẩu.

Dương Việt Âm an ủi nàng: "Ai nha, lại không là lần đầu tiên đáp không được, người còn không thói quen sao? Tốt xấu người lập tức liền ngồi xuống, không giống Từ Lệ Na còn ngao hai phút ni."

Tuy rằng không có ném này hai phút mặt, nhưng Quan Việt Việt nghĩ đến Cao lão sư vừa thấy là nàng liền tự động ngầm thừa nhận nàng làm không được, sẽ không biết là nên cao hứng vẫn là bi thương, một lúc lâu che mặt thảm hề hề đạo: "Ta chịu không được. Ta cảm giác chính mình lớp số học vẫn luôn sống ở kinh hồn táng đảm trung!"

"Ai mà không ni?" Dương Việt Âm phụ họa, nàng này tiết khóa cũng bị điểm, hảo tại đề là sẽ làm, cuối cùng một giây mạo hiểm quá quan, "Mỗi lần chỉ cần Cao lão sư một bắt đầu trừu người, người đều có thể nghe được cả lớp mỗi người trong đầu cảnh linh đều 'Đinh ——' mà kéo vang lên. Ta cũng tưởng van cầu hần, đều cao tam, làm người đi, đừng lại tra tấn chúng ta!"

Quan Việt Việt càng nghĩ càng phiền, một phách cái bàn đứng lên, "Chết đói, đi quây bán quà vật sao?"

Dương Việt Âm ngược lại ngồi xuống, "Hạ vũ ni, không muốn đi."

Quan Việt Việt: "Ta thỉnh người."

Dương Việt Âm đứng lên, "Đi thôi."

Quan Việt Việt phiên cái bạch nhãn.

Hai người trải qua phòng học mặt sau, Thẩm Ý chính vui đầu làm đề, Dương Việt Âm nhìn cũng không nhìn liên một phen xách trụ nàng sau cổ tử, hướng ngoại kéo đi.

Thẩm Ý: "... Suyễn, thở không ra hơi!"

Bởi vì thời tiết chuyển lạnh, từ tuần trước bắt đầu khóa gian thao đổi thành chạy thao, bất quá hôm nay hạ vũ, chạy thao hủy bỏ, đại gia khó được có được dài lâu nửa giờ khóa gian thời gian nghỉ ngơi, tất cả đều không sợ mưa gió mà chạy ra. Quây bán quà vật đầy ắp người, Quan Việt

Việt chen vào đi một trận chiến đấu hăng hái, giờ Tam Căn nướng tràng đi ra, "Các người cũng thật hảo ý tứ, ta mời khách còn muốn ta làm việc nhi, hợp các người liền ăn hết a!"

Nướng tràng lẫn thật dày mấy tầng cây ớt, Dương Việt Âm tiếp quá đến trước căn một mồm to, mới nói: "Ai mời khách ai làm sống. Người đem chúng ta gọi đi ra, chẳng lẽ còn muốn chúng ta tự mình đi tể a?"

Lý trực khí tráng thành như vậy, Quan Việt Việt không lời gì để nói.

Thẩm Ý căn nướng tràng, không nói chuyện. Hiện tại vũ nhỏ một chút, thiên là đen tối màu xám, gió lạnh xuy phất hai gò má, nàng cảm thấy có chút lạnh.

Bên cạnh mấy nữ sinh tại ăn mì oden, vừa ăn một bên líu ríu nói xong bát quái, bỗng nhiên có người nói: "Ai, các người thấy được sao? Tiểu Nhượng chụp tâm diễn!"

Thẩm Ý khẽ dừng động tác.

Khác một người nữ sinh nói: "Đương nhiên thấy được. Ngày hôm qua quan tuyên, lần này là nam chủ ai! Hẳn cái thứ nhất nam chủ!"

Là, tặc thiên giới giải trí một đại tin tức chính là bị chịu chú mục 00 sau tiểu tiểu sinh Tiểu Nhượng rốt cục quan tuyên chính mình đệ nhất bộ nam chủ diễn. Từ khi hần đi vào 16 tuổi, nhân khí cũng càng ngày càng cao sau, về hần cái gì thời điểm chân chính gánh cương diễn viên chính suy đoán liền chưa bao giờ đoạn quá, mà như thế nào đề tài sẽ bị hần nhìn trúng cũng luôn luôn tại bị thảo luận. Hiện giờ đáp án rốt cục vạch trần, Tiểu Nhượng phòng làm việc thông qua Weibo tuyên bố hần chính thức gia nhập liên minh cổ trang võ hiệp kịch 《 trường sinh 》, sức diễn nam nhân vật chính Tạ Trường Sinh, cùng so với hần lớn hơn ba tuổi 95 sau tiểu tiểu hoa Lan Ương hợp tác biểu diễn tình lữ.

Tin tức một khi công bố, internet một mảnh vui mừng khôn xiết, đại gia sôi nổi chạy nhanh bấm báo, "Phán Tinh Tinh phán ánh trăng, rốt cục phán đến Tiểu Nhượng đệ đệ diễn nam chủ!"

Không trách đại gia kích động, cùng từ trước diễn viên đều được trước có đại hỏa tác phẩm, nhân tài có thể đi theo gặp vận đỏ bất đồng, hiện giờ lưu lượng thịnh thế, doanh tiêu tạo tinh, giới giải trí tổng nghệ chân nhân tứ phần đa, một số lớn tuổi trẻ nghệ nhân đứng dẫn tác phẩm không vài cái, trước thông qua này đó con đường hấp dẫn đại lượng miễn. Lại bởi vì quốc nội giới ca hát hồ được rồi tinh rồi mù, này đó nghệ nhân tưởng tiếp tục có điều phát triển, thập có tám cửu đều được đi diễn kịch, cho nên, miễn hòa hảo cảm người qua đường tất cả đều xao bát ngóng trông tự gia ca ca tỷ tỷ đệ đệ muội muội sớm một chút có hảo điện ảnh và truyền hình tài nguyên.

Tiểu Nhượng cũng là chân nhân tứ được lợi người chi nhất, tuy rằng đồng thời cũng không ngừng có một chút không sai điện ảnh và truyền hình tác phẩm, nhưng không là diễn viên chính liền thủy chung có vẻ căn cơ bất ổn. Miễn đều ngóng trông hân đệ nhất bộ nam chủ diễn có thể bang trợ sự nghiệp thượng một cái bậc thang, người qua đường nhóm cũng là một cái khác ý tưởng: "Kha Tinh Phạm nam chủ diễn đã vỡ, hiện tại đến phiên Tiểu Nhượng, bọn đệ đệ đều trưởng thành, rốt cục không cần lại nhìn những cái đó nhìn chán khuôn mặt cũ, có thể nhìn tuổi trẻ tiểu nam hài rong ruổi giới giải trí! Bọn đệ đệ cho ta hưởng vệt!"

Người xem đều là có mới nới cũ, 85 sau đậu phộng chế bá màn ảnh nhiều năm như vậy khó tránh khỏi thẩm mỹ mệt nhọc, đại gia đều đổi khuôn mặt mới xuất hiện thích nghe ngóng.

Quan Việt Việt trường thở dài, "Đồng dạng đều là cao tam sinh, người cùng người mệnh như thế nào liền như vậy bất đồng ni? Chúng ta còn ở trong trường học chịu khó chịu khổ, nhân gia đã đi diễn nam nhân vật chính. Ông trời thật là bất công!"

Dương Việt Âm tỏ vẻ đồng ý. Liếc đến bên cạnh Thẩm Ý một chút hạ căn nướng tràng, rõ ràng mặt trên đã bị căn không, nàng lại giống không phát giác dường như, mân trúc ký không biết suy nghĩ cái gì.

"Hồi hồn nha!" Nàng bỗng nhiên hô to.

Thẩm Ý hoảng sợ, "Cái gì?"

"Người xảy ra chuyện gì, mấy ngày nay đều không yên lòng, không thoải mái sao?" Dương Việt Âm tròn mắt một chuyển, "Vẫn là nói, vương tử đi rồi, đem người tâm cũng mang đi?"

Nàng bất quá chỉ đùa một chút, ai biết Thẩm Ý lại giống bị thái trung cái đuôi con thỏ, thanh âm nháy mắt cất cao, "Người. . . Người nói bậy bạ gì đó! Ta không có!"

Dương Việt Âm sững sốt, cùng Quan Việt Việt liếc nhau, tiểu tâm đạo: "Ta tùy tiện nói nói, không ý tứ gì khác."

Thẩm Ý này mới phát giác chính mình phản ứng quá lớn, tưởng giải thích lại không biết từ gì nói lên, một lúc lâu, đem trúc ký ném đến thùng rác trong, "Trở về đi, ta còn muốn làm đề."

Chính là đã làm không nổi nữa.

Thẩm Ý ghé vào khóa trên bàn, nhìn bên cạnh trống rỗng chỗ ngồi. Hôm nay là thứ năm, khoảng cách Tiểu Nhượng ly mở trường học đã đi qua bốn ngày, có thể nàng chỉ cần một nhắm mắt lại, vẫn là sẽ tưởng khởi đêm hôm đó, hai người tại trong bóng đêm cáo biệt.

Dương Việt Âm nói, Tiểu Nhượng đi rồi, liền đem nàng tâm cũng mang đi. Loại này nói nàng mới không sẽ thừa nhận, nhưng không thể phủ nhận chính là, nàng mấy ngày nay quả thật thường thường liền sẽ tưởng khởi hẳn.

Liên giống vừa rồi, nàng tại quầy bán quà vặt nghe người nói đến Tiểu Nhượng, trong nháy mắt liên chính mình ở chỗ nào đều quên, cả người, toàn bộ suy nghĩ đều bay đến cái kia không ở trường học nhân thân thượng.

Thẩm Ý cảm thấy chính mình có chút kỳ quái.

Rõ ràng thượng một lần Tiểu Nhượng rời đi, nàng trừ bỏ ban đầu kia hai ngày, mặt sau rất khoái liên đem hắc vút gia sau đầu, chuyên tâm học tập, lúc này đây là xảy ra chuyện gì?

Thẩm Ý suy nghĩ hồi lâu, cũng không có đáp án, nhin không được lấy điện thoại di động ra, đi lên lại là hai tháng không thượng Weibo.

Vẫn là vô cùng náo nhiệt nhượng nàng nhìn hoa mắt trang mặt, Thẩm Ý không biết nên như thế nào tìm chính mình tưởng muốn đồ vật, nàng kỳ thật cũng không biết nàng đến tốt cùng tưởng tìm cái gì. Nghĩ nghĩ, tại tìm tòi khung đưa vào "Tiểu Nhượng" hai chữ, đề xuống đi nháy mắt lại cẩn thận mà hướng bên cạnh nhìn một chút.

Này tiết khóa là địa lý, kiều lão sư muốn khai hội, phát rồi bộ quyển tử cho bọn hắc liên đi ra ngoài. Đại gia đều đang chuyên tâm làm đề, nàng ngồi ở hàng cuối cùng bên cửa sổ, căn bản không người chú ý, nhưng Thẩm Ý vẫn là cảm thấy chột dạ.

Nếu có người nhìn đến, nàng tại Weibo thượng tìm tòi Tiểu Nhượng. .

.

Giấy dựa một lúc lâu, nàng vẫn là yên lặng xóa sạch, bịt tay trộm chuông mà đổi thành "Trường sinh" .

Đề xuống tìm tòi kiện, bắ ra đến trước mấy cái đều là Tiểu Nhượng tiếp diễn kịch truyền hình 《 trường sinh 》 tin tức, trong đó chuyển phát lượng cao nhất chính là kịch truyền hình quan bác phát quan tuyên Weibo. Điểm khai vừa thấy, quả nhiên bình luận khu đều bị Tiểu Nhượng miến

chiếm lĩnh, trừ bỏ xoát đồ khổng bình, chính là tại biểu đạt đối tin tức này khiếp sợ.

"Võ hiệp! Cư nhiên là võ hiệp! Ta còn tưởng rằng là tiếp trước truyền kia bộ thanh xuân vườn trường kịch ni!"

"Phòng làm việc là bảo mật cục sao? Trước một chút tiếng gió đều không có, đột nhiên liền tuyên! Không có một chút điểm phòng bị!"

"Ô ô ô làm như thế nào ta cảm thấy vườn trường kịch càng hảo! Võ hiệp đều lạnh đã bao lâu, năm gần đây có đại bạo võ hiệp kịch sao? Nhất bộ đều không có! Ta hy vọng đệ đệ tân làm làm lần đầu đã thành công a! QAQ "

"Tuy rằng ta cũng tưởng nhìn vườn trường kịch, nhưng tin tưởng đệ đệ phán đoán đi, đoàn đội khẳng định là trải qua suy tính. Hơn nữa tiếp đều tiếp, không quản kết quả như thế nào, chúng ta miễn không thể trước xướng suy nha!"

"Đối! Hơn nữa ai nói võ hiệp không thể bạo? Năm trước kia bộ phục chế Kim Dung kịch còn tiểu phát hỏa một phen ni. Ta tin tưởng, chỉ muốn hảo hảo làm, cái gì đề tài đều có hi vọng! Cho nên, các người nhất định muốn cho ta hảo hảo làm, biết sao! 【 uy hiếp nhìn ”

"Các người sự nghiệp phấn tưởng hảo nhiều nga, bản nhan cầu chỉ muốn biết, rốt cuộc cái gì trao lễ vật đính hôn trang chiếu a a a! Chúng ta muốn xem đại hiệp nhượng nhượng! ! !"

Cuối cùng một điều được đến đại gia nhất trí tán thành, quần chúng sôi nổi hô hào, quan bác nhanh chóng đem định trang chiếu phóng xuất. Các nàng không thể chờ đợi được tưởng nhìn đến, Tiểu Nhượng võ hiệp tạo hình rốt cuộc là bộ dạng thế nào. . .

Thẩm Ý nhìn bình luận, cảm thấy chính mình lại trường kiến thức.

Sự nghiệp phẫn, là bận tâm thần tượng sự nghiệp phẫn sao? Nguyên lai còn có loại này miễn a. Nàng cho rằng truy tinh chính là hoa si hoa si thần tượng, cư nhiên còn muốn quản nhiều như vậy, liên tiếp diễn có thích hợp hay không, có thể hay không hồng đều muốn bận tâm, đại gia đều rất có chủ nhân ý thức.

Nàng rời khỏi Weibo, vẫn như cũ không muốn làm đề. Phiên quyền hạ tử, phát hiện đề mục đều đỉnh đơn giản, cùng loại quyền tử nàng cũng không biết làm nhiều ít trương, này trương buổi tối lại viết hẳn là cũng không thành vấn đề, vì thế lại điểm mở QQ.

Thẩm Ý bình thường QQ tán gẫu được thiếu, trừ bỏ cùng Dương Việt Âm, Quan Việt Việt, cũng chính là tại lớp đàn trong trò chuyện, cho nên tối mặt trên vài cái đối thoại khung đều là bọn họ. Tầm mắt đi xuống, nàng nhìn đến một cái quen thuộc hình cái đầu thượng, màu đen mũ lưỡi trai, mặt trên có ngân tuyến tú tiếng Anh chữ cái.

Thẩm Ý thở sâu, điểm đi vào.

Nàng cùng Tiểu Nhượng đối thoại còn dừng lại tại hai tháng trước, cuối cùng một câu là hẳn phát lại đây ngữ âm, Thẩm Ý nghĩ đến cái kia ngữ âm nội dung là cái gì, hai má bỗng nhiên một nóng.

Tiểu Nhượng hiện tại đang làm cái gì? Tin tức nói hẳn hai ngày trước đã tiến tổ, hiện tại hẳn là tại phiên tràng đi?

Thật sự hảo khoái a, mới ly mở trường học vài ngày, đã tại chụp tân diễn. Lúc ấy hẳn nói công tác chính là cái này sao?

Nàng miên man suy nghĩ, điện thoại di động lại bỗng nhiên run lên, nàng cúi đầu vừa thấy, khiếp sợ mà phát hiện mình không biết cái gì thời điểm cư nhiên phát rồi cái run run đi qua!

Còn không phải phổ thông "Trạc một trạc", mà là hai cái bàn tay trung thả ra một đoàn hỏa cầu, trực tiếp đánh trúng đối phương kia loại "Phóng đại chiêu" run run!

Thẩm Ý trong nháy mắt tim đập đều chết, chỉ hận không thể rút về. Đối diện di động luống cuống tay chân, trên màn ảnh lại bắn ra một điều tin tức: "Trưởng ban?"

Thẩm Ý sửng sốt.

Tiểu, Tiểu Nhượng? Hắn không là tại chụp diễn sao, như thế nào sẽ hồi được như vậy khoái?

Hiện tại phải nhìn đến hắn phát tới tin tức, nàng đều trong lòng căng thẳng, lại tưởng tượng chính mình cái kia ngu xuẩn chấn động cũng bị hắn thấy được, làm không hảo vẫn là tại hắn chơi điện thoại di động khi trực tiếp chấn được hắn đã giật mình, càng là quần bách được không được.

Mạnh mẽ khắc chế trong lòng khác thường, nàng hồi phục: "Xin lỗi, ta không cẩn thận ấn sai."

"Không quan hệ, ta còn tưởng rằng người có chuyện tìm ta ni."

Nàng có thể có chuyện gì tìm hắn a. . .

Thẩm Ý nghĩ như vậy, có thể cho dù không có việc gì tìm hắn, đương đối thoại bắt đầu sau, nàng lại luyện tiếc nhượng nó như vậy khoái kết thúc, không biết nói gì nên tìm đề tài đạo: "Người. . . Không có chụp diễn?"

"Chụp a. Hôm nay ngày đầu tiên, mới vừa chụp hoàn một tổ ta màn ảnh, hiện tại tại hiện trường nghỉ ngơi, liền nhìn đến người cho ta phát tin tức."

Hắn dừng một chút, hỏi lại: "Vậy còn người, không là hắn là tại lên lớp sao, lén lút chơi điện thoại di động?"

Tuy rằng chính là văn tự, nàng lại phảng phất nghe ra ngữ khí của hắn.

Hắn hắn là. . . Là cười nói lời này. Nếu hắn tại trước mặt nàng, nàng còn có thể nhìn đến trong ánh mắt của hắn ý cười, sáng ngời mà thấu triệt, giống dương quang vậy vào suối nước trong. . .

Nàng đột ngột lấy lại tinh thần, nàng suy nghĩ cái gì!

"Ngày tiết khóa tự học, ta vốn là muốn tại lớp đàn trong phát thông tri, ấ sai."

Tiểu Nhượng không có nghi ngờ hướng lớp đàn trong phát thông tri, là như thế nào ấ sai thành cho hắn run run, biết nghe lời phải đạo: "Nga, như vậy a."

Thẩm Ý cảm thấy không khí có chút vi diệu, đông cứng đạo: "Đối, còn không có chúc mừng người diễn nam nhân vật chính."

"Cám ơn cám ơn, người nhìn đến tin tức nha?"

"Ân, ta còn nhìn đến người miễn đều yêu cầu nhanh lên trao lễ vật đính hôn trang chiếu, tưởng nhìn người đại hiệp tạo hình."

"Vật liệu phát phóng là tuyên truyền bên kia tại quán, lần này đồng sự thích làm thần bí, chúng ta tạo hình còn vả lại được che ni, phỏng chừng sớm nhất tháng sau tài năng công bố."

Thẩm Ý không hiểu lắm vật liệu là cái gì, đại khái chính là định trang chiếu những cái đó đi, Tiểu Nhượng lại đột nhiên hỏi: "Bất quá, người tưởng xem ta tạo hình sao? Rất soái, người tưởng nhìn nói ta có thể trước tiên cho người xem!"

Trước tiên cho nàng nhìn? Như thế nào nhìn?

Thầm Ý còn không kịp phản ứng, màn hình lại bỗng nhiên biến đổi.

Đối thoại khung biến mất, hẵn hình cái đầu biến đại xuất hiện tại ở giữa, phía dưới biểu hiện tứ cái tiểu tự: video hội thoại.

Tiểu Nhượng cho nàng phát đến video mời? !

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 19 : 19

Thẩm Ý cả kinh thiếu chút nữa đứng lên.

Thập, tình huống nào? Như thế nào đột nhiên muốn video? Nàng vừa mới có biểu hiện ra đối hẫn tạo hình mãnh liệt hứng thú sao? Không có đi!

Nàng theo bản năng liền muốn cự tuyệt. Đệ tử tốt tự mình tu dưỡng nói cho nàng, nơi này là phòng học, bây giờ là lên lớp thời gian, lén lút tán gẫu QQ đã không đối, video càng là tội ác tày trời.

Nhưng nhìn trên màn ảnh mũ lười trai, cái kia cự tuyệt liền như thế nào cũng ấn không đi xuống. Giây dựa thật lâu sau, vẫn là phiên xuất tai nghe cắm đi vào, sau đó làm tặc nhất dạng nhìn chung quanh tả hữu, thở sâu, điểm hạ tiếp nghe.

Màn hình đầu tiên bắn ra tới, là nam sinh sáng lạn khuôn mặt tươi cười. Gia Châu hôm nay mưa dầm Miên Miên, hẫn bên kia thời tiết cũng rất hảo, Minh Mị ánh sáng mặt trời chiếu ở trên mặt hẫn, nụ cười của hẫn so với dương quang còn chói mắt.

"Người suy xét đã lâu nga, ta còn tưởng rằng người muốn cự tuyệt ta."

Tai nghe là mềm mại nội nhập thức máy trợ thính, nam sinh thanh âm thấu qua nó truyền đến, có một chút điểm sai lệch, còn có một chút điểm ồn ào, phảng phất điện lưu nhẹ nhẹ điểm điểm, chui vào nàng ốc nhĩ.

Thẩm Ý nhỏ đến không thể thấy mà run lên một chút.

Xảy ra chuyện gì? Khi cách bốn ngày tái kiến Tiểu Nhượng, lại nghe được hân thanh âm, nàng cư nhiên có chạy trốn xúc động. . .

Nỗ lực ổn định lại cảm xúc, nàng phát hiện chính mình trầm mặc rất lâu, mới vừa muốn nói nói rồi lại kịp phản ứng, nàng có thể mang tai nghe nghe hân nói chuyện, nhưng nàng chỉ cần mở miệng vẫn là sẽ bị đại gia nghe được a.

Làm như thế nào?

Nàng có chút sốt ruột, ánh mắt tại khóa trên bàn lung tung tìm kiếm, bỗng nhiên trước mắt sáng ngời, trảo quá bản nháp bản phiên đến không viết quá một tờ, dùng màu đen Mark bút tại mặt trên viết một đoạn nói, sau đó giơ lên màn hình trước: ta sợ bị đồng học nghe được.

Tiểu Nhượng nhìn đến nàng hành động một bắt đầu còn không minh bạch, để sát vào nhìn nhìn mới nhận ra nàng viết cái gì, "Nga đối, ta quên người tại thượng tự học. Lão sư tại sao?"

Nàng lắc đầu, hân ngẫm lại cũng là, "Lão sư tại trường ban đại nhân mới không dám lý ta, đối đi?"

Hân lại trêu chọc nàng.

Thẩm Ý lại không thêm đề ý, hân nói chính là sự thật, lão sư tại nàng căn bản ngay cả điện thoại di động cũng sẽ không lấy ra.

Bất quá, nói vậy, có phải hay không liền không có lần này video cơ hội. . .

Trên màn ảnh, Tiểu Nhượng một tay giơ di động, hân cánh tay trường, màn ảnh đem hơn phân nửa cái thân thể đều thu đi vào. Hân hân là tại đã ngoại, bối cảnh có thể mơ hồ nhìn đến cây xanh che trời, nhưng Thẩm Ý vô tâm chú ý những cái đó, chính là theo dõi hân.

Thất trung đôi nam sinh kiểu tóc có nhất định yêu cầu, tổng kết xuống dưới chính là mười sáu tự chân ngôn, "Trước không quét mi, sau bắt quá cổ, bên cạnh không che nhĩ, bất lưu thái dương", Tiểu Nhượng bởi vì chức nghiệp đặc thù tính, thường xuyên yêu cầu làm tạo hình, cũng không có tuân thủ yêu cầu này, nhưng mỗi lần đến trường học cũng đều là đơn giản thanh sảng tóc ngắn. Có thể hiện tại, hăn thoạt nhìn hoàn toàn thay đổi một cái dạng.

Đen thúi tóc dài lấy ngân quan buộc ở đỉnh đầu, tại sau đầu rũ xuống một cái phát vĩ, lộ ra anh khí ánh mắt. Xuống chút nữa, là ngân bạch chói mắt cấm bào, kia cấm bào dùng chất vải thoạt nhìn cực hảo, cổ tay áo cùng vạt áo tú ám sắc hoa văn, đai lưng là màu đen mang văn chương, bó trụ hăn kiện gầy eo, đầu vai còn treo tàng thanh áo choàng.

Sơn gian có phong, thổi được áo choàng bay phất phới, nhượng hăn thoạt nhìn thuần nhưng là một cái tư thế oai hùng bừng bừng phấn chấn, khí phách phi dương thiếu niên hiệp khách!

Tiểu Nhượng nhìn thấu nàng ánh mắt, "Làm sao vậy?"

Thẩm Ý rất nhỏ giọng mà nói: "Đây là, người tân tạo hình?"

Nàng thanh âm cùng muỗi đường như, hăn căn bản không nghe rõ, lại từ khẩu hình đoán được nàng ý tứ, cười đắc ý, "Thiếu chút nữa quên chính sự. Thế nào, có phải hay không rất soái? Tiểu gia bây giờ là 'Một kiếm động núi cao, lục thủy vọng Trường An' thiếu hiệp Tạ Trường Sinh —— ai, kiếm của ta ni?"

Hăn tìm được kiếm của mình, tại màn ảnh trước khoe khoang đường như nhoáng lên một cái, Thẩm Ý chỉ tới kịp nhìn đến trên vỏ kiếm phù đột hoa văn.

Là rất soái.

Thẩm Ý nhìn thần thái phi dương thiếu niên, tâm tình có chút phức tạp. Bốn ngày trước, hắn còn xuyên vệ y ở trường học ngoại khiêu vũ cơ cùng người đấu vũ, bốn ngày sau, hắn đã biến thành giục ngựa bội kiếm giang hồ hiệp khách, sống ở một cái nòng căn bản không biết thế giới.

Quan Việt Việt nói không sai, đồng dạng là cao tam thí sinh, người cùng người mệnh thật sự là bất đồng.

Tiểu Nhượng đang đặc ý đào dạt, bỗng nhiên trước mắt một hắc, có người từ phía sau một tay lấy hắn áo choàng nhấc lên đến, bọc đầu liền đập lên đi. Tiểu Nhượng bị đánh cái bất ngờ không kịp đề phòng, một bên giãy dụa một bên hỏi: "Ai! Ai đánh lén bốn thiếu hiệp!"

"Thiếu hiệp, ngài nhập kính. Ngô đạo để cho ta tới thỉnh ngài dịch một hạ vị trí."

Tiểu Nhượng đem áo choàng xốc xuống dưới vừa thấy, nguyên lai là hiện trường đạo diễn, nam nhân cười hì hì nhìn hắn, mà xa hơn chỗ, Ngô đạo ngồi ở giám thị khí sau, nhìn thần sắc của hắn có chút bất đắc dĩ.

Tiểu Nhượng le lưỡi, "Xin lỗi xin lỗi, ta cái này né tránh ha."

Hôm nay đoàn phim tại này vùng xuất ngoại cảnh, hắn vừa rồi ngay tại phụ cận gọi điện thoại, còn tưởng rằng trốn đến đủ xa, không nghĩ tới quanh co lòng vòng, cứ nhiên lại xa xa bị màn ảnh đưa đến. Tiểu Nhượng còn không phạm quá loại này sai lầm, nhất thời có chút xấu hổ.

Hắn hướng bên cạnh triệt, hiện trường đạo diễn lại theo lại đây, "Ai, người như thế nào không đi trong xe nghỉ ngơi a? Ta nhìn này tổ màn ảnh được một giờ tài năng chụp hoàn, người không cần ở chỗ này chờ, đi ngủ một giấc, mặt sau liền tất cả đều là người diễn."

Tiểu Nhượng là diễn viên chính, lại là minh tinh, có chính mình chuyên thuộc bảo mẫu xe, quản lý chung dàn dựng kịch khi cũng sẽ tận lực

đem hẳn diễn xếp hạng cùng nhau, tránh cho hẳn tại hiện trường chờ rất lâu không cao hứng (hẳn công tác khi trường cũng không chấp nhận được như vậy lãng phí). Nhưng hoàn toàn không chờ cũng là không có khả năng, bình thường lúc này đại minh tinh nhóm đều sẽ đi trong xe nghỉ ngơi, muốn vỗ tiếp qua đến, không sẽ ở bên ngoài làm trạm.

Tiểu Nhượng vừa mới quả thật muốn đi bảo mẫu xe, bất quá tiếp đến Thẩm Ý tin tức liền quên, đứng ở một bên cùng nàng hàn huyên. Nghĩ vậy nhi, hẳn liếc một mắt điện thoại di động, bị đạo diễn náo loạn một chút, hẳn thiếu chút nữa đem di động đều ném, hoàn hảo video còn không quai.

Đạo diễn cũng nhìn thấy lượng màn hình, ai biết tầm mắt mới vừa phiêu đi qua, Tiểu Nhượng lập tức bưng kín màn hình. Cảnh giác bộ dáng ngược lại khơi dậy hẳn tò mò, "Tại cùng ai nói chuyện phiếm a? Thần thần bí bí còn nhìn ghê gớm, không phải là. . . Người thích nữ sinh đi?"

Nam nhân ngữ khí trêu chọc. Tiểu Nhượng vừa nghe lời này, chẳng biết tại sao lại nháy mắt hoảng loạn, theo bản năng đạo: "Nói vậy bả gì đó, ta tại cùng người nói công tác. Công tác thượng sự, hạ đạo ngài cũng phải nhìn sao?"

Hạ đạo đương nhiên không có khả năng đi nhìn. Bất quá hẳn vốn là chính là thuận miệng vừa nói, không có đương thật, Tiểu Nhượng nếu là bình thường phản ứng cũng liền đi qua, nhưng nhìn nam sinh một bộ chợt dạ bộ dáng, hẳn nhượng mảy, mặt thượng hiện ra một loại ngẫm hiểu trong lòng hiểu rõ.

Công tác? Liền hẳn vừa rồi nhìn màn hình kia biểu tình, chính là công tác liền có quý!

Hảo không dễ dàng đuổi đi hạ đạo, Tiểu Nhượng rốt cục lần nữa nhìn hướng màn hình, Thẩm Ý chính ở chỗ này, nghĩ đến lời nói mới rồi đều bị

hắn nghe được, hắn nhỏ giọng nói: "Ngại ngần a, ta cùng này đạo diễn đĩnh thực, trước hợp tác quá một lần, hắn liền tổng yêu khai ta vui đùa. . ."

Hắn vừa nói, một bên ảo não. Như thế nào cố tình liền bị hạ đạo thấy được ni? Thay đổi đoàn phim cái khác bất luận kẻ nào cũng sẽ không mở ra hắn loại này vui đùa.

Thẩm Ý sẽ như thế nào tưởng a. . .

Chính thấp thỏm bất an, chợt nghe Thẩm Ý hỏi: "Người bên cạnh chính là quay phim hiện trường sao?"

Lúc này đây vẫn không có viết chữ, nàng trực tiếp hỏi ra, thanh âm vẫn là tiểu tiểu, giống tiểu miêu dường như, hắn gian nan mà nghe rõ.

Tiểu Nhượng sừng sốt hạ, mới phát hiện Thẩm Ý hai má ửng đỏ, vì cắn môi dưới, biểu tình có cỡ cường trang dường như không có việc gì.

Hắn lập tức hiểu được, phối hợp mà nói: "Là. Ta ngay tại phụ cận. Bọn họ chính vỗ ni, người tưởng nhìn xem sao?"

Thẩm Ý gật đầu, Tiểu Nhượng vì thế đem hình thức từ tự chụp đối thành quay phim, chỉ thấy hắn quả nhiên thân ở một mảnh thụ Lâm Trung, tiền phương là một khối đất trống, để đặt giá ba chân, máy quay, quỹ đạo chờ thiết bị, hai cái làm cùng Tiểu Nhượng cùng loại võ hiệp ăn diện diễn viên đang tại quay phim trung, vẻ đều rất đầu nhập, nam nhân bắt lấy nữ nhân tay, hai người chính kịch liệt mà tranh chấp cái gì.

Cùng chi tướng đối cũng là màn ảnh ngoại đất trống thượng, chi chút vây quanh hai mươi đến cái nhân viên công tác, toàn nhìn bọn họ.

Thẩm Ý không chú ý bất quái, thượng cao trung sau liên TV đều rất ít nhìn, cho nên đây là nàng lần đầu tiên nhìn đến quay phim hiện trường bộ dáng, không khỏi lại là mới mẻ lại là tò mò, xuất ra tập vở viết đạo: hiện

trường nguyên lai có nhiều như vậy người sao? Như vậy cũng có thể diễn tiến đi diễn?

Nàng nếu bị nhiều người như vậy nhìn, khẩn trương đều khẩn trương chết, làm không hảo liên lời kịch đều quên, chớ nói chi là đóng kịch.

"Đương nhiên. Hiện trường cái gì thời điểm người đều nhiều như vậy, có chút đại trường hợp vài trăm người đều có khả năng. Diễn viên chính là muốn vượt qua này đó khó khăn a." Tiểu Nhượng nói.

Dừng một chút, nửa nói giỡn nửa nghiêm túc mà bổ sung, "Còn có, này đó hình ảnh cùng ta vừa rồi tạo hình đều là tuyệt mật nga, người cũng không thể đem nó tiết lộ đi ra ngoài, nếu không ta sẽ bị tuyên truyền tỷ tỷ nói chuyện."

Thẩm Ý gật gật đầu, trong đầu lại hiện lên một cái ý tưởng.

Những thứ này là không thể tiết ra ngoài, hẳn cho nàng nhìn, có phải hay không ý nghĩa. . . Hẳn đã đính tin nhiệm nàng?

Hai người trầm mặc một lát, Thẩm Ý bỗng nhiên viết đạo: cho nên, người tiếp võ hiệp kịch. Ta nhìn thấy người miến đều rất kinh ngạc, đại gia còn tưởng rằng người muốn tiếp khác nhất bộ vườn trường kịch.

"Cái này a, vốn là muốn tiếp kia bộ vườn trường kịch. Người biết ta tuổi tác cũng không sai biệt lắm mà, phòng làm việc từ mấy tháng trước ngay tại cho ta tuyển ta đệ nhất bộ nam chủ diễn, nhưng vừa lòng quá ít, muốn xem kịch bản, còn muốn nhìn đương kỳ, chế tác thành viên tổ chức, một trận si xuống dưới liền không vài cái, kia bộ vườn trường kịch là lúc ấy tương đối thích hợp nhất."

Lúc ấy thích hợp nhất, sau lại không thích hợp sao?

Tiểu Nhượng nói tới đây dừng một chút, "Sau lại, liền gặp được cái này kịch bản. Bọn họ vốn là muốn tìm một cái khác diễn viên, nhưng bên kia hợp đồng không nói hợp lại, liền lại tìm tới ta. Ta trên cơ bản là vừa thấy hoàn kịch bản liền quyết định, ta muốn diễn cái này diễn. Đây là ta nhân vật."

Hắn nói lời này khi, cánh mũi hơi hơi mấp máy, trong ánh mắt lóe ra cực nóng quang, giống nam hài tử phát hiện trên quý máy chơi game, hạn lượng bản giấy chơi bóng, lại là hưng phấn, lại là nóng lòng muốn thử.

Thẩm Ý chưa từng thấy qua như vậy hắn, quên viết chữ, nhỏ giọng nói: "Chính là, các nàng nói, võ hiệp hiện tại không dễ dàng hồng. . ."

"Ta không quan tâm những cái đó." Tiểu Nhượng hồi được rất khoái, "Ta còn rất tuổi trẻ, đối ta cái này tuổi tác nam diễn viên đến nói, ta đã đủ đỏ, không dụng công lợi tâm rất trọng. Ta hiện tại càng hy vọng chính là có thể diễn ta thích nhân vật, tại quay phim trung nhiều học tập, nhiều lĩnh ngộ, tinh tiến diễn kỹ, đó mới là ta phải làm. Ta người đại diện cũng đồng ý."

Dừng một chút, "Hơn nữa, ta từ tiểu liền thích nhìn Kim Dung, diễn một lần đại hiệp là ta chức nghiệp kiếp sống mục tiêu chi nhất, ta không cho phép ta bỏ qua lần này cơ hội!"

Nam sinh tại cuối cùng vẫn là lộ ra thiếu niên thiên chân hài tử khí, Thẩm Ý nhưng không có cười nhạo ý tứ.

Nàng chính là nghĩ, nguyên lai, hắn cũng có như vậy nghiêm túc thời điểm a.

Mặc dù tại học tập thượng rồi tinh rồi mù, nhưng ở hắn nhiệt tình yêu thương sự tình thượng, hắn sẽ như vậy thanh tỉnh, như vậy lý trí.

Lúc này hẳn, liền giống nàng lúc ban đầu đối hẳn ấn tượng, giống một cái đại nhân.

Hai người lại trầm mặc một lát, Tiểu Nhượng nói: "Cho nên, người vẫn chưa trả lời ta ni, ta tạo hình xem được hay không? Ta ngày hôm qua mới vừa theo ta mục thối ngủ, nói ta lần này tạo hình tiểu nữ sinh thấy đều được bị mê đảo! Người sao, có bị mê đảo sao?"

Bị, bị hẳn mê đảo?

Thẩm Ý trừng hẳn một mắt, rất tưởng bát một gáo nước lạnh đi qua đá kích đá kích cái này hung hăng cần quấy gia hỏa, cuối cùng lại vẫn là tại tập vở thượng viết đạo: rất dễ nhìn. Chờ ảnh chụp phóng xuất, người miễn nhất định sẽ rất kinh hãi.

Nữ sinh giơ tập vở che ở trước mặt, hai mắt sáng ngời, lộ ra chân thành ca ngợi.

Tiểu Nhượng nhìn nàng một lúc lâu, bỗng nhiên buồn cười ra tiếng, như là nhần thật lâu, rốt cục nhin không được, "Ta vừa rồi liền vẫn luôn muốn nói, kỳ thật người có thể thu hồi video trang mặt, tại đối thoại khung trong đánh xong tự lại điểm khai, không cần như vậy tổn sức giơ tập vở. Người biết người hiện tại giống cái gì sao? Người đặc biệt giống kia loại video cầu quyền tiền cam điếc tiểu hài nhi, 'Thúc thúc a di giúp đỡ ta đi.' ta đều tưởng cho người đánh tiền thật sự!"

Thẩm Ý: "..."

Nàng một tay lấy tập vở ném hồi trên bàn. Nàng chỉ biết nàng không nên hảo tâm! Nàng chỉ biết!

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 20 : 20

Trưởng ban đại nhân sinh khí.

Tiểu Nhượng lập tức đoan chính thái độ, làm bộ làm tịch ho khan một tiếng, mới vừa muốn nói điểm cái gì bù một chút, bên kia lại truyền đến dài lâu tiếng chuông, "Tan học?"

Chính xác ra, là tan học.

Nguyên bản chính là buổi sáng thứ bốn tiết khóa, đại gia đều không thể chờ đợi được muốn ăn cơm, lão sư còn không tại, cho nên chuông tan học một tá vang, mọi người liền như mãnh thú xuất áp giống nhau liền xông ra ngoài. Thấm Ý nhìn nháy mắt liền chạy được không ảnh đồng học nhóm, không thể tin được chính mình cứ nhiên liền như vậy chơi một tiết khóa!

Khó trách trên sách đều nói, nhân hạ thời gian quá được phá lệ khoái!

"Tiểu Ý, thất thần làm chi, nhanh chóng a, lại không chạy trong chỗ lát ăn cơm không vị trí!" Dương Việt Âm ở phía trước hô.

Quan Việt Việt cũng đang chờ nàng. Thấm Ý nhìn hai người bọn họ, bỗng nhiên một trận chột dạ, luống cuống tay chân đem di động giấu đến bàn trong bụng, "Ta, ta giữa trưa có chút việc, phải đi ra ngoài một bận, liền không đi nhà ăn... Các người đi thôi, chờ chờ ta."

Dương Việt Âm kinh ngạc, "Chuyện gì a, như thế nào không nghe người nói. Muốn ta cùng người sao? Chúng ta cũng có thể cùng đi ra ăn."

"Không cần không cần không cần!" Thẩm Ý vội vàng nói, "Các người nhanh chóng đi thôi, trong chốc lát không đồ ăn! Người nay giữa trưa không là muốn ăn cà-ri gà khối sao? Kia đồ ăn đặc dụng đoạt, nhanh đi, đừng động ta!"

Nàng vừa nói vừa khẩn trương mà nhìn Dương Việt Âm, sợ nàng còn chưa từ bỏ ý định, nhất định muốn lại đây bồi chính mình. Nếu như bị nàng nhìn đến di động, nàng thật sự không biết nên như thế nào giải thích, tại sao mình đại giữa trưa không ăn cơm, trốn ở chỗ này cùng Tiểu Nhượng video...

Hảo tại Dương Việt Âm trải qua ngăn ngại lựa chọn, cảm thấy quả nhiên vẫn là cà-ri gà khối tương đối trọng yếu, ném xuống một câu "Kia người coi chừng một chút ha" liền lôi kéo Quan Việt Việt chạy đi. Trong phòng học người đi rồi cái sạch sẽ, Thẩm Ý lúc này mới nhẹ thư khẩu khí, lấy ra điện thoại di động.

Một cúi đầu liền thấy được Tiểu Nhượng, hắc tại màn hình bên kia buồn thanh bật cười. Thẩm Ý nghi hoặc hỏi: "Người cười cái gì?"

Bởi vì đại gia đều đi rồi, những lời này nàng không có lại không chế âm lượng, thanh âm xuất khẩu nháy mắt không từ cảm khái có thể tự do nói chuyện cảm giác thật hảo.

Tiểu Nhượng: "Ta cười, nguyên lai trốn trốn tránh tránh không ngừng ta một cái."

Thẩm Ý nghĩ đến vừa rồi hắc thiếu chút nữa bị đạo diễn nhìn đến di động trải qua, cũng hiểu được có chút tương tự, cũng nhin không được cười.

Ngoài cửa sổ vang lên âm nhạc thanh, là giáo phát thanh trạm phát thanh bắt đầu phóng, Thẩm Ý từ chỗ ngồi đứng lên, thấu qua cửa sổ hướng

ngoại nhìn, chỉ thấy đám người như thủy triều bàn trào ra khu dạy học, hướng cùng một cái phương hướng chạy đi, có thể nói đồ sộ.

"Bất quá, người không đi ăn cơm không thành vấn đề sao? Không đói bụng sao?" Tiểu Nhượng hỏi.

Đói... Đương nhiên là đói.

Lao động trí óc vốn là liên tục dễ dàng đói, cao tam học tập nhiệm vụ lại trọng, mỗi ngày buổi sáng thứ bốn tiết khóa đều là tối dày vò thời điểm, cơ bản đều được chuẩn bị điểm bánh bích quy đồ ăn vặt đúng lúc bổ sung tài năng chống đỡ đi xuống.

Thẩm Ý vừa rồi cự tuyệt cùng Dương Việt Âm các nàng cùng đi ăn cơm là theo bản năng, lúc này Tiểu Nhượng hỏi mới bỗng nhiên kịp phản ứng, chờ một chút, nàng cự tuyệt thời điểm hân cũng nghe được, như vậy, cái này sự rơi vào hân trong mắt là bộ dạng thế nào?

Nàng vì cùng hân video, liên cơm đều không ăn...

Thẩm Ý chỉ cảm thấy có huyết nháy mắt xông lên hai má, liên lỗ tai đều hồng thêu. Tiểu Nhượng nhìn hướng nàng vẻ mặt trong lộ ra do dự chần chờ, tựa hồ muốn hỏi lại ngại ngừng hỏi được rất trắng ra, nhượng nàng càng phát ra quần bách. Cứng họng hảo một lúc lâu, trong đầu bỗng nhiên hiện lên một đáp án, lập tức trào cứu mạng rơm rạ bàn bắt lấy, "Ta... Ta không nói dối, ta giữa trưa thật sự có sự nhi. Lớp học chuyện này, muốn đi ra ngoài đóng dấu một chút đồ vật, cho nên, ta có thể trong chốc lát ở bên ngoài ăn. Không cần cùng đại gia tể..."

"Thật sự?" Tiểu Nhượng như không vững tin.

"Thật sự!" Thẩm Ý kiên định gật đầu.

"VẬY là tốt rồi." Tiểu Nhượng lúc này mới tùng khẩu khí, "Ta sợ chậm trễ người ăn cơm."

Thẩm Ý không dám lại tiếp cái này đề tài, lấy di động đi đến phòng học mặt sau, mượn qua lại đi lại bình phục tâm tình, Tiểu Nhượng tầm mắt lại bị một cái đồ vật hấp dẫn.

Bởi vì Thẩm Ý đem di động lấy oai một chút, màn ảnh cũng đi theo oai, hần liếc đến một bên phòng học sau bảng đen. Trước nơi đó đều là họa báo bảng, hiện tại đã có một ít biến hóa.

"Chu Viễn, Nam Kinh đại học..."

Hắn nhẹ giọng thì thầm, Thẩm Ý sửng sốt hạ mới hiểu được hắn là tại niệm sau trên bảng đen tự, đi theo quay đầu lại.

"Kia là đại gia cao khảo mục tiêu sao?" Tiểu Nhượng hỏi.

Đúng là đại gia cao khảo mục tiêu.

Cao nhất khai giảng khi, trường học liền tổ chức học sinh điền quá lý tưởng đại học, cao tam lại tới nữa một lần. Hơn nữa lần này không chỉ điền bảng biểu, vì càng hảo mà khích lệ đồng học nhóm, Kiều Nhị còn nhượng mỗi người đem mục tiêu của chính mình viết ở tại sau trên bảng đen.

Thẩm Ý học Tiểu Nhượng như vậy đem hình thức đổi thành quay phim, màn ảnh nhắm ngay bảng đen. Chỉ thấy bóng loáng trong như gương trên bảng đen, báo bảng bị lau đi, thay thế chính là màu sắc rực rỡ phấn viết, bất đồng chữ viết, tràn ngập cả lớp ba mươi mấy người người tâm nguyện.

Không có quy định cách thức, cho nên trừ bỏ trung quy trung củ "Tính danh đại học", càng nhiều, là một câu câu, một tiếng thanh phảng phất từ lồng ngực trung phát ra gào thét.

"Ta phát thệ! Ta nhất định muốn thi đậu chiết đại!"

"Trung truyền! Chờ ta! Lão nương sang năm mùa hè liền tới tìm người!"

"Từ Lệ Na hướng vệt! Vì giang đại! Người có thể!"

"Ta tuyên bố! Dương Việt Âm cùng thủ sư đại khóa! Cái chìa khóa bị ta nuốt! Ai cũng đừng nghĩ tách ra chúng ta!"

"Chỉ cần thi đậu cùng tể, liền không cần bị ta mụ tra tấn! Thất trung, lão tử đi rồi liền không sẽ lại trở lại!"

...

Tiểu Nhượng nhìn bảng đen. Rõ ràng chính là văn tự, hẳn lại cảm thấy phảng phất nghe được xung phong kèn. Hẳn thậm chí có thể tưởng tượng bọn họ đem những lời này viết thượng bảng đen hình ảnh.

Mỗi một lần hạ bút, đều giống chiến sĩ vung ra đi chiến đao, chịu tải chính là tối cực nóng hy vọng.

Đối Tiểu Nhượng mà ngôn, cao khảo đã sớm mất đi nó quan trọng nhất kia hạng "Thay đổi thí sinh vận mệnh" ý nghĩa, hẳn sự nghiệp ổn định, nhân sinh hướng đi không sẽ bị lúc này đây cuộc thi sở quyết định.

Nhưng giờ khắc này, tại đồng học nhóm gào thét trung, hẳn vẫn là cảm giác đến đã lâu nhiệt huyết sôi trào.

Hắn nhìn trong chốc lát, chợt phát hiện giống như không thấy được quan trọng nhất cái kia người. Ánh mắt tại trên bảng đen tìm tới tìm lui, rốt cục bên phải trắc một cái không thu hút góc nhìn đến một chuyển thanh tú phần viết tự, liên nội dung cũng rất đơn giản: "Thẩm Ý, Bắc Kinh đại học."

Hắn nhú lông mày, "Người muốn đi bắc đại?"

Thẩm Ý cũng nhìn thấy kia đi tự, một lát sau, gật gật đầu, "Ân."

Bắc đại a, thật sự là uy danh hiển hách bốn chữ.

Tiểu Nhượng nghĩ như vậy, tùy ý tọa đến địa thượng, một tay nâng cằm.

Nàng hẳn là đi cái gì dạng đại học, hẳn trước kia chưa bao giờ nghĩ qua, có thể hiện tại như vậy vừa nghe, lại cảm thấy như thế hợp lý, như thế tự nhiên.

Nàng như vậy ưu tú nữ hài, vốn là nên đi tốt nhất đại học.

Hắn mỉm cười, "Đỉnh hảo. Như vậy quay đầu lại ta cũng có thể đi ra ngoài nói, ta chính là đương quá bắc đại học sinh ngồi cùng bàn người."

Hắn ngữ khí trong khen ngợi rất rõ ràng, Thẩm Ý có chút ngại ngùng, nhỏ giọng nói: "Còn không nhất định khảo được thượng ni."

"Người chính là đệ nhất danh a. Chúng ta trường học không là trọng điểm sao, đệ nhất danh đều lên không được bắc đại?"

Thất trung đúng là trọng điểm, nhưng thất trung cường hạng là khoa học tự nhiên, văn khoa tương đối yếu kém, mỗi một giới cũng liền như vậy vài cái thi đậu thanh bắc, năm trước thậm chí một cái đều không có, bị đại gia trêu chọc vì "Khoá trước sỉ nhục" .

Bọn họ lần này văn khoa trọng điểm ban tiền tam danh trong, Tổng Hàng mục tiêu là thanh hoa, nàng cùng Chu Tĩnh thư đều là bắc đại, mặt sau song song ban còn có cái thành tích rất hảo đàm dĩnh cũng tưởng thượng bắc đại. Cao khảo biến số rất đại, ai cuối cùng có thể thi đậu còn thật nói không hảo.

"Ta cảm thấy người có thể." Tiểu Nhượng ngược lại tin tưởng mười phần, "Thật sự, trước không cảm thấy, người nhắc tới ta mới phát hiện, bắc đại khí chất cùng người rất xứng đôi! Tưởng tượng người tại chùa danh ven hồ, đọc hồ sen ánh trắng, lượn lờ Na Na, lá sen điền điền, ánh trắng chiếu vào người trên người, nhiều mỹ hình ảnh —— vì cái này người cũng phải thi đậu."

Tuy rằng hần miêu tả nhượng người rất tâm động, nhưng Thẩm Ý vẫn là không thể không chỉ ra, "Hồ sen ánh trắng... Là thanh hoa."

Tiểu Nhượng: "..."

Dựa vào! Ăn không văn hóa mệ!

Bất quá như vậy một nháo, hai người đều cười. Tiểu Nhượng bĩu môi, nói: "Bất quá các người không trượng nghĩa, xa lánh ta."

Thẩm Ý nháy mắt mấy cái, hần nói: "Mục tiêu đại học ta cũng có, như thế nào không người cho ta biết viết? Ta không là ngũ ban một phần tử sao?"

Hần đương nhiên là ngũ ban một phần tử, nhưng cái này báo bảng là hôm qua mới làm, khi đó hần đã không ở trường học.

Cái này giải thích hiển nhiên không thể để cho Tiểu Nhượng đồng học vừa lòng, nam sinh được lý không buông tha nhân đạo: "Không được, các người nhất thiết phải cho ta bổ trợ. Như vậy đi, người giúp ta viết lên. Người viết lên ta liền không trách người."

Nàng giúp hần viết sao?

Thẩm Ý cắn cắn môi, "Chính là, chúng ta đều là chính mình viết chính mình..."

Bất quá nàng là trưởng ban, giúp hăn viết một chút giống như cũng có thể...

Tiểu Nhượng nhướn mày một cười, "Người không là ta ngồi cùng bàn sao? Ta không ở trường học, đương nhiên muốn người giúp ta viết."

Không là trưởng ban, mà là ngồi cùng bàn.

Giọng điệu của hăn, thật giống như nàng là hăn cái gì đặc thù người dường như.

Nàng muốn đổi hăn sự phụ trách.

Thẩm Ý trong nháy mắt tâm kinh hoàng.

Tiểu Nhượng đợi một hồi lâu, rốt cục nhìn đến nữ sinh gật gật đầu, ngữ khí trịnh trọng được phảng phất tại làm một cái hứa hẹn, "Hảo, ta giúp người viết."

Hăn có chút kỳ quái, nhưng là không nghĩ nhiều, cười tủm tỉm đạo: "Kia vì cảm tạ trưởng ban, ta cũng cho người xem cái hảo đồ vật đi."

Cái gì?

Tiểu Nhượng nói xong liền nhảy dựng lên, nhiễu đến bên phải nghỉ ngơi khu. Thẩm Ý nghe được có người cùng hăn chào hỏi, hăn cười trả lời một câu, bởi vì màn ảnh bị khẩu nàng chỉ có thể nhìn đến một mảnh tối đen, cũng không biết hăn ở bên kia chơi đùa chút cái gì, một hồi lâu, mới thấy hăn lần nữa xuất hiện tại trên màn ảnh.

Lúc này đây, màn ảnh biến đến xa hơn càng quảng, đem phía sau hơn mười thước cảnh vật đều thu đi vào.

Thẩm Ý sửng sốt, "Người là... Trang tự chụp can sao?"

"Thông minh." Tiểu Nhượng giơ tự chụp can, một bên đi phía trước đi vừa nói, "Người biết ta hiện ở chỗ nào sao?"

Tin tức nói hắc tiến tổ, nhưng cụ thể ở chỗ nào chụp không có nói tới. Cổ trang kịch nói, hoành điểm? Không đúng không đúng, hắc ở trong núi, hoành điểm có sơn sao?

Tiểu Nhượng rốt cục dừng lại, vẻ mặt nổi lên tường biểu tình, "Ta hôm nay vừa đến ở đây liền sợ ngây người, đặc biệt tưởng cùng người chia sẻ một chút, người vận khí tốt bắt kịp... Hảo, kế tiếp, chính là chứng kiến kỳ tích thời khắc —— "

Hắc nói xong, thân thể một chuyển, tự chụp can giống kéo dài cánh tay, mang theo màn ảnh xoay tròn 180 độ.

Nguyên bản che trời cây cối tiêu thất, thay thế chính là trống trải chân trời, Thẩm Ý chỉ cảm thấy trước mắt rộng mở trong sáng, Tiểu Nhượng đứng ở một chỗ huyền nhai biên, huyền nhai hạ là vực sâu vạn trượng, bên cạnh chỗ sinh trưởng lờ mờ nham thạch. Hắc giờ phút này liền đứng ở trên tảng đá, gió núi gọi lên hắc áo choàng, thân thể hắc cũng nhoáng lên một cái nhoáng lên một cái, phảng phất tùy thời muốn ngã xuống dường như.

Huyền nhai đối diện cũng là sơn, những cái đó sơn thoạt nhìn đều rất kỳ quái, như là bị đao từ trung bổ ra nhất dạng, đột ngột mà đứng sừng sững tại cánh đồng bát ngát phía trên. Một xuyên thác nước từ trên cao rơi xuống, đánh vào núi đá thượng phát ra kinh thiên động địa tiếng vang, ngàn vạn đóa càn hoa vẩy ra.

Kỳ phong quái thạch, huyền nhai thác nước. Như thế mỹ lệ, như thế đồ sộ.

Thẩm Ý nhìn ngây người, một hồi lâu mới lấy lại tinh thần. Tiểu Nhượng đem nàng phản ứng thu hết đáy mắt, đặc ý nói: "Rất tuyệt đi? Nơi

này là Vân Nam một cái ngọn núi, ta hôm nay vừa nhìn thấy bọn họ tìm cảnh liền phục, này diễn tiếp đổi, võ hiệp kịch nên như vậy chụp! Không xuất ngoại cảnh như thế nào có thể thể hiện xuất giang hồ đại khí hào hùng? Ta thụ đủ tại hoành điểm chụp hoàn toàn trình võ hiệp kịch!"

Màn ảnh khung hắt sáng ngời khuôn mặt tươi cười, còn có xa hơn chỗ cảnh sắc tráng lệ, Thẩm Ý bỗng nhiên quay đầu nhìn Hướng Tiền phương.

Nàng đứng ở nhỏ hẹp trong phòng học, trước mặt đôi sơn giống nhau cao ôn tập tư liệu, còn có làm không hoàn quyển tử, mà màn ảnh bên kia, Tiểu Nhượng đứng ở Vân Nam huyền nhai đỉnh, hưng trí bừng bừng giảng thuật chính mình sắp quay phim đệ nhất bộ diễn viên chính tác phẩm.

Kia là nàng không có gặp qua cảnh sắc.

Kia là nàng không có thể nghiệm quá nhân sinh.

Nàng chưa từng có một khắc giống như bây giờ cảm thấy, thế giới là to lớn như thế, chờ đợi nàng đi thăm dò.

Trương Lập Phong ăn xong cơm trưa trở về, phát hiện Thẩm Ý chính thái ghế đứng ở phía sau bảng đen trước, trong tay còn cầm một căn lam sắc phấn viết, không từ hỏi: "Trưởng ban người làm chi? Cái chí nguyện a?"

"Không thay đổi. Thêm một cái." Thẩm Ý nói.

Mặt sau lại có mấy nữ sinh vào phòng học, thấy thế cũng tò mò mà thấu lại đây. Chí nguyện hôm qua mới viết xuống đi, đại gia mới mẻ kính còn không quá, Thẩm Ý nói muốn thêm một cái, thêm ai a? Lúc ấy không là tất cả đều viết sao?

Tại mọi người nghi hoặc trong ánh mắt, Thẩm Ý nắm bắt phấn viết, nhất bút một hoa, nghiêm nghiêm túc túc mà viết xuống: "Tiểu Nhượng,

trung ương điện ảnh và truyền hình học viện."

Đại gia tỉnh một cái chớp mắt, bật phát ra kinh hô, "Đây là Tiểu Nhượng chí nguyện sao? Hần muốn khảo ương ảnh a!"

"Trước trên mạng đều tại đoán thủ ảnh ương ảnh hồ diễn ba cái hần khảo cái nào ni, nguyên lai là ương ảnh! Chúng ta này bị cho là đến trực tiếp tin tức đi? Chụp được đến phát Weibo không chắc chắn có thể thượng hot search nga!"

"Ta chí nguyện cư nhiên cùng Tiểu Nhượng chí nguyện viết tại đồng nhất khối trên bảng đen, bốn bỏ năm lên, chính là ta cùng Tiểu Nhượng cùng nhau vì mộng tưởng dặt tay phấn đấu a! Mụ mụ, thất trung thật sự là đối ta không tệ!"

Thẩm Ý nghe câu nói sau cùng, trong đầu vang lên một khắc trước Tiểu Nhượng thanh âm, "Ta muốn thi đại học sao? Đương nhiên là ương ảnh. Kỳ thật thủ ảnh cũng không sai, nhưng ta người đại diện là ương ảnh tốt nghiệp, hần kiến nghị ta khảo nơi đó. Người thượng bắc đại, ta thượng ương ảnh, đều tại Bắc Kinh, chúng ta có thể lẫn nhau cố vũ, cùng nhau thêm du (cố gắng) a!"

Trên bảng đen, hần tên liền viết tại nàng bên cạnh, một hồng một lam, giống hai người chỗ ngồi như vậy, lẫn nhau dựa vào.

Thẩm Ý nhìn hồi lâu, giống cùng ai ước định giống nhau, nhỏ giọng lại kiên định mà nói: "Hảo. Chúng ta cùng nhau thêm du (cố gắng)."

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 21 : 21

Một hồi thu vũ một hồi hàn.

Liên tục Nhất Chu sau cơn mưa, nhiệt độ không khí chợt giảm xuống, buổi tối đi ngủ được đắp chăn bông, các học sinh cũng tại giáo phục trong tầng thêm áo len đan.

Đương Gia Châu đầu đường đệ nhất phiến lá cây hạ xuống khi, mùa đông đến.

Thẩm Ý từ cánh tay trong ngẩng đầu, mới phát hiện sớm tự học cư nhiên đã kết thúc, mà chính mình không biết cái gì thời điểm đang ngủ. Dương Việt Âm giúp nàng tiếp nước nóng, cúi đầu đánh giá nàng sắc mặt, "Tối hôm qua lại thức đêm nha? Ta nói người cũng kiểm chế điểm đi, bao lâu không một chút trước ngủ? Còn như vậy đi xuống hắc đôi mắt so gấu mèo đều trọng, đưa người đi triển lãm được."

Thẩm Ý tiếp quá nước nóng uống khẩu, hảo tính tình mà không phản bác. Quan Việt Việt lại nói: "Người nói Tiểu Ý rất nỗ lực, người Tiểu Ý còn chưa nói người không nỗ lực ni. Mặt sau bảng đen viết như thế nào? Muốn cùng thủ sư đại khóa. Lấy người trước mặt thành tích, cùng thủ sư đại và lại khóa không rồi đó."

Dương Việt Âm không ngờ sau lưng trung một mũi tên, ngạc nhiên mà mở to hai mắt, "Người nhìn xem chính mình thành tích, như thế nào có mặt nói ta? Người tối hôm qua còn tại phát run âm!"

Quan Việt Việt buông tay, "Ít nhất ta không có lòng tham không đầy mà nói thủ sự đại a. Ta đối chính mình năng lực có chính xác nhận thức, mà còn thoả mãn Thường Nhạc."

Dương Việt Âm cười lạnh, "Nhưng ta nhìn người ba không nhất định có. Quay đầu lại bị hăn lão nhân gia đưa đi nước Mỹ, chúng ta đều sẽ tưởng người."

Quan Việt Việt: "..."

Thẩm Ý nghe các nàng lẫn nhau thương tổn, đuổi cái lưỡi eo. Tại khóa trên bàn đi ngủ thật sự là không thoải mái, eo đều toan, không biết Tổng Hàng như thế nào như vậy thích.

Cho dù là mũi nhọn sinh, cũng phân các loại loại hình. Tổng Hàng là có thể nhàn hạ liền nhàn hạ, lên lớp cũng muốn đi ngủ, rõ ràng đương lớp số học đại biểu, lại thường xuyên đi đầu không làm ra vẻ nghiệp, liên Cao Trường Lâm đều lấy hăn không có cách. Cùng hăn tương đối, Thẩm Ý thì vẫn luôn là học tập khắc khổ điển phạm, cái khác không đề, quang kia phần nghỉ hè toán học quyển tử cuối cùng cả lớp cư nhiên chỉ có thể sao nàng một cá nhân liền đủ để thuyết minh vấn đề.

Như vậy một cái cần cù kiểm chế bản thân, nỗ lực tiến tới đệ tử tốt, tại thượng cao tam sau đương nhiên cũng không có khả năng chậm trễ. Dương Việt Âm liền đã từng không thể tưởng tượng mà nói: "Nếu không là người ngẫu nhiên cũng sẽ khóa thượng đánh ngủ gà ngủ gật, ta thật sự muốn hoài nghi người trang vĩnh động cơ, như thế nào cũng không biết mỗi một ni!"

Làm sao có thể không biết mỗi một ni? Thẩm Ý quay đầu lại, nhìn về phía sau trên bảng đen đặt song song hai cái tên, trước mắt lại hiện lên kia thiên giữa trưa phòng học, màn hình kia đoan, huyền nhai thác nước trước, Tiểu Nhượng đối nàng nói, muốn lẫn nhau cố vũ, cùng nhau thêm du (cố gắng).

Nàng đầu gối lên cánh tay trong, nhin không được gọi lên khoe miệng, bí ần mà cười.

Tại kia thiên cùng Tiểu Nhượng nói chuyện sau, nàng liền lần nữa thu thập tâm tình, lần thứ hai vùi đầu vào khăn trương học tập trung. Trên thực tế, nàng thậm chí so trước càng nỗ lực. Chỉ cần vừa nghĩ tới hân lúc ấy biểu tình, đã cảm thấy ngực giống tràn đầy một đoàn hỏa, thức đêm xoát đề cũng tràn ngập động lực.

Dù sao, đây là bọn hân ước định a.

Mười hai tháng sơ, cao tam niên cấp lại nghênh đón một tháng một lần đại sự —— đệ tam học nguyệt cuộc thi bắt đầu.

Đối với cuộc thi lần này, Dương Việt Âm tin tưởng mười phần, nhưng lòng tin này chủ yếu không là biểu hiện khắp nơi trên người mình, mà là đối Thẩm Ý, "Tháng trước nhượng Tống Hàng đem người đệ nhất ngai vàng cấp đoạt, tháng này chúng ta được cướp về!"

Nàng nói cũng là đại gia cảm thấy hứng thú. Cùng khoa học tự nhiên ban niên cấp trước ngũ tổng có thay phiên biến hóa bất đồng, lần này văn khoa ban trước hai tên thần kỳ ổn định, tám mươi phần trăm thời gian là Thẩm Ý, dư lại hai mươi phần trăm là Tống Hàng. Dần dà, xem bọn hân lưỡng mỗi lần cuộc thi ai đệ nhất liền thành ngũ ban thậm chí sở hữu văn khoa ban một đại lạc thú.

Trước bởi vì Thẩm Ý liên tục liên tục năm lần đệ nhất, đại gia đối cái này trò chơi đều có điểm đánh mất hứng thú, hảo không dễ dàng Tống Hàng lại lần đầu tiên một lần, quần chúng nhiệt tình lần thứ hai bị châm, sôi nổi khai bàn hạ chú.

Thẩm Ý đương nhiên biết đồng học nhóm ý tưởng, cũng bị lộng được có chút khăn trương đứng lên. Bất quá nàng tự nói với mình, liền tính lại

bại bởi Tổng Hàng cũng không có gì, mấu chốt vẫn là từ cuộc thi trung phát hiện vấn đề, không cần bị một lần hai lần thất bại ảnh hưởng tâm tình.

Ngay tại như vậy khác nhau ý tưởng trung, đệ tam học nguyệt khảo thành tích đi ra, lại ngã rớt sở hữu người kính mắt. Lúc này đây nguyệt khảo văn khoa ban niên cấp đệ nhất không là Thẩm Ý, thậm chí cũng không phải Tổng Hàng, mà là một cái cho tới bây giờ không xuất hiện tại thành tích đứng đầu bảng người —— Chu Tĩnh Thư.

Này thiên tan học, Dương Việt Âm vừa đi một bên oán giận mà nói: "Chu Tĩnh Thư cái này hỏa tiễn tọa, lập tức thái hạ người cùng Tổng Hàng hai cái, cũng quá khoa trương! Nàng có phải hay không dùng thủ đoạn gì? Tác tệ? Hoặc là mông đối đề!"

Quan Việt Việt liên thanh phụ họa, "Không sai không sai, nàng khẳng định chính là vận khí tốt mông đối đề, nếu không không có khả năng! Tiểu Ý người đừng lo lắng, lần tới nàng tuyệt không sẽ lại có như vậy hảo vận khí!"

Hai người một bên chửi bới đồng học, một bên quan sát Thẩm Ý. Các nàng là thật có chút lo lắng nàng cảm xúc, bị Tổng Hàng vượt qua một lần liền tính, trước kia cũng không phải không có quá, nhưng Chu Tĩnh Thư. . . Nàng có thể chưa từng khảo đến quá Thẩm Ý đằng trước! Này hồi không chỉ khảo, phân số chênh lệch còn không tiểu, Thẩm Ý tổng phân 613, Chu Tĩnh Thư 633, ước chừng nhiều hai mươi phân!

Nghĩ đến Thẩm Ý trong khoảng thời gian này như vậy nỗ lực, cuối cùng cư nhiên như vậy cái kết quả, Dương Việt Âm đều cảm thấy đau lòng.

"Hảo, các người không cần lại nói bậy." Thẩm Ý rất cục đánh gãy các nàng, bài trừ cái cười, "Ta không sợ, đừng lo lắng. Phía trước ta quẹo phải, ngày mai gặp đi."

Dương Việt Âm cùng Quan Việt Việt có tâm đưa đưa nàng, lại sợ làm được quá mức ngược lại nhượng nàng khổ sở, đành phải nhìn nàng xoay người đi xa.

Thẩm Ý bồi túi sách, đi một mình tại quen thuộc đường phố thượng. Hôm nay thứ bảy, buổi chiều chỉ thượng hai tiết khóa liền phóng, vừa mới quá tứ điểm. Nếu như là thường ngày nàng khẳng định sẽ nắm chặt thời gian về nhà tiếp tục làm đề, hiện tại đã có điểm không có hăng say đến.

Nàng biết Dương Việt Âm các nàng đều tại nỗ lực an ủi nàng, hy vọng nàng không cần nghĩ nhiều, nhưng làm sao có thể không nhiều lắm tưởng. Từ nhìn đến thành tích đến bây giờ, cả ngày, nàng trong đầu đều chỉ có một suy nghĩ.

Nàng khảo tên thứ ba.

Toàn bộ cao trung tới nay, nàng thành tích từ trước tới nay lần đầu tiên rơi xuống đệ tam, bị đệ nhất danh Chu Tĩnh Thư chinh chinh quăng hai mươi phân, liên tên thứ hai Tống Hàng cũng so nàng nhiều mười hai phân.

Nếu đây là cao khảo, nhất phân chính là thành trăm hơn một ngàn người chênh lệch, nàng đã bị Chu Tĩnh Thư bỏ ra mấy vạn người đi. . .

Giống có một khối tảng đá lớn áp tại ngực, Thẩm Ý cảm thấy thở không nổi.

Chu Tĩnh Thư trước đây tốt nhất thành tích chính là niên cấp đệ tam, ngẫu nhiên còn sẽ bị song song ban Đàm Dĩnh áp đến thứ bốn thậm chí thứ năm, thăng lên cao tam sau trước hai lần nguyệt khảo cũng đều không có manh mối, Dương Việt Âm nói đúng, nàng tiến bộ quả thật rất nhượng người kinh ngạc.

Thẩm Ý đương nhiên không sẽ hoài nghi nàng làm cái gì động tác nhỏ, nàng chính là mờ mịt. Chính là nếu như là nàng không đủ nghiêm túc,

có điều chậm trễ, kết quả này nàng có thể tiếp thu, mặt sau lại tiếp tục cố gắng chính là, nhưng ở nàng lấy trước nay chưa có khắc khổ học tập một tháng sau, thành tích ngược lại lui bước, Thẩm Ý trừ bỏ khổ sở, còn có một loại một cước thải không không xuống dốc, không biết kế tiếp phải làm gì.

Chuyển quá một cái cong, nàng tùy ý giương mắt, chợt thấy một cái thân ảnh quen thuộc. Cao cao gầy teo, xuyên giáo phục, túi sách tùy ý đập bên phải biên trên vai.

"Tổng Hàng?"

Nam sinh quay đầu lại, đúng là một tan học liền chạy không ảnh nhi Tổng Hàng.

Thẩm Ý có chút kinh ngạc, "Người như thế nào ở chỗ này?" Nàng nhớ rõ, Tổng Hàng nhà ở tại khác một cái phương hướng, về nhà nói không nên xuất hiện tại nơi này a.

"Ta lại đây có chút việc." Tổng Hàng đơn giản đạo.

Thẩm Ý nga một tiếng, cũng không biết nên nói cái gì. Hiện tại nhìn đến Tổng Hàng sẽ chỉ làm nàng nghĩ đến nguyệt khảo thành tích, tăng thêm kích thích, nhưng nàng cũng không có khả năng quay đầu bước đi, Tổng Hàng lại không có làm sai cái gì, không nghĩa vụ thừa nhận nàng lừa gạt.

Hai người trầm mặc một khắc, Tổng Hàng đột nhiên hỏi: "Đối, người muốn thân thỉnh bắc đại mùa đông doanh phải không?"

Thẩm Ý dừng một chút mới gật đầu, "Ân. Đã cùng kiều lão sư nói qua, bắt đầu báo danh liền sẽ thân thỉnh."

Thanh hoa cùng bắc đại hàng năm đều sẽ cử hành trại hè cùng mùa đông doanh, từ toàn quốc phạm vi chọn lựa học sinh trung học tham gia, trong đó biểu hiện ưu dị có thể cao nhất đạt được ba mươi phân hàng phân,

đối với Thẩm Ý cùng Tổng Hàng loại này chỉ tại thanh bắc học sinh đến nói đương nhiên không thể bỏ qua. Năm nay trại hè khi Thẩm Ý bởi vì tại Sơn Tây tham gia viết văn đại tái không có thể báo danh, liền đem hy vọng đều bỏ vào mùa đông doanh.

"Ta thanh hoa cùng bắc đại đô hội đệ tài liệu, nhưng thanh hoa thông qua xác suất hẳn là tương đối thấp, liền nhìn bắc đại có thể hay không tuyển thượng."

Nàng nghĩ nghĩ, hỏi: "Người sao, cũng sẽ thân thỉnh sao?"

Tổng Hàng: "Ân, ta chỉ tính toán thân thỉnh thanh hoa. Có thể tuyển thượng liền đi, tuyển không thượng liền tính."

Hắn ngữ khí tùy ý, phảng phất này trên quý cơ hội với hắn mà nói cũng không phải cái gì tình thế bắt buộc đồ vật. Thẩm Ý trầm mặc một cái chớp mắt, đột nhiên hỏi: "Bất quá, ta có chút tò mò, người vì cái gì không thân thỉnh trại hè a? Trại hè nói, người thông qua xác suất sẽ càng cao đi."

Mùa đông doanh nhân số so trại hè giảm rất nhiều, thân thỉnh cũng phần lớn là văn khoa sinh, nhưng Tổng Hàng mặc dù là văn khoa sinh, cũng là cái khoa học tự nhiên thiên tài. Hắn là trường học áo số tuyển thủ, phân khoa trước khoa học tự nhiên thành tích vẫn luôn là niên cấp đệ nhất, sau lại hắn quyết định muốn đọc văn khoa khi, liên hiệu trưởng đều kinh động, chủ nhiệm lớp niên cấp chủ nhiệm hiệu trưởng luân phiên ra trận cũng không có thể khuyên ngăn đến, mắt mở trừng trừng nhìn hắn từ nhất ban chuyển đến ngũ ban.

Hảo tại hắn đi văn khoa ban cũng không có buông tha áo số, tiếp tục tham gia huấn luyện, cuối cùng thành công lấy năm trước toàn quốc cao trung toán học thi đấu nhất đẳng thưởng.

Số cạnh hưởng tới là các loại thi đua trong khó khăn nhất, thất trung càng không có văn khoa sinh lấy áo số quốc một tiền lệ. Thẩm Ý nghe nói

niên cấp thượng lão sư bây giờ còn sẽ cảm khái, nếu Tống Hàng còn tại khoa học tự nhiên ban, sang năm thất trung không chuẩn có thể cạnh tranh một chút toàn tỉnh khoa học tự nhiên Trạng Nguyên.

Tống Hàng tình huống như vậy, cho dù đi thanh hoa tham gia cũng là khoa học tự nhiên loại ngành học doanh, danh ngạch càng nhiều trại hè quả thật thích hợp hơn.

Nam sinh nghe vậy khóe miệng một câu, lộ ra cái lười nhác cười, "Làm chi, sợ ta đoạt người danh ngạch a? Thật nhỏ mọn, ta lại không thân thỉnh bắc đại. Đụng không."

"Ta không là ý tứ này." Thẩm Ý sốt ruột tưởng giải thích, Tống Hàng lại một bộ cười cười bộ dáng, giống như đem nàng xem thấu dường như.

Thẩm Ý cả ngày tâm tình đều không hảo, bị như vậy một thứ nháy mắt lâm vào trầm mặc, một lát sau, nhún vai đạo: "Người thân thỉnh bắc đại ta (tập thể) cũng không sợ a. Mùa đông doanh đều là nhìn ba năm chinh thể thành tích, ta với người đụng thượng bọn họ cũng là tuyển ta không chọn người."

Tống Hàng: "..."

Thẩm Ý giận dữ nói xong, nhìn xa xa chiếc xe. Tống Hàng chậm chạp không có thanh âm, chậm rãi nàng khí qua, lại bắt đầu lo lắng, chính mình là không phải đã nói đầu?

Tính thượng sắc Trần Dao Dao lần đó, đây đã là nàng lần thứ hai nói hản thành tích không bằng nàng, coi như là sự thật cũng có chút cuồng, huống chi chính mình còn mới vừa khảo tập. . .

Nàng thử quay đầu lại, lại phát hiện Tống Hàng chính nhìn chăm chăm nàng, mặt thượng cư nhiên còn mang theo cười, "Không sai mà. Ta

còn tưởng rằng người bị Chu Tĩnh Thư đánh héo, hiện tại xem ra, vẫn là có sĩ khí tại."

Thẩm Ý sững sốt.

Tống Hàng cất bước liền đi phía trước đi, Thẩm Ý vội vàng đuổi kịp, "Người có ý tứ gì?"

Hắn không phản ứng nàg, Thẩm Ý đành phải tiếp tục đi theo. Nam sinh chân trường bước chân đại, nàg cơ hồ muốn chạy chậm mới không bị vứt bỏ, vóc vụng bộ dáng giống cái tiểu hài tử.

Tống Hàng liếc trong chốc lát, rốt cục lòng từ bi hoãn đặt chân bước, "Biết người suy nghĩ cái gì. Nhưng người không có phát hiện, trừ bỏ chúng ta ba cái, lớp học cái khác đồng học bài danh biến hóa cũng rất đại sao?"

Thẩm Ý nháy mắt mấy cái. Nàg quả thật không có phát hiện, trên thực tế, tại biết chính mình thành tích sau, nàg sẽ không có tâm tình đi quản người khác.

Bất quá, tuy rằng Quan Việt Việt vẫn là lót đáy, nhưng Dương Việt Âm thứ tự quả thật tăng lên lục bảy tên, phân số cũng vượt qua năm trước một bản tuyển hai mươi mấy phân. . .

"Thăng lên cao tam, rất nhiều người học tập trạng thái đều đã xảy ra biến hóa, cao nhất cao nhị nô đùa người hồi tâm, nỗ lực người càng nỗ lực. Chu Tĩnh Thư trước học tập cũng coi như khắc khổ, nhưng này một học kỳ nàg trạng thái rõ ràng bất đồng. Lần này toán học cuộc thi cuối cùng lưỡng đạo đại đề, nàg đều đã từng tìm ta hỏi qua cùng loại đề hình, cho nên nàg lần này toán học khảo đến 141 ta một chút đều không ngoài ý muốn."

Thẩm Ý nắm chặt quai đeo cặp sách tử, rất chậm mà nói: "Người là muốn nói, ta trước kia khảo đề nhất chỉ là bởi vì ta so người khác đều nỗ

lực, hiện tại người khác cũng nỗ lực, ta liền. . . Khảo không đến đệ nhất sao?"

Nàng liền thanh âm đều có điểm phát khỗ. Bởi vì, đó cũng là nàng cả ngày đều ần ần lo lắng.

Chu Tĩnh Thư biến hóa nàng đương nhiên phát hiện, có thể nàng đã không có cách nào càng nỗ lực, cho nên mới cảm thấy mờ mịt.

Chẳng lẽ chính mình chỉ có thể mắt mở trừng trừng nhìn người khác truy thưởng thậm chí vượt qua nàng sao?

"Ta là muốn nói, người không cảm thấy chính mình nỗ lực qua đầu sao?" Tống Hàng nói.

Thẩm Ý ngạc nhiên.

"Cuối cùng một đạo đại đề, Chu Tĩnh Thư tìm ta hỏi qua cùng loại đề hình, nhưng người thưởng học kỳ liền làm quá loại này đề. Chúng ta thảo luận quá. Người lần này vì cái gì sẽ sai? Người cuộc thi khi suy nghĩ cái gì?"

"Ta. . ." Nàng cứng họng. Tống Hàng nói cuối cùng một đạo đại đề nàng có ấn tượng, trên thực tế khảo hoàn không bao lâu nàng liền kịp phản ứng chính mình hẳn là làm sai, còn ảo não đã lâu, nói cuộc thi khi như thế nào liền không nghĩ ra được.

"Ta khả năng có chút không đủ chuyên tâm. . ."

"Không yên lòng chỉ biết làm sai đơn giản đề, quá mức khẩn trương, được mất tâm rất trọng mới có thể dẫn đến đầu óc thả lỏng không xuống dưới, sẽ làm đề cũng làm không xuất." Hắn đầu đề câu chuyện một chuyển, "Lại nói, nói người cuộc thi khi không đủ chuyên tâm, người chính mình tin sao?"

Thẩm Ý nói không nên lời nói.

Tống Hàng nhún nhún vai, hạ cuối cùng kết luận, "Chu Tĩnh Thư có thể càng nỗ lực, bởi vì nàng nguyên lai không tính đặc biệt nỗ lực, nhưng người cư nhiên còn có thể trạng thái như cũ thượng tiếp tục tăng lên, ta thật sự rất kinh ngạc. Không chỉ là một tháng này, người thăng lên cao tam sau, học tập liền so cao nhất cao nhị còn muốn liều. Ta trước cũng nghĩ quá muốn hay không nhắc nhở người, nhưng sau lại cảm thấy, có lẽ có vài người liền thích hợp loại này liều mạng học tập phương thức, cho nên tưởng chờ hai tháng nhìn nhìn lại. Hiện tại xem ra, trường ban cũng không phải siêu nhân, cứ thế mãi là chống đỡ không được."

Nói xong này đó, bên cạnh vừa mới trải qua một cái quầy bán quà vặt, hẳn dừng lại quét mã mua một bình sữa chua, trát thượng ống hút một bên uống một bên chờ nàng kịp phản ứng.

Thẩm Ý trong đầu lộn xộn, một đôi mắt trừng hẳn. Tống Hàng nói giống như có đạo lý, nhưng lại cùng nàng vẫn luôn cách làm tương bội. Cho nên, nàng vấn đề không là không đủ nỗ lực, mà là rất nỗ lực, rất để ý?

Liền giống nàng lặp đi lặp lại tự nói với mình, không cần bị một lần hai lần thất bại ảnh hưởng tâm tình, nhưng trên thực tế, chính là bởi vì nàng sẽ bị ảnh hưởng tâm tình, mới có thể theo bản năng như vậy thôi miên chính mình. . .

Tống Hàng cắn ống hút, còn tại uống sữa chua, nàng bỗng nhiên toát ra cái ý tưởng, "Người không phải là cố ý chờ ở chỗ này đi? Người tại chờ ta?"

Lời vừa ra khỏi miệng nàng liền hối hận, quả nhiên, Tống Hàng giương mắt, mặt không đổi sắc mà nhìn hướng nàng.

Thẩm Ý thầm mắng mình thật sự có bệnh. Nàng cùng Tống Hàng tuy rằng thứ tự tổng là ai, nhưng kỳ thật căn bản không nhiều thực, trừ bỏ thảo

luận đề mục đều không như thế nào nói chuyện. Nói Tống Hàng chuyên môn chờ ở chỗ này liên vì an ủi nàng, nàng là nhiều đại mặt mới có thể nghĩ như vậy a!

Nàng có chút quần bách, Tống Hàng phun ra ống hút, nói: "Ta nhìn thấy người lại đây, đầu đều khoái cúi đến địa thượng, nhất thời nhìn không được."

"Nga." Thẩm Ý khô cần đạo.

Hai người đứng ở bên đường, lại là một trận trầm mặc.

Tống Hàng: "Đi, nên nói ta cũng nói, dư lại người chính mình tưởng đi. Ta địa phương đến, ngày mai trường học thấy."

Nga đối, hắn vừa mới nói quá, hắn đến bên này là có việc. Bất quá. . .

"Người lại đây là có chuyện gì a?" Nàng nhin không được hỏi.

Tống Hàng nghiêng nghiêng đầu, chỉ vào bên cạnh chiêu bài, Thẩm Ý ngẩng đầu vừa thấy, rõ ràng là cực đại "Không trung chi thành vông già" sáu cái chữ to.

Tống Hàng: "Ta cùng bằng hữu ước hảo, hôm nay muốn tổ đội đoàn chiến, cố ý lại đây."

Thẩm Ý: "... . . ."

Người nhượng ta thả lỏng, nhưng người lão nhân gia. . . Không khỏi cũng có chút quá mức thả lỏng đi? !

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 22 : 22

Bởi vì Tống Hàng nói, Thẩm Ý trở lại gia khi tâm tình so cùng Dương Việt Âm các nàng chia tay khi còn muốn phức tạp.

Mụ mụ hôm nay lại trực đêm ban, trong nhà trống rỗng một cá nhân đều không có, nàng đem túi sách một ném liền tài ngã xuống giường, trừng vách tường suy nghĩ xuất thần. Trong đầu giống như đang suy nghĩ gì nhiều ít, lại giống như cái gì đều không tưởng, dương quang thấu qua cửa sổ chiếu vào đến, trên mặt đất đầu xuất một cái kéo dài bóng dáng, chậm rãi, nàng liền như vậy đang ngủ.

Lại tỉnh lại khi trời đã tối rồi, điện thoại di động biểu hiện thời gian tám giờ bốn mươi lăm, Thẩm Ý phát hiện mình cư nhiên liền như vậy nằm úp sấp ở trên giường ngủ một giấc. Nàng phiên cái thân, nhìn đỉnh đầu thanh quả táo đèn treo, rốt cục lần đầu tiên thừa nhận, có lẽ Tống Hàng nói là đúng.

Nàng quá mệt mỏi.

Mỗi ngày thức đêm, xoát đề đến rạng sáng một hai điểm mới ngủ, ngày hôm sau sáu giờ rưỡi liền muốn rời giường, nàng đã nghiêm trọng giấc ngủ không đủ, có đôi khi rửa mặt đều sẽ bị chính mình hắc đôi mắt dọa đến.

Anh ngữ lão sư nói: "All work and no play makes Jack a dull boy." Cho nên, nàng thật sự yêu cầu điều chỉnh chính mình trạng thái sao?

Thẩm Ý nằm ở đằng kia phát sầu trong chốc lát, bụng bỗng nhiên lộc cộc gọi một tiếng, lúc này mới nhớ tới chính mình còn không ăn cơm chiều. Trong tủ lạnh có đồ ăn, nàng vốn là tính toán làm thịt ti mật, lúc này lại bò lên đến từ trong tủ treo quần áo phiên xuất một chén mì ăn liền phao thượng.

Sở Tuệ làm hộ sĩ, đối loại này rác rưởi thực phẩm đều kính nhi viễn chi, Thẩm Ý bị nàng ảnh hưởng cũng rất ít ăn, đêm nay lại tràn ngập một cỗ phóng túng xúc động.

Dù sao đều khảo tạp, lại ăn nhiều một chén mì ăn liền cũng không chết được, tùy tiện đi.

Rất khoái, trong phòng liền tràn ngập hương sủi phở mì thịt bò kho tàu quen thuộc hương vị, Thẩm Ý còn cắt căn chân giò hun khói trắng, vừa ăn mặt một bên phiên di động.

Lớp đàn trong đêm nay rất náo nhiệt, đại gia nguyên bản tại thảo luận gần nhất có nhất bộ rất hỏa điện ảnh chiếu phim, không hiểu được có thể hay không bài trừ thời gian đi nhìn, lại bỗng nhiên nhảy ra cá nhân nói: "Còn không chúc mừng Tinh Thư người khảo đệ nhất! Người thật sự là quá lợi hại, toán học cư nhiên có một trăm hơn bốn mươi phân, liền so Tổng Hàng thiếu vài phần, ngày mai có thể mượn hạ người quyền tử cho ta xem sao?"

Là Trần Dao Dao.

Thẩm Ý ăn mì khẽ dừng động tác. Ban ngày thành tích đi ra khi Trần Dao Dao liền biểu hiện được rất hưng phấn, hiện tại cư nhiên lại tại đàn trong nói, Thẩm Ý đại khái có thể đoán được ý tưởng của nàng, trước như vậy đại cãi nhau một trận, nàng còn lấy thành tích sặc nàng, hiện tại nhìn đến chính mình bị tể đi xuống, Trần Dao Dao hẳn là cao hứng phi thường đi. . .

Nàng vừa nói, này Dư Đồng học cũng lập tức đuổi kịp cái này đề tài. Chu Tĩnh Thư bạo lãnh đoạt giải nhất tại toàn bộ văn khoa ban đều là một đại sự, ban ngày đã oanh động quá một vòng, giờ phút này có nam sinh miệng thiếu đạo: "Người này hồi nhưng làm trưởng ban cùng Tổng Hàng đều tể đi xuống, giang hồ đệ nhất cao thủ cùng đệ nhị cao thủ cùng nhau cho người đương làm nền, có sắp xếp mặt!"

So với đến Chu Tĩnh Thư ngược lại là rất khiêm tốn, "Các người biệt khoa trương! Ta lần này chính là vận khí tốt, lần tới khẳng định liền không ta chuyện gì."

Đệ nhất danh vĩnh viễn là đại gia nghị luận trung tâm, nhất là loại này hắc mã giết xuất đệ nhất, từ trước nàng là trung tâm khi cũng không cảm thấy có cái gì, hiện giờ rơi xuống mới biết được chênh lệch.

Này Dư Đồng học còn nói chút cái gì, Thẩm Ý không có lại nhìn, điểm đánh tả thượng giác lui ra ngoài.

Lớp đàn phía dưới chính là quen thuộc mũ lưỡi trai hình cái đầu, nàng đem cầm đặt tại bàn học thượng, nhìn màn hình im lặng không ngữ.

Trong khoảng thời gian này, nàng cùng Tiểu Nhượng cũng liên hệ quá mấy lần, không có giống nhau trước như vậy triệt để chặt đứt liên hệ. Nàng biết Tiểu Nhượng công tác rất bận, một tháng này luôn luôn tại Vân Nam khẩn trương quay phim tân diễn. 《 trường sinh 》 là nhất bộ võ hiệp kịch, có rất nhiều đánh diễn, Tiểu Nhượng từ trước tuy rằng chụp quá động tác diễn, nhưng chưa từng có phân lượng như thế trọng, cho dù tháng mười ký hạ hợp đồng sau liền khẩn cấp huấn luyện nửa tháng, chân chính khai chụp vẫn là ăn đủ đau khổ, quang là mỗi ngày điều uy á liền điều được cánh tay đều muốn sưng lên.

Cùng lúc đó, hắn còn muốn rút thời gian chuẩn bị nghệ khảo. Ương ảnh thủ ảnh chờ trường học biểu diễn hệ sơ thí đều đem qua sang năm 2

nguyệt cử hành, nghệ khảo lão sư chuyên môn đi theo Vân Nam, mỗi đêm kết thúc công việc sau giành giật từng giây cho hẳn lên lớp. Tiểu Nhượng ban ngày bị tra tấn một vòng, buổi tối còn muốn lại bị tra tấn một vòng, mỗi ngày đều khổ không thể tả.

Cũng bởi vậy, hai người mấy lần nói chuyện phiếm đều là vội vàng kết thúc, thêm cùng nhau cũng không vượt qua mười lăm phút, càng không muốn nói video gì gì đó.

Người hiện tại đang làm cái gì a? Đã lâu không thấy được người, chụp diễn khổ cực như vậy, không biết người có hay không biến gầy, vẫn là Vân Nam tử ngoại tuyến nhượng người biến hắc?

Thẩm Ý ngón tay xẹt qua màn hình, mạn vô mục đích mà nghĩ.

Tại như vậy ban đêm, như vậy thời khắc, nàng phát hiện mình phá lệ tưởng niệm hẳn.

Nàng bỗng nhiên quyết định không lại nhẫn nại, ngồi xuống phùng di động một trận ắn, phát rồi câu đi qua, "Người kết thúc công việc sao?"

Không có hồi phục.

Thẩm Ý đợi năm phút đồng hồ, thất vọng mà thở dài, đi phòng bếp đem thang đảo, bát ném đến thùng rác, lại từ trong tủ lạnh lấy cái quả táo, một bên cắn một bên ngồi trở lại đi, lại kinh ngạc phát hiện điện thoại di động trên màn ảnh nhiều một câu.

"Kết thúc công việc. Hôm nay buổi tối không ta diễn, sớm kết thúc công việc."

Nàng quả táo cũng không kịp nuốt xuống, cắn nó liền păng păng păng hồi đạo: "Phải không? Kia người hiện tại tại lên lớp?"

"Ha ha ha không có! Ta đem nghệ khảo lão sư chạy về Bắc Kinh! Ta cùng Văn Xương ca nói, ta ban ngày muốn bị điếu đứng lên đánh đã rất thâm, các người buổi tối lại như vậy tra tấn ta ta liền sống không nổi nữa. Dù sao nghệ khảo còn có hai tháng, chờ ta kết thúc bên này quay phim chuyển giống phía sau núi lại nhượng lão sư lại đây đi, ta hiện tại trước tự mình chuẩn bị. Bọn họ đáp ứng, cho nên —— ta đêm nay là tự do hoạt động thời gian!"

Thẩm Ý nhìn kia một trường đoạn nói, đều có thể tưởng tượng nam sinh mi phi sắc vũ, nhin không được cười lên một tiếng, "Kia người tại như thế nào tự do hoạt động? Đi ngủ?" Hắn trước lão oán giận ngủ không đủ tới.

"Ngủ cái gì giấc, lãng phí sinh mệnh! Ta tại cùng băng hữu chơi game! Đã lâu đoàn chiến!"

Thẩm Ý: "..."

Tại sao lại là đoàn chiến! Các người nam sinh thế giới trừ bỏ trò chơi liền không cái khác sao? !

Nàng lại vừa bực mình vừa buồn cười, Tiểu Nhượng lại hỏi: "Người sao, người đang làm gì? Lại làm đề a?" Trước mấy lần bọn họ nói chuyện phiếm, nàng đều tại xoát đề.

Thẩm Ý: "Không. Ta mới vừa tỉnh ngủ ăn xong cơm."

Tiểu Nhượng ngạc nhiên nói: "Như vậy ngủ sớm giấc? Oa Saipan trường hôm nay thông suốt, biết đối chính mình hảo điểm." Hắn chợt nhớ tới đến, "Nga đối, có phải hay không lại nguyệt khảo, người khảo thế nào? Trở về đệ nhất sao?"

Thẩm Ý tay đứng ở bàn phím thượng. Như là một cái khí cầu bị trạc phá, nguyên bản mỏng manh hảo tâm tình nháy mắt không còn sót lại chút

gì, nàng chợt phát hiện, so với nhìn đến đồng học nhóm truy phủng tân đệ nhất, nàng càng không tưởng đối mặt biết cái này sự Tiểu Nhượng.

Rõ ràng một cái nguyệt trước mới ước hảo muốn cùng nhau thêm du (cố gắng), có thể mới vừa nói xong, chính mình liền khảo cái từ trước tới nay kém cỏi nhất thành tích. Nàng cơ hồ khó có thể mở miệng.

"Ta khảo. . . Không tốt lắm."

Tiểu Nhượng nhìn đến này đi tự, tươi cười nhất đốn, chậm rãi tọa thẳng thân thể.

Tuy rằng nhìn không tới nàng biểu tình, nhưng từ văn tự cũng có thể cảm giác ra cảm xúc. Ở chung mấy ngày nay, nàng đối thành tích có nhiều coi trọng hẳn lại rõ ràng bất quá, nàng nỗ lực hẳn cũng toàn xem ở trong mắt.

Hiện tại, nàng nói khảo được không hảo. . .

Thậm Ý tự bạo tự khí mà nói xong, ngay cả điện thoại di động cũng không dám nhìn.

Nàng sợ Tiểu Nhượng an ủi nàng, kia sẽ chỉ làm nàng càng thêm nan kham, nhưng bất an an ủi hẳn có năng lực nói cái gì vậy?

Nói đến nói đi, vẫn là quái nàng không có khảo hảo. . .

"Ai, người tưởng chơi game sao?" Tiểu Nhượng rốt cục mở miệng, cũng là nàng hoàn toàn không ngờ đến nói.

Thậm Ý ngân ngơ.

Tiểu Nhượng nói: "Ta hôm nay khó được nghỉ, lão sư lại đi rồi, trộm được kiếp phù du nửa ngày nhàn, người cũng vừa khảo hoàn thử, liền nghỉ ngơi một chút đi. Ta mang người ăn gà, chúng ta đi trò chơi trong giết

người, bao người giết hoàn sau đó ngủ ngon giấc, ngày mai đứng lên cái gì phiền não đều không có!"

Thẩm Ý bị hấn quấy rầy tiết tấu, một lát sau mới nói: "Có thể, ta không đánh quá. . ."

Nàng duy nhất đùa điện thoại di động trò chơi chính là phim hoạt hoạ nông trường, vẫn là bị Quan Việt Việt cùng Dương Việt Âm mạnh mẽ yêu cầu tham dự.

"Người không đánh quá không quan hệ a, đều nói ta mang người. Tiểu gia ta chính là cao thủ, cam đoan mang người ăn thượng gà!"

Thẩm Ý nhìn hấn phát lại đây vẫn tự, tưởng khởi Tống Hàng cũng nói nàng muốn học hội thả lỏng, nếu hấn thả lỏng dựa vào chơi trò chơi, có lẽ, nàng cũng có thể thử thử?

Nàng cắn răng một cái, "Hảo, chơi liền chơi!"

Nàng đồng ý, Tiểu Nhượng lập tức phát đến chỉ thị, Thẩm Ý điện thoại di động trong liên trò chơi đều không trang bị, còn phải đi trước download. Tiểu Nhượng miệng trong "Ăn gà" tên đầy đủ gọi 《 tuyệt địa cầu sinh: kích thích chiến trường 》, Thẩm Ý trước cũng nghe lớp học nam sinh nói quá, tại chờ trang bị quá trình trong, Tiểu Nhượng cho nàng đại khái giải thích một chút: "Cái này trò chơi liền là một cái người hoặc là mấy người tổ đội, bị nhảy dù đến một cái trên đảo, cái này trên đảo còn có rất nhiều mặt khác đội ngũ người, chúng ta muốn tại trên đảo tìm kiếm được vũ khí, sau đó chém giết lẫn nhau, cái gì đội ngũ sống đến cuối cùng liền thắng. Bởi vì thắng người sẽ thu được 'Đại cát đại lợi, đêm nay ăn gà' nhắc nhở, cho nên cái này trò chơi lại bị gọi thành 'Ăn gà'. Đã hiểu sao?"

Thẩm Ý cái hiểu cái không mà gật gật đầu, Tiểu Nhượng nói: "Tính, không hiểu cũng không quan hệ, đến lúc đó đánh đứng lên ta sẽ lại cho người giải thích. Download hảo sao?"

Download hảo, Thẩm Ý điểm khai trò chơi, liền truyền đến một trận kích dương âm nhạc thanh. Trang đầu nhượng nàng lựa chọn đồ bộ phương thức, Tiểu Nhượng hỏi: "Người có WeChat sao? Ta đều là chơi WeChat khu, người WeChat đăng ký đi ta tương đối tốt mang người."

Thẩm Ý có WeChat, chẳng qua bình thường rất ít dùng, nàng đăng Lục Tiến về phía sau hệ thống trước nhượng thiết trí cơ sở tư liệu, Thẩm Ý tại lấy danh phân đoạn phạm khó.

Nàng vốn là muốn gọi Tiểu Ý, nhưng tên này đã bị chiếm, nàng nghĩ nghĩ, đưa vào chính mình phim hoạt hoạ nông trường tên: Tiểu Ý không quá tiểu.

Đây là Dương Việt Âm giúp nàng lấy, lúc ấy nàng cười nói: "Tên này rất thích hợp người, Tiểu Ý không quá tiểu —— chính là đại ý! Tiểu Ý, trò chơi thế giới, có thể ngàn vạn không cần đại ý a!"

Thẩm Ý một bắt đầu không thích, dùng lâu cư nhiên cũng thói quen, còn cảm thấy đỉnh khả ái.

"Lấy hảo sao, người gọi là gì?"

Trên màn ảnh phương bắn ra Tiểu Nhượng tin tức, nàng vội lui ra ngoài hồi phục đạo: "Tiểu Ý không quá tiểu."

Tiểu Nhượng: "..."

Thẩm Ý cảm thấy phản ứng của hắn có chút kỳ quái, hỏi: "Làm sao vậy?"

Tiểu Nhượng vội vàng ngăn chặn trụ một ít kỳ quái liên tưởng, nói: "Không có gì, ta trước thêm người bạn tốt, sau đó mời người tổ đội. Ta bằng hữu vừa vặn cũng trở lại, chúng ta có thể cùng nhau đánh."

Hắn vừa nói như thế Thẩm Ý mới nhớ tới, nga đối, hắn vốn là cùng băng hữu tại chơi game. Hiện tại xem ra, là bởi vì băng hữu có việc rời đi, hắn mới rút ra không nhìn đến nàng tin tức.

Bất quá hắn băng hữu, ai a. . .

Suy nghĩ còn không chuyển hoàn, nàng đã thu được thêm nàng vi bạn tốt tin tức nhắc nhở, Thẩm Ý thông quá hậu quả nhưng bị mời đến một đội ngũ trong.

Chỉ thấy đầy trời tuyết bay trên màn ảnh, trừ bỏ nàng, quảng trường trong còn đứng ba cái khiên thương (súng) nhân vật mô hình, đều là nam tính. Thẩm Ý không biết cái gì là Tiểu Nhượng, đang tại do dự, trong đó một cái liền cho nàng phát gởi thư tức, "Nhìn đến góc phải có cái tiêu micro sao? Người điểm một chút, là có thể cùng đội hữu khai ngữ âm. Như vậy chúng ta nói chuyện phương tiện một ít."

Thẩm Ý sớm đã bị yêu cầu thỉnh thoảng lui ra ngoài đáp lời thao tác lộng được phiên lòng, lập tức dựa theo hắn chỉ thị điểm hạ, gần ngủi ồn ào sau, nàng vừa vặn nghe được Tiểu Nhượng thanh âm quen thuộc, "Tinh Phạm, Tây Thừa, ta kéo cái băng hữu tiến vào. Chúng ta vừa lúc tứ sắp xếp, cũng không cần lại xứng đôi người xa lạ."

Tiếng nói vừa dứt, một cái lưỡi biếng, có chút cà lơ phất phơ giọng nam cũng vang lên, "Cái gì người a, người còn có băng hữu khác? Ta nói người đủ có thể a, bên ngoài oanh oanh Yến Yến như thế nào như vậy nhiều, có ta cùng Tinh Phạm cùng người còn chưa đủ sao?"

Cùng hắn so với đến, một thanh âm khác liền lãnh khốc nhiều, "Là trước cùng người đánh quá cái kia điện tranh cử tay sao? Là hắn ta liền đồng ý, đồ ăn gà không cần."

Bị điểm đến đồ ăn gà Thẩm Ý: ". . ."

Nàng trước tự biết xấu hổ ba giây, bỗng nhiên kịp phản ứng, chờ một chút, cái thứ hai thanh âm như thế nào có chút quen thuộc?

Giọng Bắc Kinh, có một chút giọng mũi, còn có kia sợi không kiên nhẫn. . . Tiểu Nhượng vừa mới gọi Tinh Phàm, cho nên, cái này người chính là từng bị bọn họ điện thoại trên cột quá Kha Tinh Phàm?

Kia Tây Thừa, chính là cái kia cùng Tiểu Nhượng lục quá đồng nhất đương tổng nghệ tiết mục, quan hệ rất hảo nam minh tinh Phó Tây Thừa?

Tiểu Nhượng kéo hai người kia cùng nhau cùng chính mình chơi game? !

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 23 : 23

Bởi vì khẩn trương, nàng không cẩn thận đảo hít vào một hơi, bên kia nhất thời một tĩnh.

Tựa hồ lúc này mới chú ý tới trên màn ảnh tân đội hữu giới tính cùng bọn họ không quá nhất dạng, Phó Tây Thừa nói: "... Nữ a?"

Tiểu Nhượng: "Ân, ta bằng hữu, lần đầu tiên chơi đùa. Chúng ta mang nàng một chút đi."

Kha Tinh Phàm không lên tiếng, Phó Tây Thừa kéo dài thanh âm, "Vẫn là cái tân thủ?"

An tĩnh. An tĩnh.

Thẩm Ý cảm thấy, không khí giống như có chút vi diệu, nghĩ chính mình làm tân nhân hẳn là chủ động một chút, vì thế nói: "Ách, các người hảo, ta là Tiểu Nhượng đồng học. Ta không chơi quá cái này trò chơi, hẳn là sẽ đánh đến rất không xong, cho nên..."

Nếu các người thật sự không cần đồ ăn gà, ta có thể rời khỏi.

Những lời này không nói ra khỏi miệng, cũng là nàng giờ phút này chân thực ý tưởng. Nàng không nghĩ tới cùng Tiểu Nhượng cùng nhau chơi game bằng hữu cư nhiên là hai người kia, đại buổi tối nhượng ba cái nam minh tinh mang theo nàng ăn gà, kỳ thật hai cái vẫn là không biết, này trải qua nghe đứng lên rất mộng ảo, nàng quang là suy nghĩ một chút đã cảm thấy tim đập đều gia tốc, đầu cũng có chút vựng.

Hay là thôi đi...

Nữ hài thanh âm tiểu tiểu, lộ ra cổ khăn trắng, giống trong suốt suối nước, rơi vào vài cái nam sinh trong tai.

Lại là hai giây an tĩnh sau, Phó Tây Thừa bỗng nhiên cười rộ lên, "Không quan hệ, không sẽ chơi cũng không quan hệ. Người là tiểu nương đồng học, đó chính là chúng ta đồng học! Đường nhiên muốn dẫn người chơi!"

Thẩm Ý không nghĩ tới hẳn sẽ như vậy nhiệt tình, có chút giật mình, nhưng nàng càng không thể tưởng được chính là, Tiểu Nương giờ phút này bạn tốt lan trong chính không ngừng thu được Phó Tây Thừa phát tới tin tức: "Tình huống nào a người? Đây ai? Đồng học? Tiểu tử người đủ có thể a, cứ nhiên đối đồng học xuống tay, như thế nào muốn nói vườn trường luyện ái a?"

Tiểu Nương một cái đầu hai cái đại, chỉ có thể may mắn hẳn còn có chút đúng mực, biết phát tin tức mà không phải trực tiếp hỏi, "Nói hươu nói vượn chút cái gì, đây là ta trưởng ban! Cho ta sao tác nghiệp làm ôn tập bút ký trưởng ban! Ta còn muốn dựa vào nàng tráo, người trong chốc lát không muốn nói nói bày đặc tội với người gia!"

Phó Tây Thừa nga một tiếng, "Kia là ta nói bày, nguyên lai người không là đối đồng học xuống tay —— người là đối trưởng ban xuống tay? Ta thật sự là coi khinh người, nguyên lai khảo hai trăm phân cũng có đại mộng tưởng!"

Tiểu Nương: "..."

Hảo tại Phó Tây Thừa khai đủ vui đùa, rốt cục lòng từ bi đạo: "Yên tâm, người lần đầu tiên mang nữ hài tử đến cùng nhau chơi game, đường ca ca nhất định cho người chống đỡ tức trưởng học! Chúng ta đêm nay cái khác cũng không làm, liền giúp người cùng nhau mang muội ăn gà!"

Tiểu Nhượng đã lười đi giải thích không là hản tượng như vậy, chỉ nói là: "Người khổng chế được chút."

Thẩm Ý cảm thấy trong đầu các loại ý tưởng tại loạn độn, Phó Tây Thừa đáp ứng, Tiểu Nhượng lại không thanh âm, kia nàng muốn làm như thế nào? Thật sự cùng nhau đánh sao? Có thể nàng căn bản không sẽ, kéo chân sau có thể hay không bị mắng a? Dương Việt Âm các nàng nói quá, trò chơi trong đồ ăn gà đội hữu đều sẽ bị mắng!

Không được, vẫn là trốn chạy đi...

Rời khỏi nói còn không xuất khẩu, liền nghe được Kha Tinh Phàm không kiên nhẫn mà nói: "Hảo không? Ta mở."

Hạ một giây, màn hình nhảy chuyển, biểu hiện "Thêm tái trung" .

Thẩm Ý: "..."

Cư nhiên liền như vậy bắt đầu!

Cùng với "Người đã tiến vào kích thích chiến trường, thêm du (cố gắng) bộ đội đặc chủng" thanh âm, Thẩm Ý phát hiện mình đi tới một cái sân bay, chung quanh trừ bỏ nàng còn có rất nhiều người, đại gia giống như đều đang chờ cái gì.

Tiểu Nhượng hợp thời giải thích: "Chúng ta trong chốc lát muốn ở chỗ này lên phi cơ, sau đó nhảy dù, người nếu không biết nhảy chỗ nào, liền đi theo ta."

Đi theo ta.

Ba chữ kia nhượng Thẩm Ý trong lòng như là có một mảnh lông chim cào quá, tô tô ma ma ngựa, bỗng nhiên liền yên ổn.

Nàng thở sâu. Nếu đã bắt đầu, hiện tại cũng không có thể lại đi, rõ ràng điều chỉnh tâm tính, nghiêm túc cảm thụ khởi cái này trò chơi.

Trì hoãn này mấy chục giây, bọn họ đã thượng phi cơ, chỉ nghe từng trận tiếng gầm rú trung, một trận phi cơ đang tại không trung bay lượn. Phía dưới là xanh thẳm nước biển, trung gian một tòa đảo nhỏ, hẳn là chính là bọn họ hôm nay chiến trường.

Thẩm Ý lúc này rốt cục có rảnh nhìn khởi nàng ba cái đội hữu ID, chỉ thấy góc trên bên phải thành viên lan trong biểu hiện, 1 gào to "Triều dương khu cảnh hoa", 2 gào to "kkkkkkk", dư lại 3 hào thì gọi "Đa tạ đa tạ khách khí" .

... Này đều cái gì loạn thất bát tao?

Thẩm Ý đại khái đoán ra cuối cùng một cái hẳn là Tiểu Nhượng, nhện không được cười lên một tiếng. Hẳn gọi tên này, là dự bị tại mỗi lần giết chết đối thủ khi, có thể trực tiếp dùng tên nói cho đối phương "Đa tạ đa tạ khách khí" sao? Cũng quá trung nhị.

Thỗ tào hoàn ngồi cùng bàn, nàng do dự một cái chớp mắt, hỏi: "Cái kia 'Triều dương khu cảnh hoa' là ai a?"

"Ân, trưởng ban gọi ta phải không?" Phó Tây Thừa cười nói, "Đều nói 'Triều dương khu cảnh hoa', kia còn có thể là ai? Đương nhiên là chính là bất tài tại hạ."

Thẩm Ý còn không kịp phản ứng hẳn như thế nào cũng gọi chính mình trưởng ban, liền nghe Tiểu Nhượng không nóng không lạnh đạo: "Người hiện tại không là tại đảo Bali mà? Phải là 'Đảo Bali cảnh hoa' . Người không tại triều dương liền biệt cộ chúng ta triều dương khu quần chúng nhiệt độ."

"... Đảo Bali?" Thẩm Ý lặp lại.

Phó Tây Thừa cho rằng nàng tò mò, giải thích: "Ta mới vừa hơ khô thẻ tre một cái diễn, đang tại đảo Bali nghỉ phép, đêm nay là nhàn rồi không có việc gì mới cùng bọn họ chơi game."

Tiểu Nhượng: "Không sai, liền hăn nhàn rồi. Ta cùng Tinh Phàm đều tại chụp diễn. Ta chỉ là đêm nay vừa mới nghỉ ngơi, Tinh Phàm muốn chụp đại dạ, chờ diễn thời điểm nhàm chán, hai chúng ta bồi hăn."

Cũng là bởi vì Kha Tinh Phàm tại hiện trường không máy vi tính, bọn họ mới có thể chơi tay du, nếu không hăn cùng Phó Tây Thừa đã sớm khai máy vi tính liên cơ.

Đảo Bali, là tại Indonesia đi. Thẩm Ý nghĩ như vậy. Nàng còn chưa từng xuất quá quốc ni, Quan Việt Việt ngược lại là hàng năm đều sẽ chạy đến nước ngoài nghỉ phép, năm trước tết âm lịch đều là tại Âu Châu quá.

Nghĩ vậy thời điểm dây mạng kia đoan hoặc là là tại phiên tràng chờ diễn đại minh tinh, hoặc là chính là tại dị quốc hải đảo nghỉ phép đại minh tinh, còn có một cái Vân Nam trong khách sạn đại minh tinh, mà chính mình chẳng qua là một cái mới vừa khảo tập cao tam sinh, nàng cảm thấy khẩn trương cảm giác lại tới nữa, lòng bàn tay đều bắt đầu xuất mồ hôi.

"Trường ban, muốn nhảy. Người đuổi kịp ta sao?" Tiểu Nhượng nói.

Thẩm Ý này mới phát hiện mình quên điểm "Đi theo nhảy dù", luống cuống tay chân bổ thương nháy mắt, liền nhìn đến bốn người cùng nhau nhảy ra phi cơ, đầu hướng hạ hướng về đảo nhỏ rơi đi ——

Phanh.

Dù để nhảy mở ra, bọn họ lão đảo, dừng ở một mảnh kiến trúc khu.

"Chúng ta nhảy chính là trường học. Cái này trên đảo có trường học, kho hàng, sân bay còn có thành thị chờ một chút bất đồng địa điểm, trường

học người hơi chút thiếu điểm, chúng ta trước ở chỗ này tìm trang bị đi. Theo ta đi phòng ở trong sừ."

Thải ở trên đất bằng, ý nghĩa chân chính tiến vào chiến đấu khu, Thẩm Ý chưa từng có chơi quá loại này đối chiến trò chơi, tim đập phanh phanh gia tốc. Vừa mới Tiểu Nhượng đơn giản giáo quá nàng thao tác thủ pháp, đáng tiếc nàng còn không quá thuần thực, đành phải gập gập ghềnh ghềnh đi theo hần chạy tới phòng ở trong.

Trong phòng khách ương địa thượng có mấy cái đồ vật, nàng chạy tới nhặt lên, lập tức trang bị ở tại trên người, nguyên lai là nhất kiện chống đạn y, còn có một cây thương (súng). Tiểu Nhượng sừ hoàn cách vách gian phòng đi ra, trên người cũng trang bị thượng, nhìn đến nàng nói: "Không sai mà, người vận khí đỉnh hảo, đây là UMP9, rất thích hợp tân thủ. Viên đạn có sao?"

Thẩm Ý kiểm tra một chút, "Giống như... Có."

Nàng hỏi: "Cho nên, chúng ta là bộ đội đặc chủng phải không? Phi cơ tổng cộng nhảy dù một trăm cá nhân xuống dưới, chúng ta muốn tại trên đảo quyết đấu, ai có thể sống đến cuối cùng, ai chính là mạnh nhất bộ đội đặc chủng? Đặt ra là như thế này?"

"Người làm công khóa?" Tiểu Nhượng hỏi.

"Ta nhìn Baidu bách khoa..."

Không có biện pháp, nàng làm gì đều muốn thiếu chút nữa tư liệu thói quen sợ là không đối được...

"Không sai, liền là như thế này." Phó Tây Thừa sừ hoàn phụ cận phòng ở cũng vào nơi này, "Trưởng ban không hổ là trưởng ban, có cái nhìn đại cục! Nhìn vấn đề mạnh như thác đổ!"

"Người đừng gọi ta trưởng ban." Thẩm Ý nhỏ giọng nói.

Kỳ thật nàng cùng Phó Tây Thừa ở chung là không tự nhiên nhất. Kha Tinh Phàm tuy rằng tính tình không là rất hảo bộ dáng, ít nhất là bạn cùng lứa tuổi, nhưng nàng nhớ không lầm nói, Phó Tây Thừa giống như so Tiểu Nhượng đại đình nhiều, có hai mươi bảy hai mươi tám tuổi? Đối với nàng mà nói cơ hồ chính là cái đại nhân.

Nghĩ đến chính mình đang tại cùng một cái đại nhân chơi trò chơi, nàng liền nói đều vạn phần cẩn thận, sợ không cẩn thận liền không lễ phép.

"Không gọi người trưởng ban, kia ta gọi người là gì?" Phó Tây Thừa lại cười nói, "Chẳng lẽ là, gọi người Tiểu Ý a?"

"Khụ khụ khụ ——" tiếng nói vừa dứt, Tiểu Nhượng liền một trận mãnh khụ.

Phó Tây Thừa lúc này mới lấy lại tinh thần, hồng rồi, liêu thói quen, quên này muội muội nếu là Tiểu Nhượng đồng học, kia hẳn là cùng hẳn không sai biệt lắm đại, vạn nhất còn chưa trưởng thành...

Hắn lập tức nghiêm mặt nói: "Trưởng ban, ngài khiến cho ta kêu người trưởng ban đi! Ngài tráo tiểu nhượng, liền tương đương với tráo ta, ân tình đều là nhất dạng!"

Thẩm Ý: "..."

Nàng phát hiện nàng căn bản làm không hiểu này đó giới giải trí người, bọn họ trong đầu đều suy nghĩ cái gì a!

"Pằng pằng pằng ——" bên ngoài bỗng nhiên vang lên tiếng súng, Kha Tinh Phàm nói: "Người đến."

Đại gia lập tức đình chỉ lời vô ích, Tiểu Nhượng nói: "Trưởng ban người ở bên trong trốn tránh, ta cùng Tây Thừa đi ra ngoài."

Nói xong, đại biểu hần cùng Phó Tây Thừa tiểu nhân trước sau chạy ra gian phòng, Thẩm Ý cùng Kha Tinh Phàm tránh ở trong phòng, chỉ nghe đi ra bên ngoài một trận thương (súng) vang, rất khoái, Tiểu Nhượng nói: "Hảo đánh chết."

Phó Tây Thừa nói: "Chúng ta chạy đi, ta nhìn bên này cũng không cái gì đồ vật, chúng ta hướng vòng trong chạy đi."

Thẩm Ý không hiểu mặt sau câu nói kia có ý tứ gì, lại nghe đã hiểu đây là muốn rời đi. Quả nhiên, Kha Tinh Phàm đi đến bên cửa sổ, thả người nhảy liên nhảy đi ra ngoài. Thẩm Ý theo ở phía sau, cũng tưởng nhảy ra đi, nhưng tay tại nhảy nhót kiện ấn mấy lần, lại chính là tại tại chỗ khởi nhảy, căn bản không đi ra ngoài!

Thẩm Ý mặc danh kỳ diệu, mắt xem bọn hần cũng đã đi phía trước chạy, vội vàng muốn từ môn đi ra ngoài, bên tai lại bỗng nhiên nổ tung tiếng súng!

"Phanh phanh phanh!"

Cùng lúc đó, trên người nàng cũng xuất hiện bị đánh trúng màu đỏ, nàng luống cuống tay chân thao túng điện thoại di động, hảo không dễ dàng xoay người, rốt cục nhìn đến đại môn nơi ấy lại trạm một cá nhân, chính hướng phía nàng không ngừng nổ súng!

Thẩm Ý chưa từng trải qua loại này trận trượng, trong nháy mắt phảng phất chính mình thật sự bị bắt được, đại ra ba giây mới nhớ tới chính mình cũng muốn nổ súng. Nhưng mà thương (súng) vừa mới bị nàng bồi đến bồi thương, nàng lại vội không ngừng bắt nó gỡ xuống đến, cái này quá trình trong lại bị bắn trúng hảo mấy thương (súng). Thẩm Ý nhìn kia không ngừng nổ tung màu đỏ, cảm thấy giống như mỗi một thương (súng)

đều khai ở tại trên người nàng, hảo không dễ dàng khẩu súng nhắm ngay cạnh cửa, kia người lại nghiêng người chột lóe, trốn đi ra bên ngoài!

Thẩm Ý thở dốc, Tiểu Nhượng tại tai nghe trong hỏi: "Trưởng ban người làm sao vậy? Người như thế nào không theo kịp? Kha Tinh Phàm người không mang nàng đi ra sao?"

Thẩm Ý: "Ta... Ta bị người ngăn chặn... Ta không đi ra ngoài!"

"Dựa vào!" Tiểu Nhượng mắng một câu, "Người chờ, chúng ta lập tức quay lại tiếp người!"

"Như thế nào chờ a? Cái kia người liền ở ngoài cửa, hăn tiến vào ta nhất định phải chết!"

Tiểu Nhượng quyết định thật nhanh, "Người lên lầu, đi trên lầu trốn tránh!"

Thẩm Ý xoay người vừa thấy, phía bên phải quả nhiên có thang lầu, nàng lập tức hướng bên kia chạy tới, ai biết còn không chạy đến trên người lại trung một chút, cái kia người cư nhiên lại chạy đến ngoài cửa sổ đối nàng nổ súng!

Cái gì cừu cái gì oán!

Thẩm Ý sợ tới mức đầu cũng không dám hồi, tát nha tử liền hướng trên lầu chạy, sau đó trốn được một cái phòng trong phanh đóng cửa lại lui tại góc tường lạnh run.

Rất thảm. Rất thảm.

Nàng cảm thấy nếu mô hình có thể khóc, nàng nước mắt đều muốn xuống dưới, như thế nào liền bị đánh đến thảm như vậy ni? Nàng không là tới trút giận giết người sao?

Đối. Thấm Ý bỗng nhiên ngẩng đầu, nàng là tới giết người, là đến đại giết tứ phương! Như thế nào có thể một bị đánh liền trốn ở chỗ này ni!

Rất túng đây không phải là nàng!

Như vậy tưởng tượng, nàng lập tức đứng lên, một chút điểm phòng nghỉ môn tới gần. Lần này nàng trường trí nhớ, thương (súng) vẫn luôn khiêng ở trong tay, cũng nhắm ngay cửa. Dưới lầu cái kia người nếu nhất định muốn đánh chết nàng nói, nhìn đến nàng lên lầu hẳn là cũng sẽ đi lên, mặt trên chỉ có này một cái phòng môn là quan, hẳn sưu xong rồi những cái đó địa phương, khẳng định sẽ không bỏ qua nơi này.

Như vậy, nàng chỉ cần ở chỗ này chờ...

Cái này suy nghĩ vừa mới chuyển hoàn, môn bỗng nhiên bị mở ra, nàng liên một giây đồng hồ đều không do dự, nhắm ngay hẳn chính là một trận cuồng bắn. Cái kia người bất ngờ, bị đánh đến không chút nào hoàn thủ đường sống, Thấm Ý chỉ cảm thấy ngực nghẹn một đêm tức giận đều tại bùng bùng tiếng súng trung phát tiết đi ra, càng đánh càng thuận tay, thẳng đến bên tai vang lên một tiếng hô to: "Trưởng ban! Trưởng ban là chúng ta!"

Nàng ngạc nhiên dừng tay.

Chỉ thấy cạnh cửa nguyên lai trạm ba người, mà phía trước nhất Kha Tinh Phàm huyết điều rút một nửa, nhìn nàng một lúc lâu, đạo: "Đại tỷ, người đánh ai đó?"

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 24 : 24

Kế tiếp thời gian, Thẩm Ý vẫn luôn ủ rũ.

Kha Tinh Phàm rót một nửa huyết, nàng rót một phần ba, nhưng vừa rồi phòng ở không lục soát túi cấp cứu hoặc là thuốc giảm đau chờ bổ huyết đồ vật, cho nên bọn họ hiện tại muốn đuổi xuống phía dưới một chỗ phòng ở tìm được.

Tiểu Nhượng vừa chạy vừa nói: "Không có việc gì, chúng ta bốn người, trong chốc lát ta cùng Tây Thừa đề phòng, hai người các người tìm được được thì tốt rồi, thuận tiện còn có thể lại bổ sung một chút đạn dược, tề sự việc."

Hắn nói được thoải mái, nhưng Thẩm Ý chỉ cần vừa nghĩ tới chính mình vừa mới làm xuất ô long, liền hận không thể ngay tại chỗ tìm cái hố đem đầu chôn vào, lại cũng không thấy người!

Nàng cư nhiên hướng đội hữu nổ súng! Còn kém điểm đem cấp người đánh chết! Dương Việt Âm các nàng nói heo đội hữu chính là nàng đi!

Hơn nữa, nếu bị đánh là Tiểu Nhượng thậm chí Phó Tây Thừa đều hảo một chút, cố tình là Kha Tinh Phàm! Cùng Phó Tây Thừa nhiệt tình bất đồng, Kha Tinh Phàm một đêm thượng đều không nói lời nào, hắn là không thể nào hoan nghênh nàng, chính là ngại với Tiểu Nhượng mới mang nàng cùng nhau chơi. Kết quả nàng một đi lên liền làm như vậy một xuất, nếu trò chơi cho phép, nàng thậm chí hoài nghi Kha Tinh Phàm sẽ trực tiếp đem nàng đá ra đội ngũ!

Hoạt thiết Lữ! Nàng hôm nay như thế nào không ngừng tại trải qua hoạt thiết Lữ!

Nghĩ như vậy, nàng nhin không được lại nhìn hướng Kha Tinh Phàm trò chơi mô hình, bọn họ đang tại một chỗ dã ngoại, không trung xanh thăm, cỏ cây sum sê, bốn người khẩu súng bối tại bối thượng, hướng phía cùng một cái phương hướng chạy như điên.

Kha Tinh Phàm tại câu kia "Đại tỷ" sau liền lại không nói, Thẩm Ý cùng hãn giải thích khi cũng lạnh lẽo, giờ phút này nhìn chăm chú cái kia mô hình tiểu nhân ngũ giây, Thẩm Ý đột ngột vỗ vỗ chính mình đầu, nàng tại phạm cái gì ngốc, chẳng lẽ còn trông cậy vào từ nó trên người nhìn ra Kha Tinh Phàm cảm xúc sao?

Rất khoái, bọn họ chạy tới hạ một chỗ địa điểm, Phó Tây Thừa tiên tiến một cái phòng ở, lập tức ở kênh trong tiếp đón, "Trưởng ban Tinh Phàm, nơi này có túi cấp cứu, tới trước bố huyết."

Bọn họ theo vào đi, Thẩm Ý nói: "Cái kia, Kha Tinh Phàm huyết rất tương đối nhiều, nhượng hãn trước bố đi."

Nàng tưởng lấy này biểu đạt chính mình áy náy chi tình, dù sao Kha Tinh Phàm là bị nàng làm hại, Phó Tây Thừa còn không khuyên nhủ, Kha Tinh Phàm lại đột nhiên mở miệng, "Nơi này có túi cấp cứu còn có thuốc giảm đau, đủ hai cái người bố, không cần người khiêm nhượng."

Nam sinh ngữ khí có chút không kiên nhẫn, không khí lâm vào một lạnh.

Hai người bố xong rồi huyết, Phó Tây Thừa cùng Tiểu Nhượng tách ra đi sườn bên cạnh phòng ở, Thẩm Ý phụ trách sườn trên lầu, kiểm tra rồi hai cái sau bỗng nhiên có chút ủ rũ, đứng ở bên cửa sổ nhìn phía xa xa.

Không nên đáp ứng Tiểu Nhượng.

Nàng cho tới bây giờ không đánh quá cái này trò chơi, tưởng nghĩ cũng biết, loại này đồ vật như thế nào chính là nàng am hiểu ni? Nhất thời xúc động chạy lại đây, kết quả làm được hiện tại Kha Tinh Phàm không thích nàng, nàng tại trong đội ngũ cũng tình cảnh xấu hổ, có ý gì ni?

Nàng vốn là bị khảo tập cảm giác bị thất bại bao phủ, lại trải qua chuyện vừa rồi, cảm giác bị thất bại thêm thượng cảm giác bị thất bại, tiếp tục lưu trữ đã có điểm dày vò.

Dưới lầu bỗng nhiên lại vang lên tiếng súng, nàng cả kinh, liền nghe được Tiểu Nhượng nói: "Nào có địch nhân? Tinh Phàm là các người phòng ở sao?"

"Là chúng ta, 300 phương hướng."

"Hảo, đôi ta lập tức tới ngay. Trưởng ban người trốn ở trên lầu a! Nàng vạn biệt xuống dưới!"

"... Nga." Nàng đáp ứng, ghìm súng đề phòng tiền phương, tưởng chờ bọn hăn đánh xong liền đi xuống, có thể dưới lầu tiếng súng khi đình khi khởi, lại vẫn luôn không có an tĩnh.

Nàng nhin không được hỏi: "Làm sao vậy? Còn không đánh xong sao?"

"Chết một cái, còn dư hai cái. Hai người kia còn rất lợi hại, ta khoái không huyết." Phó Tây Thừa nói.

Thẩm Ý nhất thời khẩn trương, không huyết chẳng phải là sẽ chết? Chờ một chút, nàng chợt nhớ tới đến chính mình còn dư một cái thuốc giảm đau vô dụng, cấp Phó Tây Thừa nói hăn là có thể bổ huyết!

Nhưng phía dưới chính đánh thành một đoàn...

Nàng bỗng nhiên cắn răng một cái, chết thì chết đi!

Dù sao nàng cũng không tưởng chơi, nếu như có thể thành công đem được cấp Phó Tây Thừa, nàng cũng coi như đối đội ngũ có một chút cống hiến, cửu tuyền dưới đều có thể nhắm mắt!

Nói làm liền làm, Thẩm Ý ghì súng liền hướng dưới lầu đi. Chuyển quá thang lầu chỗ ngoặt, lọt vào trong tầm mắt hành lang một cá nhân đều không có, một mảnh an tĩnh. Thẩm Ý thần kinh khẩn trương cao độ, đại khí cũng không dám suyễn một chút, phảng phất hô hấp của mình cũng sẽ bị trò chơi trong người nghe được.

Nàng thật cẩn thận đi xuống lầu, chân mới vừa thái đến sàn nhà thượng, cách vách đột nhiên lại vang lên tiếng súng, cùng với Kha Tinh Phàm tức giận mắng: "Ta thao hản trốn ở chỗ này!"

Tiểu Nhượng: "Người ở chỗ nào?"

Kha Tinh Phàm: "Phòng khách! Hản giấu ở phía sau cửa chờ ta!"

Thẩm Ý hướng hữu một chuyển, quả nhiên thấy phòng khách trong Kha Tinh Phàm đang cùng một cá nhân lẫn nhau bắn phá, Kha Tinh Phàm viên đạn giống như không quá đủ, bị đánh đến thối lui đến bên cửa sổ, huyết điều cũng bắt đầu báo nguy.

Thẩm Ý nhìn kia người chính đối với mình bối, chỉ cảm thấy một cỗ nhiệt huyết xông lên đầu. Không do dự chút nào, hạ một giây, đoạn thương (súng), lên đạn, ngắm trúng. Nàng động tác như nước chảy mây trôi, phảng phất đã luyện tập quá vô số lần, phảng phất nàng hướng xuống dưới chính là vì giờ khắc này.

Phanh!

Một tiếng cự đại thương (súng) vang sau, kia người té trên mặt đất, hình ảnh hiện lên một chuyển văn tự: "Người sử dụng UMP9 xung phong thương (súng) đào thải kris0819."

Thẩm Ý không thể tin được chính mình ánh mắt, sững sốt ba giây mới kịp phản ứng, hưng phấn mà tiến lên, "Ta cứu người! Ta cứu người!"

Kha Tinh Phàm: "..."

Hắn không thể tưởng tượng mà nhìn nữ sinh, vừa rồi nàng nổ súng khi đang tại chính mình thị giác phạm vi, cho nên hắn nhìn đến rõ ràng, nàng cư nhiên là một súng bạo đầu!

Còn có nàng nổ súng khi lãnh tĩnh bộ dáng, không khoa trương mà nói, hắn tại kia một cái chớp mắt cư nhiên cảm nhận được lạnh thấu xương sát khí!

Thẩm Ý hưng phấn được liền kém không vòng quanh Kha Tinh Phàm tại chỗ khởi nhảy, Tiểu Nhượng cùng Phó Tây Thừa lúc này cũng đuổi lại đây, hỏi: "Làm sao vậy làm sao vậy?"

Thẩm Ý cao hứng phấn chấn đạo: "Ta sau lưng đánh lén thành công một cá nhân! Ta đánh chết hắn! Ta còn cứu Kha Tinh Phàm!"

Nàng cư nhiên lại lặp lại một lần cứu mình, Kha Tinh Phàm rốt cục phục hồi lại tinh thần, vui đùa cái gì vậy, vừa rồi liền tính nàng không đi ra, hắn cũng không nhất định sẽ chết hảo sao!

Đáng tiếc hắn kháng nghị còn chưa nói xuất khẩu, Phó Tây Thừa cùng Tiểu Nhượng đã dùng một loại phi thường khoa trương ngữ khí nói: "Thật sự a? Trưởng ban người quá lợi hại! Ta chỉ biết người nhất định chơi được hảo cái này trò chơi! Người thông minh làm gì đều có thể!"

Phó Tây Thừa: "Là! Nhiều một có trưởng ban trượng nghĩa cứu giúp, không phải lão Kha đêm nay nhất định phải chết! Còn không nói cảm ơn?"

Kha Tinh Phàm: "..."

Hắn buồn bực mà nghiêng đầu sang chỗ khác, biết là bởi vì mình vừa rồi đối nằng thái độ làm cho bọn họ lưỡng bất mãn, hiện tại mới liên thủ đến chèn ép hắn.

Thẩm Ý cũng không quan tâm Kha Tinh Phàm thái độ, nằng tâm tư đều tại chuyện khác thượng. Trải qua trận chiến này, nằng tin tưởng tăng nhiều, rốt cục bắt đầu cảm nhận được cái này trò chơi lạc thú.

Nguyên lai đem người đánh chết cảm giác... Thật sự như vậy hảo a!

Kia loại khắc địch chế thắng khoái cảm, nhượng một cả đêm thất bại đều trở thành hư không, thay thế chính là tràn đầy cảm giác thành tựu.

Khó trách nhiều người như vậy thích chơi thương (súng) chiến!

Thẩm Ý chơi ra hứng thú, đối cái gì đều tích cực đứng lên. Cái kia người chết sau liền biến thành lóe lục quang hộp, bên trong là hắn trang bị, đại gia chia cắt hoàn tất sau từng người bổ huyết, chạy tới hạ một chỗ điểm.

Lúc này đây Thẩm Ý ghìm súng đi ở phía trước, Tiểu Nhượng bị nữ sinh bốc đồng kinh sợ, nhỏ giọng nhắc nhở: "Coi chừng một chút nhi, nơi này hắn là có người."

Thẩm Ý: "Hảo, ta biết." Có người liền hảo, nằng chỉ sợ không có người!

Bọn họ tách ra đi sưu, Thẩm Ý ghìm súng ở bên ngoài sưu tầm, đây là một chỗ trấn nhỏ, mấy đồng phòng ở ai, xa xa một điều đi thông chân trời

quốc lộ. Nàng mới vừa có chút thất thần, cánh tay bỗng nhiên nổ tung một vòng màu đỏ, có người đánh trúng nàng!

Thẩm Ý lập tức xoay người, vừa lúc nhìn đến bên trái phòng ở đại môn chỗ có một cá nhân, vừa thấy nàng lập tức chuyển thân trốn hồi phía sau cửa. Thẩm Ý bây giờ còn không sẽ giấu ở công sự che chắn sau đánh người, sợ nhất chính là hắn này một loại, địch tại ám nàng tại mình, nàng đơn giản tiến lên liền mở cửa.

Kia người tựa hồ không ngờ đến nàng trực tiếp tới rồi, hai người đều tể tại cạnh cửa, thân thể cơ hồ dán tại cùng nhau. Kia người tưởng nổ súng, Thẩm Ý đoạt tại hắn trước khẩu súng dán thượng hắn ngực, phanh phanh phanh liên khai tam thương (súng), kia người té trên mặt đất, biến thành hộp.

Chết.

Tiểu Nhượng đang tại sư phòng bếp, chợt nghe tiếng súng, hỏi: "Trưởng ban người đang làm gì đó?"

Thẩm Ý: "Giết người."

Tiểu Nhượng: "..."

Tình huống nào, trưởng ban thanh âm như thế nào nghe đứng lên như thế lãnh khốc? !

Hắn mới vừa nghĩ như vậy, bên kia lại truyền đến một trận tiếng súng, hắn chờ thanh âm dừng lại mới thật cẩn thận hỏi: "Trưởng ban, người lại giết người sao?"

Thẩm Ý: "Ân, giết xong rồi."

Tiểu Nhượng: "..."

Mụ mụ, giết thương đầu nữ nhân thật đáng sợ!

Thẩm Ý liên giết ba người, chỉ cảm thấy thần thanh khí爽, khảo tên thứ ba sự đều vút đến lên chín tầng mây.

Chính thoả thuê mãn nguyện, Phó Tây Thừa lại nói: "Độc vòng lại đây, chúng ta nhanh chóng chạy đi."

Độc vòng, cái gì là độc vòng?

"Chính là hướng chúng ta lại đây cái kia lam sắc vòng, chỉ cần tại lam sắc phạm vi trong liền sẽ không ngừng rút huyết, chúng ta quản cái kia gọi độc vòng." Tiểu Nhượng nói.

Thẩm Ý điểm khai góc trên bên phải bản đồ, quả nhiên thấy bốn phía một mảnh lam sắc quang trịnh vòng tròn trạng hướng trung gian thu nhỏ lại, bọn họ ngay tại cái kia vòng tròn bên cạnh!

Thẩm Ý lập tức liền luống cuống, như thế nào còn có thiên tai ni? Nàng cho rằng giết người thì tốt rồi!

Nàng vốn là lần đầu tiên đánh, vừa rồi toàn dựa vào một cỗ nhiệt huyết chống, hiện tại hoảng hốt liền toàn loạn. Mắt thấy kia phiến lam quang không ngừng hướng chính mình tới gần, phảng phất tiên hiệp kịch trong kết giới, từ mặt đất lan tràn đến không trung, rất khoái liền muốn đem nàng nhét vào trong đó, nàng lại tại tại chỗ đảo quanh, không biết nên hướng phương hướng nào chạy.

"Tiểu Nhượng! Tiểu cho các người ở chỗ nào! Ta nên như thế nào chạy a!"

"Ta tại mặt trên dấu hiệu phương hướng, thấy được sao? Hướng cái kia phương hướng chạy!"

"Không thấy được! Cái gì dấu hiệu ta không có tìm được a!"

Thẩm Ý gấp đến độ không được, Tiểu Nhượng bỗng nhiên nói: "Đừng tìm. Ta nhìn thấy cái đồ vật, người tại chỗ chờ, ta tới tìm người!"

Thẩm Ý sửng sốt, lại nghe tiền phương một trận động cơ ầm vang thanh, một chiếc đồ tươi mở mui xe chạy xe chuyển quá đường phố chỗ ngoặt, gào thét mà đến. Nàng còn tưởng rằng là địch nhân, thương (súng) đều đoan đi lên, chạy xe lại tại trước mặt nàng bá dừng lại, Tiểu Nhượng ngồi ở điều khiển chỗ ngồi ẩn hai cái loa, nói: "Trưởng ban, lên xe."

Thẩm Ý: "..."

Tiểu Nhượng thấy nàng bất động, hỏi: "Làm sao vậy?"

"Này, này cái gì?"

"Người không biết sao? Chạy xe a."

Lời vô ích, nàng đương nhiên nhận thức, Thẩm Ý khiếp sợ mà nói: "Cái này trò chơi cư nhiên còn có xe? Thật có thể khai sao?"

Nàng cũng tại nói nhiều lời, không thể khai Tiểu Nhượng là như thế nào lại đây. Thẩm Ý khẩu súng vừa thu lại liền bò lên xe, lam quang cũng vào lúc này đưa bọn họ bao phủ, toàn bộ hình ảnh đều lâm vào một mảnh lam sắc, Thẩm Ý nhìn đến huyết quả nhiên không ngừng tại rót, diệt thanh đạo: "Làm như thế nào làm như thế nào làm như thế nào! Chúng ta có phải hay không muốn chết!"

"Không cần hoảng, ngồi vững vàng, ta cái này mang người chạy đi!"

Tiểu Nhượng nói xong đề xuống gia tốc, chỉ thấy xanh thẫm dưới bầu trời, chạy xe nhanh như điện chớp, chở hân cùng Thẩm Ý như một chi rời cung tiễn bàn từ lam quang trong liền xông ra ngoài!

Thằng đến lam quang bị xa xa vút tại thân hậu, Thẩm Ý mới rốt cục xác định lẫn nhau trốn quá một kiếp, từng khẩu khí. Cũng là lúc này nàng mới phát hiện, bởi vì khăn trương nàng ngón tay ấn màn hình đều ấn được có chút đau đớn, không từ khiếp sợ chính mình chơi trò chơi cũng quá đầu nhập vào đi!

"Ta nói sẽ không có việc gì đi? Đừng sợ." Tiểu Nhượng nói.

Thẩm Ý nhìn hướng hắn. Nam sinh lái xe, rõ ràng chính là cái mô hình, nàng lại phảng phất tưởng tượng ra Tiểu Nhượng lái xe bộ dáng.

Còn có vừa rồi, hắn khai chạy xe ở trước mặt mình dừng lại, tiếp đón nàng lên xe, cứu nàng với nước lửa.

Khi đó rất khăn trương không chú ý, có thể giờ phút này hồi tưởng, thật là có điểm soái...

"Trường ban?" Đại khái là nàng không ra tiếng, Tiểu Nhượng lập lại một lần.

Thẩm Ý lấy lại tinh thần, không từ ảo não chính mình suy nghĩ cái gì a, vì che dấu hỏi: "Cái gì kia, như thế nào chỉ có người a, hai người bọn họ ni?"

"Này xe chỉ có thể tọa hai cái người, cho nên ta tới đón người, bọn họ chạy ni."

"Không sai." Phó Tây Thừa thành linh mở miệng, "Chúng ta không có ngồi xe phúc khí, chỉ có thể dựa vào chạy."

"Biết liền hảo." Tiểu Nhượng nói, "Khó được trường ban đến một chuyến, khiến cho ta tần một tận tình địa chủ, chỉ huy trực ban trường đại nhân yếm phong đi."

Bọn họ nói chuyện khi, chạy xe chính đi qua tại một mảnh dã ngoại, hai bên cỏ cây tươi tốt, gió nhẹ xuy phất mà qua, Thẩm Ý ngồi trên xe, nhìn tiền phương phong cảnh, lại thật có loại thừa xe hóng gió ảo giác.

"Mỗi hồi nhìn đến xe đều kích động như vậy, như vậy thích khai làm chi không mua một chiếc thật sự a, cùng trò chơi trong quá làm nghiệm." Phó Tây Thừa nói.

"Ta ngược lại là muốn mua, nhưng ta liên hệ chiếu đều không có, mua cũng khai không a."

"Nhanh nhanh, chờ người mần mười tám là có thể khảo hộ chiếu, đến lúc đó muốn mua xe nhất định gọi thượng ca ca, ta cho người tham mưu tham mưu."

Phó Tây Thừa yêu xe tại trong vòng là nổi danh, phiền thù có một nửa đều lấy đến mua xe, đại học khi còn tham gia quá đua xe trận đấu.

Tiểu Nhượng cười nói: "Đương nhiên, ta chính là sớm đem người phóng tới nhìn xe danh sách trong!"

Ngay tại như vậy một bên giết người một bên nói lung tung tiết tấu trong, trận đấu rất khoái đi qua nửa giờ, căn cứ tả thương giác biểu hiện, nhảy dù xuống dưới 100 cá nhân chết 93 cái, còn sống 7 cái. Khẩu trừ bọn họ 4 cái, nói cách khác muốn tưởng lấy được thắng lợi, bọn họ nhất thiết phải lại giết 3 cá nhân.

Độc vòng cũng càng lui càng nhỏ, rốt cục, đại gia đều bị bức đến đồng nhất khu vực. Tiểu Nhượng nói: "Hiện tại thật sự muốn giấu hảo, ba người kia nhất định ngay tại phụ cận, bọn họ cũng tưởng giết chúng ta. Có thể cầu thả đến bây giờ đều có điểm bản lĩnh, bị bọn họ trước nhìn chăm chú liên nguy hiểm."

Thẩm Ý bị nói được khẩn trương lên, chỉ cảm thấy nơi chốn đều là nguy cơ, mới vừa tưởng lại hỏi điểm cái gì, liền nghe được vài tiếng thương (súng) vang, sau đó màn hình biểu hiện: "Người đội hữu triều dương khu cảnh hoa sử dụng AKM đào thải Quan Đông đệ nhất soái."

Phó Tây Thừa: "Hào, còn dư hai cái."

Tiểu Nhượng: "..."

Hắn tức giận nói: "Hai người các người tên còn đỉnh đáp, huynh đệ đi? Nếu không nhận cái thân?"

Rất khoái, Kha Tinh Phàm cũng dùng bước thương (súng) đào thải một người khác, liền dư lại một cái.

Thắng lợi đang nhìn, Thẩm Ý cả người đều kích động đứng lên, Kha Tinh Phàm cùng Phó Tây Thừa phân tán tại phụ cận sườn tam, Tiểu Nhượng cũng khiêng thương (súng) đang tìm, Thẩm Ý tại phía sau hắn, bỗng nhiên lại nghe được một trận kịch liệt tiếng súng!

Chờ tiếng súng kết thúc, nàng chờ mong hỏi: "Thế nào, giết đã chết rồi sao?"

Phó Tây Thừa lãnh tĩnh đạo: "Chết. Ta bị giết chết."

Thẩm Ý: "? ? ?"

Nàng này mới phát hiện, màn hình biểu hiện nàng đội hữu triều dương khu cảnh hoa đã bị đào thải!

Thẩm Ý khiếp sợ. Bởi vì là lần đầu tiên chơi loại trò chơi này, nàng cũng là lần đầu tiên trực diện đến đội hữu "Tử vong", linh hồn thụ đến nhất định trùng kích.

Phó Tây Thừa mắng: "Ta thao cái ngốc kia bức trốn đến đủ hảo a! Ta đều không nhìn liền bị khai súng đạn phi pháp!"

Tiểu Nhượng: "Tinh Phàm người sao, cũng bị đánh đã chết rồi sao?"

Kha Tinh Phàm: "Ta không bị đánh chết, nhưng ta rút độc vòng trong. Không chạy đi."

Cư nhiên liền dư hai người bọn họ!

Thẩm Ý biết vậy nên ý thức trách nhiệm thêm thân, "Trong âm thầm trốn tránh cái tay súng thiện xạ" cái này nhận tri càng là nhượng nàng thần kinh căng chặt, ghìm súng 360° xoay người quan sát, sợ không cẩn thận liền giống Phó Tây Thừa như vậy bị đánh lén.

Nhưng mà, cho dù lại tiểu tâm, đương nàng lại một lần xoay người khi, vẫn là có một súng đánh trúng nàng bả vai! Thẩm Ý lập tức hướng cái kia phương hướng chuyển đi, lọt vào trong tầm mắt lại chỉ nhìn đến một mảnh rộng lớn bụi cỏ, căn bản không thấy bóng người!

Hạ một giây, lại một súng đánh ra đến, ở giữa ngực. Thẩm Ý huyết điều nhanh chóng rút đến chỉ còn một chút, nàng quên tránh né, cũng hướng cái kia phương hướng nổ súng, thẳng đến Tiểu Nhượng đại hô một tiếng, "Trưởng ban né tránh!"

Nàng một cái giật mình, theo bản năng hướng tả chột lóe. Cơ hồ ngay tại nàng né tránh đồng thời, một cá nhân từ trong bụi cỏ nhảy ra, như một cái linh hoạt liệt báo bàn hướng nàng vọt tới, nam nhân toàn thân treo đầy lục sắc mảnh vải, khó trách vừa rồi nàng nhìn không thấy hẳn!

Thẩm Ý không nghĩ tới còn có loại này trang bị, bị dọa đến không thể động đậy. Mắt thấy nam nhân lại một lần giơ súng nhắm ngay nàng đầu, nàng cái gì cũng không làm được, mắt nhắm lại chờ đợi sắp đã đến tử vong

Phanh!

Một tiếng súng vang. An tĩnh.

Thẩm Ý cách hảo vài giây mới thử mở mắt ra, lại phát hiện mình êm đẹp đứng ở tại chỗ, trước mặt là một cái lóe lục quang hộp, mà Tiểu Nhượng đứng ở cách đó không xa, còn duy trì bắn tư thế, thấy nàng xoay người hướng nàng tỏ ý, thật giống như tại cùng hân cười đường như.

"Người đội hữu đa tạ đa tạ khách khí sử dụng M416 tự động bước thương (súng) đào thải Johnson."

Hạ một giây, hình ảnh đột nhiên biến, màn hình hiện lên một chuyển chữ to: đại cát đại lợi, đêm nay ăn gà!

"A a a a ! ! !" Thẩm Ý hưng phấn mà hô đứng lên, "Chúng ta thắng ! ! ! Chúng ta thắng ! ! !"

"Là! Chúng ta thắng!" Tiểu Nhượng cười nói.

Nếu trò chơi trong có thể ôm chầm, Thẩm Ý hoài nghi mình có thể kích động được tiến lên đem Tiểu Nhượng ôm lấy.

Phó Tây Thừa cười thở dài, "Thắng liền hảo, ta cùng Tinh Phàm cũng coi như hoàn thành lịch sử sứ mệnh, giúp đỡ mỗi người mang muội ăn gà..."

Thẩm Ý sửng sốt, Tiểu Nhượng lập tức ho khan vài tiếng, Phó Tây Thừa nói: "Hảo, ta không nói. Lại giảng mỗi người muốn sinh khí."

Thẩm Ý vẫn có chút hoang mang, Kha Tinh Phàm thổ xuất khẩu khí, nói: "Ta trợ lý gọi ta, ta được đi chuẩn bị. Hạ."

"Kia ta cũng hạ." Phó Tây Thừa nói, "Bữa tối khi gặp được cái bản địa tiểu mỹ nhân nhi, ước ta đi uống rượu đi dạo bãi biển ni, ta muốn chính

thức hưởng thụ ta sống về đêm... Trưởng ban, lần sau có cơ hội lại cùng nhau chơi trò chơi a!"

Liên tiếp đi rồi hai cái người, kênh trong chỉ còn lại có Thẩm Ý cùng Tiểu Nhượng. Bỗng nhiên lại biến thành hai người một chỗ, Thẩm Ý nghĩ vậy một đêm thượng kinh tâm động phách, chỉ cảm thấy trái tim bang bang nháy.

"Vui vẻ sao?" Tiểu Nhượng hỏi.

Thẩm Ý dừng một chút, dùng sức gật đầu, "Ân!"

"Vui vẻ liền đi ngủ đi. Hảo hảo nghỉ ngơi một đêm, sáng mai đứng lên, lại là có thể đem Trần Dao Dao đổ được nói không nên lời nói soái khí trưởng ban. Ủ rừ không thích hợp người."

Thẩm Ý phản ứng một chút mới hiểu được hắn chỉ cái gì, "Kia thiên sự, người cũng biết?" Nàng cùng Trần Dao Dao cãi nhau sự hăn không đề cập qua, nàng liền cho rằng hăn không biết...

"Ta lúc ấy liền ở ngoài cửa, nghe được. Nói thật, ta hăn là đưa người một cái bảng hiệu, thượng thư 'Cãi nhau vương' ba cái chữ to!"

Thẩm Ý xì một tiếng cười đi ra.

Hai người đồng thời trầm mặc, kênh trong có thể nghe được lẫn nhau hô hấp phập phồng, một lát sau, Tiểu Nhượng nói: "Như vậy, ngủ ngon, trưởng ban."

Nói xong, hăn tưởng quái ngữ âm, Thẩm Ý lại bỗng nhiên nói: "Tiểu Nhượng, người... Cái gì thời điểm trở về a?"

Vừa hỏi hoàn nàng liền hối hận, nàng là điên rồi sao? Như thế nào sẽ đột nhiên hỏi cái này? Thật giống như tại chờ mong cái gì dường như...

Hơn nữa, Tiểu Nhượng nếu đều bắt đầu chụp diễn, chụp hoàn trước khẳng định không sẽ lại trở về lên lớp đi, hỏi cái này có cái gì ý nghĩa?

Bên kia Tiểu Nhượng cũng có chút kinh ngạc, nữ hài thanh âm thật thấp, lại như là một mảnh lông chim, Khinh Khinh cào quá hấn đầu quả tim.

Ngắn ngủi trầm mặc sau, hấn nói: "Cái này Nguyệt Nguyệt đế, thất trung 160 đây năm kỷ niệm ngày thành lập trường, ta có lẽ sẽ trở về biểu diễn một cái tiết mục."

Thẩm Ý sửng sốt, kinh hỉ đạo: "Thật vậy chẳng? Kỷ niệm ngày thành lập trường người sẽ trở về?"

"Trường học có mời, ta còn không cho bọn hấn chuẩn xác hồi phục, muốn xem đến lúc đó đương kỳ." Kỳ thật, người đại diện là có khuynh hướng không đi, quay phim thời gian khẩn trương, nhất tới một hồi rất chậm trễ.

Nói xong cái này, hai người lại lâm vào trầm mặc.

Qua một lát, Tiểu Nhượng nói: "Kia, ta hạ."

Này một hồi, Thẩm Ý không có lại ngăn cản. Tiểu Nhượng ly khai đại sảnh, nàng cũng rời khỏi trò chơi, điện thoại di động phóng ở bên cạnh, 30 giây sau, màn hình ám đi xuống.

Nàng sau này một ngưỡng, nằm ở mềm mại trên đệm, thật lâu sau, nghiêng người nhìn hướng ngoài cửa sổ bầu trời đêm, nhẹ giọng nói: "Ngủ ngon, Tiểu Nhượng."

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 25 : 25

Thẩm Ý ngủ một cái hảo giấc, ngày hôm sau tỉnh lại đã bảy giờ năm mươi.

Cuối tuần không cần thượng sớm tự học, ấn bình thường đệ nhất tiết khóa thời gian đến trường học là có thể, bất quá Thẩm Ý bình thường đều sẽ trước tiên đến, hôm nay lại phóng túng chính mình ngủ đến bây giờ. Từ trong nhà tới trường học muốn đi nửa giờ, hôm nay khẳng định là bị muộn rồi.

Nàng đẩy cửa phòng ra, phát bên ngoài cứ nhiên có người, Sở Tuệ chính bưng hai chén cơm đến nhà ăn, thấy nàng đi ra cười nói: "Người tỉnh rồi? Đang định gọi người ni, ta làm điểm tâm, ăn lại đi đi."

Dù sao cũng đã muộn, Thẩm Ý tọa đến bàn ăn trước, "Mụ mụ người thượng hoàn ca đêm như vậy mệt, lần sau đừng cho ta làm điểm tâm, nhanh chóng đi ngủ. Ta có thể đi dưới lầu ăn."

"Bên ngoài có ta làm tốt lắm sao? Vẫn là người đã không thích ăn mụ mụ làm cơm?" Sở Tuệ cười tủm tỉm đạo.

Liền hai cái người đến nói, Sở Tuệ làm điểm tâm tính phong phú, món chính là ý nhân cháo loãng, xào rau hẹ trứng gà cùng khoai tây sợi, còn nấu tự gia yêm hàm trứng vịt. Kia trứng vịt cái đầu đại đại, lòng đỏ trứng đã nghề đúc, dùng chiếc đũa một trục liền lộc cộc lộc cộc hướng ngoại mạo du châu, người xem ngón trở đại động.

Thẩm Ý ăn điểm tâm, an tĩnh chờ. Sở Tuệ cũng không thường xuyên cho nàng làm điểm tâm, hôm nay cố ý ở chỗ này chờ, nhìn đến chính mình bây giờ còn không đi đến trường cũng không kinh ngạc, nàng biết, nàng hẳn là có nói cùng nàng giảng.

Nguyệt khảo thành tích, nàng cũng biết đi. . .

Sáng ngời Thần Hi thấu qua cửa sổ chiếu vào đến, hàng hiên truyền đến đi lại thanh âm, có thể là đi làm tộc xuất môn, cũng có thể là thần luyện lão đại gia xuống lầu rèn luyện đi.

Thẩm Ý lung tung nghĩ, Sở Tuệ bỗng nhiên buông xuống thìa, nàng lập tức khẩn trương mà nhìn nàng, lại nghe đến nàng nói: "Mụ mụ biết, người vẫn luôn đều phi thường nỗ lực, sự tình gì đều muốn làm đến tốt nhất. Người là hiểu chuyện nhất hài tử. Cho nên, mụ mụ không lo lắng cái khác, chỉ hy vọng người vô luận gặp được bất luận cái gì suy sụp, không cần cho chính mình rất đại áp lực, đặc biệt là không cần trách cứ chính mình. Hảo sao?"

Năng sớm trung, kia song đèn thui trong ánh mắt, trừ bỏ lý giải trấn an, cũng chỉ còn lại có đau lòng.

Thẩm Ý bỗng nhiên liền có muốn khóc xúc động, buồn thanh đạo: "Ta khảo tập, người không trách ta sao?"

"Tên thứ ba cũng gọi khảo tập sao?" Sở Tuệ kinh ngạc, "Mụ mụ khi còn bé còn khảo quá đếm ngược đệ tam ni. Người ngoại công tính tình có thể đại, ta tan học sau cầm quyển tử, sợ tới mức không dám về nhà. . ."

Thẩm Ý xì một tiếng cười đi ra.

Nữ hài hốc mắt hồng đỏ, lộ ra hiếm thấy hài tử khí, từ khi thượng cao trung, nàng cũng rất ít ở trước mặt mình như vậy. Sở Tuệ trầm mặc một khắc, vẫn là nói: "Mụ mụ biết người vất vả, có đôi khi ta cũng sẽ tưởng

khuyên nhủ người, không cần như vậy liêu. Nhưng người so mụ mụ thông minh, so mụ mụ ưu tú, người có chính mình theo đuổi. Mụ mụ không giúp được người cái gì, chỉ có thể hy vọng, người cuối cùng có thể được đến bản thân muốn. . ."

Không có gì nói có thể giống những lời này như vậy, trấn an nàng tâm. Thẩm Ý dùng sức gật đầu, Sở Tuệ lúc này mới sờ sờ mặt nàng, "Hảo, người từ từ ăn đi. Ta vậy được không được, đi bổ giấc."

Nàng đi đến nhà ăn ngoại, lại lại như là chợt nhớ tới cái gì, xoay người đạo: "Đối, người gần nhất. . . Cho người ba ba đã gọi điện thoại sao?"

Thẩm Ý nhất đồn, "Nửa tháng trước đánh quá."

"Có thời gian nói, lại đánh một cái đi." Sở Tuệ châm chọc đạo, "Lại quá mấy ngày chính là hần sinh nhật, ta sợ người học tập vội quên, nhắc nhở người một chút. Tuy rằng không thường gặp mặt, loại này thời điểm hỏi han vẫn là không thể thiếu, người nói đúng không?"

Nàng ngữ khí lộ ra cổ tiểu tâm. Thẩm Ý cùng nàng ba ba quan hệ nàng vẫn luôn không hiểu biết như thế nào xử lý, khi còn bé phụ nữ lưỡng quan hệ rất hảo, một lần đều nhượng nàng ghen tị, nhưng từ khi nàng cùng Thẩm Bình tách ra, Thẩm Ý cũng rất ít chủ động liên hệ hần.

Nữ hài tử trưởng thành, có tâm sự của mình, nàng là thật không xác định nàng trong lòng là như thế nào tưởng. . .

Thẩm Ý mi mắt khẽ nhúc nhích, một lát sau gật đầu, "Hảo, ta biết."

Sở Tuệ lúc này mới vào gian phòng, Thẩm Ý nhìn trước mặt bữa sáng, bỗng nhiên liền có chút ăn không vô nữa.

Đứng dậy đi đến phía trước cửa sổ, nàng phiên đến di động thông tin lục trong "Ba ba", nhìn chăm chăm kia hai chữ nhìn ba giây, đè xuống bấm

kiện.

Bên kia tiếp rất khoái, chỉ vang lên vài cái, liền truyền tới một cái quen thuộc giọng nam, "Uy, ý ý sao?"

"Ba ba." Thẩm Ý nhẹ giọng nói, "Người rời giường?"

"Khởi khởi." Nam nhân cười nói, "Mới vừa chạy hoàn bước trở về, đang định ăn điểm tâm ni, người đánh tới chính thích hợp."

Đương nhiên thích hợp. Nàng rất rõ ràng, Thẩm Bình quân nhân xuất thân thích rèn luyện, một năm ba trăm sáu mươi lăm thiên cũng không ngủ nướng. Khi còn bé nàng thường xuyên bị hắc liên hồng mang lừa sáng sớm xách đi ra ngoài thần chạy, như vậy đại điểm hài tử, còn không cái bàn cao, mỗi lần đến cuối cùng đều là ôm chân của hắc chơi xỏ lá giả khóc, nói cái gì cũng không chạy, hắc không có biện pháp, đành phải đem nàng bồi về nhà.

Đại khái cũng là bởi vì cái này, dẫn đến sau khi lớn lên nàng không yêu ngủ nướng, cao trung mỗi ngày dậy sớm cũng không cảm thấy có nhiều gian nan.

"Người cũng rời giường sao?" Thẩm Bình đột nhiên hỏi, "Hôm nay cuối tuần, như thế nào cũng không ngủ nướng a?"

Thẩm Ý dừng một chút, "Chúng ta cao tam, cuối tuần cũng muốn học bù. . ."

"Nga. . ." Thẩm Bình tựa hồ không nghĩ tới cái này, "Kia người không cần quá cực khổ, phải chú ý thân thể."

"Ân, ta biết. Ba ba người khoái sinh nhật, trước tiên chúc người sinh nhật vui vẻ."

"A, người không nói ta đều quên, cứ nhiên lập tức lại muốn sinh nhật, thời gian quá được thật sự là khoái a. . . Đáng tiếc người không tại, cái gì thời điểm ba ba sinh nhật, người cũng có thể tới thì tốt rồi." Hắc nói đến đây suy nghĩ một chuyển, "Ai, người tưởng hảo hảo chỗ nào đại học sao? Người thành tích như vậy hảo, có thể hảo Bắc Kinh đại học đi? Người nếu là hảo tới chỗ này, ba ba liền có thể chiếu cố người, người cuối tuần cũng có thể thường về nhà ăn cơm. . ."

Thẩm Ý nhấp nhấp môi, "Ta. . . Còn chưa nghĩ ra, hắc là hội hảo Bắc Kinh đại học đi."

"Vậy là tốt rồi, ý ý nỗ lực, đến lúc đó người tới Bắc Kinh, ba ba tự mình đi tiếp người!"

Nói xong này đó, hai người giống như liền không có gì nói có thể nói, không khí bắt đầu biến đến xấu hổ, Thẩm Bình thăm dò đạo: "Kia, ba ba treo?"

Thẩm Ý không lên tiếng, Thẩm Bình vì thế tưởng áp cắt đứt, lại tại đề xuống kiện trước một giây nghe được nàng nói: "Ba ba, ta hắc là hội hảo Bắc Đại!"

Thẩm Bình sửng sốt. Thẩm Ý cho tới bây giờ không nói cho hắc quá chính mình học tập tình huống, hắc cũng chỉ từ trước thê nơi đó được biết nữ nhi thành tích rất hảo, nhưng rốt cuộc có nhiều hảo cũng không có rất đại khái niệm.

Bất quá này dù sao cũng là tin tức tốt, hắc ha ha một cười, "Hảo, có chí khí, là ba ba hảo nữ nhi! Kia như vậy, ba ba đáp ứng người, nếu người thi đậu Bắc Đại, nhất định cho người bao một cái đại đại hồng bao, hảo hảo thưởng cho người!"

Hai người còn nói vài câu, lúc này mới cúp điện thoại.

Thẩm Ý chỉ cảm thấy thân thể có chút vô lực, tựa vào trên tường đầu chống ở khung cửa sổ, một hồi lâu, thật dài thở phào một cái.

Thẩm Ý lần này thành tích giảm xuống, kinh động không chỉ là đồng học cùng phụ mẫu, các lão sư khẳng định cũng sẽ không xem nhẹ niên cấp đệ nhất thành tích dao động.

Xế chiều hôm đó, Kiều Nhị liền đem Thẩm Ý gọi đi văn phòng, xuất hồ ý liệu chính là, nàng cũng không có liên cuộc thi lần này cho nàng phân tích rất nhiều, mà là nói: "Cái này thành tích người không cần rất để ở trong lòng, dù sao chính là nguyệt khảo, lại không là khuôn khảo. So với đến, người hiện tại tối quan trọng vẫn là rút ra thời gian, chuẩn bị một chút Bắc Đại mùa đông doanh." "

Bắc Đại mùa đông doanh lại gọi nghỉ đông lớp học, cuối tuần liền sẽ bắt đầu báo danh, bởi vì khoa học tự nhiên bên kia có chí với thông qua cái này con đường đạt được hàng phân mũi nhọn sinh nhóm cơ bản đều bị trại hè một lưới bắt hết, cho nên mùa đông doanh chỉ có văn khoa ban bên này tại bận rộn.

Thân thịnh người rất nhiều, Thẩm Ý, Tống Hàng, Chu Tĩnh Thư, Đàm Dĩnh cùng Chu Viễn này đó ổn cư niên cấp trước ngũ liền không nói, mặt sau khảo thứ bảy thứ tám cư nhiên cũng chạy tới dụng vận khí. Mà trừ bỏ Tống Hàng chỉ báo thanh hoa, còn lại người đều là thanh hoa Bắc Đại cùng nhau báo, dùng Chu Tĩnh Thư nói đến nói chính là, "Bên kia muốn ta ta đi đầu biên, không chọn, thật sự."

Nhiều người như vậy báo danh, có thể tuyển thượng đương nhiên chính là thiếu số. Căn cứ dĩ vãng kinh nghiệm, trại hè danh ngạch hơi nhiều, năm nay thất trung thanh hoa tuyển ba người, Bắc Đại tuyển hai cái người, nhưng mùa đông doanh một bên cấp một cái danh ngạch liền đỉnh thiên.

Đối với ai có thể tuyển thượng, lớp học đồng học đương nhiên cũng triển khai quá thảo luận, nếu là từ trước đại gia khẳng định đầu Thẩm Ý Tổng Hàng không dị nghị, lúc này đây lại do dự.

Đến cao tam cả lớp thứ tự đại tẩy bài, trước vài tên càng là đổi mới, Chu Tĩnh Thư hắc mã giết xuất, Tổng Hàng liên tục siêu Thẩm Ý hai lần, rung động thật sâu nhân dân quần chúng tâm. Nếu như nói Tổng Hàng bị thanh hoa tuyển thượng khả năng tính lớn nhất, như vậy Bắc Đại, có hay không khả năng tuyển không là Thẩm Ý, mà là Chu Tĩnh Thư ni?

So với không thay đổi đệ nhất danh chế bá, quần chúng tổng là càng thích nhìn nghịch tập cổ sự, huống chi Chu Tĩnh Thư lần đầu tiên nghịch tập vừa mới phát sinh không lâu, có vài người vì thế suy đoán, không chắc chắn Bắc Đại sẽ càng coi trọng ly được gần nhất lần này thành tích.

Như vậy thanh âm rất nhiều, đến cuối cùng liên Chu Tĩnh Thư đều tâm sinh chờ mong, có lẽ, chính mình thật sự có thể tuyển thượng. . .

Dương Việt Âm bị đại gia trong âm thầm thảo luận lộng được phiên lòng, lại không dám minh cùng Thẩm Ý nói. Cuối cùng vẫn là Thẩm Ý chịu không được nằng đứng ngồi không yên, chủ động nói: "Yên tâm đi. Nếu Bắc Đại muốn từ chúng ta trường học tuyển một cá nhân, như vậy khẳng định là ta, không là Chu Tĩnh Thư."

Dương Việt Âm sửng sốt, "Người như vậy có nắm chắc?" Kỳ thật nàng cảm thấy những cái đó người nói có chút đạo lý, cho nên mới sẽ khẩn trương như vậy.

Thẩm Ý bình tĩnh nói: "Ta có nắm chắc."

Dương quang rất hảo, chiếu vào trước mặt trên sách, này là năm trước mùa đông doanh khảo quá một ít đề mục, kiêu lão sư trước tiên tìm đến nhượng nàng làm quen một chút.

Có một số việc không ngừng nàng có nắm chắc, kiêu lão sư cũng minh bạch, Bắc Đại nhìn chính là ba năm chinh thể thành tích, Chu Tĩnh Thư bất quá khảo một lần đệ nhất, như vậy liền muốn thay thế Thẩm Ý lấy đến danh ngạch thật sự là có chút miễn cưỡng.

Nàng biết chính mình không thành vấn đề.

Quả nhiên, rất khoái mùa đông doanh chọn lựa kết quả đi ra. Thất trung năm nay tổng cộng trúng cử hai cái người, thanh hoa là Tổng Hàng, Bắc Đại, lại là Thẩm Ý.

Kết quả đi ra kia thiên, quần chúng ồ lên, kinh ngạc rất nhiều sôi nổi cảm khái, trưởng ban quả nhiên là trưởng ban, uy tín lâu năm chủ nghĩa để quốc quốc gia địa vị không là dễ dàng có thể lay động!

Thẩm Ý nhìn đến Chu Tĩnh Thư khó dấu mất mát khuôn mặt, tưởng khởi Tổng Hàng nói, nàng trước hai năm đã đầy đủ nỗ lực, mà sự thật chứng minh, này đó nỗ lực không phải là hoàn toàn không có ý nghĩa. Chu Tĩnh Thư cao tam mới đến đuổi theo nàng tại một mức độ nào đó đến nói là có chút đã muộn.

Nàng dời xuống trong lòng một khối tảng đá lớn, chỉ cảm thấy cả người thoải mái. Đương nhiên cũng có thể là gần nhất nghỉ ngơi được hảo, nàng nghe xong Tổng Hàng kiến nghị, trong khoảng thời gian này tuy rằng nhất dạng ôn tập làm đề, còn muốn bớt thời giờ làm năm rồi mùa đông doanh đề mục, nhưng không lại ngành ngao đến rạng sáng một hai điểm, mỗi ngày trễ nhất mười hai giờ cũng liền ngủ.

Đầy đủ giấc ngủ mang đến hảo tâm tình, Thẩm Ý cảm thấy ban ngày đọc sách khi đầu óc đều thanh tỉnh một ít!

1 giữa tháng hạ tuần, bọn họ này đó tuyển thượng học sinh đều muốn đi trước Bắc Kinh tham gia cuộc thi, nhưng kia là tháng sau sự. Tại kia trước, còn có một kiện chuyện rất trọng yếu nàng luôn luôn tại chờ kết quả.

Quan Việt Việt vọt vào phòng học, nửa cái phòng học nữ sinh lập tức ngẩng đầu nhìn hướng nàng, đối mặt quần chúng nhiệt tình, Quan Việt Việt hăng giọng một cái, tựa hồ tưởng cường trang trấn định, nhưng hưng phấn ngử khí cùng đỏ bừng hai gò má vẫn là bán ra nàng.

"Mới nhất tin tức, tin tức xác thật! Năm nay thất trung 160 đầy năm kỷ niệm ngày thành lập trường, Tiểu Nhượng không chỉ sẽ làm học sinh đại biểu tham dự, còn sẽ lên đài biểu diễn tiết mục! Lần này chúng ta có đại nhạc tử nha!"

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 26 : 26

Gia Châu thị thứ bảy trung học làm Gia Châu tối nổi danh tam sở trung học chi nhất, từ trước lấy cực cao học lên dẫn cùng lịch sử lâu đời trứ danh, lần này 160 đầy năm kỷ niệm ngày thành lập trường là kể mười năm trước 150 đầy năm kỷ niệm ngày thành lập trường sau, thất trung lại một lần nữa cử hành long trọng kỷ niệm ngày thành lập trường nghi thức, từ mấy tháng trước liền cấp các giới ưu tú đồng học phát hàm mời, chờ đến chính thức bắt đầu trước một ngày, toàn bộ trường học đều trang điểm một tân, giăng đèn kết hoa, khoác lụa hồng quả lục, nơi chốn tràn đầy vui vẻ khí tức.

Bất quá này đó đều cùng cao tam học sinh không có rất nhiều quan hệ. Trường học vì lần này kỷ niệm ngày thành lập trường, nhượng cao nhất cao nhị mỗi cái ban đều ra tập thể biểu diễn tiết mục, cao tam niên cấp lại phảng phất bị cái này hoạt động ngăn cách mở, vẫn như cũ mỗi ngày đều nhốt tại phòng học ôn tập, làm đề, trừ bỏ ngẫu nhiên phân phát một chút kỷ niệm ngày thành lập trường huy chương, giảng một chút chú ý hạng mục công việc, lại không có bất luận cái gì biểu hiện trường học sắp cử hành đại hình hoạt động dấu hiệu.

Nhìn hưng phấn niên đệ học muội, đại gia không từ cảm khái: "Náo nhiệt là bọn họ, chúng ta cái gì cũng không có."

Nhưng tình huống này bị một sự kiện cải biến —— Tiểu Nhượng xác định sẽ phản giáo tham gia kỷ niệm ngày thành lập trường, còn sẽ biểu diễn tiết mục!

Nói đến Tiểu Nhượng, đại gia liền càng có nói muốn nói. Tuy rằng nói cùng hân đương vài năm đồng học, nhưng trừ bỏ ngẫu nhiên có thể xa xa rình coi hân một chút, cũng không có cảm nhận được càng nhiều cùng minh tinh cùng giáo phúc lợi, tỷ như trường học các loại lễ mừng hoạt động liền chưa bao giờ thấy thân ảnh của hân. Đương nhiên đại gia cũng minh bạch, Tiểu Nhượng công tác vội, trừu không xuất thời gian trở về, cho nên lần này kỷ niệm ngày thành lập trường tuy rằng trước tiên có truyền hân sẽ tham gia, mọi người cũng là không ôm rất đại chờ mong, không nghĩ tới lâm lâm, hân cứ nhiên thật sự đáp ứng!

Cao tam niên cấp biết vậy nên mở mày mở mặt: "Chúng ta tuy rằng biểu diễn không tiết mục, nhưng chúng ta có Tiểu Nhượng a! Hân một cá nhân đại biểu chúng ta cao tam là đủ rồi! Một cá nhân để quá các người trăm ngàn cái!"

Kỷ niệm ngày thành lập trường trước một ngày đúng là Bình An đêm.

Đó cũng là đại Gia Hưng phần một nguyên nhân khác, không nghĩ tới kỷ niệm ngày thành lập trường thời gian cứ nhiên cùng lễ Giáng Sinh đụng thượng. Cùng các học sinh đối lễ Giáng Sinh truy phủng bất đồng, trường học đối loại này "Dương tiết" hướng tới là không có gì tỏ vẻ, nhưng năm nay thừa thượng kỷ niệm ngày thành lập trường Đông Phong, Bình An đêm đêm đó trường học rõ ràng không thượng tự học buổi tối, phóng đại gia một đêm thượng giả. Thẩm Ý lại chưa có về nhà, mà là cùng Dương Việt Âm cùng nhau bị mời đến Quan Việt Việt gia trung, quan nữ sĩ tỏ vẻ, khó được ngày mai cũng không lên lớp, như vậy hảo cơ hội, nhất định muốn khuê mật liên hoan, cùng chung Bình An đêm!

Quan Việt Việt gia tại thành nam người giàu có khu, làm "Có nhất định kinh tế thực lực" (Quan Việt Việt nguyên nói) vốn là trứ danh xí nghiệp lão tổng nữ nhi, quan nữ sĩ từ tiểu liền sinh hoạt nhiều ưu tú, trong nhà đối nàng cũng thập phần sủng ái, Thẩm Ý lần đầu tiên tới nhà nàng khi

liền bị kinh sợ, nàng phòng ngủ đại khái có chính mình ba cái gian phòng như vậy đại đi. . .

Cùng Quan Việt Việt cái kia khí chất tao nhã mụ mụ chào hỏi sau, ba nữ sinh trốn được gian phòng của nàng, đi vào Quan Việt Việt liền vọt tới buồng vệ sinh phiên xuất tam phiên diện màng, trịnh trọng đạo: "Hảo, chúng ta hiện tại mà bắt đầu đi!"

Thẩm Ý: "..."

Nàng nhìn Quan Việt Việt trong tay đồ vật, hỏi: "Có ý tứ gì?"

"Phu mặt màng a!" Dương Việt Âm bạch nàng một mắt, "Ngày mai vương tử muốn trở về, người không tính toán hảo hảo hộ da bảo dưỡng một chút, phiêu phiêu lượng lượng thấy hãn sao?"

Thẩm Ý vẻ mặt nhất đốn. Quan Việt Việt làm phủng tâm trạng, "Lại khoái hai tháng không gặp đến vương tử, ta thật là sống một ngày bằng một năm, tương tư khó ức a! Người sao, liền không muốn gặp người ngồi cùng bàn sao?"

Thẩm Ý không trả lời, Dương Việt Âm cùng Quan Việt Việt cũng không bất kể nàng, đều vọt vào buồng vệ sinh rửa mặt chuẩn bị phu mặt màng. Thẩm Ý nhìn bên ngoài, trời đã tối rồi, trong tiểu khu rất an tĩnh, xa hơn một chút chân trời có chợt lóe mà qua thành thị nghệ hồng.

Làm sao có thể không muốn gặp hãn ni? Từ khi đêm hôm đó, hãn cùng nàng nói có khả năng sẽ hồi tới tham gia kỷ niệm ngày thành lập trường, mấy ngày nay, nàng liền luôn luôn tại chờ đợi kết quả. Đại khái là nghĩ đến rất nhiều lần, cho tới khi nghe được hãn thật sự sẽ khi trở về, nàng đều cảm thấy có chút không chân thật.

Ngày mai, thật sự có thể tái kiến hãn sao?

Ngẫu vừa quay đầu lại, bỗng nhiên từ cửa sổ thượng hoá trang kính trong nhìn đến chính mình mặt. Trong khoảng thời gian này nàng tuy rằng ngủ được hảo một ít, nhưng dù sao cũng là cao tam thí sinh, không có khả năng mỗi ngày thật có thể ngủ đủ tám giờ. Ánh mắt phía dưới trước ngao đi ra hắc đôi mắt cũng vẫn chưa hoàn toàn tán đi, hơn nữa nàng làn da bạch, tại ánh đèn trong chột vừa thấy lại phi thường thấy được!

Hơn nữa không biết có phải hay không là gần nhất ăn có chút du nị, nàng cái trán còn bạo một viên đậu, hai ngày đều không tiêu đi xuống.

Ngày mai, liền muốn cái dạng này thấy Tiểu Nhượng sao. . .

Dương Việt Âm mới vừa tẩy hoàn mặt, đang tưởng trầu hoá trang miên lau sạch sẽ, bên cạnh bỗng nhiên thấu quá tới một cái người, Thẩm Ý buồn bã nói: "Nhượng ta cũng phu một chút đi. . ."

Dương Việt Âm: ". . ."

Nàng tức giận mà đem sữa rửa mặt tắc trong tay nàng, "Sẽ dùng sao? Muốn hay không giáo người?"

Thẩm Ý cho tới bây giờ không hóa quá trang, cũng cơ hồ không cần hộ da phẩm, nhiều nhất tại mùa đông sát một sát mặt sương, duy nhất một chi sữa rửa mặt vẫn là cùng Dương Việt Âm các nàng đi dạo phố khi bị chập chờn mua, xích 53 nguyên cự tư, sau lại liền vẫn luôn đặt ở nơi đó tích xám tro.

Bất quá dùng như thế nào nàng vẫn là sẽ, Quan Việt Việt sữa rửa mặt vừa thấy liền so nàng sa hoa nhiều, nàng tiểu tâm bài trừ một chút, dùng thủy ướt nhẹ sau đồ đến mặt thượng.

Ba phút đồng hồ sau, ba nữ sinh liền phu che mặt màn, đầu để đầu, vai sóng vai nằm ở Quan Việt Việt kia trương phấn nộn, tràn ngập ren cùng đường viền hoa thiếu nữ tâm giường lớn thượng.

Mặt thượng băng băng lương lương, Thẩm Ý lần đầu tiên phu mặt màng, cảm thấy loại cảm giác này rất mới mẻ, nhìn không được vươn tay tại chạm vào.

Bên cạnh Dương Việt Âm tại chơi điện thoại di động, chơi được chuyên chú vô cùng, hơn nửa ngày đều không có một câu, Quan Việt Việt nhàm chán, vì thế hỏi: "Người tại nhìn cái gì?"

"Nhìn văn." Dương Việt Âm nói.

Quan Việt Việt tò mò, "Cái gì văn, tiểu thuyết sao?"

"Xem như đi." Dương Việt Âm nói xong bỗng nhiên ăn ăn một cười, "Ta tại nhìn, Tiểu Nhượng cùng Kha Tinh Phàm đồng nhân văn. . ."

Thẩm Ý, Quan Việt Việt: ". . ."

Quan Việt Việt khiếp sợ đạo: "Người cư nhiên còn nhìn đồng nhân văn? Người trúng độc như vậy thâm sao?"

Thẩm Ý không hiểu lắm đồng nhân văn là cái gì, nhưng nàng nhớ rõ lần trước Dương Việt Âm sinh nhật khi nói quá, là Tiểu Nhượng cùng Kha Tinh Phàm cp phần. Cái gì là cp nàng vẫn là đại khái làm đã hiểu, cho nên, đại khái, chẳng lẽ, hay là, đồng nhân văn chính là lấy Tiểu Nhượng cùng Kha Tinh Phàm vì nhân vật chính tiểu thuyết? !

Dương Việt Âm có một cái chớp mắt ngại ngùng, nhưng lập tức lý trực khí tráng đạo: "Ta trước cũng không như vậy điên cuồng! Đều quái Tiểu Nhượng, tại sinh nhật của ta khi làm như vậy một xuất, cư nhiên cấp Kha Tinh Phàm gọi điện thoại thổ lộ, ta tận thế giới đại môn bị mở ra, liên triết để một phát không thể văn hồi. . ."

Bởi vì phu che mặt màng, nàng thanh âm có chút hàm hồ, bên trong cảm tình lại tương đương chân thành tha thiết.

Quan Việt Việt không lời gì để nói. Nàng còn quái Tiểu Nhượng, rõ ràng là nàng bức người gia đánh điện thoại!

Bên cạnh Thẩm Ý bỗng nhiên nhỏ giọng hỏi: "Những cái đó văn, đều là bộ dạng thế nào a?"

Dương Việt Âm thấy nàng cảm thấy hứng thú, lập tức nhiệt tình đạo: "Tiểu Ý người tưởng nhìn sao? lofter thượng có rất nhiều, nhưng đại đa số hành văn không được, ta chỉ thích một cái thần tiên đại đại viết, gọi 'Hoa quế nấu rượu'. Nàng đổi mới lượng đại, não động cự nhiều, trừ bỏ hiện thực giới giải trí ngoại, vườn trường AU, võ hiệp AU, thậm chí tình tế AU, nàng đều có thể viết, thật là viết lách kiếm sống không tuyệt, tạo phúc thế giới a!"

Nói như thế, chỉ cần có như vậy một vị sản lượng đại đại, sẽ không có mang không đứng dậy vòng!

Nàng nói một đồng chuyên nghiệp danh từ, Thẩm Ý một cái đều không nghe hiểu, chỉ minh bạch nàng đang nói mỗi cái tác giả văn viết rất dễ nhìn. Dương Việt Âm cũng không chờ mong nàng làm hiểu, trực tiếp mở ra lofter thượng cái này tác giả chuyên mục, nói: "Người chính mình xem đi. Ta thích nhất này bài, là hai người hiện thực thế giới bối cảnh, trúc mã trúc mã, gương vỡ lại lành, tặc cầu huyết, tặc mang cảm."

Thẩm Ý tiếp quá di động, một cúi đầu liền thấy được một hàng chữ, ". . . Trong phòng rất ám, Kha Tinh Phàm đem Tiểu Nhượng đặt tại trên tường, hân tay môn trốn hân ngực, cách mỏng manh T tuất, cảm thụ phía dưới nhảy nhót trái tim. Như vậy hữu lực. Một chút, lại một chút. Hân thích như vậy nhảy lên, có thể làm cho hân cảm giác đến hân là còn sống, ngay tại trong ngực của hân."

Thẩm Ý: "..."

Nàng sợ run cả người, luống cuống tay chân rời khỏi bài văn, không cần thận lại điểm mở bên cạnh kia bài, ". . . Tiểu Nhượng đến đến phái Tiêu Dao kia năm, hắn mới vừa mãn mười ba tuổi. Mãn thôn bị đồ, làm duy nhất sống sót cái kia người, hắn chinh chinh bảy ngày không nói một câu nói, thẳng đến ngày thứ tám Kha Tinh Phàm xao khai hắn cửa phòng. Nam nhân khí chất thanh tuyệt, một bộ quần áo tố sắc đạo bào, phảng phất sơn gian lãng nguyệt, Vân Trung tuyết động, một mắt nhìn lại lại nhìn xem ngây người. Tiểu Nhượng không khỏi hỏi: 'Người là người phương nào?' Kha Tinh Phàm cúi đầu chăm chú nhìn hắn thật lâu sau, thần nhiên nói: 'Ta là tiêu dao chương môn chân nhân, người nên gọi ta sư tôn.' "

Quan Việt Việt vốn là ghé vào Thẩm Ý bên cạnh cùng nàng cùng nhau nhìn, lúc này bất mãn, "Như thế nào đều là Kha Tinh Phàm là công a, chúng ta Tiểu Nhượng liền không thể công một lần sao? Ta không phục, ta muốn nhìn Tiểu Nhượng là công!"

"Có có có! lofter thượng gì đều có!" Dương Việt Âm lập tức nói, lấy hồi di động phiên đến một bài văn, cũng không đưa cho nàng nhóm, trực tiếp xả phía dưới màn biểu cảm sinh động mà đọc chậm đứng lên.

"Kha Tinh Phàm vẫn cảm thấy chính mình chính mình sinh hoạt rất phân liệt. Tại lão sư cùng đồng học trong mắt, hắn là phẩm học kiêm ưu học sinh hội chủ tịch, thanh lãnh cao ngạo niên cấp đệ nhất, cũng không có người biết, mỗi một ngày buổi chiều, hắn đều sẽ bị Tiểu Nhượng ngăn ở phòng học hành lang ngoại. Cái kia hồi hồi cuộc thi quái đuôi xe, mặt thượng tổng là treo đáng giận tươi cười nam hài thích nhất đem hắn ấn đến không có người nhìn đến góc, sau đó, không kiêng nể gì hôn lên hắn môi. . ."

Quan Việt Việt, Thẩm Ý: ". . ."

Dương Việt Âm đọc xong một đoạn hảo tâm giải thích, "Đây là vườn trường AU."

Thẩm Ý tưởng tượng một chút Tiểu Nhượng đem Kha Tinh Phàm đặt tại góc tường thân hình ảnh, nhất thời cảm thấy đầu đều muốn nổ tung, thống khổ đạo: "Hảo biệt niệm, ta minh bạch cái gì là cp văn. . ."

Quan Việt Việt một bên ẩn mặt vừa nói: "Ta mặt màng đều muốn cười rớt, ta đây chính là sk2 mặt màng, rất quý!"

Dương Việt Âm cảm giác chính mình an lợi không bán đi, không tình nguyện thu hồi điện thoại di động, "Các người chính mình muốn xem, ta lại không bức các người."

Thẩm Ý ngốc ngốc ngồi ở chỗ kia một lúc lâu, vẫn không thể từ vừa rồi trùng kích trung hoãn thần lại, lẩm bẩm nói: "Nếu Tiểu Nhượng cùng Kha Tinh Phàm biết có người lấy bọn họ viết loại này văn, không biết còn có thể hay không hảo hảo ở chung, khả năng liên trò chơi đều không đồng nhất khởi đánh. . ."

Dương Việt Âm đầu tiên là phụ họa mà gật gật đầu, sau đó bỗng nhiên kịp phản ứng, "Cùng nhau chơi game? Tiểu Nhượng cùng Kha Tinh Phàm cái gì thời điểm cùng nhau đánh quá trò chơi? Ta cứ nhiên có ăn lậu đường? !"

Thẩm Ý này mới ý thức tới chính mình nói lỡ miệng, cả người nháy mắt khẩn trương. Nàng muốn nói điểm cái gì che lấp đi qua, nhưng mà đã không còn kịp rồi, Dương Việt Âm mắt sáng như đuốc, chặt chẽ khóa định rồi nàng, "Làm sao người biết bọn họ cùng nhau đánh quá trò chơi? Tiểu Nhượng với người nói?"

Thẩm Ý: "Không, không là. . ."

Nàng bộ dáng quá mức chột dạ, Dương Việt Âm càng xem càng khả nghi, mỗi cái suy nghĩ bỗng nhiên hiện lên đầu óc, nàng thanh âm đột ngột đề cao, "Tổng không phải là. . . Người cùng bọn họ cùng nhau đánh quá trò chơi đi!"

Thẩm Ý: "..."

Nàng yên lặng từ trên giường bò lên đến, cũng bóc phía dưới màng, giả vờ cái gì đều không phát sinh mà hướng buồng vệ sinh đi đến, nhưng mà một chân còn không vượt đi vào, sau lưng liền vang lên hai cái trăm miệng một lời hét lớn: "Thẩm Ý!"

Thẩm Ý xoay người, nhắc tay nhược nhược đạo: "Về vấn đề này, ta có thể để giải thích. . ."

Đơn giản cùng khuê mật nhóm nói xong chính mình cùng Tiểu Nhượng cái kia kích thích điện cạnh chi đêm sau, trong phòng lâm vào thật lâu trầm mặc. Dương Việt Âm cùng Quan Việt Việt còn bảo trì hướng mặt thượng đồ hộ da phẩm tư thế, tay lại hồi lâu không có động quá, đều trừng mắt dùng một loại đại ra biểu tình nhìn nàng.

Thẩm Ý trong lòng run sợ đợi một hồi lâu, rốt cục chịu không được này quý dị không khí, "Các người, nói điếm cái gì a."

Dương Việt Âm thở sâu, rốt cục mở miệng, lại nhất trương miệng chính là mưa rền gió dữ, "Người nhượng ta nói cái gì? Người cư nhiên cùng Tiểu Nhượng, Kha Tinh Phàm còn có Phó Tây Thừa cùng nhau chơi ăn gà? Nhượng Trần Dao Dao biết sẽ ám sát người!"

"Đâu chỉ Trần Dao Dao, toàn giáo nữ sinh đều sẽ mua hung ám sát người!" Quan Việt Việt bổ sung.

Thẩm Ý tưởng tượng hạ cái kia hình ảnh, không khỏi một cái co rúm lại.

Dương Việt Âm rồi lại phát hiện một cái khác mẫu chốt, "Cho nên, người kỳ thật từ trước đến nay Tiểu Nhượng vẫn luôn có lén lút liên hệ? Người cư nhiên giấu chúng ta!"

Thẩm Ý nhất thời đuối lý. Nàng cũng không phải cố ý giấu tiểu bí mật, chính là cùng Tiểu Nhượng sự không biết vì cái gì, nàng chính là theo bản năng không tưởng nói cho người khác biết, chẳng sợ đối phương là Dương Việt Âm cùng Quan Việt Việt.

Nhưng nếu đã bị phát hiện, lại che che lấp lấp liền có chút quá phận, nàng nhỏ giọng nói: "Ân, chúng ta ngẫu nhiên sẽ nói chuyện phiếm, hắn sẽ cho ta giảng một chút chính mình công tác thượng sự, ta cũng sẽ nói với hắn nói trường học tình huống. . . Nhưng số lần không nhiều lắm! Chúng ta lần trước nói chuyện phiếm chính là kia hồi chơi game!"

Cái này đáp án nhưng không có nhượng Dương Việt Âm vừa lòng, nàng nhìn chăm chăm bạn tốt một lúc lâu, nói: "Vẫn là không đối, Tiểu Nhượng cư nhiên đối với người như vậy hảo, còn mang người chơi game, ta đều không muốn mang tâm thủ chơi game. Hắn không phải là. . . Thích người đi? !"

Thập, cái gì? !

Thẩm Ý tim đập nháy mắt gia tốc, cứng họng hảo vài giây, mới nói: "Người nói bậy bạ gì đó? Hắn, hắn làm sao có thể thích ta? Hắn chính là đương ta là ngồi cùng bàn, cho nên mới. . ."

Dương Việt Âm vốn là cũng là linh cảm đột phát, cũng không có thật cảm thấy Tiểu Nhượng sẽ thích Thẩm Ý, nghe vậy đồng ý mà gật gật đầu, "Cũng là, người như vậy cũng không giống thần tượng kịch nữ chủ a. Chúng ta thần tượng kịch đều không thích học bá, Quan Việt Việt loại này gốc bạch ngọt học tra mới là thần tượng kịch yêu nhất, nhiều ít nam thần đều đuôi mù đụng phải các nàng trong tay a!"

Quan Việt Việt không nghĩ tới bạn tốt cư nhiên đối chính mình có như vậy đại chờ mong, biết vậy nên đầu vai trầm xuống, "Người này cho ta

nhiệm vụ cũng quá gian khổ. . . Như vậy, có cơ hội, có cơ hội ta nhất định nỗ lực thử thử xem!"

Hai người lại hi hi ha ha đùa giỡn đứng lên, Thẩm Ý sờ sờ hai má, mới vừa phủ hoàn mặt màng làn da lại nộn lại nhuyễn, giống mới vừa lột xác trứng gà, nhưng này trứng gà cũng là nóng bỏng, vừa rồi nghe được Dương Việt Âm nói, nàng mặt liền cọ đốt đứng lên.

Tiểu Nhượng thích nàng, làm sao có thể ni. . . Dương Việt Âm thật sự là ý nghĩ kỳ lạ. . .

Chính là, nàng không nói nàng đều không có nghĩ lại quá, Tiểu Nhượng quả thật đối nàng không sai, cũng không gặp nàng đối lớp học nữ hài tử khác như vậy.

Thật sự, chỉ là người khác tương đối tốt sao?

Ngay tại nàng miên man suy nghĩ trong, Dương Việt Âm cùng Quan Việt Việt rốt cục thu thập xong, đại gia quyết định đi ngủ sớm một chút, dù sao ngày mai như vậy trọng yếu trường hợp, đáng giá dùng một hồi mỹ dung giác tối đón tiếp.

Nữ hài tử nhóm thay áo ngủ nằm đến trên giường, hoàn hảo Quan Việt Việt giường đủ đại, tể được hạ các nàng ba cái. Thẩm Ý chính nhắm mắt dưỡng thần, lại chợt nghe Dương Việt Âm bạo câu thô tục, "Ta. . . Thao!"

"Làm sao vậy?" Nàng kinh ngạc quay đầu lại, Dương Việt Âm tuy rằng cá tính nhanh nhẹn dũng mãnh, nhưng vẫn là rất ít thất thố như vậy, "Phát sinh cái gì sự?"

Dương Việt Âm mặt lúc đỏ lúc trắng, "Ta vừa mới đăng Weibo, phát hiện Tiểu Nhượng thượng hot search, liền điểm đi vào nhìn một chút. . ."

"Tiểu Nhượng thượng hot search không là rất bình thường sao?" Quan Việt Việt nói, "Chẳng lẽ, là nội dung không tốt lắm?"

Thẩm Ý nhìn Dương Việt Âm biểu tình, tâm đột ngột trầm xuống, đoạt quá di động vừa thấy.

Ánh đập vào mí mắt đầu tiên là nhất trường rõ ràng là trộm chụp ảnh chụp, ban đêm bên đường hai cái người cũng sắp xếp đi tới, bên trái xuyên màu xám vệ y, mang mũ lưỡi trai cái kia có thể nhìn ra là Tiểu Nhượng, bên phải cũng là cái không biết khoảng bốn mươi tuổi trung niên nam nhân.

Thẩm Ý mới vừa kỳ quái này trường ảnh chụp như thế nào sẽ nhượng Dương Việt Âm phản ứng như vậy đại, tầm mắt hướng thượng liền phiêu đến này điều Weibo xứng từ.

"@ tổ ngỗng vận chuyển công: tám tổ hôm nay tối nhiệt đề tài, đương hồng tiểu thịt tươi cùng công ty lão tổng đêm khuya đồng hành, ngàn dặm tham ban tốt cuộc là ân trọng Như Sơn, vẫn là tình so kim kiên? Chẳng lẽ, đây chính là hãn hai năm nay tài nguyên không ngừng nguyên nhân? [chớp mắt] "

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 27 : 27

Kỷ niệm ngày thành lập trường cùng ngày, ngàn dặm không mây, là cái sáng sửa ngày.

Rất nhiều ngày hôm qua không dọn đi ra trang sức đều tại buổi tối suốt đêm bố trí đi ra, cho nên đương đồng học nhóm sáng sớm đi tới trường học khi, kinh ngạc phát hiện từ cửa trường học bắt đầu, một đường đều phô thượng đồ tươi thắm trải sàn. Đại môn hai bên cắm phóng các giới nhân sĩ, hữu hảo xí nghiệp đưa tới chúc mừng cờ xí, ở trong gió phấp phới. Màu đỏ thối phòng cổng vòm cao ngất, mặt trên ẩn một chuyển chữ to: "Nhiệt liệt chúc mừng Gia Châu thứ bảy trung học kiến giáo một trăm sáu mươi đây năm!"

Trong trường học đình mãi các màu chiếc xe, người đến người đi, rộn ràng nhốn nháo, xa xa nhìn lại, chỉ cảm thấy chiêm trống vang trời, phi thường náo nhiệt.

Nhưng như vậy náo nhiệt không phải là người người đều có tâm tình hưởng thụ.

Thẩm Ý đứng ở trong đội ngũ, kỷ niệm ngày thành lập trường diễn lễ đã bắt đầu, vừa mới đã cử hành kéo cờ nghi thức, bây giờ là hiệu trưởng nói chuyện phân đoạn, chủ tịch trên đài ngồi đầy trường học lãnh đạo, sở hữu học sinh xuyên hảo giáo phục, đeo huy hiệu trường, ẩn lớp trình tự đứng ở sân thể dục thượng. Thẩm Ý nghe một câu kia câu quang huy giáo sử, lực chú ý lại như thế nào cũng không thể tập trung, bỗng nhiên, phía sau

truyền tới một cái tức giận thanh âm, "Nói hươu nói vượn, này đó người đều tại nói hươu nói vượn chút cái gì!"

Nàng quay đầu lại, quả nhiên thấy Trần Dao Dao chính nhìn chăm chú di động, bên cạnh nữ sinh vội khuyên nhủ nàng, "Người nói nhỏ chút, đừng làm cho kiều lão sư nhìn đến đem người điện thoại di động không thu (tịch thu)!"

Trần Dao Dao khí được ánh mắt đều đỏ, "Những cái đó người nói như vậy Tiểu Nhượng, người nhượng ta như thế nào nhỏ giọng! Tức chết ta, loại này nói linh tinh nghe đồn cũng có người tin sao? Đại gia đều không có đầu óc!"

Thẩm Ý đương nhiên biết nàng đang nói cái gì, ngay tại đêm qua, Tiểu Nhượng bỗng nhiên thượng hot search, lúc này đây cũng không phải bởi vì hẳn "Thịnh thế mỹ nhân" hay là tiết mục biểu hiện, mà là một cái trước đây ai đều không nghĩ tới nguyên nhân.

Có tài khoản bạo liễu, Tiểu Nhượng cùng với tương ứng trù tính công ty Vĩnh Huy thế kỷ lão tổng Từ Vinh Chính quan hệ ái muội, cũng dán xuất hai người đêm khuya đồng hành trộm chụp chiếu. Nếu là phổ thông ảnh chụp đương nhiên không có gì, nhưng cái kia tài khoản cố ý chỉ ra, đây là bản đầu tháng tại Vân Nam chụp đến. Bởi vì quay phim 《 trường sinh 》, Tiểu Nhượng hai tháng này vẫn luôn ở tại Vân Nam một cái tiểu thị trấn trong, mà Từ Vinh Chính cư nhiên tại lúc này điểm xuất hiện tại nơi đó, còn đại buổi tối cùng Tiểu Nhượng cùng nhau ở bên ngoài đi, tại hữu tâm nhân phát tán dưới nhất thời biến đến làm cho người mơ màng.

Cái này bạo liễu tối trước xuất hiện với tám tổ, sau đó bị nhiều cái doanh tiêu hào đăng lại đến Weibo, nhanh chóng dẫn phát sóng to gió lớn.

"? ? ? ? ? Ai? ? ? ? ? Người xem rồi đôi mắt của ta lập lại lần nữa, Tiểu Nhượng cùng ai? ? ? ? ?"

"Ngọa tào Bình An đêm phóng đại dưa a! Người nếu là lao cái này ta đã có thể không vậy. JPG "

"Nói bừa đi, này hai trương ảnh chụp có thể nhìn ra cái gì? Cho dù là một nam một nữ bị chụp đến loại này ảnh chụp cũng không thể thuyết minh cái gì, huống chi hai cái nam, hiện tại bạo liễu ngưỡng cửa như vậy thấp sao?"

"Ta chẳng phải cảm thấy nha, căn cứ dĩ vãng kinh nghiệm, loại này càng giống giả đích xác tin tức bình thường đều là thật sự! Tỷ như cái kia ai cùng ai kết hôn, còn có cái kia ai cùng ai ly hôn. . . Hơn nữa Tiểu Nhượng ký Vĩnh Huy sau quả thật tài nguyên vẫn luôn rất hảo, nếu như là lão bản 'Đặc biệt chiếu cố', kia liền nói được thông. . ."

"Các người đừng nói, cái này Từ Vinh Chính lớn lên còn đi, lấy bốn mươi tuổi tiêu chuẩn đến xem đáng người cũng coi như không sai. Giới giải trí kim chủ đại lão X đương hồng thần tượng, cường thủ hào đoạt, giam cầm bao dưỡng, có chút tường khái, có cùng loại văn đề cử sao?"

"Phía trước cầu văn bằng hữu xin dừng bước! Lục jj hiểu biết một chút, chúng ta các loại đề tài cái gì cần có đều có, nhậm quân chọn lựa, không lừa già dối trẻ!"

"Không quản là thật là giả, cái này dưa ta ăn trước!"

Hiện tại internet hoàn cảnh, toàn dân ăn dưa, người người bát quái, một chút đồn đãi cảm thượng cánh đều có thể nhanh chóng thời quét internet. Tiểu Nhượng vốn là là đương hồng lưu lượng, cái này nghe đồn lại thái trung "Nam nam quan hệ", "Giới giải trí quy tắc ngầm" hai đại mạng lưới mẫn cảm điểm, hơn nữa chính bởi vì thoát nhìn có chút ly kỳ, ngược lại nhượng đại gia tại khiếp sợ rất nhiều nhịn không được chuyển phát. Hơn nữa doanh tiêu hào trợ giúp, cho nên tuy rằng chỉ có mấy trương ảnh chụp

cùng một cái không đầu không đuôi bạo liêu, cư nhiên cũng như vậy dẫn bạo.

Đương Thẩm Ý các nàng nhìn đến khi, "Tiểu Nhượng Vĩnh Huy lão tổng", "Tiểu Nhượng Từ Vinh Chính", "Tiểu Nhượng Vân Nam" ba cái mẫu chốt từ đã toàn bộ đi lên hot search.

Đối với cái này Dương Việt Âm tỏ vẻ: "Bậy bạ! Hiện tại tin tức thật sự là càng ngày càng không hạn cuối, lại còn nói Tiểu Nhượng cùng công ty lão tổng có một chân, kia còn không bằng trực tiếp nói hần cùng ta có một chân ni! Tiểu Ý người đừng lo lắng, đây nhất định là giả, rất khoái liền làm sáng tỏ!"

Thẩm Ý cũng hy vọng như vậy. Từ khi nhìn đến tin tức này, nàng chinh khóa tâm liền toàn loạn, một đêm thượng đều ngủ không ngon, sáng nay đứng lên hắc đôi mắt so trước còn trọng. Ôm chờ mong đi lên Weibo, hy vọng sự tình giống Dương Việt Âm nói như vậy đã chìm xuống, nhưng mà đi vào liền nhìn đến hot search cao cư không hạ, nhiệt độ thậm chí so đêm qua còn muốn cao, nhất thời liên điểm tâm đều ăn không vô.

Mơ mơ màng màng đi tới trường học, quả nhiên đồng học nhóm cũng tất cả thảo luận, so sánh với đến, hôm nay chân chính chủ đề kỷ niệm ngày thành lập trường đều không người quan tâm.

"Phanh! Phanh phanh phanh —— "

Mấy tiếng nổ đem nàng bừng tỉnh, chủ tịch đài hai bên pháo mừng trỗi lên, vang vọng toàn bộ sân thể dục, hiệu trưởng lớn tiếng nói: "Ta tuyên bố, Gia Châu thị thứ bảy trung học 160 đầy năm kỷ niệm ngày thành lập trường kỷ liên hoan hội chính thức bắt đầu!"

Cái thứ nhất phân đoạn kết thúc, mặt sau chính là tiết mục biểu diễn, cái này là tại đại lễ đường cử hành. Mắt thấy đại gia đều hướng lễ đường đi

đến, Dương Việt Âm quay đầu lại muốn gọi Thẩm Ý cùng nhau, lại nhìn đến nữ hài chau mày, nói: "Muốn biểu diễn."

"Là, làm sao vậy?"

"Phía trước phân đoạn Tiểu Nhượng sẽ không có đến, kia biểu diễn ni? Hẳn là có tiết mục, còn sẽ. . . Trở về sao?"

Dương Việt Âm trầm mặc.

Phát sinh như vậy đại sự, bọn họ đương nhiên cũng tại tò mò Tiểu Nhượng còn có thể hay không đúng hẹn phản giáo tham gia kỷ niệm ngày thành lập trường diễn lễ. Trên thực tế không ngừng bọn họ, liên trên mạng đều tại thảo luận, Tiểu Nhượng sẽ tham dự trường học cũ kỷ niệm ngày thành lập trường tin tức đã sớm truyền đi ra ngoài, tại như vậy một cái nơi đầu sóng ngọn gió thời điểm, người người đều tưởng nhìn đến hẳn, như vậy cái này vô cùng có khả năng là hẳn tại phong ba sau lần đầu tiên lộ diện hoạt động cũng liền bị thụ chú ý.

Nghe nói hôm nay thất trung ngoại mặt còn có nghe tin tức mà đến truyền thông ký giả, bất quá đều bị giáo cảnh chặn, nhưng Thẩm Ý cảm thấy những cái đó người sẽ không buông bỏ, phỏng chừng toàn ở bên ngoài ôm cây đợi thỏ ni. . .

"Không sẽ trở lại đi?" Quan Việt Việt nói, "Cái này mấu chốt, hẳn vẫn là không lộ diện tương đối tốt, chờ phong ba chìm xuống lại nói. Hiện tại đi ra, nếu như bị những cái đó ký giả đả đến, còn không biết sẽ bị hỏi chút cái gì ni. . ."

Thẩm Ý căn môi, không trở lại sao? Nàng kỳ thật cũng là nghĩ như vậy. Từ nhìn đến tin tức nàng liền tưởng, Tiểu Nhượng hẳn là không sẽ trở lại. Đây với hẳn mà nói là sáng suốt nhất quyết định, nàng cũng không hy vọng hẳn mạo không tất yếu hiểm, chính là trong lòng mỗi cái góc vẫn là có vô pháp xem nhẹ mất mát.

Nàng chờ đợi lâu như vậy, muốn gặp đến hân, không nghĩ tới chuyện tới trước mắt, vẫn là không thấy được. . .

Dương Việt Âm lôi kéo nàng, "Hảo, đừng nghĩ, chúng ta đi trước lễ đường đi."

Thất trung lễ đường kiến tại vườn trường phía Đông, giống nhau cao trung đều là không có thể lấy trang hạ toàn giáo sư sinh lễ đường, nhưng thất trung năm năm trước xây dựng thêm khi, tu một cái có thể cất chứa bốn ngàn người đại lễ đường. Chia làm ba tầng, trình nửa vòng tròn trạng, lầu một là cái đại sân khấu, rất giống có thể nghe ca kịch kia loại biểu diễn thính.

Bởi vì quá mức cao đại thượng, không chỉ thường xuyên bị vốn là một ít xí sự nghiệp đơn vị thuê, sau lại liên Gia Châu đại học làm hoạt động đều đến mượn quá tràn mà.

Thẩm Ý giờ phút này an vị tại lầu một chỗ ngồi, bên cạnh là tọa được tràn đầy đồng học nhóm, trọng điểm trung học việc học nặng nề, đại gia đều không có nhiều ít thả lỏng cơ hội, hiện giờ hảo không dễ dàng có như vậy đại hình biểu diễn hoạt động, cũng nhịn không được hưng phấn đứng lên.

Rất khoái, đại gia lực chú ý liền đều bỏ vào trên đài tiết mục thượng, lại không có người đi nghị luận đồng học cái kia không biết thiệt giả tin tức.

Thẩm Ý lại nhìn không đi vào. Trên đài cao nhất niên cấp hai cái nam sinh tại biểu diễn tướng thanh, đậu được dưới đài cười ha ha, nàng lén lút sờ lấy điện thoại ra, lại đi lên Weibo.

Từ tối hôm qua đến bây giờ, Weibo tối nhiệt đề tài đều là Tiểu Nhượng này cộc "Scandal", nhưng cùng tối hôm qua đại gia chính là khiếp sợ bất đồng, trải qua một đêm lên men, tin tức đã triệt để truyền bá ra đến.

Có doanh tiêu hào chính lý xuất Tiểu Nhượng trước đây cùng từ chính vinh nhiều lần cùng khung, bao quát cùng nhau ăn cơm, còn có lễ Giáng Sinh tại từ chính vinh gia làm khách, càng phát ra chứng minh hai người quan hệ không sai. Thảo luận người biến nhiều, các loại bất đồng thanh âm cũng truyền ra.

"Cho nên Tiểu Nhượng cư nhiên là. . . Kim chủ đại lão nam sủng sao? Ta có chút không thể tưởng tượng a, ta đệ đệ, về sau vô pháp nhìn thẳng người! QAQ "

"Khái cp hủ ung thư xâm não đi, loại này cp cũng khái được hạ? Không nói đến Từ Vinh Chính có thể có tử, Tiểu Nhượng vẫn là vị thành niên ni, đối với cái vị thành niên Nhân Đại gia vẫn là vẫn có chút đạo đức công cộng tâm đi!"

"Hắn cũng có thể làm chúng ta vì cái gì không thể nói? Làm được giống như đã xác định Tiểu Nhượng là vô tội dường như. Ta cảm thấy trước có cá nhân nói không sai, càng là thoát nhìn tuyệt đối không có khả năng, càng có khả năng là thật, nếu không người nói cho ta, Từ Vinh Chính một cái đường đường công ty lão tổng, vì cái gì sẽ xuất hiện tại nơi đó?"

"Tham ban không được sao? Lão tổng không thể đi tự gia nghệ nhân ban? Cười chết người, hai cái nam người trên đường cái đi đi liền truyền scandal, các người về sau cũng đừng cùng tự gia huynh đệ xuất môn!"

"Người mới cười chết người, Từ Vinh Chính là Tiểu Nhượng huynh đệ sao? Nhà ai công ty Điện ảnh và Truyền hình lão tổng sẽ ngàn dặm xa xôi đi tham một cái nghệ nhân ban a, vẫn là tại Vân Nam một cái tiểu thị trấn? Từ Bắc Kinh phi đi qua đều khoái kéo dài qua chính trung quốc, này tình thâm nghĩa trọng, ta đều muốn cảm động!"

"Ta cảm thấy Tiểu Nhượng có chút thảm a, cùng đã kết hôn đồng tính lớn tuổi chính mình hơn hai mươi tuổi lão bản truyền scandal, ta nghe thấy

đầu liền muốn đại. So sánh với đến, hẳn còn không bằng cùng Kha Tinh Phàm truyền ni. . ."

"Ôm đi Kha Tinh Phàm. Cái này sự cùng ta gia không có quan hệ, thỉnh các vị ăn dưa liền ăn dưa, không cần mang vô tội quần chúng lên sân khấu, cảm ơn."

Liền giống có vài người nói, nếu Tiểu Nhượng là cùng Kha Tinh Phàm truyền đảo hoàn hảo chút, hai cái nam sinh đồng hành mà thôi, có scandal cũng xốc không xuất cái gì sóng to, hảo hảo thao tác một chút làm không hảo còn biến thành hút phấn chuyện tốt. Nhưng Từ Vinh Chính không được.

Hẳn là Tiểu Nhượng lão bản, còn có gia thất, Tiểu Nhượng cùng hẳn truyền scandal chỉ biết hướng quy tắc ngầm bao dưỡng cái kia phương hướng đi, này đối một cái vị thành niên và lại vẫn luôn hình tượng dương quang khỏe mạnh nam minh tinh đến nói, thật sự là rất muốn mệnh đá kích.

Đều không cần tọa thực, chỉ cần dính vào loại này nghe đồn, chính là đối hình tượng một loại tổn hại.

Một cái Tiểu Nhượng đại phần bác chủ rất khổ sở mà nói: "Các người biết ta tối sinh khí cái gì sao? Chính là chuyện này vừa ra tới, cái này nghe đồn liền sẽ vĩnh viễn đi theo hẳn! Rửa không sạch. Căn bản rửa không sạch. Về sau đại gia nhắc tới hẳn đều sẽ nhớ tới vòng truyền hẳn từng bị lão bản quy tắc ngầm, hẳn được đến hết thủy cũng đều là bởi vì này cái. Internet bịa đặt phí tổn như vậy thấp, đương sự lại muốn trả giá như vậy đại đại giới, ta thật hận!"

Nàng nói cũng là đại gia từng gặp qua vô số lần ví dụ. Tỷ như mấy năm trước liền từng truyền mỗ nam tinh ở nước ngoài chụp diễn khi chiêu kỹ, kia cộc nghe đồn cũng là từ đầu tới đuôi nhất trương ảnh chụp đều không có, lại bởi vì nam tinh lúc ấy đang lúc hồng, đối ngoại hình tượng

cũng vẫn luôn chính diện khỏe mạnh, ngược lại mặc danh kỳ diệu truyền lưu mở ra. Nam tinh phòng làm việc bác bỏ tin đồn mấy lần cũng không có thể triệt để rửa sạch, cuối cùng thành trên người hằn một cái vĩnh viễn tồn tại ẩn hình điểm đen, thường thường liền bị lôi ra đến tiên thi.

Đây là một tử cục. Bởi vì không có chứng cứ, cho nên không có biện pháp chứng thực, nhưng cũng không có biện pháp phản bác, gặp gỡ liền chỉ có thể thụ.

Thẩm Ý khép lại điện thoại di động, phát hiện mình ra một thân hãn.

Nàng không hiểu biết giới giải trí, trước chỉ biết là đây là nhất kiện rất nghiêm trọng sự, nhưng không biết rốt cuộc có nhiều nghiêm trọng, thẳng đến nhìn đến này đó bình luận.

Cái gì kim chủ nam súng, bao dưỡng quy tắc ngầm, những cái đó người như thế nào có thể đem như vậy bất kham từ an đến trên người hằn?
!

Nàng hiện tại tuyệt không tiếc nuôi hãn không trở lại, nàng quang là ngẫm lại nếu nhượng những cái đó ký giả tại hôm nay đổ đến hãn, bức hãn trả lời này đó bất kham vấn đề, tâm đều muốn giảo đến cùng nhau!

Trên đài có cái ban bắt đầu biểu diễn đại hợp xướng, Thẩm Ý bị sảo được huyệt Thái Dương thành thích nhảy, rốt cục nhịn không được lấy cố đi nhà cầu đi bên ngoài.

Lãnh gió thổi qua, cuối cùng cảm thấy đau đầu cảm giác hảo một ít, nàng thở phào khẩu khí, tầm mắt hướng bên cạnh thoáng nhìn, chợt thấy vài cái quen thuộc gương mặt.

Là đương nhiệm học sinh hội chủ tịch Ngô Duẫn, nàng cùng hai cái nam sinh, ba nữ sinh cùng nhau đứng ở lễ đường một cái khác ngoài cửa, chính thảo luận cái gì, từ biểu tình nhìn, giống như đều có chút lo lắng.

Thẩm Ý nhìn không được ra tiếng: "Ngô Duẩn."

Ngô Duẩn quay đầu lại, nhìn đến là nàng có chút ngoài ý muốn, "Thẩm Ý học tử."

Ngô Duẩn cũng là văn khoa sinh, năm nay cao nhị, trước còn từng chạy đến tìm Thẩm Ý hỏi qua học tập kinh nghiệm, cho nên hai người còn tính quen thuộc. Nàng nguyên bản đầy mặt khuôn mặt u sầu, nhìn chăm chăm Thẩm Ý nhìn hai giây lại bỗng nhiên nhãn tình sáng lên, "Học tử, học tử ta như thế nào đem người cấp quên! Nhìn đến người thật sự là quá tốt!"

"Làm sao vậy?" Thẩm Ý mặc danh kỳ diệu, "Là phát sinh cái gì sự sao?"

"Còn có thể cái gì sự, Tiểu Nhượng a, hẳn là người ngồi cùng bàn đúng hay không? Kia người có thể liên hệ thượng hẳn sao? Lập tức liên muốn đến hẳn tiết mục, có thể người khác còn chưa tới, chúng ta gọi điện thoại lại không người tiếp, không biết nên làm cái gì bây giờ, đều vội muốn chết!"

Thẩm Ý sững sốt một chút mới hiểu được nàng ý tứ, "Người là nói, Tiểu Nhượng không có hủy bỏ cái này hành trình, hẳn vẫn là sẽ trở về? Sẽ trở về biểu diễn tiết mục? !"

Ngô Duẩn không rõ nàng sao lại như vậy kinh ngạc, "Đối, chúng ta vốn là cũng cho rằng sẽ hủy bỏ, nhưng gọi điện thoại đi qua hẳn người đại diện lại nói sẽ đến, chính là sẽ hơi chút vãn một chút. Phía trước nghi thức không tham gia, trực tiếp tham gia mặt sau liên hoan hội. Chính là hiện tại đều cái này điểm, người khác không tới liền tính, liên cái tín nhi cũng không cho, chúng ta không hiểu biết như thế nào xử lý a!"

Thẩm Ý chỉ cảm thấy trong đầu lộn xộn, như là có gió lốc quá cảnh. Xảy ra chuyện gì? Tiểu Nhượng cứ nhiên vẫn là muốn trở về? Chẳng lẽ, hẳn kinh tế người không có cùng hẳn phân tích sao?

Liên bọn họ đều hiểu này đó đạo lý, bọn họ không rõ sao?

"Học tử." Ngô Duẩn tiểu tâm đạo, "Người là hân ngồi cùng bàn, kia người hân là có hân phương thức liên lạc đi? Có thể giúp giúp chúng ta không?"

Nàng như vậy vừa nói, mặt khác đồng học cũng đều chờ mong mà nhìn Thẩm Ý. Thẩm Ý đối mặt với mọi người ánh mắt, lâm vào trầm mặc.

Tiểu Nhượng phương thức liên lạc sao? Nàng chỉ có hân QQ, không có số điện thoại di động, liên WeChat đều không có, khả năng còn không bằng bọn họ ni.

Kỳ thật này một toàn bộ buổi sáng, nàng cũng luôn luôn tại do dự, muốn hay không cấp Tiểu Nhượng phát cái tin tức đi qua, hỏi ý kiến một chút hân tình huống, hoặc là biểu đạt một chút chính mình tín nhiệm. Có thể nàng cho tới bây giờ chưa bao giờ gặp như vậy sự, căn bản không biết nên như thế nào tìm từ, mấy lần điểm khai đối thoại khung cuối cùng vẫn là buông tha.

Hiện tại bị Ngô Duẩn nhắc tới, nàng lại thật sự muốn biết bọn họ là như thế nào tưởng, do dự một khắc điểm khai QQ, ấn đến hai người đối thoại khung.

Nhưng mà không đợi nàng tưởng hảo nói cái gì, bên kia một cái nam sinh bỗng nhiên hưng phấn đạo: "Thông thông! Tưởng tiên sinh điện thoại thông!"

Mọi người lập tức xem qua đi, chỉ thấy nam sinh đối di động, liên thanh đạo: "Đối đối đối, chúng ta là thất trung học sinh hội, muốn biết Tiểu Nhượng học trưởng còn có thể đuổi tới sao? Bởi vì lập tức liền tới hân, căn không nói cũng không quan hệ, chúng ta chuẩn bị thay thế bổ sung tiết mục, có thể lâm thời trên đỉnh. . . Cái gì? Nga, hảo, hảo, ta biết. . ."

Hắn cúp điện thoại, Ngô Duẩn lập tức hỏi: "Hắn nói như thế nào?"

Nam sinh nuốt xuống khẩu nước miếng, ngơ ngác đạo: "Trường tiên sinh nói, trực tiếp giới thiệu chương trình, bọn họ có thể bắt kịp."

Mọi người há hốc mồm, một hồi lâu Ngô Duẩn mới lắp bắp đạo: "Có thể, hạ một cái chính là hắn. . ."

Tiếng nói vừa dứt, liền nghe được lễ đường nội truyền đến một trận nhiệt liệt vỗ tay.

Cái này tiết mục kết thúc, cho nên, lập tức liền đến phiên Tiểu Nhượng lên sân khấu.

Mọi người da đầu đều run lên, nhất là Ngô Duẩn, làm học sinh hội chủ tịch, này tràng hoạt động nàng luôn luôn tại tham dự trừ bị, nếu ra loại này biểu diễn sự cố, trường học không cần nàng phụ trách, nàng chính mình cũng quá không trong lòng kia quan.

Nữ sinh bên cạnh thấy nàng sắc mặt đều trắng, nhỏ giọng nói: "Tính, đổi thành thay thế bổ sung tiết mục đi, hoặc là đến hỏi một chút lão sư. . ."

Ngô Duẩn cắn răng một cái, "Giới thiệu chương trình."

"Cái gì?" Nữ sinh sửng sốt.

Ngô Duẩn nhìn tiền phương, kiên định đạo: "Ta tin tưởng Tiểu Nhượng, làm cho bọn họ bình thường giới thiệu chương trình."

Thẩm Ý đứng ở lễ đường ngoại, nghe được bên trong truyền đến ngọt ngào dễ nghe giọng nữ, "Phía dưới, từ cao tam ngũ ban Tiểu Nhượng đồng học vì chúng ta mang đến giọng nam đơn ca, 《I Really Like You》."

Ngồi đầy ồ lên.

Liền giống Thẩm Ý bọn họ nhất dạng, đồng học nhóm tại buổi sáng kéo cờ khi không thấy được Tiểu Nhượng sau, liền đều cho rằng hẳn hôm nay không sẽ trở lại, cho nên nghe được giới thiệu chương trình phản ứng đầu tiên là chính mình có nghe lầm hay không? Nhưng mà từ tả hữu biểu tình đến xem, không có sai, đúng là Tiểu Nhượng.

Hắn cư nhiên trở lại!

Tràng nội nháy mắt sôi trào, đại gia toàn hưng phấn đứng lên, mấy ngàn ánh mắt đều nhìn chăm chăm sân khấu, nhưng mà mặt trên không không đang đang, chậm chạp không có người đi ra.

Âm nhạc khởi, du dương nhạc thanh truyền đến, bắt đầu truyền phát khúc nhạc dạo.

Cùng lúc đó, một chiếc màu đen xe hơi từ xa tới gần, lập tức chạy đến lễ đường cửa. Ngô Duẩn bọn họ còn không kịp phản ứng, liền nhìn đến một cái trung niên nam nhân xuống xe, bá kéo ra sau cửa xe, Tiểu Nhượng khom lưng từ trên xe bước xuống.

Thời gian phảng phất mất đi ý nghĩa, Thẩm Ý ngốc ngốc mà nhìn hắn, không rời mắt được.

Làm tình phát sinh đến bây giờ, nàng suy nghĩ rất nhiều, duy độc không dám đi tưởng, chính là Tiểu Nhượng tâm tình. Nàng tin tưởng hẳn tuyệt không có làm bọn họ nói kia loại sự, cho nên liền càng lo lắng hắn trạng thái. Bỗng nhiên vô cớ bị người bát thượng loại này nước bẩn, còn có khả năng vĩnh viễn cũng rửa sạch không sạch sẽ, hắn hiện tại suy nghĩ cái gì ni?

Nàng vẫn luôn cưỡng chế chính mình nghi hoặc, cho tới giờ khắc này thấy được hắn.

Thẩm Ý từ trước nhìn thấy Tiểu Nhượng, vô luận bất luận cái gì thời điểm đều là dương quang sáng sủa, giống ngày đông trong phong đường, ấm áp mà không biết ưu sầu. Có thể giờ phút này trước mắt Tiểu Nhượng, mặt trầm như nước, mi phong đông lạnh, hôm nay thiên lãnh, hắc xuyên nhất kiện màu đen áo lông, mặt thượng một tia biểu tình cũng không có, tại người đại diện làm bạn hạ đi nhanh tới.

Ngô Duẫn ngơ ngác, Tiểu Nhượng nói: "Micro."

Nàng lúc này mới kịp phản ứng, vội vàng đem đã sớm chuẩn bị tốt micro đưa qua đi. Tiểu Nhượng cước bộ không ngừng, vừa đi vừa cởi áo lông, tùy tay ném cấp người đại diện, lộ ra bên trong bạch sơ-mi cùng thiên sắc quần bò.

Trải qua Ngô Duẫn trước mặt khi hắc thuận tay tiếp qua micro, khúc nhạc dạo vừa mới cũng vào thời khắc này bá hoàn, hắc một khắc đều không trì hoãn, đối với micro xưng đạo: "I really wanna stop, but I just gotta taste for it. . ."

Các học sinh nguyên bản không tại trên đài nhìn đến người, còn tưởng rằng diễn xuất muốn khai thiên song, ai biết phía sau bỗng nhiên truyền đến một thanh âm. Nhìn lại, chỉ thấy Tiểu Nhượng đứng ở cửa lớn, trời lạnh như vậy, hắc liền xuyên nhất kiện bạch sơ-mi cùng quần bò, một bên xưng ca, một bên xuyên qua trung gian đi ra, đi đến.

Quần chúng sững sốt một cái chớp mắt, bộc phát ra hoan hô: "A ——"

"Tiểu Nhượng ——"

Bốn ngàn người đồng thời hoan hô không thể nói không sợ hãi người, toàn bộ lễ đường phảng phất nổ tung giống nhau, Tiểu Nhượng lại thần sắc nửa điểm không thay đổi.

Hắn thậm chí lộ ra tươi cười, hướng đại gia phất phất tay.

Thẩm Ý đứng ở lễ đường cửa. Lễ đường cao cao khung đỉnh, đỏ tươi thảm trải sàn một đường kéo dài đến sân khấu, hai bên là hoan hô biển người, mà hắn liền như vậy bối đối với mình, đi tới một đoàn bạch quang trung. Đi tới vạn chúng chú mục trung tâm.

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 28 : 28

"Thiên nha, không nghĩ tới ta tốt nghiệp trước cư nhiên còn có thể nhìn đến một lần Tiểu Nhượng hiện trường biểu diễn, trị trị! Này cao trung ba năm thật sự trị!"

"Các người nhìn đến hần vừa rồi đi tới bộ dáng sao? Xuyên bạch sơ-mi, nghịch quang, như vậy cao như vậy soái, vương tử —— không! Thiên thần! Này hần mục căn bản là thiên thần a!"

"Nhượng nhượng, mục mục yêu người! Người đem mục mục mệnh cũng đem đi đi!"

Đối thất trung học sinh đến nói, lần này kỷ niệm ngày thành lập trường đã định trước không tầm thường.

Trước là bọn họ đại minh tinh đồng học Tiểu Nhượng xác định sẽ lên đài biểu diễn, kích động hồng rồi một chúng thiếu nữ phấn, nhưng mà không nghĩ tới chính là, kỷ niệm ngày thành lập trường trước một đêm Tiểu Nhượng lại tuôn ra kinh thiên scandal, dẫn tới chen chúc tới ký giả đều khoái vây quanh thất trung. Ngay tại sở hữu người cho rằng diễn xuất muốn như vậy thất bại thời điểm, hần lại tại cuối cùng thời điểm chạy tới.

U ám lễ đường nội, chỉ có sân khấu liêm tụ toàn trường quang mang, Tiểu Nhượng xướng ca xuyên qua đi ra đi đến sân khấu biên, một tay một chống đỡ nhảy lên sân khấu bộ dáng, chinh phục ở đây mỗi cái lòng của thiếu nữ!

"A —— "

Đến nỗi hần xướng ca liền càng muốn mệnh, kỷ niệm ngày thành lập trường diễn xuất đại đa số tiết mục vẫn tương đối thanh thiếu niên, ca khúc cũng đều là quan Vu Mộng muốn cùng dốc lòng, nhưng 《I Really Like You》 nghe tên chỉ biết, đây là một thủ ái tình ca, đến tự Canada nữ ca sĩ Carly Rae Jepsen, chỉnh thể phong cách thanh xuân hoạt bát, đầy nhiệt tình, ca từ còn rất lớn mật. Đường Tiểu Nhượng tại trên đài xướng đạo "I really really really really really like you. And I want you, do you want me do you want me too?" Khi, toàn giáo nữ sinh cùng kêu lên hô lớn "I want you! ! !" thanh âm thiếu chút nữa đem lễ đường nóc nhà đều ném đi!

"Quá điên cuồng! Thật là quá điên cuồng!"

Liên hoan hội kết thúc, đồng học nhóm đều từ lễ đường hướng ngoại tán đi, Dương Việt Âm sờ sờ vẫn như cũ mặt đỏ bừng má, nói: "Tiểu Nhượng tuyệt đối là hôm nay cao triều đi? Tuyệt đối! Hần hoàn toàn chiêm toàn trường! Thất trung là như thế nào đồng ý hần xướng bài hát này? Ta nhìn thấy liên nam sinh đều có tại hô 'I want you', sợ tới mức hiệu trưởng cùng giáo dục chủ nhiệm vẫn luôn trở về nhìn!"

Thẩm Ý cũng nghĩ đến vừa rồi diễn xuất. Rõ ràng xuống xe khi hần vẫn là lạnh lùng bộ dáng, có thể đương hần cầm micro trạm thượng sân khấu khi, lại nháy mắt biến đến thanh xuân sống động, nhiệt tình bắn ra bốn phía. Hần tại trên đài lại xướng lại nhảy, thảnh thơi cùng dưới đài hỗ động, không thấy nửa phần lời đồn mang đến khói mù.

Như vậy chuyên nghiệp tính cùng đối toàn trường chương khống lực, phảng phất trời sinh minh tinh.

"Bất quá, Tiểu Nhượng cư nhiên vẫn là đến trường học, chẳng lẽ không lo lắng scandal sao?" Quan Việt Việt nghi hoặc đạo, "Vẫn là nói là chúng ta tưởng nhiều, cái này tin tức kỳ thật không như vậy đại ảnh hưởng?"

"Làm sao có thể, đều nháo như vậy đại." Dương Việt Âm nói. Đừng nói trên mạng, mà ngay cả trong trường học vốn là cũng có rất nhiều đồng học đối hấn tâm tồn hoài nghi, bất quá tại vừa rồi như vậy phần khích biểu diễn sau, phỏng chừng đại gia đều tạm thời không quan tâm suy xét chuyện này.

"Ai, chúng ta muốn hay không đi trông thấy hấn? Cùng vương tử tỏ thái độ một chút, không quản người khác như thế nào tưởng, chúng ta làm đồng học là tuyệt đối tin tưởng hấn!"

Đi ra hỗn tối quan trọng chính là giảng nghĩa khí, Tiểu Nhượng còn cấp nàng quá sinh nhật ni, thời khắc mấu chốt nàng nhất thiết phải động thân mà xuất!

Thấm Ý tâm niệm vừa động, Dương Việt Âm đã lôi kéo nàng sau này dài đi. Nàng mới vừa hỏi thăm, trường học tại lễ đường hậu đài chuyên môn cấp Tiểu Nhượng chuẩn bị một cái phòng nghỉ, hấn hiện tại khẳng định ở bên trong.

Nhưng mà chờ đi qua mới phát hiện có này ý tưởng không ngừng nàng một cái, hậu đài hành lang ngoại vi hảo nhiều nữ sinh, tất cả đều là mới vừa nhìn hoàn biểu diễn lại đây, nhưng mà mấu chốt môn tạp chỗ lại trạm một cái cao lớn thô kệch bảo an, giống Vương mẫu nương nương hoa ngân hà bàn chặn nghĩ quá đi mọi người.

Hoa quý các thiếu nữ đau khổ cầu xin: "Van cầu người bảo An thúc thúc, khiến cho chúng ta vào đi thôi!"

Bảo An thúc thúc thiết diện vô tư: "Trường học lãnh đạo nói, không cho học sinh quấy rầy Tiểu Nhượng. Đều trở về đi."

Thâm niên truy tinh cầu Dương Việt Âm thầm mắng một câu này hấn muội cùng truy tinh hiện trường có cái gì khác nhau, hăng giọng một cái dè

dặt đạo: "Bảo An thúc thúc, chúng ta là Tiểu Nhượng đồng học, tìm hân có chút việc."

Bảo An thúc thúc thượng hạ đánh giá nàng, lộ ra giả cười, "Muội muội, ở đây ai mà không Tiểu Nhượng đồng học? Tưởng lừa dối quá quan a, không có cửa."

Dương Việt Âm: "..."

Nàng tưởng giải thích chúng ta cùng các nàng có thể không giống nhau, chúng ta là cùng ban đồng học, lại chột nghe một thanh âm, "Thẩm Ý học tử?"

Ngô Duẫn từ hậu đài đi ra, cách bảo an nhìn đến Thẩm Ý. Thẩm Ý hướng nàng gật đầu tỏ ý, Ngô Duẫn vốn đang kỳ quái nàng tại sao lại ở chỗ này, đánh giá một chút trước mắt trạng huống lập tức minh bạch, "Người tới tìm Tiểu Nhượng sao?"

Thẩm Ý không biết như thế nào trả lời, Ngô Duẫn đã quay đầu nói: "Bảo An thúc thúc, để cho nàng đi vào đi."

Bảo an đương nhiên nhận thức học sinh hội chủ tịch, lược một do dự liền tránh ra thân thể. Dương Việt Âm một phen đem Thẩm Ý đẩy đi qua, chính mình cũng tưởng đuổi kịp khi, lại phanh đụng thượng bảo an ngực.

Bảo An thúc thúc lạnh lùng đạo: "Chỉ có thể phóng một cái đi qua."

Dương Việt Âm: "..."

Thẩm Ý nhìn Dương Việt Âm một mắt, nữ sinh bất đắc dĩ mà hướng nàng nhún nhún vai, dùng khẩu hình nói: đi thôi, liền nhờ vào người.

Nàng nghĩ nghĩ, xoay người đi theo Ngô Duẫn đi rồi.

Kia đàn nữ sinh thấy mình cầu lâu như vậy đều không qua được cấm địa cư nhiên nhượng sau lại đi vào, nhất thời bất mãn nói: "Nàng dựa vào cái gì có thể đi vào?"

"Đúng vậy, không cho chúng ta đi vào liền tính, nàng dựa vào cái gì? Tấm màn đen! Lạm dụng chức quyền!"

Mắt thấy liền muốn bùng nổ một hồi khởi nghĩa, bên cạnh nữ sinh bỗng nhiên giật nhẹ nàng tay áo, "Ta nhận được nàng, nàng là cao tam ngũ ban trưởng ban, giống như là. . . Tiểu Nhượng ngồi cùng bàn!"

Mọi người ngạc nhiên.

Này đó nữ sinh đều là cao nhất cao nhị, đối cao tam bên kia sự cũng không có như vậy rõ ràng, trước chỉ nghe nói Tiểu Nhượng có ngồi cùng bàn, nhưng không có gặp qua.

Tiểu Nhượng ngồi cùng bàn. Này nghe đứng lên liền Mary Sue mười phần năm cái tự, cho nên hiện tại, cư nhiên nhượng các nàng nhìn đến chân nhân? !

Ngô Duẫn mang theo Thẩm Ý xuyên qua hành lang, hậu đài tiếng chói tai tạp tạp, thỉnh thoảng có còn không tháo trang sức diễn viên trải qua các nàng. Thẩm Ý vừa đi vừa quay đầu nhìn Ngô Duẫn, vẫn là nhịn không được hỏi: "Người vì cái gì nhượng ta tiến vào a?"

Ngô Duẫn trầm mặc một cái chớp mắt, "Người là hản ngồi cùng bàn, ta cảm thấy, hản hiện tại có lẽ muốn trông thấy người quen."

Nàng ngữ khí có chút bất đồng tầm thường. Thẩm Ý chợt nhớ tới đến, vừa rồi người khác kiến nghị đổi thành thay thế bổ sung tiết mục thời điểm, cũng là Ngô Duẫn kiên trì tin tưởng Tiểu Nhượng có thể bắt kịp.

Một cái ý tưởng hiện lên đầu óc, nàng nói: "Ngô Duẩn, người kỳ thật. . . Người kỳ thật là Tiểu Nhượng miến đúng không?"

Ngô Duẩn không nghĩ tới nàng cứ nhiên lập tức liền nghĩ đến đây, hoảng loạn một cái chớp mắt, dựng thẳng lên ngón trỏ để tại bên môi, nhỏ giọng nói: "Học tử không muốn nói cho người khác biết, đây là bí mật!"

Chăm chỉ khắc khổ, phẩm học kiêm ưu học sinh hội chủ tịch sau lưng cứ nhiên lén lút tại truy tinh, truy văn là cùng giáo đồng học, Thẩm Ý có chút muốn cười. Đúng lúc vào lúc này, hai người quải quá chỗ ngoặt, đi tới hành lang cuối một cánh cửa ngoại, Thẩm Ý ý thức được đây chính là Tiểu Nhượng phòng nghỉ, hô hấp nhất thời khẩn đứng lên.

"Người chính mình gõ cửa đi, ta liền không quấy rầy."

Ngô Duẩn nói xong, lui được bay nhanh. Thẩm Ý cảm thấy, nàng hẳn là chính là Dương Việt Âm nói quá kia loại cách dây mạng đối thần tượng thần hồn điên đảo, một gặp mặt lại co căng bỏ chạy tưng được không được miến.

Ngô Duẩn đi rồi, hành lang trong liền dư nàng một cái, Thẩm Ý trạm ở ngoài cửa, lại chậm chạp không dám gõ cửa.

Trong đầu hiện lên một khắc trước hẳn trải qua đại môn cảnh tượng, lúc ấy nàng liền đứng ở Ngô Duẩn phía sau, hẳn lại như là không thấy được nàng dường như, lập tức liền đi đi qua, liền một ánh mắt đều không có. Tình huống như vậy không từ nhượng nàng tưởng tưởng canh một sớm trước kia, vạn chúng chú mục thăm dò thương, hẳn tầm mắt cũng giống hôm nay như vậy, nhẹ nhàng xẹt qua nàng.

Miên man suy nghĩ trong chốc lát, nàng bỗng nhiên lấy lại tinh thần, đột ngột xao xao chính mình đầu, thở sâu đưa tay tưởng gõ cửa. Ai biết môn cứ nhiên không quan trọng, nàng dùng một chút lực liền lắc lư du

hướng trong mở ra, Thăm Ý tầm mắt không nghiêng không lệch, đoan đoan nhìn đến đứng ở bên cửa sổ Tiểu Nhượng.

Hạ đài hắt lại mặc vào áo lông, không có kéo khóa kéo, lộ ra bên trong bạch sơ-mi. Nam sinh nghiêng người trạm, mặt thượng vẫn không có biểu tình, tầm mắt có chút u ám, ngưng mắt nhìn hư không mỗi cái góc, không biết suy nghĩ cái gì.

Thăm Ý tầm mắt trượt xuống, bỗng nhiên ngưng lại, hắt thon dài hai ngón tay gian kẹp một căn khói hương, sương khói lượn lờ dâng lên.

Nghe tới cửa thanh âm, Tiểu Nhượng quay đầu, thấy rõ người tới sau kinh ngạc đạo: "Trưởng ban?"

Thăm Ý ngơ ngác, còn không kịp phản ứng. Tiểu Nhượng phát hiện ánh mắt của nàng nhìn mình chằm chằm tay, lúc này mới chú ý tới hắt còn kẹp yên, đại não cũng chỗ trống một cái chớp mắt, cứ nhiên theo bản năng muốn đem yên giấu đến phía sau. Nhưng hắt đứng lúc khắc chế cái này xúc động, hương nàng cười cười, dường như không có việc gì đem yên tại trong cái gạt tàn thuốc bóp tắt.

Làm xong này hết thảy, hắt hỏi: "Sao người lại tới đây?"

Thăm Ý lúc này cũng thanh tỉnh, đẩy cửa ra đi vào phòng nghỉ, cũng cường trang vô sự đạo: "Dương Việt Âm nghe nói người tại hậu đài, nghĩ đến nhìn xem người."

Tiểu Nhượng biểu tình có chút nghi hoặc, "Dương Việt Âm nghĩ đến nhìn xem ta. . . Kia nàng người đâu?"

"Bị bảo an chặn ở bên ngoài." Thăm Ý thẳng thắn đạo, "Ngô Duẩn là ta học muội, mở cái cửa sau, phóng ta tiến vào."

Tiểu Nhượng không lời gì để nói ba giây, quay đầu đi cười.

Trong phòng sương khói còn không tán đi, khuôn mặt của hắc giầu ở mặt sau có chút mơ hồ, liên quan tươi cười cũng nhìn không phân minh. Thăm Ý căn căn môi, tâm tình có chút phức tạp. Lớp học nam sinh cũng có lén lút hút thuốc, nhưng nàng không nghĩ tới hắc cũng sẽ trêu, nam hài kẹp yên đứng ở bên cửa sổ bộ dáng có một chút xa lạ, đây là nàng chưa thấy qua khác một mặt.

Cho nên, chuyện này quả nhiên nhượng hắc áp lực rất đại đi. . .

Tiểu Nhượng cười xong không nói nữa, Thăm Ý cũng không biết nói cái gì, phòng trong không khí bỗng nhiên biến đến có chút xấu hổ.

Thăm Ý hậu tri hậu giác mà ý thức được, cự cách bọn họ lần trước gặp mặt lại đi qua khoái hai tháng. Trước nàng còn đang suy nghĩ không biết hắc có hay không biến hắc biến gãy, hiện tại vừa thấy, Vân Nam tử ngoại tuyến quả nhiên nhượng hắc đen một ít, cũng gãy, hai má hơi hơi hạ hãm, ngũ quan bởi vậy hiện ra vài phần từ trước không có lẳng lẽ. . .

"Người nhìn đến tin tức?" Tiểu Nhượng đột nhiên hỏi.

Thăm Ý nhất đồn, gật gật đầu, "Người hoàn hảo sao?"

"Còn đi." Tiểu Nhượng cười nói, "Người vừa rồi cũng không nhìn đến ta biểu diễn sao? Có thể xướng có thể nhảy. Thế nào, ta biểu hiện được cũng không tệ lắm đi?"

Đâu chỉ không sai, rất không sai. Toàn giáo nữ sinh đều thiếu chút nữa bị hắc làm điên rồi.

Thăm Ý lại không thể bởi vậy yên tâm.

Nam sinh trầm mặc hút thuốc bộ dáng tại nàng trước mắt lái đi không được, tái tưởng đến Dương Việt Âm nói cùng trên mạng những cái đó bất kham ngôn luận, chỉ cảm thấy một cỗ nhiệt huyết xông lên đầu, không có

quá lo lắng nhiều nhân tiện nói: "Tiểu Nhược! Ta. . . Ta tưởng với người nói, không quản trên mạng như thế nào giảng người, ta đều là tin tưởng người! Chúng ta. . . Chúng ta đều tin tưởng người!"

Tiểu Nhược có chút kinh ngạc mà nhìn hướng nàng.

Thẩm Ý rất sợ chính mình ngữ khí không đủ thành khẩn, hắn cảm thụ không đến nàng từng quyền tín nhiệm chi tâm, nói xong còn gật đầu tăng thêm khẳng định.

Huyền một trái tim đợi đã lâu, Tiểu Nhược rốt cục mở miệng, "Phải không? Người tin tưởng ta cái gì?"

Thẩm Ý không nghĩ tới còn có hậu tục vấn đề, lập tức bị hỏi mòng. Nhược nàng lập lại trên mạng những cái đó người nói là không có khả năng, nhưng Tiểu Nhược còn tại chờ nàng trả lời, nàng đại não đường gần ba giây, rốt cục tưởng xuất đến một đáp án, "Ta tin tưởng. . . Ta tin tưởng người khẳng định là thích nữ hài tử! Bọn họ nói người cùng nam sinh như vậy như vậy. . . Nhất định là giả!"

Tiểu Nhược rốt cục ngạc nhiên.

Bị lão bản quy tắc ngầm bao dưỡng như vậy bất kham sự, đến nàng miệng trong lại chỉ tinh luyện xuất cùng nam sinh như vậy như vậy?

Hai người mắt to trừng mắt nhỏ hồi lâu, Tiểu Nhược rốt cục xì một tiếng cười.

Cùng vừa rồi phù với mặt ngoài cười bất đồng, nam sinh mày giãn ra, ánh mắt vi cong, trong nháy mắt như xuân phong hóa tuyết, sở hữu sắc bén lạnh lùng đều tiêu tán vô hình, hắn lại biến trở về nàng quen thuộc cái kia phong đường bàn ngọc ngào ấm áp Tiểu Nhược.

"Trưởng ban thật sự là thông minh. Không sai, ta vẫn luôn thích nữ hài tử. . ."

Thẩm Ý ngốc ngốc mà nhìn hẩn. Bởi vì rất ngoài ý muốn, nhượng nàng thoát nhìn có chút ngây ngốc, Tiểu Nhượng tưởng lại nói điểm cái gì, phòng nghỉ môn lại bỗng nhiên bị đẩy ra.

"Tiểu nhượng, bên ngoài xử lý tốt, chúng ta có thể đi. . ."

"" tự tap tại trong cổ họng, nam nhân nhìn phòng nghỉ nội tình cảnh, có chút kinh ngạc dừng động tác.

Tiểu Nhượng lập tức đứng thẳng thân thể, "Văn Xương ca, người trở lại?"

Tưởng Văn Xương gật gật đầu, tầm mắt lại không rời đi Thẩm Ý, "Ân, bên ngoài vây quanh người đều đi rồi, xe cũng đến, trường học có lãnh đạo hy vọng người có thể tham gia giữa trưa bữa tiệc, có rất nhiều cái khác nổi danh đồng học cũng sẽ tham dự. Ta giúp người ứng hạ."

Đó cũng là bọn họ trước thảo luận quá, Tiểu Nhượng không có dị nghị.

Tưởng Văn Xương rốt cục nhìn không được, hỏi: "Tiểu nhượng, vị này chính là người đồng học sao? Không giới thiệu hạ?"

Tiểu Nhượng phảng phất lúc này mới tưởng khởi, "Nga, đây là ta ngồi cùng bàn, cũng là ta trưởng ban, Thẩm Ý. Trưởng ban, đây là ta người đại diện, ta kêu hẩn Văn Xương ca."

Nguyên lai đây là Tiểu Nhượng kinh tế người a, Thẩm Ý ngoan ngoãn đạo: "Văn Xương ca hảo."

Tưởng Văn Xương biểu tình đã có điểm vi diệu, "Ngồi cùng bàn? Người chừng nào thì có ngồi cùng bàn, ta như thế nào không biết?"

"Liên này học kỳ sự a." Tiểu Nhượng nhún nhún vai, "Người không biết, đại khái là người đối với ta còn chưa đủ quan tâm đi."

Bỗng nhiên bị như vậy nghiêm trọng lên án, Tưởng Văn Xương bất ngờ không kịp đề phòng, mới vừa tưởng biện bạch hai câu Tiểu Nhượng rồi lại đạo: "Hào, hiện tại không là bận tâm loại này tiểu sự thời điểm, cơm trưa trước chúng ta còn có là trọng yếu hơn sự phải xử lý!"

Hắn nói đến đây cái, Tưởng Văn Xương lập tức thu hồi tâm tư, "Cái này a, ta hỏi qua, kia mấy biên đều không có dị nghị, chờ thời điểm không sai biệt lắm chúng ta là có thể. . ."

Hắn lại chú ý tới Thẩm Ý, đột ngột dừng câu chuyện, Thẩm Ý phát hiện, lập tức nói: "Cái kia, các người nói chuyện chính sự, ta đi trước. . ."

Tiểu Nhượng lại ngăn trở nàng, "Trường ban người chờ một chút."

Dư quang liếc đến Tưởng Văn Xương không tán thành mà nhả lại mi, Tiểu Nhượng nói: "Không là ta cố ý lưu nàng, mà là chuyện này cùng nàng cũng có chút quan hệ."

Tưởng Văn Xương cùng Thẩm Ý đồng thời sửng sốt.

Tiểu Nhượng nhìn Thẩm Ý, nói: "Người đã cũng biết trên mạng nói ta cùng nam sinh 'Như vậy như vậy', kia người cũng biết, chúng ta bên này là sẽ xuất chút ứng đối thi thố đi?"

Thẩm Ý gật đầu. Dương Việt Âm cho nàng phổ cập khoa học quá, tuy rằng không có biện pháp triệt để rửa sạch tội danh, nhưng cái gì cũng không làm cũng là không có khả năng, bình thường tình huống là minh tinh

phòng làm việc sẽ tuyên bố bác bỏ tin đồn thanh minh, tương đối mới vừa còn sẽ đề cáo lời đồn ngôn nguồn tuyên bố giả.

"Các người muốn cáo bọn họ sao?" Nàng chờ mong hỏi.

"Cáo bọn họ? Kia là chuyện sau đó, hơn nữa cáo cũng không có gì dùng, phán quyết kết quả đi ra đều là một hai năm sau chuyện này, ai còn quan tâm a. Muốn tưởng rửa sạch oan khuất, liền được nắm chặt thời gian."

"Rửa sạch oan khuất? Các người có biện pháp oan khuất?" Thẩm Ý là thật kinh ngạc, "Có thể bọn họ không phải nói, loại này là không có cách nào mà. . ."

"Bình thường tình huống quả thật không có cách nào, nếu hãn một chút 'Chứng cứ' đều không phát nói. Nhưng nếu hãn phát rồi cái gọi là 'Chứng cứ', chúng ta cũng bắt tên có đích."

Những cái đó người phát chứng cứ? Thẩm Ý nghĩ tới, hãn chỉ chính là ban đầu kia mấy trương ảnh chụp, Từ Vinh Chính đi Vân Nam tham Tiểu Nhượng ban, liền là bởi vì cái này mới phát tán xuất mặt sau sóng to gió lớn.

"Từ tổng thật sự là xui xẻo, hảo không dễ dàng độ cái giả, thuận đường đi xem lão đồng học, kết quả cư nhiên truyền một cộc scandal." Tưởng Văn Xương nói, "Ta mới vừa cùng hãn thông điện thoại, hãn ở bên kia cũng rất bất đắc dĩ, nói hoàn hảo là cùng tiểu nhượng, nếu là cùng một cái tuổi trẻ nữ hài tử, thái thái nơi đó liền nói không rõ."

"Từ tổng chúng ta đạo diễn là đại học đồng học, hãn kỳ thật là đến tham hãn ban, đêm hôm đó cũng không phải chúng ta hai cái đơn độc đồng hành, là mọi người cùng nhau ăn xong cơm chiều hồi khách sạn, chính là người khác đều không nhập kính."

Như vậy ngược lại là nói được thông, Thẩm Ý hỏi: "Cho nên, các người là sẽ thuyết minh kia vẫn là rất nhiều người cùng nhau ăn cơm sao? Các người có ảnh chụp?"

"Đương nhiên không là, liên tính chứng minh rồi chúng ta là cùng nhau ăn cơm, cũng không có thể chứng minh ta cùng từ tổng sau khi ăn xong không có đơn độc ở chung. Nhưng hảo tại, ta kia vẫn trừ ăn ra cơm, còn làm một những chuyện khác."

Đón Thẩm Ý hoang mang tầm mắt, Tiểu Nhượng nhượng nhượng mày, "Người không chú ý cái kia bạo liêu nói ảnh chụp là bản đầu tháng chụp sao? Ta tháng này diễn mãi đến vô cùng, chỉ có một ngày trước tiên kết thúc công việc, sau bữa cơm chiều nhàn rồi không có việc gì, tại khách sạn đánh một đêm thượng du hí, còn dẫn theo mỗi cái tân thủ ăn gà. . ."

Thẩm Ý rất cực kíp phản ứng, vừa mừng vừa sợ đạo: "Người là nói, bạo liêu trộm chụp kia thiên, chính là chúng ta cùng nhau chơi game đêm hôm đó? !"

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 29 : 29

Minh tinh xuất sự, tối sốt ruột hướng tới là miễn.

Từ Tiểu Nhượng "Hư hư thực thực bị quy tắc ngầm" scandal tuôn ra đến bây giờ đã khoái 16 giờ, hẵn một hơi liên đăng năm cái hot search, có thể nói oanh oanh liệt liệt. Tiểu Nhượng miễn "Tiểu nguyệt lượng" nhóm tại diên cuồng bác bỏ tin đồn khổng bình đồng thời, đều hy vọng phòng làm việc mau chạy ra đây tương ứng ứng đối thi thố, khổng chế tình thế. Nhưng nhượng đại gia thất vọng chính là, Tiểu Nhượng phòng làm việc quan bác vẫn luôn an tĩnh như gà, phảng phất căn bản không biết cái này sự.

Miến nhóm khí được tại Weibo chửi ầm lên, "@ Tiểu Nhượng phòng làm việc tình sao? Phế vật, đi ra làm việc!"

"Người lão bản tiền lương lấy không sao? Lại không làm việc đem người chân đánh gãy!"

Đương hồng lưu lượng một đại đặc thù chính là miến thích xé công ty xé phòng làm việc, này vốn là là người qua đường nhóm thích trêu chọc ăn dưa tiết mục, phóng cho tới hôm nay loại này đặc thù thời khắc, càng là chiêu tới rất nhiều trào phúng, "Ta nói miến cũng đừng làm khó dễ phòng làm việc đi, loại này thời điểm người làm cho bọn họ có thể làm điểm cái gì? Đi ra nói Tiểu Nhượng không cùng lão tổng có một chân sao? Có cái gì ý nghĩa a, dù sao không quản có hay không một chân, bọn họ đều được nói như vậy. . ."

"Ta nhìn nhiều nhất cũng chính là phát cái bác bỏ tin đồn thanh minh, đỉnh thiên ý tứ ý tứ đến phong luật sư hàm. Hiện tại ai sợ cái kia a, đào bảo ba trăm đồng tiền liền có thể phát một phong, các người yêu cầu sao, yêu cầu nói ta đều có thể xuất cái này tiền, liền đương xem diễn mua vé vào cửa. [nhẹ răng] "

"Ta nhìn Tiểu Nhượng này hồi là thật tài, ta nghĩ không ra còn có thể như thế nào làm sáng tỏ, không có cách a. Đáng thương wuli dương quang tuần lăng quốc dân đệ đệ nha, về sau được bồi cái này liều đi cả đời. . ."

Những lời này trát đến miến tâm, đại gia vốn là là nỏ mạnh hết đà, mượn mảng phòng làm việc phát tiết một chút cảm xúc, bị như vậy ngôn luận phô thiên cái địa áp lại đây, sở hữu người tâm đều nặng nề mà rơi xuống.

Có lẽ, thật sự giống đại gia nói như vậy, không có cách nào, không cứu. Bọn họ chỉ có thể tự nhận xui xẻo.

Ngay tại trên mạng sở hữu người đều cho rằng, Tiểu Nhượng sẽ bởi vì scandal phong ba có một đoạn thời gian không lộ diện khi, một điều Weibo lại bỗng nhiên xuất hiện.

Phát bác giả là Tiểu Nhượng cùng giáo học sinh, nàng dùng một loại lập tức liền muốn ngắt xui đi ngữ khí nói: "Lúc trước quyết định chiêu Tiểu Nhượng tiến thất trung lãnh đạo là ai? Ta muốn đi cho hắn đưa cờ thưởng!"

Weibo phụ một cái video, điểm khai sau phát hiện hắn là dùng điện thoại di động lục, hình ảnh có chút lay động, họa chất cũng không cao, đỉnh biểu ngữ biểu hiện đây là Gia Châu thất trung kỷ niệm ngày thành lập trường diễn xuất hiện tràng, mà hôm nay thân ở dư luận lốc xoáy Tiểu Nhượng một thân bạch y, kính ca nhiệt vũ, tại toàn trường hoan hô trung giống như trên đài vương giả.

Internet nhất thời sôi trào, "Ngọa tào hần cư nhiên đi? Ta cho rằng hần sẽ trốn tránh không đi ra!"

Quả thật, đối mặt như vậy ác liệt tin tức, nếu không là có tất yếu lý do, đương sự bình thường đều sẽ lựa chọn tạm thời không lộ diện, để tránh bị truyền thông truy vấn mẫn cảm vấn đề cùng với bị vãng hữu quá độ giải độc. Tiểu Nhượng trước mắt đang tại đoàn phim chụp diễn, này thật sự là lại đang lúc bất quá không xuất hiện lý do, mà cao trung trường học cũ kỷ niệm ngày thành lập trường như thế nào nhìn cũng không như là một cái đây không rút thông cáo đi?

Đại gia nghi hoặc rất nhiều, lại nghĩ đến Tiểu Nhượng tự tin rơi sân khấu biểu hiện, không khỏi tưởng, chẳng lẽ hần thật là trong lòng bằng phẳng, cho nên một chút đều không bị ảnh hưởng?

Mọi người còn không kịp phản ứng, xế chiều hôm đó, một cái khác hoàn toàn cùng cái này sự không có quan hệ người cũng bỗng nhiên phát rồi Weibo.

Phó Tây Thừa V: ta cảm thấy, mỗi người hần là thỉnh ta ăn cơm. Không là ta lục cái này bình, hần hiện tại liền hết đường chối cãi.

Hần cũng phụ cái video, đại gia mặc danh kỳ diệu địa điểm khai, phát hiện là hiện tại phi thường hỏa "Ăn gà" tay du bình lục, đang tại đánh này tràng là bốn người cục, một chút khai màn hình trong liền vang lên bùm bùm tiếng súng, vài cái người tại một đồng phòng ở ngoại chiến đấu kịch liệt chính hàm, nhưng vào lúc này, một chiếc việt dã xe bỗng nhiên hướng lại đây, trực tiếp đem trong đó một cá nhân nghiền chết.

Lại là một trận hỗn loạn sau, một cái thanh âm quen thuộc vang lên đến, "Ta thao Tiểu Nhượng người sẽ chơi không sẽ chơi? Không sẽ chơi đi ra ngoài. Người lái xe thiếu chút nữa đâm chết ta."

Một thanh âm khác lười biếng nói: "Ta đụng chính là hăn không là người. Ta không đụng hăn người liền muốn bị đánh chết, ta là tại cứu người."

"Chính là, lão Kha người phóng tôn trọng một chút." Cái thứ ba thanh âm cũng vang lên đến, "Ta cùng tiểu nhượng chính là hy sinh quý giá thời gian nghỉ ngơi đến cùng người ăn gà, quang hưởng phần này tình nghĩa, hăn đâm chết người người cũng nhận đi."

Đệ một thanh âm cười lạnh, "Không tất. Nếu không là Lý Đặc lâm thời có việc, ta mới không bằng hai người các người cùng nhau chơi ni."

"Ta thao." Cái thứ hai thanh âm không vui lòng, "Ta nói người có hay không ánh mắt, Lý Đặc, người tưởng cùng Lý Đặc cùng nhau chơi? Hăn đánh đến rất hảo sao? Ta cùng với người nói, ta cùng hăn chơi quá một lần sẽ tin hăn những cái đó thông cáo, thật sự, hăn tại Hàn quốc nhất định chỉ chuyên tâm học võ, không hỏi thế sự. Người nói Hàn quốc điện cạnh thực lực như vậy cường như thế nào cũng không cứu cứu hăn a? Chơi được như vậy đồ ăn, ta cũng không biết nên nói hăn là ném Trung Quốc người mặt vẫn là ném Hàn quốc người mặt."

Kia hai cái người đều bị hăn đập cười, cái thứ ba thanh âm nói: "Người kiểm chế chút, ta này cục có thể tại lục bình ni, người hiện tại nói đều là bằng chứng Như Sơn, ta quay đầu lại chia Lý Đặc, hăn lần sau không hung hăng ngược người nhất đốn đều ngại ngùng họ Lý."

"Người lục bình làm chi, như thế nào, còn tưởng đương trò chơi chủ bá a? Vẫn là người người đại diện muốn làm cho người điện cạnh nam hài nhân thiết? Không thích hợp người, thật sự. Liền người cái này điện cạnh tiêu chuẩn, mạnh mẽ đụng sứ (ăn vạ) điện cạnh nam hài dễ dàng phản phê."

"Kha Tinh Phàm người đã xong chưa? Là ta chất nữ. Nàng biết chúng ta đêm nay muốn chơi trò chơi, nhất định phải ta cho nàng lục một chút

chúng ta trận đấu quá trình. Ta có thể làm như thế nào? Ta không ngoan ngoan nghe phân phó, quay đầu lại ta tỷ đánh bẹp ta."

"Nga, người chất nữ a. Kia ta muốn chào hỏi, chất nữ nhi hảo, ta là người Tiểu Nhượng ca ca. . ."

"Cái gì phá bối phận. . ." Người thứ 3 cười mắng, màn hình trong lại bỗng nhiên truyền tới một cái rất nhỏ thanh âm, giống là cái gì tin tức âm, "Cái gì thanh âm?"

"WeChat." Người thứ hai qua vài giây mới nói, "Ngô đạo hỏi ta muốn hay không đi ca hát, ta đây."

"Nga, người không nói ta đều quên, từ tổng đến tham ban là đi?"

"Đối, hẩn nghỉ phép mà, tiện đường. Bất quá dù sao cũng không phải đến xem ta, ta cùng ăn bữa cơm không sai biệt lắm. . . Ai ai ai, chúng ta có phải hay không nên chạy?"

Thứ bốn cái thanh âm rốt cục tại lúc này vang lên, phảng phất không thể nhìn được nữa, "Các đại ca, các người còn muốn tán gẫu bao lâu, lại không đi chúng ta muốn bị độc chết!"

Hình ảnh tại đây kết thúc.

Toàn bộ video chỉ có không đến ba phút đồng hồ, nhưng mà lộ ra tin tức lượng chi đại, đã đầy đủ nhượng võng hữu diên cuồng.

Đương hồng minh tinh thanh âm đại gia đều rất quen thuộc, huống chi cái này video trong đã trực tiếp điểm danh, cho nên thực nhẹ nhàng liền có thể đoán được người nói chuyện phân biệt là Kha Tinh Phàm, Tiểu Nhượng cùng Phó Tây Thừa. Đến nỗi đệ bốn người thanh âm đại gia đều không biết, có thể là tùy cơ xứng đôi đội hữu, hoặc là bọn họ bằng hữu.

Phía trước bộ phận trước bỏ qua một bên không đề, video cuối cùng Tiểu Nhượng trong miệng từ tổng đương nhiên chính là Từ Vinh Chính, nhưng hần lại nói từ tổng không là đến xem hần, kia là xem ai ni? Còn có Ngô đạo là ai?

Loại này tiểu sự tự nhiên không làm khó được võng hữu, đại gia rất khoái tra ra, 《 trường sinh 》 đạo diễn liền là trứ danh đạo diễn Ngô Khải Nguyên, mà hần cùng Từ Vinh Chính đúng là trung truyền cùng ban đồng học!

Cho nên, cái này video ý là, Từ Vinh Chính đến đoàn phim tham ban không phải là nhìn Tiểu Nhượng, mà là đến xem Ngô Khải Nguyên? !

Võng hữu nhóm đương nhiên không sẽ như vậy hảo thuyết phục, lập tức đã có người nghi ngờ cái này video không là Từ Vinh Chính tham ban cùng ngày lục. Bất quá cái này cũng rất hảo giải quyết, đại gia cầm ID đi trò chơi trong một sưu, lịch sử chiến tích trong chỉ có một hồi cùng trận này bốn người là hoàn toàn xứng đôi, thời gian đúng là tháng này sơ một ngày buổi tối. Hơn nữa căn cứ biểu hiện, vào lúc ban đêm, Tiểu Nhượng, Kha Tinh Phàm cùng Phó Tây Thừa từ tám giờ bắt đầu, vẫn luôn đến hơn mười một giờ mới tán, thật thật tại tại đánh một buổi tối trò chơi!

Cư nhiên có thể có như vậy xoay ngược lại? Đại gia chấn kinh rồi.

"Ha ha ha ha ha ha ha ha ha ta dựa vào ta dựa vào ta dựa vào! Đây là cái gì giải đề tân ý nghĩ? ? ? Ăn gà hoặc thành lớn nhất người thắng? ? ?"

"Ta sống hai mươi bốn năm, lần đầu tiên nhìn đến dựa vào trò chơi chứng trong sạch. . . Tiểu Nhượng như thế nào scandal họa phong thanh kỳ, tẩy trắng thủ đoạn cũng cùng người khác không giống nhau? !"

"Tiểu Nhượng vận khí cũng thật tốt quá đi, cư nhiên có thể như vậy đúng dịp lục video! Ta nhìn cái kia Tiểu Nhượng phần dừng cho thất trung

lãnh đạo đưa cờ thưởng, cấp Đăng Tấn (Tencent) đưa đi, ngỗ lần này lập hạ công lao, đáng giá miễn cấp nó lập một tòa trường sinh bài vị, sớm muộן thưởng hưởng thăm viếng!"

"Hoặc là Phó Tây Thừa, còn có Phó Tây Thừa tiểu chất nữ, bọn họ cũng đáng giá một tòa trường sinh bài vị!"

"Ô ô ô ta đệ đệ! Ta chỉ biết người là trong sạch! Tỷ tỷ không có hoài nghi quá người! Anh hùng bàn phím hiện tại có thể ngậm miệng đi? Đệ đệ một cái trẻ vị thành niên, lọt vào như vậy vũ nhục bôi đen, ta cũng không dám tưởng hăn hai ngày này là cái gì tâm tình. . ."

Tiểu Nhượng cùng Từ Vinh Chính ảnh chụp vốn là scandal ngọn nguồn, hiện tại nếu chứng minh rồi đêm hôm đó Tiểu Nhượng cũng không có cùng hăn tại cùng nhau, hơn nữa từ Tiểu Nhượng khẩu khí đến xem, hai người quan hệ chính là bình thường lão tổng cùng nghệ nhân, lời đồn cũng liền tự sụp đổ. Dù sao, người sẽ tại người kim chủ tới tìm người thời điểm, cùng bằng hữu chơi cả một đêm trò chơi sao? Ngẫm lại chỉ biết không có khả năng.

Đương nhiên, vẫn là có hắc tử chưa từ bỏ ý định, nói cho dù chứng minh rồi đầu hôm không tại cùng nhau, cũng không có thể chứng minh sau nửa đêm, nhưng này đó ngôn luận tại tình hình bây giờ hạ căn bản thành không khí hậu.

Này đương nhiên cao hứng hồng rồi Tiểu Nhượng miễn nhóm, đại gia vốn là đều nhận mệnh, không nghĩ tới thần tượng cư nhiên có thể có như vậy đại chiêu, nhất cử xoay chuyển dư luận tình thế, trở thành duy nhất một cái tại loại này scandal trung thoát thân minh tinh, dùng rất nhiều miễn nguyên nói chính là: "Ta mộng du sao? ? ? Này thật không phải là ta cảnh trong mơ cấu trúc giả thuyết thế giới sao? ? ?"

Kịp phản ứng sau, đại gia lần thứ hai tag phòng làm việc, lần này nói cũng là, "@ Tiểu Nhượng phòng làm việc ta giải thích, ta hứa hẹn, kế tiếp một cái nguyệt không mắng người. (không thể càng nhiều) "

Tiểu Nhượng phòng làm việc quan bác lúc này trở ra tuyên bố bác bỏ tin đồn thanh minh, khiến trách bịa đặt giả, cũng công bố bảo lưu truy cứu đối phương pháp luật trách nhiệm quyền lợi, không đến nửa giờ liền bị ý chí chiến đấu tràn đầy miễn luân thượng hot search.

...

Ghế lô nội, Tưởng Văn Xương cuối cùng một lần quan sát một chút Weibo, để điện thoại di động xuống đạo: "Đi, viên mãn giải quyết."

Tại hân đối diện, Tiểu Nhượng đang tại chơi điện thoại di động tiêu tiêu nhạc, nhìn không chuyển mắt nhìn chăm chăm màn hình đánh đến bất diệc nhạc hồ, giống như nửa điểm không biết bọn họ buổi chiều này vội được nhiều sút đầu mẻ trán.

Tưởng Văn Xương hướng tới lấy cái này tiểu tổ tông không có biện pháp, giả vờ không thấy được tiếp tục nói: "Lúc này đây nhiều mệt Phó Tây Thừa, không có hân video sự tình không có khả năng giải quyết được như vậy thuận lợi, còn có Kha Tinh Phàm, hân người đại diện một bắt đầu không là rất đồng ý công khai cái này video, nhưng hân đồng ý. Hai người bọn họ bên kia, người nhìn. . ."

Tiểu Nhượng rốt cục mở tôn khẩu, "Này lưỡng là ta nhân tình, ta quay đầu lại sẽ hảo hảo nói lời cảm tạ. Người đừng động."

Tưởng Văn Xương lúc này mới yên tâm. Dù sao này hồi sự nói lớn không lớn, nói nhỏ không nhỏ, thật làm cho loại này lời đồn đãi ở trên giang hồ truyền lưu đi xuống, đối Tiểu Nhượng hình tượng vẫn là tổn hại không tiêu, liền vì xế chiều hôm nay phản kích, toàn bộ đoàn đội từ tối hôm qua bắt đầu liền không người đi ngủ.

Hắn một đôi mắt vẫn là nhìn chăm chăm Tiểu Nhượng, Tiểu Nhượng rất cục phát hiện không đối, ngẩng đầu hỏi: "Còn có chuyện gì sao?"

Tưởng Văn Xương châm chọc đạo: "Người cái kia ngồi cùng bàn. .
."

Lời chưa nói hết, Tiểu Nhượng liền mắt nhú lại, Tưởng Văn Xương lập tức nói: "Người như vậy nhìn ta làm chi? Ta còn tưởng nhìn người ni. Nếu không là chuyện lần này, ta chỉ sợ cũng không biết, người cư nhiên còn mang theo nữ hài nhi cùng Phó Tây Thừa bọn họ đánh quá trò chơi. . ."

Giữa trưa thời điểm, Tiểu Nhượng đương hẩn mặt để lại cái kia gọi Thẩm Ý nữ sinh, hẩn một bắt đầu còn không minh bạch, nghe xong bọn họ chơi game sau đó mới bừng tỉnh đại ngộ. Bởi vì bọn họ đã quyết định muốn công khai cái kia video, như vậy tương ứng, bọn họ vài cái người trò chơi ID cũng đều sẽ bị vôong hữu biết, lịch sử chiến tích khẳng định cũng sẽ bị phiên đi ra, Thẩm Ý làm đã từng cùng Tiểu Nhượng đánh quá trò chơi người, chưa chừng cũng sẽ bị nhìn chăm chú, hẩn trước tiên nói cho nàng, nhượng nàng có cái chuẩn bị tâm lý.

Lý do rất đang lúc, lại làm hại Tưởng Văn Xương một toàn bộ buổi chiều tại bận rộn trên mạng sự đồng thời, còn muốn vì cái này sự phân tâm.

Một cái tuổi trẻ nam hài nhi, mang theo cùng ban nữ sinh cùng nhau chơi game, điều này sao nghe, đều như thế nào có điểm gì là lạ a. . .

Thấy Tiểu Nhượng trầm mặc, Tưởng Văn Xương lại bổ sung: "Người cũng đừng quá khẩn trương, ta lại không làm cái gì. Người lập tức liền muốn thành niên, thật tưởng nói chuyện yêu đương vẫn là thế nào, ta còn có thể quản người? Ta chính là tưởng trước tiên hiểu biết một chút, có cái chuẩn bị."

Không giống miễn tổng là thích đem nghệ nhân suy đoán được rất bị động rất bất lực, trên thực tế đại bộ phận, nhất là có nhất định danh khí

nghệ nhân, tại công tác trung quyền tự chủ là tương đối đại. Dù sao nói cho cùng hẳn mới là đoàn đội trung tâm, trừ phi nguyên tắc tính vấn đề, nếu không hẳn không vui lòng sự, đoàn đội là rất ít ngành bức.

Giống Tiểu Nhượng loại này đương hồng lưu lượng, Tưởng Văn Xương liên hẳn Weibo mật mã đều không có, càng không có khả năng quá phận can thiệp hẳn việc tư. Dù sao nói trắng ra là, người một cái chính trực thanh xuân kỳ thiếu niên, tưởng làm cái đối tượng khi ngay cả cha mẹ đều ngăn không được, người một cái đồng sự còn muốn ngăn?

Chỉ có ngu xuẩn người đại diện mới có thể làm loại này ném thử. Tưởng Văn Xương là người thông minh, hẳn không làm chuyện ngu xuẩn.

Đối mặt người đại diện "Khoan dung rộng lượng" tỏ thái độ, Tiểu Nhượng rốt cục trường thở dài, "Ta chính là biết người sẽ như vậy, mới không tưởng với người nói năng. Liên Thành ca đều cố ý dặn dò miễn bàn."

Cái gì? Tưởng Văn Xương giận dữ, La Thành cư nhiên so với chính mình tiên tri đạo? Còn không cùng hẳn mật báo? Trở về liền khấu hẳn tiền thưởng!

Tiểu Nhượng không biết chính mình đã vô hình trung đem trợ lý cấp bán, trầm ngâm một cái chớp mắt, nói: "Ta đối nàng không có phương diện kia ý tưởng, ta chỉ là, rất thích cùng nàng ở chung. . ."

Từ nhỏ đến lớn, Tiểu Nhượng vẫn luôn rất thích đái ở trường học cảm giác. Không giống người thường trải qua nhượng hẳn quá sớm liền thoát ly bạn cùng lứa tuổi trưởng thành quỹ đạo, chỉ có về trường học khi, hẳn mới có thể cảm thấy chính mình cùng đại gia là nhất dạng. Nhất dạng muốn nghe khóa, nhất dạng dạng làm bài tập, nhất dạng đáp không xuất vấn đề muốn bị lão sư quở trách.

Vườn trường chính là giống hắc mỗ neo chuẩn, nhượng hắc tại bận rộn công tác trung cũng không đến mức bị hoàn toàn mang đi, mỗi một lần trở về đều có một loại an tâm cảm giác.

Mà cùng Thẩm Ý ở chung, cũng là cảm giác như thế.

Nàng là hắc ngò cùng bàn, cùng nàng nói chuyện thật giống như ở trường học nhất dạng. Hắc có đôi khi thậm chí sẽ cảm thấy rất kỳ diệu, nguyên lai hắc cũng có thể có ngò cùng bàn, hơn nữa cái này ngò cùng bàn còn như vậy Ôn Nhu thân thiết mà đối hắc, cho hắc làm ôn tập bút ký, quan tâm hắc học tập.

Này hết thấy đều nhượng hắc thích, nhện không được tưởng muốn thân cận.

Nghĩ vậy nhi, Tiểu Nhượng Khinh Khinh một cười, "Thật sự, ta liền đương nàng là ta hảo ngò cùng bàn, hảo trưởng ban. Không có cái khác."

Thất trung lần này kỷ niệm ngày thành lập trường làm được rất long trọng, trừ bỏ ban ngày có liên hoan hội, buổi tối còn có một lần long trọng khói lửa biểu diễn, này chủ yếu là bởi vì thất trung có một vị ưu tú đồng học hiện giờ là pháo hoa chế tạo nghiệp người nổi bật, lần này cấp thất trung đưa tặng một số lớn khói lửa pháo hoa, trường học rõ ràng liền thuận thể làm một cái khói lửa biểu diễn.

Mới vừa quá bảy giờ rưỡi, trời còn chưa có toàn hắc, sở hữu đồng học liền đều dọn ghế đến sân thể dục, ẩn lớp tại hai bên khán đài tọa hảo, chờ đợi tám giờ bắt đầu biểu diễn. Tiểu Nhượng đến sân thể dục thời điểm, người đều đến không sai biệt lắm, hắc lúc này cũng ở bên ngoài bộ thượng giáo phục, trải qua đám người khi lại cũng không bị đồng học nhóm phát hiện.

Xa xa vọng đến chính mình lớp, hắc một mắt liền thấy được trong đó cái kia thân ảnh quen thuộc. Xuyên giáo phục, trát tóc đuôi ngựa, trắng nõn

khuôn mặt thượng mang một bộ tế biên viên kính mắt.

Trong đầu bỗng nhiên hiện lên Tưởng Văn Xương thăm dò ánh mắt, hăn nhin không được lắc lắc đầu, này đó trung niên nhân chính là nghĩ đến nhiều, mãi đầu óc tình tình yêu yêu, quả thực làm bấn hăn cùng trưởng ban thuần khiết cách mạng tình nghĩa!

Hăn cùng trưởng ban là bạn tốt, mới không phải bọn họ tưởng như vậy!

Một trận gió lạnh thổi tới, Tiểu Nhượng cảm thấy có chút lạnh, quyết định không ngốc đứng ở chỗ này hóng gió, cất bước hướng lớp đi. Hăn trước tiên cùng Trương Lập Phong chào hỏi, nhượng giúp hăn giúp hăn đem ghế dọn lại đây, loại này hoạt động hăn không tham dự quá, nhưng hăn là ẩn chỗ ngồi bãi đi, kia hăn liền vẫn là ngồi ở Thâm Ý bên cạnh. . .

Hăn cước bộ bỗng nhiên dừng lại.

Chỉ thấy Thâm Ý ngồi ở thứ bốn sắp xếp trung gian vị trí, chính một bên nhìn điện thoại di động một bên cùng người bên cạnh nói chuyện. Nàng bên cạnh ghế dựa không phải là không, mà là đang ngồi một cái cao cao gầy teo nam sinh, Tiểu Nhượng cảm thấy hăn có chút quen mặt, lược một hồi ức liền nghĩ tới, hăn giống như gọi Tống Hàng, là lớp học lớp số học đại biểu, thường xuyên khảo tên thứ hai. Cũng bởi vì này cái, hăn cùng Thâm Ý tên tại thành tích biểu thưởng tổng là xếp hạng cùng nhau.

Mà hiện tại, hăn cũng ngồi ở Thâm Ý bên cạnh.

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 30 : 30

Tiểu Nhượng đoàn đội bận rộn cái này buổi chiều, Thẩm Ý cũng rất bận rộn.

Bởi vì trước tiên được biết bọn họ sẽ tại buổi chiều tiến hành internet dư luận quan hệ xã hội, Thẩm Ý một toàn bộ buổi chiều đều quải tại Weibo thượng. Trong trường học vì kỷ niệm ngày thành lập trường chuẩn bị rất nhiều hoạt động, đông đảo nổi danh đồng học phản giáo cử hành tọa đàm, chỉ điểm sư đệ sư muội nhóm, học sinh có thể căn cứ chính mình hứng thú cùng yêu cầu lựa chọn thích tọa đàm nghe, dĩ vãng loại này hoạt động Thẩm Ý đều rất tích cực, hôm nay lại một cái đều không đi, trốn ở trong phòng học nhìn chăm chú di động, phảng phất một cái trọng độ võng nghiện người bệnh.

Hảo không dễ dàng rốt cục nhìn đến Phó Tây Thừa thả ra chứng cứ, võng hữu bình luận cũng như bọn họ mong muốn xoay ngược lại sau, nàng hư thoát mà ghé vào khóa trên bàn, phảng phất chính mình cũng đánh xong một hồi trận đánh ác liệt.

"Lo lắng hoàn Tiểu Nhượng nha?" Dương Việt Âm ăn muối tô gà trạm đến nàng khóa trước bàn, nói, "Kia hiện đang lo lắng một chút người chính mình đi."

Tiểu Nhượng oan khuất rửa sạch sau, trên mạng đối với cái này sự nghị luận cũng không có như vậy kết thúc, trên thực tế, Tiểu Nhượng lúc này đây scandal thật sự cấp võng hữu nhóm cống hiến rất nhiều có thể phẩm vị liêu, tại chủ kịch tình tuyến kết thúc sau, các chi nhánh cũng liền

thuận thể lực lượng mới xuất hiện, đầu tiên hẳn cái kia kỷ niệm ngày thành lập trường diễn xuất video liền bị chuyển phát mấy vạn điều, lúc này đây đại gia bình luận trọng điểm đều biến thành, "Đây là cái gì thần tiên trường học? ? ? Ta cũng tưởng nhìn Tiểu Nhượng hiện trường biểu diễn 《I Really Like You》 ! ! !"

Minh tinh hiện trường cũng không phải là tùy tiện nhìn, đặc biệt là Tiểu Nhượng không phải là xướng nhảy yêu cầu, bình thường sẽ chỉ ở vượt năm tiệc tối hoặc là hấp dẫn tổng nghệ loại này đại hình trên đài ca hát, năm trước vượt năm biểu diễn hội vé vào cửa đều xào đến hảo mấy ngàn, thất trung lần này cũng quá kiếm đi!

Bất quá kỷ niệm ngày thành lập trường video lại kích thích, cũng so ra kém Phó Tây Thừa phát ra trò chơi video kích thích. Cái này video không chỉ là xoay chuyển cục diện mấu chốt, đồng thời nó sở bày ra xuất minh tinh nhóm lén lút hồ động càng là thỏa mãn quảng đại quần chúng dòm ngó tư dục, đại gia đều kích động mà tỏ vẻ: "Nguyên lai Tiểu Nhượng, Phó Tây Thừa còn có Kha Tinh Phàm sẽ cùng nhau chơi trò chơi a!"

Phó Tây Thừa còn hơi chút hảo điểm, hẳn cùng Tiểu Nhượng quan hệ hảo rất nhiều người cũng biết, cùng Kha Tinh Phàm cũng từng ở Weibo thượng hồ động quá, mấu chốt là —— Tiểu Nhượng cùng Kha Tinh Phàm! Hai người bọn họ cư nhiên cũng có cùng nhau chơi!

Tiểu Nhượng cùng Kha Tinh Phàm làm bị chịu chú mục 00 sau song tinh, đế quốc song bích, vốn là thường xuyên bị cùng nhau nhắc tới, hai người bọn họ quan hệ cũng vẫn luôn vi ngoại giới chú ý, bởi vì hai bên vẫn luôn thừa hành vương bất kiến vương chính sách, rất nhiều người thậm chí cho rằng bọn họ bất hòa.

Ai cũng không nghĩ tới, một cái mặc danh kỳ diệu scandal cuối cùng cư nhiên nổ đi ra như vậy đại liều!

Không có bất hòa! Tương phản, bọn họ rất cùng! Đều cùng đến cùng nhau chơi game! Hơn nữa nghe đứng lên tuyệt đối không là lần đầu tiên!

Đương Thiên Tinh nguyệt cp siêu nói liền bạo, một chúng tinh nguyệt phần dùng thơ văn để giải tỏa nỗi buồn: "Câu nói kia nói như thế nào tới, người phần cp nhất định sẽ phát đường, người phải đợi! Mụ mụ ta chờ đến! QAQ "

"Ta đối với tây nam phương hướng khái trường đầu cảm tạ lần này bạo liều người, người chính là cha mẹ sống lại của ta! Phật tổ sẽ phù hộ người trường thọ! ! !"

Diên cuồng ăn đường không ngừng tinh nguyệt phần, Tiểu Nhượng Phó Tây Thừa, Phó Tây Thừa Kha Tinh Phàm này hai nhà cp phần cũng nghênh đón Gia Niên Hoa, thậm chí một cái khác căn bản không có tại video trong xuất hiện, lại toàn bộ hành trình tồn tại cảm siêu cường Lý Đặc cũng bị kéo đi ra, đại gia sôi nổi tại cái kia Weibo hạ tag hẳn, hỏi: "Đối với Tiểu Nhượng đối với người đánh giá, người liền không có ý kiến gì không sao?"

Xế chiều hôm đó lục điểm, bị vòng đến chết cơ Lý Đặc rốt cục xuất hiện, bình luận cái kia Weibo, chỉ có rất đơn giản tám chữ: "Ta nghe được. Cho ta chờ."

Tiểu Nhượng: "..."

Đương nhiên, không là sở hữu truy tinh thiếu nữ đều trầm mê với khái cp, càng nhiều miễn căn bản không quan tâm cái này, mà là bận với làm khác nhất kiện quan trọng hơn, càng có ý nghĩa sự —— các nàng cầm video trong vài cái người ID, chạy đến trò chơi trong ý đồ thêm bọn họ vì bạn tốt. . .

Kết quả đương nhiên là đá chìm đáy biển. Quần chúng chưa từ bỏ ý định, lại đưa ánh mắt bỏ vào bọn họ lịch sử chiến tích thượng, trọng điểm

nghiên cứu cái kia đề tài chi đêm. Sau đó đại gia phát hiện, đêm hôm đó chỉ có Tiểu Nhượng, Phó Tây Thừa cùng Kha Tinh Phàm ba cái là thủy chung không thay đổi, đệ bốn người mỗi tròng đều không giống nhau, vì thế phán đoán bọn họ hẳn là chỉ có ba người, thứ bốn cái đều là hệ thống xứng đôi. Các thiếu nữ ghen tị mà nói: "Cư nhiên có thể xứng đôi đến cùng Tiểu Nhượng Kha Tinh Phàm Phó Tây Thừa cùng nhau chơi game, như vậy may mắn sao!"

Này vẫn chưa xong, rất khoái lại có người sắc bén mà chú ý tới, đêm hôm đó người may mắn trong còn có một người nữ sinh tài khoản, hơn nữa cái này tài khoản từ đầu tới đuôi chỉ đánh kia một hồi, vô cùng có khả năng là vào lúc ban đêm mới đăng kí, sau đó liền cùng bọn họ ba cái đánh một ván trò chơi.

Cái này có chút vi diệu. Đại gia trầm mặc một khắc, có người điểm xuất: "Không phải là. . . Bọn họ ai bằng hữu đi? Mang muội ăn gà?"

Cái này suy đoán vừa ra tới, trên mạng nhất thời kêu rên một mảnh: "Ta không tín! Ta không tín lão thiên đối ta nhẫn tâm như vậy!"

Không trách đại gia sụp đổ, thật sự là cái này suy đoán quá mức trát tâm. Đây không phải là phổ thông mang muội ăn gà, này nữ sinh vô luận là ai bằng hữu, hẳn đem nàng đưa đến trò chơi trong, làm cho mình mặt khác hai cái minh tinh bạn tốt cùng nhau mang theo nàng chơi, làm không hảo vẫn là bọn họ ba cái cùng nhau giáo nàng cái này tân thủ tiểu bạch, loại này đãi ngộ. . .

Dựa vào! Không cần để cho ta biết nữ sinh kia là ai!

Trên mạng ầm ầm một mảnh thời điểm, Thẩm Ý cũng đang bị Dương Việt Âm chỉ vào cái mũi quở trách: "Không là ta nói người, làm loại này chuyện xấu thời điểm, sẽ không có một chút lâu dài tầm mắt sao? Không từng nghĩ vạn nhất bị người phát hiện nên làm cái gì bây giờ sao? Người

cái kia tên lấy được cũng quá có chỉ hướng tính, 'Tiểu Ý không quá tiểu', võng hữu đương nhiên không biết là ai, nhưng chúng ta lớp học đồng học còn có thể không biết là ai sao? !"

Thẩm Ý bị mắng được nâng không khởi đầu, mỏng manh giấy dựa, "Kia là người cho ta lấy tên. . ."

"Còn dám tranh luận?" Dương Việt Âm một cái bạch nhãn phiên quá đi, "Là, ta cho người lấy tên, nhưng ta nhượng người đỉnh tên này đi cùng Tiểu Nhượng Phó Tây Thừa còn có Kha Tinh Phàm chơi game sao? Người hiện tại tốt nhất cầu nguyện Trần Dao Dao nhớ rõ chính mình đã thành niên, sát nhân phạm pháp, nếu không ta nhìn người mạng nhỏ hữu hĩ!"

Thẩm Ý bị nàng nói kinh hồn táng đảm, dọn ghế đi sân thể dục khi một đường đều rất khẩn trương, tùy tiện một cái người qua đường lại đây nàng đều lo lắng là Tiểu Nhượng che dấu miễn muốn vây ấu nàng.

Quan Việt Việt nhìn không được, "Âm âm người dọa nàng làm chi? Đại gia biết chỉ biết mà, Tiểu Ý đều cùng Tiểu Nhượng tọa ngòai cùng bàn, cùng nhau đánh cái trò chơi rất kỳ quái sao? Tọa ngòai cùng bàn thời điểm nàng không bị ám sát, liền chứng minh chúng ta trường học nữ sinh can đảm hữu hạn, nàng không chết được."

Nàng phùng mặt, mẫn nhãn tiểu Tinh Tinh mà nói: "Hơn nữa, người không cảm thấy loại cảm giác này rất kích thích, rất Mary Sue sao? Toàn thế giới đều tại suy đoán người là ai, đều tại đối với người hâm mộ ghen tị hận. . . Ta không sợ thừa nhận áp lực như vậy, Tiểu Ý, tiếp theo các người lại chơi game, có thể mang lên ta sao? Bản nhân ăn gà cao thủ, tuyệt đối sẽ không cấp đội ngũ kéo chân sau!"

Thẩm Ý: ". . ."

Bất quá có lẽ là bị Quan Việt Việt nói trúng rồi, thật không có người đến trước mặt nàng tìm phiền toái. Nàng dọn ghế đến lớp vị trí sau, rõ ràng

nhìn đến rất nhiều nữ sinh đều không hẹn mà cùng nhìn hướng nàng, nhưng đại gia phản ứng cũng là lập tức dừng lại đang tại đàm luận đề tài, dường như không có việc gì mà nhìn chung quanh, mà bị Dương Việt Âm trọng điểm chú ý Trần Dao Dao căn bản là còn không có đến.

Thẩm Ý tận lực không thềm nghĩ nữa các nàng vừa mới đều tại tán gẫu chút cái gì, ngồi xuống sau nhìn tiền phương, nỗ lực xem nhẹ nháy mắt từ bốn phương tám hướng phóng tới các loại tầm mắt.

Ngay tại nàng có chút tọa lập khó an khi, Tống Hàng bỗng nhiên đi tới, ở bên cạnh ngồi xuống. Thẩm Ý lúc này nhìn đến hãn cơ hồ là từng khẩu khí, cho rằng hai người có thể tán gẫu một chút học tập linh tinh đề tài dời đi một chút lực chú ý, không nghĩ tới Tống Hàng vừa mở miệng chính là, "Cho nên, người hiện tại cũng chơi game?"

Thẩm Ý: "..."

Nàng khiếp sợ mà nói: "Như thế nào người cũng chú ý loại này bát quái sao?"

Tống Hàng vẻ mặt vô tội, "Ta nghe được các nàng đang nói chuyện, suy đoán cái kia 'Tiểu Ý không quá tiểu' có phải hay không người. Là người sao?"

Thẩm Ý tưởng phủ nhận, nhưng đối với hãn lại thật sự không muốn nói dối, cuối cùng cúi đầu giả vờ chơi điện thoại di động không nói lời nào.

Đây là chấp nhận.

Tống Hàng mặt thượng không có gì biểu tình, nâng mâu vọng Hướng Tiền phương chân trời. Thiên đã sát hắc, một mặt Lưu Vân xẹt qua chân trời, như vậy đen tối ngày đông, liên vân đều là thâm đạm không thú vị.

"Lần sau tái tưởng đùa nói, ta có thể mang người."

Thẩm Ý ngạc nhiên ngẩng đầu, lúc này mới xác định lời nói mới rồi thật là Tống Hàng nói, "Người dẫn ta?"

"Đúng vậy. Ta cũng chơi ăn gà, hẳn là không thể so Tiểu Nhượng đùa kém."

Quá mức ngoài ý muốn, Thẩm Ý dừng một chút mới nói: "Coi như hết, người hẳn là đều là chơi máy vi tính bản, ta chỉ chơi quá di động. . ."

"Điện thoại di động ta cũng chơi." Tống Hàng nói, "Hơn nữa, người điện thoại di động cũng chỉ chơi quá một lần đi? Cùng máy vi tính bản có khác nhau sao? Dù sao đều là sẽ không, đều được từ đầu học."

Nam sinh ngữ khí trong tựa hồ có trêu chọc. Thẩm Ý không phục, rất tưởng biện giải nói ta điện thoại di động bản chơi được còn đi, giết ba người ni!

Hai người trầm mặc một khắc, Tống Hàng nói: "Đừng nghĩ rất nhiều, ta chính là cảm thấy ta có trách nhiệm. Người chơi game kia thiên, chính là ta với người 'Ven đường trường đàm' kia thiên đi? Người còn định quyết định thật nhanh, đêm đó liền đánh thượng. Người nói quay đầu lại người nếu là trò chơi nghiện, ta có phải hay không liền đem người cấp hại?"

Hắn nhắc tới cái kia buổi chiều, nàng tối mờ mịt luống cuống thời điểm, là hắn nói vì nàng bắt tán sương mù.

Thẩm Ý trong lòng có một cỗ ấm ý vọt lên đến, ngoài miệng lại nói: "Không lao phí tâm. Người đều không có nghiện, ta còn sớm ni."

Hai người đối diện, đều cười.

Tống Hàng nói: "Tháng sau đi Bắc Kinh, người tính toán đi như thế nào?"

"Ngồi máy bay đi, mụ mụ ta nhường ta ngồi máy bay. Nhưng ta có chút do dự, ta say máy bay, mỗi lần đều thật là khó chịu. Người sao, sẽ trước tiên đi sao?"

Hai người bạn họ lần này cần tham gia mùa đông doanh hạng mục đều là 1 nguyệt 18 hào bắt đầu, kết thúc thời gian lược có bất đồng, nhưng cơ bản trọng điệp. Đó cũng là xuất phát từ đoạt sinh nguyên suy xét, thanh hoa cùng Bắc Đại rất nhiều cuộc thi đều thiết lập tại đồng nhất thời gian, một cái thí sinh chỉ có thể lựa chọn một trường học, không có hai bên chiếu cố cơ hội.

"Ta tùy ý a, đều được." Tống Hàng giãn ra một chút cánh tay, nghiêng đầu hỏi, "Như vậy, chúng ta muốn cùng đi sao? Trên đường kết cái bạn."

Cùng giáo học sinh cùng đi một cái thành thị cuộc thi, quả thật phần lớn đều sẽ kết bạn, Thẩm Ý trước đi Sơn Tây tham gia viết văn đại tái cũng là cùng trong trường học cái khác dự thi đồng học cùng đi, bất quá này hồi nàng ngược lại là còn chưa kịp suy xét, bị Tống Hàng nhắc tới mới nhớ tới.

Bọn họ muốn là một cái thời gian đi Bắc Kinh nói, quả thật có thể cùng đi. . .

Suy nghĩ còn không chuyển hoàn, trước mắt lại bỗng nhiên ánh sáng tối sầm lại, có người trạm lại đây, Thẩm Ý ngẩng đầu, đối thượng nhất trường quen thuộc mặt, "Tiểu Nhượng?"

Nàng kinh hỉ mà đứng lên, "Người tới rồi, ta còn tưởng rằng người không tới."

Tuy rằng Trương Lập Phong đến dọn Tiểu Nhượng ghế dựa, nhưng Thẩm Ý kỳ thật là có chút hoài nghi. Nàng biết hãn hành trình rất bận, kỷ niệm ngày thành lập trường trở về biểu diễn tiết mục là biểu đạt đối trường học cũ duy trì, nhưng buổi tối tiếp tục lưu trữ nhìn pháo hoa liền có chút không tất yếu đi?

Hơn nữa mới vừa đã xảy ra như vậy sự, nàng kỳ thật luôn luôn tại lo lắng, hẳn có thể hay không đã đi rồi. . .

Hiện tại thật sự nhìn đến hẳn xuất hiện tại nơi này, Thẩm Ý chỉ cảm thấy một trái tim như đóa hoa bàn nở rộ, nhìn trong ánh mắt của hẳn đều doanh đầy quang.

Nàng cao hứng, Tiểu Nhượng thoát nhìn lại giống như cũng không là rất cao hứng. Hẳn nhìn xem Tống Hàng, nhìn nhìn lại hẳn ngồi ghế dựa, hỏi: "Đây là ta vị trí sao?"

Thẩm Ý thuận theo xem qua đi, "Là, Trương Lập Phong giúp người dọn lại đây. . ."

Tuy rằng không biết hẳn sẽ tới hay không, hơn nữa đại gia vị trí cũng không phải ẩn phòng học chỗ ngồi biểu, nhưng Thẩm Ý vẫn là tràn ngập tư tâm mà nhượng hẳn đem Tiểu Nhượng ghế dựa đặt ở chính mình bên cạnh.

Tiểu Nhượng gật gật đầu, khách khách khí khí mà đối Tống Hàng nói: "Có thể cho ta ngồi trở lại ta vị trí sao? Tống Hàng đồng học."

Tống Hàng tầm mắt cùng hẳn đối thượng, đèn đường sáng mấy trăn, màu da cam ánh đèn trong, hai cái nam sinh nhìn đối phương.

Vài giây loại sau, Tống Hàng nhún nhún vai, đứng dậy ly khai.

Tiểu Nhượng ngồi xuống, không nói một lời nhìn sân thể dục.

Thẩm Ý ngồi ở bên cạnh, có chút bất an mà trộm dò xét hẳn. Trên mạng sự không là giải quyết được rất thuận lợi sao? Như thế nào Tiểu Nhượng thoát nhìn không giống như là như vậy.

Thật giống như, tại sinh cái gì khí đường như. . .

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 31 : 31

Tiểu Nhượng cùng Tống Hàng nói chuyện công phu, chung quanh đồng học cũng rất cục phát hiện hần đến. Tiểu Nhượng chưa từng tham gia quá loại này tập thể hoạt động, trừ bỏ làm thao, hần đến trường học thời gian cơ bản đều dài ở trong phòng học, cho nên cái khác ban đồng học có rất ít như vậy minh mục trương đảm cơ hội có thể nhìn hần. Hơn nữa hôm nay lại là trên mạng scandal, lại là kỷ niệm ngày thành lập trường nổ nức biểu diễn, đại gia đối hần hứng thú đạt tới đỉnh, trong lúc nhất thời đừng nói cùng ban đồng học, liên cách vài cái ban người đều đứng lên hướng bên này nhìn, hơn phân nửa cái sân thể dục lực chú ý đều ở trong này.

Thẩm Ý cảm nhận được bốn phương tám hướng như lửa giống nhau cực nóng tầm mắt, mới vừa điều chỉnh tốt tâm tính nhất thời lại có chút băng.

Tiểu Nhượng tự cố tự sinh trong chốc lát khí, phát hiện người bên cạnh cũng không có hống hần ý tứ, quay đầu vừa thấy, đã thấy nữ sinh tại ghế dựa thượng vận vẹo thân thể, phảng phất có điểm tọa lập khó an.

"Người trên băng ghế có cái gì sao?" Hần hỏi.

Thẩm Ý nhỏ giọng nói: "Bọn họ... Đều tại xem chúng ta..."

Tiểu Nhượng lúc này mới phát hiện. Bị người nhìn hần đã thói quen, càng đại trận trượng cũng gặp qua, cho nên cũng không thể nào để ý, chính là cảm thấy Thẩm Ý bộ dáng rất thú vị, "Bị người nhìn liền bị người nhìn bái, người không bị người xem qua sao?"

Giống Thăm Ý loại này ưu tú học sinh, khẳng định làm quá quốc kỳ hạ nói chuyện linh tinh đi, ứng phó loại này trường hợp không nói chơi a!

Thăm Ý chỉ cảm thấy cùng cái này người nói không rõ ràng, trước kia kia loại bị nhìn, cùng hiện tại như thế nào có thể nhất dạng? Hiện tại chính là... Hai người bọn họ cùng nhau bị nhìn!

Nàng hối hận, không nên đem Tiểu Nhượng ghé dựa đặt ở chính mình bên cạnh. Đại gia vừa mới còn tại suy đoán hai người bọn họ cùng nhau chơi game sự, quay đầu liền nhìn đến bọn họ tọa cùng nhau, quả thực liền giống gian tình tọa thực nhất dạng!

Không đúng không đúng, không là gian tình... Nàng đều bị khí hồ đồ!

Thăm Ý lắc lắc đầu, làm cho mình thanh tỉnh một chút, lại bỗng nhiên kịp phản ứng, "Người không sinh khí nha?"

Tiểu Nhượng giả ngu, "Sinh cái gì khí?"

"Người vừa rồi thoát nhìn rất không cao hứng a, ta còn tưởng rằng là có cái gì phiền toái còn không giải quyết ni..."

Bây giờ còn có thể có cái gì phiền toái, Tiểu Nhượng nghĩ thầm rằng.

Hắn cũng không biết vì cái gì, nhưng vừa mới nhìn đến Tống Hàng ngồi ở nàng bên cạnh, hai cái người vui vẻ cười nói, hắn đã cảm thấy ngực giống bị cái gì đồ vật ngăn chặn dường như, không muốn nói chuyện, liền một cái miễn cưỡng khuôn mặt tươi cười cũng trang không đi ra.

Trầm mặc một cái chớp mắt, hắn hỏi: "Người vừa rồi cùng Tống Hàng đang nói cái gì?"

Vấn đề này có chút kỳ quái, Thăm Ý thành thật trả lời: "Cũng không có gì. Chính là, hắn biết ta tại chơi trò chơi, nói với ta nếu tái tưởng đánh

nói, hắn cũng có thể mang ta..."

Thẩm Ý chỉ cảm thấy, chính mình nói xong câu đó sau, nam sinh liền lâm vào quỹ dị trầm mặc. Phảng phất gặp cái gì nan đề, nhất thời không biết giải quyết như thế nào.

Nàng nghi hoặc mà đánh giá hắn, hỏi: "Làm sao vậy?"

Nam sinh vẫn là trầm mặc, ngay tại Thẩm Ý cho rằng hắn không tính toán trả lời khi, bỗng nhiên Khinh Khinh một cười, "Nga, hắn nói muốn dẫn người a? Hắn còn đỉnh nhiệt tâm."

"Ân!" Nói đến đây cái, Thẩm Ý lập tức phụ họa, "Tổng Hàng là đỉnh nhiệt tâm, tuy rằng bình thường không quá yêu nói chuyện, nhưng là người biết không? Trước đệ tam học nguyệt khảo ta không là khảo tập mà, kia thiên tan học ta ở trên đường gặp được hắn, là hắn an ủi ta. Nếu không là hắn nhắc nhở, ta khả năng muốn mê vọng thật lâu ni. Buổi tối ta cũng là bởi vì nghĩ đến hắn lúc ấy đi chơi game, mới tưởng có lẽ ta cũng có thể đánh đánh nhìn."

Bởi vì Tổng Hàng chơi game, cho nên nàng mới tưởng muốn đánh?

Tiểu Nhượng thái dương nháy dưng.

Một lát sau, hắn thở sâu, mỉm cười nói: "Chơi game thả lỏng là đỉnh hảo, nhưng là, người gần nhất vẫn là trước không cần chơi trò chơi."

Yêu cầu này có chút ra ngoài Thẩm Ý dự kiến, "Vi, vì cái gì?"

Tiểu Nhượng lời nói thắm thía đạo: "Người không là cũng nhìn thấy sao? Chúng ta tài khoản đều bại lộ. Vong hữu trong khoảng thời gian này khẳng định đều nhìn chăm chăm chúng ta ni, nếu lại bị các nàng逮 đến, lại muốn sinh khúc chiết, không hảo." Thấy Thẩm Ý tựa hồ còn có do dự, bổ

sung, "Chẳng lẽ người tưởng bị đại gia bá da, sau đó thượng hot search sao?"

Cái gì, hot search? !

Thẩm Ý sợ tới mức lập tức lắc đầu, bị võng hữu nghị luận một chút đã nhượng nàng rất khẩn trương, thật thượng hot search còn phải!

Qua một lát, nàng lại hỏi: "Kia, phải đợi tới khi nào a?"

"Ta cũng nói không hảo. Như vậy đi, người chừng nào thì tưởng đánh, nói với ta, ta giúp người phán đoán thời cơ có phải hay không thích hợp. Thuận tiện người tưởng chơi cái gì, ta cũng có thể mang người chơi, một công đôi việc, người cứ nói đi?"

Thẩm Ý cái hiểu cái không mà gật gật đầu, cảm thấy giống như không đúng chỗ nào, lại như thế nào cũng nghĩ không ra đến tột cùng chỗ nào không đối.

Tiểu Nhượng thấy sự tình thành công giải quyết, rốt cục từng khâu khí, nhịn không được lộ ra đắc ý tiểu dung.

A, theo ta cướp người.

Thời gian rất nhanh đến tám giờ.

Thiên hoàn toàn đen, đồng học nhóm cũng đến tề, cao nhị cùng cao tam hai cái niên cấp ngồi ở chủ tịch đài hai bên khán đài thượng, cao nhất niên cấp thì dọn ghế ngồi ở đối diện đường băng, sân thể dục trung ương bãi phóng đại lượng khói lửa chế phẩm, từ mới vừa mới bắt đầu liền hấp dẫn đại gia tầm mắt.

Đêm nay không có ánh trăng, chỉ có sân thể dục tứ giác đèn đường ánh sáng nhạt, chiếu rọi màu đỏ đường băng.

Hiệu trưởng đứng ở chủ tịch trên đài, dùng micro lớn tiếng tuyên bố: "Lập tức, chúng ta khói lửa biểu diễn liền muốn bắt đầu, hy vọng đồng học nhóm chú ý an toàn, hảo hảo hưởng thụ trận này diễn xuất, cũng hy vọng hôm nay buổi tối có thể cho các người cao trung lưu lại một đoạn tốt đẹp hồi ức!"

Rốt cục muốn bắt đầu, đám người đều kích động đứng lên, Thẩm Ý cũng ánh mắt lạng lạng mà nhìn sân thể dục.

Tiểu Nhượng thấy thế hỏi: "Người rất thích nhìn pháo hoa?"

"Thích a, người không vui sao?" Thẩm Ý nói, "Ta còn chưa từng có gặp qua hiện trường pháo hoa biểu diễn ni, chỉ tại TV thượng xem qua, nghe nói lúc này đây đồng học đưa rất nhiều rất phiêu lượng rất đặc biệt pháo hoa, chúng ta đều có thể mong đợi. Người lưu lại kiểm được!"

Thấy Tiểu Nhượng chính là cười, nàng lại hỏi: "Bất quá, người hẳn là xem qua pháo hoa biểu diễn đi?"

Tiểu Nhượng: "Ân, năm trước tại Dubai xem qua."

Thấy Thẩm Ý nhìn mình chăm chăm, Tiểu Nhượng giải thích, "Năm trước ta thụ mời qua bên kia chụp tạp chí, thuận tiện liền vượt năm. Dubai vượt năm đều sẽ có khói lửa biểu diễn, hơn nữa phi thường long trọng, bọn họ có một cái Khalifa tháp, là toàn thế giới cao nhất kiến trúc, hàng năm tân niên linh điểm liền sẽ từ mỗi một tầng theo thứ tự nổ rộ pháo hoa, cả tòa tháp liền giống một cái pháo hoa phóng ra khí nhất dạng. Còn có những cái đó trừ danh khách sạn, tỷ như Atlantis khách sạn, thuyền buồm khách sạn, còn có bờ biển, dù sao toàn bộ Dubai toàn thành đều tại phóng pháo hoa, đặc biệt rung động, mỗi một năm đều tại xoát tân Guinness thế giới ghi lại..."

Hắn nói đến đây, phát hiện nữ sinh mặt không đổi sắc mà nhìn hắn, không từ hỏi: "Làm sao vậy?"

"Khoe khoang." Thẩm Ý lạnh lùng đạo, "Người chính là tại khi dễ ta chưa thấy quá cảnh đời!"

Tiểu Nhượng kết, vài giây sau nhấc tay đầu hàng, "Ta sai."

Thẩm Ý túm hạ hãn tay, khoái khoái nhạc nhạc mà nói: "Nơi này ni không có Dubai toàn thành khói lửa, chỉ có một tiểu sơn thể dục khói lửa, liền thỉnh đại minh tinh chấp nhận một chút nha!"

Bọn họ nói chuyện thời điểm, nhân viên công tác đã đi châm đệ nhất miếng pháo hoa. Chỉ nghe một tiếng giòn vang, một đám tinh hỏa xông lên không trung, nhưng không có giống đại gia tưởng như vậy cao cao xông lên bầu trời đêm, mà là đứng ở cách mặt đất không đến tam mét địa phương, sau đó, âm âm nổ tung.

Trong nháy mắt, phảng phất ngàn vạn phủng tinh hỏa đồng thời tại trước mắt nở rộ, liễu rủ mẫn chi, đèn đuốc rực rỡ, bóng đêm biến thành một bức cự đại màn sân khấu, tại mặt trên tràn ra một đóa lại một đóa cự đại đóa hoa, kim sắc hoả tuyến liền là nó cánh hoa, từ sân thể dục này đoạn chạy đến sân thể dục kia một mặt, giống như tối rực rỡ họa tác.

"Oa!" Mọi người kinh hô.

Ai cũng không nghĩ tới, vị kia đồng học đưa tặng pháo hoa không là càng thường thấy trời cao pháo hoa, mà là loại này tiểu pháo hoa. Như vậy gần ngay trước mắt biểu diễn ngược lại so xa ở trên trời càng làm cho đại gia kinh hãi, trong lúc nhất thời rất nhiều người cũng nhin không được đứng lên.

Mà sân thể dục thượng, đồ án còn đang không ngừng biến hóa.

Đèn đuốc rực rỡ xong rồi sau, lại xuất hiện kim long đăng vân, xích điệp loạn vũ, đàn phong bay tán loạn, đang lúc đại gia cảm thấy xài như thế nào dạng đều như vậy truyền thống khi, lại một đám bạch quang xông lên

bầu trời đêm, nổ xuất ngàn vạn cái màu bạc tiểu dù để nhảy, tại trong bóng đêm lão đảo rơi xuống, phảng phất thật có ngàn vạn đóa dù để nhảy ở trong này lục.

Châm đại gia cao triều phát sinh tại dù để nhảy vũ sau đó, một cái pháo hoa châm sau bay nhanh xoay tròn lên không, tại bóng đêm trong như một đám Lưu Tinh bàn tán loạn, cũng đồng thời biến hóa xích, cam, hoàng, lục, lam, tím chờ các màu đồ án, tại giữa không trung liên tục không ngừng mà tạc chinh chinh ba phút đồng hồ, quang quái ly kỳ, huyền lệ loá mắt, cả kinh đại gia thét chói tai liên tục.

"Tuyệt! Rất tuyệt!" Có nam sinh hưng phấn đạo, "Ta không thể tin được ta vốn đang tưởng tại phòng học làm đề, không nghĩ đến nhìn! Đi mẹ hần làm đề, lão tử làm đủ, đêm nay ai cũng đừng nghĩ lại nhượng ta học tập!"

"Không sai! Cuộc thi đi tìm chết! Ôn tập đi tìm chết! Hết thầy cho ta giống như vậy nổ thành pháo hoa đi!"

"Đem lão sư cũng nổ thành pháo hoa!"

Đại gia hống cười rộ lên, bên cạnh lão sư nghe được làm bộ muốn đánh hần, lại chính là giơ tay lên làm cái bộ dáng, nụ cười trên mặt cùng đại gia nhất dạng khoái trá.

Cao tam ngày như vậy buồn khổ, phảng phất vĩnh viễn cũng làm không hoàn quyển tử, khảo không hoàn thử, mỗi người trong lòng đều ghen một đoàn hỏa. Rốt cục, tại như vậy thời khắc, mượn như vậy rục rờ rục rờ, toàn phát tiết đi ra.

Thẩm Ý chớp mũi có chút đỏ, không biết là đông vẫn là cảm động, nàng quay đầu hỏi Tiểu Nhượng: "Để nhìn sao?"

Tiểu Nhượng nhìn nàng. Nữ sinh bên môi mang theo cười, như vậy chờ mong mà nhìn hắn, hắn rất ít nhìn đến nàng cái dạng này, thiên chân hưng phấn giống như một cái tiểu nữ hài, mà không phải bình thường tổng là ra vẻ lão thành, cẩn thận trầm mặc bộ dáng.

Hắn vì thế cũng chậm rãi cười, nhẹ giọng nói: "Dễ nhìn. Ta nhất thiết phải thừa nhận, đây là ta xem qua tốt nhất nhìn một hồi pháo hoa. So Dubai còn muốn dễ nhìn."

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 32 : 32

Pháo hoa biểu diễn phóng nửa giờ sau, đại gia rốt cục lãnh tĩnh một ít, không lại một cái kính mà quý rống quý gọi —— đương nhiên, cũng có thể là bởi vì thật sự hô mệt, không khí lực.

Thẩm Ý tựa vào ghế dựa thượng, cảm thấy chính mình cũng có chút hưng phấn quá độ, bên cạnh Tiểu Nhượng nhẹ thư khẩu khí, "Muốn ta nói, trường học cũng thật bỏ được dày vò, lúc này đây kỷ niệm ngày thành lập trường trường hợp thật sự đỉnh đại."

"Dù sao cũng là một trăm sáu mươi đầy năm mà, như vậy trường lịch sử cao trung không nhiều lắm thấy, toàn Gia Châu độc nhất phần, đương nhiên muốn làm được lớn một chút, hảo chấn nhiếp đồng hành." Quan Việt Việt ngồi ở phía sau bọn họ, nghe vậy xen mồm đạo.

"Người vừa nói cái này, ta liền tưởng thổ tào, hoặc là nói người có nhiều lớn mật mà có nhiều đại sản ni, thanh hoa Bắc Đại đều mới một trăm năm, chúng ta trường học liền một trăm sáu mươi năm, cũng thật dám thối." Trương Lập Phong nói.

Mỗi một lần kỷ niệm ngày thành lập trường, thất trung cái kia phi thường hù người năm đều sẽ bị đại gia xách đi ra thảo luận. Sở dĩ có thể tính như vậy trường, là bởi vì Gia Châu thất trung nguyên thân là Thanh triều khi nhân quảng học viện, sau lại bởi vì chiến hỏa mấy độ ngừng làm việc, nhưng Kiến Quốc sau vẫn là tại bản địa chính phủ dưới sự chủ trì trùng kiến, cải danh Gia Châu thị thứ bảy trung học, cho nên thất trung

không chỉ là Gia Châu học lên dần cao nhất cao trung, đồng thời cũng là toàn thị, thậm chí toàn tỉnh lịch sử dài lâu cao trung.

Bất quá đại gia đối với cái này đều không là rất mua trướng, sôi nổi thổ tào, "Từ Thanh triều bắt đầu tính, nó như thế nào không trực tiếp từ chiến tranh nha phiến khi tính khởi ni? Vẫn là hư vinh tâm quấy phá!"

Thẩm Ý giả vờ không nghe đến Trương Lập Phong chửi bới trường học cũ phản động ngôn luận, tầm mắt sau này đảo qua, lại phát hiện đại gia không có giống vừa mới bắt đầu như vậy đều quy củ dãi tại chỗ ngồi của mình, thật nhiều người chạy tới khán đài cuối cùng sắp xếp lùn trên tường ngồi, chiếm cứ toàn trường cao nhất xem xét vị. Đây còn chưa tính, nàng còn tại trong lớp thấy được hảo vài cái xa lạ gương mặt, mà bọn họ tọa chỗ ngồi nguyên chủ nhân đều không biết tung tích.

"Xảy ra chuyện gì, bọn họ đi đâu vậy?"

Dương Việt Âm trường thở dài, "Cho nên nói người là kẻ no không biết cái khổ của kẻ đói, như vậy lãng mạn thời khắc, đương nhiên muốn cùng. . . Cái gì kia người cùng nhau nhìn a. Người ngược lại là cùng Tiểu Nhượng tọa đến một khối, liền không cho nhân gia ám độ trần thương một chút a?"

Thẩm Ý nghe ra nàng trong lời nói ám chỉ, hai má một hồng, trường nàng một mắt lại đi nhìn Tiểu Nhượng. Không nghĩ tới Tiểu Nhượng cũng tại nhìn nàng, hai người tầm mắt đụng thượng, trong lúc nhất thời cư nhiên đều có điểm hoảng loạn, lại vội vàng né tránh.

Thẩm Ý đầu óc lộn xộn mà tưởng, Dương Việt Âm ý là, rời đi người đều là đi tìm chính mình nam nữ bằng hữu, chạy lại đây cũng là như thế này? Nàng chỉ biết, cho dù là bọn họ ban cũng tuyệt đối không thiếu yêu sớm!

Đại khái là hôm nay thời khắc đặc thù, các lão sư cũng không người đi quản đại gia như thế nào đối vị trí đối lớp, mà là quần tam tụ ngũ tụ tại cùng nhau một bên nói chuyện phiếm một bên nhìn pháo hoa.

Nghĩ đến những cái đó người đều là cùng chính mình người yêu cùng nhau nhìn, nàng lại cùng Tiểu Nhượng ngồi cùng một chỗ, Thẩm Ý không biết như thế nào liền cả người khẩn trương lên, đang nhìn tiền phương giả vờ chuyên chú, Tiểu Nhượng lại bỗng nhiên nói: "Trưởng ban."

Nàng quay đầu lại, Tiểu Nhượng cười nói: "Lễ Giáng Sinh khoái nhạc."

Thẩm Ý sửng sốt, lúc này mới nhớ tới, đối nga, hôm nay là lễ Giáng Sinh. Nhiều chuyện như vậy đánh vào cùng nhau, nàng đều quên.

"Merry Christmas~" Tiểu Nhượng lặp lại.

Thẩm Ý hé miệng, lộ ra một nụ cười, "Merry Christmas~ "

Thẩm Ý cảm thấy, nếu có thể bình chọn một chút nói, cái này lễ Giáng Sinh nhất định là nàng nhân sinh tốt nhất lễ Giáng Sinh. Tiểu Nhượng rửa sạch oan khuất, nàng nhìn hân biểu diễn, còn cùng hân cùng nhau thưởng thức như vậy mỹ pháo hoa. Hết thấy đều thật tốt quá, cái này ban đêm không thể càng hoàn mỹ.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, sân thể dục thượng pháo hoa còn tại biến ảo xuất càng nhiều càng mỹ đồ án. Ngay tại nàng cho rằng hết thấy muốn như vậy kết thúc khi, bả vai bỗng nhiên trầm xuống, có cái gì đồ vật lại gần đi lên.

Thẩm Ý quay đầu lại, thấy được Tiểu Nhượng ngủ say mặt nghiêng.

Thẩm Ý: "... ... ? ? ?"

Thẩm Ý trợn mắt há hốc mồm, không thể tin được chính mình ánh mắt, bây giờ là tình huống nào? Tiểu Nhượng vì cái gì sẽ tựa vào nàng trên vai? ? ?

Nàng cả người đều cứng ngắc, đệ nhất trực giác chính là sợ bị người nhìn đến, hoàn hảo đại gia lực chú ý đều tại pháo hoa, tạm thời còn không người chú ý tới bên này. Thẩm Ý lại quan sát một chút, phát hiện Tiểu Nhượng hai mắt nhắm nghiền, hô hấp vững vàng, hẳn là đang ngủ.

Lúc này nàng cũng kịp phản ứng, này một ngày một đêm, Tiểu Nhượng ngày phỏng chừng không là rất hảo quá. Vốn là tại đoàn phim chụp diễn, vội vàng đuổi về trường học biểu diễn, dọc theo đường đi tàu xe mệt nhọc liên đủ mệt, còn muốn rút ra tinh lực đi xử lý trên mạng sự, làm không hảo hẳn tối hôm qua đều không như thế nào đi ngủ.

Cho nên, hiện tại mới có thể ngủ sao. . .

Không đúng không đúng, hiện tại không là đau lòng hẳn thời điểm! Thẩm Ý làm cho mình thanh tỉnh một chút, hiện tại cục diện, rõ ràng là nàng tương đối nguy hiểm!

Nàng nâng lên tay, thử tưởng đẩy ra hẳn đầu, có thể mới vừa đụng tới tóc của hẳn hẳn liền bỗng nhiên động một chút. Thẩm Ý sợ tới mức lập tức lùi về tay, khẩn trương mà nhìn hẳn.

Nam sinh cũng không có tỉnh, vẫn còn tiếp tục ngủ, vì nóng hô hấp Khinh Khinh xuy phát thượng nàng cổ.

Quan Việt Việt đứng lúc vào lúc này quay đầu lại, vừa thấy cũng ngốc, Thẩm Ý vội dùng miệng hình nói: cứu ta!

Quan Việt Việt dùng ba giây đồng hồ làm minh bạch hiện tại trạng huống, tại "Hâm mộ Thẩm Ý cư nhiên có thể bị Tiểu Nhượng dựa vào ngủ"

cùng "Nhanh chóng nghĩ biện pháp tại người khác phát hiện trước cứu nàg mạng chó" chỉ gian lược quẩn quại, liền tuyển người sau.

Nhưng mà nàg thật sự chỉ số thông minh hữu hạn, nhìn bọn họ suy nghĩ nửa ngày, cuối cùng thành khẩn kiến nghị: "Nếu không người che mặt đi? Ta sợ người bị người vỗ ảnh chụp phát trên mạng, những cái đó người người thịt người!"

Thẩm Ý: "..."

Nàg không trông cậy vào Quan Việt Việt, quay đầu muốn tìm Dương Việt Âm, ai biết vừa thấy lại phát hiện Dương Việt Âm cũng không tại lớp học. Thẩm Ý có chút nghi hoặc, tầm mắt hướng sân thể dục đại môn phương hướng đảo qua, vừa mới nhìn đến Dương Việt Âm chính hướng bên kia đi. Nàg thoát nhìn như là có chút lo lắng, tại đuổi theo cái gì người, mà nàg hướng phía phương hướng, có một cái cao cao gầy teo thân ảnh, chuyển quá chỗ ngoặt chợt lóe mà qua.

Vậy là ai?

Thẩm Ý không có suy nghĩ cẩn thận, hiện tại cũng không quan tâm tưởng cái này, nàg nhìn đầu vai nam sinh, chỉ cảm thấy chính mình chưa bao giờ gặp được quá như vậy đại phiền toái.

Kỳ thật nàg hoàn toàn có thể không quan tâm, trực tiếp đem bả vai trườn đi, hoặc là rõ ràng đem hăn từ trong lúc ngủ mơ đánh thức, nhưng nhìn gần trong gang tấc mặt, nghĩ đến hăn khả năng có bao lâu không nghỉ ngơi, nàg đã cảm thấy mềm lòng được không thể tưởng tượng nổi.

Tính. Nơi này như vậy hắc, hăn là, cũng không người sẽ chú ý tới đi. .

.

Vì thế, Thẩm Ý liền như vậy vẫn không nhúc nhích mà ngồi, Tiểu Nhượng tựa vào nàg đầu vai, gió đêm xuy phất bọn họ giáo phục. Không

có người nói chuyện.

Nàng ngây ngốc cho hấn đương một hồi lâu thít người gối đầu, nhin không được lại quay đầu lại nhìn hấn, nam hài tử ngủ bộ dáng rất an tĩnh, nàng bỗng nhiên kịp phản ứng, đây là nàng lần đầu tiên nhìn đến hấn đi ngủ, bình thường hấn tổng là tinh lực mười phần bộ dáng. Hấn lớn lên thật là dễ nhìn, hấn là từ tiểu liền như vậy dễ nhìn sao? Thấm Ý hồi ức một chút hấn khi còn bé chụp những cái đó kịch truyền hình, ở trong lòng con dấu, là từ tiểu liền dễ nhìn, cho nên mới sẽ bị tuyển đi đương ngôi sao nhỏ tuổi.

Còn có, hấn lông mi hảo trường, so nàng còn muốn trường. Một căn, hai cây, Tam Căn. . .

Bỗng nhiên, một cái pháo hoa cao cao xông lên bầu trời đêm, quấy rầy nàng không bờ bến suy nghĩ.

Giống thịnh phóng kim cúc, một đóa một đóa tại màu chàm màn đêm trung nở rộ, toàn bộ sân thể dục không trung đều bị như vậy đồ án lấp đầy, kim quang bát sái, huyền lệ phồn hoa.

Đại gia không nghĩ tới cuối cùng vẫn là phóng một cái trời cao pháo hoa, đều hưng phấn mà ngửa đầu nhìn.

Tiểu Nhượng bị pháo hoa thanh âm đánh thức, mở to mắt, đoan đoan đối thượng Thấm Ý tầm mắt.

Đầy trời pháo hoa chiếu rọi tại bọn họ mặt thượng, mà bọn họ trong mắt, lại chỉ nhìn đến lẫn nhau.

Có như vậy trong nháy mắt, Tiểu Nhượng cảm thấy chính mình còn giống như đang ở trong mộng. Trước mắt hết thảy là như vậy không chân thật, đỉnh đầu là hoa mỹ pháo hoa, chung quanh là hoan hô đồng học, mà hấn gối lên một cái thiếu nữ trên vai. Nàng cách hấn như vậy gần, hấn hô hấp cơ hồ xuy phát tại trên mặt của nàng.

Trong bóng đêm, nàng môi yên hồng, giống sung túc anh đào, nhưng người nhìn không được tưởng muốn thân cận. . .

Hắn bỗng nhiên thanh tỉnh, đột ngột tọa thẳng thân thể.

Bên kia Thẩm Ý cũng hồi quá thần, hốt hoảng mà quay đầu, hai má đỏ bừng mà nhìn tiền phương.

Nàng cảm thấy chính mình nhất định là điên rồi, vừa rồi, ngay tại cái kia nháy mắt, nàng cứ nhiên cảm thấy, Tiểu Nhược tựa hồ tưởng. . . Thân nàng? !

Hai người xấu hổ mà tránh né lẫn nhau hồi lâu, vẫn là Tiểu Nhược trước tìm về trấn định, "Xin lỗi a ta đang ngủ, đè nặng người đi?"

"Không, không quan hệ. . ."

"Ta tối hôm qua còn tại chụp diễn ni, rạng sáng thu công, quả thật không như thế nào ngủ ngon." Tiểu Nhược nỗ lực giải thích chính mình không phải cố ý chiếm người tiện nghi, "Bởi vì hôm nay muốn về trường học mà, ta diễn liền điều một chút, ngày hôm qua tập trung vô hảo nhiều."

Hắn nói lại nhắc nhở Thẩm Ý khác một sự kiện, "Kia người ngày mai có phải hay không phải trở về đi? Liền, không sẽ lại đến trường học?"

Tiểu Nhược là hồi tới tham gia kỷ niệm ngày thành lập trường, kỷ niệm ngày thành lập trường kết thúc, theo lý thuyết hắn phải trở về đoàn phim tiếp tục chụp diễn đi? Nàng bỗng nhiên ý thức được, cự cách bọn họ thượng một lần phân biệt đã đi qua khoải hai tháng, mà này hồi hảo không dễ dàng tái kiến một mặt, hắn liền lại muốn đi.

Giống như từ khi nhận thức tới nay, bọn họ ở chung thời gian liền có thể đếm được trên đầu ngón tay, càng nhiều thời điểm, đều là tại phân biệt.

. .

Nữ hài trong mắt mất mát cùng không tha như viên đạn bàn đánh trúng Tiểu Nhượng, không có rất nhiều suy tư, hần thốt ra, "Ta không đi."

"Cái gì?" Thẩm Ý kinh hỉ ngẩng đầu.

Tiểu Nhượng nhìn đến nàng như vậy, lại không có do dự, lặp lại đạo: "Đối, ta ngày mai còn sẽ lại đến lên lớp. Ta không sẽ đi."

Không có bất luận cái gì một câu, giống Tiểu Nhượng giờ phút này nói như vậy nhượng nàng vui vẻ.

Thẩm Ý nhìn Tiểu Nhượng, bỗng nhiên nói: "Ta sẽ nhớ rõ đêm nay."

Tiểu Nhượng nhượng mày, sau đó cười nói: "Ta cũng sẽ nhớ kỹ."

Thẩm Ý biết hần không minh bạch chính mình ý tứ.

Nàng sẽ vĩnh viễn nhớ rõ, nàng 17 tuổi kia năm lễ Giáng Sinh, nhìn một hồi tối mỹ pháo hoa.

Khi đó bên người nàng ngồi, là đại minh tinh Tiểu Nhượng. Hần là nàng ngồi cùng bàn, cũng là nàng bằng hữu. Nàng chưa từng nghĩ quá có thể cùng hần trở thành bằng hữu, có thể vận mệnh là như vậy thần kỳ, cho nàng như vậy chói mắt đến không chân thật một cái ban đêm.

Nàng vĩnh viễn cũng sẽ không quên.

Tối hôm đó, Tiểu Nhượng làm một giấc mộng.

Vẫn là tại thất trung sân thể dục, nhưng lúc này đây không có tràn đầy đồng học nhóm, toàn bộ sân thể dục trống rỗng, chỉ có một đóa một đóa pháo hoa không ngừng ở trên trời nở rộ.

Hần vốn là đang tại mờ mịt, lại chợt thấy khán đài thượng bọn họ buổi tối nhìn pháo hoa vị trí ngồi hai cái người, Tiểu Nhượng hí mắt vừa thấy,

phát hiện cư nhiên là chính mình cùng Thẩm Ý.

Trong mộng hân cũng không có cảm thấy nhìn đến chính mình có cái gì thật kỳ quái, ngược lại rất cảm thấy hứng thú mà đánh giá hai người bọn họ, bọn họ vốn là đều nhìn thiên, lại bỗng nhiên đồng thời quay đầu nhìn hướng đối phương.

Thẩm Ý không nói gì, hân cũng không có nói. Gió lạnh xuy phất bọn họ mặt, Tiểu Nhượng tưởng nàng hân là có chút lạnh, nếu không như thế nào sẽ môi cùng hai má đều đông được hồng đỏ?

Nhất là nàng môi, cùng buổi tối khi giống nhau như đúc, như vậy hồng, giống anh đào. . .

Hân ánh mắt bỗng nhiên trợn to, bởi vì hân nhìn đến chính mình cúi đầu, hôn lên nàng môi.

Hạ một giây, hân chỉ cảm thấy trước mắt cảnh vật biến đổi, hân biến thành khán đài thượng chính mình, mà bờ môi của hân chính hôn môi nàng môi.

Hân sợ tới mức một cử động cũng không dám, nàng cũng không có động, hai cái người cứ như vậy mở to hai mắt, ngơ ngác nhìn đối phương.

Không biết qua bao lâu, hân rốt cục thử thăm dò, Khinh Khinh liếm một chút. Nàng môi giống hân tưởng tượng như vậy nhuyễn, giống tại nhắm nháp quả đông(thạch trái cây). Hân cảm thấy trong đầu một căn huyền bỗng nhiên đoạn rớt, dùng sức hôn đi xuống.

Lại một đóa pháo hoa xông lên bầu trời đêm, mà hân ngay tại pháo hoa hạ hôn môi nàng.

Nàng tựa hồ có chút dọa đến, tưởng muốn giãy dụa, lại bị hân một phen nắm lấy tay. Hân một tay nắm nàng tay, một tay khác xoa nàng bối,

đem nàng hướng trên người mình ẩn.

Nàng là như vậy ngọt ngào, hẳn chỉ cảm thấy một trái tim nhảy được càng lúc càng nhanh, phảng phất trường cửu tâm nguyện rốt cục thực hiện.

Nguyên lai hôm nay buổi tối, nguyên lai một khắc kia, hẳn thật sự tưởng giống như vậy hôn môi nàng. . .

Tiểu Nhượng mở choàng mắt.

Mỏng manh dương quang thấu qua cửa sổ chiếu vào đến, xa hơn chỗ có thể nhìn đến trong tiểu khu mùa đông trụi lủi cành cây, mơ hồ có chim chóc trù chiêm chiêm thanh truyền đến.

Ngày mới tờ mờ sáng.

Tiểu Nhượng nghĩ đến vừa rồi mộng, còn có điểm không kịp phản ứng, lại bỗng nhiên cảm thấy không đúng chỗ nào, xốc lên chăn vừa thấy, trong nháy mắt mặt bạo hồng, thống khổ mà bưng kín đầu.

Dựa vào dựa vào dựa vào dựa vào dựa vào!

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 33 : 33

Buổi sáng sáu giờ rưỡi, Tiểu Nhượng lén lút chạy vào rửa tay gian.

Trong nhà người đều đang ngủ, trong phòng rất an tĩnh, hẩn trước cấp tốc mà hướng tẩy một chút thân thể, tiêu hủy chứng cứ phạm tội, sau đó đứng ở bồn rửa tay trước, bắt đầu xoa nắn quần lót.

Tiếng nước ào ào, hẩn tẩy tẩy, trong đầu lại hiện lên vừa rồi mộng, nguyên bản cũng rất nóng mặt lại nóng vài phần.

Như thế nào sẽ. . . Như thế nào sẽ mơ thấy nàng a!

Tiểu Nhượng năm nay 17 tuổi, này đương nhiên không là lần đầu tiên làm xuân mộng, nhưng dĩ vãng mơ thấy đều là kia loại phiến tử trong nữ hài nhi, đây là lần đầu tiên mơ thấy trong hiện thực nhận thức người.

Đặc biệt là, cái này người vẫn là hẩn một lòng cho rằng bạn tốt đích xác ngồi cùng bàn. . .

Nghĩ đến Thẩm Ý sạch sẽ trong suốt hai mắt, hẩn cơ hồ cảm thấy xấu hổ vô cùng, không biết kế tiếp nên như thế nào đối mặt nàng.

Nếu nàng biết hẩn làm như vậy mộng. . .

Suy nghĩ còn không chuyển hoàn, cửa phòng rửa tay bỗng nhiên bị đẩy ra, Tiểu Nhượng lúc này mới phát hiện chính mình vừa rồi hoảng loạn dưới cư nhiên không có khóa môn. Mấy năm nay tuy rằng hẩn kiếm không thiếu tiền, phụ mẫu nhưng không có đối càn đại phòng ở, bọn họ hiện tại

trụ phòng ở vẫn là mười năm trước mua, cũng bởi vì này cái hăn trong phòng ngủ cũng không có tự mang rửa tay gian, vẫn luôn dùng trong nhà công cộng rửa tay gian. Hăn trước cũng không cảm thấy có cái gì, không nghĩ tới hôm nay cư nhiên chộc đại phiền toái!

Tưởng Văn Xương nhìn bồn rửa tay trước nam sinh, lỏa lồ trên thân, ngay tại trên eo vây quanh một điều khăn tắm, bởi vì còn chưa ngủ tỉnh, có chút mơ hồ hỏi: "Người dậy sớm như thế?"

Tiểu Nhượng mặt đỏ thắm, then quá thành giận mà đem hăn đẩy dờ đi đi, "Ai nhượng người tiến vào không gõ cửa!"

Rửa tay gian môn ca tháp khóa thượng, Tưởng Văn Xương đứng ở bên ngoài, rốt cục một chút điểm lấy lại tinh thần.

Vừa rồi, Tiểu Nhượng giống như tại tẩy cái gì đồ vật. . .

Hăn cũng là nam nhân, đương nhiên lập tức liền minh bạch, không khỏi có chút buồn cười.

Tưởng Văn Xương từ Tiểu Nhượng 14 tuổi mà bắt đầu tiếp nhận dẫn hăn, trừ bỏ công tác bên ngoài, bình thường cũng không ít bận tâm hăn sinh hoạt việc vật, nhìn hăn cùng nhìn chính mình thì không sai biệt lắm.

Hăn cũng minh bạch thanh xuân kỳ nam sinh quần bách tiểu tâm tư, bản không muốn nhiều lời, bất quá suy xét đến một vấn đề, vẫn là ở bên ngoài nhiều để lại trong chốc lát.

Rất khoái, Tiểu Nhượng đổi hảo quần áo đi ra, nhìn hăn biểu tình còn có chút mất tự nhiên.

Tưởng Văn Xương ho khan một tiếng, thẩu đi qua nói: "Người cũng không cần theo ta ngại ngừng, ta cái gì không biết a, người quần lót đều là ta mua ni."

"Kia là phẩm bài đưa." Tiểu Nhượng rầu rĩ đạo, "Người đừng nói như vậy ghê tởm, người mới chưa cho ta mua quá quần lót ni."

"Không sai biệt lắm không sai biệt lắm." Tưởng Văn Xương cười nói, "Liên giống ta ngày hôm qua nói, người tuổi tác cũng không sai biệt lắm, thật tưởng nói chuyện yêu đương, hoặc là làm điểm khác, đều có thể nói cho ta, ta sẽ giúp người an bài. . ."

Hôm nay chuyện hồi sáng này nhắc nhở hẩn một vấn đề, thanh xuân kỳ nam hài tâm tư xao động, có một chút điều kiện liên tưởng trộm nếm trái cấm, là ai cũng không chế không được sự. Giới giải trí minh tinh bên người đương nhiên không sẽ loại này thiếu cơ hội, nhưng thành niên nam tinh tốt xấu có chút đúng mực, tiểu nam sinh lại dễ dàng nhiệt huyết xông lên đầu. Nếu là Tiểu Nhượng cũng làm điểm cái gì, còn không đúng dịp tìm một cái không dựa vào phổ nữ hài nhi, kia nháo xuất nhiều loạn khả năng so này hồi "Bao dưỡng scandal" muốn lớn hơn. . .

Tiểu Nhượng vẻ mặt ghét bỏ mà nhìn hẩn, thật giống như hẩn nói gì đó rất "Dơ bẩn" nói. Tưởng Văn Xương rất ủy khuất. Người nói hẩn đương người đại diện dễ dàng mà, không đều là tưởng nghệ nhân chỗ tưởng, gấp nghệ nhân chỗ gấp mà, hẩn trước còn cấp mỗ đương hồng nam tinh an bài quá pháo hữu ni!

Hai cái! Đồng thời!

Bất quá lại nói tiếp, hẩn kỳ thật vẫn luôn cũng không biết Tiểu Nhượng rốt cuộc có hay không quá. . .

Nam nhân ánh mắt càng ngày càng rõ ràng, Tiểu Nhượng rốt cục chịu không được, một phen đem khăn mặt ném đi qua che lấy hẩn đầu, "Không lao ngại phí tâm, ta cái gì cũng không cần."

Tưởng Văn Xương tháo xuống khăn mặt, còn chưa từ bỏ ý định, "Người xác định?"

"Ta xác định! Người lại nói ta liền đem người đuổi ra đi!"

Hảo đi, Tưởng Văn Xương có chút ngượng ngùng, "Kia người vừa rồi phản ứng như vậy đại làm chi, làm mộng xuân mà thôi, có cái gì. Trước người cũng làm quá đi?"

Tiểu Nhượng chống mặt, không nói lời nào.

Tưởng Văn Xương tròn mắt một chuyển, "Tổng không đến mức, người mơ thấy người nhượng người không tưởng được đi. . ."

Tiểu Nhượng "Cọ" mà nhìn hướng hăn, giống bị thải trung cái đuôi miêu. Tưởng Văn Xương thấy thế chắc chắn đạo: "Người cái kia tiểu ngồi cùng bàn, tiểu trưởng ban, đúng không?"

Từ Tiểu Nhượng biểu tình hăn liền biết chính mình đã đoán đúng, Tưởng Văn Xương nói: "Khó trách tối hôm qua người đột nhiên nói với ta, muốn thủ tiêu hôm nay thông cáo, trở về đến trường. Ta còn đương người là gần nhất áp lực quá lớn, thì ra là thế a."

Tiểu Nhượng hôm nay quả thật không cần hồi đoàn phim, nhưng vẫn là có cái khác thông cáo, nguyên bản định rồi muốn tiếp thu vài cái Gia Châu bản địa truyền thông phỏng vấn, hiện giờ không thể không toàn đây. Vì cái này Tưởng Văn Xương tối hôm qua mới không có lập tức trở về Bắc Kinh, mà là lưu lại ở tại Tiểu Nhượng trong nhà.

Nghĩ đến nam sinh ngày hôm qua thề son thề sắt phủ nhận, Tưởng Văn Xương trường thở dài, đối đương đại người trẻ tuổi nói một tràng làm một nẻo hành vi cảm thấy tuyệt vọng.

Hăn vỗ vỗ Tiểu Nhượng bả vai, cuối cùng đề xuất yêu cầu, "Đáp ứng ta, ngày nào đó người thật tính toán cùng nàng yêu sớm, đừng làm cho ta từ trong tin tức nhìn đến tin tức này. Đối với người người đại diện hảo một chút."

Tiểu Nhượng cảm thấy, Tưởng Văn Xương nhất định là kia loại tung tình thanh sắc nam minh tinh mang nhiều, đầu óc đều bị ô nhiễm, cả ngày chỉ có thể nghĩ vậy loại sự. Hắn một cái hảo hảo học tập, nỗ lực công tác tam thanh niên tốt, cùng những cái đó nhân tài không giống nhau ni.

Hắn mang theo ý nghĩ như vậy, bồi túi sách bước vào phòng học. Rất lâu không có tới, trước hoa mười giây đồng hồ tìm được chính mình vị trí, ngồi xuống sau Thẩm Ý quay đầu lại hướng hắn một cười, "Sớm a, người tới rồi."

Tiểu Nhượng nhìn nàng mặt, trong đầu lại hiện lên trống rỗng sâu thẳm, hắn đem nàng ôm vào trong ngực, không để ý nàng phản kháng hôn môi nàng môi. . .

Thẩm Ý chỉ nhìn đến nam sinh hai má một hồng, luống cuống tay chân mà xuất ra thư, lại không cẩn thận bắt nó rơi ở trên mặt đất. Hắn khom lưng nhặt lên nó, giơ lên mở ra ngăn trở chính mình mặt, làm bộ như hết sức chuyên chú đạo: "Sớm. . ."

Nặng sớm trong, nam sinh liên lộ ra tới lỗ tai đều là đỏ. Thẩm Ý có chút kỳ quái, vươn tay chạm vào hắn, Tiểu Nhượng lập tức điện giật bàn tránh ra, "Làm gì!"

Thẩm Ý nhỏ giọng nói: "Thư, người lấy đảo. . ."

Tiểu Nhượng đành trệ, lại đem thư đảo trở về, vẫn là không nhìn nàng. Thẩm Ý đành phải quay đầu lại, tiếp tục nhìn chính mình tiếng Anh bút ký.

Nhận thấy được nữ sinh không lại nhìn mình chăm chăm, Tiểu Nhượng rốt cục lặng lẽ dời chuyển tầm mắt, mượn sách vở che dấu nhìn hướng nàng. Trước mặt nàng quán notebook, chính một bên chuyên chú mà nhìn, một bên nhỏ giọng đọc, sáng sớm dương quang thấu qua cửa sổ chiếu vào đến, nàng hai má bao phủ tại Thần Hi trung, liên thật nhỏ nhưng mao đều rõ ràng có thể thấy.

Còn có nàng tay, liền như vậy đặt ở khóa bàn trung gian, nhượng hân nhìn không được tưởng muốn đi đụng chạm. . .

Tiểu Nhượng bỗng nhiên thanh tỉnh, không thể tin mà nhìn chính mình đã đuổi đến một nửa tay.

Dựa vào! Hân là có cái gì tật xấu? Tỉnh trùng thượng nào sao!

Tiểu Nhượng nhắm mắt lại, làm cho mình lãnh tỉnh một chút.

Giống như từ khi cái kia mộng sau đó, hân liền không có biện pháp giống nhau trước như vậy đơn thuần mà nhìn nàng. Đồng dạng là ngồi ở bên người nàng, hiện tại hân lực chú ý lại tất cả trên người nàng. Nàng tiếng đọc sách, thấp thấp, lại mỗi một thanh đều chui vào trong lòng hân, còn có trên người nàng trong veo khí tức, giống quýt, nàng dùng nước hoa sao? Cái gì nước hoa a, hân cho tới bây giờ không tại vòng trong nữ mình tỉnh trên người ngửi qua như vậy nước hoa. . .

Loạn thất bát tao suy nghĩ một đồng lớn, Tiểu Nhượng bỗng nhiên ý thức được chính mình suy nghĩ đã bay tới ở đâu vậy, lại một lần nữa thống khổ mà bưng kín mắt.

Tiểu Nhượng vượt qua một tiết dày vò sớm tự học, hảo không dễ dàng chờ đến tan học, Thẩm Ý đi lão sư văn phòng, hân nhân cơ hội ghé vào khóa trên bàn, thở phào khẩu khí.

"Ta cho rằng ta nhìn lầm rồi!" Trương Lập Phong nhảy lại đây một phen chụp thượng hân bối, "Người hôm nay cư nhiên còn đến, chụp diễn rảnh rồi như vậy sao?"

Là rất nhàn. Tiểu Nhượng cười khổ một tiếng, hân bây giờ là thật sự hối hận, chính mình là nhàn tìm việc nhì, hiện giờ hôm nay không đến trường học, hiện tại liền không sẽ như vậy tiến thoái lưỡng nan!

Còn muốn tại nàng bên cạnh tọa một ngày a. . .

Mới vừa nghĩ như vậy, liền nhìn đến Thẩm Ý đã trở lại, hần cơ bắp căng thẳng, không tự giác tọa thẳng.

Ai biết Thẩm Ý mới vừa đi gần, một người khác cũng đã đi tới, "Trưởng ban."

Thẩm Ý kinh ngạc mà nhìn trước mắt Trần Dao Dao. Từ khi hai người lần trước đại cãi nhau một trận, liền không lại nói qua nói, Thẩm Ý biết Trần Dao Dao cá tính ngạo mạn, tại chính mình nơi này ăn đại một khẳng định không tưởng lại phản ứng nàng, cũng không để ở trong lòng.

Bất quá ngày hôm qua đã xảy ra trò chơi tài khoản tiết lộ sự sau đó, nàng liền vẫn luôn lo lắng Trần Dao Dao sẽ tìm nàng phiền toái.

Hiện tại, rốt cục đến sao?

Có thể cùng nàng tưởng tượng bất đồng chính là, Trần Dao Dao vẻ mặt ngậm cười, thoạt nhìn một chút đều không giống đối nàng có khúc mắc bộ dáng, "Trưởng ban, người tháng sau muốn đi Bắc Kinh đúng không?"

Thẩm Ý gật đầu, kỳ quái nàng vì cái gì hỏi như vậy, nàng tháng sau muốn đi Bắc Đại cuộc thi sự toàn niên cấp cũng biết đi?

"Vậy thì tốt quá, nếu người đi ra ngoài đùa nói, cũng không thể được giúp ta mang một cái đồ vật a? Ngay tại nam chiêng trống hạng một gia tiểu điểm, ta rất thích kia gia huân hương, đi ngủ điểm rất trợ miên, đáng tiếc trước mua dùng xong, người nếu có thể giúp ta mua một chút thì tốt rồi."

Tuy rằng nàng đột nhiên cùng chính mình đề loại này yêu cầu có chút kỳ quái, nhưng Thẩm Ý vẫn là rất nguyện ý cùng Trần Dao Dao quay về

với hảo, vì thế nói: "Hảo a, là nào loại huân hương a, người đem địa chỉ cùng tên cho ta, ta đến lúc đó đi mua cho người."

Trần Dao Dao nghĩ nghĩ, ảo não đạo: "A, ta không nhớ rõ. Bất quá Tổng Hàng biết, hẳn mù mù giống như cũng dùng loại này huân hương, các người không là muốn cùng đi mà, đến lúc đó người hỏi một chút hẳn?"

Thẩm Ý vẫn chưa trả lời, bên cạnh bỗng nhiên có người hỏi: "Người cùng Tổng Hàng muốn cùng đi Bắc Kinh?"

Thẩm Ý quay đầu lại, chỉ thấy Tiểu Nhượng ghé vào khóa trên bàn, cầm gối cánh tay, một đôi mắt lại nhìn mình chăm chăm, biểu tình có chút cổ quái.

Nàng gật gật đầu, "Ân, người không ở trường học cho nên không biết, ta cùng Tổng Hàng đều bị tuyển thưởng năm nay mùa đông doanh, hẳn là thanh hoa, ta là Bắc Đại, tháng sau muốn cùng đi Bắc Kinh cuộc thi."

Trần Dao Dao vỗ tay một cái, "Không sai, trường ban cùng Tổng Hàng ôm đồm chúng ta niên cấp hai cái danh ngạch, thanh hoa nam cùng Bắc Đại nữ, ai, đây chính là kinh điển CP a. Người còn nhớ rõ sao? Chúng ta trường học thưởng một giới liền có một đôi tình lữ, nam sinh khảo thanh hoa, nữ sinh khảo Bắc Đại, kiều lão sư khen đã lâu ni, nói đây mới là yêu sớm muộn mực!"

Thẩm Ý không nghĩ tới nàng sẽ nói như vậy, cuống quýt đánh gãy, "Người nói vậy bực bội gì đấy!"

Trần Dao Dao có chút ủy khuất, "Ta, ta không nói vậy a. Hồ vũ học trường cùng hạ hủy học tử, người cũng là biết đến a. . ."

Thẩm Ý không tưởng cùng nàng tiếp tục dây dưa, nói một câu "Vậy người đi tìm Tổng Hàng giúp đỡ đi" an vị hồi chỗ ngồi.

Trần Dao Dao mục đích đạt tới, giấu hảo lòng tràn đầy đắc ý, cũng lưu hồi chính mình chỗ ngồi.

Trương Lập Phong cùng Tiểu Nhượng hai cái người toàn bộ hành trình nghe xong hai nữ sinh đối thoại, Trương Lập Phong dùng hắc kìa thể dục sinh không là rất linh quang đầu óc nghĩ nghĩ, hỏi: "Vừa mới đối thoại trong, có phải hay không có cái gì huyền cơ?"

Là hắc ảo giác sao, hắc như thế nào cảm thấy giống như xảy ra chuyện gì hắc không nhìn ra cung tâm kế?

Tiểu Nhượng không nói chuyện, quay đầu nhìn hướng phòng học xếp sau cái kia cao cao gầy teo nam sinh. Hắc vẫn là gục xuống bàn đi ngủ, giống như tại hắc cận có mấy lần về trường học thời gian trong, hắc đều là cái này tạo hình.

Hắc hiện tại một chút đều không hối hận.

Nếu không là hôm nay lưu lại, hắc cũng không biết nàng cư nhiên muốn cùng Tống Hàng cùng đi Bắc Kinh.

Tiểu Nhượng vịn ra chén nước, đại đại uống một ngụm.

Nhất thiết phải cùng Trương Lập Phong hảo hảo nói chuyện, hắc này tình báo cũng quá không linh thông!

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 34 : 34

Tiểu Nhượng trước đây không có hảo hảo quan sát quá Tổng Hàng, đương nhiên, toàn bộ ngũ ban cũng không ai là hảo hảo quan sát quá, không phải cũng sẽ không lúc trước không nhận ra Thẩm Ý nháo như vậy đại trò cười.

Nhưng, người thông minh chính là muốn tại kinh nghiệm trung hấp thu giáo huấn, hẳn dùng ba trương NBA cầu tình tự tay viết kí tên chiếu thu mua Trương Lập Phong, thuận lợi chiếm được về Tổng Hàng hết thầy tin tức.

Khoa học tự nhiên thiên tài, áo số quốc một, rõ ràng có thể cạnh tranh toàn tỉnh khoa học tự nhiên Trạng Nguyên, lại mặc danh kỳ diệu chạy tới đọc văn khoa, khí được nhất ban chủ nhiệm lớp hiện tại ở trong trường học nhìn đến hẳn còn tưởng chỉ vào hẳn cái mũi quở trách, là toàn bộ trường học đều rất nổi danh quái nhân.

Trương Lập Phong một bên đánh mất tiêu nhạc một bên có kết luận: "Tuy rằng trưởng ban là đệ nhất, nhưng kỳ thật toàn ban đồng học hâm mộ nhất đều là Tổng Hàng. Mỗi ngày ngủ một chút, chơi game liền có thể vẫn luôn khảo đệ nhị, ai còn tưởng liều chết nỗ lực khảo đệ nhất ni? Dù sao ta không tưởng."

So với hẳn tưởng tượng còn muốn ưu tú a. Tiểu Nhượng nhượng mày, không lên tiếng.

Bất quá Tổng Hàng "Thoải mái học tập" cấp đại gia tạo thành áp lực hẳn ngược lại là rất dễ dàng lý giải. Đến cao tam, cơ hồ người người đều là

thức khuya dậy sớm, huyền lương thứ cổ mà nỗ lực, lại có một người như thế mỗi ngày đều ở trong phòng học, tại mí mắt của người dưới khò khò ngủ say, nhưng lại mỗi lần đều so người khảo được hảo, này đối đại gia tâm lý thật sự là một cái rất đại kích thích.

Có cái này ý tưởng không ngừng đồng học nhóm.

Trên bục giảng, Cao Trường Lâm nhẫn hồi lâu, vẫn là nhịn không được, một cái phẩn viết đầu phi tiêu bàn tap về phía sau sắp xếp nam sinh.

Bị tap trung Tống Hàng mờ mịt ngẩng đầu, vẻ mặt còn chưa ngủ tỉnh buồn ngủ. Cao Trường Lâm vô cùng đau đớn đạo: "Ta nói người cũng một vừa hai phải đi, chỗ nào như vậy nhiều giấc, ngủ đông a?"

Tống Hàng nhu nhu tóc, không tiếp lời. Cao Trường Lâm cũng thói quen hăn như vậy, trong lòng mình bạch chính mình giảng mấy thứ này hăn chỉ sợ sơ trung liền không tất yếu nghe xong, nhưng hăn không muốn nghe khóa có thể làm chính mình đề mà, hoặc là nhìn tiểu thuyết cũng được. Như vậy công nhiên ở trong phòng học đi ngủ, thật sự rất phân biệt đồng học tâm!

Hăn quyết định giết một giết hăn oai phong tà khí, phân phó: "Đi lên, đem này đạo đề làm."

Tống Hàng tuy rằng thích đi ngủ, nhưng cũng không phải cố ý phản kháng lão sư, chính là đơn thuần muốn ngủ. Đại đa số thời điểm hăn đều là rất nghe lão sư nói, ai nhượng hăn làm đề hăn đều làm, tuy rằng đại gia đều cảm thấy này chủ yếu là bởi vì với hăn mà nói, làm đề muốn phế khí lực so phản kháng lão sư tiểu nhiều.

Quả nhiên, nam sinh thuận theo mà đứng dậy, đi đến trên bục giảng nhìn thoáng qua đề mục.

Đây là mấy ngày hôm trước phát nhất trường bài tập quyền tử, hẳn đương nhiên lại không có làm, bất quá này cũng không ảnh hưởng. Nam sinh nhìn chăm chăm bảng đen nhìn đại khái thập đến giây, liền dùng vừa rồi Cao Trường Lâm tap hẳn phần viết đầu viết xuống một chuỗi con số.

Viết xong sau hẳn quay đầu nhìn hướng Cao Trường Lâm, tựa hồ tại hỏi có thể sao, Cao Trường Lâm đề lại cái trán, "Viết quá trình."

Tổng Hàng ngăn người, lại nhìn kỹ, "Nga, không là lấp chỗ trống đề a."

Cao Trường Lâm: "..."

Toàn ban đồng học: "..."

Đây chính là chính trường quyền tử đếm ngược đạo thứ hai đại đề, bởi vì đại đa số đồng học cũng sẽ không, Cao Trường Lâm mới chuyên môn lấy ra giảng. Hẳn cư nhiên cho rằng là lấp chỗ trống đề, trực tiếp tính nhầm liền tính ra đáp án? !

Này tiết khóa tan học sau, đại gia vẫn như cũ đắm chìm tại đối Tổng Hàng rung động trung. Trương Lập Phong liếc đến Tiểu Nhượng biểu tình, lại liên tưởng trước hẳn đối Tổng Hàng hỏi thăm, không hiểu biết như thế nào liền phúc chí tâm linh, cảm thấy Tiểu Nhượng giống như có chút. . . Không thích Tổng Hàng?

Vì NBA cầu tinh kí tên, hẳn lập tức lấy ra một cái chó săn tự giác, lắc đầu nói: "Tuy rằng ta đã nhận thức Tổng Hàng ba năm, nhưng vẫn là muốn nói, rất trang bức, ta lần đầu tiên trong đời gặp được so với ta còn sẽ trang bức người! Người nói hẳn sẽ làm liền sẽ làm, đến nỗi như vậy khoe khoang sao? Ta không tin hẳn không biết kia đạo đề muốn viết hảo nhiều bước mới bị cho là xuất đáp án, làm sao có thể là lấp chỗ trống đề!"

"Không phải, hẳn thật sự liền là như thế này." Thẩm Ý cảm thấy Trương Lập Phong giống như có chút hiểu lầm Tống Hàng, nhìn không được giúp hẳn giải thích, "Ta trước tìm hẳn cho ta giảng quá đề, hẳn ba bước liền đem đáp án tính đi ra, rất tự nhiên mà nói với ta bước đầu tiên thế nào, bước thứ hai thì thế nào, nhưng ta thật sự không rõ bước đầu tiên sau đó như thế nào liền tới bước thứ hai, hỏi hẳn hẳn cũng nói không nên lời. Sau lại ta cùng Chu Tĩnh Thư nghiên cứu, phát hiện chính xác giải đề bước đi trong, bước đầu tiên cùng bước thứ hai chỉ gian, còn có chỉnh chỉnh hai bước suy tính. Nhưng ở thiên tài trong đầu, này hai bước không tồn tại."

"Không sai." Quan Việt Việt bổ sung, "Tống Hàng cận có mấy lần toán học không lấy mãi phân, đều là bởi vì giải đề quá trình rất giản lược, khẩu bước đi phân. Cao lão sư vì cái này cảnh cáo hẳn hảo nhiều lần!"

Thẩm Ý cùng Quan Việt Việt kẻ xướng người hoạ, ngữ khí trong đều là đối Tống Hàng khâm phục, Tiểu Nhượng thái dương không khỏi nhảy dựng.

Một cái trường cửu tới nay bị hẳn xem nhẹ vấn đề nổi lên trong lòng, giống Thẩm Ý loại này học tập rất lợi hại nữ sinh, hẳn là cũng sẽ rất thích học tập lợi hại nam sinh đi?

Cho nên, nàng có thể hay không kỳ thật luôn luôn tại trong lòng cảm thấy hẳn là không có thuốc nào cứu được ngu ngốc học tra. . .

Hạ một tiết là tiếng Anh khóa, lão sư bình giảng tiếng Anh trên báo đề mục, đến hoàn hình lấp chỗ trống khi nói: "Ai nguyện ý đứng lên nói một chút đáp án?"

Anh ngữ lão sư trừu người đáp đề nhiệt tình cận xếp hạng số học lão sư sau đó, đại gia đối nàng sợ hãi cũng cận xếp hạng số học lão sư sau đó. Bởi vì giống loại này đứng lên nói đáp án, đều yêu cầu đem đề làm cũng niệm một lần, Trung Quốc học sinh học tiếng Anh đại đô có xấu hổ với mở

miệng tật xấu, rất nhiều người cảm thấy chính mình phát âm không tiêu chuẩn, không nguyện ý lộ cái này xấu.

Giờ phút này nghe vậy không khỏi một trận ai thán, nếu như không có nghĩa sĩ tự nguyện hiến thân, trong chốc lát chỉ sợ cũng muốn cường đi trừu người.

Quả nhiên, Hà lão sư hỏi hai lần, còn không người nhấc tay sau, liền tính toán trừu một loạt đứng lên theo thứ tự đáp đề, ai biết nói còn không xuất khẩu, chợt thấy phòng học bên phải một cá nhân giơ lên tay.

"Tiểu Nhượng?" Nàng kinh ngạc ra tiếng.

Đồng học nhóm nghe vậy sửng sốt, kịp phản ứng sau sôi nổi quay đầu, chỉ thấy dương quang Minh Mị bên cửa sổ, Tiểu Nhượng khẽ nâng tay phải, nhìn hướng Hà lão sư.

Lần này hiến thân nghĩa sĩ cư nhiên là Tiểu Nhượng? !

Đại gia đều chấn kinh rồi.

Suy xét đến Tiểu Nhượng khách quan tình huống, các lão sư bình thường trừu người đều sẽ tránh đi hẳn, dù sao nhân gia một cái học kỳ liền đến mấy lần trường học, không tất yếu cố ý nhượng người không xuống đài được. Cũng bởi vậy, đại gia cùng Tiểu Nhượng đồng học ba năm, còn chưa thấy qua hẳn trả lời vấn đề.

Hiện tại, hẳn cư nhiên chủ động nhấc tay!

Thậm Ý cũng có chút kinh ngạc mà nhìn hướng hẳn. Nếu nàng không nhìn lầm nói, này trương báo chí hẳn căn bản không có làm đi, hiện tại muốn đứng lên hiện tượng đáp án sao?

Nàng có chút lo lắng, muốn đem chính mình làm xong báo chí đưa qua đi, Tiểu Nhượng lại giống không thấy được đường như, hướng nàng cười một cười liền đứng lên.

Đã có người chủ động, Hà lão sư biết nghe lời phải, "Đi, kia người tới nói đi."

Tiểu Nhượng đứng lên, sau đó hỏi: "Nói như thế nào?"

Đại gia: "..."

Hôm nay này đó người đều xảy ra chuyện gì? Trước là Tống Hàng đem giải đáp đề nhìn thành lấp chỗ trống đề, hiện tại Tiểu Nhượng chủ động nhắc tay sau đó căn bản không hiểu biết như thế nào trả lời, kia người đứng lên làm chi?

Bất quá mặt sau cái này ngẫm lại ngược lại là cũng có thể lý giải, dù sao Tiểu Nhượng đều không như thế nào nghe qua khóa. . .

Hà lão sư: "Trực tiếp đọc, đến tuyển hạng lại nói người đáp án."

Tiểu Nhượng gật gật đầu, cầm lấy báo chí, phảng phất không có chú ý tới chung quanh khác nhau tầm mắt, thần thái tự nhiên mà đọc đứng lên, ". . . One day, a patient was referred to me who was one hundred and two years old. -There' s a——36, tuyển B, pain——in my upper jaw, she said. — I told my own dentist it' s nothing, but he——37, tuyển D, insisted——I come to see you. . ."

Dương quang trung, Tiểu Nhượng thanh âm trong suốt, chuyển âm mượt mà, căn tự rõ ràng, phát âm cư nhiên thập phần tiêu chuẩn. Nhưng so này càng mê người chính là hắn nói tiếng Anh khi thái độ, tự tin mà thông dong, tuyển đáp án khi có khi tạm dừng một hai giây, có khi không ngừng đốn, chính thể phi thường lưu loát mà đọc xong một chính bài hoàn hình lấp chỗ trống.

Sau khi kết thúc, cả lớp lâm vào trường cửu trầm mặc.

Cũng bởi vì Tiểu Nhượng cho tới bây giờ không biểu hiện quá, cho nên không có người biết, hần tiếng Anh phát âm cứ nhiên như vậy hảo! Ngày tự tin rơi bộ dáng, liên tiếng Anh khóa đại biểu cũng không bằng a!

Trước như thế nào không gặp hần bán quá cùng loại nhân thiết? Người đại diện không được.

Bất quá đọc xong là đọc xong, tuyển đối không có còn không có định luận. Đại gia đều nhìn hướng Hà lão sư, nàng nhìn chăm chăm Tiểu Nhượng, rõ ràng cũng thật bất ngờ, dừng một chút, "Sai một cái."

Đây là rất không sai thành tích, có nam sinh nhẹn không được "Oa nga" một tiếng, Hà lão sư nói: "Your grammar seems not bad. Why did you only get 80 last Time?" (người ngữ pháp nhìn không sai a, như thế nào lần trước liền khảo 80 phân?)

Nàng nói chính là khai giảng cuộc thi lần đó, Tiểu Nhượng tiếng Anh 81 phân đã là sở hữu khoa trong cao nhất. Bất quá mới vừa vừa nói hoàn nàng liền phát hiện chính mình nói được rất khẩu ngữ cũng quá nhanh, lo lắng Tiểu Nhượng không nghe mình bạch, ai biết nam sinh đã thuận miệng tiếp thượng, "Well. I can get whatever scores you want me to get next Time."

(hảo, lần sau Hà lão sư muốn cho ta khảo nhiều ít phân, ta liền khảo nhiều ít phân.)

Như vậy một cái đương hồng minh tinh, tuổi trẻ soái ca đối với người nói loại này nói, Hà lão sư bị lấy lòng, giận hần một mắt, "You' d better." (người tốt nhất làm đến.)

Tiểu Nhượng ngồi xuống sau, quả nhiên dụng thượng Thẩm Ý vừa mừng vừa sợ tầm mắt, nữ sinh nhỏ giọng hỏi: "Người trước tiên viết đáp án

sao?"

Nàng là nghe qua Tiểu Nhượng bối tiếng Anh, cho nên đại khái biết hẳn trình độ. Kỳ thật nàng hiện tại cũng đoán được hẳn tình huống nào, hẳn hẳn là khẩu ngữ rất hảo, nhưng ngữ pháp không được, dù sao thực tế sinh hoạt trung cũng sẽ không giống cuộc thi khi như vậy chú trọng ngữ pháp, cho nên hẳn lựa chọn cùng hoàn hình mới có thể làm được giống nhau, nhưng nghe lực cũng rất hảo.

Có thể vừa rồi là tình huống nào?

Trường ban cứ nhiên như vậy không tin tưởng chính mình, Tiểu Nhượng hậm hực. Hẳn căn bản không như thế nào bối quá ngữ pháp, cuộc thi toàn bằng ngữ cảm trực giác, vừa rồi cũng là một cái xúc động đứng lên, không nghĩ tới vận khí như vậy hảo.

Thật sự là trời cũng giúp ta.

Nghĩ nghĩ, hẳn nói: "Chưa làm qua."

"Kia người không sợ nói sai rồi mất mặt sau?"

"Mất mặt cũng cố không hơn." Nam sinh vẻ mặt cao thượng, "Ta đứng lên là vì cứu vớt toàn ban đồng học, đây là đại nghĩa!"

Thẩm Ý xì một tiếng cười, Tiểu Nhượng lại hỏi: "Ai, kia người cảm thấy ta đáp được hảo sao?"

Thẩm Ý nghĩ dương quang trong, nam sinh đọc tiếng Anh bộ dáng, như vậy nghiêm túc, như vậy thông dong, còn có hẳn cuối cùng cùng với Hà lão sư kia một đoạn đối đáp, đều có một loại bình thường chưa thấy qua mị lực. . .

Thẩm Ý thật mạnh gật đầu, "Đáp được rất hảo. Người lại nỗ lực một chút, chờ cao khảo khi, người tiếng Anh nhất định có thể cho người thêm rất đa phần!"

Giữa trưa lúc ăn cơm, Quan Việt Việt còn tại nói Tiểu Nhượng này tiết khóa biểu hiện, "Người không cảm thấy, Tiểu Nhượng này hồi về trường học sau, tham dự độ cao rất nhiều sao? Không chỉ tối hôm qua cùng chúng ta cùng nhau nhìn pháo hoa, hôm nay còn chủ động đáp đề, hẳn lần sau yêu cầu làm quốc kỳ hạ nói chuyện ta cũng sẽ không ngoài ý muốn."

Dương Việt Âm ăn tiểu xào thịt ti, bữu môi cười, "Cái gì tham dự độ, ta ngược lại cảm thấy, hẳn giống một cái khai bình khổng tước, tại với ai biểu hiện cái gì. . ."

Nàng tầm mắt xem xét Thẩm Ý, rõ ràng ám chỉ cái gì. Thẩm Ý không minh bạch, lại bởi vì Quan Việt Việt nhắc tới tối hôm qua pháo hoa, nghĩ tới khác một sự kiện.

"Đêm qua, người phần sau đoạn đi đâu vậy?"

Dương Việt Âm sửng sốt, "Cái gì?"

"Ta nhìn thấy người đuổi theo đi một mình, cái kia là ai? Là chúng ta trường học sao?"

Dương Việt Âm rõ ràng không nghĩ tới nàng cư nhiên thấy được, nhất thời không hiểu biết như thế nào trả lời.

Thẩm Ý thấy thế càng phát ra hồ nghi. Nàng chợt nhớ tới Dương Việt Âm sinh nhật kia thiên, đã từng tại chân tâm nói đại mạo hiểm khi nói quá có một cái thích người, chẳng lẽ là, cùng chuyện tối ngày hôm qua có quan hệ. . .

Còn không dung nàng tiếp tục thăm vấn, trong phòng ăn bỗng nhiên không khí biến đổi, nàng nhìn lại, phát hiện Tiểu Nhượng cư nhiên bưng khay cơm cùng Trương Lập Phong cùng nhau tiến vào.

Tiểu Nhượng chưa bao giờ đến nhà ăn ăn cơm, Dương Việt Âm bọn họ trước phân tích quá, hẳn có thể là sợ tại nhà ăn ăn cơm sẽ toàn bộ hành trình bị người nhìn chăm chăm không tiêu hóa, cho nên chạy tới trường học bên ngoài nhà hàng ăn.

Thẩm Ý trước đây đối chuyện này cũng cũng không thêm để ý, nhưng không nghĩ tới Tiểu Nhượng hôm nay cư nhiên đến nhà ăn.

Nguyên bản nói nhao nhao ồn ào nhà ăn bỗng nhiên liền an tĩnh, đại gia đều nhìn bọn họ, nhất là các nữ sinh. Không khí này thật sự có chút quỷ dị, Trương Lập Phong không được tự nhiên mà rút lui cổ, Tiểu Nhượng lại đậm nhiên mà trạm đến cửa sổ đánh cơm, sau đó tìm kiếm vị trí.

Thẩm Ý có chút buồn cười mà tưởng, không quản bọn họ tọa chỗ nào, người bên cạnh bữa cơm này phỏng chừng đều muốn ăn không ngon. Dương Việt Âm lại bỗng nhiên nói: "Ta có một cái không thói quen tiểu phỏng đoán."

Nàng ngưng mắt nhìn Thẩm Ý, thâm trầm đạo: "Ta cảm thấy, Tiểu Nhượng bọn họ sẽ tọa ở đây."

Thẩm Ý: . . . ? ? ?

Nàng đột ngột quay đầu lại, quả nhiên thấy Tiểu Nhượng bưng khay cơm, tại toàn bộ nhà ăn mọi người nhìn chăm chú hạ, tình chuẩn mà, lập tức mà, không do dự chút nào mà đi tới các nàng trước mặt, sau đó, loảng xoảng đương một tiếng đem khay cơm bỏ vào trên bàn.

"Để ý ta ngồi ở đây sao?"

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 35 : 35

Thẩm Ý rõ ràng cảm giác đến, Tiểu Nhượng lại đây nháy mắt, sở hữu nữ sinh tầm mắt đều từ trên người hắn chuyển dời đến trên người mình.

Nàng chỉ cảm thấy da đầu run lên, rất tưởng đánh bạo nói một câu "Ta để ý", nhưng ở Tiểu Nhượng chờ mong tầm mắt hạ, cuối cùng gian nan đạo: "Tạ, ngồi đi..."

"Cám ơn trưởng ban!" Tiểu Nhượng nhếch miệng một cười, ngồi xuống nàng đối diện.

Cùng hắn cùng nhau ngồi xuống còn có Trương Lập Phong, hắn ngồi ở Tiểu Nhượng bên cạnh. Dương Việt Âm cùng Quan Việt Việt từ Tiểu Nhượng lại đây mà bắt đầu cúi đầu giả vờ dùng bữa, Thẩm Ý cảm thấy các nàng hắn là tưởng trang người qua đường, mà Trương Lập Phong hôm nay không biết tại sao cũng rất an tĩnh.

Vì thế, hai nam tam nữ ngay tại toàn bộ nhà ăn nhìn chăm chú hạ, từng người đối với mình khay cơm, bày biện ra một loại quỷ dị tĩnh mịch.

Bọn họ thái độ cũng ảnh hưởng tới đại gia, một hồi lâu, ánh mắt chung quanh rốt cục dần dần tản ra. Dù sao còn muốn ăn cơm, đại gia cũng thật sự không có phương tiện nhìn chăm chăm vào đồng học bát quái, đặc biệt là này vài cái đồng học còn biểu hiện được cùng điều khắc không sai biệt lắm.

Quan Việt Việt lúc này mới nhẹ thư khẩu khí, "Cuối cùng không nhìn. Bọn họ lại nhìn chăm chú đi xuống, ta đều muốn ăn chống đỡ."

Liền vừa rồi kia trong chốc lát, nàng đem một phần trứng sốt cà chua ăn xong một hơn phân nửa!

Dương Việt Âm cười nhạo, "Người ngày hôm qua không phải nói nguyện ý thừa nhận loại này áp lực sao? Hôm nay cho người cơ hội, tại sao lại sợ? Diệp Công thích rồ!"

Quan Việt Việt ghen lời. Nàng nói là như vậy nói, nhưng ai biết bị nhiều người như vậy nhìn chăm chăm áp lực như vậy đại a, bất quá, nếu nhượng nàng lén lút cùng Tiểu Nhượng Kha Tinh Phàm bọn họ cùng nhau chơi game nói, nàng cảm thấy nàng vẫn là có thể cố khởi dũng khí!

Thẩm Ý cũng trầm tĩnh lại, nhìn hướng đối diện Tiểu Nhượng, nam sinh chính kẹp khởi một khối cây ớt gà đình, "Người hôm nay như thế nào sẽ đến nhà ăn a?"

"A? Ta chưa ăn quá nhà ăn đồ ăn, nghĩ đến ăn ăn, không được sao?" Tiểu Nhượng hỏi lại.

Đương nhiên có thể. Nhưng Thẩm Ý tổng cảm thấy chỗ nào không đúng lắm, kỳ thật từ sáng nay nhìn thấy Tiểu Nhượng nàng đã cảm thấy, Tiểu Nhượng hôm nay, giống như có chút kỳ quái...

Tiểu Nhượng tại ánh mắt của nàng hạ có chút khẩn trương, hoảng loạn mà tưởng chuyển hướng đề tài, lại liếc đến Dương Việt Âm chính lấy di động phát cái gì đồ vật, "Người tại phát Weibo?"

Dương Việt Âm: "A."

Nói giỡn, đây chính là nàng cùng Tiểu Nhượng cùng nhau ăn đệ nhất đồn nhà ăn, đương nhiên muốn chụp nhất trương phát Weibo trọn đời trân quý!

Cho nên các nàng cũng chơi Weibo a. Tiểu Nhượng nhin không được nhìn hướng đối diện, kia Thẩm Ý ni, nàng cũng chơi sao?

Dương Việt Âm mới vừa cấp ảnh chụp tuyến hoàn lộc kính, chợt nghe bên cạnh nam sinh nói: "Vừa lúc, ta cũng có Weibo, chúng ta hỗ phần đi."

Dương Việt Âm: ... ? ? ?

Nàng ngạc nhiên ngẩng đầu, ước chừng dùng ba giây mới kịp phản ứng Tiểu Nhượng nói gì đó, lại không thể tin được chính mình lỗ tai.

Là nàng nghe nhầm rồi sao? Vẫn là thế giới này ma huyền? Nàng vừa mới là nhận được đến tự nhiên hồng tiểu sinh hỗ phần mời sao? ? ?

Như vậy trời giáng cự bánh chuyện tốt, Dương Việt Âm cơ hồ lập tức liền tưởng đáp ứng, lại đột ngột tưởng khởi một sự kiện.

Chính mình Weibo, giống như trừ bỏ đối Tiểu Nhượng hoa si liếm bình, chính là điên cuồng tự xưng mụ mụ.

Nếu bị hân nhìn đến...

Nàng đánh cái rùng mình, lập tức bày ra một bộ "Cực kì vinh hạnh, nhưng chỉ có thể đau xót cự tuyệt" biểu tình, bởi vì bỏ qua cơ hội như vậy tâm tình quả thật rất đau xót, cho nên này biểu tình có thể nói là phát ra từ đáy lòng, phi thường tự nhiên, "Tính, coi như hết, nếu bị người miễn phát hiện nói, có thể gặp sẽ."

Tiểu Nhượng Weibo mỗi một cái chú ý người, chỉ cần không phải phẩm bài phương hoặc là đối tượng hợp tác, đều sẽ tại phần vòng khiến cho loại nhỏ động đất. Đại gia bên ngoài thượng không sẽ nói cái gì, nhưng trong âm thầm đều sẽ vận dụng các loại thủ đoạn, đem cái kia người tổ tông mười tám đại đều sờ đến thanh thanh Sở Sở, Dương Việt Âm tài khoản có thể chịu không nổi loại này bá da.

Tiểu Nhượng này mới phát hiện nàng hiểu lầm, "Ta nói đương nhiên không là đại hào. Ta có tiểu hào, chúng ta có thể tiểu hào hồ phẩn."

Lần này Dương Việt Âm còn chưa mở miệng, Quan Việt Việt liền nói: "Là 'Phú kiên ta chờ người đến 100 tuổi' cái kia tiểu hào sao? Cái kia đã sớm cho hấp thụ ánh sáng nha."

Tiểu Nhượng: "... Không là, một cái khác."

Dương Việt Âm tiếp lời, "Kia là 'Bốn đại gia chính là bốn đại gia' cái kia hào sao? Cũng cho hấp thụ ánh sáng nha."

Tiểu Nhượng kinh hãi, "Cái gì, cái này cũng cho hấp thụ ánh sáng? Không đúng không đúng, cũng không phải cái này! Các người nói kia hai cái hào ta mật mã ném, thật lâu không đi lên, ta còn có một cái tâm thần thành hào."

Thẩm Ý nghe xong bọn họ này thông đối thoại, rốt cục nhìn không được nở nụ cười. Tiểu Nhượng kỳ quái mà xem qua đi, Thẩm Ý cắn môi, nhỏ giọng nói: "Thỏ khôn có ba hang."

Nữ sinh cười rộ lên khi má bên một cái thiện thiện má lúm đồng tiền, hẳn trước kia đều không phát hiện, nguyên lai nàng còn có má lúm đồng tiền.

Tiểu Nhượng nhìn xem ngần ngừ, thanh âm không tự giác mềm xuống đi, hỏi ra kỳ thật một bắt đầu hẳn liền muốn hỏi câu nói kia, "Các nàng không theo ta hồ phẩn, vậy còn người, người có Weibo sao?"

Quan Việt Việt, Dương Việt Âm: ... ? ? ? Chờ một chút, chúng ta cũng chưa nói không hồ phẩn! Người cho chúng ta năm phút đồng hồ, chúng ta san một san Weibo liền hảo!

Thẩm Ý đương nhiên biết Dương Việt Âm các nàng tại chốt dạ cái gì, bất quá nàng cũng không có loại này phiền não, "Có a."

Nàng nói xong báo xuất chính mình Weibo ID: "s. mallcase."

Tiểu Nhượng mộng, "Này cái gì?"

Quan Việt Việt nhắc tay tranh công, "Ta lấy. s. mall case, tiểu case, chút lòng thành. Có phải hay không rất khả ái!"

Dương Việt Âm: "Ta cảm thấy vẫn là ta lấy 'Tiểu Ý không quá tiểu' càng khả ái."

"Người còn nói ni." Quan Việt Việt bạch nhãn, "Hoàn hảo nàng Weibo không gọi cái này, nếu không cái này hào ngày hôm qua liền bị bá da, liên hai chúng ta đều được đình trệ!"

Tiểu Nhượng triệt để phục này đối hoa tử muội lấy danh tài hoa, đi lên Weibo tìm thấy được tài khoản, điểm đi vào chủ trang bước nhỏ hoá tốc kiểm tra một chút. So sánh với đến, cái này hào so với chính mình hào càng giống tiểu hào, tổng cộng liền chú ý hai cái người, hẳn là Dương Việt Âm cùng Quan Việt Việt, phát rồi ngũ điều Weibo, đều là chuyển phát tiếng Anh diễn thuyết video hoặc là tự chủ chiêu sinh tương quan.

Không có chú ý chính mình. Cũng không có chuyển phát quá bất luận cái gì cùng chính mình có quan nội dung.

Tiểu Nhượng không biết trong lòng cái gì cảm giác. Hẳn vốn đang cho rằng, chính mình cũng cùng nàng tọa lâu như vậy ngồi cùng bàn, chẳng sợ chính là tò mò, nàng hẳn là cũng sẽ tại trên mạng tìm tòi một chút hẳn tin tức xấu đi?

Thẩm Ý điểm tiến Weibo đợi một hồi lâu, lại chậm chạp không có động tĩnh, không từ hỏi: "Người chú ý ta sao?"

"Người chú ý ta đi." Tiểu Nhượng thành linh nói.

Thẩm Ý mặc danh kỳ diệu, không rõ rõ ràng hẳn đều lục soát chính mình, vì cái gì còn muốn nàng trước chú ý hẳn, nhưng vẫn là hảo tính tình mà nói: "Hảo a, kia người Weibo tên là cái gì?"

"Ta Weibo danh người không biết sao?"

Thẩm Ý càng thêm kỳ quái, nàng làm sao sẽ biết hẳn Weibo tiểu hào kêu cái gì? Dương Việt Âm cùng Quan Việt Việt cũng không biết!

Nữ sinh trong ánh mắt đều là hoang mang, nàng thoát nhìn cái gì đều không rõ, căn bản không biết hẳn tại để ý chút cái gì. Kỳ thật hẳn bản thân đều không rõ.

Tiểu Nhượng bỗng nhiên đã cảm thấy chính mình cũng đang làm những gì a, lung tung đạo: "Tính, ta nói bừa."

Hạ một giây, Thẩm Ý thu được tin tức nhắc nhở, có một cái tân miễn chú ý nàng.

Nàng điểm khai vừa thấy, nhìn đến quen thuộc tên: hôm nay lại không tưởng đi làm.

Nàng sửng sốt một chút nhớ tới, hẳn QQ cũng là gọi tên này, nhất thời bừng tỉnh đại ngộ, nguyên lai hẳn vừa rồi câu nói kia là ý tứ này a!

Này đồn cơm trưa ăn được có thể nói thoải mái phập phồng, hảo tại cuối cùng không có xuất hiện Thẩm Ý vẫn luôn lo lắng cùng loại nữ sinh lại đây đụng sứ (ăn vạ) Tiểu Nhượng trào mã kịch tình, nhìn đến thất trung học sinh tuy rằng bát quái, tốt xấu vẫn là có trọng điểm trung học học sinh dè dặt cùng tố chất, đáng giá biểu dương.

Cơm trưa qua đi, chính là ngộ tự học.

Buổi sáng các khoa lão sư lại phát rồi quyển tử, đại gia còn không viết xong một nửa cũng đã một chút bốn mươi, rất nhiều đồng học đều buông xuống bút, đuổi cái lưỡi eo chuẩn bị nghỉ trưa.

Mùa đông không có cố định nghỉ trưa thời gian, vì tránh cho buổi chiều không tinh thần ngược lại ảnh hưởng học tập hiệu suất, rất nhiều đồng học đều sẽ lựa chọn tại ngộ tự học cuối cùng nửa giờ ngủ một hồi nhí ngủ trưa.

Thẩm Ý cũng không ngoại lệ.

Nàng mới vừa đem quyển tử cùng tư liệu thư đều thu được ngăn kéo trong, bên cạnh Tiểu Nhượng liền hỏi: "Người làm cái gì?"

Thẩm Ý: "Ngủ trưa a."

Hắn đương nhiên biết là ngủ trưa, Tiểu Nhượng nhìn trong tay nàng đồ vật, "Người ngủ trưa lấy cái gối đầu làm chi?"

Thẩm Ý lúc này mới nhìn hướng trong tay. Nàng cảm chính là nàng tiểu gối dựa, bình thường đều là đặt ở sau thắt lưng mặt hoặc là trực tiếp đặt tư liệu rương thượng, chỉ có ngủ trưa khi mới có thể lấy ra.

Thẩm Ý khởi hiển vật quý tâm tư, tìm được gối đầu biên khóa kéo dùng sức lôi kéo, Tiểu Nhượng mới phát hiện nguyên lai cái này gối đầu là có thể mở ra, mở ra sau liền biến thành một giường tiểu tiểu chăn.

Thẩm Ý giải thích: "Mùa đông ngủ trưa sẽ lạnh, cho nên ta muốn đắp cái chăn, không phải lo lắng cảm mạo."

Kỳ thật không ngừng nàng, lớp học cái khác đồng học cũng đều phủ thêm đồ vật, có chính là cùng Thẩm Ý nhất dạng tiểu chăn hoặc là tiểu thảm, cũng có người trên vai thượng nhiều đắp nhất kiện áo khoác.

Tiểu Nhượng nhìn đến Thăm Ý đã đem chăn phi đến trên người, vàng nhạt sắc, mặt trên ấn sử nỡ so tiểu cầu đồ án, chậm rãi nói: "Chính là làm như thế nào, ta không có chăn."

Thăm Ý rõ ràng cũng quên cái này, nàng nằm úp sấp ở đằng kia, thiên đầu nhìn chăm chú Tiểu Nhượng hảo vài giây, "Người cũng muốn ngủ trưa sao?"

"Đúng vậy." Tiểu Nhượng vẽ mặt lý lẽ đương nhiên, "Đại gia đều ngủ, ta vì cái gì không ngủ?"

Thăm Ý nhất thời nghẹn lời.

Nàng trừng Tiểu Nhượng, thật sự không biết hắn có ý tứ gì. Hắn không có chăn, kia là tưởng muốn chính mình đem chăn tặng cho hắn sao? Có thể như vậy nàng cũng sẽ lãnh a.

Nhưng không cho hắn nói lại muốn làm như thế nào? Nhượng hắn đông sao? Nàng lại thật sự không đành lòng.

Tổng không đến mức... Tổng không đến mức bọn họ cùng nhau đắp một giường chăn đi!

Quang là cái này suy nghĩ toát ra đến, Thăm Ý mặt liền đỏ. Nàng cắn cắn môi, "Kia ta đem chăn tặng cho người đi."

Tiểu Nhượng nhượng mảy, "Thật vậy chẳng? Kia người làm như thế nào?"

"Dù sao ta cũng không phải rất vậy, hôm nay không ngủ cũng không quan hệ. Kỳ thật ta vốn là liền tưởng lại làm trong chốc lát đề..."

Nàng nói xong liền tưởng muốn ngồi xuống, liền bị nam sinh một phen ấn trở về.

Tiểu Nhượng cười tủm tỉm mà nói: "Ta nói giỡn. Ta một cái nam sinh, mới không cần nữ sinh nhượng chần ni."

Thật vậy chẳng?

Thẩm Ý còn có chút lo lắng, "Có thể nếu người bị cảm..."

"Yên tâm, ta tại đoàn phim chụp diễn thời điểm, tại so hiện tại ác liệt được nhiều trong hoàn cảnh đều ngủ quá giấc, chưa từng có cảm mạo quá. Ta thân thể hảo ni."

Như là sợ Thẩm Ý còn chưa tin, Tiểu Nhượng một bàn tay ấn nàng, một tay khác đặt lên bàn, đầu gối đi lên, cũng nằm úp sấp đến trên bàn ngủ ngon.

Minh Mị dương quang thấu qua cửa sổ, chiếu rọi ở trên người, hai người liền như vậy mặt đối mặt ghé vào khóa trên bàn. Rõ ràng chính là thay đổi cái tư thế, nhưng Thẩm Ý tưởng đến bây giờ là muốn tương đối đi ngủ, tâm liền đột ngột run lên.

Nàng bỗng nhiên giật giật thân thể, Tiểu Nhượng này mới ý thức tới chính mình tay còn đặt ở nàng bối thượng, bởi vì khí lực từng, hiện tại đáp ở nơi đó, thật giống như... Ôm chầm dường như.

Hắn vội vàng thu hồi tay. Thẩm Ý một trái tim loạn giống như giáo thành một đoàn mao tuyến, sợ Tiểu Nhượng phát hiện mình dị thường, hoảng loạn mà nói câu "Ta ngủ", liền nhắm hai mắt lại.

Nàng nhắm hai mắt lại, Tiểu Nhượng nhưng không có.

Hắn trước giả vờ ngủ trong chốc lát, từ tiếng hít thở phán đoán Thẩm Ý hẳn là đang ngủ, liền lại lặng lẽ mở mắt.

Nữ sinh quả nhiên trầm đang ngủ say. Bởi vì đi ngủ, nàng tháo xuống kính mắt, đầu gối lên cánh tay thượng, trên người khoác tiểu chăn. Nàng khả năng thật sự có điểm sợ lạnh, kia chăn bọc được nghiêm nghiêm thực thực, non mềm màu vàng đem nàng cũng bao vây giống như một mảnh tiểu vịt lông chim giống nhau, có một cổ đồng trĩ khả ái.

Hắn nhìn nhìn, lại nghĩ đến chuyện vừa rồi, nhin không được lộ ra ti cười. Nàng cái này người như thế nào dễ nói chuyện như vậy a, cũng bởi vì hắn nói không chán, liền muốn đem chăn tặng cho hắn, chính mình liền giác đều không ngủ.

Kia lần sau hắn nói không cơm ăn, nàng có phải hay không cũng phải đem nàng ăn cũng làm cho cho hắn?

Nữ sinh nhú mày, như là mơ thấy cái gì, còn nhấp một chút miệng. Nàng môi hồng đỏ, giống cánh hoa, bất quá nể đứng lên hắn là giống quả đông(thạch trái cây), liền giống tối hôm qua hắn hôn môi quá như vậy...

Hắn bỗng nhiên ý thức được chính mình đang suy nghĩ gì, hầu kết thượng hạ lẫn lộn, nuốt một chút.

Buổi sáng kia cổ kỳ quái xao động lại tới nữa. Tiểu Nhược cảm thấy chính mình phảng phất bị cái gì ý niệm thao túng, nhin không được tưởng muốn thân cận nàng, tưởng muốn đụng vào nàng. Nàng ghé vào ngày đông ấm quang trung, ngủ dung như vậy an tĩnh khả ái, hắn đã từ từ vươn tay, một chút điểm hướng nàng đi qua.

Nàng tóc gian có một chút màu trắng, giống là cái gì bay phất phơ phiêu tiến vào, dừng ở mặt trên. Hắn tự nói với mình, hắn chính là tưởng giúp nàng đem cái kia bay phất phơ hái xuống, trừ bỏ cái này, cái khác cái gì cũng không làm. Có thể càng tới gần, hắn hô hấp lại càng khẩn trương, đến cuối cùng thậm chí không tự giác ngừng lại rồi hô hấp.

Nhưng ngay cả như vậy, hắn vẫn là người được trên người nàng hương vị, nguyên lai hôm nay buổi sáng hắn không có nghe sai, thật là quýt hương...

Nàng bỗng nhiên mở to mắt.

Tiểu Nhượng tay còn đứng ở nàng trên tóc phương, chỉ thiếu chút nữa liền muốn đụng phải, lại tại ánh mắt của nàng trong nháy mắt cứng đờ. Khoảng cách giống như lập tức biến đến rất gần, nàng có thể nhìn đến hắn bị ép tới có chút hỗn độn tóc, thẳng sống mũi, còn có đen thùi ánh mắt, bên trong chiếu rọi dương quang, giống thiêu đốt hổ phách.

Nàng có trong nháy mắt như là không minh bạch hắn đang làm gì đó, tầm mắt mờ mịt mà tại hắn tay cùng mặt thượng du dờ, sau đó chớp mắt sau, bỗng nhiên mở to hai mắt: "Người..."

Như vậy nguy cấp thời khắc, Tiểu Nhượng cảm thấy chính mình mười mấy năm qua thụ đến huấn luyện đều tại hôm nay phát huy đến cực hạn, chỉ thấy hắn vẻ mặt trấn định, mặt không đổi sắc, tay tiếp tục đi phía trước đuổi, tháo xuống nàng trên tóc bay phát phơ, nguyên lai là một đoá tiểu tiểu nhung mao, cũng không biết như thế nào bay vào tới.

"Cái này."

Hắn đem đồ vật phóng tới Thẩm Ý trong tay. Nữ sinh phủng nó mộng mộng mà tưởng, có ý tứ gì, vừa rồi hắn là tưởng giúp nàng đem cái này đồ vật lấy xuống dưới sao?

Có thể, có cái này đồ vật cũng không cản trở nàng đi ngủ a, hắn cũng bởi vì cái này đem nàng đánh thức?

Nữ sinh nhất thời không biết là nên cảm tạ hay là nên oán giận, biểu tình phi thường phức tạp.

Tiểu Nhượng thấy giống như lừa dối quá quan, chỉ cảm thấy nhịp tim đập loạn cào cào cuối cùng dịu đi một ít.

Rất kích thích! Chuyện như vậy không thể lại đến một lần!

... Còn có thể lại đến một lần sao?

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 36 : 36

Lễ Giáng Sinh sau đó thời gian quá được bay nhanh, cơ hồ là nháy mắt, liền tới nguyên đán, 2019 năm bắt đầu.

Đến tận một năm, cũng liền ý nghĩa cao khảo cùng bọn họ khoảng cách càng ngày càng gần, niên cấp thượng bầu không khí càng phát ra khẩn trương. Vòng thứ nhất ôn tập cũng vào lúc này chính thức kết thúc, người người đều như lâm đại địch, chuẩn bị nghênh đón sắp đã đến toàn thị lần đầu tiên bắt chước cuộc thi.

Như vậy khẩn trương thời khắc, Thẩm Ý nhưng không có dãi ở trong trường học.

Nàng kéo rương hành lý, sân bay đại sảnh người đến người đi, nàng nhìn chung quanh bốn phía hồi lâu, rốt cục nhìn đến cái kia thân ảnh quen thuộc, "Tổng Hàng!"

Tổng Hàng đứng ở một căn đại trụ bên cạnh, nguyên bản đang cúi đầu nhìn di động, nghe vậy ngẩng đầu, hướng nàng quơ quơ tay phải, "Bên này."

Hôm nay là 1 nguyệt 17 hào, thanh hoa cùng Bắc Đại mùa đông doanh đều đem vào ngày mai chính thức bắt đầu, cho nên hai người cuối cùng quyết định trước tiên một ngày trước hướng Bắc Kinh.

Thẩm Ý kéo rương hành lý chạy chậm đến Tổng Hàng trước mặt, có chút ngại ngùng mà nói: "Trên đường có một chút kẹt xe, ta đã tới chậm."

"Không quan hệ." Tống Hàng nói, "Ly cất cánh còn có một giờ, ta đã tại trên mạng giá trị quá cơ, trực tiếp đi gửi vận chuyển đi."

Tống Hàng nói xong, vươn tay tiếp quá nàng rương hành lý. Thẩm Ý vốn là tướng chính mình kéo, nhưng nam sinh vẻ mặt rất tự nhiên, nàng chỉ chần chờ một cái chớp mắt, rương hành lý liền tới trong tay của hắn.

Sau đó hắn giơ giơ lên cầm, tỏ ý nàng đuổi kịp chính mình, xoay người hướng gửi vận chuyển dài đi đến.

Gửi vận chuyển trước đài có vài người đang tại xếp hàng, Tống Hàng kéo hành lý trạm đến cuối cùng. Đại khái sân bay trong có điều hòa, nam sinh thoát áo khoác, chỉ xuyên nhất kiện màu xám cao cổ áo len đen, phối hợp quần bò, chờ đợi làm nghiệp vụ khi luôn luôn tại nhìn điện thoại di động.

Hắn không có hành lý muốn gửi vận chuyển, lại thay thế Thẩm Ý ở nơi đó xếp hàng, Thẩm Ý đứng ở bên cạnh nhìn hắn, nhấp nhấp môi.

Quyết định kết bạn đồng hành vốn là vì trên đường có thể chiếu ứng lẫn nhau, nhưng thật sự cùng đi nàng mới đột ngột ý thức được, nếu không tính trước vòng đi bên ngoài lần đó nói chuyện, này giống như, là nàng cùng Tống Hàng lần đầu tiên tại ra ngoài trường đơn độc ở chung. . .

Nàng bỗng nhiên liền có chút co quắp. Hai người nguyên bản liền không quá thực, bình thường ở trong trường học có thể tâm sự đề mục, tán gẫu xong rồi liền các hồi các chỗ ngồi, có thể trong chốc lát tại trên phi cơ, bọn họ muốn ai tọa chính chính ba giờ, nếu đến lúc đó không nói làm như thế nào? Tẻ nhạt làm như thế nào?

Nàng tưởng tượng cái kia cảnh tượng, chỉ cảm thấy phảng phất trước tiên cảm thụ kia loại xấu hổ, đều có chút hối hận cùng hắn cùng đi.

Tống Hàng chơi di động, ngẫu vừa nhắc đầu liếc đến nữ sinh biểu tình, vẻ mặt nhất đồn.

Đại sảnh chiếu sáng diệu bọn họ, Tống Hàng trầm ngâm một khắc, bỗng nhiên mở miệng, "Người dẫn theo chút cái gì?"

Thẩm Ý phản ứng hạ, mới hiểu được hắn chỉ chính là mình rương hành lý. Màu trắng đại thùng đứng ở nam sinh bên cạnh người, cơ hồ có hẵn nửa cái người như vậy cao, vừa rồi kéo lại đây khi hắn cũng cảm thụ quá trọng lượng, trầm được nhượng hắn hoài nghi nàng một người nữ sinh là như thế nào bắt nó lộn lại đây.

Thẩm Ý giải thích: "Thư a, các loại tư liệu, còn có thay đổi quần áo. Nghe nói Bắc Kinh rất lạnh, mũ mũ ta cho ta trang hảo nhiều. . ."

Nàng càng nói thanh âm càng ngày càng tiểu, nam sinh ánh mắt mang điểm bất đắc dĩ cùng buồn cười, phảng phất nàng làm cái gì hoạt kê sự. Nàng hiểu thẳng tâm bị kích khởi, cũng nhìn hướng Tống Hàng túi sách, "Người nói ta mang nhiều, ta còn cảm thấy người mang thiếu ni. Đi Bắc Kinh Nhất Chu, người liền không mang thay đổi quần áo sao? Các người nam sinh thật sự là lười thôi."

"Oan uổng." Tống Hàng nói, "Ta túi sách trong đều là thay đổi quần áo, không tin đại nhân có thể kiểm tra."

Phải không? Thẩm Ý kinh ngạc, nhưng nghĩ hắn cũng không tất yếu tại loại này sự thượng lừa nàng, vì thế hỏi: "Kia người dẫn theo quần áo, còn dẫn theo tư liệu, người túi sách như thế nào trang được hạ?"

Thoạt nhìn cũng không nhiều lắm a, Doraemon túi sao!

Tống Hàng: "Ai nói ta dẫn theo tư liệu?"

Thẩm Ý sửng sốt.

"Đi không hai ngày liền muốn cuộc thi, ban ngày còn phải đến trường học khóa, còn mang cái gì tư liệu a. Huống hồ người cũng không biết bọn họ hội khảo chút cái gì, nhìn cũng không thấy gì."

Lời tuy nói như vậy, nhưng thật sự cái gì thư đều không mang cũng quá khoa trương đi?

Tống Hàng đại khái cũng như vậy cảm thấy, nghĩ nghĩ, bổ cứu đạo: "Bất quá ta dẫn theo một bản Đông Dã khuê ngô, buổi tối ngủ không được có thể đuổi thời gian."

Thẩm Ý: "..."

Bởi vì thụ đả kích, Thẩm Ý lên phi cơ sau đều tức giận. Nàng nhìn cửa sổ mạn tàu ngoại đường băng, u oán mà tưởng, còn ngủ không được nhìn Đông Dã khuê ngô đuổi thời gian, lấy hản bình thường biểu hiện, nàng thật sự rất khó tin tưởng hản cũng sẽ có ngủ không được thời điểm!

Tống Hàng tại nàng bên cạnh ngồi xuống. Thẩm Ý lấy điện thoại di động ra nhìn xuống thời gian, buổi chiều một giờ rưỡi, chờ bọn hản đến Bắc Kinh đã khoái ngũ điểm. Nàng còn không tọa quá trễ như thế phi cơ, trước đi ra ngoài trận đấu vì đến bên kia sau có thể có nhiều hơn thời gian quen thuộc hoàn cảnh, đều là sáng sớm liền phi, nhưng lần này phiếu là Tống Hàng mua, nàng nghe tới thời gian sau còn tiểu tiểu kinh ngạc một chút.

"Kỳ thật, chúng ta có thể sớm một chút đi, dù sao hôm nay buổi sáng cũng không đi trường học. . ." Nàng nhịn không được nói.

"Say máy bay người ngồi buổi chiều phi cơ khả năng sẽ tốt một chút." Tống Hàng nói, "Quá sớm nói, rất nhiều người dạ dày còn không có tỉnh lại, thừa tọa phương tiện giao thông sẽ càng dễ dàng khó chịu. Ta cô cô liền là như thế này, sáng sớm vô luận là ngồi xe vẫn là ngồi máy bay đều nhất

định sẽ nhỏ, nhưng nếu ăn quá cơm trưa liền sẽ hảo rất nhiều. Cho nên như phi tất yếu, nàng chỉ ngồi trên ngọ 11 điểm sau đó phi cơ."

Thẩm Ý không nghĩ tới là cái này lý do, một lát sau hỏi: "Làm sao người biết ta say máy bay?"

"Người không phải đã nói sao?" Tống Hàng hỏi lại.

Nàng nói quá, cái gì thời điểm? Thẩm Ý chợt nhớ tới đến, giống như là giáng sinh kia vẫn tại sân thể dục thượng, bọn họ thảo luận đi Bắc Kinh thời điểm, nàng đề cập qua một câu, nói mình say máy bay. . .

Chính là đề cập qua như vậy một chút, hân cư nhiên liền nhớ kỹ, còn tại mua phiếu khi giúp nàng suy xét? Kia nàng vị trí tại bên cửa sổ cũng là bởi vì cái này sao, vì chọn tốt vị trí, hân mới cố ý tại trên mạng trước tiên giá trị cơ?

Thẩm Ý trong lòng bỗng nhiên vọt lên một cỗ kỳ quái cảm thụ, tái tưởng đến vừa rồi hân như vậy tự nhiên mà giúp nàng kéo hành lý, làm gửi vận chuyển, càng là cảm thấy tâm tình phức tạp.

Là nàng tưởng nhiều sao. . .

Chính vào lúc này, Tống Hàng bỗng nhiên đứng dậy. Thẩm Ý này mới phát hiện, nguyên lai hành lang trong có cái nữ sinh tưởng đem hành lý rương phóng tới cái giá thượng, lại bởi vì rất trầm giờ hai lần đều không giờ lên.

Tống Hàng tiếp quá thùng, thay nàng đem hành lý đặt trên đi. Nữ sinh cảm kích được liên thanh nói lời cảm tạ, Tống Hàng nói câu "Không cần", lần nữa ngồi xuống.

Thẩm Ý rộng mở trong sáng.

Nàng mù nghĩ cái gì nì, Tống Hàng vốn là chính là cẩn thận săn sóc người, không phải trước cũng sẽ không trước hết phát hiện nàng vấn đề còn tới nhắc nhở nàng!

Nàng cư nhiên lấy bụng tiểu nhân đo lòng quân tử!

Rất khoái, cơ nội phát thanh thông tri phi cơ sắp cất cánh,

Thẩm Ý nhất thời khẩn trương lên, biểu tình nghiêm túc, cơ bắp căng chặt, từ đầu đến chân đều tiến vào trạng thái chuẩn bị chiến đấu. Ngăn ngừa trượt sau, phi cơ rời đi mặt đất, quen thuộc không trọng cảm truyền đến. Nhưng có lẽ là Tống Hàng biện pháp thật sự dùng được, đương phi cơ rất cục xuyên phá tầng mây, tiến vào tầng bình lưu sau, Thẩm Ý cảm thấy ra một thân hân, lại thật không có từ trước kia loại sông cuộn biển gầm cảm giác.

"Ta không sợ! Ta thật sự không có việc gì nha!" Nàng kinh hỉ mà nói.

Tống Hàng bâng quan nàng vừa rời phảng phất sách nổ đạn bàn túc mục cất cánh toàn quá trình, nhất thời không lời gì để nói, một lát sau khẽ cười nói: "Ân, người không có việc gì. Chúc mừng người."

Trốn quá một kiếp, Thẩm Ý chỉ cảm thấy lần này Bắc Kinh hành trình có một cái hảo bắt đầu. Tiếp viên hàng không đến đưa lên cơm trưa, nàng tuy rằng đã ăn qua, nhưng vì nhượng dạ dày càng thoải mái một chút, vẫn là lại ăn một ít.

Chờ đem hết thủy thu thập xong sau, nàng nhìn bên ngoài quay cuồng tầng mây, nghĩ ngày mai liền có thể đi đến mộng tưởng đã lâu Bắc Đại, móng tay tại tay vịn thượng cắt tới vạch tới, rốt cục nhịn không được quay đầu hỏi Tống Hàng, "Người khẩn trương sao?"

Tống Hàng: "Cái gì, cuộc thi sao?"

"Đổi."

"Hoàn hảo."

Thẩm Ý gật đầu, "Cũng là, người đương nhiên không khẩn trương."

Tống Hàng cảm thấy nàng hiểu lầm, "Ta không là cho là mình nhất định có thể thi đậu, ta tưởng cũng không có ai có thể có như vậy tự tin đi. Ta chỉ là cảm thấy, khẩn trương không có ý nghĩa."

Hàng năm trại hè mùa đông doanh quy tắc đều không sai biệt lắm, biểu hiện học sinh ưu tú có thể có 5 phân đến 30 phân không chờ hàng phân, đối với bọn hăn loại này loại ưu sinh ra nói, nếu như có thể hàng phân 30 phân, kia liền cùng cử đi học không khác nhau. Đương nhiên, nếu biểu hiện không hảo, cũng khả năng 1 phân đều không có.

Bởi vì điều kiện mê người, cho nên tập kết toàn quốc ưu tú học sinh, cạnh tranh quá mức kịch liệt, liền giống Tống Hàng nói, khả năng thật không có người có thể có trăm phần trăm nắm chắc đi.

Thẩm Ý nhin không được thay hăn đáng tiếc, "Đáng tiếc hai năm nay áo tái hủy bỏ thêm phân, nếu không người chỗ nào yêu cầu như vậy dày vò, chỉ dựa vào áo số liền ổn cùng thanh hoa ký hợp đồng."

Tống Hàng gật đầu, ngữ khí cũng không phải đặc biệt ảo não, "Ân, ta vận khí không hảo."

Hăn chính là cái dạng này, vĩnh viễn không chút để ý. Thẩm Ý lại làm không đến giống hăn như vậy. Vì phân tán lực chú ý, nàng mãi đầu óc loạn tưởng, lại chợt nhớ tới nhất kiện lâu năm chuyện cũ.

Tống Hàng phát hiện nữ sinh bỗng nhiên không ngừng mà nhìn hướng chính mình, tựa hồ muốn nói cái gì lại ngại ngừng nói, hỏi: "Làm sao vậy?"

Thẩm Ý thăm dò đạo: "Có một cái vấn đề nhỏ, ta vẫn luôn rất ngạc nhiên, đương nhiên người không muốn nói có thể không trả lời. Chính là. . . Người lúc trước, vì cái gì sẽ đọc văn khoa a?"

Đây quả thực là thất trung lần này tam đại chưa giải chi mê chi nhất, áo mấy ngày mới Tổng Hàng rốt cuộc phát rồi cái gì điên, cứ nhiên chạy tới đọc văn khoa. Không chỉ nhất ban chủ nhiệm lớp ngày cũng tưởng đêm cũng tưởng, toàn giáo đồng học cũng đều suy nghĩ, sau lại đại gia thật sự nghĩ không ra đáp án, mà bắt đầu chính mình sáng tác. Truyền gì gì đó đều có, điều kỳ quái nhất một cái là nói hấn tại nhất ban có một cái thích nữ hài, sau lại cái kia nữ hài cùng người khác ở cùng một chỗ, hấn chịu không được tình thương, vì thế đi xa văn khoa ban.

. . . Cái này rất cầu huyết, nói thật ra Thẩm Ý không tín.

Tổng Hàng không cần hỏi cũng biết nàng suy nghĩ cái gì, bên ngoài như thế nào truyền hấn cũng đại khái trong lòng có số, thay đổi người khác hỏi hấn căn bản không sẽ phản ứng, nhưng bây giờ là nàng hỏi. . .

"Ta tuyển văn khoa, lý do rất đơn giản a."

Thẩm Ý thấy hấn trầm mặc, vốn là cho rằng không diễn, không nghĩ tới lại chột nghe hấn nói. Tình huống nào, chẳng lẽ cái này chưa giải chi mê hôm nay cứ nhiên muốn bị chính mình phá giải sao?

Tổng Hàng nhìn vẻ mặt không xác định nữ hài, lộ ra một chút mỉm cười, "Cùng rất nhiều nhân tuyển văn khoa lý do nhất dạng, bởi vì, cảm thấy đọc văn khoa tương đối thỏa mái a."

Thẩm Ý: ". . . ?"

Tổng Hàng nháy mắt mấy cái, tựa hồ sợ nàng không tín, "Thật sự, ta cảm thấy đọc văn khoa ta sẽ có nhiều hơn thời gian đi ngủ."

Thật sự, mới là lạ.

Thay đổi người khác có lẽ cảm thấy đọc văn khoa càng thoải mái, nhưng hẳn là Tống Hàng, là đọc văn khoa đồng thời còn lấy áo sổ quốc một Tống Hàng!

Thẩm Ý không chút nghi ngờ, nếu hẳn đọc khoa học tự nhiên, nhất định có thể có so văn khoa còn muốn nhiều thời gian đi ngủ.

Hắn không muốn nói, Thẩm Ý cũng không ép hắn. Mặt sau thời gian hai người đều không nói lời nào, rất khoái, xế chiều hôm đó bốn giờ rưỡi, phi cơ tại thủ đô phi trường quốc tế rớt xuống.

Hàng trạm lâu trong lại là người đến người đi chen chúc cảnh tượng, Thẩm Ý muốn đi chờ hành lý, Tống Hàng tưởng bồi nàng, lại bị cự tuyệt, "Người đi trước đi, ta trong chốc lát lấy hành lý chính mình đi qua."

Tống Hàng có chút ngoài ý muốn, "Người chính mình đi qua? Người không có nói trước cùng Bắc Đại lão sư nói người chừng nào thì đến sao? Hẳn là sẽ có người tới tiếp cơ."

"Ta cùng bọn họ nói không cần. Có người tới đón ta, đi trường học trước, ta còn có chút chuyện khác."

Nữ sinh vẻ mặt nhìn như thoải mái, vai tuyến đã có điểm căng chặt, rõ ràng không hy vọng hắn lại hỏi thăm đi.

Tống Hàng trầm mặc một cái chớp mắt, "Kia hảo, người chính mình cẩn thận."

Tống Hàng sau khi rời đi, Thẩm Ý lại đợi đại khái chừng mười phút, rốt cục thấy được chính mình hành lý. Nàng kéo cực đại thùng đi ra ngoài, điện thoại cũng tại thời gian này đánh tiến vào, nàng tiếp đứng lên sau thấp

giọng đáp: "Ân, ta đã đến. Hành lý cũng lấy được, lập tức liền đi ra. Người tại cái gì xuất trạm khẩu? Nga, hảo. . ."

Cửa người càng nhiều, đều là chờ tiếp cơ, Thẩm Ý đi ra ngoài sau, tại đám người trong lược một sừ tầm, liền thấy được hôm nay mục tiêu.

Nàng thở sâu, đi đến nam nhân sau lưng, nhẹ khẽ gọi: "Ba ba."

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 37 : 37

Thẩm Bình từ khi mười năm trước cùng Sở Tuệ ly hôn sau, liền đi Bắc Kinh phát triển, hàng năm sẽ chỉ ở tết âm lịch khi hồi quê quán tế tổ. Thẩm Ý thương một lần cùng hân gặp mặt còn là năm trước quá niên, cửu biệt gặp lại, Thẩm Bình đến trên xe còn không ngừng đánh giá nàng.

"Thật sự là nữ đại mười tám biến a, Ý Ý càng lớn càng xinh đẹp, ba ba vừa rồi đều thiếu chút nữa không dám nhận!" Hân nói.

Lời này mặc dù là khích lệ, lại lộ ra một cỗ mới lạ, đổi thành giống nhau thân thích nói còn không có gì, một cái phụ thân như vậy khen nữ nhi đã có một chút diệu.

Là có nhiều không thường thấy, mới có thể tại nhìn thấy nàng thời điểm hoài nghi mình nhận sai?

Thẩm Bình sau khi nói xong cũng phát giác, che dấu mà cười cười, hảo tại Thẩm Ý không nói gì thêm, mà là hỏi: "Ba ba gần nhất thân thể hoàn hảo sao?"

"Hảo, ba ba thân thể người còn không biết? Hảo được rất. Nghe nói người muốn tới Bắc Kinh, ta tâm tình một cao hứng, gần nhất càng có tinh thần!"

Thẩm Ý nghe hân nói, tầm mắt lại nhìn hướng ngoài cửa sổ.

Bắc Kinh mùa đông so Gia Châu càng thêm đen tối, thiên là nặng nề màu xám, từ sân bay đi qua một đường cây cối cũng trụi lủi, không thấy

nửa điểm lục sắc, người xem tâm tình suy sụp.

Thẩm Bình đánh giá nàng thần sắc, nói: "Đói đi? Chúng ta rất khoái liền tới gia, đêm nay làm cho người ăn ngon!"

Thẩm Bình phòng ở bắc tứ hoàn một chỗ tiểu khu, 16 tầng, mở cửa liền nhìn đến bên trong sái đầy ấm áp ánh đèn. Một cái dung mạo tú lệ trung niên nữ nhân hệ tạp dề đi ra, nhìn thấy Thẩm Ý sau doanh doanh một cười, "Tiểu Ý tới rồi, mau vào. Cơm đã làm tốt, liền chờ người."

Thẩm Ý cũng hướng nàng một cười, "Chu a di hảo."

"Tú Quân, Điềm Điềm ni? Tỷ tỷ đến, như thế nào không đi ra cùng tỷ tỷ chào hỏi a!"

"Ba ba!" Vừa dứt lời, một cái tiểu nữ hài liền vọt ra, kêu lên vui mừng bổ nhào vào Thẩm Bình trong ngực.

Thẩm Bình "Ai" một tiếng, một phen đem nàng ôm đứng lên chuyển cái vòng. Tiểu nữ hài ôm Thẩm Bình cổ, bữu môi oán giận: "Ba ba người đi đã lâu nga, ta chờ người ăn cơm cũng chờ đói! Mụ mụ làm ăn ngon cánh gà, ta muốn ăn một cái, chính là nàng không cho ta ăn trước, nói phải đợi tỷ tỷ. . ."

Thẩm Bình tại nàng mộng thượng vỗ một chút, ngăn cản nàng tiếp tục nói tiếp. Tiểu cô nương cũng thông minh, lập tức trụ miệng, quay đầu nhìn hướng bên cạnh Thẩm Ý.

Thẩm Ý cũng tại nhìn nàng. Tiểu nữ hài năm nay mới vừa mãn tám tuổi, làn da tuyết trắng, hai mắt ô ném ném giống bồ đào. Thẩm Ý diện mạo kỳ thật càng giống Sở Tuệ, nàng lại cùng Thẩm Bình phảng phất một cái khuôn mẫu khắc đi ra, tính cách cũng giống, mê chơi yêu nháo, vĩnh viễn tinh lực mười phần, trước kia mỗi lần quá niên, hai người bọn họ đi cùng nhau, đại gia đều sẽ kinh ngạc hai người kia cư nhiên là tỷ muội.

Nàng nhìn Thẩm Ý trong chốc lát, ngoan ngoãn mà gật đầu vắn an: "Tỷ tỷ."

Thẩm Ý: "Đã lâu không gặp, Diễm Diễm."

Cơm chiều là chu a di làm, có gà có cá, có tôm có cua, còn xào hảo vài cái xanh mượt thức ăn chay, vô cùng náo nhiệt bãi một bàn lớn.

Thẩm Ý nói: "Làm nhiều như vậy đồ ăn, chúng ta bốn người ăn không hết đi?"

"Ai, người khó được đến một chuyến, đương nhiên muốn phong phú một chút." Thẩm Bình cười nói, "Người nếm thử nhìn, người chu a di tay nghề rất không sai."

"Đều là đồ ăn gia đình bình thường, không biết người có ăn hay không được quán." Chu a di cũng cười, "Ta vốn là tưởng nói ra ăn. Người không như thế nào đến Bắc Kinh chơi quá, đương nhiên muốn dẫn người đi ăn ăn Bắc Kinh đặc sắc thực vật, giống vịt nướng a gì gì đó, nhưng người ba ba nói nữ nhi về nhà, đệ một bữa cơm đương nhiên muốn ở nhà ăn. Ta suy nghĩ cũng là."

Thẩm Diễm ăn cánh gà nghe đến thế, tò mò hỏi: "Tỷ tỷ về sau muốn cùng chúng ta cùng nhau trụ sao?"

"Tỷ tỷ lần này là tới dự thi. Chờ thi đậu, về sau đến Bắc Kinh lên đại học, liền sẽ thường về nhà ở." Chu Tú Quân nói, "Diễm Diễm người biết không, tỷ tỷ là đến khảo Bắc Đại, chính là ba ba mẹ mẹ mang người đi thăm quan quá cái kia Bắc Đại, có phải hay không đặc biệt lợi hại a? Người muốn nhiều cùng tỷ tỷ học, về sau trưởng thành, không cầu người cũng thi đậu Bắc Đại, có thể thượng một cái không sai đại học, mẹ mẹ liền biết đủ!"

Thẩm Diễm tuổi tác mặc dù tiểu, nhưng rõ ràng đã biết Bắc Đại là cái gì lợi hại tồn tại, chớp mắt to, phi thường kinh ngạc mà nhìn hướng Thẩm

Ý.

Thẩm Ý không biết nói cái gì, đành phải miễn cưỡng một cười.

Chu a di đại khái là nói có chút kích động, bỗng nhiên cấp Thẩm Ý gấp cái đồ ăn, "Đến, ăn cái cà."

Thẩm Ý không ăn cà, theo bản năng muốn cự tuyệt, nhưng mà chu a di động tác quá nhanh, nàng bát một tránh né, cà lạch cạch một tiếng rơi xuống đất.

Thẩm Ý cứng đờ, chỉ cảm thấy này trường hợp phảng phất chính mình cố ý không cho chu a di gương mặt, cũng không dám nhìn tới ba ba sắc mặt, khom lưng liền tưởng nhặt lên. Ai biết chu a di cũng xoay người lại nhặt, hai người đầu đụng vào cùng nhau, hỗn loạn trung Thẩm Ý cánh tay đảo qua, cư nhiên cầm chén quét đến trên đất.

"Loảng xoảng đương" một tiếng giòn vang, bát suýt thành tam cánh, chấn được đại gia đều là sửng sốt.

Vẫn là chu a di trước hết kịp phản ứng, "Trách ta trách ta, cũng không có hỏi hỏi hài tử thích ăn cái gì. Các người tiếp tục ăn, ta tới thu thập."

Nàng trước khom lưng đem toái bát nhặt lên, lại dùng khăn giấy cách nhặt lên cà, ném tới phòng bếp thùng rác trong.

Thẩm Ý không có thử lại đồ giúp đỡ, nàng ngồi ở chỗ kia, nắm bắt chiếc đĩa, bỗng nhiên đã cảm thấy liên tay chân cũng không biết như thế nào sắp đặt.

Cơm chiều qua đi, Thẩm Ý nói nàng muốn đi trường học.

Thẩm Bình có chút kinh ngạc, "Như vậy khoái sao? Ta còn tưởng rằng người muốn ở một đêm thượng."

Chu a di ngược lại là tương đối lý giải, "Ngày mai chính là chính thức tập huấn ngày, đêm nay trước tiên đi qua cũng hảo, ta phỏng chừng cái khác đồng học cũng đều là hôm nay đến."

Thẩm Bình ngẫm lại cũng là, đành phải nói: "Người trước tiên một ngày đến thì tốt rồi, hôm nay ba ba còn có thể bồi cùng người. Tính, kia người chờ ta một chút, ta lái xe đưa người."

Thẩm Ý lần này không có cự tuyệt, nhưng đi trước Thẩm Bình còn có một việc. Thẩm Điềm mỗi ngày chín giờ đúng giờ đi ngủ, Thẩm Bình nếu tại gia, nhất định cấp cho nàng giảng ngủ trước cố sự, nếu không tiêu cô nương liền sẽ đại náo.

Đồng hồ treo trên tường đát đát đát mà vang, Thẩm Ý ngồi ở sofa thượng đẳng trong chốc lát, bỗng nhiên đứng dậy, chậm rãi đi tới thứ ngọa bên ngoài.

Từ vi hợp cửa phòng, có thể nhìn đến bên trong mở một ngọn đèn nhỏ, Thẩm Điềm bọc chăn nằm ở trên giường, trong ngực còn ôm một cái vẹt Donald búp bê, đã có điểm mơ mơ màng màng. Thẩm Bình ngồi ở bên cửa sổ, mượn đầu giường ánh đèn, đang tại cho nàng nhỏ giọng đọc một bản đồng thoại thư.

Tại trừ phòng truyền đến ào ào tiếng nước, là chu a di tại rửa chén.

Mụ mụ tại phòng bếp thu thập bát đĩa, ba ba tại phòng ngủ cấp nữ nhi giảng ngủ trước cố sự, Thẩm Ý trong thoáng chốc cảm thấy một màn này giống như rất thoải mái, cẩn thận hồi ức mới nhớ tới, rất nhiều năm trước, ba ba mụ mụ còn không có tách ra khi, chính mình mỗi đêm cũng là như vậy oa tại ba ba trong ngực, nghe nàng nói cho hẳn cố sự.

Nàng quay đầu, đánh giá bốn phía.

Thẩm Ý biết Thẩm Bình đến Bắc Kinh sau dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng, từ nghiệp vụ viên làm khởi, trải qua nhiều năm như vậy tích lũy, hiện tại có một cái không lớn không nhỏ quảng cáo công ty, còn tại Bắc Kinh mua phòng, tại bắc phiêu bộ tộc trong xem như có chút thành tựu.

Nàng nhìn cái này phòng ở, hai thất hai thính, không đại, cũng rất ấm áp. Bức màn là thanh lịch màu kem phối hợp Thu Hương lục, trên bàn trà dùng thanh thủy cung hoa tươi, nhìn ra sẽ thường xuyên đổi mới, vài cái Disney con rối búp bê đặt tại sofa thượng.

Mỗi một chỗ đều thể hiện xuất nữ chủ nhân ở bên trong dụng tâm, cùng với gia đình thành viên tồn tại dấu vết.

Đây là nàng ba ba gia, không là nàng gia. Tuy rằng bọn họ ngôn ngữ gian đều tại cường điệu, nàng cũng là nơi này một phần tử, nhưng nàng trong lòng biết không là. Nàng ở trong này nơi chốn câu nệ, có lẽ chính là minh bạch điểm này, nàng mới có thể chờ đến ngày cuối cùng mới đến Bắc Kinh.

Nàng chỉ là một cái vô ý xâm nhập ngoại nhân.

Trên đường trở về hai người đều không nói lời nào, lần này mùa đông doanh học sinh cũng không ở tại Bắc Đại giáo nội, mà là ở tại đối diện bắc bưu hội nghị trung tâm. Thẩm Bình đem Thẩm Ý đưa đến khách sạn ngoại, nàng xách hành lý xuống xe, Thẩm Bình lại bỗng nhiên nói: "Ý Ý, mấy ngày nay ngươi muốn cuộc thi, ba ba liền không quấy rầy ngươi, nhưng là chờ ngươi khảo hoàn, chúng ta lại cùng nhau ăn một bữa cơm hảo sao? Lúc này đây đi ra ngoài ăn, ba ba mang ngươi đi Toàn Tụ Đức ăn vịt nướng."

Thẩm Ý vốn là muốn nói, cao tam thời gian khẩn, nàng đã thi xong liền tính toán lập tức trở về trường học, vừa nhắc đầu lại nhìn đến nam nhân vẻ mặt.

Bên trong xe mỏng manh ánh đèn trong, hân tiểu tâm mà nhìn hân, trong mắt có mơ hồ thăm dò, tựa hồ lo lắng nàng cự tuyệt, cũng biết nàng khả năng sẽ cự tuyệt. Nàng tưởng khởi khi còn bé mỗi lần ba ba chọc chính mình sinh khí, tổng là thật cẩn thận lại đây lấy lòng cầu hòa, khi đó hân liền là như vậy biểu tình.

Nàng bỗng nhiên có loại muốn khóc xúc động, mạnh mẽ nhịn xuống, gật đầu nói: "Hảo, chờ ta khảo hoàn, chúng ta lại cùng nhau ăn cơm."

Thẩm Bình lái xe sau khi rời đi, Thẩm Ý kéo rương hành lý nhưng không có lập tức tiến khách sạn, mà là thuận theo ban đêm lối đi bộ mạn vô mục đích mà đi tới. 12 nguyệt Bắc Phong quất tại mặt thượng giống dao nhỏ, nàng cũng không biết chính mình đang tìm cái gì, thẳng đến ngẫu một quay đầu, một khối cực đại tấm biển đưng tiến tầm mắt.

Bắc Kinh đại học.

Khí phái cổ điển đại môn, hai tôn sư tử bằng đá hùng cứ tả hữu, tại trong bóng đêm phảng phất trấn thủ thần thú, chính trung ương tấm biển thượng, dùng kim sắc chữ to viết "Bắc Kinh đại học" tứ cái chữ to.

Đây là Bắc Đại cửa chính, cũng là nàng mộng tưởng rồi lâu như vậy cao nhất học phủ.

Thẩm Ý nhìn tấm biển, trong đầu lại hiện lên rất nhiều năm trước hình ảnh. Chưa danh ven hồ, nam nhân ôm tuổi nhỏ tiểu nữ hài, cười nói: "Ý Ý thích Bắc Đại sao? Thích nói, về sau nỗ lực học tập, khảo tới nơi này lên đại học đi! Ba ba năm đó muốn thi đều không thi đậu ni, Ý Ý nhất định so ba ba cường!"

Tiểu nữ hài ôm hân cổ, kinh ngạc mà mở to hai mắt, "Ba ba cũng tưởng tới nơi này đến trường sao? Người như vậy thông minh đều không có thi đậu? Hảo, kia ta quyết định! Ta về sau nhất định muốn khảo tới nơi này!"

Đến lúc đó, ta liền mang lên ba ba cùng nhau, người là có thể đến đến trường nha!"

Đồng ngôn trĩ ngữ, đậu được nam nhân cười ha ha, hết thầy phảng phất liền phát sinh tại ngày hôm qua.

Kia là nàng tám tuổi kia năm, làm đưa nàng quà sinh nhật, phụ mẫu cùng nhau mang nàng đến Bắc Kinh chơi, ngày cuối cùng thăm quan Bắc Đại.

Nhưng đồng thời, đó cũng là ba ba bồi nàng quá cuối cùng một cái sinh nhật.

Kia năm mùa thu, hắc Hòa mù mù liền chính thức làm thỏa đáng ly hôn thủ tục, hắc rời đi Gia Châu, một mình đi Bắc Kinh.

Nàng biết hết thầy đều là chính mình chấp niệm, chính là nhiều năm như vậy, nàng chỉ cần vừa nghĩ tới ba ba, liền sẽ tưởng khởi này một ngày sự.

Nàng hy vọng chính mình có thể làm đến, hy vọng có một ngày chính mình thật sự lấy đến Bắc Đại thông Tri Thư, đến lúc đó, nàng là có thể nói cho hắc biết, cùng hắc ước định, nàng một ngày cũng không có quên quá.

Thẩm Ý không biết ở nơi đó trạm bao lâu, thẳng đến rốt cục khiêng không ngừng Bắc Phong giá lạnh, lại kéo hành lý trở về đi.

Này một ngày thật sự quá mức dày vò, nàng giờ phút này chỉ cảm thấy sức cùng lực kiệt, nghĩ đến bởi vì cự tuyệt tiếp cơ lão sư, trong chốc lát còn không biết nên như thế nào báo danh, lại muốn chờ bao lâu tài năng vào ở chính mình gian phòng, càng là đau đầu muốn nứt ra.

Đang lúc nàng liên nhắc chân khí lực đều không có khi, cũng rốt cục đi tới cửa khách sạn, lại bỗng nhiên sững sốt.

Chỉ thấy tối đen màn đêm hạ, khách sạn đại lâu lại ngọn đèn dầu huy hoàng, trong suốt trong sáng cửa thủy tinh trong, ấm màu vàng quang huỳnh huỳnh chiếu sáng lên tiền thính. Phảng phất là lấy hàng vạn hàng nghìn Tinh Huy làm tô điểm, một cái cao cao gầy teo nam hài liền đứng ở này rực rỡ ngọn đèn dầu trung, thân xuyên màu đen áo lông, sơ đậm mặt thượng không có quá nhiều biểu tình.

Sau đó hắn quay đầu lại, thấy được Thẩm Ý.

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 38 : 38

"Tổng Hàng? Người như thế nào ở chỗ này?" Thẩm Ý hỏi.

Cùng Bắc Đại bất đồng, Thanh Hoa lúc này đây tham gia mùa đông doanh học sinh đều an bài ở tại giáo nội học sinh ký túc xá, đã trễ thế này hân cư nhiên còn chạy đi, là có chuyện gì không?

Tổng Hàng tay cầm ở trong túi, chậm rãi đến gần, hân không trả lời, mà là hỏi: "Người hiện tại mới trở về?"

"Ân. . ." Thẩm Ý có chút không được tự nhiên, bởi vì lo lắng hân truy vấn chính mình đi đâu vậy.

Hảo tại Tổng Hàng không có lại nói cái gì, mà là tiếp quá nàng rường hành lý. Hai người hướng khách sạn đi, Thẩm Ý tò mò nhìn hân, "Vậy còn người? Thanh Hoa gác cổng hân là đỉnh nghiêm đi, người hiện tại đi ra, cẩn thận trong chốc lát vào không được."

Bọn họ liên chính thức học sinh đều không là, chính là tới dự thi, hay là cần phải thủ quy củ một chút đi?

"Ta chờ người." Tổng Hàng thản nhiên nói.

"Chờ. . . Ai a?"

Lời còn chưa dứt, đại đường trong đi ra hai cái người, một nam một nữ, thoát nhìn cùng bọn họ không sai biệt lắm đại. Bọn họ hân là một đôi

tình lữ, tay nắm, tuy rằng không nói gì, nhưng khoe mắt đuôi lông mày đều tràn ngập khó rời khó bỏ.

Nam sinh kia cùng bạn gái nị oai trong chốc lát, quay đầu vừa thấy được Tống Hàng liền nói: "Biệt thúc dục biệt thúc dục, ta lập tức đi."

"Người còn không tưởng đi cũng không quan hệ, chúng ta lưỡng có thể ở chỗ này khai cái phòng. Dù sao chậm một chút nữa, đi vào trường học, cũng không thể quay về ký túc xá."

Nam sinh biết Tống Hàng tại châm chọc chính mình, bởi vì đũa lý cũng không dám tranh luận, lại chợt thấy bên cạnh hắc Thẩm Ý, "Vị này chính là?"

Tống Hàng: "Ta đồng học, lần này đến Bắc Đại cuộc thi."

Nam sinh sửng sốt, tầm mắt rơi xuống Tống Hàng thay nàng lôi kéo hành lý tay, bưng tỉnh đại ngộ, "Hợp người ở chỗ này cũng có người muốn nhìn, kia còn giả bộ một bộ bồi ta tới bộ đáng làm chi? Còn lừa ta một bữa cơm, không khỏi quá mức âm hiểm!"

Tống Hàng hừ nhẹ một tiếng, không phản ứng hắc.

Thẩm Ý lúc này cũng đoán được, nam sinh này hắc là cũng là lần này tham gia Thanh Hoa mùa đông doanh học sinh, không biết cái gì nguyên nhân cùng Tống Hàng nhận thức. Bên cạnh nữ sinh là hắc bạn gái, tới tham gia Bắc Đại, hắc tưởng nhìn bạn gái, lại không dám một mình một mình xuất giáo, cho nên chập chờn thượng Tống Hàng cùng nhau.

Nàng cảm thấy có tất yếu giải thích một chút, "Các người hảo, ta kêu Thẩm Ý, là Tống Hàng cùng bạn đồng học. Ta cũng không nghĩ tới hắc ở chỗ này, vừa rồi tại cửa ngẫu nhiên đụng thượng. . ."

Ý ngoài lời, hai chúng ta quan hệ theo các người có thể không giống nhau.

Nữ sinh phải sạch ý đồ quá mức rõ ràng, Tống Hàng nâng mâu, ngăm nàng một mắt.

"Thẩm Ý, người chính là Thẩm Ý?" Vẫn luôn không nói chuyện nữ sinh bỗng nhiên mở miệng.

Thẩm Ý nghi hoặc, "Người là?"

Nữ sinh hướng nàng mỉm cười, đại đại phương mới nói: "Ta kêu Tạ Mạn Đình, là người bạn cùng phòng. Ta báo danh thời điểm nhìn đến người tên."

Thẩm Ý không nghĩ tới lại ở chỗ này trước gặp được bạn cùng phòng, có chút ngoài ý muốn cùng nàng nắm tay.

"Oa nga." Nam sinh kia thối thanh huyết sáo, đụng đụng Tống Hàng vai, ý có điều chỉ, "Chúng ta như vậy có Duyên Phận a?"

Thẩm Ý không kịp phân tích hẳn là ám chỉ cái gì, Tạ Mạn Đình đã kéo chặt nàng cánh tay, cười mỉm đạo: "Đi hai người các người, nhanh đi về đi. Biệt trong chốc lát thật vào không được, lại không mang giấy căn cước, chúng ta gian phòng là sẽ không cung cấp các người nằm dưới đất."

Đơn giản đăng ký sau, Thẩm Ý bị Tạ Mạn Đình mang về phòng của các nàng gian.

Ở trên đường nàng nói cho Thẩm Ý, cái khác học sinh quả nhiên cũng đã đến tề, tổng cộng hai trăm chín mươi sáu cá nhân, toàn bộ dính tiêu gian, hai người một gian, hiện tại toàn bộ khách sạn trụ đầy tới dự thi học sinh.

Hội nghị trung tâm nội bộ trang hoàng phong cách thiên trung thức, khách phòng cũng không sai biệt lắm, Thẩm Ý đi vào sau phát hiện dựa vào hành lang giường đã bị Tạ Mạn Đình chiếm, vì thế tự nhiên mà ngủ thẳng tới bên cửa sổ.

Đơn giản thu thập hạ sau, nàng ngồi ở mềm mại nệm thượng, quanh thân tràn ngập một loại đại chiến sau đó mỗi một. Vốn là đều tưởng trực tiếp ngã quỵ ngủ hạ, điện thoại di động lại bỗng nhiên tại trong bao chấn động, nàng đột ngột nhớ tới một sự kiện, vội vàng đem di động phiên đi ra vừa thấy.

"Người đến khách sạn sao?"

Là Tiểu Nhượng phát tin tức.

Lễ Giáng Sinh ngày hôm sau, Tiểu Nhượng ban ngày đến thượng khóa sau đó, tự học buổi tối còn không kết thúc liền trước tiên đi rồi. Thẩm Ý biết hẳn mua đêm đó vé máy bay phi Vân Nam, ngày hôm sau phải trở về tổ tiếp tục quay phim. Nhưng hẳn rời đi ngày, hai người vẫn là tại tiếp tục liên lạc, mà còn so trước càng thêm thường xuyên chặt chẽ.

Thẩm Ý bởi vì muốn chuẩn bị mùa đông doanh, tương đối phân không xuất tâm, cho nên đại đa số thời điểm đều là Tiểu Nhượng chủ động tìm nàng. Bất quá hẳn thời gian cũng có hạn, 1 đầu tháng 《 trường sinh 》 đoàn phim kết thúc Vân Nam ngoại cảnh, liên tục chiến đấu ở các chiến trường giống sơn điện ảnh và truyền hình thành, Tiểu Nhượng nghệ khảo lão sư cũng tái xuất giang hồ, cùng qua bên kia một đối một phụ đạo. Hai người mỗi ngày nói nhiều nhất chính là học tập có nhiều bận rộn nhiều vất vả, hơn nữa Tiểu Nhượng phụ lục rất nhiều còn phải công tác, vất vả trình độ càng là phiên bội. Thẩm Ý đau lòng rất nhiều, lại nhịn không được âm thầm may mắn, chính mình tốt xấu chỉ dùng học tập, không cần mỗi ngày bị điều đứng lên đánh. Tiểu Nhượng sau lại được biết nàng loại tâm tính này, khí được ở bên kia hô to nàng vô tình vô nghĩa.

Đương nhiên, hân cũng biết Thẩm Ý mấy ngày nay muốn tới Bắc Kinh, trừ bỏ trước tiên dặn dò một ít về thời tiết chú ý hạng mục công việc, còn muốn cầu nàng đến cùng hân báo Bình An. Thẩm Ý xuống phi cơ sau phát rồi tin tức cho hân, sau lại nhìn thấy ba ba, tâm tình rất phức tạp cũng liền đem cái này sự cấp quên.

Nàng hồi đạo: "Ta đến khách sạn."

Tiểu Nhượng hồi được rất khoái, "Hiện tại? Trễ như thế sao?"

"Ân, trung gian đi ăn cái cơm chiều." Thẩm Ý không muốn nhiều lời, chuyển hướng đề tài, "Người sao, kết thúc công việc sao?"

"Không có, sớm ni. Đêm nay chụp đại dạ, ta trung tràng nghỉ ngơi, tại chờ bọn hân điều quang."

Chụp đại dạ a, đây chẳng phải là lại muốn ngao suốt đêm.

Thẩm Ý căn căn môi. Nàng cảm thấy chính mình đêm nay cảm xúc đặc biệt yếu ớt, ở bên ngoài khi còn có thể mạnh mẽ nhẫn nại, hiện tại nhìn đến hân nói, trước mắt hiện lên hân mặt, bỗng nhiên liền có một cổ mãnh liệt xúc động.

Muốn gặp đến hân, tưởng hân có thể xuất hiện ở trước mặt mình. . .

"Người cái này diễn, muốn chụp tới khi nào a?"

Nàng không khống chế được, vẫn là hỏi ra khỏi miệng. Trải qua kỷ niệm ngày thành lập trường lần đó, Tiểu Nhượng hơi khô thê tre trước tuyệt đối không có khả năng lại về trường học, bọn họ tưởng gặp lại, như thế nào đều phải đợi này bộ diễn chụp hoàn.

"Hai tháng sơ đi. Ta hợp đồng ký 90 thiên, đến lúc đó không chụp hoàn đuổi cũng phải đuổi hoàn, mặt sau còn có cái khác công tác, không

thể đựng."

Hai tháng sơ, kia liền còn có đại nửa tháng, hơn nữa có cái khác công tác nói, hơ khô thể tre cũng không nhất định về trường học. Thăm Ý chỉ cảm thấy một trái tim nặng nề rớt xuống đi, sau này một ngưỡng, nằm ngã xuống giường.

Tiểu Nhượng lại phát rồi mấy cái tin tức lại đây, nàng đều không có nhìn, thẳng đến bên kia rốt cục không chịu nổi. Điện thoại di động lần thứ hai chấn động, cũng là hấn trực tiếp gọi điện thoại lại đây.

Trung gian có thứ nói chuyện phiếm khi, Tiểu Nhượng hỏi điện thoại di động của nàng dãy số, nhưng đây là hấn lần đầu tiên gọi điện thoại cho nàng. Thăm Ý chần chờ một cái chớp mắt tiếp đứng lên, nghe được thanh âm quen thuộc, "Làm sao vậy, làm chi không để ý tới ta?"

Thăm Ý nghiêng người, thấu qua nửa trong suốt bức màn nhìn bên ngoài bầu trời đêm, "Người lại nói gì đó?"

"Người không nhìn a? Cũng không có gì, ta chính là hỏi người, như thế nào đột nhiên hỏi thăm ta hơ khô thể tre thời gian, có chuyện gì không?"

"Không có gì sự, tùy tiện hỏi thăm."

"Thật sự?"

"Thật sự."

Hấn truy vấn không ngừng, Thăm Ý có chút phiền, câu nói sau cùng cơ hồ là bị tức giận nói ra, có thể nói hoàn lại không biết chính mình tại sinh khí cái gì.

Tiểu Nhượng không trở lại, nàng lại có có tư cách gì sinh khí. . .

Tiểu Nhượng thở dài, "Như vậy a. Ta còn tưởng rằng người muốn gặp ta, muốn nói lần này hồi Bắc Kinh, chúng ta thấy một mặt ni. . ."

Thẩm Ý sững sốt, cơ hồ không thể tin được chính mình lỗ tai, "Người nói cái gì? Người muốn hồi Bắc Kinh? Cái gì thời điểm?"

"Liên mấy ngày nay." Tiểu Nhượng nói, "Hồi tới tham gia vài cái trao giải lễ, giả đều thỉnh hảo. Ai, người có phải hay không một chút đều không chú ý ta, trên mạng hẳn là sớm đã có danh sách lưu đi ra ngoài."

Câu nói sau cùng mang điểm u oán, tựa hồ tại ở trong lòng ghen thật lâu.

Phải không? Nàng không biết a. Gần nhất phụ lục, nàng đều tiểu nửa tháng không đăng quá Weibo.

Bất quá hiện tại không rảnh tưởng cái này, Thẩm Ý trong đầu chỉ có một suy nghĩ, hẳn muốn hồi Bắc Kinh, ngay tại mấy ngày nay.

Cho nên, nàng rất khoái là có thể tái kiến hẳn.

Khóe miệng nhin không được nhắc tới, lại chợt thấy buồng vệ sinh môn đẩy ra, Tạ Mạn Đình rửa mặt hoàn từ bên trong đi ra. Nàng vội nói: "Ta muốn nghỉ ngơi, không thêm nghe người nói nữa."

Nữ sinh hỏi xong liền chạy, Tiểu Nhượng cũng không cùng nàng so đo, "Hảo, cuộc thi thêm du (cố gắng). Ta chờ tin tức tốt của người."

Thẩm Ý nhếch môi, "Ân, ta sẽ thêm du (cố gắng)."

Cúp điện thoại, nàng tựa vào đầu giường, còn nhin không được muốn cười xúc động. Tạ Mạn Đình hiếu kỳ nói: "Người tại cùng Tổng Hàng gọi điện thoại sao?"

Thẩm Ý không rõ nàng sao lại như vậy hỏi, "Không có a. Cùng một cái, bằng hữu. . ."

Bằng hữu.

Tạ Mạn Đình nhướn mày, cười thành như vậy, cái này bằng hữu thoát nhìn rất không đồng nhất bàn nga.

Bởi vì trước một đêm đến muộn, sáng ngày thứ hai, Thẩm Ý rất cực nhìn thấy lần này mùa đông doanh các học sinh.

Bình thường dùng để thưởng giảng bài cầu thang trong phòng học, tràn đầy ngời mấy trăm cá nhân, Thẩm Ý đi vào thời điểm lão sư còn không có đến, đồng học nhóm đang tại từng người nói chuyện phiếm, nhìn thấy lại có tân nhân đến, vẫn là ngày hôm qua chưa thấy qua gương mặt, rất nhiều người đều đầu đến tò mò tầm mắt.

Thẩm Ý đón nhận mọi người nhìn chăm chú, nghĩ vậy chút chính là từ toàn quốc các nơi chọn lựa xuất đại lão, nhất thời da đầu có chút run lên.

Tạ Mạn Đình rõ ràng chỉ so nàng sớm đến nửa ngày, lại như là đã như cá gặp nước, vừa đi vừa cho nàng giới thiệu, "Bên kia cái kia tóc dài nữ sinh là ha tam trung, cái kia nam sinh là Bắc Kinh tứ trung, kia hai cái một cái là trường quận, một cái là Nhã Lễ, còn có cái kia, Hạ Môn nhất trung. Đến nỗi ta, ta là Thanh Đảo nhị trung. Người sao?"

Thẩm Ý nghe xong một trường xuyên như sấm bên tai cao trung tên, gật gật đầu, nói: "Gia Châu thất trung."

Tạ Mạn Đình đương nhiên cũng nghe quá Gia Châu thất trung, vỗ tay một cái, "Đối, người xem ta này đầu óc. Người là Tổng Hàng đồng học, đương nhiên cũng là Gia Châu thất trung."

Thẩm Ý đã biết Tạ Mạn Đình bạn trai từng bằng cùng nàng nhất dạng đều là Thanh Đảo nhị trung, đồng thời, từng bằng cũng là nhị trung áo số tuyển thủ, cùng Tổng Hàng là tại trận đấu khi nhận thức, không nghĩ tới lần này mùa đông doanh lại đụng vào cùng nhau.

Hai người tìm cái chỗ trống ngồi xuống, Tạ Mạn Đình nói: "Ta cho rằng mùa đông doanh so trại hè cạnh tranh tiểu một chút ni, không nghĩ tới tới người đều thật là lợi hại, người biết không? Còn có một cái toàn quốc thập giai tiểu tác gia ni."

Có thể tới tham gia mùa đông doanh, hoặc nhiều hoặc ít đều có một chút thi đua thành tích, Thẩm Ý là ngữ văn báo cốc viết văn đại tái quốc gia nhất đẳng thưởng, còn có toàn quốc học sinh trung học tiếng Anh năng lực thi đua quốc gia nhất đẳng thưởng, nhưng là liên cũng chỉ như vậy, nàng tại thi đua thượng hoa công phu không tính rất nhiều. Đến nỗi cái kia thập giai tiểu tác gia, nàng cao nhị thời điểm cũng nghĩ quá muốn bình chọn, nhưng độ khó khăn rất đại, yêu cầu tài liệu rất nhiều, nàng thật sự trừu không xuất không. Chu Tĩnh Thư ngược lại là có một cái đề danh, lúc ấy đã muốn nàng nửa cái mạng, không nghĩ tới lần này có thể ở trong này nhìn thấy một cái thu thưởng.

Bất quá Tạ Mạn Đình nếu nói đến ai khác lợi hại cũng coi như hết, nàng mới vừa nghe bọn hắn nói chuyện phiếm đã biết, Tạ Mạn Đình là bọn họ trường học bắt chước liên hiệp quốc thành viên, còn dẫn dắt trường học lấy được quốc tế học sinh trung học Hoa Ngữ thi biện luận kim bài. Hơn nữa nàng khẩu ngữ tương đương hảo, Thẩm Ý lần đầu tiên nghe được nàng tiếng Anh phát ngôn khi, thật sự nhin không được ở trong lòng tưởng, Tiểu Nhượng, ta nhìn thấy người tỷ muội!

Nghĩ vậy chút người chính là chính mình lần này đối thủ, Thẩm Ý cảm giác đầu vai phảng phất có hai tòa núi lớn nặng nề áp chế đến, rốt cục đối lúc này đây cuộc thi có tối chân thành khẩn trương.

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 39 : 39

Thấm Ý vượt qua từ trước tới nay áp lực lớn nhất ba ngày.

Ngày đầu tiên sở hữu người tập hợp sau, trường học tổ chức bọn họ thăm quan Bắc Đại. Thấm Ý lần trước tới là mùa xuân, lần này đổi thành mùa đông, tao nhã dân quốc kiến trúc, hiện đại hoá cao lầu đều đứng sừng sững ở trong gió rét, chưa danh hồ càng là sớm đã kết băng, rất nhiều học sinh tại mặt trên trượt băng, vui cười đùa giỡn, không sợ giá lạnh, tràn ngập bông bột sinh cơ.

Hành tẩu ở trong này, người sẽ chân thành mà cảm nhận được, này liền là chúng ta quốc gia cao nhất học phủ. Người chứng kiến đến mỗi một tròng phòng ở đều có cố sự, mỗi một cái không thu hút góc đều khả năng sẽ phát hiện những cái đó từng tại sách giáo khoa thượng xuất hiện dân quốc các đại sư lưu xuống dấu vết.

Không chỗ không tại dày nặng lịch sử cùng nội tình.

Đồng hành trong đám bạn học rất nhiều cũng là lần đầu tiên tới Bắc Đại, đều rất hưng phấn, Thấm Ý nhưng không có rất đa tâm tình. Bắc Đại mười năm gian có hứa nhiều biến quá, nhưng chủ thể kết cấu cùng kiến trúc vẫn là cùng năm đó nhất dạng, này một đường thăm quan lại đây, tổng là nhượng nàng nhin không được tưởng khởi mười năm trước, ba ba mang chính mình tới cảnh tượng.

Hảo tại đại gia cũng đều minh bạch, thăm quan là thứ yếu, chân chính trọng yếu vẫn là cuộc thi.

Dựa theo an bài, 18 hào báo danh, vườn trường văn hóa thể nghiệm, 19 hào cùng 20 hào thì phân biệt tiến hành thi viết trộn bột thử. Buổi tối tại nhà ăn ăn cơm khi, Tạ Mạn Đình nhìn không được cùng Thẩm Ý thảo luận khởi ngày mai khả năng sẽ xuất đề mục.

Thẩm Ý căn chiếc đĩa, "Ta học tử tham gia quá thượng một giới trại hè, nàng là khảo cổ doanh, gặp được đề cho nàng khắc sâu ấn tượng đề mục là, thỉnh giải thích một chút 'Thượng thiện nhược thủy' trong 'Thủy' là cái gì. . ."

Tạ Mạn Đình đánh cái rùng mình, "Có thể tưởng tượng. Loại này cuộc thi xuất đề phong cách cùng tự chiêu không sai biệt lắm, đều là một ít rất thần kinh rất biến thái đề. Ta có cái quốc tế quan hệ doanh học trưởng cũng đã nói với ta, hẳn lúc ấy phỏng vấn khi bị hỏi đối đương thời Trung Đông quan hệ cái nhìn, đây đã là bọn họ một lần kia bình thường nhất đề mục."

Bên cạnh vài cái đồng dạng là mùa đông doanh nữ sinh ăn xong cơm vừa mới đi ngang qua, nghe được các nàng đang nói cái này, lập tức để sát vào gia nhập, "Các người đang nói chuyện đề mục a? Như thế nào có thể thiếu tối kinh điển cái kia ni, 'Người cho rằng nắp giếng hẳn là viên, vẫn là phương?' ta lần đầu tiên nghe được khi tâm nói người có thể lộng chết ta đi!"

"Còn có còn có, lão tử cùng Khổng Tử đánh nhau, người sẽ giúp ai?"

Cái kia Nhã Lễ nữ sinh lập tức nhắc tay, "Cái này ta sẽ! Giúp lão tử!"

"Vì cái gì?" Đại gia trầm miệng một lời.

Nữ sinh lý trực khí tráng đạo: "Đương nhiên là bởi vì Khổng Tử nho gia văn hóa ghét chết!"

Mọi người cười vang, ha tam trung nữ sinh nói: "Người có loại! Nếu đến lúc đó người dám như vậy cùng lão sư nói, ta liền phục người!"

Nữ sinh le lưỡi, rất rõ ràng chỉ dám quá quá miệng ngiên.

Như vậy náo loạn trong chốc lát, có cái đến tự thái châu trung học nữ sinh thở dài, "Kỳ thật loại này đều tính hảo, ít nhất có thể nói bừa. Ta có cái học tử tham gia quá mỗi một năm mùa hè triết học doanh, phỏng vấn đề mục các người tuyệt đối không thể tưởng được. Nàng đi vào đi, phỏng vấn lão sư lấy một quyển sách hỏi nàng, người xem qua quyển sách này sao? Ta học tử không xem qua."

Nàng nói tới đây hí kịch tính mà dừng lại, đại gia nhất thời treo cao tâm truy vấn: "Sau đó ni?"

Nữ sinh nhún nhún vai, "Sau đó, liền lương lương."

Dựa vào! Đây cũng quá tàn nhẫn!

Có thể bị tuyển đến nơi đây, đều là bạn cùng lứa tuổi trung người nổi bật, nhìn lẫn nhau khi khó tránh khỏi có một chút học bá cùng học bá chí lớn gặp nhau. Hơn nữa tuy rằng đại gia là đối thủ, nhưng bởi vì muốn đối mặt địch nhân quá mức đáng sợ, ngược lại sinh ra một loại tổ chức thành đoàn thể đánh quái thú bí tráng cảm, nhượng về điểm này cạnh tranh cảm cũng không rõ ràng.

Ha tam trung nữ sinh vỗ vỗ Thẩm Ý cùng Tạ Mạn Đình bả vai, "Chúc các người vận may, cũng chúc chúng ta vận may. Chúng ta đại gia, tự cầu nhiều phúc đi. . ."

Tối hôm đó, Thẩm Ý mất ngủ.

Đại khái là nhìn thấy nhiều như vậy ưu tú đối thủ, nàng bắt đầu chân chính hoài nghi mình. Từ năm rồi đề mục liền có thể nhìn ra, xuất đề lão sư ý nghĩ thiên mã hành không, khảo cái gì đều có khả năng, nhìn chính là người tri thức mặt có đủ hay không quảng, ứng biến năng lực có đủ hay

không cường, nhưng này lưỡng dạng cho dù người đều có, còn muốn nhìn người có phải hay không đầy đủ may mắn.

Nếu giống cái kia triết học doanh học tử như vậy, đừng thượng chính mình không hề chuẩn bị, thời gian dài như vậy vất vả liền toàn uổng phí.

Thẩm Ý chưa bao giờ cảm thấy chính mình chính là may mắn cái kia, mà nếu muốn so khóa ngoại tri thức uyên bác, nơi này chỉ sợ tuyệt đại đa số người đều so nàng muốn cường. Nàng cho tới nay chính là buồn đầu đọc sách, dựa vào thành tích tuyển thượng mùa đông doanh, nhưng không phải là sở hữu người đều là như thế này. Tử như Tạ Mạn Đình, nàng thành tích cũng rất hảo, có thể khóa ngoại thực tiễn càng ưu tú, nàng còn chạy đi nước ngoài tham gia quá tiếng Anh thi biện luận, luận kiến thức rộng rãi, khẳng định so liên quốc đô không xuất quá chính mình lợi hại rất nhiều. . .

Cứ như vậy mơ mơ màng màng, nàng cũng không biết chính mình cái gì thời điểm ngủ, chờ sáng ngày thứ hai đứng lên, ánh mắt đều có chút đỏ lên.

Tạ Mạn Đình rửa mặt khi thấy được, hỏi: "Người ngủ không ngon sao?"

Thẩm Ý không ngữ, Tạ Mạn Đình vỗ vỗ nàng bả vai, lý giải đạo: "An nha, ta cũng ngủ không ngon."

Không quản ngủ ngủ không ngon, thử đều được khảo. Buổi chiều hôm nay, Thẩm Ý liền định đỏ lên ánh mắt, bước vào thi viết trường thi.

Trước đại gia thảo luận càng nhiều đều là phỏng vấn đề, nhưng kỳ thật thi viết đề mục cũng không kịp nhiều nhượng, Thẩm Ý tự nhận là trong khoảng thời gian này đã làm đầy đủ chuẩn bị, nhìn đến bài thi khi vẫn là không từ sửng sốt một chút.

Cái này tiếng Anh đọc, từ ngữ cũng quá siêu cường đi, căn bản không hiểu cái gì ý tứ. . . Còn có cái này toán học đề, thật không phải là khoa học tự nhiên tiêu chuẩn sao? Cái này tri thức điểm tuyệt đối là đại học. . . Không không không, này đó đều không là tối tàn nhẫn, này đoạn ngữ văn đọc. . . Đây là Uông Tăng Kỳ văn chương, nàng trước đã từng đọc quá một lần, nhưng bây giờ là tình huống nào, bọn họ cư nhiên tùy cơ trừu rớt trong đó một ít từ ngữ, sau đó nhượng nàng đến lấp chỗ trống? ? ?

Ngữ văn cũng hoàn hình lấp chỗ trống? ? ?

Một đường thử khảo được Thẩm Ý hoài nghi nhân sinh, chờ rốt cục làm xong kia tam đại trường chi chít quyển tử, đi ra trường thi khi còn cảm thấy hoảng hốt.

Bất quá có cái này cảm giác cũng không ngừng nàng một cái, người người mặt thượng đều là một bộ thảm thiết biểu tình, Tạ Mạn Đình càng là từ phía sau một phen ôm lấy nàng, kêu thảm: "Ta chết ta chết ta chết! Ta hảo nhiều cũng không biết, khảo được rồi tinh rồi mù, lần này thật sự chết chắc rồi!"

Thẩm Ý nhắm mắt lại, tâm nói, chẳng lẽ người cho là ta sẽ không có chết sao? !

Bởi vì cảm giác rất không xong, đêm nay Tạ Mạn Đình yêu cầu đi ra ngoài ăn bữa ngon. Ra ngoài trường ăn vặt trong điểm người thanh ồn ào, cá nướng tại thiết bản thượng lộ cốc cốc cốc mạo phao, nàng cùng Thẩm Ý ngồi cùng một chỗ, đối diện là bị bạn gái một cái điện thoại từ cách vách gọi đi ra từng bằng cùng với tiếp khách Tổng Hàng.

Thanh Hoa cuộc thi muốn ngày mai mới bắt đầu, cho nên từng bằng nhìn đến bạn gái biểu tình, kinh hồn táng đảm hỏi: "Thật sự rất khó sao?"

"Đặc biệt khó, Uông Tăng Kỳ kia bài văn chương ta đọc đều không đọc quá, cư nhiên nhượng ta lấp chỗ trống, ta thật sự là sụp đổ. . . Thẩm Ý

ngược lại là đọc quá, bất quá giống như đáp được cũng không tốt lắm. . ."

Là, nàng tuy rằng đọc quá, nhưng cũng chỉ là nhìn một lần, lại không có ngâm nga, làm sao có thể còn nhớ rõ trự? Thật sự điền khi cũng chỉ có thể toàn dựa vào ngữ pháp cùng trực giác.

Vừa rồi hai người đã lên mạng sưu quá nguyên văn, từng người đúng phân nửa, tám lạng nửa cân, ai cũng đừng cười ai.

Đại khái là nhìn hai người rất tang, Tống Hàng nói: "Các người cũng đừng nghĩ rất nhiều. Các người khảo được không hảo, người khác cũng không hảo, ai thua ai thắng còn không nhất định ni."

Hiện tại cũng chỉ có thể nghĩ như vậy, Tạ Mạn Đình thở dài. Hảo tại nàng hưởng tới tự mình điều tiết năng lực không sai, lại tang trong chốc lát liền vầy vầy đầu, làm cho mình tỉnh lại đứng lên, "Không quản, là tốt là xấu đều đã thi xong. Chúng ta vẫn là ăn cơm đi, ta muốn ăn kia khối cá, người cho ta kẹp ~ "

Nàng cùng bạn trai vùng khởi kiêu, từng bằng có chút ngượng ngùng mà ngắm Tống Hàng một mắt, trên tay lại nghe nói mà cho nàng gấp thịt cá, còn cẩn thận mà đem thứ dịch rót.

Thẩm Ý cũng nhìn thiết bản, một đuôi thanh giang cá hồng toàn bộ tiên hương mê người, nàng lại như thế nào cũng đánh không khởi tinh thần.

Thi viết đã kết thúc, xác thực là tốt là xấu cũng đã đã định trước, nhưng ngày mai chính là phỏng vấn. Cùng Thanh Hoa đơn người phỏng vấn bất đồng, Bắc Đại thực hành chính là tổ mặt, năm người một tổ, đồng thời tiến hành. Hôm nay danh sách đã đi ra, nàng cùng Tạ Mạn Đình vừa mới cũng phân đến một tổ.

Thẩm Ý nhìn đến danh sách khi liền trong lòng căng thẳng.

Nàng am hiểu chính là buồn đầu làm đề, đối loại này yêu cầu tại lão sư trước mặt biểu hiện mình hình thức không là rất quen thuộc, nhưng Tạ Mạn Đình rất rõ ràng là tương đương am hiểu. Hơn nữa nàng tiếng Anh khẩu ngữ hoàn hảo, Thẩm Ý cùng nàng phân đến một tổ, bị so đi xuống khả năng tính thật sự rất đại.

Nếu đồng nhất tổ trong lại nhiều đến hai cái biểu hiện được hảo. . .

Trước mắt bỗng nhiên nhoáng lên một cái, là Tổng Hàng dùng công đũa cho nàng gắp một mảnh ngó sen, "Đừng nghĩ, ăn cái gì đi."

Nam sinh đôi mắt đen thùi, có ần ần trấn an.

Tạ Mạn Đình vừa ăn cá một bên xem bọn hắn, khóe miệng không giấu được tươi cười. Thẩm Ý bỗng nhiên có chút không được tự nhiên, nói một câu "Cám ơn", cúi đầu ăn ngó sen.

Người phục vụ vừa mới lại đây giúp bọn hắn đổi trà, nghe được vài cái người nói chuyện tò mò hỏi: "Các người là tới dự thi a? Mùa đông doanh? Bắc Đại vẫn là Thanh Hoa?"

Tạ Mạn Đình: "Hai chúng ta Bắc Đại, hai người bọn họ Thanh Hoa."

Người phục vụ đánh giá một chút trên bàn cơm bốn người, xì một tiếng cười, "Tại sao lại là Thanh Hoa Bắc Đại tổ hợp? Hàng năm đều có thể nhìn thấy mấy đối. Các người chi gian là có cái gì từ trường lẫn nhau hấp dẫn sao?"

Thẩm Ý sửng sốt, sau đó mới hiểu được nàng ý tứ. Bọn họ bốn người như vậy liên hoan, từng bảng cùng Tạ Mạn Đình lại cử chỉ thân mật, người ở bên ngoài nhìn đến thật giống như hai đối tình lữ ước hội dường như. Liên Trần Dao Dao cũng biết, Thanh Hoa nam cùng Bắc Đại nữ là kinh điển CP, người phục vụ ở trong này công tác khẳng định thấy càng nhiều, cho nên sẽ có như vậy trêu chọc.

Cách lượn lơ bạch khí, ánh mắt của nàng cùng Tổng Hàng đùng thượng. Nam sinh ánh mắt phảng phất thảng sáo mặt hồ, bình thản mà trầm tĩnh, nàng lại như là thụ đến cái gì kích thích, có chút hoảng loạn mà né tránh.

Tối hôm đó, Tạ Mạn Đình sớm liền ngủ, Thẩm Ý ngủ trong chốc lát lại cảm thấy bụng có chút khó chịu, còn tưởng rằng là kỳ kinh nguyệt đến, chạy đến buồng vệ sinh vừa thấy lại không có. Nàng ngồi ở bồn cầu thượng, hai tay nâng má ngốc ngốc nhìn gương trong chính mình, cảm thấy nàng trong khoảng thời gian này khả năng thật sự áp lực quá lớn.

Nàng kỳ kinh nguyệt đều hai tháng không có tới, này trong lúc có nhiều lần mỗi eo bụng đau, nàng đều cho rằng muốn tới, kết quả tất cả đều là giả tín hiệu. Kéo đến bây giờ, Thẩm Ý ngược lại may mắn đêm nay không có tới, như thế nào cũng chờ nàng đem ngày mai thử khảo hoàn đi.

Phương bắc trong khách sạn có hệ thống sưởi hơi, nàng chỉ mặc váy ngủ cũng một chút không cảm thấy lạnh, ngược lại rất thoải mái, rõ ràng liền như vậy ngồi ở chỗ kia phóng không. Thẳng đến di động lần thứ hai chấn động, nàng nhìn đều không nhìn liền tiếp đứng lên, nghe được bên kia hỏi: "Người đang làm cái gì?"

Là Tiểu Nhượng.

Thẩm Ý nhìn gương trong chính mình trạng huống, bỗng nhiên không biết như thế nào trả lời.

Cái gì kia, ta tại nhà cầu, kiểm tra ta đại di mục đến không. . .

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 40 : 40

"Uy? Người tại nghe sao?" Bên kia truy vấn một câu.

Thẩm Ý lấy lại tinh thần, nghĩ nghĩ, nói: "Ta rửa mặt hoàn, chuẩn bị ngủ."

"Nga, kia ta có phải hay không quấy rầy người?"

"Cũng không có, người chờ ta một chút. . ."

Thẩm Ý từ bồn cầu thượng đứng lên, chỉnh lý ngủ ngon váy, đi ra ngoài vừa thấy Tạ Mạn Đình đã đang ngủ. Nàng sợ đánh thức nàng, lấy kiện áo khoác liền lạng lẽ ra cửa, một đường đi đến hành lang cuối phong bế tiểu ban công.

"Ta bạn cùng phòng ngủ, ta đi ra với người nói."

Tiểu Nhượng ở bên kia tựa hồ cười, "Người bạn cùng phòng đều ngủ, kia người như thế nào không ngủ a?"

"Ta ngủ không được." Thẩm Ý nói, "Ta hiện tại trong đầu tất cả đều là ngày mai cuộc thi, với người tán gẫu một chút cái khác cũng hảo."

Nàng nhắc tới cuộc thi, Tiểu Nhượng nói: "Đối, ta đang tưởng hỏi ni, người hôm nay là thi viết đối đi?"

Thẩm Ý trầm mặc. Tiểu Nhượng lúc này mới kịp phản ứng nàng vừa rồi nói gì đó, cũng mặc một cái chớp mắt, "Ngại ngùng. Ta mới vừa liên

chụp hai mươi giờ, hiện tại đầu óc không được tốt lắm. Ngài thông cảm một chút."

Thẩm Ý nghi hoặc, "Liên chụp hai mươi giờ? Người còn tại chụp diễn sao? Không phải nói muốn hồi Bắc Kinh tham gia trao giải lễ, rốt cuộc cái gì thời điểm?"

"Làm chi, sốt ruột thấy ta a?"

Khẩu khí này có chút ái muội, Thẩm Ý cắn môi không lên tiếng. Tiểu Nhượng cũng phục hồi lại tinh thần, ho nhẹ một tiếng, giả vờ vô sự đạo: "Ta còn không hồi Bắc Kinh, bất quá cũng không sai biệt lắm."

Rủ xuống màn đêm hạ, Tiểu Nhượng xuyên màu đen áo lông đứng ở bãi đáp máy bay thượng, gió đêm lạnh thấu xương, thời loạn hăn đen thui tóc. Hăn quay đầu lại, nhìn đến cách đó không xa đưa đồ xe ngoại chạt ních theo tới quan nội đến đưa cơ miễn, tiểu các nữ sinh vừa thấy hăn quay đầu lại, lập tức quơ viết hăn tên tay phúc, miệng trong hô: "Tiểu nhượng tái kiến!"

"Đệ đệ tái kiến!"

"Chúng ta tại Bắc Kinh chờ người!"

Hăn hướng các nàng phát phát tay, tươi cười sáng lạn giống như trong bóng đêm tối lượng quang.

Sau đó hăn xoay người, vừa đi lên phi cơ, một bên tiếp tục gọi điện thoại, "Ta tại sân bay, hai mươi phút sau phi cơ phi Bắc Kinh. Rất khoái, chúng ta liên lại tại một mảnh trời xanh hạ nha!"

Hăn đêm nay liền muốn tới Bắc Kinh?

Thẩm Ý trong lòng vui vẻ, sợ biểu hiện được rất rõ ràng, mạnh mẽ khắc chế nói: "Như vậy a. Kia kế tiếp vài ngày, mỗi người liền đương không Thành đại hiệp, muốn trở lại chúng ta bình thường người thế giới nha."

Cũng không biết có phải hay không là Tiểu Nhượng rất nhập diễn, hẳn tại chụp 《 trường sinh 》 trong lúc, thường xuyên lấy thiếu hiệp, đại hiệp tự cho mình là, Thẩm Ý nghe nhiều, có đôi khi cũng sẽ nhịn không được trêu chọc hẳn.

Quả nhiên, Tiểu Nhượng nghe vậy thở dài, phảng phất thật sự vô hạn tiếc hận, "Không sai, bản đại hiệp muốn tạm thời trở về người thường thế giới, bất quá thỉnh giang hồ hào kiệt nhóm yên tâm, rất khoái, ta lại sẽ trở về!"

Thẩm Ý bị đậu cười. Nàng tựa vào ban công khung cửa biên, thấu qua phong kín thủy tinh nhìn hướng phía ngoài đường phố, đèn nê ông lóe ra, khi thì có chiếc xe đi qua mà qua, nàng nhẹ giọng nói: "Trung nhị. Các người nam sinh đều như vậy trung nhị sao? Muốn diễn đại hiệp, muốn đương siêu cấp anh hùng. . ."

Trước bọn họ video lần đó, hẳn đã từng nói quá, diễn một lần đại hiệp là hẳn chức nghiệp kiếp sống đích xác mục tiêu chi nhất, vì thế đều không để ý hiện tại vô hiệp ngộ lãnh, vô cùng có khả năng hẳn trả giá tâm huyết này bộ diễn bá xuất sau cũng không sẽ hồng. Này chấp niệm quả thực nhượng Thẩm Ý cảm động.

Tiểu Nhượng đột nhiên lọt vào loại này đánh giá, bất mãn kháng nghị: "Điều này sao là trung nhị ni, đây là có theo đuổi! Bất quá người nói đúng, cũng chính là chúng ta quốc gia chụp anh hùng phiến không được, nếu không ta kỳ thật cũng rất tưởng diễn Người Sắt. . ."

Khi nói chuyện, bọn họ đã vào khoang hạng nhất tọa hảo, tiếp viên hàng không tươi cười ngọt ngào hỏi hảo. Tưởng Văn Xương nghe được hẳn

nói, khiếp sợ mà quay đầu nhìn hắn, thật sự là tiểu tiểu tuổi tác liền có đại đại mộng tưởng a, còn tưởng diễn Người Sắt! Người như thế nào không lại nói điểm khác a, nước Mỹ đội trưởng diễn sao?

Tiểu Nhượng nói hươu nói vượn một trận, bỗng nhiên cũng cười, "Nhưng Người Sắt đời này là không thể nào, đại hiệp vẫn là có thể diễn một diễn. Người cũng chó làm bộ kinh ngạc, ta không tin người khi còn bé nhìn võ hiệp phiến, không tưởng tượng quá chính mình là bên trong nữ hiệp!"

Thẩm Ý trầm mặc, Tiểu Nhượng sắc bén phát hiện vấn đề, "Người khi còn bé không xem qua võ hiệp sao? Kim Dung, hoặc là cổ long? Bọn họ tiểu thuyết, còn có tiểu thuyết cải biên kịch truyền hình, đều không xem qua sao?"

"Ta không thể nào nhìn tiểu thuyết, kịch truyền hình cũng không quá nhìn."

Thẩm Ý nói xong liền có chút chột dạ. Nàng vẫn luôn biết chính mình là cái không thú vị nữ hài, chỉ biết học tập, không sẽ chơi đùa.

Tiểu Nhượng không lời gì để nói một khắc, "Kia người thật sự bỏ lỡ một ít rất thú vị đồ vật."

Ngữ khí của hắn là thật thay Thẩm Ý đáng tiếc, cũng làm cho nàng tò mò đứng lên, "Phải không? Lại nói tiếp, ta cũng không biết người tiếp này bộ võ hiệp kịch rốt cuộc là nói cái gì, còn có nam nhân vật chính Tạ Trường Sinh, hắn là cái người như thế nào a? Rất lợi hại phải không?"

《 trường sinh 》 là nguyên sang kịch bản, cũng không giống hiện tại rất nhiều IP kịch có nguyên tác tiểu thuyết có thể kịch thấu, cho nên liên thiết phần nhóm đều đối cụ thể kịch tình chỉ biết là cái đại khái, mỗi ngày dựa vào các loại lộ thấu nhìn tranh nói chuyện.

Mà Thẩm Ý cũng chợt phát hiện, chính mình tuy rằng nghe hắc hắc tới lâu như vậy, nhưng kỳ thật nàng cũng không rõ ràng hắc đang tại sức diễn cái này nhân vật rốt cuộc là bộ dạng thế nào.

Hắc như vậy thích hắc, nhất định có hắc chỗ hơn người đi.

"Tạ Trường Sinh là một cái, cô dừng người." Tiểu Nhượng suy nghĩ một khắc, chậm rãi nói ra một cái từ, "Hắc là một thiếu niên hiệp khách, đương nhiên rất lợi hại, nhưng đây không phải là hắc quan trọng nhất đặc thù. Hắc quan trọng nhất đặc thù là, hắc có chính mình trong lòng một bộ chính nghĩa, hắc cũng vẫn luôn kiên trì loại này chính nghĩa. Đáng tiếc thế đạo hỗn loạn, hắc cũng không thể thông qua quang minh chính đại phương thức thực hiện chính mình chính nghĩa, cho nên, đành phải chọn dùng biện pháp khác. Người xem qua Batman sao? Tính người khẳng định cũng không xem qua, liền giống Batman, Zorro còn có Robin Hood, ta cảm thấy hiệp nghĩa là Trung Quốc người hỗn loạn chính nghĩa. Trường kiếm độc hành, tế người khốn khó, là một loại khác siêu cấp anh hùng."

Thẩm Ý lần đầu tiên nghe Tiểu Nhượng như vậy đứng đắn mà nói một đại đoạn nói, giống như chỉ cần liêu đến hắc nhân vật, hắc cả người liền thiêu đốt nhiệt tình. Nhượng nhân tâm chiết nhiệt tình.

Hồi lâu, nàng nhẹ giọng nói: "Nghe người như vậy giảng, ta rất chờ mong. Chờ mong nhìn đến người Tạ Trường Sinh. . ."

Tiểu Nhượng đầu đề câu chuyện một chuyển, "Bất quá, Tạ Trường Sinh có hắc chính nghĩa, ta cũng có ta chính nghĩa. Người biết ta hiện tại chính nghĩa là cái gì không?"

"Cái gì?"

"Ta chính nghĩa chính là. . . Nếu người thật sự không muốn thi thử, đều khảo được muốn khóc nhè, nói với ta một tiếng. Bốn thiếu hiệp cái này

thải thất thải Tường Vân hoá tốc đuổi tới, cứu vớt người cái này tiểu nữ tử với nước lửa!"

Thẩm Ý: "..."

"Cám ơn, nhưng là không cần!" Nàng tức giận nói, "Tiểu nữ tử hiện tại muốn ngủ, thiếu hiệp ngủ ngon!"

Nàng nói xong liền cúp điện thoại, nhưng không có lập tức trở về phòng, mà là nằm di động tựa vào bên tường mỉm cười.

Hắn tại chụp chính mình tâm ái nhân vật, nàng cũng tại mộng tưởng đại học phấn đấu, nàng bỗng nhiên lại tràn ngập dũng khí, cảm giác ngày mai vô luận phát sinh cái gì cũng không chỗ nào sợ hãi!

Kia một bên, Tiểu Nhượng đã đeo lên mắt tráo, chuẩn bị thư thư phục phục tại trên phi cơ bố một cái giấc.

Tường Văn Xương bàng thính hoàn hắn gọi điện thoại toàn quá trình, nhỏ giọng hỏi La Thành đạo: "Người gần nhất đều đi theo hắn, có giải đến tình huống nào sao? Hắn cùng nữ sinh kia. . . Đến một bước kia?"

La Thành cũng nhỏ giọng nói: "Ta cảm thấy, còn không khởi bước. . ."

Không khởi bước? ? ? Liền nói không hề tiến triển sao? ? ?

Tường Văn Xương khiếp sợ. Từ khi lần trước sau đó, hắn liền tin tưởng vững chắc Tiểu Nhượng cùng cái kia tiểu trưởng ban tuyệt đối có vấn đề, nhưng hắn cũng không tưởng tại cái này sự thượng nhúng tay rất nhiều, nếu là ảnh hưởng tới chính mình cùng Tiểu Nhượng quan hệ liền mất nhiều hơn được.

Chính là vừa rồi trùng hợp nghe được bọn họ gọi điện thoại, kia khẩu khí nhượng hắn còn tưởng rằng tại hắn không biết thời điểm Tiểu Nhượng

đã có đột phá tính tiến triển, nhưng nguyên lai, chính là tại ái muội sao?

Tưởng Văn Xương xoa bóp thái dương, cảm thấy chính mình khả năng thật sự không hiểu hiện tại tuổi trẻ người.

Người tốt cuộc còn muốn hay không yêu sớm? !

Tuy rằng nói không chỗ nào sợ hãi, nhưng đương ngày hôm sau buổi sáng, Thẩm Ý đứng ở phòng vấn phòng học bên ngoài khi, vẫn là cảm giác đến một loại từ đầu lan tràn đến chân khẩn trương.

Phòng vấn từ buổi sáng chín giờ bắt đầu, năm người một tổ, bọn họ xếp hạng đệ thập nhất tổ. Trừ bỏ Thẩm Ý cùng Tạ Mạn Đình, tiểu tổ trong còn có một người nữ sinh cùng hai cái nam sinh, trước cũng đều là chào hỏi.

Nữ sinh kia vừa thấy Thẩm Ý liền nói: "Các người ăn điểm tâm sao? Ta khẩn trương được cái gì đều ăn không vô, sợ ăn đợi chút nữa đi vào sẽ nhỏ!"

Thẩm Ý không có nàhng như vậy khoa trương, nhưng điểm tâm cũng là uống nửa bát cháo liền không khẩu vị. Hướng hành lang tả hữu vừa thấy, chỉ thấy nơi này chật ních chờ đợi phỏng vấn học sinh, đại gia hoặc ngồi hoặc đứng, còn có người rõ ràng trực tiếp ngồi trên mặt đất. Quần áo lại thần kỳ thống nhất, nữ sinh bạch sơ-mi phối hợp màu đen cặp đầu gối váy, nam sinh lại là bạch sơ-mi xứng hắc quần.

Thẩm Ý cũng là cái này ăn diện. Bởi vì này đại khái có thể xem như nàhng nhân sinh lần đầu tiên trọng yếu phỏng vấn, xuất phát trước kiêu lão sư cố ý dặn dò nàhng, này điều váy cũng là chuyên môn vì phỏng vấn mua, liền vì có vẻ hơi chút chính thức một ít. Nhìn đến toàn quốc các nơi lão sư giáo đều không sai biệt lắm.

Chờ đợi thời điểm, đại gia cũng không có nhàn rồi, có người cầm vài tờ giấy, có phùng một bản sách thật dày, đều tại giành giật từng giây mà ngâm nga cái gì. Nhưng rốt cuộc tại bởi cái gì ni? Thấm Ý một bắt đầu không rõ, bọn họ liên đề mục cũng không biết, cuộc thi phạm vi cũng không có, vô luận hiện tại bởi cái gì, thập có tám cửu cũng là không dùng được. Chẳng lẽ còn trông cậy vào hiện tại bởi đề mục đúng lúc một hồi lâu liền khảo đến đi? Kia xác suất cũng quá thấp.

Nhưng đương nàng ở bên ngoài ngồi, nhìn đến một tổ lại một tổ người đi vào lại đi ra, cảm giác thời gian từng giây từng phút trôi qua, càng ngày càng đứng ngồi không yên khi, rốt cục đã hiểu những cái đó người.

Vô luận bởi cái gì, vô luận bởi có hay không dùng, cho nàng một chút sự tình làm đi. Như vậy ít nhất cảm giác chính mình còn tại làm cuối cùng nỗ lực, mà không phải giống cái đứa ngốc nhất dạng, tọa ở chỗ này chờ đợi một cái đã định trước kết quả.

Ngay tại nàng cảm giác sắp hít thở không thông khi, phòng học môn lần thứ hai bị đẩy ra, trước một tổ đi ra.

Thấm Ý nhận ra trung gian cái kia là cùng nàng thảo luận quá đề mục Nhã Lễ nữ sinh, nàng vừa ra tới liền khóc, ngồi xổm trên mặt đất ai khuyên nhủ đều không để ý tới, Thấm Ý đi qua đi khi vừa mới nghe được nàng nói: "Ta biết đến. Ta không có kịp phản ứng. Cái kia đề mục ta biết đến. . ."

Nàng đại khái đoán được, hẳn là nàng rất khẩn trương, phát huy thất thường. Phỏng vấn khi loại tình huống này thường xuyên phát sinh, đối mặt vài vị phỏng vấn lão sư mang đến cao áp, rõ ràng bình thường có thể đáp đi ra đề mục khả năng cũng đáp không ra, khảo nghiệm cũng là học sinh tâm lý tổ chất.

Thấm Ý cảm thấy đầu lưỡi đều run lên, lại nghe đến bên trong nói: "Đệ thập nhất tổ."

Nàng thở sâu, mặc niệm một câu: "Chết thì chết đi!" Cùng mọi người cùng nhau đi vào phòng học.

Phòng học rất đại, trống rỗng không có bãi phóng rất nhiều đồ vật, chỉ tại dựa vào cửa sổ vị trí phóng mấy trương bàn công tác, ngồi phía sau hai nam một nữ ba vị lão sư, mà bọn họ năm cái người trạm thành một cái hoành sắp xếp, mặt hướng các lão sư.

Ở cái này góc độ, kia cổ uy áp cảm quả nhiên càng cường, đại gia liên hô hấp đều nhẹ.

Ở giữa nhất nữ lão sư thấy thế mỉm cười, "Biệt khẩn trương. Vừa mới kia nữ hài nhi chính là rất khẩn trương, đi ra ngoài đều khóc là đi? Chúng ta không ăn người."

Nàng nói cái chê cười, đại gia lại cười không nổi. Các lão sư đại khái cũng minh bạch, đơn giản hỏi một chút mỗi người tính danh, trường học chờ một cái nhân tình huống, sau đó hỏi: "Các người thích đọc sách sao?"

Đây là cái gì vấn đề, học bá còn có không nhìn thư sao?

Còn lại người còn tại nghi hoặc, Tạ Mạn Đình đã tự nhiên hào phóng đạo: "Thích. Ta bình thường trừ bỏ học tập, cũng rất yêu nhìn khóa ngoại thư. Cái gì loại hình đều nhìn, văn xuôi, thi tập, còn có tiếng Anh tiểu thuyết, ta đều đọc."

Lão sư gật gật đầu, tựa hồ dĩnh vừa lòng, "Nhìn tiếng Anh tiểu thuyết, kia trung văn tiểu thuyết ni?"

Thẩm Ý trong lòng lộ bộ một chút.

Không thể nào, chẳng lẽ triết học doanh học tử bi kịch muốn tại bọn họ trên người tái diễn? Lão sư muốn xuất ra một bản tiểu thuyết hỏi bọn họ xem qua không có sao?

Tạ Mạn Đình cũng có chút bất an, lão sư một cười, "Ta nói giỡn, các người hôm nay đề mục không là cái này. Chân chính đề mục là, ta tưởng mời các người đàm luận một chút, các người là như thế nào lý giải Trung Quốc truyền thống văn hóa trung hiệp nghĩa?"

Thẩm Ý sững sốt, bản năng cảm thấy vấn đề này sao lại như vậy quen thuộc. Lại một hồi ức, tựa hồ, đại khái, giống như, đêm qua, Tiểu Nhượng đã từng cùng nàng tán gẫu quá cái này đề tài? !

Nàng đột ngột mở to hai mắt, cơ hồ không thể tin được chính mình lỗ tai.

Này, này thật không phải là nàng ảo giác sao? !

Còn lại người không nàng nhiều như vậy ý tưởng, lão sư vấn đề ném đi đi ra, đầu óc lập tức bay nhanh chuyển động. Hiệp nghĩa, không nghĩ tới sẽ hỏi cái này, đại gia liều mạng hồi ức qua lại xem qua bộ sách hoặc là điện ảnh và truyền hình kịch, tưởng ít nhất tinh luyện xuất một cái quan điểm. Đối bọn họ đến nói, loại này thời điểm chỉ cần tìm ra một cái có thể trần thuật quan điểm, liền có thể sống yên với nó nghĩ xuất một cái ít nhất nói được đi qua phát ngôn. Sợ nhất chính là giống vừa rồi nữ sinh kia như vậy, đại não trống rỗng, dẫn đến cái gì đều nói không nên lời.

Nhưng mà không đợi bọn họ tưởng đi ra, trong phòng học liền trước vang lên một cái trong trẻo thanh âm, " 'Trọng hết lòng tuân thủ dạ, lấy nghĩa dựng thân.' trong mắt của ta, đây là Trung Quốc truyền thống tinh thần hiệp nghĩa trung tâm cùng căn bản."

Này một hồi, vẫn là Tạ Mạn Đình tối mở miệng trước, nàng vẫn là kia phó tự nhiên hào phóng bộ dáng, mang một chút hơi hơi tươi cười, nói: "Kim Dung tiên sinh tiểu thuyết trong cũng nói quá, 'Hiệp chi đại giả, vi quốc Vi Dân' . Cho nên ta cho rằng, hiệp nghĩa chi đạo, tuy rằng nghe đứng lên cuồng bội phản loạn, nhưng xét đến cùng, cùng Trung Quốc truyền

thống văn hóa sở tôn sùng tinh thần là nhất trí. Nó yêu cầu hiệp nghĩa người có quân tử cao thượng phẩm đức, nhân, nghĩa, trung, tín, thiếu một thứ cũng không được; muốn trừ bạo giúp kẻ yếu, cướp của người giàu chia cho người nghèo, giúp đỡ chính nghĩa; như quốc gia có nguy nan, còn nên động thân mà xuất, đỡ cao ốc với tương khuynh. Ta tưởng, có lẽ đây là tinh thần hiệp nghĩa có thể truyền thừa xuống dưới nguyên nhân. . ."

Nàng sau khi nói xong, trong phòng học an tĩnh một khắc.

Nàng phát ngôn không tính hoàn mỹ, nhưng có thể tại như vậy thời gian ngắn ngủi nội tổ chức hảo ngôn ngữ, đủ có thể thấy này người tổng hợp tố chất. Nhất là nàng đại khái đoán được lão sư một bắt đầu vì cái gì sẽ hỏi bọn họ nhìn hay không trung văn tiểu thuyết, còn cố ý dẫn một câu Kim Dung nói, càng là hiện ra nàng miễn tiếp phản ứng.

Người bên cạnh vốn đang trông cậy vào tại cái thứ nhất người phát ngôn trong lúc hoàn thiện một chút chính mình bản thảo, không nghĩ tới nàng nói như vậy hảo, khiếp sợ dưới khó tránh khỏi hoảng loạn, liên ý nghĩ đều có điểm loạn.

"Không sai. Tạ Mạn Đình là đi? Thanh Đảo nhị trung." Lão sư nói xong, tại một cái sổ thượng viết câu cái gì, sau đó hỏi, "Còn có cái khác quan điểm sao?"

Đại gia nhìn chung quanh, mặt lộ vẻ do dự, đang lúc lão sư mày nhăn lại đến khi, chợt nghe một cái khác tế tế thanh âm, "Ta cho rằng, hiệp nghĩa là chúng ta Trung Quốc người sở tôn sùng hỗn loạn chính nghĩa."

Mọi người sửng sốt, đều hướng một cái khác vừa nhìn đi, chỉ thấy phát ngôn là một cái diện mạo thanh tú, thoát nhìn rất an tĩnh nữ sinh.

Nàng không giống Tạ Mạn Đình như vậy tự tin thông dong, vẻ mặt trong lộ ra cổ khẩn trương, nhưng nói chuyện thanh âm cũng rất rõ ràng, "Tạ Mạn Đình đồng học nói, tinh thần hiệp nghĩa cùng Trung Quốc truyền

thống văn hóa sở tôn sùng tinh thần nhất trí, ta không đồng ý. Hàn Phi Tử nói quá, 'Nho lấy văn loạn pháp, hiệp dùng võ vi phạm lệnh cấm', hán đại cũng có du hiệp, 'Lấy thất phu chi tể, trộm sát sinh chi quyền', này đó đều phạm thống trị giả kiêu kị, cũng cùng ta quốc nho gia truyền thống văn hóa trung sở tôn sùng là khuê cao quân quân thần thần, phụ phụ tử tử đại nghĩa tương rời bỏ, đây là một loại tư nghĩa. Nhưng người đọc sách một bên đọc tứ thư ngũ kinh, tam cương ngũ thường, bên kia rồi lại đối loại này 'Tư nghĩa' đại thêm tán thưởng, thậm chí làm thơ làm phú tán dương, bao quát 《 Thủy Hử truyện 》 bên trong 'Thủy bạc Lương Sơn nghĩa khí', cũng là tư nghĩa một loại. Ta cảm thấy này có thể là bởi vì, vô luận cái gì thời đại, trên cái thế giới này tổng sẽ xuất hiện không công bình sự tình, tổng sẽ có luật pháp sở không có thể giải quyết oan khuất, loại này thời điểm liền yêu cầu hiệp nghĩa người xuất hiện. Liền giống phương Tây Batman, Zorro còn có Robin Hood, điểm này thượng trung ngoại cái nhìn cùng mong đợi là nhất dạng.

"Cho nên ta cho rằng, tuy rằng Trung Quốc truyền thống chủ lưu là nho gia văn hóa, nhưng cho dù là tại như vậy cơ sở thượng, mọi người cũng vẫn như cũ hướng tới hiệp khách, hướng tới hiệp nghĩa chi đạo, này có lẽ mới là chúng ta thẳng cho tới hôm nay vẫn như cũ còn tại thảo luận tinh thần hiệp nghĩa nguyên nhân."

Thẩm Ý nói xong, một trái tim phanh phanh phanh thẳng nhảy.

Vừa rồi lần này phát ngôn là nàng tại Tiểu Nhượng cái kia quan điểm cơ sở thượng vội vàng tưởng đi ra, thậm chí đều không xác định chính mình logic có phải hay không không thành vấn đề. Hàn Phi Tử câu nói kia hẳn là nhớ không lầm, đến nỗi mặt sau câu nói kia nàng trông liền vụ giả là ai đều quên, hiện tại nói xong cũng không biết rốt cuộc thế nào, chỉ có thể khẩn trương mà nhìn lão sư.

Ai cũng không nghĩ tới, cái này thoát nhìn văn văn Tĩnh Tĩnh nữ hài không chỉ phát ngôn, cư nhiên còn phản bác trước một cá nhân, nhất thời

đều có điểm bị chấn trụ.

Không có người nói chuyện.

Dương quang thấu qua mặt sau thủy tinh cửa sổ chiếu vào, trong phòng học Minh Mị như xuân, ở giữa nhất nữ lão sư đánh giá nàng hồi lâu, rốt cục lộ ra tán thưởng tươi cười, "Người gọi Thâm Ý, đúng không?"

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 41 : 41

Thẩm Ý lao ra trường thi liền muốn cho Tiểu Nhượng gọi điện thoại.

Ngực phảng phất có một đoàn hỏa tại nhảy nhót, nàng từ chưa bao giờ gặp loại này sự, nàng cảm thấy Tiểu Nhượng hẳn là cũng không có, hiện tại mãi đầu óc chỉ có một ý tưởng, lớn tiếng mà nói cho hắn biết: "Bằng hữu, người biết người áp đối đề sao? !"

Đáng tiếc điện thoại bên kia vang lên thập vài tiếng, lại không ai tiếp nghe. Thẩm Ý nhiệt huyết dâng lên đầu óc hơi chút lãnh tĩnh một chút, nghĩ đến hẳn ngày hôm qua nửa đêm mới hồi Bắc Kinh, vậy hôm nay công tác hẳn là rất nhiều, hiện tại khả năng đang tại vội đi.

Nàng đứng ở khu dạy học trước, nhìn bên ngoài ngày đông cảnh sắc, nhìn không được lộ ra tươi cười, bên cạnh lại lại đây một cá nhân.

Là Tạ Mạn Đình.

Thẩm Ý vừa nhìn thấy nàng liền nghĩ đến vừa rồi phỏng vấn khi sự, chính mình bởi vì rất khẩn trương, suy nghĩ bản thảo khi liệu hết toàn lực, phát ngôn khi cũng cùng đâm trái đâm phải tiểu ngư đường như. Nhưng nàng quan điểm vừa mới là đối Tạ Mạn Đình phản bác, hẳn là hoặc nhiều hoặc ít sẽ đối nàng có một chút ảnh hưởng.

Hai người hai ngày này chỗ được không sai, cũng không biết nàng có thể hay không sinh khí. . .

"Vừa rồi, ngại ngài a."

Tạ Mạn Đình nghe vậy sửng sốt, hiểu được sau sái nhưng một cười, "Không quan hệ, chúng ta là tại cạnh tranh, này rất bình thường. Nếu thay đổi ta, tại cái kia thời điểm phát hiện người lỗ hổng, cũng sẽ không lưu tình chút nào mà công kích người."

Tựa hồ sợ Thẩm Ý còn nhiều tưởng, nàng đơn giản câu trụ nàng bả vai, "Ta cảm thấy, hai chúng ta biểu hiện đến độ không sai, chân chính đáng thương chính là cùng chúng ta cùng tổ người."

Hai người bọn họ phát hoàn ngôn sau, triệt để đánh gãy mặt sau người tiết tấu, kế tiếp ba cái đồng học đều biểu hiện được không theo lòng người, này một tổ xông ra liền dư các nàng hai cái, đi ra khi có đồng học nhìn các nàng ánh mắt đều mang theo oán khí.

Thẩm Ý bật cười, "Cũng không biết cuối cùng kết quả thế nào. . ."

Phỏng vấn cảm giác rất tốt, nhưng là không nhất định, làm không hảo cái khác tổ càng hảo, nhưng lại có sinh tử không ngờ thi viết.

Bất quá. . .

"Tưởng như vậy nhiều làm gì!" Tạ Mạn Đình vui vẻ mà nói, "Ta vì cái này cuộc thi khẩn trương một cái nguyệt, hiện tại cuối cùng đã thi xong, sống hay chết đều là tháng sau sự, hiện tại ta muốn vung khai chân chơi đùa!"

Có cái này ý tưởng cũng không ngừng Tạ Mạn Đình một cái, trừ bỏ tại phỏng vấn khi biểu hiện được thật sự quá kém, đại đa số đồng học khảo hoàn sau đều một thân thoải mái. Hơn nữa mùa đông doanh không phải là đã thi xong liền kết thúc, xế chiều hôm nay còn có nửa ngày tại Bắc Đại hoạt động thời gian, đại gia đều không hề nổi lo về sau mà kế hoạch đứng lên, thậm chí có đồng học bắt đầu tổ đội, đêm nay còn muốn dạ du Trường An phố.

Thẩm Ý cùng Tạ Mạn Đình tại khách sạn phụ cận cá nường điểm ăn cơm trưa khi, vừa mới nhìn đến cái kia ha tam trung nữ sinh cùng mặt khác vài cái người cũng tại. Các nàng cũng phát hiện các nàng, lập tức dương tay tiếp đón các nàng đi qua, nghiêm túc hỏi: "Các người buổi tối có sắp xếp sao?"

Tạ Mạn Đình lắc đầu, Thẩm Ý nghĩ nghĩ, "Ta hẹn người ăn cơm."

Ha tam trung nữ sinh tỏ ý nàng thối lui đến một bên nhi đi, sau đó lôi kéo Tạ Mạn Đình tay, tha thiết đạo: "Người đã không an bài, kia người có hứng thú theo chúng ta đi truy tình sao?"

Tạ Mạn Đình: "... Ha?"

Nữ sinh cho rằng nàng cảm thấy hứng thú, nhiệt tình mà giới thiệu đứng lên, "Liên 'Weibo chi đêm' a, đêm nay tại Thủy Lập Phương cử hành, hảo nhiều minh tinh đều đi, ta cùng Đàm Văn bản mạng cũng tại. Chúng ta đã quyết định muốn đi, người muốn gia nhập sao?"

Nàng trong miệng Đàm Văn là cái kia Hạ Môn nhất trung nữ hài nhi, bình thường đều không như thế nào nói chuyện, Tạ Mạn Đình không nghĩ tới hai người bọn họ cư nhiên đều truy tình!

"Ta hảo không dễ dàng từ truy tình hoang mạc Cáp Nhĩ Tân đến một lần thủ đô Bắc Kinh, còn bắt kịp này sự kiện, tuyệt đối là thiên ý. Lão thiên xem ta gần nhất quá cực khổ, cố ý thưởng cho ta, không đi có vi thiên ý, sẽ thiên lôi đánh xuống!"

Tạ Mạn Đình nhìn nàng nói được khoa trương, tò mò hỏi: "Người bản mạng ai a?"

"Đương nhiên là tối dương quang, tối soái khí, tối khả ái —— Tiểu Nhượng đệ đệ nha!" Nữ sinh phủng tâm, "Ta vĩnh viễn thích tiểu nam sinh, không giống Đàm Văn, cư nhiên truy đại thúc."

Hướng tới trăm mặc ít lời Đàm Văn rốt cục giương mắt, mặt không đổi sắc mà vi thần tượng đấu tranh, "Chúng ta Giang Ngật 85 Niên Sinh, trước mắt còn không quá 34 tuổi sinh nhật, không là đại thúc."

Tạ Mạn Đình bị đậu cười. Các nàng nói hai cái đều là quốc dân độ phi thường cao nam minh tinh, nàng đương nhiên cũng biết, chính là nàng không như thế nào tiếp xúc quá truy tinh nữ hài, nhất thời có chút mới mẻ.

Bất quá cười cười, Tạ Mạn Đình chợt nhớ tới một sự kiện, "Chờ một lát, Tiểu Nhượng là Gia Châu người đối đi? Thẩm Ý người cũng là Gia Châu, kia người gặp qua hần sao? Đối, Tiểu Nhượng cái gì trường học?"

Thẩm Ý từ các nàng nhắc tới Tiểu Nhượng liền trong lòng căng thẳng. Nàng như thế nào cũng không nghĩ tới, mùa đông doanh trong cư dân cũng có Tiểu Nhượng miễn, còn cùng chính mình nói quá như vậy nhiều lần nói!

Weibo chi đêm, chính là Tiểu Nhượng nói quá trao giải lễ đi? Không đúng không đúng, hiện tại trọng điểm không là cái này. Nàng không dám tưởng tượng, nếu nhượng Tiểu Nhượng miễn biết, chính mình kỳ thật là hần ngồi cùng bàn, tối hôm qua còn tại cùng hần gọi điện thoại sẽ có hậu quả gì không, chỉ có thể ở trong lòng liều mạng khẩn cầu nàng truy được không là như vậy nghiêm túc, cũng không biết Tiểu Nhượng rốt cuộc ở chỗ nào đến trường.

Nhưng mà, hiện thực đã định trước nhượng nàng thất vọng. Ha tam trung nữ sinh nhìn Thẩm Ý, mặt thượng chậm rãi hiện ra giật mình bừng tỉnh biểu tình, "Đối nga, nàng không nói ta đều không kịp phản ứng, Tiểu Nhượng là Gia Châu thất trung a! Người cũng là Gia Châu thất trung, các người chẳng phải là đồng học? !"

Thẩm Ý trăm mặc một cái chớp mắt, cường trang bình tĩnh đạo: "Ân, chúng ta là đồng học, nhưng, Tiểu Nhượng không thường đến trường học,

hắn công tác rất bận người biết đến. Cho nên, chúng ta cũng không thể nào có thể nhìn đến hắn. . ."

Nếu thay đổi một cái khác càng cuồng nhiệt miễn, biết Tiểu Nhượng tại cái gì ban, khẳng định lập tức liền có thể kịp phản ứng Thẩm Ý không chỉ là hắn đồng học, hơn nữa là cùng ban đồng học. Nhưng này nữ sinh dù sao cũng là học bá, truy tinh cũng không có tiêu phí rất nhiều thời gian, nghe vậy gật gật đầu.

Như thế, Tiểu Nhượng công tác quả thật đỉnh vọt, giống nhau đồng học cũng rất khó gặp đến hắn đi.

Bất quá nàng vẫn là rất hưng phấn, đến Bắc Kinh khảo cái thử cư nhiên nhìn thấy Tiểu Nhượng đồng học, cảm giác chính mình trong yêu điệu càng gần nha!

Còn muốn bắt Thẩm Ý hỏi một câu Tiểu Nhượng bình thường ở trường học chi tiết, điện thoại di động của nàng lại vang lên, Thẩm Ý nhìn thoáng qua màn hình, lập tức cùng các nàng xin lỗi mà cười cười, lấy di động đi ra ngoài.

Nàng đứng ở cạnh cửa, lại nhìn hai giây màn hình, tiếp khởi điện thoại cười nói: "Uy, ba ba? Ta đã thi xong."

Đại khái là tâm tình hảo, nàng ngữ khí cũng so dĩ vãng đối mặt hắn khi thoải mái rất nhiều. Vừa rồi các nàng hỏi nàng buổi tối ăn bài khi, nàng lập tức nghĩ đến ba ba đưa nàng đến Bắc Đại đêm hôm đó nói quá, khảo hoàn thử muốn thỉnh nàng ăn cơm.

Toàn Tụ Đức vịt nướng a, Thẩm Ý kỳ thật không thể nào thích ăn vịt nướng, nhưng ba ba nói muốn dẫn nàng đi ăn, mấy ngày nay nàng vẫn luôn chờ mong. . .

Nhưng cùng nàng tưởng tượng bất đồng, điện thoại bên kia Thẩm Bình thanh âm rất lo lắng, "Uy, Ý Ý a, ba ba gọi điện thoại tưởng với người nói, ta khả năng muốn vãn một chút tài năng tới đón người! Điềm Điềm ở bên ngoài đã xảy ra chuyện, hiện tại đã đưa đi bệnh viện, ta cùng người chu a đi đang tại đuổi đi qua. Người trước tự mình ăn chút gì, ba ba bên này bận bịu xong liền điện thoại cho người!"

Thẩm Ý tươi cười đồn tại mặt thượng, bất quá nàng lập tức kịp phản ứng, nói: "Hảo, ta biết. Ba ba người đừng vội, Điềm Điềm thế nào, nghiêm trọng sao?"

"Không biết ni, nói là nàng cùng bằng hữu cùng đi trượt băng, kết quả từ trên cây ngã xuống tới. Người nói tại hài tử này tại làm chút cái gì, nàng là đi trên cây trượt băng sao? Cả ngày bò lên bò hạ cùng hầu tử đường như, nàng nếu là giống người như vậy ngoan, ta không biết thiếu thao nhiều ít tâm!"

Thẩm Ý không đáp lời, Thẩm Bình cũng không quan tâm, "Hảo ta không thềm nghe người nói nữa, ba ba lái xe ni. Vãn một chút ta sẽ liên hệ người a!"

"Ân, ngài vội đi. Ta. . . Chờ người liên hệ ta."

Điện thoại cắt đứt.

Thẩm Ý nghe kia đoạn vội âm, tại tại chỗ trạm đã lâu, chợt nhớ tới đến chính mình vốn là tưởng nói cho ba ba nàng phỏng vấn được không sai.

Đáng tiếc không tìm được cơ hội.

Buổi chiều hôm nay, Thẩm Ý không còn có bất luận cái gì chơi đùa tâm tình.

Nàng một cá nhân dãi dãi trong khách sạn, ngày đông ánh sáng đen tối, nàng cũng lười bật đèn, ngồi ở trên giường cầm một quyển sách phẳng phất tại nhìn, nhưng kỳ thật căn bản không đọc đi vào.

Tạ Mạn Đình bọn họ đi trung văn hệ thăm quan thể nghiệm, kỳ thật Thẩm Ý cũng có thể đi, nhưng nàng lấy thân thể không thoải mái xin phép. Bất quá Tạ Mạn Đình đủ nghĩa khí, người ở bên ngoài cũng không quên nàng, thỉnh thoảng thông qua WeChat cho nàng phát sóng trực tiếp tiến độ. Bọn họ bên kia một đoàn náo nhiệt, càng sẵn được trong khách sạn cô thanh lãnh tịch, Thẩm Ý nhìn nhìn, bỗng nhiên đi đến bên cửa sổ dùng sức kéo ra bức màn, chỉ thấy mờ mịt màn trời hạ, có màu trắng bông tuyết tuôn rơi hạ xuống.

Tuyết rơi.

Làm một trong đó bộ địa khu lớn lên nữ hài, Thẩm Ý từ nhỏ đến lớn cũng chưa thấy qua mấy lần tuyết, vốn là hẳn là rất hưng phấn, lúc này lại chính là bình tĩnh mà nhìn.

Thăng đến màn đêm buông xuống, tuyết cũng càng hạ càng lớn, trong phòng bị hắc ám bao phủ, nàng vẫn không có chờ đến ba ba điện thoại.

Thẩm Ý ngồi ở mép giường nhìn di động, một lát sau bỗng nhiên lắc đầu cười, "Ta đang làm gì đó a."

Muội muội bị thương, ba ba đi chiếu cố nàng là hẳn là. Tuy rằng hẳn đáp ứng bận bịu xong sẽ gọi điện thoại cho mình, nhưng, như vậy hỗn loạn tình huống, quên cũng là có khả năng.

Chính mình không nên như vậy để ý, lại càng không nên ngây ngốc ở chỗ này chờ lâu như vậy. . .

Nàng thở sâu, vỗ vỗ mặt làm cho mình cười một cái, đứng dậy quyết định đi ra ngoài ăn chút gì. Điện thoại di động lại vào thời khắc này vang

lên, nàng không thể tin mà xem qua đi, ngậy người hai giây mới tiến lên một phen tiếp khởi điện thoại di động, liên màn hình đều không nhìn một mắt liền nói: "Uy, ba. . ."

"Uy, là ta." Điện thoại kia đoạn, là Tiểu Nhượng nhẹ nhàng mà bay dương thanh âm, nhẹ nhàng đánh gãy nàng, "Người giữa trưa gọi điện thoại cho ta nha? Ta lúc ấy bận phỏng vấn, không thấy được. Người khảo hoàn thử sao, khảo thế nào a?"

Thấm Ý giờ di động, cương ở tại nơi đó. Tiểu Nhượng thanh âm quen thuộc như vậy, lại giống một gáo nước lạnh, nhượng nàng từ đám mây ngã vào đáy cốc, cũng làm cho nàng áp lực một cái buổi chiều ủy khuất, vào giờ khắc này, toàn dừng đi lên.

Tiểu Nhượng lập lại hai tiếng, bên kia lại chậm chạp không có tiếng vang, ngay tại hân hoài nghi tín hiệu không hảo tưởng cắt đứt trọng đến khi, rốt cục nghe được nữ sinh mang theo khóc nước nở thanh âm, "Tiểu Nhượng. . ."

Tiểu Nhượng bất ngờ, nhất thời liền luống cuống, "Uy, làm sao vậy, người như thế nào đang khóc a? Là phỏng vấn kết quả không tốt sao? Thấm Ý, có cái gì người theo ta nói, đừng khóc a. . ."

Nhưng mà hân càng khuyên nhủ, nữ sinh lại giống như khóc được càng hăng say, thanh âm kia giống tiểu miêu nước nở, đoạn đoạn tục tục, nhượng hân chính khóa tâm đều loạn.

Hân cắn răng một cái, "Người ở chỗ nào? Ta tới tìm người."

Tưởng Văn Xương không thể tin mà xem qua đi. Bọn họ đang tại lễ trong xe, nửa giờ sau Tiểu Nhượng muốn đi tham gia trao giải lễ, thăm dò đã bắt đầu, hân lại ở cái này mấu chốt nói muốn đi tìm nữ sinh kia?

Đại ca, không mang như vậy chơi đùa!

Thẩm Ý cũng ngẩn ngơ. Đại khái là khóc rất lâu, nàng đầu óc có chút mông mông, "Ta tại, trường học an bài chúng ta trụ cái kia khách sạn. Chính là, bắc bưu hội nghị trung tâm, tại Bắc Đại đối diện. . ."

"Hảo, ta biết. Người chờ ta."

Tiểu Nhượng nói xong liền cúp điện thoại, Thẩm Ý nhìn di động, hậu tri hậu giác ý thức được mới vừa mới xảy ra chuyện gì, tròn tròn mắt.

Nàng lập tức liền tưởng đánh đi qua, cũng không biết rằng xảy ra chuyện gì, bên kia cứ nhiên không tiếp. Thẩm Ý gấp đến độ hăn đều đi ra, Tiểu Nhượng tìm đến nàng, đến khách sạn tìm nàng sao? Kia còn không thương đầu đề!

Hơn nữa hăn miễn không phải nói hăn đêm nay muốn đi Weibo chi đêm sao? Hiện tại trời đã tối rồi, hăn tới nơi này làm chi!

Nàng hiện tại hoàn toàn không quan tâm sinh ba ba khí, thậm chí hối hận chính mình vừa rồi như vậy quản không ngừng tâm tình của chính mình, có một số việc cũng không phải lần đầu tiên trải qua, vì cái gì này hồi vừa nghe đến hăn thanh âm liền muốn khóc, nhẫn cũng nhịn không được, cùng cái tiểu hài tử nhất dạng.

Nếu không phải như vậy, hăn cũng sẽ không đột nhiên nói muốn lại đây!

Ngay tại nàng lại gấp lại hồi cảm xúc trong, rốt cục, nàng lại thu được Tiểu Nhượng phát tới tin nhắn, chỉ có hai chữ: đi ra.

Đi ra? Xuất chỗ nào đến? Cửa khách sạn sao?

Nàng vội vàng mặc vào áo bành tô, nắm di động đi xuống lầu. Cửa khách sạn trống rỗng, ở nơi này học sinh đều còn chưa có trở lại, bông tuyết đại phiến đại phiến mà rơi xuống, Thẩm Ý tại ven đường trạm trong

chốc lát liền đông được cả người cứng ngắc, đành phải một bên chờ một bên qua lại đi lại, cảm giác chính mình chĩnh khóa tâm cũng giống thiên thượng bông tuyết nhất dạng, phiêu phiêu đãng đãng không cái tin tức.

Đang tại nàng khoái chờ đến sụp đổ khi, một chiếc xe bỗng nhiên tại trước mặt dừng lại. Không đợi nàng lấy lại tinh thần, sau cửa xe liền mở ra, một bàn tay một phen đem nàng trao đi vào.

Ấm áp nhiệt khí đập vào mặt mà đến, kích thích được nàng hốc mắt nháy mắt ướt át. Thầm Ý kinh hô một tiếng, theo bản năng giãy dụa, lại nghe đến một thanh âm, "Là ta!"

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 42 : 42

Thẩm Ý thân thể cứng đờ, chậm rãi ngẩng đầu.

Trần xe một ngọn đèn nhỏ, tiết xuất màu da cam sắc ánh đèn, Tiểu Nhược liền đắm chìm trong này ấm quang trung. Đại khái là lập tức muốn đi tham gia trao giải lễ, hẳn nguyên bộ chính trang, thuần hắc âu phục phối hợp cùng sắc nơ, cắt quần áo khéo léo vải dệt buộc vòng quanh hẳn chật hẹp eo chân dài. Này ăn diện có chút nhìn quen mắt, nàng tưởng khởi thượng một lần nàng tại Gia Châu thăm đồ thượng xa xa nhìn đến hẳn khi, hẳn cũng là cùng loại ăn diện.

Nhưng bất đồng chính là, lúc này đây Tiểu Nhược còn tại ngực bội miếng kim cương trâm cài ngực, tiểu xảo la bàn hình, đỉnh một cái bạch kim vương miện, tại ánh đèn trong lóe ra điệu thấp mà tự phụ quang mang.

"Tiểu Nhược. . ."

Ánh đèn trong, nữ sinh hai mắt ướt át, Tiểu Nhược thấy thế không khỏi hỏi: "Như thế nào còn tại khóc a? Đông sao? Chủ yếu là chúng ta không dám nhiều đình, chỉ có thể nhượng người đi ra chờ. Hệ thống sưởi hơi lại khai lớn một chút." Cuối cùng một câu là phân phó phó giá.

Thẩm Ý lắc đầu, tưởng nói mình không lãnh, hiện tại nước mắt cũng không phải bởi vì khổ sở, có thể còn chưa mở miệng, nước mắt liền phút chốc hạ xuống.

Nàng vươn tay đi sát, nước mắt lại càng rơi càng nhiều, nàng đành phải dùng mu bàn tay dán tại ánh mắt thượng, phí công mà giải thích,

"Không có, người không cần hiểu lắm. . . Ta không có khổ sở. . . Không, ta vốn là rất khổ sở, nhưng hiện tại không khổ sở. Thật sự. Ta nhìn thấy người, liền không khổ sở. . ."

Tại nàng tối úy khuất thời điểm, bất lực nhất thời điểm, hân bỗng nhiên xuất hiện.

Liền giống hân nói quá hiệp khách như vậy, từ trên trời giáng xuống, đem nàng từ ngày đông phong tuyết một phen túm nhập ấm xuân, sở hữu úy khuất cũng như băng tuyết bàn trừ khử vô tung.

Nàng một chút đều không khổ sở, tương phản, nàng cảm thấy thật cao hứng.

Nàng chưa từng nghĩ quá, hân sẽ như vậy đến tìm nàng. . .

Nữ sinh che ánh mắt khóc bộ dáng giống một đứa bé, Tiểu Nhược trầm mặc một khắc, không có đi truy vấn nàng vừa rồi vì cái gì khổ sở, chính là tay đặt ở nàng đầu vai, ôn nhu nói: "Không khổ sở liền hảo. Muốn khóc liền khóc đi, khóc xong rồi, những cái đó sự liên đều không trọng yếu. . ."

Hân lời nói phảng phất mỗi loại chất xúc tác, rất khoái, thùng xe nội chỉ có nữ sinh khóc thút thít thanh, còn có nam sinh thỉnh thoảng vang lên tiếng an ủi.

Không biết qua bao lâu, một thanh âm khác cũng vang lên, phảng phất rất cục nịnh không được, "Khụ khụ, cái gì kia, khụ khụ. . ."

Thậm Ý ngơ ngác ngẩng đầu, này mới phát hiện nguyên lai trong xe còn có người khác. Tưởng Văn Xương ngồi ở phó điều khiển thượng, nửa hồi thân thể biểu tình vi diệu mà nhìn bọn họ, không biết đã bàng quan bao lâu.

Thấy nàng nhìn qua, chỉ chỉ Tiểu Nhượng quần áo, "Ta thật không phải là cố ý đánh gãy các người, chính là tưởng nhắc nhở một chút. Đây âu phục là theo phẩm bài mượn, xuyên xong rồi còn phải còn, tám vạn nhiều khối, tổ tông, không thể làm dơ. . ."

Tám vạn khối? !

Thẩm Ý này mới phát hiện, chính mình khóc được rất đầu nhập, cũng rơi xuống một ít nước mắt tại Tiểu Nhượng quần áo thượng. Nàng sợ tới mức lập tức không dám khóc, còn lui về phía sau lui, sợ lại đem nước mắt lộ đi lên.

Tiểu Nhượng trắng Tường Văn Xương một mắt, vẻ mặt hào phóng mà nói: "Tùy tiện khóc, cùng lắm thì khóc hỏng rồi ta bắt nó mua xuống đến. Đừng sợ ha."

Khóc hư tám vạn khối âu phục sau đó nhượng Tiểu Nhượng mua xuống đến? Loại chuyện này Thẩm Ý quang ngẫm lại liền muốn hít thở không thông. Huống hồ nàng liên khóc hai tràng, cũng thật sự là khóc bất động, rút tờ khăn giấy sát sát ánh mắt, cùng hắt tách ra một chút toa hảo.

Đại khái là tỉnh táo lại, nàng đầu óc cũng chậm rãi khôi phục thanh tỉnh, bắt đầu cảm thấy ngại ngùng. Dùng dư quang trộm dò xét bên trong xe, phát hiện đây là một chiếc thương vụ xe, thùng xe nội bộ rất rộng mở, màu kem đích thực da sô pha mềm mại thoải mái, địa thượng còn phô chấm đất thảm. Mà trừ bỏ lái xe cùng phó giá Tường Văn Xương, phía sau bọn họ còn có một loạt, ngồi một cái ba mươi xuất đầu nam nhân cùng hai cái tuổi trẻ nữ nhân, đều cảm thấy hứng thú mà đánh giá nàng.

Thẩm Ý mặt nháy mắt bạo hồng. Vừa mới, nàng kia nhất đốn oa oa khóc lớn, này đó người đều thấy được sao? !

Nàng nhin không được giật nhẹ Tiểu Nhượng tay áo, thấp giọng nói: "Như thế nào, như thế nào sẽ có nhiều như vậy người a. . ."

Tiểu Nhượng nháy mắt mấy cái, "Ta đêm nay có hoạt động a. Nga người còn chưa thấy qua bọn họ." Hăn chỉ vào những cái đó người cấp Thẩm Ý giới thiệu, "Vị này chính là ta tuyên truyền San San tử, đây là hoá trang Tiểu Vũ tử, còn có vị này chính là nhiếp ảnh Lương ca. Văn Xương ca người lần trước gặp qua, ta liền không giới thiệu."

Thẩm Ý kinh ngạc đến ngây người. Hăn không liền đi cái trao giải lễ sao, cứ nhiên tùy hồ nhiều như vậy!

Bất quá, nàng cũng lập tức kịp phản ứng, nhìn tư thế này Tiểu Nhượng khẳng định là tại đi trao giải lễ trên đường. Cho nên, vừa rồi hăn chính là chờ này một xe người tại đi Thủy Lập Phương trên đường quay lại ngược, chạy đến tìm chính mình sao. . .

Thẩm Ý chỉ cảm thấy da đầu nháy mắt run lên, không dám tưởng tượng này đó người giờ phút này đều suy nghĩ cái gì, vị kia tuyên truyền San San tử lại cười cùng nàng chào hỏi, "Người chính là Tiểu Nhượng đồng học đi? Lần đầu gặp mặt người hảo a. Phát sinh cái gì sự, tiểu cô nương như vậy khổ sở?"

Nàng đột nhiên đặt câu hỏi, Thẩm Ý theo bản năng không muốn nói chân thật nguyên nhân, nhưng đại gia đều nhìn nàng, Tiểu Nhượng tuy rằng không nói chuyện, rõ ràng cũng là tò mò. Nàng tâm hoảng hốt, vội vàng gian chỉ tìm ra một cái lý do, "Ta, ta khả năng khảo không thượng Bắc Đại. . ."

Bởi vì không như thế nào nói dối, nàng thậm chí đỏ mặt, dính vệt nước mắt, nhượng người cảm giác nàng phảng phất thương tâm được khoái té xỉu.

Đại gia: ". . ."

Bọn họ chỉ biết là đến Bắc Đại đối diện tiếp người, cũng không biết nguyên lai nàng chính là đến khảo Bắc Đại, càng không nghĩ tới nguyên lai

này nữ hài khóc thành như vậy cứ nhiên đều là vì khả năng lên không được Bắc Đại.

Đây là cái gì cao cấp khổ não? !

Tiểu Nhượng lại có chút kinh ngạc, "Thật là cuộc thi a? Các người đã biết thành tích? Chính là, người tối hôm qua rõ ràng còn rất bình thường, chẳng lẽ là. . . Hôm nay phỏng vấn không hảo?"

Thẩm Ý nghĩ thầm rằng hôm nay phỏng vấn đặc biệt hảo, người còn áp đối đề rồi đó, nhưng trên mặt lại chỉ có thể giả vờ bi thương mà gật gật đầu, "Không xuất thành tích, nhưng, ta cảm thấy không tốt lắm. . ."

Tiểu Nhượng nhất thời không lời gì để nói, một lát sau vỗ vỗ nàng bả vai, "Cũng không nhất định a. Người trước biết như vậy khổ sở, kết quả còn không đi ra ni, vạn nhất đến lúc đó người khảo được đỉnh hảo, kia không liền bạch khóc mà."

Hắn an ủi nàng, Thẩm Ý thuận thế xuống, Khinh Khinh "Ân" một tiếng.

Bên trong xe trầm mặc một khắc, Thẩm Ý nhìn bên ngoài không ngừng hiện lên cảnh vật, nói: "Người đã còn muốn công tác, kia tùy tiện ở phía trước chỗ nào buông ta xuống đi. Ta có thể chính mình trở về."

Tiểu Nhượng kinh ngạc, "Người muốn trở về?"

Thẩm Ý cho rằng hắn lo lắng nàng không biết đường, "Yên tâm, ta đánh cái xe thì tốt rồi, chúng ta cũng không có rời đi quá xa, rất khoái."

Nàng hiện tại cảm thấy Tiểu Nhượng thật sự rất đủ nghĩa khí, nghe được chính mình khóc không để ý công tác cũng chạy tới an ủi nàng, nhưng nàng không có khả năng thật sự nhượng hắn không quản mặt sau sự.

Cái khác không nói, nàng đồng học nhóm còn tại trao giải lễ thưởng đẳng hân ni!

Tuy rằng, lâu như vậy mới tái kiến hân, nàng kỳ thật rất luyến tiếc liền như vậy cùng hân tách ra. . .

Nữ hài ánh mắt còn có điểm ướt sũng, giống mới từ trong nước vớt đi ra ánh trắng, Tiểu Nhượng nhìn hai mắt liền không dám nhìn.

Hân quay đầu nhìn tiền phương kính chắn gió, bông tuyết đại phiến đại phiến hạ xuống, Bắc Kinh năm nay Sơ Tuyết tới như thế đột nhiên, liền giống nàng nhất dạng. Hân vốn không có kế hoạch muốn tại đêm nay cùng nàng gặp nhau, nhưng nếu đã nhìn thấy, hân liền không tưởng hết thấy cũng kết thúc được như vậy đột nhiên.

Hân tưởng lưu lại này Sơ Tuyết.

Thẩm Ý chờ giây lát, chợt nghe Tiểu Nhượng nói: "Người phỏng vấn xong rồi liền không chuyện khác đối đi?"

Thẩm Ý gật đầu.

"Kia tưởng không tưởng theo ta đi chơi một chút?"

Thẩm Ý sững sốt, thăm dò đạo: "Ý của người là. . ."

Nam sinh nhìn nàng, đen thùi trong con người có mang theo ti □□ hồng, "Ta lập tức muốn đi Weibo chi đêm, người biết Weibo chi đêm đi? Chính là Weibo làm một cái cuối năm kiểm kê sự kiện, trao giải lễ, sẽ có rất nhiều rất nhiều minh tinh. Người còn chưa có đi quá trường hợp này đi, tưởng không tưởng nhìn xem, chúng ta giới giải trí đại party đều là bộ dạng thế nào. . ."

Thẩm Ý trợn mắt há hốc mồm.

Nàng như thế nào cũng không nghĩ tới, Tiểu Nhượng cư nhiên muốn dẫn nàng trao giải lễ! Nàng cho rằng hẳn nữa nói tới nhìn nàng chính là cực hạn!

Thẩm Ý bản năng liền muốn cự tuyệt, nhưng nhìn hẳn tây trang giày da bộ dáng, lại bỗng nhiên dừng lại.

Nàng không hiểu kỳ giới giải trí đại party là dạng gì, nhưng nàng tò mò hẳn tại này đó hoạt động thượng là bộ dạng thế nào. Mấy tháng trước, đương nàng tại thảm đỏ thượng cùng hẳn xa xa tương vọng khi, lần đầu tiên trong đời, cảm giác chính mình cùng nàng trước nay chưa có xa xôi.

Kia Đoàn Hồng thăm phảng phát ngân hà, tách rời ra nàng cùng hẳn. Nhưng nàng tưởng muốn thân cận hẳn.

Nàng tưởng nhìn đến, hẳn sinh hoạt trong không có nàng tham dự khác một mặt là dạng gì.

Một hồi lâu, nàng nhỏ giọng hỏi: "Ta, thật sự có thể đi sao?"

Tiểu Nhượng mới vừa tưởng trả lời, lại ý thức được nàng lời này không phải hỏi chính mình, quay đầu nhìn hướng Tưởng Văn Xương. Người đại diện tại Tiểu Nhượng hào phóng lời mời thời điểm không nói một lời, giờ phút này nghe được nữ sinh vấn đề, thở sâu, lộ ra cái giả cười, "Đương nhiên, người có thể lấy nhân viên công tác vòng tay đi vào."

Còn hỏi cái gì hỏi! Từ lúc Tiểu Nhượng kiên trì muốn tới thấy nàng thời điểm, hẳn liền đoán được hẳn không có khả năng thấy một mặt liền hoàn, trước tiên chuẩn bị tâm lý thật tốt!

Thẩm Ý không biết người đại diện nội tâm thối tào, chính là vui sướng với chính mình cư nhiên thật sự có thể cùng Tiểu Nhượng cùng đi Weibo chi đêm.

Ô tô tiến lên tại tuyết bay đường phố thượng, rất khoái, liền xa xa thấy được một cái quen thuộc kiến trúc.

Cự đại hình lập phương đứng sừng sững tại màn trời hạ, tại trong bóng đêm lóng lánh thâm lam quang, từ xa nhìn lại phảng phất mênh mông vô bờ hải dương, mặt trên một vòng một vòng văn lộ, là trên biển cuộn sóng.

Đây là Thủy Lập Phương, tiền phương xa hơn một chút chính là tổ chim. Thẩm Ý tại TV thượng nhìn đến quá, biết đây là 08 năm Bắc Kinh thế vận hội Ô-lym-pic bơi lội trận đấu tràng quán, nguyên tới nơi này còn có thể làm cái khác hoạt động a.

Vừa tiếp xúc với gần hiện trường, bên trong xe không khí nhất thời biến đổi, Tường Văn Xương nói: "Chúng ta có chút đã muộn, hảo tại trước tiên cùng chủ sự bên kia đánh tiếp đón, hiện tại thăm dò còn không kết thúc. Trong chốc lát chúng ta xuống xe, hết thầy ấn quy củ cũ." Hắn nhìn hướng Thẩm Ý, "Nhưng người liền không cần theo chúng ta đi xuống, người vẫn là ở trong xe, lái xe sẽ mang người đi đại môn. Trốn hảo một chút không cần bị chụp đến, biết sao?"

Thẩm Ý nghe ra hắn lo lắng, vội vàng gật đầu, tỏ vẻ chính mình sẽ rất nghe lời.

Nhìn không được lại dò xét mắt Tiểu Nhượng, lại phát hiện hắn chính cách cửa sổ xe vọng hướng phía ngoài. Thăm dò đã gần trong gang tấc, có thể nhìn đến hai bên người đông nghìn nghịt miến, mơ hồ còn có thể nghe được tiếng hoan hô. Đại khái là cảm thấy thân thể có chút cương, hắn tùy ý chuyển chuyển cổ, biểu tình trong thuộc loại Tiểu Nhượng thoải mái hoạt bát một chút điểm rút đi, thay thế chính là môi bên tự tin phi dương tươi cười. Như vậy hắn có chút xa lạ, thật giống như là theo khoảng cách tới gần, hắn trong thân thể mỗi cái công tắc cũng lập tức mở ra, tiến nhập công tác trạng thái.

Lễ xe rớt cục tại thảm đỏ ngay trước dừng lại, sở hữu người tập thể cũng không sẽ bị màn ảnh chụp đến khác một bên cửa xe xuống xe, nhiếp ảnh sư chuẩn bị tốt máy móc, Tưởng Văn Xương đi thảm đỏ trước kiểm tra kí tên bút, xác nhận không có lầm sau, tuyên truyền lúc này mới đi tới, thay Tiểu Nhượng mở cửa xe.

Ngay tại cửa xe mở ra trước một cái chớp mắt, hân hạnh nhiên quay đầu, hướng Thẩm Ý cười cười, "Trong chốc lát nội tràng thấy."

Không chờ Thẩm Ý trả lời, cửa xe mở ra.

Hoan hô tiếng thét thủy triều bàn vọt tới, đèn flash không ngừng lóe ra, Thẩm Ý sợ tới mức hướng bên trong xe lui, mà Tiểu Nhượng hệ hảo âu phục nút thắt, hơi hơi khom lưng đi xuống lễ xe.

Đầy trời bông tuyết bay tán loạn, khoan thai căng ra một phen trong suốt ô che che ở hân hạnh đầu, hân hạnh lại phát tay tỏ ý không cần. Thảm trải sàn là nhiệt liệt màu đỏ, Tiểu Nhượng một thân thuần hắc tây trang, cứ như vậy đứng ở ngày đông Sơ Tuyết trong cười hướng hai bên phát tay.

Truyền thông không ngừng tiếp đón hân hạnh, miễn la lên hân hạnh tên, nhiệt tình mà biểu đạt yêu ý. Bỗng nhiên có miễn vọt tới phía trước, giơ di động muốn cùng hân hạnh tự chụp. Tiểu Nhượng nhượng nhượng mày, phảng phất có chút kinh ngạc, lại phối hợp mà tiến đến miễn bên người, hướng màn ảnh lộ ra sáng lạn tươi cười.

Thảm đỏ, hắc y, Bạch Tuyết, như thế cực đoan ba loại nhan sắc va chạm tại cùng nhau, rồi lại như thế hài hòa, cấu thành một bức phảng phất tranh sơn dầu bàn nùng liệt hình ảnh.

Lễ xe chuyển quá cong, càng khai càng xa.

Thẩm Ý ghé vào bên cửa sổ, trợn to hai mắt bình tĩnh nhìn thảm đỏ thượng Tiểu Nhượng, thẳng đến đám người cách trở nàng tầm mắt, cái gì

cũng thấy không rõ lắm.

Đại khái là lo lắng Thẩm Ý bên này tình huống, Tưởng Văn Xương rất khoái liền đến cùng nàng hội hợp, có hẳn dẫn dắt, bọn họ rất thuận lợi liền từ đại môn đi vào. Thẩm Ý còn đắm chìm tại mới vừa mới nhìn đến Tiểu Nhượng đi thăm đỏ rung động trung, có chút không yên lòng, Tưởng Văn Xương lại tại nhìn nàng.

Tưởng Văn Xương hiện tại tâm tình có thể nói là rất phức tạp, tuy rằng hẳn là không bài xích Tiểu Nhượng đàm luận ái (bởi vì bài xích cũng vô dụng), nhưng bây giờ là tình huống nào? Hiện tại chính là hẳn sợ nhất tình huống! Đem người đưa đến công tác trường hợp, vẫn là loại này truyền thông cùng đồng hành tập hợp trao giải lễ, thật sự là quá mức nguy hiểm!

Cái kia làm 3P nam minh tinh đều chưa làm qua loại này sự, hẳn chỉ biết tiểu nam sinh điên đứng lên muốn mệnh!

Bất quá hảo tại này nữ sinh thoát nhìn rất ngoan ngoãn hiểu chuyện bộ dáng, hơn nữa tuy rằng nàng nói mình khả năng khảo không thượng, nhưng nếu có thể tới Bắc Đại cuộc thi, kia khẳng định chính là cái học bá. Có đầu óc nữ hài giống nhau cũng biết đúng mực, Tưởng Văn Xương thoáng yên tâm, bất quá đồng thời lại có chút kinh ngạc.

Kỳ thật lần đầu tiên nhìn ra Tiểu Nhượng cùng nàng ái muội khi hẳn đã cảm thấy kinh ngạc, bởi vì này nữ hài diện mạo tuy rằng không khó coi, nhưng cũng chính là thanh tú, tại người thường trong có lẽ còn tính có thể, phóng tới mỹ nữ như vân giới giải trí liền thật sự so người qua đường còn người qua đường. Tiểu Nhượng cư nhiên không có cùng nữ minh tinh hoặc là võng hồng nộn mô thông đồng thượng, mà là thích thượng nàng, này thật sự là đại đại ra ngoài Tưởng Văn Xương dự kiến, chẳng lẽ là hẳn còn tuổi nhỏ, cư nhiên còn học hội nhìn nội hàm? !

Thật sự là nhượng người nhìn với cặp mắt khác xưa.

Bất quá nên dặn dò vẫn là muốn dặn dò, hăn ho nhẹ một tiếng, thành công gọi về Thẩm Ý chú ý sau, uyển chuyển đạo: "Có chuyện ta hy vọng người minh bạch, ta đối với người cùng Tiểu Nhượng. . . Không ý kiến gì, nhưng hăn tình huống hiện tại, không rất thích hợp công khai. . . Người minh bạch đi? Các người quan hệ ngàn vạn không thể để cho người phát hiện, cho nên, mọi việc phải cẩn thận một chút, không người hỏi người liền đừng nói nhiều —— đương nhiên, có người hỏi cũng đừng nói nhiều. Ta như vậy giảng, người có thể lý giải sao?"

Hăn một phen nói hàm hàm hồ hồ, nói thật Thẩm Ý không quá có thể lý giải. Nhưng Tưởng Văn Xương là Tiểu Nhượng người đại diện, nàng cảm thấy chính mình hăn là tôn trọng hăn, vì thế nghiêm túc gật đầu, "Ta biết, có phải hay không Tiểu Nhượng mang đồng học đến trao giải lễ cộ danh ngạch không tốt lắm a? Người yên tâm, ta sẽ không theo người khác nói ta là hăn đồng học, ta liền nói, ta là hăn nhân viên công tác, trợ lý? Như vậy có thể chứ?"

Tưởng Văn Xương: ". . ."

Thiếu nữ một đôi mắt trong suốt vô tội, sẵn được hăn về điểm này tiểu tâm tư phảng phất không sạch sẽ bất kham.

Tưởng Văn Xương đỡ lấy cái trán, cảm thấy chính mình muốn lâm vào sụp đổ. Hăn hiện tại thật sự tình nguyện đi cùng cái kia ai pháo hữu đối thoại, cũng không tưởng lại cùng vị thành niên giao lưu! Rõ ràng đều ái muội thành như vậy, hai cái người cư nhiên đều còn mộng mộng mê mê, hăn kẹp ở giữa đâm phá cũng không phải, không đâm phá cũng không phải, hoàn toàn không thể nào xuống tay.

Hơn nữa đối với như vậy tiểu nữ sinh, hăn nói hơi chút nói trọng một chút đều cảm thấy chính mình không là người, quả thực không biết hăn là người đại diện vẫn là thanh thiếu niên khán hộ!

Tưởng Văn Xương buông tha tiếp tục đương cái này ác nhân, công đạo vài câu liền đi xử lý chuyện khác. Hắn không phải là Tiểu Nhượng mỗi cái hoạt động đều sẽ đi theo, đêm nay sẽ đến trao giải lễ đương nhiên cũng là có social mục đích, Tiểu Nhượng này bộ diễn lập tức liền muốn hơi khô thê tre, hạ nhất bộ diễn cũng tại chọn lựa trung, hắn được sẵn cơ hội này cùng các gia nhà làm phim còn có người đại diện tâm sự.

Thẩm Ý bị hắn nói một cái bàn hào liền ném xuống, nàng đứng ở tại chỗ mờ mịt ba giây, quyết định được đến đâu hay đến đó, tò mò mà đánh giá khởi bốn phía. Không hổ là tại Thủy Lập Phương tổ chức hoạt động, đêm nay cái này trao giải lễ vừa thấy cũng rất long trọng, toàn bộ tràng quán đủ để cử hành một cái nhỏ concert, bốn phía là khán đài, trung gian đất bằng phẳng thượng đáp một cái hoa lệ sân khấu, trước võ đài lại là minh tinh khách quý nhóm nhập tọa khu vực, bãi phóng rất nhiều cái bàn tròn. Trên bàn phô tuyết trắng cơm cỗ, trung ương phóng một phủng đậm màu tím tú cầu hoa, nhìn qua phi thường cao quý thanh lịch.

Lúc này minh tinh nhóm đều tới không sai biệt lắm, Thẩm Ý thấy được rất nhiều quen thuộc gương mặt, nhưng càng nhiều là không biết. Tuy rằng không biết, nhưng muốn phán đoán bọn họ là minh tinh vẫn là nhân viên công tác cũng rất đơn giản, nhìn y phục của hắn có đủ hay không phiêu lượng, lớn lên xem được hay không là đến nơi.

Thẩm Ý nhìn nhìn, bỗng nhiên đụng thượng nhất trương quen thuộc mặt.

Nam nhân thân xuyên thiên màu xám tu thân tây trang, cầm trong tay cốc champagne, chính ngậm cười cùng người bên cạnh nói chuyện. Hội trường ánh đèn có chút u ám, chiếu vào trên mặt của hắn, hắn hơi hơi nghiêng người, trắc nhan đường cong ưu mỹ phảng phất một bức họa. Không biết đối phương nói câu cái gì, hắn khoái trá một cười, ngưỡng cổ đem champagne uống một hơi cạn sạch. Ánh đèn trong, hắn nắm bắt

champagne cốc ngón tay khớp xương phân minh, gầy trường trắng nõn, kim cương tay áo khẩu lóe ra ánh sáng nhạt.

Quanh mình là y hương tóc mai ảnh, phù hoa dừng động, trên thân nam nhân tự phụ tao nhã lại vẫn như cũ không thể xem nhẹ, là đám người trong tối chói mắt tồn tại.

Giang Ngật.

Đây là Đàm Văn thích người đi? Thẩm Ý đối hắc ấn tượng cùng Chu Bội Bội không sai biệt lắm, biết hắc cũng đỏ hảo nhiều năm, giống như cùng Chu Bội Bội trước sau chân, lúc ban đầu hai người còn truyền quá scandal. Bất quá hảo nhiều năm trước hắc liền cho hấp thụ ánh sáng bạn gái, lúc ấy giống như nháo đến còn đình đại, hiện tại kết hôn sao?

Nàng luôn luôn không quan tâm bát quái, thật sự có chút không nhớ rõ, đành phải bất đắc dĩ mà nhún nhún vai.

Bất quá nghĩ đến cái kia ha tam trung nữ sinh lời bình, nàng lại nhịn không được lắc đầu, nàng lại còn nói Giang Ngật là đại thúc, Đàm Văn cư nhiên cũng có thể nhẫn!

Tuy rằng đỏ nhiều năm như vậy, nhưng Giang Ngật hiện tại cũng mới 33 tuổi, hơn nữa liền nàng ấn tượng đến xem, hắc căn bản không có biến nhiều ít, cùng rất nhiều năm trước diễn 《 hàn đêm 》 bộ dáng giống nhau như đúc, nhiều nhất cũng liền khí chất trong nhiều vài phần thành thực.

Nhìn đến nam minh tinh cũng rất chú trọng bảo dưỡng nha!

Nàng hứng thú nồng hậu nhìn đã lâu, bỗng nhiên kinh giác chính mình giống như rất phóng túng, Tiểu Nhượng hiện tại cũng tiến vào đi, nàng có phải hay không được đi tìm hắc?

Nghĩ như vậy, nàng hướng Tưởng Văn Xương nói bàn hào đi đến, lại tại xoay người thời điểm không cẩn thận đụng thương một cá nhân.

Mặt đất phô thảm trải sàn, có chút gập ghềnh, nàng bị như vậy va chạm thiếu chút nữa không đứng vững, hoàn hảo cái kia người một cái bắt được nàng, Thẩm Ý mới kham kham duy trì cân bằng.

Nàng kinh hồn chưa định, giương mắt vừa thấy lại nhất thời sửng sốt.

Phó Tây Thừa thân xuyên ám lam sắc âu phục, ngực bội ru-bi hoa hồng trâm cài ngực, cùng người khác ăn mặc quy phạm bất đồng chính là, hẳn không hề nỡ cũng không đeo caravat, tùy ý tản ra cổ áo nút thắt, lộ ra vài phần nhã sĩ điệu thấp không kèm chế được.

Hắn bị đụng phải một chút cũng có chút ngoài ý muốn, không có để ý âu phục mà là trước nhìn hướng Thẩm Ý, thấy nữ sinh biểu tình có chút lảng, ngầm cười hỏi: "Không có việc gì đi?"

Thẩm Ý không trả lời, bên cạnh rồi lại quá tới một cái người. Thân xuyên màu đen anh luân phong âu phục, tuy rằng tuổi không lớn lắm, lại bởi vì biểu tình quá mức hồ hững, mà có vẻ có chút cao ngạo lãnh ngạo.

Thẩm Ý trợn to mắt.

Nàng vận khí như vậy hảo sao, cư nhiên đồng thời nhìn đến Phó Tây Thừa cùng Kha Tinh Phàm? ? ?

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 43 : 43

"Làm sao vậy?" Kha Tinh Phàm hỏi.

Phó Tây Thừa nói: "Ta không cẩn thận đụng vào này vị muối muối."

Hội trường nội người đến người đi, đều là chủ sự phương nhân viên công tác cùng các gia nghệ nhân đoàn đội tại bận rộn, trường hợp này mình tình giống nhau không sẽ cùng không biết nhân viên công tác nhiều lời nói, đương nhiên, nhân viên công tác càng không dám tùy tiện cùng tự gia bên ngoài nghệ nhân đáp lời. Nhưng Phó Tây Thừa bất đồng, hăn cá tính hiền hoà, lại tự xưng là thân sĩ, cho nên rõ ràng là Thăm Ý đụng vào hăn, hăn lại nói là chính mình không cẩn thận.

Kha Tinh Phàm hiểu biết hăn tật xấu, tùy ý liếc mắt Thăm Ý sẽ thu hồi tầm mắt, "Đi, không có việc gì liền đi thôi. Người không là còn muốn gặp lộ tổng mà."

Phó Tây Thừa nghe vậy một cười, hướng Thăm Ý hơi gật đầu liền tính toán rời đi, lại chợt nghe nữ sinh hỏi: "Phó Tây Thừa? Người là Phó Tây Thừa sao?"

Hai người kinh ngạc nghiêng chân, quay đầu đụng thượng nữ sinh tỏa sáng hai mắt, phảng phất phi thường kích động.

Trên thực tế, Thăm Ý quả thật có chút kích động.

Nàng không nghĩ tới lại ở chỗ này nhìn thấy Phó Tây Thừa cùng Kha Tinh Phàm, hiện tại nhìn đến hai người bọn họ khiến cho nàng tưởng khởi

đêm hôm đó bọn họ cùng nhau ăn gà trái qua. Bởi vì bận quá, kia vẫn sau đó nàng sẽ không có lại chơi quá ăn gà, nhưng đối với kia loại đại giết tứ phương khoái cảm kỳ thật vẫn luôn rất nhớ, còn lén lút đi lên xem qua bạn tốt lan trong bọn họ. Giờ phút này đột nhiên cùng bọn họ gặp nhau, trong lòng không khỏi vọt lên một loại cùng loại chiến hữu gặp lại kích động chi tình, tràn đầy cảm giác thân thiết.

Bất quá nàng vẫn có chút không xác định. Bởi vì nàng không như thế nào xem qua bọn họ kịch hoặc là tổng nghệ, chính là mơ hồ đối bọn họ diện mạo có chút ấn tượng, thật thấy bản nhân lại nhìn không được hoài nghi, là bọn họ sao? Không có nhận sai đi?

Phó Tây Thừa càng phát kinh ngạc.

Không chỉ là bởi vì này nữ sinh cư nhiên chủ động cùng hắn đáp lời, cũng bởi vì nàng khẩu khí, nàng giống như thật sự lấy không chuẩn hắn rất cuộc là không là Phó Tây Thừa. Làm đương hồng diễn viên, Phó Tây Thừa không sẽ tự đại đến cảm thấy toàn quốc nhân dân đều biết hắn, nhưng ít ra hôm nay cái này hiện trường nhân viên công tác không có không biết hắn. Này nữ sinh biểu hiện không khỏi quá mức kỳ quái.

Hắn đánh giá nữ sinh rõ ràng non nớt khuôn mặt, bỗng nhiên một cái lộ bộ, nàng nên không sẽ không là nhân viên công tác, mà là từ chỗ nào trà trộn vào tới miễn đi. . .

Hôm nay tràng nội cũng có miễn, nhưng đều tại lầu hai thính phòng, đây là nội nội tràng khách quý khu, là cấm chỉ miễn tiến vào. Nhưng loại này hoạt động an bảo hướng tới không thể trông cậy vào rất nhiều, miễn trà trộn vào đến cũng không phải không có khả năng.

Không đợi hắn nghi ngờ, Kha Tinh Phàm đã dẫn mở miệng trước, nam sinh bình thường liền lãnh, lúc này dẫn theo hoài nghi, ngữ khí cơ hồ có chút lảng lệ, "Người là ai a? Nhà ai? Đi theo ai tiến vào?"

Kha Tinh Phàm vẫn đề tam liên đánh đến Thẩm Ý một mòng, lúc này mới đột ngột ý thức được, hồng rồi, nàng có phải hay không nói nhiều lắm.

..

Văn Xương ca nói không thể để cho người khác biết nàng cùng Tiểu Nhượng quan hệ, để tránh đối Tiểu Nhượng tạo thành không hảo ảnh hưởng, nàng vốn là cũng hạ quyết tâm trang ẩn hình người nhìn xem náo nhiệt liền hảo, như thế nào vừa thấy được Phó Tây Thừa bọn họ liền xúc động?

Hiện tại muốn làm như thế nào a!

Nàng không lên tiếng, Kha Tinh Phàm mày nhăn được càng khẩn, Thẩm Ý sợ hãi tìm người đem chính mình đuổi ra đi, vội nói: "Ta là, đi theo Văn Xương ca tiến vào. . ."

"Văn Xương ca? Tưởng Văn Xương sao?" Phó Tây Thừa có chút kinh ngạc, "Hắn thủ hạ nghệ nhân đêm nay chỉ đến Tiểu Nhượng đi, người là nói, người là Tiểu Nhượng nhân viên công tác?"

"Đối, ta là hắn. . . Trợ lý."

Ba người trầm mặc.

Một lát sau, Phó Tây Thừa uyển chuyển đạo: "Ta nhớ rõ, Tiểu Nhượng trợ lý giống như là cái nam."

Thẩm Ý: ". . ."

Như thế nào đem này tra quên! Bọn họ ba cái như vậy thực, Phó Tây Thừa bọn họ làm sao có thể không biết Tiểu Nhượng trợ lý!

Nói dối bị vạch trần, đối lại dĩ vãng Thẩm Ý tâm tính sớm băng, nhưng đêm nay đại khái là không thể bại lộ Tiểu Nhượng tín niệm rất mãnh

liệt, cứ nhiên nhượng hẳn tại như vậy trạng huống hạ còn có thể mặt không đổi sắc, trấn định đạo: "Đối, La Thành ca đêm nay có việc, ta là lâm thời tân trợ lý."

Nàng biết La Thành, Phó Tây Thừa nhú lông mày.

Hiện tại hảo ngoạn, nàng hoặc là thật là Tiểu Nhượng tân trợ lý, hoặc là chính là Tiểu Nhượng cuồng nhiệt miễn, trà trộn vào đến chính là hướng về phía hẳn.

Bất quá hẳn có khuynh hướng người sau, không vì cái gì khác, loại này trao giải lễ có tuyên truyền hoá trang đi theo, giống nhau đều không dùng được trợ lý, liên tính thật yêu cầu Tiểu Nhượng cũng sẽ không mang một cái thoát nhìn như vậy điểm đại tiểu nữ hài, ai chiếu cố ai a.

Hắn khởi xem kịch vui tâm tư, vừa nhấc mắt vừa mới nhìn đến chánh chủ cũng xuất hiện, lập tức vẫy tay, "Tiểu Nhượng, bên này bên này, chúng ta nhìn đến người nhận thức người!"

Hắn động tác quá nhanh, Kha Tinh Phàm cản trở không kịp, khí được trừng hẳn một mắt. Dựa vào, Phó Tây Thừa có phải hay không tuổi tác quá lớn không có gì thiếu nữ phần, cho nên không cảm thụ quá vị thành niên fan nữ điên cuồng? Đây nữ sinh nếu như thật là hướng về phía Tiểu Nhượng trà trộn vào tới, đợi chút nữa nhìn thấy hẳn đối hẳn làm xuất cái gì quá khích sự làm như thế nào? !

Hắn toàn thân đề phòng, tính toán một có không đối lập tức gọi bảo an. Ai biết Tiểu Nhượng nhú mày mà đi tới, vừa thấy được nữ sinh kia nhất thời từng khẩu khí bàn, đạo: "Người ở chỗ này a! Ta nơi nơi tìm không thấy người, đánh người điện thoại người cũng không tiếp, ta còn lo lắng người đi ném ni!"

Thẩm Ý lấy điện thoại di động ra vừa thấy, quả nhiên có hai cái chưa tiếp đến điện, nhưng bởi vì nàng tiến vào sau đem hình thức điều thành tĩnh

âm, cho nên đều không nghe đến.

Bất quá Tiểu Nhượng cũng không có quái nàng ý tứ, nói xong cái này lập tức cười hỏi: "Người mới vừa mới nhìn đến ta đi thăm đồ sao? Đẹp trai không?"

Thẩm Ý gật đầu, "Thấy được. Rất soái."

Chiếm được trưởng ban khách lệ, Tiểu Nhượng cảm thấy mỹ mãn, ngược lại đạo: "Kia người cảm giác thế nào, trao giải lễ hảo ngoạn sao? Có lạnh hay không? Nga đối, người ăn cơm tối sao? Hẳn là chưa ăn đi, bất quá trường hợp này cũng không có gì hảo ăn đồ vật, người nếu là đói, ta có thể cho người xuất đi mua một ít ăn."

Hắn một trận đặt câu hỏi không coi ai ra gì, một bên bị không nhìn Phó Tây Thừa, Kha Tinh Phàm: "..."

Phó Tây Thừa biết chính mình sai, mười phần sai.

Hắn vốn là nhìn Tiểu Nhượng như vậy tự nhiên mà cùng nữ sinh kia chào hỏi, còn tưởng rằng nàng nói chính là thật sự, nàng thật sự là hỗ trợ lý, nhưng sau khi nghe được mặt chỉ biết, không quản nàng là Tiểu Nhượng cái gì đi, nhưng tuyệt đối không là trợ lý!

Liền Tiểu Nhượng cái này ân cần chu đáo sức lực, không biết còn tưởng rằng hẳn là nàng trợ lý ni!

Thẩm Ý cũng hiểu được có chút không ổn, giật nhẹ hần tay áo, Tiểu Nhượng lúc này mới nhớ tới bên cạnh còn đứng hai cái bạn tốt, tiếp đón, "A, hai người các người a, đã lâu không gặp đã lâu không gặp."

Hợp người hiện tại mới nhìn đến chúng ta? !

Phó Tây Thừa chán nản. Trong khoảng thời gian này Tiểu Nhượng cùng Kha Tinh Phàm đều nhốt tại đoàn phim chụp diễn, hẳn độ hoàn giả đang tại lực một cái tổng nghệ, tính đứng lên bọn họ ba cái lần trước tụ hội đều là tứ cái nguyệt trước, đúng là thật lâu không thấy. Nhưng Tiểu Nhượng này thái độ, nửa điểm nhượng người cảm giác không đến cửu biệt gặp lại vui sướng, Phó Tây Thừa cảm thấy, hẳn hiện tại toàn bộ tâm tư đều tại nữ sinh kia trên người, cố không bọn họ. . .

Hắn rốt cục tò mò, "Vị này chính là?"

Tiểu Nhượng sửng sốt, "Các người không là gặp qua sao?" Quay đầu nhìn Thẩm Ý, "Người không cùng bọn họ nói người là ai?"

Thẩm Ý lắc đầu. Nàng cũng rất muốn nói, nhưng bị Tưởng Văn Xương như vậy dẫn dò một trận, nàng thật sự không xác định ai là có thể nói lời nói thật, ai lại không thể, đành phải tất cả đều không nói.

Tiểu Nhượng thấy thế nhượng nhượng mà, "Đi đi, kia liền chính thức giới thiệu một chút. Vị này chính là ta trưởng ban đại nhân, cũng là cùng chúng ta cùng nhau sống vai chiến đấu quá chiến hữu, Thẩm Ý."

Sau một cái danh hiệu nhượng Phó Tây Thừa sửng sốt, lại từ nàng tên trong phẩm xuất quan kiện, "Thẩm Ý? Tiểu Ý? Nga, người là đêm hôm đó ăn gà cái kia. . ."

"Trưởng ban!" Tiểu Nhượng tiếp lời, "Lại nói tiếp, đây là chúng ta lần đầu tiên tuyển hạ võng hữu tụ hội ni."

Phó Tây Thừa rốt cục bình tĩnh đại ngộ.

Hắn liền nói đi, Tiểu Nhượng bên người như thế nào đột nhiên xuất hiện một người nữ sinh, còn như vậy thân mật, nếu như là kia vẫn mang theo đến chơi game trưởng ban, liền nói được thông.

Hắn không khỏi đánh giá khởi nữ sinh, đã thấy nàng mặt mày thanh tú, khí chất an tĩnh, cùng hắn trước tưởng tượng ngược lại là không sai biệt lắm.

Ho nhẹ một tiếng, Phó Tây Thừa thay một bộ nho nhã lễ độ bộ dáng, "Lần đầu gặp mặt, trưởng ban người hảo, ta là Phó Tây Thừa."

Hắn như vậy chính thức, Thẩm Ý cúi người hồi cái lễ, "Người hảo."

Phó Tây Thừa cúi đầu đồng thời lặng lẽ hướng Tiểu Nhượng chớp mắt vài cái. Có thể a, nhìn tư thế này, hai người là lại tiến thêm một bước? Hắn là thật bội phục, như thế nào hiện tại tuổi trẻ nghệ nhân đàm luyện ái đều như vậy cuồng dã sao? Trực tiếp đem bạn gái đưa đến trao giải hiện trường, đây là công tác đều muốn dẫn a!

Tiểu Nhượng không chú ý tới hắn ám chỉ, mà là nhìn chăm chăm Thẩm Ý đánh giá một khắc, đột nhiên hỏi: "Người xuyên váy?"

Bởi vì phỏng vấn, Thẩm Ý cố ý thay đổi quần áo, bạch sơ-mi phối hợp màu đen cặp đầu gối váy, nội đáp thâm sắc đặt nền tảng tất. Trước xuyên áo bành tô cho nên chặn, nhưng hội trường nội có hệ thống sưởi hơi, tiến tràng sau nàng liền thoát áo bành tô, Tiểu Nhượng này mới phát hiện, nguyên lai nàng hôm nay xuyên váy.

Thẩm Ý xuyên một ngày vốn là đều quên, bị hắn một chút mới nhớ tới, nhất thời có chút khẩn trương.

Hội trường u ám ánh đèn trong, nữ sinh co quắp mà cúi đầu. Hắc bạch phối màu vốn là ngắn gọn mà hào phóng, nàng hôm nay cũng không có trát đuôi ngựa, đen thùi tóc rủ tại sau đầu, càng phát ra sẵn được mặt mày trong sáng. Thẩm Ý tuy rằng không tính đặc biệt phiêu lượng, nhưng có một cái rất đại ưu thế chính là làn da bạch, dáng người cũng gầy, trước tổng là

xuyên giáo phục cho nên nhìn đoán không ra, hiện giờ bị váy kháp xuất eo tuyến, thiếu nữ thướt tha đường cong nhất thời bại lộ ở trong không khí.

Tiểu Nhượng nhìn xem ngẩn ngơ, bỗng nhiên ý thức được, này còn giống như là hần lần đầu tiên nhìn nàng xuyên váy. . .

Thẩm Ý thấy hần này giờ không nói gì, cho rằng hần không thích, quần bách đạo: "Không dễ nhìn đối đi? Ta cũng hiểu được không dễ nhìn. Nhưng lão sư nói, phỏng vẫn được xuyên váy, ta mới mua. Ta ngày mai liền không xuyên. . ."

"Không." Hần lập tức đánh gãy nàng, như là tưởng chứng minh cái gì dường như, có chút sốt ruột mà nói, "Dễ nhìn, thật sự. Ta thích người xuyên váy. . ."

Thẩm Ý kinh ngạc mà nhìn hướng hần, xác định nam sinh trong mắt khẳng định sau, nhin không được nhoén miệng cười.

Một bên lại bị xem nhẹ Phó Tây Thừa: . . . Dựa vào! Đây là cái gì học sinh trung học luyện ái đối thoại, cứ nhiên rồi rầm xuyên váy xem được hay không?

Ta năm trước chụp kia bộ vườn trường kịch cũng không bằng các người ngây thơ!

Này một Tiểu Đoàn nhạc đệm sau khi đi qua, rất khoái, liền tới đêm nay trọng đầu hí. Trao giải lễ muốn bắt đầu.

Hàng năm cuối năm, giới giải trí đều tràn ngập đủ loại trao giải lễ, các đại môn hộ website, đài truyền hình đều làm khởi điểm, minh tinh nhóm hôm nay một bộ lễ phục, ngày mai một bộ lễ phục, xuất hiện tại bất đồng trường hợp, cầm danh mục khác nhau thưởng. Như thế thường xuyên oanh tạc, không chỉ người xem nhìn xem hoa cả mắt, có đôi khi liên bọn họ bản thân đều phân không rõ, hiện tại lại là tại tham gia nào một hồi.

Nhưng cho dù có nhiều như vậy trao giải lễ, "Weibo chi đêm" vẫn là bên trong bị chịu chú mục một cái. Đây đương nhiên là bởi vì hiện giờ giới giải trí, Weibo đã trở thành các gia đoàn đội doanh tiêu tuyên truyền một cái chủ trận địa, như vậy từ này chủ nhà sở chủ sự hoạt động cũng liền thuận thế nước lên thì thuyền lên.

Năm rồi học tập không vội thời điểm, Dương Việt Âm các nàng cũng sẽ thủ Weibo chi đêm, Thẩm Ý trước kia đều nói các nàng nhàm chán, không nghĩ tới chính mình năm nay cứ nhiên đến hiện trường.

Nàng đứng ở hội trường nội, nhìn mãn tràng tuần nam mỹ nữ, tinh quang rực rỡ, internet phát sóng trực tiếp đã bắt đầu, trên đài đang tại biểu diễn tiết mục, từ đương hồng thần tượng Lý Đặc mang đến kính ca nhiệt vũ một bắt đầu liền châm toàn trường. Lầu hai thính phòng thượng, may mắn tiến vào nội tràng miễn cũng giờ lên tiếp ứng đèn bài, bất đồng nhan sắc, bất đồng tên đèn bài hội tụ thành một mảnh ngũ sắc hải dương, tràng nội còn có mấy cái máy quay phim theo lay động cánh tay chuyển động, tùy cơ bắt giữ thính phòng thượng khách quý nhóm phản ứng.

Nghĩ đến đây phát sinh hết thảy đều khả năng bị thời gian thực truyền tổng đến vô số người xem trước mặt, Thẩm Ý cảm thấy mới mẻ. Thật giống như là ngẫu nhiên bước vào một cái toàn thế giới mới, cấp cho nàng trước nay chưa có thể nghiệm.

Nàng bận với cảm thụ tân thế giới, còn lại người nhưng không có như vậy thoải mái.

Hoạt động chính thức bắt đầu sau, nhân viên công tác cùng minh tinh nhóm cũng không đái tại cùng nhau, Tiểu Nhượng đi chỗ ngồi của mình. Không biết có phải hay không là trùng hợp, hửn, Phó Tây Thừa còn có Kha Tinh Phạm đều tọa một bàn, cùng bọn họ đồng nhất bàn còn có ba cái nữ minh tinh cùng với hai cái Thẩm Ý gọi không nổi danh tự nam minh tinh. Nhưng Tiểu Nhượng rõ ràng cùng bọn họ đều biết, ngồi xuống hạ liền lần

nhau rất quen chào hỏi, trên thực tế mà ngay cả tại đi qua chỗ ngồi trên đường, hẳn còn dừng lại cùng vài cái minh tinh bằng hữu bắt tay vấn an, xã giao rất nhiều bộ dáng.

Đến nỗi Thẩm Ý thì cùng tuyên truyền tỷ tỷ còn có hoá trang tỷ tỷ đi tại cùng nhau, bọn họ không có tòa vị, mà là đứng ở bàn tròn phụ cận không sẽ bị màn ảnh chụp đến địa phương. Nhân vì vị trí này vấn đề, Thẩm Ý còn phạm cái ngốc, nàng nhìn đến Tiểu Nhượng tọa hảo sau liền hỏi tuyên truyền tỷ tỷ: "Chúng ta tọa chỗ nào a?"

Mặc dù là lần đầu tiên tới, nàng cũng biết bàn tròn chung quanh khẳng định không các nàng tọa địa phương, nhưng trao giải thời gian như vậy trường, các nàng hẳn là vẫn là có cái khu vực có thể nghỉ ngơi đi?

Tuyên truyền mới vừa cùng nàng hàn huyên một lát thiên, hai người thân cận không thiếu, giờ phút này lại vẻ mặt lạnh lùng đạo: "Xem qua Chân Huyền truyện Như Ý truyện cùng Diên Hi Công Lược sao?"

Thẩm Ý một cái đều không xem qua, nhưng biết là hậu cung kịch, bằng vào chính mình cao siêu lý giải lực suy tư một chút, thật cần thận nói: "Chúng ta trạm chủ tử mặt sau?"

Không sai, chính là trạm chủ tử mặt sau.

Thẩm Ý tại hiện trường bàng quan mới biết được, nguyên lai minh tinh nhân viên công tác vất vả như vậy! Tuyên truyền nói cho nàng, mỗi đến loại này đại hình trao giải hoạt động, nghệ nhân nhóm ngồi ở màn ảnh trước, bọn họ thì đứng ở màn ảnh chụp không đến giờ địa phương khắc nhìn chăm chăm nghệ nhân, lấy bị bọn họ có bất luận cái gì nhu cầu. Thẩm Ý một bắt đầu còn tưởng rằng là các nàng tự mình yêu cầu nghiêm khắc, sau lại phát hiện không ngừng một gia đoàn đội như thế, mỗi một gia đều như vậy, trao giải quá trình trong, nàng liền tận mắt nhìn thấy có cái nữ minh tinh hoá trang đi lên cho nàng bổ hai lần trang, đưa một lần khăn giấy,

lại đệ một hồi nạp điện bảo, liên Phó Tây Thừa cũng tại muốn lên đài lĩnh thưởng trước bố một lần trang.

Rất có ý tứ, nguyên lai minh tinh trước đài quang tiên lượng lệ đều là như vậy tới. Nàng nhìn xem hứng thú nồng hậu, tuyệt không cảm thấy lâu trạm vất vả, dù sao hôm nay cũng tọa đã lâu như vậy, liền đương vận động vận động.

Nhưng nàng không quan tâm, không đại biểu người khác không quan tâm.

Trên cái bàn tròn, mới vừa lĩnh hoàn thưởng trở về Phó Tây Thừa một bên giả vờ thưởng thức trên đài tiết mục, một bên để sát vào Tiểu Nhượng thấp giọng hỏi: "Người gọi người đến, là nhượng người đến phạt trạm sao?"

Tiểu Nhượng cũng luôn luôn tại chú ý Thẩm Ý bên kia. Cũng trách hẳn nhất thời sơ sẩy, không nhớ ra được trường hợp này nhân viên công tác bình thường đều là không chỗ ngồi, hiện tại cũng không biết nên làm cái gì bây giờ. Trao giải lễ còn có một hồi lâu mới kết thúc ni, khiến cho nàng như vậy vẫn đứng sao? Không phải, trong chốc lát nhượng nàng cùng Văn Xương ca cùng nhau trước tiên rời đi tính.

Nhưng như vậy vạn nhất nàng không chờ mình trở về liền đi rồi làm như thế nào. . .

Hắn còn tại rồi rằm, Phó Tây Thừa rồi lại nói: "Bất quá nói thật, người có thể hay không rất khoa trương, người không cần đến trường, chúng ta trưởng ban không đến trường sao? Người cư nhiên đem nhân gia lộng đến Bắc Kinh, liền như vậy khó rời khó bỏ?"

Tiểu Nhượng biết hẳn hiểu lầm, "Nàng không là ta lộng đến Bắc Kinh tới, nàng là tới dự thi."

"Cuộc thi? Khảo cái gì thử?"

"Bắc Đại mùa đông doanh. Nàng tuyển thượng, quá tới tham gia thi viết trộn bột thử."

Cư nhiên là Bắc Đại! Phó Tây Thừa kinh ngạc một cái chớp mắt, lập tức nghĩ thông suốt, đều nói là trưởng ban, đương nhiên phải học tập hảo! Không phải như thế nào xứng đương hãnh cùng Tiểu Nhượng trưởng ban!

Hắn lại quay đầu lại nhìn Thẩm Ý mấy lần, vẫn là kiểm chế không ngừng trong lòng tò mò, hướng nàng vẫy vẫy tay.

Thẩm Ý nhìn đến hắn thủ thế, nghi hoặc mà nhìn xem tả hữu, sau đó chia chia chính mình. Phó Tây Thừa gật đầu, Thẩm Ý nhú mày, rất rõ ràng phi thường ngoài ý muốn, nhưng vẫn là đã đi tới.

Bởi vì sợ bị phát sóng trực tiếp màn ảnh quét đến, nàng lại đây còn hơi hơi ngồi xổm người xuống. Nhìn bên người tây trang giày da, anh tuấn phi phạm Tiểu Nhượng, Phó Tây Thừa, Kha Tinh Phạm tổ ba người, cảm giác bọn họ phảng phất ba cái quý công tử, mà chính mình là quý công tử bên cạnh bàn hầu hạ tiểu nha hoàn.

Nàng đối với quý công tử chi nhất hỏi: "Cái gì sự a?"

Phó Tây Thừa hưng trí bừng bừng đạo: "Người là đến Bắc Kinh cuộc thi?"

Thẩm Ý: "... Là."

Phó Tây Thừa: "Bắc Đại mùa đông doanh?"

Thẩm Ý: "... Ân."

Phó Tây Thừa: "Kia người cảm giác khảo được thế nào?"

Thẩm Ý: "..."

Nàng trờng Phó Tây Thừa, không thể tin được hã đem chính mình kêu đến liền vì hỏi cái này, bên cạnh Tiểu Nhượng cũng như lâm đại địch.

Trước Thẩm Ý còn vì cuộc thi khóc được như vậy thẳm, Phó Tây Thừa hiện tại hỏi cái này, hã sợ lại kích khởi nàng chuyện thương tâm, lập tức liền tưởng ngăn cản, một người khác lại giành trước.

Kha Tinh Phàm đêm nay từ khi được biết Thẩm Ý là ai sau vẫn luôn không phát biểu cái nhìn, giờ phút này rốt cục không thể nhịn được nữa, "Người cái dạng này, cùng những cái đó quá niên ép hỏi tiểu hài tử thành tích thân thích có cái gì khác nhau?"

Phó Tây Thừa: "..."

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 44 : 44

Thẩm Ý lần đầu tiên trao giải lễ thể nghiệm ngay tại như vậy khi thì mới mẻ, khi thì buồn cười tiết tấu trung vượt qua. Hoạt động tiến hành đến một nửa khi, Tiểu Nhượng cũng đi lên lĩnh một cái thưởng, là "Weibo niên độ nhân khí nghệ nhân" . Thẩm Ý nhìn hân cùng mấy vị khác thu thưởng giả cùng nhau đứng ở quang mang rực rỡ trên đài, tại toàn trường vỗ tay trong tiếp quá cúp, kia cảm giác giống như chính mình đoạt giải giống nhau, kích động phải đem tay đều chụp đồ.

Nhưng mà chờ nàng vỗ tay xong quay đầu lại, lại phát hiện tuyên truyền bọn họ đều ánh mắt yên tĩnh, không từ hỏi: "Các người không cao hứng sao?"

Tuyên truyền nhất thời không biết như thế nào cùng tiểu nữ hài giải thích này vòng luẩn quẩn trong nội màn, dừng một chút, uyển chuyển đạo: "Cũng không phải không cao hứng đi, nhưng loại này hoạt động thưởng, Tiểu Nhượng hàng năm đều muốn bắt hảo nhiều. Cũng liền. . . Giống nhau cao hứng?"

Trên thực tế, đến trước bọn họ chỉ biết sẽ được cái gì thưởng, nếu không là xác định sẽ lấy thưởng, Văn Xương ca căn bản không sẽ nhượng Tiểu Nhượng đến.

Thẩm Ý dù sao không ngốc, vừa rồi chính là quá kích động, hiện tại nhìn nàng biểu tình liền minh bạch. Là bởi vì cái này thưởng không có gì hành nghiệp tán thành độ đi, bất quá là bình đài đáp cái cái bàn tìm một đại

bang mình tinh đến làm cái cuối năm tổng kết, liền giống Tiểu Nhượng nói, kỳ thật chính là cái đại party.

Nàng căn căn môi, có chút chờ mong mà tưởng, không biết một ngày kia, có thể nhìn đến hẳn lấy một cái chân chính có phân lượng thưởng. . .

Đại khái là cho Tiểu Nhượng vỗ tay khi rất hưng phấn cũng quá dùng sức, này sau đó nàng bắt đầu có chút đánh không khởi tinh thần. Kia cổ xem não nhiệt mới mẻ kính cũng qua, ngược lại cảm thấy đứng ở chỗ này mệt mỏi quá nga, tưởng hồi khách sạn thư thư phục phục mà nằm.

Chính là nhìn tiết mục lưu trình, mặt sau còn có bảy tám cái phân đoạn, bước đầu phỏng chừng không có một giờ kết thúc không. Nàng khóc không ra nước mắt, có chút hối hận chạy tới thâu cái này não nhiệt. Mỗi eo chân đau cảm giác càng ngày càng mãnh liệt, nếu không là sợ trước công chúng hạ dọa người, đều tưởng trực tiếp trên mặt đất ngồi xuống, dù sao nơi này phô chấm đất thảm hẳn là đỉnh thoải mái.

Đang lúc Thẩm Ý tính toán xuất ra cao nhất quân huấn trạm quân tư nghị lực đỉnh đi qua khi, tuyên truyền lại lại đây nói: "Hào hảo, kết thúc. Có thể đi rồi."

Thẩm Ý sững sốt, "Như vậy khoái? Nhưng ta nhìn tiết mục đơn. . ."

"Hoạt động là vẫn chưa xong, nhưng dù sao Tiểu Nhượng đêm nay cũng không biểu diễn tiết mục, lấy thưởng mặt sau liền không hẳn chuyện này. Mới vừa Văn Xương ca đã cùng chủ sự bên kia đánh tiếp đón, chúng ta trước tiên đi không có việc gì."

Cư nhiên có loại chuyện tốt này!

Thẩm Ý vui sướng ngây ngất, vội cùng nàng cùng nhau rời đi hội trường. Hai người ở bên ngoài đợi trong chốc lát, liền nhìn đến Tưởng Văn Xương cùng tiểu nhượng đi ra, Tiểu Nhượng đã thay đổi quần áo, không lại

là nguyên bộ chính trang, một thân màu trắng trường áo lông, mang màu đen mũ lưỡi trai. Bất quá là một bộ quần áo biến hóa, nam sinh lại nháy mắt từ cái kia hoa bữa tiệc cao không thể phân quý công tử biến trở về dương quang soái khí nhà bên nam hài.

Hắn nhìn đến Thẩm Ý sau hướng nàng một cười, Thẩm Ý cũng tưởng hồi một cái cười, lại chú ý tới bên cạnh còn có hảo nhiều cái khác đoàn đội nhân viên công tác, chẳng biết tại sao lại có chút chột dạ, vội giả vờ đứng đắn mà cúi đầu.

Bọn họ muốn từ Thủy Lập Phương trong đi ra ngoài, lúc này đây Thẩm Ý không có giống tiến vào khi như vậy một cá nhân đi trước, mà là cùng đoàn đội cùng nhau rời đi. Xuất môn trước tuyên truyền trước cho chính mình mang thượng khẩu trang, sau đó đưa cho nàng một cái, mới vừa tưởng giải thích hai câu, nàng đã tự nhiên mà tiếp quá đeo lên.

Tuyên truyền nhượng mày, Thẩm Ý nói: "Trong chốc lát đi ra ngoài sẽ có miễn chụp ảnh, đúng không? Ta hiểu."

Tốt xấu cũng cùng Tiểu Nhượng cùng nhau làm hai năm khóa gian thao, cao tam ngũ ban toàn thể đồng học đối cái này thao tác có thể nói đều tương đương quen thuộc.

Quả nhiên, mới vừa đẩy ra đại môn liền nghe được miễn tiếng hét. Bên ngoài còn phiêu tuyết, nơi cửa lại trạm rất nhiều võ trang đầy đủ nữ hài tử, các nàng hẳn là không có mua đến đi vào vé vào cửa, cho nên mới chỉ có ở chỗ này chờ. Trời lạnh như vậy, các nữ hài lại không sợ giá lạnh, vừa thấy được Tiểu Nhượng đều hưng phấn mà hoan hô, miệng trong nói xong: "Nhượng nhượng hôm nay đi ra được thật sớm a, tan tầm khoái nhạc!"

"Đệ đệ vất vả nha, muốn sớm một chút nghỉ ngơi nga!"

"Nhượng nhượng nhìn bên này, có thể thu một chút tin sao?"

Đám người quay chung quanh hẳn, Tiểu Nhượng vừa đi một bên đáp lại đại gia vẫn an, đồng thời tiếp quá miến truyền đạt thư tín. Hẳn không thu quý trọng lễ vật, nhưng thư tín cùng bộ sách sẽ thu, ngẫu nhiên cũng sẽ thu con rối, tử như trước cái kia tiểu trư Bội Kỳ. Không đưa lễ vật miến cũng không nhận rồi, giờ di động hoặc là đơn phản đối hẳn ca ca ca chụp cái không ngừng, nhất thời hảo không náo nhiệt.

Đương nhiên, nhiều người như vậy đương nhiên không có khả năng tất cả đều là hẳn miến, Thẩm Ý nghe được có nữ hài hỏi: "Tiểu Nhượng đệ đệ biết Giang Ngật cái gì thời điểm đi ra sao?"

Tiểu Nhượng giương mắt nhìn nhìn vấn đề người, cư nhiên nghiêm túc nghĩ nghĩ, "Giang Ngật lão sư đêm nay sẽ xướng một ca khúc, xếp hạng đỉnh mặt sau, hẳn là muốn hoạt động kết thúc mới ra đến."

Nữ sinh được đến đáp án, vui sướng một cười, "Tạ Tạ đệ đệ! Đệ đệ hôm nay cũng hảo soái nga!"

Tiểu Nhượng: "Giống nhau giống nhau, không có Giang lão sư soái."

Đại gia cười vang.

Này một hỏi một đáp, hảo nhất phái quê nhà hòa thuận không khí a.

Thẩm Ý một bên nghe, một bên cúi đầu đi theo Tiểu Nhượng phía sau đi phía trước đi, rất khoái đại gia đều thưởng xe. Miến nhóm cũng rất có trật tự, không có tiếp tục đuổi theo, mà là đứng ở cạnh cửa ngoan ngoãn đạo: "Tiểu Nhượng tái kiến!"

Tiểu Nhượng cùng các nàng vẫy tay cáo biệt, lúc này mới đóng cửa xe, lái xe một nháy ga, đón phong tuyết chạy thượng đường cái.

Một ngày công tác rốt cục kết thúc, đoàn đội lúc này mới từng khẩu khí, tuyên truyền khoan thai vỗ vỗ tay, khoa trương nói: "Chúc mừng chúng

ta, lại một lần chiến dịch thắng lợi kết thúc!"

Nàng đi đầu vỗ tay, đại gia cũng phối hợp mà vỗ tay, trong xe nhất thời tràn ngập "Có thể tính tan tằm" vui vẻ không khí. Thẩm Ý nghĩ này một buổi tối kỳ diệu thể nghiệm, nhin không được cười theo.

Cười xong vừa nhắc đầu lại phát hiện Tiểu Nhượng tại nhìn nàng, "Mệt sao?"

Thẩm Ý kỳ thật mệt chết đi, lại lắc lắc đầu, "Hoàn hảo. Bên ngoài chờ miễn tương đối mệt."

Kia ngược lại là, Tiểu Nhượng gật đầu, "Cho nên ta sớm một chút đi, các nàng cũng có thể sớm một chút về nhà. Trời rất là lạnh."

Chỉ là vì miễn sao? Tưởng Văn Xương cười lạnh một tiếng, rõ ràng là bởi vì nhìn đến người kia ở nơi đó trạm được lưng lay sắp đổ, mới chuyên môn chạy lại đây cùng hăn yêu cầu trước tiên ly tràng.

Phảng phất là vì chứng minh hăn ý tưởng, hạ một giây, lái xe cùng ảo thuật dường như từ phó điều khiển hạ đề xuất hảo mấy gói to ăn, mở ra sau nóng hôi hổi tiên tôm hồn đồn, thịt heo bánh cuốn, du nỗ nem rán, còn có thanh đạm dưỡng dạ dày cháo loãng, ý nhân cháo, rực rỡ muôn màu bãi một mà.

Lái xe nói: "Tiểu Nhượng gọi điện thoại nói các người đói muốn ăn cái gì, ta cố ý khấp thời gian đi mua, đều còn nhiệt ni, nhanh chóng ăn đi."

Thẩm Ý nhất thời vui vẻ. Nàng không ăn cơm chiều, tại hoạt động thượng tuyên truyền tỷ tỷ cho nàng tìm hai cái bánh mì ăn, nhưng trạm lâu như vậy sớm tiêu hóa, giờ phút này ngữi được hồn đồn hương vị, nhất thời cảm thấy bụng lộc cộc mà gọi.

Nàng còn tại dè dặt, Tiểu Nhượng đã đoan hồn đồn cho nàng, "Đói đi? Ăn cái này, ta cảm thấy cái này tốt nhất ăn."

Quả thật tốt nhất ăn. Hồn đồn vỏ mỏng nhân lớn, tôm thịt tiên mỹ, như vậy lãnh thời tiết, cùng thang nhiệt nóng một ngụm ăn hết, chỉ cảm thấy toàn bộ thân thể đều ấm dung dung, mỗi mệt trở thành hư không.

Thẩm Ý ăn hảo vài ngụm mới phát hiện Tiểu Nhượng không động, nghi hoặc đạo: "Người cũng ăn nha."

"Người ăn đi. Ta gần nhất chụp diễn, đạo diễn nhượng ta lại gây một chút, cho nên ta tại ăn uống điều độ."

Thẩm Ý nháy mắt mấy cái. Hắn đều không ăn, còn tự mình gọi điện thoại nhượng lái xe chuẩn bị bữa ăn khuya, tái tưởng đến vừa rồi vì miễn trước tiên ly tràng sự, không khỏi ở trong lòng cảm khái, Tiểu Nhượng nguyên lai công tác thời điểm cũng như vậy săn sóc a!

Bên cạnh tuyên truyền tỷ tỷ ăn nổ nem rán, cùng hoá trang tỷ tỷ liếc nhau, đồng thời lắc đầu, lộ ra hiểu rõ trong lòng tươi cười.

Thẩm Ý ăn ăn, điện thoại di động màn hình bỗng nhiên lóe ra, có người điện báo nói. Nàng nhìn thoáng qua tên có chút ngoài ý muốn, tiếp đứng lên, "Uy?"

"Thẩm Ý? Là người sao?" Điện thoại kia đoan, Tống Hàng ngữ khí có chút đông lạnh.

Thẩm Ý kỳ quái nói: "Là ta a. Người đánh ta điện thoại, đương nhiên là ta."

Tống Hàng dừng một chút, như là từng khẩu khí bàn, "Người không có việc gì a."

Làm sao vậy?

Tống Hàng giải thích: "Tạ Mạn Đình hồi khách sạn phát hiện người không tại, đánh người điện thoại cũng không người tiếp, lo lắng người đã xảy ra chuyện."

Bọn họ cho nàng gọi điện thoại sao? Thẩm Ý toàn bộ hoạt động trong lúc đều không lưu ý điện thoại di động, khả năng giống Tiểu Nhượng mở màn trước cho nàng đánh kìa hai lần nhất dạng bị nàng xem nhẹ đi.

Nghĩ đến chính mình hại nhân lo lắng, nàng có chút xin lỗi, "Ngại ngừng a, ta buổi tối có chút việc, không chú ý điện thoại di động."

"Không có việc gì liên hảo." Tống Hàng nói, "Người ở chỗ nào?"

Thẩm Ý nhìn xem đối diện Tiểu Nhượng, có chút do dự. Tống Hàng cũng nhận thức Tiểu Nhượng, theo lý mà nói trực tiếp giảng cũng không có việc gì, nhưng nàng lại bản năng không quá tưởng người khác biết chính mình cùng hắn tại cùng nhau, "Ta. . . Đi thấy bằng hữu."

"Người tại Bắc Kinh còn có bằng hữu?"

"Ân, một cái. . . Phổ thông bằng hữu. Người không biết. Ta không là khảo hoàn thử mà, hắn lại vừa mới tại Bắc Kinh, liền ước đi ra gặp mặt."

Nàng nóng lòng nhượng Tống Hàng an tâm, không chú ý tới đối diện Tiểu Nhượng nghe đến câu, nguyên bản thoải mái biểu tình bỗng nhiên nhất đồn.

Nàng tận lực cường điệu "Người không biết", phảng phất bịt tay trộm chuông, lộ ra cổ chột dạ.

Bên kia Tống Hàng như là bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, lâm vào trầm mặc.

Hắn đứng ở Thanh Hoa học sinh ký túc xá bên cửa sổ, cùng tấm xá hữu vài cái người chính thẩu cùng nhau thảo luận đề mục, hắn nhìn bên ngoài nặng nề cảnh đêm, một hồi lâu mới hỏi: "Kia người đêm nay còn trở về sao?"

"Trở về a, ta đương nhiên trở về. Không phải ta còn có thể đi chỗ nào? Người liền đừng lo lắng ta nha, sớm một chút nghỉ ngơi, người ngày mai còn phải cuộc thi ni."

Thẩm Ý cúp điện thoại, phát hiện trong xe có chút quá phận an tĩnh, nghi hoặc mà nhìn hướng đối diện.

Tiểu Nhượng biểu tình có chút vi diệu, thùy mâu nhìn điện thoại di động của nàng, "Điện thoại của ai a?"

Cùng hắn sẽ không có giấu diếm tất yếu, Thẩm Ý thành thành thật thật đạo: "Tổng Hàng."

Quả nhiên.

Tiểu Nhượng thở sâu, nỗ lực làm cho mình ngữ khí bình tĩnh, "Chúng ta đây nhận thức a, người vì cái gì nói với hắn là hắn không biết người?"

"Nga, cái này a." Thẩm Ý nghĩ nghĩ, miễn cưỡng cho chính mình hành vi tìm cái lý do, "Ta chính là cảm thấy, không tất yếu cho hắn biết. Cũng không phải cái gì đặc chuyện khác, nói còn phải giải thích, có chút phiền toái."

Không là cái gì đặc chuyện khác.

Tiểu Nhượng cảm thấy, những lời này có thể cùng vừa mới cái kia "Phổ thông bằng hữu" đặt song song đêm nay song kiếm, thẳng tắp cắm vào hắn ngực. Hắn quay đầu nhìn hướng bên cửa sổ, cảm thấy chính mình

khả năng hay là cần phải ăn chút cơm chiều, nếu không cảm xúc nhất định không sẽ như vậy không ổn định.

Nam sinh mặc danh kỳ diệu liền không nói, như là tại sinh cái gì khí đường như. Thẩm Ý kỳ quái mà nhìn hắn, không biết có phải hay không là chính mình nói sai cái gì, xin giúp đỡ mà nhìn hướng Tưởng Văn Xương, người đại diện lại vô tình mà biệt mở đầu.

Đừng nhìn ta. Ta nói ta là người đại diện, không là thanh thiếu niên khán hộ, càng không là yêu sớm trưng cầu ý kiến cố vấn!

Bên trong xe lại an tĩnh trong chốc lát, lái xe mới thăm dò hỏi: "Kia, chúng ta liền đi trước Bắc Đại?"

Kỳ thật hắn đã tại hướng Bắc Đại khai trên đường, bọn họ đều là một cái đoàn đội, là người trong nhà, Thẩm Ý là khách nhân, ấn quy củ là trước tiên khách người.

Ai biết Tiểu Nhượng lại thành linh mở miệng, "Trước đưa San San tỷ các nàng."

Lái xe sững sốt.

Bắc Đại cùng Thủy Lập Phương đều tại bắc tứ hoàn thượng, nhưng khoan thai cùng Tiểu Vũ một cái trụ quản trang một cái trụ thường doanh, đều tại đông ngũ hoàn ngoại, này đi qua lại trở về nhiều đã có thể xa.

Hắn còn tưởng khuyên nhủ một chút, Tiểu Nhượng lại thở dài, dùng một loại lời nói thắm thía ngữ khí nói: "Người như thế nào không hiểu chuyện ni, San San tỷ cùng Tiểu Vũ tỷ ngày mai còn phải dậy sớm công tác, đêm nay đương nhiên được hảo hảo nghỉ ngơi. Chúng ta người trẻ tuổi không giống nhau, ngẫu nhiên ngao thức đêm không việc gì, cuối cùng đưa ta cùng Thẩm Ý đi."

Rõ ràng mới 27 tuổi liền bị đá ra người trẻ tuổi đội ngũ San San tỷ cùng Tiểu Vũ tỷ: "..."

Thẩm Ý nhìn Tiểu Nhượng, lại bỗng nhiên nghĩ đến một chuyện. Hôm nay bọn họ tuy rằng đãi một buổi tối, nhưng chung quanh tổng là có cái khác người, vẫn luôn còn không có thể hảo hảo trò chuyện ni.

Nếu trước hết đưa nàng nói, rất khoái nàng muốn đi. Nhưng nếu trước đưa tiền người, đến lúc đó đại gia đều đi rồi, trên xe liền dư lại nàng cùng hân, có phải hay không còn có thể nhiều tán gẫu một chút?

Cho dù không thể nói chuyện phiếm, có thể nhiều cùng hân đãi trong chốc lát cũng là hảo. . .

Nghĩ vậy nhi, nàng phụ họa đạo: "Đối, trước đưa tỷ tỷ nhóm. Ta muốn chút trở về không có việc gì."

Sau khi nói xong ánh mắt của nàng cùng Tiểu Nhượng đựng thượng, liền giống sợ chính mình tâm tư tiết lộ bàn, nàng hoảng loạn mà né tránh.

Vì thế lái xe biết nghe lời phải, trước đưa Tiểu Vũ, sau đó lại đưa khoan thai, đến nổi nhiếp ảnh Lương ca cũng ở bên trong xuống xe, nói hẹn bằng hữu.

Trên xe rốt cục chỉ còn lại có Tiểu Nhượng, Thẩm Ý còn có Tưởng Văn Xương ba cái, thời gian cũng đã buổi tối 11 điểm, lái xe nói: "Kia hiện tại chúng ta hiện tại hội Bắc Đại?"

Tiểu Nhượng không đáp lời, lại tại xe đi được tới nhất cái địa phương khi bỗng nhiên nói: "Dừng xe."

Lại làm sao vậy?

Đại gia kỳ quái mà nhìn hăn, Tiểu Nhượng phảng phất chợt nhớ tới đến dường như, "Ta có cái đồ vật lạc ở nhà, trước tại đoàn phim khi vẫn luôn muốn dùng tới, vừa lúc hiện tại đi ngang qua, ta muốn đi lên lấy một chút."

Tưởng Văn Xương lúc này mới chú ý tới, phía trước cái kia lộ khẩu quái đi qua chính là lệ đều, Tiểu Nhượng thuê phòng ở nơi ấy. Làm một cái vị thành niên đương hồng tiểu sinh người đại diện, Tưởng Văn Xương tuy rằng nhiều phiên kháng nghị, nhưng làm sống quả thật cùng thanh thiếu niên khán hộ không sai biệt lắm, tỷ như mới vừa ký Tiểu Nhượng kia hai năm đều là mang theo hăn cùng nhau trụ. Nhưng năm trước Tiểu Nhượng quyết định dọn đi ra ngoài, chính mình tìm căn hộ, nhưng lại rất có lãnh địa ý thức, không thích người khác tiến vào hăn tân gia, liên hăn đều không đi quá hai lần.

Tưởng Văn Xương nói: "Cái gì đồ vật, ta giúp ngươi lấy."

Tiểu Nhượng lắc đầu, "Ta chính mình đồ vật, ta chính mình đi lấy. Các người ở dưới lầu chờ xem."

Hăn cái thái độ này Tưởng Văn Xương cũng không ngoài ý muốn, nghĩ dù sao thiên đã trẻ thế này, hăn lại là một cái người, cũng không sợ bị người chụp đến, vì thế gật gật đầu.

Lái xe một đường đem lái xe tiến tiểu khu, tại một đồng lâu trước đình ổn.

Tiểu Nhượng kéo mở cửa xe vừa muốn đi xuống, rồi lại quay đầu nhìn hướng Thẩm Ý, dùng một loại giống như rất tùy ý khẩu khí nói: "Ta phòng ở liền ở trên lầu, người tưởng đi lên thăm quan một chút ta gia sao?"

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 45 : 45

Yên tĩnh trong đêm khuya, nam sinh đôi mắt đen thui, chiếu rọi đèn đường mỏng manh ánh đèn, phảng phất nhất phái đứng đắn vô tội.

Thẩm Ý mặt lại cọ một chút đỏ.

Thập, có ý tứ gì? Đã trễ thế này, nàng vì cái gì muốn đi lên thăm quan hẳn gia? Hẳn gia có cái gì hảo đáng giá không ngủ được đến thăm quan? !

Nàng nhìn hướng mặt khác hai người, lại phát hiện lái xe cùng Tưởng Văn Xương tại ngăn ngủi kinh ngạc sau đồng thời xoay qua đầu, giả vờ thưởng thức cũng không tồn tại ánh trăng.

Bọn họ loại này "Các người tùy ý, liền khi chúng ta không tồn tại" thái độ nhượng Thẩm Ý càng phát quần bách, mới vừa tưởng mở miệng cự tuyệt, lại đối thượng Tiểu Nhượng ánh mắt, bỗng nhiên ý thức được một vấn đề.

Nàng tưởng chờ đại gia đi rồi, đơn độc cùng hẳn trò chuyện, có thể hiện tại xem ra, Tưởng Văn Xương là sẽ không tại nàng trước rời đi. Nàng kế hoạch thất bại, nhưng hẳn ni?

Hẳn hiện tại làm cho mình bồi nàng đi lên, có phải hay không, cũng có nói tưởng đơn độc cùng nàng nói a...

Thẩm Ý căn căn môi, giả vờ không thấy được lái xe cùng Tưởng Văn Xương biểu tình, cường tự trấn định đạo: "Người phòng ở sao? Hảo a... Thăm quan một chút, cũng có thể."

Tiểu Nhượng phòng ở 17 tầng, hai người tọa thang máy đi lên khi đều không nói nói, Tiểu Nhượng mở cửa sau lại bỗng nhiên đưa tay hành lễ, "Hoan nghênh trưởng ban quang lâm hàn xá, thật sự là vẻ vang cho kẻ hèn này.

Thẩm Ý bật cười, nguyên bản không khí khẩn trương nhất thời hóa giải không thiếu.

Tiểu Nhượng phòng ở cũng không lớn, chỉ có một phòng một thính, trang hoàng là Nhật thức gỗ thô phong cách, phòng khách có một cái cái giá bãi phóng nhiều thịt, lục la chờ lục thực, thoát nhìn thanh tân mà thoải mái. Trong nhà quét tước được rất sạch sẽ, mộc tính chất bản quang chứng giám người, sô pha thượng phóng một phen mộc đàn ghi-ta, có thể tưởng tượng chủ nhân không có việc gì khi bắt nó ôm vào trong ngực, ngồi ở sái mãn dương quang sàn nhà thượng Khinh Khinh chơi đùa bộ dáng.

Thẩm Ý nhìn xem có chút thất thần.

Nàng trước không tưởng tượng quá hẳn phòng ở là bộ dạng thế nào, nhưng thấy được đã cảm thấy, không sai, nên là như thế này.

Hắn gia liền giống hẳn cái này người, thanh tân mà sạch sẽ, tuổi trẻ lại có ý hướng khí, là sinh cơ bừng bừng thực vật.

Tiểu Nhượng từ mặt bên đánh giá nàng, trong lòng có ẩn ẩn chờ mong, thẳng đến nữ hài quay đầu hướng hẳn nhoẻn miệng cười, "Rất phiêu lượm. Người gia thu thập được rất dễ nhìn."

Tiểu Nhượng lúc này mới nhẹ thư khẩu khí, sau đó lập tức giả vờ không thèm để ý mà nói: "Cũng không phải ta lộng. Ta có một bằng hữu là làm trang hoàng, ta nói với hắn ta tưởng muốn phong cách, hắn giúp ta lộng."

Thẩm Ý kinh ngạc, "Đây không phải là người thuê phòng ở sao? Người còn chuyên môn trang hoàng quá a?" Nàng cho rằng là trước chủ cho thuê nhà trang hoàng, hẳn chính là tại cái kia cơ sở thượng bố trí một chút.

"Là ta thuê phòng ở, nhưng nếu ta muốn trụ, đương nhiên được biến thành ta tưởng muốn phong cách."

Tiểu Nhượng nói được lý trực khí tráng, Thẩm Ý lúc này mới nhớ tới, cũng là, hẳn cùng chính mình không giống nhau, tiểu tiểu năm liền liền kiếm như vậy nhiều tiền, đương nhiên tưởng xài như thế nào liền xài như thế nào. Cho dù chính là thuê tới phòng ở, cũng muốn đại phí trắc trở trang hoàng một phen.

Nàng bỗng nhiên có chút hâm mộ. Không là hâm mộ hẳn có tiền, mà là hâm mộ hẳn có như vậy một cái phòng ở.

Đại khái là đến cái này tuổi tác, cho dù nàng Hòa mục mục cảm tình rất hảo, cũng có thân mật bằng hữu, nhưng có đôi khi vẫn như cũ tưởng có được một chỉ thuộc về mình địa phương. Có thể cho nàng tại mê mang mỗi một thời điểm trốn vào đi, liền giống nàng tiểu tiểu vương quốc, ai cũng không biết.

"Người biết không? Nơi này kỳ thật liên mục mục ta đều không như thế nào đến quá." Tiểu Nhượng tay đặt ở đàn ghi-ta thượng, Khinh Khinh bát hai cái, đêm khuya trong phòng vang lên mềm nhẹ nhạc thanh, liền giống hẳn thanh âm, "Có đôi khi, ta sẽ rất ghét đi tới chỗ nào đều bị người nhìn. Người có thể hiểu chưa? Ta công tác đã định trước ta có rất ít một chỗ thời điểm, trước kia là mục mục, sau lại ký công ty, chính là nhân viên công tác, cho dù là lén lút cũng tổng sẽ có người cùng ta. Ta trước vẫn là cùng Văn Xương ca cùng nhau trụ, kia càng là trừ bỏ tiến tổ cùng lục tiết mục, 24h không xa rời nhau. Trước kia ta cũng dĩn thích ứng, nhưng năm trước bỗng nhiên thấy chán. Rất hy vọng có một cái chính mình địa phương, có

thể cùng những cái đó đuổi theo ta chạy công tác ngăn ngủi mà tróc khai. Cho nên ta thuê cái này phòng ở."

Liền giống hần thích về trường học là nhất dạng. Hần nhiệt tình yêu thương hần công tác, nhưng hần cũng hy vọng có thể có chính mình sinh hoạt, mà không phải làm một cái bị công tác bắt cóc nô lệ.

Hai người tâm tư lại không mưu mà hợp, Thẩm Ý ngây người một chút, trong lòng có một cỗ nói không nên lời tư vị chảy xuôi mà qua.

Sợ hần phát giác, nàng cố ý quay đầu nói: "Thanh xuân phản nghịch kỳ."

Tiểu Nhượng nhún nhún vai, biết nghe lời phải, "Không sai, ta chính là thanh xuân phản nghịch."

Bởi vì phòng ở không đại, Thẩm Ý rất khoái liền xem xong rồi phòng khách, đi đến một cái cửa gỗ trước, Tiểu Nhượng không nghĩ nhiều liền đẩy ra môn, "Bên này là ta phòng ngủ..."

Hần thanh âm tấp tị trong cỗ họng.

Mượn phòng khách quang, chỉ thấy hôn ám trong phòng ngủ, chăn hỗn độn chăn đệm nằm dưới đất ở trên giường, địa thượng còn có tùy ý ném quần áo, cùng phòng khách sạch sẽ hoàn toàn bất đồng. Nhưng này đều không là quan trọng nhất. Tối làm cho không người nào có thể xem nhẹ chính là, gối đầu phía dưới sàng đan thượng, phóng mấy cái thiến màu xám quần lót, tựa hồ là chủ nhân thượng một lần từ ban công thượng thu chúng nó sau quên phóng tới trong tủ treo quần áo, trực tiếp ném vào nơi ấy.

Tiểu Nhượng: "..."

Thẩm Ý: "..."

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, chỉ thấy Tiểu Nhượng một cái bước xa xông lên đi, nằm lên quần lót liền tắc đến trước giường quỹ ngăn kéo trong, sau đó loảng xoảng đương một tiếng đóng cửa ngăn kéo, xoay người mặt đỏ lên nhìn Thẩm Ý.

Thẩm Ý mặt cũng hồng thấu. Nàng như thế nào cũng không nghĩ tới Tiểu Nhượng phòng ngủ sẽ là như vậy, càng không nghĩ tới chính mình sẽ nhìn đến loại này đồ vật, kia là Tiểu Nhượng...

Tiểu Nhượng lắp bắp giải thích: "Phòng khách có giờ công thu thập, nhưng ta không quá thích các nàng đụng đến ta phòng ngủ, cho nên..."

Cho nên, các nàng giống nhau cũng sẽ không quản hấn phòng ngủ, không nghĩ tới cư nhiên sẽ nháo xuất như vậy ngoài ý muốn.

Xong rồi, nàng không sẽ cảm thấy hấn tại cổ ý đùa giỡn lưu manh đi!

Như là thẳng đến giờ phút này, hấn mới ý thức tới chính mình hành vi không ổn. Khuya khoắt đem nữ sinh đưa đến chính mình trong nhà, còn mỹ kỳ danh viết thăm quan, đây quả thực như là Phó Tây Thừa mới có thể làm sự.

Có thể trời đất chứng giám, hấn cái gì đều không nghĩ nhiều!

Hấn chính là... Không tưởng nàng rời đi. Cho nên kéo lại kéo, đem nhân viên công tác một mỗi cái đều đưa trở về nhà, mắt thấy không có biện pháp lại kéo, lại tưởng xuất như vậy một cái biện pháp.

Nhưng lưu lại nàng muốn làm gì, hấn kỳ thật cũng không biết...

Phòng trong không khí bỗng nhiên biến đến ái muội, liên trong không khí đều có nhảy lên hỏa hoa, Thẩm Ý rốt cục không chịu nổi, nói: "Chúng ta đi xuống đi, Văn Xương ca bọn họ vẫn chờ ni."

Tiểu Nhượng lấy lại tinh thần, vội gật gật đầu, "Nga, đối, chúng ta đi xuống đi."

Hắn lập tức liền tường đi, Thẩm Ý rồi lại gọi lại hắn, "Người đồ vật, lấy sao?"

Hắn lúc này mới tường khởi chính mình lấy cớ, nào có cái gì đồ vật, hắn vì lừa nàng lên lầu biên lý do mà thôi. Nhưng tình cảnh này, hắn hoàn toàn không có nói thật dũng khí, đi vào tùy tiện lấy cái nạp điện khí phóng tới túi trong, nói: "Hào."

Hai người lại tọa thang máy đi xuống. Tiểu Nhượng lúc này một chút đều không chê Tường Văn Xương chướng mắt, hắn vội vàng cần muốn cái này bóng đèn đến đánh vỡ giữa bọn họ xấu hổ không khí, nhưng mà chờ bọn hắn đi ra đơn nguyên môn, lại phát hiện lâu trước không không đăng đăng, cái gì đều không có.

Hai người há hốc mồm một khắc, Tiểu Nhượng nói: "Bọn họ có thể là sợ làm cho người chú ý, đến bên cạnh chờ. Ta gọi điện thoại."

Hắn đi đến bên cạnh, bấm người đại diện điện thoại hỏi: "Uy, chúng ta xuống dưới, các người ở chỗ nào?"

Kia một bên, Tường Văn Xương dùng một loại rất kỳ quái ngữ khí nói: "Chúng ta? Chúng ta đi rồi a."

Tiểu Nhượng: "... ? ? ?"

Hắn cơ hồ không thể tin được chính mình lỗ tai, khiếp sợ đạo: "Đi rồi? Không là, ta còn chưa đi, người như thế nào liền đi rồi?"

"Người không là đến gia sao?" Tường Văn Xương so với hắn còn kinh ngạc, "Người đều đến gia, đêm nay liền ở trong bãi, làm chi còn xa thật xa chạy tới khách sạn, nhàn được hoảng sao?"

Cùng loại Weibo chi đêm loại này đại hình hoạt động, chủ sự phương đều sẽ tại hoạt động nơi sân phụ cận cấp tham gia nghệ nhân đánh khách sạn, đêm nay cũng không ngoại lệ. Tiểu Nhượng vốn là cũng là tính toán ở khách sạn, vừa rồi trải qua cửa tiểu khu ý nghĩ cũng không chuyển lại đây, cho nên mới sẽ nói mình đi lên lấy đồ vật liền xuống dưới.

Nhưng Tưởng Văn Xương nói cũng có nhất định đạo lý, hăn tạp hơn nửa ngày, mới ghen xuất một câu, "Chính là, chính là ta nơi này... Còn có một cá nhân a."

Tưởng Văn Xương trầm mặc một khắc, uyển chuyển đạo: "Nguyên lai, người không là cái kia ý tứ a."

Hăn có chút xin lỗi mà nói: "Cái gì kia, ta cho rằng người rất cục cổ khởi dùng khí đem người lừa đi lên, là không tính toán nhượng nàng đi tới. Ta còn cân nhắc ta đây là tại phối hợp người..."

Tiểu Nhượng: "..."

Hăn cảm thấy chính mình muốn bị Tưởng Văn Xương tức chết rồi, "Ta không quản, người hiện tại lập tức trở về tới đón ta!"

"Ta đã đến gia. Tổ tông, tha ta đi. Ta cũng bỏ thêm ba mươi mấy người giờ ban, ta ngày mai buổi sáng cũng phải dậy sớm. Hơn nữa ta đều phóng lái xe tan tành, người còn muốn về nhà bồi lão bà, này đại buổi tối lại đem người trao trở về thích hợp sao?"

Tiểu Nhượng: "..."

"Đi, người đêm nay đã đem liền một chút đi, nhượng người tiểu ngồi cùng bàn tiểu trưởng ban cũng chấp nhận một chút. Người phòng ở như vậy đại, trang được hạ hai cái người. Hảo, liền như vậy định rồi. Ta ngủ a."

Tưởng Văn Xương nói xong liền cúp điện thoại, lưu lại Tiểu Nhượng một cá nhân trùng di động, một câu đều nói không nên lời.

Một hồi lâu, hắn mới xoay người, hướng vẫn luôn chờ Thẩm Ý đi đến.

"Làm sao vậy?" Nàng thấy hắn sắc mặt không đối, tò mò hỏi.

Tiểu Nhượng gian nan đạo: "Văn Xương ca bọn họ, đã đi rồi."

"Đi rồi?" Thẩm Ý còn có điểm không lý giải hắn ý tứ, "Đi ở đâu vậy?"

"Bọn họ, về nhà."

Thẩm Ý lúc này mới luống cuống, "Bọn họ về nhà? Chúng ta đây làm như thế nào? Ta muốn như thế nào hồi Bắc Đại, còn có người..."

"Văn Xương ca nói, nhượng ta đêm nay liền ở trong nhà, bọn họ ngày mai tới đón ta."

Thẩm Ý ngăn người, bỗng nhiên cúi đầu nói: "Kia ta đánh xe trở về."

"Quá muộn, không an toàn." Tiểu Nhượng lắc lắc đầu, "Ta nếu có thể đưa người ngược lại là hoàn hảo, nhưng ta không có phương tiện trở như thế đánh xe, nếu bị chụp đến nói, sẽ cho đồng sự mang đến rất nhiều không tốt yếu công tác."

Thẩm Ý đương nhiên biết hắn không có khả năng đưa chính mình, cho nên mới sẽ trực tiếp nói mình đánh xe. Nhưng hắn nói không an toàn lại nhắc nhở nàng, đã đêm khuya, nàng một người nữ sinh một mình tại xa lạ thành thị đánh xe, nghe thấy đứng lên liền rất nguy hiểm.

Nhưng không quay về nói, nàng muốn làm như thế nào...

"Không phải, người đêm nay liền trụ ta nơi này đi." Hắn rất cực thật cẩn thận mà đề xuất, như là sợ nàng hiểu lầm, lập tức bổ sung, "Người có

thể ngủ ta giường, ta ngủ sô pha. Liền một buổi tối, chúng ta không nói không có người biết đến..."

Hắn không cường điệu cuối cùng cái này hoàn hảo, hắn nói như vậy, Thẩm Ý càng phát quần bách. Cảm giác này, thật giống như bọn họ làm cái gì nhận không ra người sự, còn phải giấu đại gia.

Bất quá, cô nam quả nữ, chung sống một phòng, Thẩm Ý tuyệt vọng mà tưởng, quả thật được giấu đại gia, nàng không có gan nhượng bất luận kẻ nào biết!

Tiểu Nhượng đợi một hồi lâu, ngay tại hắn cho rằng nàng muốn mạo phong tuyết dứt khoát trở về khi, rốt cục nhìn đến nữ sinh không nói một lời mà xoay người, yên lặng đi hướng thang máy.

Tiểu Nhượng mặc một cái chớp mắt, lập tức đuổi kịp.

Lúc này đây đi lên không khí so lần đầu tiên càng thêm khẩn trương, hai người tại thang máy trong thậm chí không có nhìn đối phương, Thẩm Ý vừa vào cửa liền lập tức đi buồng vệ sinh, đóng cửa động tác giống tại tránh né cái gì.

Nàng ngồi ở bồn cầu thượng, hai tay phủng mặt, nhìn đối diện vách tường lâm vào tự mình hoài nghi.

Thẩm Ý không rõ, sự tình là đi như thế nào đến một bước này. Rõ ràng chính là đến xem cái não nhiệt, cuối cùng cư nhiên muốn tại cùng nhau qua đêm, nghĩ đến chính mình đêm nay còn muốn ngủ Tiểu Nhượng giường, mà một khắc trước mới tại kia trường trên giường phát hiện cái gì đồ vật, nàng cảm thấy chính khuôn mặt đều muốn thiêu cháy.

Lãnh tĩnh.

Nhất định muốn lãnh tĩnh.

Thẩm Ý ở trong lòng khuyên nhủ chính mình. Việc đã đến nước này, nàng muốn làm hản là trấn định, liền giống Tiểu Nhượng như vậy. Hản rất rõ ràng liền là tưởng muốn biểu hiện được tự nhiên, nàng cũng có thể tự nhiên, như vậy lẫn nhau ở chung đứng lên còn dễ dàng một ít.

Nàng tự bạo tự khí mà tưởng, dù sao đã như vậy, cũng không có khả năng càng xấu hổ,

Ba phút đồng hồ sau, Thẩm Ý phát hiện có thể.

Nàng đứng ở bồn cầu trước, nhìn bên trong màu đỏ, không thể tin mà mở to hai mắt nhìn.

Nàng sinh lý kỳ, kéo hai tháng không có tới sinh lý kỳ, như thế nào sẽ tại đêm nay đến? !

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 46 : 46

Bởi vì vẫn luôn thu được giả tín hiệu, Thẩm Ý lần này đến Bắc Kinh là dẫn theo băng vệ sinh. Nhưng hôm nay đi ra vội vàng, nàng chỉ lấy điện thoại di động, cái khác cái gì đều không mang, hiện tại đối với bồn cầu, chỉ cảm thấy cả người đều bị đánh mộng.

Tại sao có thể như vậy?

Người chùng nào thì đến không hảo, vì cái gì cố tình hiện tại đến? Vì cái gì càng muốn tại nàng ở trong này khi đến?

Hiện tại muốn làm như thế nào? !

Phòng tắm ánh đèn chiếu xuống đến, Thẩm Ý cảm thấy phía sau lưng có chút lạnh, này mới phát hiện mình đã gấp ra một thân hân. Nghĩ đến Tiểu Nhượng liền ở ngoài cửa, nàng chỉ cảm thấy này phòng ở trong phảng phất cất giấu hồng thủy mãnh thú, nếu có thể thật sự tưởng đoạt môn mà chạy, lại cũng không thấy bất luận kẻ nào!

Là nàng sai, một bắt đầu liền sai.

Nàng không nên cùng Tiểu Nhượng đến xem cái này náo nhiệt, không nên cùng hân lên lầu thăm quan phòng ở, nhất không nên chính là vừa rồi đồng ý lưu lại!

Nếu không, như thế nào sẽ hại chính mình rơi xuống cái này hoàn cảnh...

Nhưng hiện tại nói này đó đều đã muộn. Thấm Ý liều mạng làm cho mình lãnh tỉnh, một đôi mắt tại trong phòng rửa tay chung quanh tìm kiếm, chỉ cầu có thể tìm tới một cái hữu dụng đồ vật. Thẳng đến, thấy được chính mình điện thoại di động.

Tiểu Nhượng đang tại phòng ngủ trải giường chiếu. Hắn mấy tháng không trở về, này sàng đan cũng không biết là cái gì thời điểm đổi, nếu Thấm Ý muốn trụ xuống dưới đương nhiên được đổi một bộ sạch sẽ. Nhưng hắn không làm quá loại này sự việc, đem bị tâm lý ra sau cũng không biết như thế nào tắc đi trở về, sàng đan cũng phô bất bình chính, dày vỏ mười phút, cuối cùng đổi với một giường hỗn độn ngăn người.

Cửa phòng truyền đến thanh âm, hắn ngẩng đầu vừa thấy, là Thấm Ý đi ra. Nàng cái này nhà cầu thượng được thật sự có hơi lâu, nhưng Tiểu Nhượng biết tâm tình của nàng, cũng không hảo ý tứ thúc nàng. Vốn tưởng rằng hiện tại đi ra hắn là bình phục hảo cảm xúc, ai biết nữ sinh đứng ở nơi đó, tay níu váy, ánh mắt trốn tránh, thoát nhìn giống như càng khẩn trương.

"Cái kia, người nơi này địa chỉ là nhiều ít nha?" Thấm Ý nhỏ giọng hỏi.

"Làm sao vậy?"

"Ta tưởng... Gọi cái ngoại bán, mua điểm đồ vật..."

Tiểu Nhượng có chút kinh ngạc, "Trễ như thế? Nga, người là bữa ăn khuya chưa ăn no, lại đói sao? Muốn ăn cái gì, ta giúp người điểm đi."

"Không cần." Nàng lập tức ngăn cản, "Ta chính mình điểm. Ta không là tưởng ăn cái gì, là muốn mua điểm, rửa mặt đồ dùng..."

Như thế.

Tiểu Nhượng nơi này bất lưu khách nhân qua đêm, cũng sẽ không có duy nhất bàn chải đánh răng a khăn mặt linh tinh, tuy rằng hần rất muốn nói mấy thứ này cũng có thể hần giúp nàng mua a, nhưng nữ sinh kiên trì, hần vì thế đem lâu hào cùng số phòng đều nói cho nàng.

Thẩm Ý từng khẩu khí, bay nhanh hạ đơn một cái Baidu chạy chân, điểm hảo chính mình yêu cầu đồ vật, còn đặc biệt ghi chú: phiền toái dùng màu đen gói to trang, cảm ơn!

Sau đó chính là lo lắng chờ đợi.

Nàng vừa rời ở bên trong điểm thật dày một tầng giấy vệ sinh, ngày đầu tiên lượng thiếu, lẽ ra là sẽ không có vấn đề, nhưng nàng đêm nay thật sự bị chinh sợ, sợ lại xuất ngoài ý muốn, cũng không dám tọa, ngay tại cạnh cửa phạt trạm, thẳng đến Tiểu Nhượng ngại ngùng mà thấu lại đây.

"Cái kia, người cũng không thể được chính mình phô một chút giường a."

Thẩm Ý lúc này mới chú ý tới hỗn loạn giường, Tiểu Nhượng gãi đầu, "Ta trước nhìn a di lộng, cảm thấy đỉnh đơn giản, không nghĩ tới..."

Thẩm Ý tưởng tượng hần vụng tay vụng chân trái giường chiếu bộ dáng, cho dù lòng tràn đầy sốt ruột cũng nhin không được cười lên một tiếng, "Bộ bị bộ là đỉnh khó, ta một bắt đầu cũng sẽ không."

Nàng trạm đến bên giường tưởng lộng, Tiểu Nhượng lập tức lại đây giúp đỡ, Thẩm Ý cùng hần song song đứng ở giường lớn trước, cầm trong tay đồng nhất giường chăn, tại như vậy đêm khuya, cảnh tượng này mạc danh hiện ra mỗi loại ý vị thâm trường ám chỉ.

Thẩm Ý bỗng nhiên trừu quá chần, thấp giọng nói: "Ta một cá nhân lộng liền hảo, người đi ra ngoài đi..."

Tiểu Nhượng sửng sốt hạ, sau đó kịp phản ứng, có chút hoảng loạn mà nói: "Nga hảo, kia ta đi ra ngoài. Người chính mình lộn..."

Nam sinh cơ hồ là luống cuống tay chân mà rời khỏi gian phòng, Thẩm Ý ôm chần đứng ở trước giường, chỉ cảm thấy hai má nóng bỏng, một trái tim phảng phất muốn từ trong lồng ngực nhảy ra.

Tiểu Nhượng ở trong phòng khách trạm một hồi lâu, kia cổ xấu hổ cảm giác rốt cục tán đi một ít, hãn thở phào khẩu khí, cảm thấy chính mình này một đêm thượng quá được cũng thật sự có chút dày vò.

Cửa có thể coi điện thoại bỗng nhiên vang lên đến, lúc này, hãn lập tức liền nghĩ đến hãn là Thẩm Ý ngoại bán. Cửa phòng ngủ bị hờ khép thượng, nàng ở bên trong trang chần trang được chính đầu nhập, không có nghe được, hãn vì thế đi qua tiếp đứng lên, chỉ nghe bên kia một giọng nam nói: "Uy, Baidu chạy chân. Là như vậy, ngài ở đây bảo an không cho ta đi lên, ngài xem nhìn có thể xuống dưới lấy một chút sao?"

Tiểu Nhượng lúc này mới nhớ tới, nga đối, cái này tiểu khu gác cổng rất nghiêm, là không cho phép ngoại bán lên lầu. Hãn ngẫm lại đã trễ thế này như thế nào cũng không có khả năng để nữ hài tử xuống lầu, vì thế lấy quá cái chìa khóa, nói: "Đi, ngài chờ một chút, ta lập tức hạ xuống."

Trong nhà có hệ thống sưởi hơi, hãn sớm thoát áo lông, bên trong chỉ mặc màu đen liên mũ vệ y, lúc này nghĩ nghĩ đem vệ y mũ đeo lên, khẩu trang liền đeo, dù sao lấy cái ngoại bán mà thôi, liền tính bị nhận ra tới cũng không có gì.

Thang máy một đường đi xuống, một đi ra ngoài liền nhìn đến đơn nguyên ngoài cửa chờ đợi nam nhân, nhìn thấy hãn lập tức xin lỗi mà nói: "Thật sự là ngại ngài, chủ quán không có màu đen gói to, ta chạy hai cái cửa hàng tiện lợi đều không tìm. Đã trễ thế này, cũng không người nhìn đến, ngài bạn gái hãn là không sẽ để ý đi..."

Màu đen gói to, vì cái gì còn muốn màu đen gói to?

Tiểu Nhượng mặc danh kỳ diệu mà tiếp quá đến, còn chưa kịp nhìn kỹ liền lại chú ý tới hần cuối cùng câu kia "Bạn gái" . Hần có chút quần bách, trước tại đoàn phim khi, cũng tại khách sạn phía dưới gặp qua kia loại nửa đêm xuống lầu giúp bạn gái lấy ngoại bán nam sinh, chính mình hiện tại cùng bọn họ thật là có điểm giống...

Nam sinh không nói lời nào, ngoại bán Tiểu ca vẻ mặt nghi hoặc, bỗng nhiên cảm thấy hần giống như có chút quen mặt. Tiểu Nhượng vội kéo kéo mũ, thấp giọng nói: "Không có việc gì, cảm ơn ngài."

Hần vào thang máy, bỗng nhiên có chút kỳ quái, ngoại bán như thế nào như vậy xác định hần là giúp người khác lấy, vẫn là cái nữ sinh. Nghĩ như vậy, hần tùy ý cầm lấy một cái gói to trong đồ vật vừa thấy, bỗng nhiên liền cứng lại rồi.

Cái này, cái này là... Tiểu Nhượng dùng sức chớp chớp mắt, xác định chính mình không nhìn lầm, hần cầm trong tay thật là một bao phấn phấn thất độ không gian thiếu nữ hệ liệt. Hần lại đi gói to trong nhìn lướt qua, còn nhìn đến một bao thâm lam sắc đêm dùng, càng phía dưới còn có một cái trong suốt gói to, bên trong chính là duy nhất quần lót...

Cho nên, nàng muốn mua kỳ thật là...

Tiểu Nhượng nghĩ đến nữ sinh cự tuyệt chính mình giúp đỡ hạ đơn khi ngượng ngùng trốn tránh, rõ ràng là có lời gì không có phương tiện nói, hần đương Thì Cư nhưng còn tưởng rằng nàng là không tưởng hoa hần tiền!

Thang máy sáng ngời ánh đèn trung, Tiểu Nhượng nhất trương tuần lãng mặt giống đốt thượng một đoàn hỏa, liên bên tai đều hồng thấu.

Thẩm Ý hảo không dễ dàng bộ hoàn chặn, đi ra lại Tiểu Nhượng phát hiện không ở phòng khách, rửa tay gian cùng phòng bếp cũng không người,

nàng có chút kỳ quái, đã trể thế này hử đi đâu vậy?

Đúng lúc vào lúc này, điện thoại di động vang lên, bên kia nam nhân thao một ngụm kinh phiến tử nói: "Uy, cô nương a, ta còn là tưởng tự mình cùng ngài nói một tiếng. Ngoại bán ngài bạn trai vừa rồi lấy đi lên, nhưng ta quả thật không tìm màu đen gói to, thật sự là xin lỗi a. Ngài xem có thể nói, quay đầu lại vẫn là phiền toái ngài cho ta một cái năm sao khen ngợi, thành sao?"

Thập, cái gì?

Cái gì bạn trai? Còn có ngoại bán, ai mang lên?

Thẩm Ý còn không kịp phản ứng, liền nhìn đến đại cửa mở ra, Tiểu Nhượng xách cái gói to tiến vào. Nàng ngốc ngốc mà nhìn hử, Tiểu Nhượng cũng nhìn thấy nàng, lập tức cúi đầu né tránh nàng tầm mắt. Nam sinh không rên một tiếng mà đi tới, có điểm biệt nữ mà đem gói to đưa cho nàng, Thẩm Ý chỉ liếc một cái, liền bị trong suốt gói to trong đồ vật sợ tới mức ngừng lại rồi hô hấp.

Bởi vì nàng không tiếp, hử cũng không động. Thẩm Ý cúi đầu nhìn nam sinh dép lê, bỗng nhiên dâng lên gầy còm kỳ vọng. Có lẽ, hử chính là giúp đỡ lấy, cũng không có chú ý tới bên trong là cái gì đồ vật.

Có lẽ...

Suy nghĩ còn không chuyển hoàn, liền nghe được nam sinh rầu rĩ thanh âm, "Người hiện tại phải chú ý nghỉ ngơi, biệt lão trạm..."

Thẩm Ý tại chỗ mặt bạo hồng ba giây sau, một phen đoạt lấy gói to, lần thứ hai cũng như chạy trốn mà trốn vào buồng vệ sinh, "Phanh" mà suýt tới cửa thanh âm quả thực kinh thiên động địa.

Tiểu Nhượng trạm ở ngoài cửa, nhìn bên trong ánh đèn một khắc, ho nhẹ một tiếng, giả vờ trấn định mà đi tới phòng khách.

Đại khái là mặt đã ném không thể ném, chờ Thâm Ý rốt cục thu thập xong hết thảy nằm đến trên giường, hồi tưởng lại này một đêm phát sinh hết thảy, lại cảm thấy tâm tình có một loại quý dị bình tĩnh.

Tiểu Nhượng giường rất nhuyễn, nàng nằm tại mặt trên, một tay ấn bụng. Bụng tại ấn ấn làm đau, nàng kỳ thật không quá sẽ đau bụng kinh, đại đa số thời điểm đều chỉ biết cảm thấy mỗi eo mỗi mệt, ghen tị hồng rồi mỗi lần đến kỳ kinh nguyệt đều sẽ đau đến kinh thiên động địa Quan Việt Việt. Nhưng đại khái là lúc này đây kéo rất lâu, nàng cảm giác so dĩ vãng đều mãnh liệt, không chỉ bụng đau, toàn thân còn có một loại nói không nên lời bủn rủn vô lực. Thân thể hãm tại mềm mại trên giường, giống như như thế nào đều không nhỡ ra được.

Nàng bị loại cảm giác này lộng được chậm chạp ngủ không được, chợt nghe bên ngoài có người hỏi: "Người đã ngủ chưa?"

Là Tiểu Nhượng.

Hắn ôm một giường chăn ngủ ở phòng khách sô pha thượng, sắp sửa đi ngủ trước đóng cửa khi Thâm Ý còn do dự một chút, tưởng khóa cửa, lại cảm thấy chính mình bộ dạng này có vẻ không tín nhiệm người khác, cũng không khóa, trong lòng lại bất ổn. Cuối cùng nàng mạnh mẽ thuyết phục chính mình, có cái gì khóa cửa tất yếu sao? Tiểu Nhượng chẳng lẽ còn sẽ nửa đêm xông tới đối nàng làm cái gì sao?

Cho nên, nàng chính là giữ cửa khép. Giờ phút này hắn thanh âm từ phòng khách truyền đến, có một chút khoảng cách, lại tại yên tĩnh đêm khuya phá lệ rõ ràng.

"Không có." Nàng hồi đạo.

"Ta cũng không có." Tiểu Nhượng không biết nói gì nên tìm đề tài, "Ta cho rằng ta sẽ rất vầy, không nghĩ tới cư nhiên sẽ ngủ không được. Người nói ta đây là mất ngủ sao? Lần trước ta tại trong tiểu khu gặp được mộ châu ca, hân nói hân mất ngủ, ta còn nói ta cũng không biết mất ngủ là cái gì cảm giác ni."

Thẩm Ý lại nghe được một cái quen thuộc tên, "Mộ châu, hứa mộ châu sao?"

Tiểu Nhượng gật đầu, Thẩm Ý kinh ngạc đạo: "Các người cái này tiểu khu trừ người ra, còn trụ cái khác minh tinh?"

"Đương nhiên." Tiểu Nhượng cười, "Không phải người cho là ta vì cái gì tuyển nơi này? Đây tiểu khu trụ nghệ nhân có thể nhiều, lần trước ta còn nhìn đến Tống Phi Nhi lão sư nửa đêm ở dưới lầu lưu cầu ni."

Tống Phi Nhi cũng là thành danh đã lâu tiểu hoa, Thẩm Ý không lời gì để nói ba giây, nói: "Kia các người tiểu khu phụ cận cầu tử nhất định rất nhiều."

Tiểu Nhượng: "Còn đi đi, hướng nam một chút dương quang thượng đông cũng không kịp nhiều nhượng."

Thẩm Ý: "...". Các người này đó minh tinh xảy ra chuyện gì, còn làm tự cư? !

"Nga đối, người bụng đau không đau a?" Hân như là chợt nhớ tới đến, "Đau nói, ta có thể cho người tìm nước nóng, ta còn có thuốc giảm đau..."

Thẩm Ý không tưởng cùng hân thảo luận cái này, ngắt lời nói: "Ta không đau, người đừng nói nữa."

Tiểu Nhượng ngượng ngừng im miệng, một lát sau nói: "Ta sợ người lại khóc."

Hắn thanh âm tiêu tiểu, giống tại vì mình biện giải. Thẩm Ý nghĩ đến chính mình chạng vạng khi kia kinh thiên động địa hai tràng khóc lớn, còn có hắn lúc ấy an ủi, bỗng nhiên liền dâng lên một cỗ nói hết dục vọng.

"Người biết ta vì cái gì khóc sao?"

Tiểu Nhượng nghi hoặc, "Không là bởi vì khảo..."

Hắn chưa nói xong, sợ nhắc tới cái này lại chọc nàng khổ sở, Thẩm Ý lại lắc đầu, "Không là bởi vì cuộc thi.

"Thi viết ta không biết, nhưng ta phỏng vấn biểu hiện được cũng không tệ lắm. Đây còn may mà người. Người áp đối đề người biết không?"

Tiểu Nhượng ngạc nhiên, Thẩm Ý chịu đựng cười giải thích, "Lão sư hỏi ta, như thế nào lý giải Trung Quốc truyền thống văn hóa trung hiệp nghĩa, ta liền đem người kia bộ siêu cấp anh hùng lý luận nói cho lão sư. Nàng thoát nhìn còn đỉnh thích."

Tiểu Nhượng trăm triệu không nghĩ tới còn có như vậy một xuất, ngạc nhiên một lát sau, nói: "Cho nên, ta là cách không tiến hành một lần Bắc Đại phỏng vấn sao?"

"Người muốn nói như vậy, cũng có thể."

Tiểu Nhượng cười rộ lên, mới vừa tưởng tán thưởng một chút chính mình này kinh người tài hoa, rồi lại nghĩ đến khác một sự kiện, "Kia người đã không khảo tập, vì cái gì khóc a?" Nhưng làm hắn cấp dọa, một đêm thượng đều tại chú ý nàng cảm xúc.

Thẩm Ý nhìn trong bóng đêm trần nhà, trầm mặc một lúc lâu, nhẹ giọng nói: "Bởi vì ta ba ba. Hắn vốn là đêm nay muốn tới tiếp ta đi ăn cơm, chính là hắn không có đến."

Tiểu Nhượng sững sốt, trực giác cái này đề tài có chút miễn cảm, hỏi: "Hắn không có tới, đi đâu vậy?"

"Hắn cùng hắn hiện tại thê tử, đi xem bọn hắn nữ nhi. Nàng bị thương nằm viện."

Ngắn ngủn một câu, lộ ra rất nhiều tin tức.

Phòng khách trong hồi lâu không có thanh âm, một hồi lâu, mới nghe được Tiểu Nhượng hỏi: "Người ba ba mù mù, cái gì thời điểm tách ra?"

Không có tận lực đồng tình, ngữ khí của hắn bình tĩnh mà tự nhiên, phảng phất phụ mẫu tách ra chính là nhất kiện rất thường thấy sự, lại vừa mới phù hợp nàng giờ phút này tâm tình.

"Rất nhiều năm. Ta tám tuổi khi, hắn liền cùng mù mù ta ly hôn. Sau lại hắn đến Bắc Kinh, ở bên cạnh có tân sự nghiệp, còn có tân gia đình. Hắn quá được rất tốt, ta Hòa mù mù cũng quá được đỉnh hảo. Hàng năm quá niên chúng ta đều sẽ gặp mặt."

Nàng nói được thoải mái, có thể hắn nghĩ đến ống nghe trong nữ hài tiếng khóc, đã cảm thấy trong lòng mỗi cái địa phương như là bị nhéo một chút.

Hắn đột nhiên hỏi: "Người sẽ trách hắn sao?"

Lúc này đây, lại qua thật lâu nàng mới nói: "Có đôi khi sẽ."

"Cái gì thời điểm?"

"Ta tưởng hắn thời điểm."

Nàng rốt cục cảm thấy vậy, thanh âm cũng biến đến mơ mơ màng màng, "Mỗi khi ta tưởng hắn thời điểm, ta tối trách hắn."

Trong phòng ngủ an tĩnh lại, như là nữ hài đã lâm vào ngủ say.

Tiểu Nhượng nằm ở sô pha thượng, lại thật lâu vô pháp nhắm mắt lại. Rốt cục, hần xốc lên chăn, cũng không xuyên giày, xích chân đi tới phòng ngủ biên.

Nàng không có quan môn, thấu qua cửa phòng khép hờ, hần nhìn đến nàng lui tại chăn trong trầm đang ngủ say. Kia chăn là mặc lục sắc, nghiêm nghiêm thực thực dịch đến nàng cổ phía dưới, chỉ lộ ra nhất trương trắng nõn khuôn mặt, còn có thác nước bàn tán tại gối đầu thượng tóc dài. Nàng ngủ bộ dáng tổng là như thế này, có một loại thuần trĩ thiên chân, hần nghĩ đến một khắc trước nữ hài nói nhỏ, yếu ớt trung lại có một cổ chấp ảo.

Nhiều năm như vậy, nàng đều là mang theo như vậy cảm tình lại đây sao?

Hần nhãn chặt mày, nàng lại phiên cái thân, như là cảm thấy có chút nhiệt, đem chăn xốc lên một chút. Nàng không mang áo ngủ, hần tìm nhất kiện không xuyên qua T tuất cho nàng đương váy ngủ, rộng thùng thình miên vải bố liêu dán tại nữ hài trên người, giờ phút này tại giây dựa khi lộ ra quang lỏa cánh tay cùng khuỷu tay.

Thiếu nữ da thịt oánh nhuận mà có sáng bóng, non nốt ngực theo hô hấp hơi hơi phập phồng, trong bóng đêm tản mát ra một loại trí mạng hấp dẫn.

Hần không khỏi nhìn vào thần, chờ kịp phản ứng đã đẩy cửa phòng ra, đi tới bên giường.

Trong phòng thật yên tĩnh, chỉ có thể nghe được nàng tiếng hít thở, còn có hần. Hần cảm thấy chính mình như là tại mộng du, trước mắt hết thấy đều như vậy không chân thật, hần bỗng nhiên không biết xảy ra chuyện gì, nàng vì cái gì sẽ nằm ở hần trên giường, mà hần thì tại sao lại ở chỗ này.

Tay không cần thận đưng tới đầu giường cái nút, chỉ nghe "Ca tháp" một tiếng, bức màn chậm rãi kéo ra, lộ ra mặt sau rơi xuống đất thủy tinh cửa sổ. Tuyết không có đình, ngược lại càng hạ càng lớn, chinh phiến cửa sổ sát đất phảng phất một bức họa khung, khung xuất một bức phiêu bay tả tả, mưa bay đầy trời cảnh tuyết đồ.

Mà hần liền nửa quỳ tại này phúc cảnh tuyết đồ trước, cúi đầu nhìn nàng.

Như là bị thanh âm sảo đến, nàng cũng mở to mắt, sương mù mà nhìn hần. Tiểu Nhượng không có tránh đi, bốn mắt nhìn nhau, hần cảm thấy chính mình đầu óc rất hồ đồ, lại giống như rất thanh tỉnh.

Giáng sinh đêm đó đầy trời khói lửa, nàng đông được hai má ửng đỏ, mà hần nhìn nàng anh đào bàn môi.

Có một việc, từ khi đó hần liền muốn làm.

"Người..." Thẩm Ý thanh âm tạt tại trong cổ họng.

Bởi vì Tiểu Nhượng cúi đầu, hôn lên nàng môi.

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 47 : 47

Bắc Kinh trận này Sơ Tuyết ngày hôm sau liền xoát bạo toàn võng, vô luận là Weibo vẫn là bằng hữu vòng nơi nơi đều tại phát cảnh tuyết đồ, vậy trong đó lại lấy Cố Cung tối quá. Mỗi một năm Cố Cung Sơ Tuyết đồ đều là Weibo một đại thịnh sự, năm nay cũng không ngoại lệ, đại gia sôi nổi trêu chọc, tuyết rơi ngày hôm sau sáng sớm, nửa cái thành Bắc Kinh đơn phản ngay tại Tử Cấm thành hội hợp.

Nhưng đối xa tại Gia Châu cao tam học sinh đến nói, Bắc Kinh hạ không tuyết rơi cũng không trọng yếu, bọn họ có là trọng yếu hơn sự.

1 nguyệt 21, 22 hào hai ngày, Gia Châu tiến hành cao tam niên cấp lần đầu tiên toàn thị bắt chước cuộc thi, bởi vì Gia Châu thị như đức hướng tới bị cho rằng là nối tiếp năm đó cao khảo tối nhất trí, sở hữu người đều đều nhập vào một trăm hai mươi phân tâm lực. Mà lúc này cao tam vòng thứ nhất ôn tập cũng chính thức kết thúc, làm toàn bộ cao tam quan trọng nhất một lần ôn tập chi chiến, vô luận là lão sư vẫn là đồng học đều phi thường coi trọng, đại gia ở cái này trong quá trình tra lậu bổ khuyết, thành tích đều có rõ rệt tăng lên.

Tỷ như làm thất trung duy nhất văn khoa mũi nhọn ban, ngũ ban thượng học kỳ khai giảng cuộc thi khi còn chỉ có hơn một nửa một ít người thượng một bản tuyển, đến như đức thành tích đi ra sau phát hiện cả lớp 48 cá nhân, một bản tuyển thượng có 43 cái, dư lại vài cái cũng cơ bản tại phụ cận bồi hồi.

Chỉ trừ bỏ Quan Việt Việt.

Trong phòng học, Dương Việt Âm nhìn Quan Việt Việt quỵئن tử, một lúc lâu, vẫn là nhین không được ưu sầu mà thở dài, "Người cái này thành tích, có thể như thế nào là hảo nha!"

Quan Việt Việt lần này mới vừa quá nhị bản tuyển, tuy rằng thực hiện nàng "Thi đậu cái khoa chính quy ta liền đi" nguyện vọng, nhưng ở Dương Việt Âm đã vượt qua một bản tuyển khoái bốn mươi phân dưới tình huống, liền có vẻ có chút khó coi. Hơn nữa thất trung lập tức trọng bản dẫn tại tám mươi phần trăm ở trên, văn khoa thiếu chút nữa, cũng có bảy mươi phần trăm, nàng cái này phân số tại trọng điểm ban thật sự là rất chói mắt.

"Người nói người Tiểu Ý một cái niên cấp đệ nhất, cực cực khổ khổ giúp người phụ đạo lâu như vậy, người này thành tích như thế nào chính là khởi không đến ni?"

Cùng học bá làm bằng hữu, không bị nàng chiếu cố một chút học tập là không có khả năng, Dương Việt Âm cùng Quan Việt Việt thành tích Thẩm Ý đều không ít bận tâm. Nhưng cùng Dương Việt Âm vẫn luôn bảo trì tại cả lớp trung du bất đồng, Quan Việt Việt cho dù có Thẩm Ý cái này ngoại quái, vẫn là hồi hồi ở cuối xe, toán học càng là khó trung khó khăn, thăm trung thăm nhất.

Có thể thấy sự thật chính là như vậy tàn khốc, vương giả cũng có mang bất động thanh đồng...

Quan Việt Việt lúc trước chính là nàng ba tiêu tiền tìm quan hệ nhét vào tới, tại ngũ ban trải qua ba năm tra tấn, rốt cục không chịu nổi. Nàng chải tóc tại chỗ sụp đổ ba giây đồng hồ sau, dùng một loại nhìn thấu tình đời ngữ khí nói: "Ta xem như mình bạch, ta lúc trước chính là tên không lấy hảo. Quan Việt Việt, Quan Việt Việt, quan ải khó càng —— nói chính là ta thành tích!"

Thẩm Ý sợ nàng rất khỗ sở, hoà giải nói: "Hảo, Việt Việt nếu có thể thượng khoa chính quy, liền thuyết minh tại tiến bộ mà, sẽ càng ngày càng hảo."

Kỳ thật so với đến, Quan Việt Việt so nàng hoàn hảo một chút, còn mang nàng còn có một cái như đức thành tích. Gia Châu như đức thời điểm vừa lúc là Bắc Đại mùa đông doanh tốt nghiệp kia thiên, Thẩm Ý cùng Tống Hàng bởi vì tại bắc Kinh Đô bỏ lỡ, kỳ thật Thẩm Ý đối cái này là phi thường không nguyện ý, khuôn khảo dù sao rất trọng yếu, nhất là như đức, sau đó sở hữu tự triệu tập dự thi thử đều muốn điền như đức thành tích, nàng vì thế còn nghĩ quá không tham gia tốt nghiệp nghi thức đêm đó suốt đêm bay trở về. Nhưng kiều lão sư cùng nàng phân tích, nàng nếu nhớ thương như đức, rất dễ dàng tại mùa đông doanh thượng phân tích, mà nàng trước mắt hay là cần phải lấy mùa đông doanh vi đệ nhất muốn vụ, chỉ cần mùa đông doanh thêm phân lấy được, như đức thành tích có hay không cũng đều không trọng yếu, cho nên trải qua cân nhắc, nàng cuối cùng buông tha như đức.

Bất quá tuy rằng không tham gia, nàng sau khi trở về về như đức các loại tin tức lại tràn ngập nàng lỗ tai.

Hàng năm như đức, đều là toàn thị mũi nhọn sinh một lần đại chém giết, nếu có hắc mã giết xuất, bình thường đều sẽ tại như đức hiển lộ mạnh mẽ. Lúc ấy liền có rất nhiều người nói, lúc này đây Tống Hàng cùng Thẩm Ý đều không tại, Chu Tĩnh Thư lần này niên cấp đệ hơn phân nửa ổn, cũng không biết tất cả đều là bài danh có thể chiếm đệ mấy. Cùng là thất trung người, đại gia vẫn là đối nàng ôm có chờ mong, hy vọng nàng có thể cho trường học tranh cái quang, nhưng ngay cả như vậy, đương như đức kết quả đi ra vẫn là chấn kinh rồi đại gia.

Chu Tĩnh Thư cư nhiên lấy toàn thị đệ nhất!

Đại gia như vậy kinh ngạc chính yếu nguyên nhân là, cho dù là Thẩm Ý vẫn luôn khảo đệ nhất danh thời điểm, cũng không lấy quá toàn thị đệ nhất, Gia Châu thị văn khoa toàn thị đệ nhất danh vẫn luôn bị gia nam trung học Trần Trần Phi chế bá.

Gia nam trung học cũng là Gia Châu tam đại cao trung chi nhất, cùng uy tín lâu năm danh giáo Gia Châu thất trung bất đồng chính là, gia nam trung học kiến giáo không đến hai mươi năm, cũng là gần nhất năm năm mới quật khởi. Gia Châu thất trung có mũi nhọn sinh, chinh thể học lên dẫn cũng rất hảo, nhưng gia nam trung học chinh thể học lên dẫn cũng rất giống nhau, bất đồng chính là bọn họ vài năm này phi thường có thể xuất mũi nhọn sinh, năm trước toàn tỉnh văn khoa Trạng Nguyên cùng khoa học tự nhiên Trạng Nguyên thậm chí bị bọn họ trường học ôm đồm, cũng bởi vậy, gia nam trung học hấp dẫn rất nhiều mũi nhọn sinh ghi danh, Trần Trần Phi chính là một trong số đó.

Nàng là văn khoa đệ nhất danh, từ cao nhất biểu hiện cũng rất xông ra, vẫn luôn bị đoán trước là bọn họ lần này tỉnh văn khoa Trạng Nguyên, gia nam trung học cũng phi thường coi trọng nàng. Hơn nữa Trần Trần Phi cái này người phi thường có cá tính, nghe nói nàng cái gì mùa đông doanh trại hệ tự chủ chiêu sinh đều không có tham gia, cho rằng hoàn toàn không có tất yếu, nàng cùng những cái đó hao hết tâm tư muốn thi tiến Thanh Hoa hoặc là Bắc Đại học bá bất đồng, nàng hoàn toàn không hoài nghi mình năng lực, nàng để ý chính là có thể hay không lấy hạ cái kia tỉnh Trạng Nguyên.

Đại gia thật sự không thể tin được Chu Tĩnh Thư cư nhiên như vậy ngu, có thể đánh vỡ Trần Trần Phi nữ hoàng thống trị, sau đó rất khoái tin tức truyền đến, như đúc kia thiên Trần Trần Phi tại đến trường trên đường ra tai nạn xe cộ, tuy rằng không có đại thương, lại bỏ lỡ cuối cùng một môn tiếng Anh, bởi vậy mới ném đệ nhất danh ngai vàng.

Quần chúng trợn mắt há hốc mồm, Chu Tĩnh Thư đây là cái gì vận khí? Thấm Ý Tổng Hàng đi Bắc Kinh, Trần Trản Phi tai nạn xe cộ vứt bỏ khảo, sở có điều kiện sôi nổi nhường đường, cuối cùng nhường nàng lấy như đức đệ nhất, thiên tuyển chi tử sao?

Trong lúc nhất thời liên mặt khác trường học học sinh đều tại QQ không gian trong phát Chu Tĩnh Thư ảnh chụp, phía dưới xứng từ: "Chuyển phát cái này Chu Tĩnh Thư, tên thứ hai cùng tên thứ ba đều sẽ vứt bỏ khảo, đệ nhất danh còn sẽ vì người xảy ra tai nạn xe."

Thấm Ý: "..."

Đại gia thật sự là cao đánh giá nàng. Nếu tính toàn thị bài danh, nàng cũng không phải mỗi lần đều có thể bảo chứng đệ nhị, còn đã từng rớt đến thứ năm thứ sáu quá ni.

Bất quá nói Chu Tĩnh Thư thiên tuyển chi tử cũng không sai. Cho dù có lại nhiều ngoài ý muốn, nàng lấy như đức đệ nhất chính là lấy như đức đệ nhất, tuy rằng không có đi thành thanh bắc mùa đông doanh, lại bởi vậy nhận được Phục Đán phỏng vấn mời. Tại Thấm Ý bọn họ sau khi trở về không vài ngày, nàng liền đi Thượng Hải tham gia Phục Đán cuộc thi, nếu như có thể đạt được Phục Đán hàng phân, như vậy cũng có thể không vì cao khảo phát sầu.

Dương Việt Âm nhìn Thấm Ý như có điều suy nghĩ bộ dáng, cho rằng nàng vì Chu Tĩnh Thư lấy đệ nhất không vui. Bình tĩnh mà xem xét, liên nàng đều không thắng quá Trần Trản Phi, Chu Tĩnh Thư đột nhiên thắng (cho dù là tại đối phương thiếu khảo) dưới tình huống, là khả năng sẽ tâm lý quá không là tư vị, vì thế đung đung nàng bả vai an ủi: "Người cũng đừng nghĩ rất nhiều nha, Chu Tĩnh Thư liên tính cuộc thi thông qua cũng chỉ là Phục Đán, cùng người không thể so. Chờ người lấy đến Bắc Đại hàng phân, là có thể giết nàng nha!"

Thẩm Ý lắc đầu: "Ta không là suy nghĩ cái này."

Không là suy nghĩ cái này, kia đang suy nghĩ gì?

Dương Việt Âm híp mắt đánh giá nàng, bỗng nhiên nói: "Ta như thế nào cảm thấy người đi một chuyến Bắc Kinh, trở về liền tâm sự nặng nề? Không khảo hảo? Không đối, không quá giống về cuộc thi. Chẳng lẽ là, tại Bắc Kinh còn xảy ra chuyện gì chuyện khác?"

Thẩm Ý tâm bỗng dừng hoảng hốt loạn.

Tại Bắc Kinh phát sinh cái gì sự sao? Tại Bắc Kinh đương nhiên phát sinh cái gì sự!

Thẩm Ý mấy ngày nay còn sẽ không ngừng tưởng khởi cái kia buổi tối, cái kia phảng phất năm mơ bàn buổi tối. Nàng cùng Tiểu Nhượng cùng đi tham gia trao giải lễ, nhìn thấy Phó Tây Thừa cùng Kha Tinh Phàm, còn có hảo nhiều nàng tên cũng gọi không thương mình tinh, nàng còn lần đầu tiên kiến thức trao giải lễ hiện trường, thân ở trong đó tùy thời đều tại lo lắng cho mình bị phát sóng trực tiếp chụp đi vào.

Nhưng này đó đều không là quan trọng nhất.

Trong đầu còn có một màn lái đi không được hình ảnh, đêm khuya trong phòng, ngoài cửa sổ tại phiêu tuyết, nam sinh quỳ gối chính mình trước giường, cúi đầu hôn lên nàng môi...

Thẩm Ý bỗng nhiên đưa tay, đè lại hai má, quả nhiên mặt đã đỏ thắm.

Nàng cảm thấy trong đầu giống đôn một nồi cháo, vừng vừng hồ hồ, kia vẫn nàng đến đại di mục, toàn bộ trạng thái đều không thích hợp. Thân thể rất trầm, ý thức nhưng vẫn nửa mê nửa tỉnh, ngủ được không an ổn. Mỗi cái nháy mắt nàng giống như là tỉnh, nhìn đến Tiểu Nhượng đứng ở bên giường, bởi vì mơ mơ màng màng, nàng cũng không cảm thấy hấn đứng ở

chỗ này có cái gì không đối, chính là tò mò, hắn như thế nào tiến vào, là có lời gì muốn đối nàng nói sao, vẫn là muốn làm cái gì? Nhưng mà không đợi nàng mở miệng, hắn liền thân thượng nàng.

... Mặt sau sự nàng liền không nhớ rõ.

Sáng ngày thứ hai nàng tỉnh lại, sững sốt trong chốc lát mới tưởng khởi cái này sự, nháy mắt kinh xuất một thân mồ hôi lạnh. Nàng ở trên giường rụt đã lâu, không dám xác định kia rốt cuộc là thật sự, vẫn là kỳ thật tại chính mình làm mộng, mà chờ nàng rốt cục cố khởi dũng khí đi ra ngoài, lại phát hiện trong nhà không không đang đang, Tiểu Nhượng đã không thấy.

Hắn ở trên bàn cho nàng để lại tờ giấy, nói mình còn có thông cáo, đi trước, Thẩm Ý cầm tờ giấy đứng ở phía trước cửa sổ, ngây người đã lâu đều không kịp phản ứng.

Hắn đi rồi, nàng liên hắn mặt đều không có thể thấy thượng một chút, trong lòng nghi hoặc cũng liền vô pháp được đến đáp án. Theo mấy ngày nay lên men, quả thực nhượng nàng đứng ngồi không yên.

Theo lý mà nói, hắn là không phải là thật sự, Tiểu Nhượng làm sao có thể nửa đêm đến đối chính mình... Có thể nếu không là thật sự, đây chẳng phải là chứng minh nàng đối hắn tâm tư đã không thuần đến cái kia nông nổi, cứ nhiên mơ thấy hắn...

Này hai loại khả năng đều nhượng Thẩm Ý sụp đổ, nàng phùng mặt ngốc ngốc nhìn tiền phương hồi lâu, rốt cục kiềm chế không ngừng, lấy ra điện thoại di động.

Còn như vậy tưởng đi xuống nàng khả năng không được đến đáp án trước đem chính mình bức điên, cùng với như vậy, còn không bằng nàng trước làm điểm cái gì!

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 48 : 48

Thẩm Ý cùng Tiểu Nhượng này chu không liên hệ quá. Đương nhiên, này cũng rất bình thường, bởi vì tại trải qua nhiều lần lưu phần, bạo liều, nghe đồn sau, quan phương rốt cục tuyên bố, Tiểu Nhượng quả thật nhận được xuân văn mời, đem sẽ tham gia lần này xuân văn.

Đây là Tiểu Nhượng lần đầu tiên tham gia xuân văn, vô luận là miễn vẫn là phòng làm việc đều rất coi trọng, mà xuân văn biến số lại rất đại, không đến cuối cùng cũng không thể xác định chính mình là thật có thể thượng, làm không hảo diễn tập đến một nửa tiết mục bị triệt cũng có khả năng, cho nên gần nhất hẩn đều tại vội xuân văn sự.

Thẩm Ý trước là nghĩ như vậy, Tiểu Nhượng có như vậy đại sự, không liên hệ nàng lý lẽ đương nhiên, có thể hiện tại bỗng nhiên lại hoài nghi. Rõ ràng trước hẩn liên chụp hai mươi mấy người giờ đều còn sẽ tại lên máy bay trước gọi điện thoại cho nàng, hiện tại muốn đi xuân văn, loại chuyện này đều không lén lút cùng nàng nói một tiếng sao?

Thái độ biến hóa rất đại, liền có vẻ có chút không tầm thường. Hơn nữa giống như hết thủy, chính là Bắc Kinh cái kia ban đêm vì đường phân nước. . .

Nàng lấy di động, rồi rằm một hồi lâu, vẫn là không dám phát QQ tin tức, không dám phát tin nhắn, càng không dám gọi điện thoại, cuối cùng đi lên Weibo.

Trước vội mùa đông doanh sự, nàng đã lâu không thượng Weibo, hiện tại mới nhớ tới nàng cùng Tiểu Nhượng Weibo tiểu hào là hồ phần. Nhưng

cái kia hào nàng trước cũng xem qua, không thể nào đổi mới, vốn là không ôm chờ mong, không nghĩ tới tùy tay một xoát lại phát hiện ngay tại 15 phút trước, hần mới vừa phát rồi một điều tân Weibo.

Là nhất trường cơm hộp ảnh chụp, hai huân hai tố, thoát nhìn xanh xao cũng không tệ lắm, hần là cơm trước chụp.

@ hôm nay lại không tưởng đi làm: chính là còn phải đi làm. Đêm nay còn phải tăng ca. Hảo tại Ương thị cơm hộp còn đi, hơi chút hoãn giải ta bị thống tâm tình. [bi thương]

Nội dung phối hợp hần ID, nhìn xem Thẩm Ý cho dù dưới tình huống như vậy cũng nhin không được cười lên một tiếng.

Cho nên, hần lại đi diễn tập sao? Trước đã có một lần, vậy hôm nay hần là lần thứ hai. Thẩm Ý càng không dám quấy rầy hần, nhưng như vậy buông tha lại chưa từ bỏ ý định, tổng muốn làm điểm cái gì, khiến cho hần chú ý. . .

Tâm mắt ở trên bàn bản khoản, cuối cùng rơi xuống một cái đồ vật thượng, nàng dùng điện thoại di động nhắm ngay nó tiểu tâm vỗ trường chiếu, đánh vài chữ, cũng phát rồi một điều Weibo.

"Hảo, vất vả! Cảm ơn các lão sư!"

"Các người cũng vất vả. Hôm nay biểu hiện được rất hảo, đến lúc đó liền như vậy đến, khẳng định không thành vấn đề!"

"Ta nhớ kỹ, lần sau thấy!"

Tiểu Nhượng một bên cùng nhân viên công tác nói lời từ biệt, một bên xuyên qua hành lang, đi ra ngoài. Hôm nay là xuân văn lần thứ hai mang trang diễn tập, không chỉ sở hữu diễn viên đến tề, hiện trường còn có người xem, hoàn toàn dựa theo trừ tịch đêm đó phát sóng trực tiếp tiêu chuẩn đến,

cho nên đại gia cũng phi thường khấn trương. Hảo không dễ dàng hãn tiết mục thuận lợi hoàn thành, Tiểu Nhượng chỉ cảm thấy hoàn thành một đại sự, cả người đều thả lỏng.

Hãn không phải là một cá nhân, bên cạnh còn có mấy cái tuổi trẻ nam sinh, đều là hãn lần này hợp tác. Tiểu Nhượng hiện giờ già vị còn không đủ để tại xuân văn có một cái đơn người tiết mục, bọn họ lần này là tứ cái nam sinh hợp xướng, chủ đề là ca tụng tổ quốc phong nhã hào hoa. Biểu diễn giả lĩnh vực cũng các có bất đồng, Tiểu Nhượng là diễn viên, mặt khác hai cái một cái là Đài Loan mới vừa mãn mười tám tuổi âm nhạc thần đồng, còn có một cái là năm trước mới vừa bộc lộ tài năng, lại bởi vì lớn lên rất soái mà ở trên mạng nhanh chóng gặp vận đỏ hoa hoạt tiểu tướng.

Hai người này Tiểu Nhượng đều không biết, cho nên đại gia sắp xếp hoàn tiết mục liên cáo biệt, sau đó, hãn lúc này mới có rảnh nhìn hướng lần này tiết mục duy nhất nhận thức người.

"Người buổi tối có thông cáo sao?" Tiểu Nhượng hỏi.

Tại hãn đối diện, Kha Tinh Phàm còn xuyên bọn họ đêm đó biểu diễn phục, một thân đỏ thắm sắc âu phục. Như vậy vui mừng nhan sắc, Tiểu Nhượng xuyên đến chỉ có vẻ dương quang ấm áp, Kha Tinh Phàm xuyên đã có điểm kỳ quái, đặc biệt là hãn giờ phút này mặt thượng liên tại trên đài khi doanh nghiệp mỉm cười cũng không có, vẻ mặt mệt nhọc quá độ sau hồ hững chán ghét.

Không sai, Kha Tinh Phàm lần này cũng muốn thượng xuân văn, còn cùng Tiểu Nhượng hợp tác. Đó cũng là Tiểu Nhượng cùng Kha Tinh Phàm này đối 00 sau song tinh lần đầu tiên hợp tác, tin tức còn không có đối ngoại công bố, nhưng đã có tiếng gió, có thể tưởng tượng đến lúc đó sẽ tại trên mạng nhắc lên như thế nào sóng lớn.

Dùng Tường Văn Xương nói đến nói chính là: "Hai người các người, vào lúc ban đêm năm cái hot search dự định. Ta đem nói lược ở chỗ này."

Giờ phút này, Kha Tinh Phàm nhìn xem cùng hãn dự định hảo muốn dặt tay thượng hot search hợp tác, nói: "Có a. Trong chốc lát còn có cái phỏng vấn, cụ thể cái gì thời điểm ta không biết, còn không người nói cho ta."

Nga. Tiểu Nhượng gật gật đầu, không nói gì.

Kha Tinh Phàm kỳ quái nói: "Làm sao vậy?"

"Không có gì. Ta vốn là tường, người nếu có rảnh nói, chúng ta cùng nhau ăn một bữa cơm, người đã không rảnh liền tính."

Hãn nói được thoải mái, Kha Tinh Phàm lại cảm thấy không đối. Bằng hãn hai năm nay đối Tiểu Nhượng hiểu biết, một mắt liền nhìn ra hãn kia dường như không có việc gì biểu tình hạ, cất giấu cái gì nói muốn nói.

Lại nghĩ lại tường tượng, kỳ thật này hai lần diễn tập gặp mặt, Tiểu Nhượng đều không đúng lắm, trừ bỏ tất yếu công tác câu thông đều không như thế nào nói chuyện, một bộ có tâm sự bộ đáng.

Hãn có chút bất an, không sẽ xảy ra chuyện gì đi?

Nghĩ vậy nhi, hãn quay đầu đối bên cạnh tuyên truyền nói: "Ta tưởng uống nước, người đi cho ta lấy một bình thủy đi."

Tuyên truyền tỷ tỷ: "Hiện tại sao? Lập tức đi trong xe liền có thủy a."

Bọn họ chạy tới đỉnh bên ngoài, rất khoái liền có thể rời đi 1 hào diễn bá thính đi đuổi hạ một cái thông cáo.

Kha Tinh Phàm lại kiên trì: "Ta hiện tại liền tưởng uống nước."

Tuyên truyền xem hắn lại nhìn xem Tiểu Nhượng, mình bạch, "Đi đi, ta đi lấy."

Nàng vừa đi, hai người lại đồng thời nhìn hướng Tiểu Nhượng tuyên truyền, San San tỷ lệ tức tức thời đạo: "Ta cũng đi lấy cho người thủy."

Chi đi rồi nhân viên công tác, Kha Tinh Phàm lúc này mới cùng Tiểu Nhượng đến đến một cái hơi chút an tĩnh góc, bên kia có một chĩnh sắp xếp nghỉ ngơi ghế dựa, lại không người tọa, hắn tùy ý ở trong đó một cái ghế ngồi xuống, sau đó hỏi: "Nói đi, ra chuyện gì nhỉ?"

Tiểu Nhượng tại hắn chỉ đi tuyên truyền khi đã đã hiểu hắn ý tứ, cũng thật bị hỏi vẫn là do dự không quyết, tại bên cạnh hắn ngồi xuống, lại chậm chạp không mở miệng.

Kha Tinh Phàm càng phát ra mê hoặc, "Người không là có việc tưởng nói với ta sao, tại sao lại không nói? Lại không nói các nàng nên trở lại."

Hắn như vậy một thúc, Tiểu Nhượng rốt cục thở sâu, "Cũng không phải đại sự gì, chính là, ta gần nhất có một số việc rất hoang mang, không biết nên hỏi ai, liền muốn hỏi một chút người. . ."

Hắn nói không là đại sự, có thể từ biểu hiện của hắn đến xem, Kha Tinh Phàm lại cảm thấy việc này tuyệt đối không tiểu.

Hắn mày nhíu lại, thật sự bắt đầu lo lắng, "Đến tột cùng cái gì sự?"

"Chính là. . . Chính là. . ."

Tiểu Nhượng "Chính là" nửa ngày, cũng không "Chính là" đi ra, đầu óc ở cái này quá trình trong càng phát ra hỗn loạn. Có tính nhảm, có thể sự kiện kia đã chĩnh chĩnh dây dưa hắn chĩnh chĩnh Nhất Chu, lại không nói ra đến hắn cảm thấy chính mình muốn nghẹn chết, đơn giản đem tâm một

hoành, dứt khoát đạo: "Chính là, ta muốn hỏi, người trộm thân quá nữ hài tử sao?"

Kha Tinh Phàm: "... . . . ? ? ?"

Hắn chẳng thể nghĩ tới cư nhiên chờ đến như vậy cái vấn đề, nhìn chăm chăm Tiểu Nhượng, không thể tưởng tượng đạo: "Cái gì? Trộm thân cái gì? ? ?"

Tiểu Nhượng không trả lời, chính là dùng biểu tình nói cho hắn biết, hắn không có nghe sai.

Ngạc nhiên tới cực điểm, Kha Tinh Phàm theo bản năng đạo: "Ta vì cái gì muốn trộm thân nữ hài tử, ta lại không là biến thái!"

Vèo.

Tiểu Nhượng cảm giác giống có một phen tiểu đao cắm nhập hắn ngực, đau xót mà bưng kín nơi đó.

Bất quá Kha Tinh Phàm rất khoái kịp phản ứng, Tiểu Nhượng không sẽ không đầu không đuôi hỏi cái này loại vấn đề. Hắn nếu hỏi, còn giống như rất vì thế khổ não bộ đáng, chẳng lẽ là. . .

Hắn biểu tình chậm rãi thay đổi, nhìn Tiểu Nhượng, vi diệu đạo: "Không phải đâu. Người làm cái gì? Người cư nhiên là loại này người sao?"

Tiểu Nhượng lập tức biết hắn đang suy nghĩ gì, mặt "Cọ" một chút đỏ, "Không là như người nghĩ!"

"Vậy người nói một chút là dạng gì."

"Chính là đêm hôm đó, Weibo chi đêm kia vẫn người nhớ rõ đi? Ta không là dẫn theo một nữ hài tử mà, gọi Thẩm Ý, còn theo chúng ta đánh

quá trò chơi. Sau lại hoạt động kết thúc, chúng ta liền cùng đi, sau đó lại ra một chút sự tình, nàng ngay tại ta gia qua đêm. Đối, chúng ta hai cái người. . ."

Hắn nói xong liền có chút để khí không đủ, chỉ cảm thấy trong lời nói của mình tất cả đều là lỗ hổng. Ra điểm sự, lại ra điểm sự, thật giống như là hắn tận lực an bài hảo đường như.

Đối diện Kha Tinh Phàm biểu tình cũng hoàn toàn nghiêm chỉnh hắn bản thân cảm giác. Chỉ thấy hắn khoan dung một cười, dùng một loại "Ta đều minh bạch, nhưng ta không nói ra người" ngữ khí hỏi: "Sau đó ni?"

"Sau đó, nửa đêm chúng ta hàn huyền một lát thiên, nàng liền ngủ. Nhưng ta ngủ không được, liền đi phòng ngủ nhìn nhìn nàng, sau đó. . ."

"Sau đó người liền thú tính đại phát, dạ tập nhân gia? !" Kha Tinh Phàm tiếp lời.

"Không có!" Tiểu Nhượng lập tức phủ nhận, có thể hạ một giây lại chợt dạ, "Ta chính là, nhất thời nhịn không được, thân nàng một chút. . ."

Kha Tinh Phàm: ". . ."

Hắn nhìn Tiểu Nhượng, rất tưởng thành khẩn mà thỉnh giáo, trộm thân nhân gia một chút, đây không phải là dạ tập là cái gì? ? ?

Tiểu Nhượng đọc đã hiểu nghi vấn của hắn, cũng không biết phải nói lại cái gì, thống khổ mà đỡ cái trán.

Trong đầu lại hiện lên kia văn phòng ngủ. Hắn hiện tại nghĩ đến cái kia buổi tối, đều còn muốn hỏi chính mình, đến tột cùng là nào căn gân đáp sai, như thế nào sẽ làm xuất loại này sự ni!

Hắn nhớ rõ, hắn thân thượng Thẩm Ý hạ một giây liền thanh tỉnh, không thể tin được chính mình làm cái gì. Bởi vì khẩn trương, hắn liên hô hấp đều quên, cũng không nhớ rõ nàng môi bất luận cái gì cảm giác, chính là mở to hai mắt cùng nàng đối diện, một cử động cũng không dám. Ngay tại hắn cho rằng nàng sẽ dương tay một bàn tay đem hắn mở ra, sau đó lên mạng bạo liễu chính mình tính quấy rầy khi, nàng rồi lại mắt nhắm lại, lần thứ hai đang ngủ.

Hắn cả người cứng ngắc mà quỳ ở nơi đó, thẳng đến cảm giác đến nàng nhẹ nhàng hô hấp, mới chậm rãi sau này tọa đến địa thượng, y phục trên người đều bị hắn làm ướt.

Hắn trốn quá một kiếp, căn bản không dám nhiều dãi, ngày hôm sau sáng sớm liền gọi điện thoại đem Tưởng Văn Xương gọi tới hiệp trợ chính mình trốn chạy. Bởi vì quá mức vội vàng, Tưởng Văn Xương còn kỳ quái mà nói: "Người như thế nào làm được cùng chạy án đường như."

. . . Kết quả bị có tật giật mình hắn mắng to một trận.

Tiểu Nhượng trong lòng rõ ràng, chính mình là chạy án, vẫn là tối đáng xấu hổ kia loại tội!

Bởi vì trong lòng có quỷ, hắn trong khoảng thời gian này đều không dám liên hệ Thẩm Ý, kỳ quái chính là nàng cũng không liên hệ hắn. Tiểu Nhượng một bắt đầu còn đỉnh vui vẻ, có thể qua vài ngày lại bắt đầu khẩn trương, Thẩm Ý tỉnh lại sau là như thế nào đối đãi cái này sự, còn nhớ rõ sao? Nàng lúc ấy ngủ được như vậy mơ hồ, cũng có khả năng sẽ quên đi?

Nhưng nếu quên, nàng không nên rời khỏi Bắc Kinh cũng không cho hắn báo một tiếng Bình An. Như vậy chính là nàng kỳ thật đều nhớ rõ, không liên hệ hắn là bởi vì sinh hắn khí, về sau đều không tưởng lại lý hắn.

. .

Cuối cùng loại này suy đoán nhượng hân trong lòng trầm xuống, trào tót tang một hồi lâu, đạo: "Người nói đúng, ta chính là dạ tập hỗn đản. Không trách nàng không để ý tới ta. Thay đổi ta là nàng, cũng không tưởng lý loại này người."

Nam sinh bị thống quá mức với chân thật, Kha Tinh Phàm có chút không đành, châm chọc đạo: "Kỳ thật, người nếu là chỉ hôn một cái nói, cũng hoàn hảo. Tuy rằng ác liệt, nhưng. . . Không có như vậy ác liệt. Vẫn là có thể văn hồi. . ."

"Như thế nào văn hồi?"

"Người đã thích nàng, kia liền cùng nàng nói a. Nói chuyện luyện ái nói, cái kia sự liền tự nhiên bóc đi qua. Nam nhân mà, nhất thời xúc động, đều có thể lý giải."

Tiểu Nhượng nghe được hân nói, bỗng nhiên sửng sốt, "Thích nàng?"

Kha Tinh Phàm cũng sửng sốt, "Người đều thân nàng, người không thích nàng sao?"

Hân dừng một chút, thành khẩn đạo: "Kia người liền thật sự rất ác liệt."

Tiểu Nhượng không lý Kha Tinh Phàm cuối cùng trêu chọc, chính là nghĩ hân nói. Trong khoảng thời gian này hân đều tại rồi rằm chính mình dạ tập sự, lại chưa bao giờ nghĩ qua hân vì cái gì phải làm như vậy. Cùng Thẩm Ý ở chung một màn màn tại trong đầu hiện lên, còn có kia văn tràn ngập ở trong lòng hân hoang mang.

Hân tưởng muốn lưu lại nàng, tưởng muốn thân cận nàng, tưởng thời thời khắc khắc nghe được nàng tin tức.

Đi qua hăn không hiểu, Kha Tinh Phàm nói lại làm cho hăn một cái giật mình. Thật giống như bát vân thấy nguyệt, trước không giải, mê mang, rung động, trốn tránh, giờ khắc này, đều có đáp án.

Hăn, thích nàng sao?

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 49 : 49

Không chỉ Kha Tinh Phàm buổi tối có phỏng vấn, kỳ thật Tiểu Nhượng đêm đó cũng có thông cáo, vốn là tính toán đầy, hiện tại nếu Kha Tinh Phàm trừu không xuất thân, hẳn cũng ngay tại nhân viên công tác đi cùng hạ đi trước hạ một cái công tác địa điểm.

Bảo mẫu xe chạy như bay tại Bắc Kinh đường phố thượng, hẳn nhìn bên ngoài phi thiểm mà qua thành thị nghệ hồng, trầm mặc một hồi lâu, vẫn là lấy ra điện thoại di động.

Weibo vừa bước đi lên chính là hẳn tiểu hào, biểu hiện hẳn buổi chiều phát ảnh chụp, Tiểu Nhượng nhìn trên màn ảnh nhan sắc phiêu lương cơm hộp, còn có phía dưới biểu hiện vì 0 bình luận số, nhin không được ám thờ dài.

Kỳ thật cái kia cơm hộp hẳn căn bản chưa ăn, làm một cái đủ tư cách tuyên truyền, San San tỷ không cho phép hẳn tại công cộng trường hợp ăn một ngụm thực vật, để tránh bị chụp được góc độ không hảo xấu chiếu. Hẳn đến Ương thị diễn tập trước đã trước tiên tại khách sạn ăn qua, nhưng lúc ấy nhìn bọn họ phân phát cơm hộp, bỗng nhiên liền tâm niệm vừa động, lấy một hộp lại đây, vỗ như vậy nhất trương ảnh chụp.

Hẳn biết là vì cái gì. Hẳn không dám liên hệ nàng, trong tiềm thức lại vẫn muốn làm điểm cái gì, hy vọng có thể khiến cho nàng chú ý

Nhưng hiện tại xem ra, hẳn "Khiến cho chú ý hành động" thất bại. Nàng không có bình luận, làm không hảo căn bản là không thấy được, mà

căn cứ nàng Weibo trường thảo tình huống, cái này suy đoán thật sự là phi thường có thể tin độ.

Tiểu Nhượng nghĩ như vậy, tùy ý từ chú ý người trong điểm tiến Thẩm Ý chủ trang, lại bỗng nhiên sửng sốt.

Kia đã bị hấn tại bất đồng thời gian coi gian quá nhiều lần chủ trang thượng, nguyên bản chỉ có tội nghiệp mấy cái chuyển phát, hiện giờ lại tại tối thượng phương nhiều một điều nguyên sang. Cũng là trường ảnh chụp, dương quang chiếu rọi khóa trên bàn, tiếng Anh báo chí mở ra phóng, mặt trên hoàn hình lấp chỗ trống đã làm một nửa, một cái màu đen trung tính bút tùy ý đặt tại báo chí trung gian.

s malease: quyền tử giống như có thể tự động ấp trứng, vĩnh viễn cũng viết không hoàn. . .

Thẩm Ý phát rồi một điều tân Weibo

Tiểu Nhượng không thể tin được chính mình ánh mắt, lặp đi lặp lại nhìn tam biến mới xác định, không sai, nàng cư nhiên thật sự phát rồi một điều nguyên sang.

Vậy cũng là nói, nàng hôm nay đổ bộ cái này tài khoản, kia nàng nhìn đến hấn phát Weibo sao? Hấn là thấy được đi, nàng tổng cộng liền chú ý ba người, có thể nếu thấy được, vì cái gì một cái bình luận đều chưa cho hấn lưu? Liên cái tán đều không điểm.

Nàng thật sự không tưởng lý hấn sao. . .

Cái này suy nghĩ nhượng hấn càng phát ra bất an, trước suy đoán cũng càng thêm tàn sát bừa bãi. Kia vẫn sự, nàng rốt cuộc là nhớ rõ, vẫn là không nhớ rõ?

Hắn rối rắm hồi lâu, đột ngột ngồi ngay ngắn. Không được, không thể ngồi chờ chết, rốt cuộc tình huống nào hắn nhất thiết phải làm làm rõ ràng!

Thẩm Ý cái này điểm đã về nhà, đang ngồi ở bàn học trước viết một bộ văn tổng quyền tử. Nhưng nàng viết không là rất chuyên tâm, cơ hồ mỗi cách mấy phút đồng hồ liền muốn xem một chút điện thoại, động tác này nàng đã duy trì một cái buổi chiều thêm nửa cái buổi tối. Từ khi nàng phát rồi cái kia Weibo liền nhịn không được mỗi cách năm phút đồng hồ nhìn một chút điện thoại.

Sáng chờ đến chờ đi, thủy chung không có chờ đến tưởng muốn hồi phục.

Ngay tại nàng bắt đầu hoài nghi mình hy vọng chỉ sợ muốn thất bại khi, điện thoại di động bỗng nhiên bắn ra tin tức nhắc nhở, có người bình luận nàng.

Thẩm Ý lập tức ném xuống bút, nắm lên điện thoại di động liền điểm khai bình luận, quả nhiên thấy quen thuộc

Hôm nay lại không tưởng đi làm: khoa trương như vậy sao? Kia người thử thử đem quyền tử mục mục quan đứng lên, nhìn có thể hay không ngăn cản chúng nó ấp trứng tiểu quyền tử.

Khi cách Nhất Chu, nàng lại thấy được Tiểu Nhượng chia nàng tin tức.

Thẩm Ý cảm thấy trái tim nơi nào đó tê tê ma ma, liên hô hấp đều khấn. Tại kia vẫn ký ức sau đó, nàng cảm thấy Tiểu Nhượng giống như một chút liền biến đến không giống nhau, mà nàng liền phải nhìn đến hắn tin tức đều có loại cảm giác kỳ quái.

Giống quần bách, lại giống ngược ngừng, còn có không dám đối mặt

Nàng ngậy người một hồi lâu, mới nhớ tới chính mình còn không có hồi phục. Chính là nói cái gì đó? Nàng cắn cắn môi, điểm khai hồi phục phiền não hảo một lúc lâu, lung tung ấn cái "...", ai biết tay run lên lại phát ra rồi.

Thẩm Ý: ". ???

Là cái gì đồ vật! Nàng đợi một buổi chiều thêm nửa cái buổi tối mới chờ đến hần bình luận, như thế nào sẽ hồi một cái cái này? !

Là nào rút sao!

Nàng luống cuống tay chân, tưởng rút về mới nhớ tới đây không phải là QQ, lập tức đổi thành cắt bỏ có thể không đợi cắt bỏ thành công, bên kia đã hồi phục: "... Là có ý gì?"

Thẩm Ý thở sâu, làm cho mình đừng hoảng hốt. Đại não bay nhanh chuyển động, thủ hạ cũng không ngừng, bổ cứu đạo: "Người đây không phải là tiểu hào sao? Như vậy trực tiếp đề chụp diễn, không sợ bị người phát hiện

Nguyên lai là bởi vì này cái.

Bên kia Tiểu Nhượng cũng từng khẩu khí, hần vốn đang cho rằng. . . Là đối hần không lời gì để nói ý tứ, "Ta lại không đề chụp là cái gì, hơn nữa cũng không người chú ý ta cái này hào, đều không người nhìn đến như thế nào phát hiện?

Thẩm Ý nhìn hần nói, chậm rãi nằm úp sắp đến bàn học thượng.

Tiểu Nhượng thái độ thoát nhìn rất bình thường, rất tự nhiên, cho nên, đêm hôm đó thiết thật là nàng mộng sao?

Thẩm Ý hai gò má một nóng, lại muốn đem mặt ẩn nấp rồi. Nàng không rõ, chính mình như thế nào sẽ làm như vậy mộng, vẫn là cùng hăn. Thiếu nữ tư xuân sao?

Kia nàng tư cũng quá lớn đi

Chính xấu hổ và giận dữ cùng đến, rồi lại nhìn đến hăn nói: "Bất quá, người gần nhất rất bận sao, đều không có thu được tin tức của người."

Nàng không có tin tức, bởi vì tại hoài nghi hăn có phải hay không trộm thân nàng

Thẩm Ý đăng mà ngồi xuống, cảm thấy cả người đều muốn thiêu cháy, sợ chính mình không thể nhận ra người tiểu tâm tư bị hăn nhìn thấu, cuống quýt hồi đạo: "A, rất bận, đặc biệt vội! Cái kia, trong trường học như đúc mới vừa kết thúc, lại bắt đầu nhị luân ôn tập, mỗi ngày đều hảo nhiều đề muốn làm, ta đều không rảnh

Lúc này đây, bên kia quá trong chốc lát mới hồi đạo: "Như vậy a, người nói được ta đều khẩn trương. Ta gần nhất cũng đình vội, tại diễn tập xuân văn nhất nhất ta muốn thượng giảng chậm người biết đi? Bất quá học tập cũng không có thể ném, tháng sau còn muốn nghệ khảo, người giúp ta đem quyển tử đều nhận lấy đi, ta trở về vẫn phải làm.

Nàng đương nhiên biết hăn muốn thượng xuân văn, nghĩ đến hăn bận rộn như thế, nàng lại tại mạo danh kỳ diệu mà hoài nghi hăn, nàng càng hồ thẹn, chủ động nói: "Người đừng lo lắng, chờ người trở về tập trung ôn tập thời điểm, ta sẽ giúp người. Người yêu cầu ôn tập bút ký sao? Ta còn có thể làm cho người cái khác khoa bút ký, hoặc là người trực tiếp dùng ta bút ký cũng được. Ta bút ký kiểu lão sư đều nói làm tốt lắm.

Bởi vì vội vàng, nàng quên tân trang ngữ khí, lộ ra một chút tiểu nữ sinh khoe khoang. Tiểu Nhượng phát hiện, hồi phục khi không khỏi toát ra mỉm cười, "Hảo a, kia trước tiên cảm ơn trưởng ban.

Hắn lại gọi nàng trưởng ban, cái này xưng hô phảng phất có ma lực, Thẩm Ý nhìn chăm chú một khắc, bỗng nhiên cong cong môi.

Không thèm nghĩ nữa tại sao mình sẽ làm cái kia mộng, đem vài thứ kia đều trước ném đến một bên, nàng hai chỉ tay cầm di động, nghiêm nghiêm túc túc mà đánh chữ đạo: "Ta không quấy rầy người, người sớm một chút nghỉ ngơi. Hào hảo tập luyện, ta chờ tại xuân buổi tối nhìn người."

Rõ ràng chính là văn tự, hắn lại phảng phất thấu qua kia đi tự nghe được nàng thanh âm. Ôn Nhu, nhẹ nhàng, giống đêm hè phong, xuy phất đến trên mặt, mang tới một cái tươi đẹp mà tốt đẹp mộng.

Nhượng hắn tâm trì thần động.

Tiểu Nhượng bỗng nhiên đem di động một ném, ôm đầu kêu rên: "Ta xong rồi. Ta xong rồi ta hoàn

Bên cạnh San San tử hoảng sợ, vội hỏi: "Làm sao vậy? Cái gì xong rồi?"

Tiểu Nhượng không lý nàng, chính là nghĩ vừa rồi đối thoại. Từ Thẩm Ý thái độ đến xem, nàng hắn là thật không nhớ rõ kia văn sự, hắn nhưng không có bởi vì được đến tìm ra lối thoát cảm giác, ngược lại cảm thấy một vấn đề khác như một tòa núi lớn bàn áp chế đến, lửa sém lông mày

Hắn ngốc ngốc suy nghĩ một hồi lâu, bỗng nhiên quay đầu nhìn hướng cho tới nay nhẫn nhục chịu khó tuyên truyền tử tử, đạo: "Tỷ, một vấn đề. Ta nếu đàm luyện ái nói, người không sẽ từ chức đi?"

San San tử: ". . . Ha?

Xuân văn diễn tập tại một vòng lại một vòng mà tiến hành, tết âm lịch cũng ở cái này tiết tấu trong dần dần tới gần. Cao nhất cùng cao nhị niên

cấp lần lượt phóng nghỉ đông, cao tam lại còn tại học bù, thẳng đến tháng chạp hai mươi bảy đại gia còn quan ở trong trường học.

Đối với trường học loại này phát rõ hành vi, đồng học nhóm đều kêu khổ thấu trời, hơn nữa ôn tập ngày lại là như vậy không bao giờ thay đổi, toàn bộ niên cấp nhân tâm di động, đều kỳ vọng ít nhất phát sinh một chút không đồng dạng như vậy sự, liền đương nghe cái bát quái chế thuốc một chút cũng hảo.

Có lẽ là đại gia cầu nguyện rất thành kính, cái này không đồng dạng như vậy sự rốt cục không phụ sự mong đợi của mọi người mà đã đến.

Thẩm Ý ăn quá cơm trưa, mới vừa đi tới phòng học ngoại, liền nghe được bên trong truyền đến một trận hoan hô, cùng với chúc mừng thanh. Nàng kỳ quái mà đi vào, phát hiện hảo mấy nữ sinh vây quanh Chu Tĩnh Thư, lại là hâm mộ lại là ghen tị mà đang nói gì đó, mà các nàng trung gian Chu Tĩnh Thư vẻ mặt tươi cười, hai mắt sáng lên, thoát nhìn so khảo toàn thị đệ nhất khi còn muốn vui mừng.

Nàng nhìn hướng tới trước Dương Việt Âm, đối phương nhún nhún vai, nói: "Phục Đán kết quả đi ra, Chu Tĩnh Thư thông qua, hàng phân ba mươi phân."

Thì ra là thế. Thẩm Ý gật gật đầu, lại có chút kinh ngạc, năm rồi đều là năm sau kết quả mới ra đến, năm nay cư nhiên trước tiên đến năm trước.

Nhìn Chu Tĩnh Thư vui sướng mặt, nàng nhin không được cảm khái, Chu Tĩnh Thư cố nhiên có thực lực, nhưng vận khí cũng là thật sự hảo. Đánh bậy đánh bạ như đức đệ nhất, cuối cùng cư nhiên đối đi Phục Đán ba mươi phân hàng phân, thật sự là không phục không được.

Bất quá, nàng bỗng nhiên nghĩ đến, Phục Đán đều đi ra, Thanh Hoa cùng Bắc Đại so Phục Đán còn sớm một chút khảo, hiện tại kết quả đi ra sao?

Giống là vì trả lời nàng, cửa phòng học lại tiến tới một cái người, là Tống Hàng. Hắn lộ diện, Chu Tĩnh Thư lập tức giương giọng hỏi: "Tống Hàng, kiêu lão sư gọi người là nói mùa đông doanh sự đúng không? Người qua sao?"

Tống Hàng không trả lời, bên cạnh Trương Lập Phong cướp đáp: "Đương nhiên qua! Người đều qua, chúng ta Tống học thần có thể không quá sao? Ta tránh ở cửa cũng nghe được, cũng là hàng phân ba mươi phân, ha ha ha, chúng ta ban hiện tại đã có một cái chuẩn Thanh Hoa cùng chuẩn Phục Đán!

Hắn vui sướng, phảng phất chính mình qua đường như. Cùng hắn so với đến, Tống Hàng vẻ mặt cũng rất lãnh tĩnh, tầm mắt lướt qua đám người, thấy được mặt sau Thẩm Ý

Thẩm Ý cùng tầm mắt của hắn đối thượng, trong lòng bỗng nhiên lộp bộp một chút.

Trương Lập Phong đúng lúc vào lúc này cũng nhìn thấy nàng, "Ai đối, trưởng ban, hiện tại liền kém người kiêu lão sư còn không với người nói người kết quả sao?"

Thẩm Ý mông môi khấn mên, không trả lời. Người chung quanh nhận thấy được nàng cảm xúc không đối, lẫn nhau đối diện. Tống Hàng nhú mày, mới vừa tưởng tiến lên, Thẩm Ý lại lui về phía sau hai bước, xoay người liền ra phòng học.

Nàng hướng văn phòng phương hướng chạy, còn không chạy đến liền nhìn đến cầm mấy quyển thư đi ra Kiều Nhị. Nàng cũng nhìn thấy nàng, biến sắc.

Thẩm Ý đứng lại, chỉ cảm thấy ngực một trái tim phanh phanh phanh nhảy loạn, cổ nén kia cổ khó chịu hỏi: "Kiêu lão sư, Bắc Đại kết quả, đi ra sao?"

Kiều lão sư không trả lời

Nàng cảm thấy yết hầu có chút phát khẩn, chậm rãi nói: "Không hảo, đúng không?"

Kỳ thật, nhìn đến Tống Hàng đơn độc tiến vào khi nàng liền có dự cảm. Phục Đán cuộc thi thời gian cùng bọn họ bất đồng, khả năng đơn độc thông tri, nhưng Thanh Hoa cùng Bắc Đại cuộc thi thời gian là dạng, thành tích cũng đều là cùng nhau đi ra, kiêu lão sư lại chỉ gọi Tống Hàng đi.

Này không hợp lý, trừ phi, nàng không hy vọng nàng cùng Tống Hàng cùng nhau nghe được chính mình thành tích

Phảng phất nghiệm chứng nàng suy đoán, kiêu lão sư trầm mặc thật lâu sau, rốt cục khẽ thở dài, "Kỳ thật, mùa đông doanh loại này tự chiêu loại cuộc thi, tính ngẫu nhiên cũng là rất đại, hơn nữa đề mục cùng cao khảo không là một cái loại hình, không có thể đại biểu cái gì. Có là chuyện tốt, không có cũng không việc gì. Cho nên, lần này tuy rằng kết quả không hảo, nhưng lão sư hy vọng, người ngàn vạn không cần đánh mất tin tưởng

Ngày đông thảm đạm dương quang chiếu lại đây, Thẩm Ý đứng ở tại chỗ, chỉ cảm thấy lòng tràn đầy vẻ mặt đều là mờ mịt.

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 50 : 50

Thẩm Ý không biết chính mình là như thế nào thượng hoàn mặt sau khóa.

Lớp học đồng học rất khoái cũng biết nàng không thông qua Bắc Đại cuộc thi, hơn nữa không là phổ thông không thông qua, mùa đông doanh hàng phân từ năm phần đến ba mươi phân không chờ, Tổng Hàng lấy chính là tối cao đương vị, tương đương với cử đi học, nhưng nàng thậm chí liên tối loại kém vị năm phần hàng phân đều không lấy đến.

"Nghe nói là thi viết khảo tập. Phòng vấn thành tích cũng không tệ lắm, có thể thi viết khảo được rất hồng, cuối cùng không tuyển thượng."

Đại gia lén lút nghị luận, bởi vì Thẩm Ý làm người hiền lành, lại người người cũng biết nàng nỗ lực, cho nên cũng không ai vui sướng khi người gặp họa, càng nhiều là thay nàng tiếc hận.

"Ta muốn là trưởng ban tâm tính thật sự được bằng, vốn là ta tốt nhất, kết quả hiện tại hai người bọn họ một cái hàng phân một cái cử đi học, liền ta không có, biến thành ta kém cỏi nhất. Nay ai chịu nổi a."

Dương Việt Âm cùng Quan Việt Việt phỏng chừng cũng nghĩ như vậy, đều rất lo lắng Thẩm Ý tình huống, khóa gian vẫn luôn lại đây cùng nàng nói chuyện. Dương Việt Âm an ủi nói: "Kỳ thật, mùa đông doanh không quá liền không quá mà, lại không là không có cái này phân liền nhất định lên không được Bắc Đại. Lấy người thành tích, cao khảo hỏa phân vẫn là có thể vật lộn một lần."

Quan Việt Việt an ủi thì càng trực tiếp, lúc ăn cơm chiều đề nghị đạo: "Không phải chúng ta hôm nay biệt ăn nhà ăn, đi ăn chút hảo đi. Ta biết trường học phụ cận mới vừa mở gia Hàn thức tiệm thịt nướng, chúng ta đi ăn thịt nướng đi, ta mời khách."

Hai nữ sinh đều chờ mong mà nhìn nàng, Thẩm Ý lại lắc lắc đầu, "Ta không khẩu vị, các người đi ăn đi."

Quan Việt Việt lập tức nói: "Chúng ta đây cũng không ăn, chúng ta tại phòng học cùng người đi."

"Không cần, ta tưởng một cá nhân đãi một đãi."

Quan Việt Việt còn tại do dự, Dương Việt Âm lại giật nhẹ nàng tay áo, vút cho một ánh mắt ra hiệu đi qua, sau đó cười nói: "Người nghỉ ngơi một chút cũng hảo, chúng ta ăn xong cơm cho người mang ăn ngon, chờ chúng ta nga."

Cùng dính nhân tình Quan Việt Việt bất đồng, Dương Việt Âm cảm thấy Thẩm Ý tình huống hiện tại, khả năng thật sự yêu cầu một cá nhân thanh yên tĩnh một chút. Các nàng vẫn luôn vây ở bên cạnh, làm không hảo sẽ chỉ làm nàng càng phiền lòng.

Hai cái bạn tốt ly khai, Thẩm Ý ngồi tại trên ghế ngồi, trong phòng học còn dư lại thập đến cá nhân, đều là lười đi ăn cơm chiều. Có người tại làm đề, còn có người tại lặng lẽ nhìn nàng, nhỏ giọng đang nói gì đó, mặt lộ vẻ đồng tình. Thẩm Ý tùy ý bọn họ nhìn một lát, bỗng nhiên đứng dậy, ly khai phòng học.

Nàng thuận theo dòng người đi ra trường học, mạn vô mục đích mà đi phía trước, chờ rốt cục lấy lại tinh thần, mới phát hiện mình chạy tới trường học phụ cận khác một điều trên đường. Nơi này không có chen chúc học sinh, bên đường trồng trái, hai bên cây ngô đồng cành khô trọc, ngẫu nhiên có mấy chiếc xe khai quá, lộ ra cổ lạnh lưng thưa thớt.

Như nhau nàng giờ phút này tâm tình.

Dương Việt Âm nói, mùa đông doanh trại còn có cao khảo, kiều lão sư cũng nói, nhượng nàng không cần đánh mất tin tưởng. Có thể chuyện cho tới bây giờ, nàng thật sự không biết chính mình còn có lòng tin hay không.

Lần thứ ba nguyệt khảo khảo tập thời điểm, nàng an ủi mình tốt xấu không là khuôn khảo, chính là như đức nàng đã bỏ lỡ, buông tha như đức lựa chọn mùa đông doanh trại thất bại. Để cho nàng vô pháp tiếp thu chính là, rõ ràng phỏng vấn đề mục là nàng trước một đêm cùng Tiểu Nhượng tán gẫu quá, nàng cho rằng kia là chính mình vận may biểu hiện, có thể không nghĩ tới phỏng vấn qua, thi viết lại tập.

Như vậy đều có thể thua, nhượng nàng như thế nào đi tin tưởng chính mình nhất định có thể ở cao khảo khảo hảo?

Năm rồi ví dụ như vậy nhiều, nhiều ít mũi nhọn sinh đều tại cao tam ngã xuống, có lẽ, nàng chính là hạ một cái. . .

Thẩm Ý càng nghĩ càng áp lực, trong lòng giống áp khối tảng đá lớn, nhượng nàng liên khí đều muốn thở không được đến.

Rốt cục, nàng lấy điện thoại di động ra, bấm một cái điện thoại, "Uy, ba ba."

Thượng một lần tại Bắc Kinh, Thẩm Bình không giống như ước tới đón Thẩm Ý đi ăn cơm, thậm chí buổi tối cũng quên lại cho nàng gọi điện thoại, sáng sớm hôm sau mới rốt cục nhớ tới, áy náy mà tỏ vẻ, đêm qua Diễm Diễm vẫn luôn khóc nháo, bọn họ bận hống nàng, chuyện khác đều không quan tâm.

Thẩm Ý lúc ấy không nói gì thêm. Liên giống dĩ vãng mỗi một lần, nàng an tĩnh mà nghe xong, sau đó nói không có quan hệ, nàng có thể lý giải. Nàng thậm chí còn trái lại an ủi hẳn.

Như vậy bình tĩnh, thật giống như trước một đêm bởi vì này cái không khổng chế được khóc lớn không là nàng.

Bởi vì trải qua một đêm, cho nên lần thứ hai đối mặt hấn khi, nàng đã có thể che dấu hảo hết thảy.

Chính là giờ khắc này, đương nàng nghe đến di động kia đầu thanh âm quen thuộc, trong ngực phảng phất có cái gì đồ vật chậm rãi dâng lên, liền muốn khắc chế không ngừng.

"Làm sao vậy Ý Ý, đột nhiên cấp ba ba gọi điện thoại."

Thẩm Ý nhấp nhấp môi, "Ba ba, ta Bắc Đại cuộc thi kết quả đi ra."

"Phải không, thế nào a?" Bởi vì nàng như vậy tích cực thông tri chính mình, Thẩm Bình cho rằng là tin tức tốt, thanh âm đều đi theo thượng dương.

Chính là hạ một giây, hấn lại nghe đến Thẩm Ý thấp thấp thanh âm, "Ta không có thông qua. Xin lỗi ba ba, ta khảo tạt."

Thẩm Ý niết di động, trước mắt hiện lên mười năm trước chưa danh ven hồ, tiểu nữ hài ôm ba ba, phát hạ hùng tâm tráng chí. Nàng nói, nàng muốn thi đậu Bắc Đại, đây là bọn hấn ước định.

Sau lại rất nhiều năm, cái này thành nàng chấp niệm, nàng bắt nó trân quý tại ở sâu trong nội tâm, không có nói cho bất luận kẻ nào, lặng lẽ hướng phía cái này mục tiêu nỗ lực. Nàng biết đại gia sau lưng nói như thế nào nàng, chỉ biết là học tập con một sách, từ cao nhất liền tiến nhập cao tam hình thức, giống như vĩnh viễn không biết mệt mỏi.

Có thể, làm sao có thể không phiền lụy ni. Nàng như vậy, chỉ là bởi vì nàng có một cái vô luận như thế nào đều muốn đạt tới mục tiêu.

Nàng cứ như vậy kiên trì mười năm, mắt thấy con đường này muốn đi đến chung điểm, nàng lại bắt đầu hoài nghi, chính mình thật có thể đi đến sao?

Thẩm Ý nhăn lại nhăn, vẫn là nhìn không được trong thanh âm ghen ngào, "Ba ba, nếu ta khảo không thượng Bắc Đại làm như thế nào?"

Đây là nàng lớn nhất sợ hãi, tại Bắc Đại mấy ngày nay nàng tổng là nghĩ cái này, ngày đêm lo lắng. Đi qua không dám đối mặt, nhưng hôm nay, đến không thể không đối mặt thời điểm.

Hắn sẽ nói như thế nào nàng ni? Có thể hay không nói nàng không chí khí? Khi còn bé hắn kỳ thật thường xuyên nói như vậy nàng, hắn là quân nhân, thói quen yêu cầu nghiêm khắc, không chỉ bức nàng thần chạy, học tập thượng cũng quản rất nhiều. Nàng một niên cấp khi thành tích kỳ thật cũng không hảo, có hồi toán học không còn đạt tiêu chuẩn, hắn không đánh nàng, lại mạnh mẽ ôm nàng nói ba giờ đạo lý lớn, cuối cùng lắng là đem nàng cấp giảng khóc.

Bất quá sau lại, bọn họ phân ra, hắn đối nàng liền càng ngày càng khách khí. . .

Nghĩ vậy nhi, nàng níu khấn một trái tim, chờ Thẩm Bình trả lời. Lại nghe hắn khẽ thở dài, có chút khó hiểu mà nói: "Khảo không thượng nói, cũng không quan hệ a."

Như là có gió thổi qua trán, Thẩm Ý không trả lời.

"Ta không biết là ai cho người áp lực như vậy, nhưng Ý Ý, người đã rất ưu tú, liên tính khảo không thượng Bắc Đại cũng không có quan hệ. Phục Đán, Nam đại, hoặc là Vũ Hán đại học đều rất tốt. Vô luận người thi đậu chỗ nào, ba ba đều vì người kiêu ngạo."

Ngữ khí của hắn là như vậy thành khẩn, là thật hy vọng nàng có thể thả lỏng áp lực, Thẩm Ý lại cảm thấy chính mình tâm một chút điểm chìm xuống.

"Chính là ba ba, ta đáp ứng người."

"Cái gì?" Điện thoại bên kia, Thẩm Bình rõ ràng sửng sốt.

"Người quên, đúng hay không?" Nàng nhẹ nhàng nói, "Ta tám tuổi kia Niên Sinh ngày, người dẫn ta đi thăm quan Bắc Đại, lúc ấy ta cùng với người nói, ta về sau muốn thi đậu Bắc Đại, như vậy ba ba cũng có thể đến đi học. Người đều không nhớ rõ, phải không?"

Thẩm Bình như thế nào cũng không nghĩ tới, nhất thời có chút luống cuống, một hồi lâu mới nói: "Ý Ý, ba ba thật sự nghĩ không ra. Khả năng chúng ta khai quá như vậy vui đùa, nhưng đây chẳng qua là một cái tốt đẹp nguyện vọng, không nhất định nhất định phải. . ."

"Là, đây chẳng qua là một cái vui đùa, có thể người biết ta vì cái gì vẫn luôn nhớ rõ sao? Bởi vì kia là người bồi ta quá cuối cùng một cái sinh nhật! Bởi vì từ đó về sau, người liền rút cuộc chưa cho ta quá sinh nhật, người chỉ biết cấp Điem Điem sinh nhật!"

Rốt cục, nói ra.

Nàng oán hận. Nàng không cam. Nàng ầm nẫn nhiều năm khúc mắc.

Đều nói ra.

Thẩm Ý cảm giác, khí lực của mình cũng như là theo kia thanh gào thét phát tiết mà xuất, cơ hồ muốn đứng không vững.

Điện thoại bên kia một mảnh tĩnh mịch, trường cửu không có thanh âm, lâu đến nàng cho rằng hắn đã ly khai khi, mới rốt cục nghe được một

tiếng gian nan, "Niếp Niếp. . ."

Đây là nàng khi còn bé tiểu danh, tại thời gian này nghe được, lại cơ hồ muốn câu xuất nàng lệ đến.

Thẩm Bình như là bị nàng dọa đến, có chút nói năng lộn xộn mà giải thích: "Niếp Niếp, ba ba thật sự không biết người như vậy để ý cái này. Đương Thời ba ba mới vừa đi Bắc Kinh, công tác rất bận, người sinh nhật lần đó ta vốn là tưởng trở về, chính là lâm thời ra điểm sự. Thật sự, ta vé máy bay đều mua!"

"Năm thứ nhất có việc, kia năm thứ hai ni?"

"Năm thứ hai. . ."

Năm thứ hai đương nhiên cũng có công tác, nhưng không có năm thứ nhất như vậy khẩn cấp, muốn đẩy vẫn là có thể đẩy rớt. Chính là khi đó hần mới vừa thành lập tân công ty, một lòng muốn cho công ty sớm ngày đi vào quỹ đạo, tiểu hài tử sinh nhật liền bị phóng tới sau đầu.

Hơn nữa, Ý Ý tổng là như vậy hiểu chuyện, chưa bao giờ sẽ trách hần, hần liền cho rằng không quan hệ.

Lại sau lại, hần cùng Tú Quân kết hôn, có Đềm Đềm. . .

Hần bỗng nhiên giác đến vô pháp giải thích, sửa lời nói: "Niếp Niếp, người năm nay sinh nhật, ba ba nhất định trở về, hảo sao? Người nghĩ muốn cái gì quà sinh nhật ba ba đều mua cho người, về sau mỗi năm người sinh nhật, ba ba cũng đều sẽ tại!"

"Phải không?"

Thẩm Ý nghe hần vội vàng thanh âm, bỗng nhiên cảm thấy rất buồn cười, hết thảy đều rất buồn cười. Hần cho rằng chính là mấy lần sinh nhật

sự sao? Nàng để ý chính là cái này sao?

Nàng lắc đầu, nói: "Tính, không là người sai. Là lỗi của ta. Là ta rất cố chấp."

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 51 : 51

Dương Việt Âm cùng Quan Việt Việt ăn cơm tối, cố ý nhiều lộ đi mua Thấm Ý thích ăn bạch tuộc viên chiên, nghĩ nàng hiện tại hẳn là cũng ăn không hết rất nhiều, sẽ không có lại mua cái khác, chính là lại lấy cái đại sữa chua. Vì bức Thấm Ý ăn hết, hai người còn trước tiên đối từ, kế hoạch hảo đến lúc đó như thế nào kẻ xướng người hoạ, ai biết trở lại phòng học lại phát hiện Thấm Ý không tại.

Vốn tưởng rằng nàng đi đi nhà cầu, có thể đợi lại chờ, thẳng đến tự học buổi tối đều muốn bắt đầu, Thấm Ý vẫn không có trở về.

Hai người đi nhà cầu nhìn một vòng, bên trong sớm sẽ không có người, gọi điện thoại đi qua, điện thoại di động trực tiếp tắt máy, chính hai mặt nhìn nhau, Tống Hàng lại lại đây hỏi: "Thấm Ý ni?"

Quan Việt Việt: "Không, không biết, chúng ta trở về liền không thấy được nàng. . ."

"Nàng tâm tình không tốt, các người không có cùng nàng sao?"

Quan Việt Việt cảm thấy hẳn ngữ khí trong có ẩn ẩn chỉ trích, bản năng vì mình biện giải, "Chúng ta tưởng bồi nàng! Chính là nàng không muốn chúng ta bồi, chúng ta cũng không có thể cưỡng bách nàng đi!"

Dương Việt Âm trấn an mà ẩn ẩn nàng bả vai, đối Tống Hàng nói: "Ta nhìn Tiểu Ý tâm tình không tốt, cho nên nàng nói tưởng một cá nhân đãi, sẽ không có miễn cưỡng. Nhưng ta không nghĩ tới. . ."

Trong lòng có bất an vọt lên đến, Thẩm Ý chưa từng có trốn quá khóa, có thể hôm nay đều cái này điểm, nàng còn chưa có trở lại. Không phải là .

Tống Hàng quyết định thật nhanh, "Nàng khả năng đi đâu chút địa phương? Chúng ta đi tìm nàng."

Quan Việt Việt ngạc nhiên, "Hiện, hiện tại sao? Người cảm thấy sẽ xảy ra chuyện?"

Tống Hàng không trả lời, Dương Việt Âm nói: "Ta cũng có chút lo lắng."

Quan Việt Việt lập tức liền luống cuống. Trong đầu hiện lên buổi chiều Thẩm Ý trầm mặc mặt, tuy rằng nàng biểu hiện được rất an tĩnh, rất trấn định, nhưng các nàng nhận thức lâu như vậy, đương nhiên nhìn ra nàng hắc trầm ánh mắt hạ, là như thế nào khổ sở cùng mờ mịt.

Bọn họ nói đúng, hiện tại Thẩm Ý, thật sự rất có thể xuất điểm cái gì sự.

Trương Lập Phong đứng lúc vào lúc này thấu lại đây, "Các người muốn đi tìm trưởng ban sao? Mang lên ta mang lên ta."

Dương Việt Âm không kiên nhẫn đạo: "Người như thế nào cái gì náo nhiệt đều thấu!"

"Là ta muốn thấu náo nhiệt sao? Trưởng ban không trở về, cả lớp đều phát hiện, ta sợ các người thiếu nhân thủ đến giúp đỡ."

Quả nhiên, bọn họ ở trong này thương lượng, trộm xem bọn hắn đồng học nhóm không thiếu, đại gia đều chú ý tới bên này dị thường.

Tổng Hàng quay đầu liền đi ra ngoài, Quan Việt Việt hỏi: "Trực tiếp đi sao? Không cùng kiều lão sư xin nghỉ?"

Tổng Hàng cũng không quay đầu lại, "Người yêu xin phép liền xin phép, ta không thời gian."

Quan Việt Việt mặc dù là học sinh kém, nhưng chỉ là thành tích kém, bình thường vẫn là rất theo khuôn phép cũ, trăm triệu không nghĩ tới chính mình lần đầu tiên trong đời kiều khóa, cư nhiên là bị Tổng Hàng mang theo!

Như thế nào các người học bá liên trốn học đều như vậy quyết đoán!

Đại gia đem trường học phụ cận các nàng thường đi ăn vặt tiệm tì, lại đi Thâm Ý ngẫu nhiên sẽ ở nơi đó thượng tự học thư đi, đều không có người. Cuối cùng mọi người một thương lượng, bất cứ giá nào đi Thâm Ý gia, vốn đang lo lắng nếu gặp được Thâm Ý mù mù sẽ không hảo giải thích, dù sao Thâm Ý khả năng chính là đơn thuần tâm tình không tốt, nói cho gia trưởng liền nháo đại, nhưng mà bọn họ gõ năm phút đồng hồ môn, bên trong một chút động tĩnh đều không có.

Dương Việt Âm: "Ta nhớ tới, Tiểu Ý nói quá nàng mù mù là hộ sĩ, thường xuyên muốn trực đêm ban. Đêm nay khả năng cũng là đi."

Bọn họ dầy vò lâu như vậy, cũng hơn nửa giờ. Dương Việt Âm ôm một tia hy vọng cấp ngồi cùng bàn gọi điện thoại, "Uy, là ta. Tiểu Ý trở lại sao?"

Ngồi cùng bàn đại khái là tại tự học buổi tối thượng lén lút tiếp điện thoại, thanh âm cũng ép tới rất thấp, "Không có. Nhưng kiều lão sư đến, nàng đã phát hiện các người trốn học, bất quá không nói gì, phỏng chừng là đoán được nguyên nhân."

Dương Việt Âm cúp điện thoại, chỉ cảm thấy một trái tim càng nín càng khẩn. Đều lâu như vậy, Thẩm Ý còn chưa có trở lại, nàng rốt cuộc đi đâu vậy?

Nên tìm địa phương đều đi tìm, nàng thật sự không thể tưởng được còn có cái gì cái khác khả năng. . .

Bên cạnh Trương Lập Phong điện thoại di động bỗng nhiên chấn chấn, hần lấy ra, pằng pằng pằng hồi phục cái gì.

Dương Việt Âm chính tâm phiền, nhìn đến hần động tác tức giận nói: "Người với ai phát tin tức ni? Tìm người đâu, có thể hay không chuyên tâm một chút!"

"Tiểu Nhượng, Tiểu Nhượng tìm ta!"

Dương Việt Âm sửng sốt, "Tiểu Nhượng? Các người như vậy thực sao, cứ nhiên sẽ lén lút phát tin tức?"

Nàng nói như vậy, Trương Lập Phong cũng có chút kỳ quái đạo: "Vốn là cũng sẽ không, nhưng lần trước hần không là trở lại mà, liền bỏ thêm ta WeChat, kia sau đó ngẫu nhiên sẽ tìm ta tán gẫu một chút. Cũng không đại sự gì, chính là sẽ hỏi một ít trường học sự tình, tỷ như lão sư a, cuộc thi a, tác nghiệp a cái gì. Nga, có đôi khi cũng phải hỏi vừa hỏi trưởng ban."

Đại gia cũng đều biết Tiểu Nhượng gần nhất đang tại Bắc Kinh bận xuân văn diễn tập, như vậy vội còn có không bận tâm trường học, Dương Việt Âm tâm niệm vừa động, còn chưa kịp nói chuyện, bên cạnh Tống Hàng đã thành linh đạo: "Người hỏi một chút hần, có biết hay không địa phương nào là Thẩm Ý khả năng đi."

Mọi người sửng sốt, Trương Lập Phong nói: "Hỏi hần sao? Hai người bọn họ cũng không biết, hần có thể có thể biết?"

Tống Hàng: "Nhượng người hỏi liền hỏi."

Học bá hôm nay không đúng lắm, khí tràng quá phận cường, Trương Lập Phong không dám lại hỏi, pằng pằng pằng phát rồi tin tức đi qua.

Nhưng mà Tiểu Nhượng cũng không có hồi phục tin tức, ba giây đồng hồ sau đó, Trương Lập Phong điện thoại di động vang lên.

Vừa tiếp xúc với đứng lên liền nghe được Tiểu Nhượng có chút lo lắng thanh âm, "Người hỏi cái này làm cái gì, Thẩm Ý không ở trường học sao?"

"Không có. Chúng ta chính tìm nàng ni, ban ngày ra điểm sự nhi, nàng không thấy. Chúng ta đại gia đều đỉnh lo lắng. . ."

"Cái gì sự?"

Tống Hàng trều quá di động, đối với kia đầu nói: "Bắc Đại mùa đông doanh kết quả đi ra, nàng không có thông qua."

Tiểu Nhượng thanh âm nhất đốn, "Tống Hàng?"

"Là ta."

"Các người đang tìm nàng?"

"Chúng ta tìm rất nhiều địa phương, đều không có tìm được. Người biết nàng khả năng đi chỗ nào sao?"

Tiểu Nhượng trầm mặc một khắc, "Ta cũng không biết có chỗ nào là nàng khả năng sẽ đi."

Tống Hàng không biết chính mình trong lòng cái gì cảm giác, như là từng khẩu khí, giây lát lại lại lần nữa khẩn trương lên, "Vậy coi như, chúng ta tiếp tục tìm đi."

Hắn tưởng cúp điện thoại, Tiểu Nhượng lại bỗng nhiên truy vấn: "Nàng rất khổ sở sao?"

Tống Hàng hỏi lại: "Người cứ nói đi?"

Cúp điện thoại sau, Tiểu Nhượng trầm mặc mà ngồi ở chỗ kia.

Tống Hàng nói, Thẩm Ý không có thông qua Bắc Đại mùa đông doanh cuộc thi, hắn tưởng khởi đêm hôm đó, hắn tại trong điện thoại nghe được nàng tiếng khóc. Lúc ấy nàng lừa hắn, nói là bởi vì cuộc thi không khảo hảo, tuy rằng sau lại biết là giả, giờ phút này hắn lại nhin không được tưởng, nếu thật sự biết chính mình không khảo hảo, nàng có phải hay không cũng sẽ khóc thành như vậy?

Nàng hiện tại ni, cũng tại khóc sao? Tại hắn nhìn không thấy địa phương. . .

Quang là nghĩ vậy cái, hắn đã cảm thấy chính mình chinh khóa tâm đều níu khẩn.

Phòng nghỉ môn bị đẩy ra, La Thành tham tiến nửa cái thân thể, "Tiểu Nhượng, chúng ta cần phải đi."

Bọn họ đang tại một cái hoạt động hiện trường hậu đài, lập tức Tiểu Nhượng muốn tiếp thu một cuộc phỏng vấn. Bởi vì thượng xuân văn quan hệ, hắn gần nhất tuyên truyền hoạt động cũng rất nhiều, Tiểu Nhượng liên tục vài ngày đều chỉ ngủ tứ giờ, ban ngày không thể không uống hảo mấy chén cà phê mới khiêng xuống dưới.

Hắn đứng dậy, La Thành vội lại đây cho hắn chỉnh lý quần áo, ngoài miệng nói xong: "Văn Xương ca nhượng ta nhắc nhở người, cái này phỏng vấn còn đỉnh trọng yếu, đối phương ký giả tương đối khó chơi, tiểu tâm đừng nói nói bậy."

Tiểu Nhượng đương nhiên biết trọng yếu. Hắn nỗ lực tưởng làm cho mình lực chú ý trở lại công tác thượng, có thể suy nghĩ lại phảng phất không bị khống chế, chạy hướng về phía xa tại ngàn dặm một cái khác tọa thành thị.

Hai người đi ra ngoài, mắt thấy muốn chuyển quá chỗ ngoặt, Tiểu Nhượng bỗng nhiên nghỉ chân, thở sâu, "Không được, người giúp ta cùng Văn Xương ca nói một tiếng, ta không đi được."

La Thành trợn mắt há hốc mồm, "Cái gì? Vì cái gì không đi được?"

Tiểu Nhượng lấy quá hắn mũ lưỡi trai, khấu đến chính mình trên đầu, xoay người vừa đi vừa nói: "Ta có kiện chuyện rất trọng yếu muốn làm, người cho ta một buổi tối, tối trì ngày mai ta khẳng định trở về. Đến lúc đó, ta sẽ tự mình cùng Văn Xương ca thỉnh tội!"

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 52 : 52

Thẩm Ý không biết chính mình hẳn là đi nơi nào.

Trời đã tối rồi, nàng cúp điện thoại liền trực tiếp quan điện thoại di động, sau đó, tại ven đường kinh ngạc trạm hồi lâu. Có lái xe đi qua, một chiếc, lại một chiếc, nàng vô ý thức mà số, đương đếm tới thứ mười ba lượng khi bỗng nhiên kịp phản ứng, cần phải trở về.

Còn muốn thưởng tự học buổi tối, nàng còn chưa từng có thiếu quá khóa ni. Có thể nghĩ đến lại muốn trở lại phòng học, đối mặt những cái đó người hoặc đồng tình, hoặc ánh mắt thương hại, nàng đã cảm thấy nói không xuất mâu thuẫn

Mang theo như vậy tâm tình, Thẩm Ý chậm rãi hướng trường học đi, lại tại chỗ ngoặt chỗ nhìn đến cái quen thuộc địa phương.

Là trò chơi thành.

Mấy tháng trước ban đêm, một hồi đột nhiên đình điện, Tiểu Nhượng dắt nàng tay chạy ra vườn trường. Sau đó, mặc danh kỳ diệu, hẳn liền ở trong này cùng người đấu vũ, đối phương vẫn là thất trung một cái giáo thảo.

Kia là nàng lần đầu tiên kiến thức đến hẳn tại trên đài mị lực, như vậy chói mắt, phảng phất phi mang vạn trượng vinh quang.

Chuyện cũ bỗng nhiên dừng thưởng trong lòng, Thẩm Ý một cái hoảng thần, chờ phục hồi lại tinh thần mới phát hiện mình đã thay đổi cước

bộ, đi tới trò chơi trong thành.

Bên trong làm theo chặt ních chơi trò chơi tuổi trẻ người, nhưng khiêu vũ cơ không, Thẩm Ý ở bên cạnh nhìn một hồi lâu, vẫn là không có gan đứng đi lên.

Dù sao cũng không tưởng về trường học, nàng đơn giản đem những cái đồ sự vứt gia sau đầu, tầm mắt ở chung quanh tuần tra một vòng, đi tới trước sân khấu, "Ta muốn mua tệ.

Như nhớ rõ nàng nguyệt khảo khảo tạp đêm hôm đó, Tiểu Nhượng đối suy sút nàng nói, đi trò chơi trong giết người, giết hoàn sau đó nên cái gì phiền não đều không có. Nàng cũng không tin tưởng trò chơi thật sự có thể cho nàng không phiền não, nhưng giờ khắc này, nàng thật sự rất muốn làm điểm chuyện khác dời đi một chút lực chú ý.

Trước sân khấu là cái khoảng hai mươi tuổi tiểu tử tỷ, cười hỏi: "Muốn mua nhiều ít nha? Một cái tệ một khối tiền, mua một trăm đưa hai mươi.

Thẩm Ý một tuần có năm mươi khối tiền tiêu vật, nhưng nàng không yêu mua đồ ăn vật cũng không đi dạo thương trường, cho nên đều hoa được rất chậm, trên người di bảo còn có một trăm khối, nghe vậy cắn răng một cái, "Kia ta mua một trăm.

Phát tiết dường như nói xong câu đó, trong lòng lại mạnh xuất hiện một loại một ném làm kim khoái cảm.

Trăm nhiều cái trò chơi tệ trang tại một cái tiểu giỏ, ánh vàng rực rỡ nặng trình trịch, giống cự long bảo tàng. Thẩm Ý phủng giỏ tọa đến một đài máy chơi game trước, thở sâu, đầu năm cái tệ đi vào.

Nàng không có đến trò chơi thành chơi quá, nhưng Dương Việt Âm cùng Quan Việt Việt ngẫu nhiên sẽ đến, Thẩm Ý nhìn các nàng chơi quá,

hiện tại tuyến này dài máy móc chính là Dương Việt Âm thích nhất một khoản đua xe trò chơi.

Thẩm Ý ngồi ở tiên hồng sắc ghế da thượng, trực tiếp nhảy quá giới thiệu văn tắt, bắt đầu trò chơi.

Khoan khoát đường băng thượng, hảo mấy lượng đua xe đứng ở xuất phát chạy tuyến trước, Thẩm Ý xe là lượng đỏ tươi chạy xe. Nàng suy đoán đây là so tốc độ, xem ai tới trước chung điểm, quả nhiên, màn hình ngũ giây đảo tính theo thời gian sau, lực lượng đua xe như rời cung tiễn bàn liền xông ra ngoài

Thẩm Ý nhất thời khẩn trương lên, hai tay nắm chặt tay lái, căn cứ con đường tả hữu chuyển động. Trò chơi này đại nhập cảm rất cường, nàng thao túng đua xe, nhìn bay nhanh hiện lên hai bên phong cảnh, trời xanh Bạch Vân, cánh đồng bát ngát quốc lộ, phảng phất thân lâm kỳ cảnh, thậm chí đương đua xe chuyển biến khi, nàng phát hiện ghế dựa cũng tại nghiêng lệch.

Này ghế dựa cư nhiên sẽ động

Thẩm Ý cả người đều đầu nhập vào, toàn bộ tinh thần đề phòng, nhưng mà dù sao cũng là tân thủ, hạ cái cong đạo nàng cũng bởi vì chuyển biến trễ, đua xe loảng xoảng mà đụng thượng vòng bảo hộ!

Một tiếng kinh thiên động địa tiếng nổ, ghế dựa kịch liệt run run, màn hình cũng đánh nát bàn nứt thành vô số phiến, đua xe thân xe lật đổ, hoạt xuất hơn mười thước xa!

Thẩm Ý sợ tới mức thiếu chút nữa gọi xuất đến, một trái tim bang bang thẳng nhảy, phảng phất chính mình thật sự lật xe đường như.

Nàng cho rằng nàng chết, muốn từ đầu lại đến, nhưng mà hai giây sau, đua xe lần nữa phiên quá đến, tiếp tục đi phía trước.

Nguyên lai cái này trò chơi sẽ không chết sao?

Cái này nhận tri vừa ra tới, Thẩm Ý liền giống ăn thuốc an thần. Nàng rớt cuộc không chỗ nào cố kỵ, năm phương [回] bàn đâm trái đâm phải, thậm chí cố ý chướng ngại vật thượng đưng, lật xe liền bò lên đến tiếp tục đi phía trước hướng.

Tại loại này không hề lý trí mà cách chơi hạ, nàng cảm thấy trong thân thể phảng phất thiêu đốt hừng hực Hỏa Diễm, trước mê mang, áp lực, thống khổ, không cam, đều tại này đoàn đại hỏa trong bị đốt được sạch sẽ.

Cục tất, màn hình biểu hiện nàng đạt được thứ sáu danh.

Cộng liền lục chiếc xe, cũng chính là cuối cùng một danh, bất quá Thẩm Ý cũng không quan tâm. Nàng cảm thấy chính mình cả người tràn ngập đánh nhau kịch liệt qua đi thống khoái sảng khoái, không chờ trên màn ảnh hình ảnh nhảy hoàn liền lại ấn một lần nữa bắt đầu, bắt đầu hạ một ván.

Thời gian ngay tại một ván một ván đua xe giữa dòng thệ, Thẩm Ý quên đói khát, không biết mỏi mệt, trong ánh mắt chỉ có trò chơi. Thẳng đến giỏ trong trò chơi tẻ chỉ còn không đến mười cái khi, nàng mới đột ngột kịp phản ứng, giống như đã rất muộn.

Bên ngoài là nặng nề bóng đêm, trò chơi trong thành người cũng ít một nửa, Thẩm Ý không biết chính mình chơi bao lâu, chính là cảm thấy cả người sức cùng lực kiệt, ánh mắt cũng có chút phát toan.

Đang do dự chính mình có phải hay không cần phải đi, bỗng nhiên chú ý tới bên cạnh ngồi một cái khoảng hai mươi tuổi nam nhân, chính nhìn nàng. Nhận thấy được nàng nhìn qua, nam nhân một cười, "Muội muội rất thích đua xe a?"

Thẩm Ý không trả lời, hần tiếp tục nói: "Ta nhìn người chơi đã lâu, luôn luôn tại chơi cái này. Cái khác trò chơi không vui sao?"

Thẩm Ý kỳ thật không tưởng lý hần, nhưng từ nhỏ đến lớn dưỡng thành giáo dưỡng lại nhượng nàng lo lắng như vậy có thể hay không không lẽ phép, đành phải nhỏ giọng nói: "Ta chỉ sẽ chơi cái này.

Nam nhân nga một tiếng, "Ta đoán cũng là. Người đua xe chơi được cũng giống nhau, tân thủ đi?

Thẩm Ý gật gật đầu, nam nhân nói: "Kia người muốn học sao? Ta này đó trò chơi chơi đến độ không sai, có thể giáo người.

Thập, có ý tứ gì?

Thẩm Ý nháy mắt mấy cái, nam nhân giải thích: "Biệt khẩn trương, ta chính là tưởng với người kết giao bằng hữu. Nhìn người giáo phục, là thất trung đi? Ta đường đệ cũng là thất trung, làm không hảo các người còn nhận thức ni.

Ánh đèn trong, Thẩm Ý nhìn nam nhân tràn ngập ám chỉ hai mắt, hậu tri hậu giác mà kịp phản ứng.

Nàng đây là... Đến đến gần sao?

Bởi vì cá tính nguyên nhân, nàng rất ít giao tân bằng hữu, chưa từng gặp được quá loại này sự, nhất thời liền có chút hoảng. Hơn nữa nam nhân này thoạt nhìn đáng vẻ lưu manh, càng là nhượng nàng bất an

"Không, không cần. Ta muốn về nhà

Nàng đứng lên tưởng đi, nam nhân lại vươn tay che ở trước mặt nàng. Thẩm Ý lập tức giống tạc mao miêu bàn, đề phòng mà nhìn nàng, nam nhân cùng nàng đối diện hai giây, thu tay về.

Thẩm Ý cũng như chạy trốn mà rời đi, cũng không quản không xài hết trò chơi tệ, đi đến trò chơi thành xuất khẩu địa phương mới từng khẩu khí. Nhìn bên ngoài bóng đêm, nàng tưởng kia lấy điện thoại ra nhìn thấy thời gian, nhưng mà tay tại túi trong vừa sờ, lại phát hiện rỗng tuếch, điện thoại di động không thấy

Nàng sửng sốt một giây, lập tức đem toàn thân túi đều sờ soạng một lần, vẫn là không có.

Thẩm Ý có chút mộng, nàng rõ ràng nhớ rõ, chơi hoàn trò chơi khi, nàng tay đã từng đụng tới quá túi áo, khi đó, điện thoại di động còn giống như ở bên trong

Nàng lập tức quay đầu nhìn lại, cái kia nam nhân còn ngồi ở ghế dựa thượng, lại chính đem cái gì đồ vật phóng tới túi trong

Thẩm Ý cảm thấy tâm bang bang thẳng nhảy, nuốt xuống khẩu thóa muối, chậm rãi đi trở về đi, "Ta điện thoại di động giống như rút, người có nhìn đến ta điện thoại di động sao?"

Nam nhân ra vẻ không hiểu, "Cái gì điện thoại di động? Ta không thấy được.

"Thật sự?

"Thật sự.

"Kia người vừa mới trong tay là cái gì? Người ngăn đón ta thời điểm, đụng tới ta bao bao đúng không?

Nàng truy vấn không nghỉ, nam nhân bỗng nhiên không kiên nhẫn đứng lên, "Nói không thấy được liền không thấy được người đã xong chưa? Như thế nào, ám chỉ ta trộm điện thoại di động của người, muốn vu oan giá họa nha?

Nếu như nói vừa rồi Thẩm Ý còn chính là hoài nghi, hiện tại nhìn đến hắc thái độ, liền cơ hồ là xác định.

Định là hắc lấy.

Nguyên lai hắc đến gần là vì cái này, chính mình cư nhiên thương hắc đương

Thay đổi cái khác thời điểm, Thẩm Ý khả năng liền tính, dù sao đối phương là cái thành niên nam nhân, mà nàng chính là cái học sinh trung học. Có thể hôm nay nàng vốn là liên tục gặp đả kích, hảo không dễ dàng dựa vào trò chơi tìm trở về một chút hảo tâm tình cũng điện thoại di động bị trộm hiện trạng hạ biến mất hầu như không còn.

Nàng chỉ cảm thấy có một đoàn khí, thẳng tắp xông lên trán, "Người không thừa nhận có phải hay không?"

"Ta chưa làm qua sự, vì cái gì muốn thừa nhận?" Nam nhân hoàn toàn kéo xuống ngực trang, mặt hồng vui lòng đạo, "Tuy rằng ta muốn cùng người kết giao bằng hữu, nhưng người cũng không có thể vu hãm ta a."

Thẩm Ý hoàn toàn không biết như thế nào cùng loại này người giao tiếp, từ tiểu thói quen nhượng nàng theo bản năng muốn tìm đại nhân giúp đỡ, "Hảo, người không thừa nhận, ta tìm lão bản phân xử!"

Nàng lập tức đi phía trước đài xông đi, một bên hướng còn một bên quay đầu lại nhìn, sợ kia người chạy ai biết đối phương an vị tại tại chỗ, cũng không có muốn đi ý tứ.

Trước sân khấu tiểu tử đã không tại, đổi thành một cái trung niên nam nhân, Thẩm Ý trao hắc liền đi đến nam nhân trước mặt, chỉ vào hắc đạo: "Cái này người, hắc trộm ta điện thoại di động, các người quản sao?"

Lão bản vốn là bị kéo lại đây chính mặc danh kỳ diệu, nghe vậy biến sắc. Nhưng mà hăn nhìn chăm chăm nam nhân nhìn vài giây đồng hồ, lại quay đầu hỏi Thẩm Ý: "Người có chứng cứ sao?"

Thẩm Ý sửng sốt, lập tức nói: "Vừa mới liền hăn tại bên cạnh ta, liền mấy phút đồng hồ công phu! Hơn nữa ta tận mắt nhìn thấy hăn đem một cái đồ vật hương túi trong phóng!"

"Chính là người nhìn đến, còn không thấy rõ, kia chính là không có chứng cứ?"

Thẩm Ý như thế nào cũng không nghĩ tới lão bản cư nhiên nói như vậy, không thể tin đạo: "Ta như thế nào không có chứng cứ? Trên người hăn chính là chứng cứ"

Lão bản tròn mắt một chuyển, khéo đưa đẩy đạo: "Kia người được đem di động lấy ra, ta nhìn thấy, tài năng giúp người."

Nàng nếu có thể đem di động cầm lại đến, còn cần hăn sao?

Thẩm Ý khí được nước mắt đều muốn xuất đến, nam nhân kia càng phát không có sợ hãi, thậm chí hướng Thẩm Ý giang hai tay cánh tay, làm ra một bộ triển khai ôm ấp bộ dáng, "Đừng nói ca ca khi dễ người người nếu là tưởng soát người, ta nhượng người sừ nga."

Bên này động tĩnh cũng kinh động trò chơi đại sảnh còn lại người, đại gia đều nhìn qua, tò mò mà thấp giọng nghị luận. Có người nhận ra kia tuổi trẻ nam nhân thường tại này nhất đại hỗn cuồn cuồn, còn giống như tọa quá lao, nhất thời minh bạch này lão bản vì cái gì không chịu giúp cái kia tiểu nữ hài.

Giấu nghề cơ sự hơn phân nửa là thật sự, nhưng một cái là đánh nhau ẩu đả, còn có án để cuồn cuồn, một cái là nhìn qua liền Nhu Nhu nhượng

nhược tiểu nữ sinh, là cá nhân cũng biết không tưởng chộc phiên toái nên như thế nào tuyền.

Bọn họ cũng đều không tưởng chộc phiên toái, cho nên không người lên tiếng, có hai cái mười bảy mười tám tuổi nam sinh thậm chí hát đệm đạo: "Đúng vậy muội muội, người đã hoài nghi Lý ca, liền đi lên soát người mà. Sư đi ra Lý ca khẳng định nhậm người xử trí!"

Các nam sinh cười vang, còn lại người mặc dù có không đồng ý, cũng chỉ là giả vờ không nghe đến

Thẩm Ý nhìn bốn phía. Rõ ràng có nhiều như vậy người, lại không một cái chịu giúp nàng, đại gia chính là xem náo nhiệt tựa như mà nhìn nàng, thậm chí giúp đỡ cái kia người cùng nhau khi phụ nàng.

Nàng cắn cắn môi, cơ hồ tưởng không quản không cố tiến lên tính, một cái màu đen thân ảnh lại bỗng nhiên từ phía sau lại đây, một phen cầm lên kia Lý ca liền đặt tại du trên đài diễn.

Lý ca bất ngờ, theo bản năng giãy dụa, kia người lại lưu loát mà hai tay bắt chéo sau lưng hắt hai tay mà còn dùng sức một áp. Lý ca lập tức đạo: "Đau đau đau! Con mẹ nó người ai a!

Này biến cố rất đột nhiên, đại gia cũng bất ngờ, chỉ thấy người tới cao gầy cao ngất, màu đen mũi lưỡi trai ép tới thấp thấp, còn mang khẩu trang, nhất thời thấy không rõ mặt.

Kia người không lý hăn, tay trái khống chế hăn, tay phải hướng hăn quần áo túi trong duỗi ra, hai ngón tay một kẹp, liền lấy ra một cái điện thoại di động. iPhone7, bộ mỹ thiếu nữ chiến sĩ vỏ di động

Nhìn chính là nữ sinh đồ vật.

Hắn nói: "Hiện tại có chứng cứ? Người có tin ta hay không lập tức báo nguy!"

Lý ca căn rằng, không lên tiếng.

Hắn vừa rồi chính là ý vào đối phương tiểu nữ sinh dễ khi dễ, hiện tại này người vừa thấy liền không là thiện tra, hơn nữa loại trò chơi này thành đều cũng có theo dõi, nếu là báo cảnh, chính mình lại có án ế, đến lúc đó liền phiền toái.

Nam sinh đè lại hấn tay lại dùng vài phần khí lực, hấn cái trán hấn đều xuống dưới, rốt cục nói: "Đại ca! Ta sai! Ta sai còn không được mà!"

Nam sinh cười lạnh một tiếng, buông ra hấn xoay người, nhìn cũng không nhìn còn lại người, bắt lấy Thẩm Ý tay liền đi ra ngoài.

Thẳng đến hai người rời đi trò chơi thành hảo một khoảng cách, nam sinh này mới dừng bước lại, Thẩm Ý cũng rốt cục tránh ra hấn tay, bình tĩnh nhìn nam sinh.

Trong lòng có một cái suy đoán, lại không thể tin được. Hắn không nên ở trong này, hấn hiện tại hấn là tại Bắc Kinh chuẩn bị xuân văn, nàng ban ngày mới nhìn hấn tin tức, như thế nào sẽ buổi tối liền xuất hiện tại trước mặt nàng?

Đèn đường mỏng manh quang từ phía sau chiếu lại đây, hắc trầm trong bóng đêm, nam sinh tháo xuống khẩu trang, lộ ra kia trương quen thuộc mặt.

Thẩm Ý còn chưa kịp nói chuyện, Tiểu Nhượng đã một phen ôm lấy nàng. Hắn ôm được như vậy dùng sức, hai tay lăm trụ nàng eo, thanh âm trầm thấp như văn phong, tại bên tai vang lên, "Người đi đâu vậy? Người có biết hay không, ta một đêm thượng đều đang lo lắng người!"

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 53 : 53

Thẩm Ý cái mũi đụng thượng bả vai hăn, nam sinh xuyên màu đen áo bành tô, vải dệt rất lạnh, mang theo phong tuyết hàn ý, như là bồn ba thật lâu.

Nàng gian đến quen thuộc mùi nước hoa, là trên người hăn hương vị. Thẩm Ý này một đêm cảm xúc vốn là áp lực tới cực điểm, vừa mới còn bị như vậy khi dễ, hiện tại tại này quen thuộc khí tức trung, tích góp từng tí một cảm xúc bỗng nhiên toàn bộ bùng nổ, nước mắt lập tức liền bùng lên.

Bởi vì không tưởng bị hăn nghe được, nàng cắn chặt đôi môi, cực lực nhin được thanh âm, nhưng hăn vẫn là phát hiện, nguyên bản ôm chặt nàng eo tay buông ra, ngược lại mềm nhẹ mà vỗ nàng

"Không quan hệ, không có quan hệ

Tại hăn an ủi trung, nàng rốt cục dờ xuống tâm phòng, cũng ôm lấy hăn thống thống khoái khoái khóc lên.

Không biết nhiều bao lâu, nàng tiếng khóc rốt cục nhỏ. Hăn buông nàng ra, nàng cúi đầu dùng tay chà lau nước mắt, hăn lại đưa qua đến khăn giấy.

Thẩm Ý tiếp quá đến, bỗng nhiên cảm thấy một màn này có chút quen thuộc. Giống như thật lâu trước kia có thứ, cũng là tại này phụ cận, nàng gặp bại lộ cuồng, lúc ấy nàng bị dọa khóc, hăn cũng cho nàng đệ khăn giấy

Nàng bỗng nhiên một cười, khóc thút thít đạo: "Ta như thế nào, giống như mỗi lần gặp người đều tại khóc. . . . Tiểu Nhượng cũng cười, đưa tay đụng đụng nàng tóc, "Đúng vậy, người so với ta tưởng tượng yêu khóc

Hắn đầu ngón tay Vi Lương, Khinh Khinh đảo qua nàng ngạch tể. Động tác này Ôn Nhu trung thấu xuất cổ ái muội Thẩm Ý nghĩ đến hai người vừa mới còn ôm ở cùng nhau, mặt bỗng nhiên có chút nóng, che dấu đạo: "Người người như thế nào trở lại a? Không là nên tại Bắc Kinh sao?"

Hắn như thế nào trở lại? Tiểu Nhượng nghĩ đến chính mình này một buổi tối, thật sự là quá mức điên cuồng. Từ hoạt động hiện trường sau khi rời đi lập tức đánh xe đi sân bay, ở trên đường mua thời gian gần nhất chuyển bay, hoàn hảo khoang hạng nhất còn có vị trí. Đến sân bay liền càng không cần nói, thủ đô sân bay vĩnh viễn đều tràn ngập ngời xồm minh tinh nghệ nhân các gia miễn cùng truyền thông, hắn một đường che che lấp lấp, hảo không dễ dàng mới tại cuối cùng năm phút đồng hồ đi lên phi cơ.

Toàn bộ quá trình xuất bại lộ phân đoạn nhiều đến hắn da đầu run lên, nếu nhượng San San tỷ biết, chỉ sợ thật sự có thể từ chức uy hiếp.

Xuống máy bay đã khoái đêm khuya. Hắn ngồi ở trên xe taxi, Gia Châu gió đêm xuy phất quá hắn hai gò má, hắn lúc này mới phát hiện, khó khăn nhất không là lại đây, mà là tìm được nàng

Thành thị như vậy đại, nàng sẽ ở chỗ nào ni?

Hắn đánh xe đến thất trung, cái này điểm trường học phụ cận cửa hàng đều đóng cửa, chỉ có trò chơi thành còn đèn đuốc sáng trưng, bên trong người cư nhiên còn không thiếu. Tiểu Nhượng nhìn nơi đó, chợt nhớ tới mấy tháng trước, bọn họ từng ở trong này chơi quá.

Cái mãnh liệt trực giác dừng thượng trong lòng, hắn không biết chính mình chỗ nào tới tự tin, nhưng nếu bọn họ đều tìm không thấy nàng, kia thuyết minh nàng thường đi địa phương đều không có bóng người

Kia có hay không khả năng, nàng đi địa phương, cùng hăn có quan hệ?

Hăn ôm chính mình cũng không vững tin ý tưởng đi vào. Sau đó, tại đám người trung ương, thấy được nàng.

Nữ hài mở to một cặp mắt hắc bạch phân minh, bình tĩnh nhìn hăn, mi mắt hơi hơi thắm ửng

Tiểu Nhượng không dám nhiều nhìn, tránh đi tầm mắt đạo: "Ta lâm thời có việc hồi Gia Châu, đúng dịp thấy được người."

Như vậy xảo?

Thẩm Ý có chút không tín, hăn đột nhiên trở về đã rất kỳ quái, còn đại buổi tối một cá nhân ở bên ngoài, còn gặp gỡ chính mình, này xác suất được nhiều tiểu a?

Tiểu Nhượng đại khái cũng hiểu được trạm không ngừng chân, nghĩ nghĩ, sửa lời nói: "Hảo đi, ta đúng là lâm thời có việc hồi Gia Châu, nhưng xuất hiện tại nơi này không là ngẫu nhiên. Ta là tới tìm người

Thẩm Ý biến sắc, lại nghe hăn đạo: "Bọn họ nói người tự học buổi tối không có đi, điện thoại di động cũng tắt máy, đều rất lo lắng. Ta cũng rất lo lắng.

Nam sinh thanh âm mềm nhẹ, nói xong thân thiết nói, nàng tâm nhưng không cách nào tại thanh âm này trung bình tĩnh trở lại.

Hăn biết nàng không có đi tự học buổi tối, như vậy, cũng biết nàng vì cái gì không muốn trở về sao?

Nam sinh vẻ mặt rất rõ ràng như bóc, Thẩm Ý bỗng nhiên cảm thấy nan kham. Hăn thấy được chính mình thất bại, thấy được chính mình chật vật, mà nàng tối không hy vọng, chính là bị hăn nhìn đến này một mặt.

Nàng xoay người tưởng đi, Tiểu Nhượng rồi lại nắm chắc nàng tay, "Ta biết người tâm tình

"Không, người không biết."Thẩm Ý đánh gãy hẳn, như là lại cũng không tưởng nhẫn nại dường như, lặp lại đạo, "Người không biết tâm tình của ta. Không có người biết.

Tiểu Nhượng trầm mặc, một lát sau Khinh Khinh một cười, ôn nhu nói: "Ta không biết. Kia người nói cho ta, ta sẽ biết a.

Hắn thanh âm giống có mỡ loại ma lực, nháy mắt phá hủy nàng miễn cưỡng cấu trúc lạnh lùng tường băng

Thẩm Ý hút hút cái mũi, đi đến ven đường bậc thang ngồi xuống. Lúc này, trên đường cái một cá nhân đều không có, liên chiếc xe đều rất ít, Tiểu Nhượng cũng ở bên cạnh ngồi xuống, hai cái người liền như vậy nhìn trống rỗng đường phố.

Thẩm Ý không nói lời nào, hẳn cũng không thúc giục, không biết qua bao lâu, rốt cục nghe được nàng thấp thấp thanh âm, "Từ nhỏ đến lớn, ta vẫn luôn là cái rất phổ thông, rất chán nản người. Ta không phiêu lượng, trong nhà cũng không giống Quan Việt Việt gia như vậy có tiền, tính cách càng là nặng nề không thú vị, duy ưu điểm chính là thông minh. Nhưng kỳ thật ta tự mình biết, mà ngay cả này thông minh đều là muốn suy giảm. Ta không là thiên tài, Tống Hàng cùng Trần Trần Phi mới là thiên tài, bọn họ dễ dàng liền có thể khảo được rất hảo, ta lại tổng là muốn phi thường nỗ lực tài năng vẫn luôn bảo trì tại đệ nhất. Có thể hiện tại, cho dù ta lại nỗ lực, cũng vẫn là không đảm đương nổi đệ nhất.

Tiểu hài tử tổng cho là mình là không giống người thường, là có thể thay đổi thế giới, có thể theo không ngừng lớn lên quá trình, rốt cục một chút điểm nhận rõ chính mình rốt cuộc là bộ dạng thế nào cũng rốt cục nhìn đến chính mình cuối.

Kỳ thật nguyệt khảo khảo tạp kia vẫn nàng nên sụp đổ, ánh trăng chiếu thấy nàng bình thường.

Tiểu Nhượng nhìn nàng, không lên tiếng. Nàng rồi lại lộ ra cái tươi cười, "Nhưng, này đều không là ta khó nhất quá.

"Ta khó nhất quá chính là, ta nhiều năm như vậy chấp nhất sự, nguyên lai căn bản là không có ý nghĩa

Lời này có chút kỳ quái, Thẩm Ý biết hẳn không hiểu, chậm rãi đạo: "Còn nhớ rõ ta tại Bắc Kinh kia vẫn cùng người đã nói sao? Kia một ngày, ta ba ba vốn là đáp ứng muốn tới tiếp ta, nhưng hẳn thất ước.

Hắn đương nhiên nhớ rõ, kia một ngày nàng sụp đổ khóc lớn cũng là bởi vì cái này

"Ta vẫn luôn rất muốn thi Bắc Đại, từ ta tám tuổi kia năm liền suy nghĩ, ta rất nỗ lực mà học tập, cũng là bởi vì cái này. Nhưng ta sợ dĩ như vậy chấp nhất, chỉ là bởi vì ba ba Hòa mục mục ly hôn trước bởi ta quá cuối cùng một cái sinh nhật, ta đã từng đáp ứng hẳn, hội khảo thượng Bắc Đại

"Ta đương này là ước định của chúng ta, vẫn luôn bắt nó nhớ ở trong lòng, hy vọng chờ có ý hướng ngày, ta thật sự làm đến, có thể tự hào mà nói cho hẳn biết, đáp ứng hẳn sự tình, ta thiên cũng không có quên quá.

"Chính là hẳn quên.

Thẩm Ý quay đầu, nhìn Tiểu Nhượng, gằn từng chữ: "Hắn chỉ đương đây là một vui đùa đã sớm quên được một ngàn nhị tịnh. Thật giống như chỉ có ta một cá nhân còn nhớ rõ khi còn bé chúng ta cùng nhau sinh hoạt chuyện cũ, lưu luyến, mà hẳn sớm đã tổ kiến tân gia đình, có tân nữ nhi, ta bất quá là bị hẳn vứt gia sau đầu đi qua, có hay không đều không trọng yếu

Nói xong lời cuối cùng, nàng ngử khí rất cục nhịn không được biến đến kịch liệt.

Tiểu Nhượng an tĩnh mà nghe nàng nói xong, chỉ thấy nữ hài ngực kịch liệt phập phồng, rõ ràng cảm xúc phi thường kích động. Hắn không có nghĩ đến là như thế này, trong đầu lại hiện lên Bắc Kinh cái kia tuyết đêm, hắn tựa vào cạnh cửa nhìn ngủ say nàng, khi đó trong lòng là cùng giờ phút này không có sai biệt đau lòng

Hắn thở sâu, lại mở miệng cũng là hoàn toàn không quan hệ đề tài, "Người biết ta là như thế nào trở thành nghệ nhân sao?"

Thẩm Ý không đáp lời, hắn tự cố tự nói tiếp, "Đại khái là ta ngũ tuổi thời điểm, có đoàn phim đến chúng ta nhà trẻ lấy cảnh, còn tìm tiểu hài tử đương quần diễn. Kia bộ diễn là cái gì ta đã quên, chỉ nhớ rõ lúc ấy ta không có bị lựa chọn, tọa phía trước ta tiểu nữ hài bị lựa chọn. Nhưng kia một lần trải qua khơi dậy ta đối diễn kịch hứng thú, về nhà sau ta liền Hòa mục mục nói, di hảo lúc ấy Gia Châu cũng có cái khác đoàn phim đang tìm tiểu diễn viên, mục mục liền mang ta đi thử kính. Không nghĩ tới vẫn là không có thành công, ta đứng ở tuyến giác đạo diễn trước mặt mà bắt đầu khẩn trương, cuối cùng khóc lớn, mục mục đành phải một bên hống ta một bên cùng người ta giải thích, lại đem ta ôm đi trở về.

"Ta ở bên ngoài ném như vậy đại mặt, trở lại gia lại lập tức hối hận, còn tưởng lại đi. Ta mục bị ta dày vò được không được, nói cái gì ngày hôm sau cũng không chịu lại mang ta xuất môn, kỳ thật sau lại ta suy nghĩ, lấy ta mục mục tính cách, chỉ cần lại ma nàng hai ngày, chờ đến cuối tuần nghỉ ngơi ngày thời điểm, nàng vẫn là sẽ mang ta đi. Nhưng ta lúc ấy quá lo lắng, sợ những cái đó người đi rồi ta liền không thể lại đóng kịch, cho nên ngày hôm sau, ta từ mục mục ví tiền trong trộm ngũ đồng tiền, kiêu nhà trẻ khóa, rồi nhà xuất đi chính mình đi tìm đạo diễn.

Thẩm Ý cũng không hiểu biết Tiểu Nhượng này đó trước kia vào nghề cố sự, cho dù dưới tình huống như vậy cũng nghe lọt được, không từ hỏi: "Sau lại ni?"

"Sau lại, ta liền tuyển thưởng a." Tiểu Nhượng cười nói, "Đạo diễn bị ta hoảng sợ, sợ bối thưởng lừa bán tiểu hài tử tội danh, lập tức cho ta mượn điện thoại. Nhưng hẳn cũng bị ta dùng khí cảm động, liền cho ta một lần cơ hội. Kia là ta chụp đệ nhất bộ diễn cái hiện đại đô thị kịch, ta ở bên trong lộ đại khái năm phút đồng hồ mặt đi. Diễn tuy rằng thiếu, nhưng cái này đạo diễn đối ta để lại khắc sâu ấn tượng, ba năm sau, chính là tại hẳn giết dây hạ, ta tham gia 《mụ mụ nhật kí》 thử kính, được đến nhì tử trình Tiểu Minh cái này nhân vật

Lại sau lại sự tình, liên Thẩm Ý cũng biết.

《mụ mụ nhật kí》 năm đó hồng biến toàn quốc, phát lại vô số lần, Tiểu Nhượng cũng bởi vì này bộ kịch bị toàn quốc nhân dân nhớ kỹ, trở thành tối hỏa tiểu ngôi sao nhỏ tuổi.

Người theo ta nói này đó, là muốn thuyết minh cái gì ni?"

"Ta cùng với người nói này đó, là tưởng nói cho người, ta có thể có hôm nay thành tựu, không vì cái gì khác, đúng lúc đi là bởi vì ta chấp nhất nỗ lực." Tiểu Nhượng ngưng mắt nhìn nàng, nghiêm túc nói, "Người cho là ta cũng rất có thiên phú sao? Có lẽ có một chút đi, nhưng ở cái này vòng lẩn quẩn trong, có thiên phú người nhiều đi, ta vì cái gì có thể xuất đầu, không liền là bởi vì ta so với bọn hắn nhiều vài phần nỗ lực, vài phần kiên trì sao? Nếu không là ta rời nhà trốn đi, cái kia đạo diễn không sẽ nhớ kỹ ta, nếu không là ta tại cùng hắn hợp tác quá trình trong biểu hiện được phi thường chịu được khổ nhọc, hẳn không sẽ đối ta có hảo cảm, ta cũng liền không thể được đến cái kia với ta mà nói đến quan trọng yếu cơ hội.

"Nỗ lực không là đáng xấu hổ sự. Trên thế giới này chân chính thiên mới có thể có nhiều ít? Chúng ta đại đa số người cũng chỉ là phổ thông phạm nhân, vì mục tiêu của chính mình mà phấn đấu, trả giá tâm huyết, này vốn nên là nhượng chúng ta kiêu ngạo sự."

Thẩm Ý cho tới bây giờ không nghĩ như vậy quá, nhất thời chỉ cảm thấy tâm thần đều run.

Trường cửu tới nay, nàng đều sinh hoạt tại Tổng Hàng thậm chí Trần Trần Phi dưới bóng râm, nàng cảm thấy chính mình không bằng bọn họ, chính là chịu nỗ lực thôi. Cho nên đương phát hiện nỗ lực cũng không hữu dụng thời điểm, mới có thể như vậy sụp đổ.

Nhưng Tiểu Nhượng nói cho nàng, nỗ lực không đáng xấu hổ, nàng hẳn là vì mình nỗ lực mà kiêu ngạo

Tiểu Nhượng bỗng nhiên đầu đề câu chuyện một chuyện, "Bất quá, người nói chính mình không thông minh, ta còn là rất kinh ngạc. Người biết tại trước hai năm, ta đối với người là cái gì ấn tượng sao?"

"Cái kia vĩnh viễn khảo đệ nhất, chỉ có ngẫu nhiên mới để cho tên thứ hai đụng đến một lần ngai vàng đại ma vương. Người nói chính mình muốn phi thường nỗ lực tài năng vẫn luôn bảo trì tại đệ nhất, có thể người biết có nhiều ít người từng cùng người nhất dạng nỗ lực, lại liên đệ nhất cái đuôi đều sờ không tới sao? Người lời này nhượng bọn họ nghe xong được tươi sống tức chết

Hắn đại khái là muốn hòa hoãn một chút không khí, Thẩm Ý trầm mặc hồi lâu, nghiêng đầu đạo: "Nói dối trước hai năm, người căn bản nhớ không được ta.

Tiểu Nhượng lúc này mới tưởng khởi chính mình lúc trước không có thể nhận ra nàng tiền khoa", kệt hai giây trấn định đạo: "Ta không nhớ rõ người là ai. Nhưng ta nhớ rõ ta trưởng ban, là cái rất lợi hại nữ hài tử."

Thẩm Ý rớt cục xì một tiếng cười đi ra, trong mắt có một giọt nước mắt hạ.

Nàng mặt rơi nước mắt, tự giễu đạo: "Lợi hại có ích lợi gì, ta ba ba cũng không quan tâm ta lợi hại hay không."

Tiểu Nhượng trầm mặc một cái chớp mắt, "Người bây giờ còn tưởng thượng Bắc Đại sao?"

"Ta. . . Không biết."

Này vốn là nàng cho tới nay mộng tưởng, nhưng ở đêm nay sau đó, nàng bỗng nhiên cảm thấy mê mang, không biết này cái mộng tưởng còn có hay không kiên trì đi xuống tất yếu.

"Ta cảm thấy người rất thông minh. Người duy nhất không thánh giác mình địa phương, chính là người cảm thấy người thượng Bắc Đại là vì người ba ba.

Tiểu Nhượng bỗng nhiên bắt lấy nàng bả vai, bức nàng nhìn thẳng chính mình hai mắt, ngữ khí đêm nay đệ thứ biến đến nghiêm khắc, "Ta diễn kịch, là bởi vì ta thích diễn kịch, thích đương nghệ nhân, người muốn thượng nào sở đại học, cũng nên là bởi vì người trong lòng thật sự muốn đi, mà không phải vì cùng ai ước định. Người là ta đã thấy tối nên thượng Bắc Đại người, người vì nó nỗ lực nhiều năm như vậy, đây là người ứng được hồi báo. Nhưng nếu người chỉ là bởi vì người ba ba liền không muốn đi, kia có lẽ cái này không là người tưởng muốn.

Kỳ thật có chút nói hấn còn tưởng nói được càng minh bạch, nhưng lấy hấn lập trường, thật sự không có phương tiện đối nàng cùng phụ thân quan hệ xen vào rất nhiều, cuối cùng chính là đạo: "Người nếu như là vì phụ thân người khảo, kia cho dù hấn còn nhớ rõ các người ước định, người cũng đúng hẹn thi đậu Bắc Đại, sau đó ni? Này có thể chứng minh cái gì? Người tưởng muốn vậy là cái gì?"

Hắn liền như vậy nhìn nàng, Thẩm Ý trong đầu phảng phất có trăm ngàn cái suy nghĩ tại va chạm, giảo thành một đoàn, nhượng nàng đầu đều muốn đau đớn. Nàng muốn tách rời khỏi, hắn lại không chịu phóng quá nàng, nhất định phải nàng cấp xuất đáp án.

Rốt cục, nàng tránh cũng không thể tránh, nhẹ nhàng nói: "Ta tưởng, cùng hắn trở lại khi còn bé. . . . Trở lại chúng ta cùng nhau sinh hoạt thời điểm chỉ có ta, hắn, còn có mẹ mẹ, không có người khác ta chấp nhất cái này suy nghĩ, thật giống như làm đến, liền có thể trở lại tám tuổi trước kia. Nhưng kỳ thật vô luận ta khảo không khảo được thượng Bắc Đại, này đều không có khả năng thực hiện, đúng không?

Tiểu Nhượng không ngữ

Thẩm Ý cho là mình sẽ khóc, nhưng có lẽ là đêm nay khóc rất nhiều, nàng đã không có nước mắt. Kỳ thật nàng đã sớm minh bạch, nhiều năm như vậy, nàng chính là đang trốn tránh, tại lừa mình dối người, đáy lòng ở chỗ sâu trong nàng tinh tường biết, cái kia ước định thay đổi không bất cứ sự tình

Nàng chân chính tưởng muốn, vĩnh viễn cũng không có khả năng chiếm được.

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 54 : 54

Thẩm Ý ngày hôm sau khi tỉnh lại, ngày mới tờ mờ sáng.

Nàng nằm ở chính mình phòng ngủ trên giường, đập vào mắt có thể đạt được đều là quen thuộc cảnh vật, hảo một lát, mới xốc lên chăn bò lên đến, mở cửa

Tiểu Nhượng đã đổi hảo quần áo, đang ngồi ở sô pha thượng phát ra tin tức. Hắn vốn là biểu tình đỉnh nghiêm túc, nghe được thanh âm thấp mâu, môi bên lại nhanh chóng nổi lên một cái cười, "Người tỉnh? Ta vốn đang tưởng, ta đi thời điểm người nếu là còn không tỉnh, ta liền không sảo người.

"Người muốn đi rồi?"

"Ân, ta buổi sáng tám giờ phi cơ, trễ nhất tiếp qua nửa giờ cũng phải xuất môn.

Thẩm Ý gật gật đầu, tầm mắt nhìn hướng bàn trà, lại phát hiện nơi đó phóng hảo vài cái màu trắng hộp cơm.

Tiểu Nhượng: "Nga, ta kêu điểm tâm, người muốn ăn một chút sao?"

Đương nhiên muốn ăn. Thẩm Ý xoát hoàn răng lại đơn giản tẩy cái mặt, an vị đến bàn trà trước lấy cái bánh quẩy cắn đứng lên. Tiểu Nhượng ăn chính là cháo hoa, nhưng hắn ăn không là rất chuyên tâm, vừa ăn một bên trộm dò xét nàng, Thẩm Ý thấy hắn như vậy, không khỏi nghĩ đến ngày hôm qua vẫn thượng

Kia một phen đối thoại sau, nàng chỉ cảm thấy sức cùng lực kiệt, cái gì cũng không tưởng lại nói. Tiểu Nhượng muốn đưa nàng về nhà, nàng không có ngăn cản, dù sao暮暮 trực đêm ban đi. Nhưng mà hân đem nàng đưa đến sau, vẫn đứng ở cửa do dự ba giây, nói: "Kỳ thật ta ngày mai sáng sớm phải trở về Bắc Kinh, đã trễ thế này cũng lười lại dày vò, có thể người ở trong này ở nhờ một chút sao?"

Hân lý do nói được uyển chuyển, nhưng Thẩm Ý trong lòng mình bạch, hân còn tại lo lắng cho mình, sợ hân không tại nàng lại sẽ chạy loạn. Nàng lúc ấy chỉ cảm thấy đầu óc Mộc Mộc, gật gật đầu liên đồng ý. Như thế nào đều có thể, dù sao nàng cũng không phải không ở qua hân gia.

Nhưng mà giờ khắc này, nhìn này nam sinh không ngừng phiêu tới tầm mắt, nàng rốt cục nhin không được ho nhẹ thanh, "Làm sao vậy?"

Rình coi bị phát hiện, Tiểu Nhượng lập tức dường như không có việc gì đạo: "A? Cái gì? Không có gì a

Này làm ra vẻ biểu hiện nhượng Thẩm Ý cười, "Người chụp diễn thời điểm, diễn kỹ cũng như vậy phù khoa sao?"

Bỗng nhiên lọt vào diễn kỹ diss", Tiểu Nhượng còn chưa kịp phản ứng, Thẩm Ý đã buông xuống bánh quây, thở sâu, nói: "Yên tâm đi. Ta không sẽ giống nhau tặc vẫn như vậy. Ta nghĩ thông suốt.

Tiểu Nhượng sững sốt, không thể tin được chính mình lỗ tai.

Hân quả thật một chính vẫn đều đang lo lắng nàng, nên nói nói đều nói, nhưng nàng rốt cuộc như thế nào tưởng trong lòng hân thật sự không để. Có một số việc cảm rở ở trong lòng rất nhiều năm, liên tính mình bạch, tưởng muốn nhổ cũng không phải như vậy dễ dàng. Cho nên hiện tại nghe được nàng nói như vậy, hân để cái ý tưởng là, nàng nói nghĩ thông suốt, là hân lý giải cái kia ý tứ sao?

Thẩm Ý nâng mâu nhìn hướng ngoài cửa sổ.

Nàng sớm thấu qua ngày đông đen tối tầng mây, nhẹ nhẹ từng sợi chiếu vào đến, có lẽ là ngủ cái vẫn thượng, lại có lẽ là này dương quang rất ấm áp, nàng cảm thấy đêm qua bao phủ nàng u ám hắc ám một chút điểm bị đuổi tản ra, mấy năm nay cố chấp không chịu phóng một ít sự cũng rất cục có thể đã thấy ra

Nàng quay đầu nhìn hướng Tiểu Nhượng, nữ hài môi bên là thoải mái tươi cười.

Nàng mỉm cười nói: "Cám ơn người. Ta nghĩ thông suốt. Ta rất cục nghĩ thông suốt.

Người không có khả năng vĩnh viễn sống ở đi qua, từ trước nàng chính là không tưởng đối mặt, thẳng đến lần này hung hăng ngã quá, đau qua đi, mới thật sự suy nghĩ cẩn thận.

Chuyện cũ không thể truy, muốn tưởng sống được hảo, liền chỉ có thể nỗ lực Hướng Tiền nhìn.

Nàng hy vọng sinh hoạt vĩnh viễn không thay đổi, nhưng hết thầy đã cải biến, ba ba cũng cải biến cho nên, nàng cũng nên thay đổi

Tiểu Nhượng nhìn nàng. Nữ hài hai mắt sáng sớm dương quang, toái quang điểm điểm, tinh thần phấn chấn bông bột, hẳn chưa từng thấy qua như vậy nàng, có đã thấy ra hết thầy sau rộng rãi cùng tiêu sái, cũng làm cho nàng tươi cười tản mát ra một loại trước đây chưa từng gặp thần thái, bảo thạch bàn rạng rỡ sinh huy.

Thật lâu sau, hẳn cũng cười, "Người nghĩ thông suốt, kia thật sự thật tốt quá.

Bởi vì đỡ xuống trong lòng một khối tảng đá lớn, mặt sau không khí thoải mái rất nhiều, Tiểu Nhượng cấp tốc ăn xong rồi bữa sáng, đánh giá khởi chung quanh.

Ngày hôm qua bởi vì quá muộn, hai người lại đều có tâm sự, hẳn cũng không công phu tưởng rất nhiều giờ phút này mới bỗng nhiên kịp phản ứng, chờ một chút, nơi này là Thẩm Ý gia a.

Cái này nhận tri nhượng hẳn bỗng nhiên khẩn trương lên, chỉ thấy này phòng ở là đơn giản hai thất hai thính, cùng bọn họ gia 180 Bình Đại nhảy tầng so với đến muốn hẹp hòi được nhiều, nhưng thu thập được rất ngàn tịnh. Tầm mắt của hẳn trải qua phòng khách, hoạt hướng nàng vừa rồi đi ra cái kia gian phòng, thấu qua nửa mở cửa, có thể nhìn đến thiên sắc tường giấy, còn có trắng trong thuần khiết sàng đan.

Đây là, nàng phòng ngủ.

Tiểu Nhượng tim đập chậm hai chập.

Hắn tự nói với mình lãnh tĩnh, mặt lại vẫn có chút nhiệt, cũng hậu tri hậu giác mà ý thức được đây là phát hiện chính mình đối tâm ý của nàng sau, hai người lần đầu tiên gặp mặt

Mười ngày trước tại Bắc Kinh thời điểm, hẳn còn đương nàng là một cái bạn tốt, hảo trường ban, có thể hiện tại, nàng đối với hẳn ý nghĩa đã thay đổi.

Nàng là hẳn lần đầu tiên trong đời thích nữ hài tử. Hẳn vì nàng tiến thối thất cú, làm tần việc ngọc, vừa nghe nói nàng không thấy, liền bỏ xuống công tác suốt đêm từ Bắc Kinh chạy tới. Nghĩ đến Văn Xương ca vừa rồi tại WeChat thượng là như thế nào đem chính mình mắng được cầu huyết lâm đầu, Tiểu Nhượng liền nhịn không được thở dài, vì bù lại một đêm này tùy hứng, hẳn sau khi trở về còn không biết muốn nhiều làm nhiều ít công tác nì.

Nhưng này hết thấy, nàng cũng không biết

Chính miên man suy nghĩ, lại phát hiện Thẩm Ý lại nhìn hướng chính mình, trong mắt có nghi hoặc. Hẳn lúc này mới phát hiện chính mình nhìn lén phát hiện, lần này cùng vừa rồi bất đồng, hẳn nhìn chính là nàng phòng ngủ, Tiểu Nhượng nhất thời giống một cái bị bắt bao rình coi cuồng nhất dạng, xấu hổ mà thu hồi tầm mắt

Vì nói sang chuyện khác, hẳn nói: "Nga đối, ta dùng điện thoại di động của người cấp dương việt âm các nàng phát rồi tin tức. Ngày hôm qua người không thấy, bọn họ cũng luôn luôn tìm người.

Thẩm Ý lấy xuất điện thoại di động vừa thấy, quả nhiên WeChat trong hẳn thay nàng cấp Dương Việt Âm cùng Quan Việt Việt đều báo Bình An. Ý thức được chính mình xúc động khả năng nhượng bạn tốt như thế nào lo lắng hãi hùng, Thẩm Ý lại là áy náy, lại có chút ảm áp, "Ta quay đầu lại sẽ giáp mặt cùng các nàng giải thích.

Tiểu Nhượng nhìn thấy thời gian, đứng lên nói: " "Ta phải đi.

Thẩm Ý đi theo đứng lên. Nàng nhìn Tiểu Nhượng, tựa hồ muốn nói điểm cái gì, có thể há miệng lại chần chờ, một lát sau nói: "Kia ta đưa người đi cửa đi.

Hai người vừa muốn đi, lại truyền đến tiếng đập cửa.

Thẩm Ý: "? ? ?

Nàng ngạc nhiên mà trừng cửa, lắp bắp đạo: "Này, cái này điểm, sẽ có ai tới Tiểu Nhượng cũng hoảng sợ, "Không phải là người mù mù tan tầm đi? Người nói nàng tạc làm thêm buổi tối!

Hiện tại vừa mới bảy giờ, mù mù gần nhất ca đêm đều là bảy giờ hai mươi tả hữu trở về a nàng chính là rõ ràng cái này mới không vội vã thúc

Tiểu Nhượng đi!

Nhưng hiện tại nói này đó cũng không còn kịp rồi, Thẩm Ý nhìn xem nam sinh, rất khó tưởng tượng nếu nhượng mục mục nhìn đến bị nàng từ nhỏ nhìn đến trưởng thành đại minh tinh Tiểu Nhượng xuất hiện tại các nàng gia sẽ là cái gì tâm tình, dưới tình thế cấp bách trao Tiểu Nhượng liền hướng chính mình trong phòng đi

Tiểu Nhượng liền như vậy bị đẩy mạnh vừa rồi rình coi quá gian phòng, lại căn bản không kịp đánh giá bốn phía, Thẩm Ý cảm thấy vẫn chưa yên tâm, lại nghĩ nghĩ, kéo ra cửa tủ treo quần áo, một phen đem hăn tắc đi vào

Tiểu Nhượng: "

Hăn một cái tay trường chân trường, một mét tám mấy đại nam sinh, liền như vậy tể tại một đồng quần áo trong, hai má còn không ngừng bị rủ xuống váy đánh tới. Thẩm Ý lại tranh bản không quan tâm này đó, tắc hảo hăn sau đó giống dặn dò tiểu hài tử đường như, nói: "Người trốn hảo, ngàn vạn không muốn lên tiếng, ta chờ mục mục tiến đi ngủ liền đến thả người đi ra ngoài.

Tiểu Nhượng

Hăn mắt mở trừng trừng nhìn nữ sinh vô tình đóng lại tủ quần áo môn, đem hăn lưu tại một mảnh trong bóng đêm, câu nói kia vẫn không thể nào hỏi ra khỏi miệng.

Vì cái gì rõ ràng hăn còn cái gì đều chưa nói, bọn họ cũng đã làm được cùng yêu đương vụng trộm nhất dạng

Thẩm Ý giấu hảo Tiểu Nhượng, thở sâu, lúc này mới mở cửa. Bất quá mở cửa nháy mắt lại có chút nghi hoặc, mục mục là quên mang cái chìa khóa sao, như thế nào không có chính mình mở cửa?

Nàng nghĩ như vậy, mở ra trầm trọng phòng trộm môn, xuất hiện tại trước mặt cũng không phải Sở Tuệ

Là Thẩm Bình.

Thẩm Ý ước chừng ngây người ba giây không lấy lại tinh thần, đối diện Thẩm Bình thoát nhìn phong trần mệt mỏi, hăn chau mày, lại tại nhìn đến Thẩm Ý nháy mắt từng khẩu khí, "Thật tốt quá, người tại gia! Ta một đường đều tại tưởng, nếu người không ở nhà nói, ta nên đi nơi nào tìm người."

Hăn thanh âm cũng bừng tỉnh Thẩm Ý, nàng rốt cục tìm về chính mình thanh âm, ba ba, người như thế nào trở lại?"

Thẩm Bình nhất đốn.

Từ hăn biểu tình nhìn, hăn tựa hồ hy vọng Thẩm Ý vĩnh viễn không nên hỏi vấn đề này, nhưng nghĩ cũng biết là không có khả năng, nam nhân trầm mặc một khắc, nói: "Người không nhận điện thoại, ta lo lắng, cho nên..."

Thẩm Bình nghĩ đến thập giờ trước, Thẩm Ý tại một trận khàn cả giọng lên án sau treo hăn điện thoại, hăn lại đánh đi qua chính là tắt máy. Hăn một mình ngồi ở trong phòng làm việc, lại thủy chung vô pháp từ kia phiên trong lời nói đi ra, cuối cùng vẫn là quyết định suốt đêm đuổi trở về. Chính là hăn vận khí không hảo, chỉ mua được sau nửa đêm chuyển bay, đến nơi đây cũng đã là cái này điểm

Kỳ thật cũng không nhất định phải như vậy dày vò, hăn lo lắng nàng an toàn, có thể trước cấp Sở Tuệ gọi điện thoại, chính mình ngày hôm sau lại trở về. Nhưng đáy lòng ở chỗ sâu trong có cái thanh âm nói cho hăn biết, nếu hiện tại hăn cũng không thể lập tức chạy trở về, kia có lẽ, hăn liền vĩnh viễn mất đi cái này nữ nhi.

Thẩm Bình nhìn hướng Thẩm Ý, nhìn hướng hăn mười năm đến chung đụng thì ít mà xa cách thì nhiều đại nữ nhi, nàng cho tới nay đều là như vậy ưu tú, cho dù hăn không tại bên người nàng, cũng trưởng thành tối khỏe mạnh, tốt đẹp nhất bộ dáng, giống một gốc cây che trời kiêu mộ. Hăn không có lừa nàng, nàng vẫn luôn là hăn kiêu ngạo

Nàng là tối xứng chức nữ nhi, nhưng hăn cũng không phải một cái xứng chức ba ba.

Trong lòng có rất nhiều lời muốn nói, có thể nói đến bên miệng, lại cảm thấy đều không có ý nghĩa, cuối cùng hăn thở dài, đạo: "Ý Ý, ba ba đi qua có rất nhiều địa phương làm được không hảo, ta không có chú ý tới người tâm sự, tự cho là đúng, sơ sẩy đại ý, vô luận người muốn hay không tha thứ ba ba, ta đều muốn ở trong này với người giải thích.

"Nhưng là, người không cần lại nói là chính mình sai loại này nói. Người không có sai, phụ mẫu ly hôn không có chiều cố hảo hài tử, này vĩnh viễn không phải là hài tử sai. Là của chúng ta sai. Là ta một cá nhân sai.

Thẩm Bình nói xong, thấy Thẩm Ý chính là cúi đầu trầm mặc, suy đoán nàng khả năng vẫn là không tưởng lý chính mình. Hăn này một chuyển nguyên bản chính là vì xác nhận nàng an toàn, còn có cùng nàng giải thích, hiện giờ mục đích đạt tới cũng không miễn cưỡng, "Hảo, ta không quấy rầy người. Ta cái này hồi Bắc Kinh. Nhưng quá mấy ngày quá niên, ba ba còn sẽ trở về, nếu đến lúc đó người bằng lòng gặp ta

Ba ba lại đến nhìn người

Hăn lại nhìn Thẩm Ý hai mắt, thấy nàng vẫn là trầm mặc, đành phải ám thở dài rời đi. Ai biết mới vừa xoay người, liền nghe được một cái thấp thấp thanh âm: "Đây là mười năm đến, người đệ thứ vì ta về nhà.

Hăn kinh ngạc quay đầu, mới phát hiện Thẩm Ý không biết khi nào đã ngẩng đầu lên, bình tĩnh nhìn hăn, "Đi qua mười năm, vô luận là ta sinh

nhật, vẫn là tốt nghiệp điển lễ, ta đều tại chờ mong người có thể trở về. Nhưng người một lần đều không có. Ta vốn là cho rằng, người vĩnh viễn không sẽ vì ta trở về."

"Kỳ thật, này một đêm thượng ta cũng có nghĩ lại chính mình, người không trở lại, ta cũng không chịu đối với người nói ta hy vọng người trở về, cho nên người liền vĩnh viễn không biết. Nhưng ta không nói, bởi vì từ trước cái kia ba ba không cần ta nói, cũng sẽ làm. Ta cảm thấy nói, chính là thừa nhận người không là đi qua cái kia hắc.""

"Nhưng là tối hôm qua, người vì ta đã trở về.

Suốt đêm ngồi máy bay, từ Bắc Kinh đuổi trở về, như vậy hắc, rốt cục nhượng nàng tưởng khởi thơ ấu khi cái kia bởi vì nàng sinh bệnh, liền từ cách vách thị trắng đêm lái xe về nhà phụ thân

Nàng cùng Tiểu Nhượng nói quá nàng sẽ thay đổi, nói chuyện kia một cái chớp mắt nàng là thật tâm, nhưng thẳng đến nhìn đến hắc vì chính mình suốt đêm trở về, nàng mới rốt cục minh bạch, này một loại thay đổi, rốt cuộc hướng phương hướng nào.

Thẩm Bình cứng ngắc tại chỗ, Thẩm Ý nhìn hắc hồi lâu, rốt cục bổ nhào vào hắc trong ngực. Từ hắc rời đi gia, nàng liền không còn có như vậy ôm quá hắc, nàng cho rằng nàng đã quên, có thể nguyên lai nàng còn nhớ rõ bị hắc ôm vào trong ngực cảm giác.

"Ta còn không có tha thứ người nga." Nước mắt phảng phất lại muốn dũng xuất, nàng liều mạng nhịn xuống, mang theo khóc nước nở đạo, "Người hảo hảo biểu hiện, ta muốn nhìn người biểu hiện, mới quyết định muốn hay không tha thứ người.

Như vậy hài tử khí nói, Thẩm Bình lại phát hiện, nguyên lai hắc cũng rất nhiều năm không nghe nàng nói qua. Hắc cười cười, nói: "Hảo, ba ba sẽ

hảo hảo biểu hiện. Người có thể tha thứ ta, cũng có thể không tha thứ ta, nhưng ta sẽ vẫn luôn hảo hảo biểu hiện."

Thẩm Ý nhắm mắt lại, nước mắt rốt cục hạ xuống.

Nàng biết chính mình tiếp nhận rồi, không lại đi cố chấp yêu cầu hết thảy cùng từ trước nhất dạng. Nàng cũng biết, có lẽ nàng vĩnh viễn đều không thể thật sự tìm về trong trí nhớ cái kia ba ba, nhưng, nhân sinh liền là như thế này, chỉ biết đi phía trước, vô pháp quay đầu lại, như nhau gào thét phong.

Nàng rốt cục đã hiểu.

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 55 : 55

Tuy rằng cao tam niên cấp học bù bổ được phát rồ, nhưng đến tết âm lịch trước hai ngày vẫn là nghỉ. Sau đó, cơ hồ không có gì thờ dốc thời gian, liền nghênh đón năm nay trừ tịch.

Đại niên ba mươi kia thiên, Thẩm Ý Hòa mụ mụ cùng nhau hồi quê quán

Thẩm Ý ông bà ngoại không phải là Gia Châu người địa phương, mà là tại Gia Châu phụ cận một cái thị trấn nông thôn trong, mụ mụ Sở Tuệ là thuộc loại sau khi thi lên đại học đi ra nông thôn kia nhóm người. Nàng mặt trên còn có hai cái ca ca, hiện giờ cũng tại Gia Châu. Nhưng mà tuy rằng tam cái tử nữ đều dọn đến trong thành phố, hai vị lão nhân lại không nguyện ý rời đi sinh hoạt cả đời gia hương vì thế mỗi năm quá niên, đại gia đều sẽ mang theo hài tử cùng nhau hồi quê quán

Nông thôn không khí thanh tân mà lạnh, nói chuyện đều có thể nhìn đến bạch khí, Thẩm Ý Hòa mụ mụ tới trễ nhất, đại cữu nhị cữu đã tại làm cơm trưa. Nông thôn dùng chính là thổ thể đại tảo đại cữu mụ tại bệ bếp sau đốt cháy, vừa thấy Thẩm Ý tiến vào lập tức nói: "Ý Ý đến a? Khoái, năm nay cũng cho chúng ta bộc lộ tài năng đi. Người năm trước làm cái kia thổ gà đốt năm có thể ăn quá ngon, ta suy nghĩ một năm. Gà đều cho người chuẩn bị tốt!

Đại gia cười vang, Thẩm Ý quả nhiên thấy bên cạnh trong bát có thu thập xong thịt gà, còn chưa kịp nói chuyện, đại biểu tỷ liền mở miệng trước, "Ta nói người tại chờ cái gì ni, thịt gà phóng cũng không cho lộn,

hợp chướng mắt ba ba, tại chờ đại trù a. Bất quá người Tiểu Ý một cao tam thí sinh, hảo không dễ dàng phóng cái giả, năm mới mù mù người nhần tâm nhượng nàng làm việc?

Nhị biểu tử phụ họa, "Chính là chính là, đại mù người quá vô tình

Nhà bọn họ đều là con gái một, đại cữu nhị cữu sinh cũng là nữ nhi, bình thường đại gia tổng là mỉm cười nói trong nhà thẩu cái Tam công chúa. Thẩm Ý cùng hai cái biểu tử bình thường gặp mặt số lần không nhiều lắm, nhưng dù sao cũng là thân nhân, cho nên cho dù hồi lâu không thấy, cũng vẫn như cũ rất quen thân thiết, hai người một bên thay nàng bênh vực kẻ yếu, một bên cùng nàng tế mi lộng nhần.

Đại cữu mù liên tiếp bị hai cái nữ hài công kích, có chút ủy khuất đạo: "Liên là bởi vì quá niên, ta mới đề một chút mà. Bình thường ta cũng không dám mệ đến Ý Ý."

Thẩm Ý nói: " "Tỷ tỷ nhóm nói giỡn ni. Ta bình thường cũng sẽ làm nấu cơm, liên đương giải áp thả lỏng, một chút đều không phiền lụy. Ngài sớm nói thích ăn, trước mấy lần liên hoan khi ta liên cho ngài làm!

Nàng nói xong, tẩy cái tay cũng trạm đến bộ bếp trước, nhị cữu thấy nàng lại đây, cười cấp "Đại trù "Nhượng xuất vị trí. Thẩm Ý thuần thực mà cấp gà trác thủy, nhiệt du, phiến xào thượng sắc, nạp liệu bạo hương, rất khoái tại trù phòng liên tràn ngập thịt gà hương vị, đại cữu mù nói: "Học học người muối muối đi, không chỉ học tập hảo, tự gánh vác năng lực còn cường. Dáng vẻ không giống như người, hơn hai mươi tuổi người còn cái gì cũng sẽ không, cả ngày chỉ biết là ăn ngoại bán!

Đại biểu tử sớm thói quen này bộ lí do thoái thác, nghe vậy làm cái mặt quý, bất vi sở động. Bất quá bởi vì nàng nhắc tới học tập, nàng ngược lại là tưởng khởi một cái sự, "Đối nga Tiểu Ý, người không phải đi Bắc Đại tham gia mùa đông doanh cuộc thi sao? Thế nào a?

Nàng phát hiện mình sau khi nói xong, Sở Tuệ biến sắc, trong lòng nhất thời lộp bộp một chút

Quả nhiên, Thẩm Ý một bên hướng nôi trong gia nhập nước nóng, vừa nói: "Nga, ta mùa đông doanh không quá.

Đại biểu tỷ có chút hối hận, thầm mắng mình miệng sao lại như vậy thiếu, năm mới hỏi cái gì thành tích

Thẩm Ý nhìn đến nàng biểu tình, an ủi: "Không có quan hệ, ta đã tiếp nhận rồi. Kỳ thật ta phỏng vấn khảo được không sai, là thi viết không khảo hảo. Nhưng là người biết không, lúc trước bút khảo hoàn, người người đều nói chính mình không khảo hảo, kết quả ta hỏi thăm, có hảo vài cái nói chính mình khảo được không hảo người đều lấy đến hàng phân. Không giống ta, thật học bá từ không nói láo, ta nói không khảo hảo, chính là thật sự không khảo hảo.

Nàng cư nhiên còn lấy chính mình trêu ghẹo! Đại gia lúc này mới yên tâm, thoát nhìn Thẩm Ý là thật tâm tính không sai. Đại cữu nói: "Người nghĩ như vậy liền hảo, mùa đông doanh mấy thứ này vốn là chính là hư, chúng ta lúc trước có thể không nhiều như vậy hoa dạng, ta không giống nhau thi đậu Nhân Đại? Cao khảo thêm du (cố gắng) liền đi

Thẩm Ý gật đầu. Muốn nói không tiếc nuối là không có khả năng, nhưng tại đêm đó bùng nổ sau đó nàng cũng rất cục đem cái này sự phiền bài. Liên giống đại cữu nói, hiện tại càng trọng yếu hơn là cao khảo, đã đi qua thất bại khiến cho nó đi qua đi.

Nàng nghĩ thoáng, Sở Tuệ lại vẫn có chút lo lắng. Nàng là ngày hôm sau mới biết được Thẩm Ý không thông qua mùa đông doanh cuộc thi, trước nàng khảo cái niên cấp đệ tam đều bị đá kích thành như vậy, lần này tuy rằng thoát nhìn điều chỉnh được không sai, nàng lại không nguyện ý nàng vẫn luôn nghĩ cái này sự, nói tránh đi: "Vẫn là nói nói đêm nay già

vẫn đi, đều có chút cái gì tiết mục a? Phùng Cung đến sao? Đồng Khanh Chu Đào năm nay cùng nhau chủ trì sao?"

Nàng vẫn đề khó trụ đại gia, tại trù phòng mờ mịt vài giây sau, nhị biểu tỷ bàn tay to huy, "Những cái đó đều không trọng yếu! Các người biết sao? Năm nay xuân vẫn, Tiểu Nhượng cũng muốn biểu diễn nha! Tiểu Ý, ta có thể phỏng vấn một chút người tâm tình sao? Người cùng ban đồng học đều muốn thưởng xuân vẫn!"

Thẩm Ý cùng Tiểu Nhượng cùng ban sự trong nhà người đương nhiên không có khả năng không biết, biểu tỷ nhóm trước hai năm còn muốn tìm Thẩm Ý hỏi thăm đương hồng tiểu thịt tươi bát quái, nhưng mà rất khoái liền bị tiểu thịt tươi mấy tháng mới đến một lần trường học sự thật đã kích, nhận rõ chính mình cùng mình tinh chi gian quả nhiên cách một điều khó có thể lướt qua ngân hà.

Nàng giờ phút này nói cái này nói cũng không có tưởng rất nhiều, Thẩm Ý lại bởi vì nàng nhắc tới tên tim đập bỗng nhiên lặn rớt nửa nhịp.

Đại biểu tỷ nói: "Tiểu Ý có thể có cái gì tâm tình? Nàng không đều nói mà, nàng cùng Tiểu Nhượng học kỳ nói không tam câu, trong đó hai câu vẫn đều là nhượng Tiểu Nhượng giao tác nghiệp, căn bản không quen. Ai, ta vốn đang trông cậy vào muội muội cùng Tiểu Nhượng đương bằng hữu, chúng ta liền một người đặc đạo, gà chó lên trời, nhìn tới là không diễn.

Đại nhân nhóm đều bị đập cười, Sở Tuệ lại tưởng khởi một sự kiện, "Không đối a, ta trước hai ngày cùng kiều lão sư thông điện thoại, nàng như thế nào nói với ta, người hiện tại cùng Tiểu Nhượng là ngồi cùng bàn?"

Cái gì? ? ?

Biểu tỷ nhóm nhất thời kinh!

Tình huống nào, kịch tình có thật lớn như thế tiến triển, các nàng như thế nào cũng không biết

Thẩm Ý cả người căng chặt. Mới vừa nói khởi mùa đông doanh thất bại nàng đều có thể坦然 đối mặt, giờ phút này lại cảm thấy chính khóa tâm đều níu đi lên, thậm chí không dám nhìn tới biểu tỷ nhóm.

Miễn cưỡng lộ ra cái tươi cười, nàng nói: "A, đối, ta cùng hân bây giờ là ngồi cùng bàn. Bất quá, hân vẫn là rất ít trở về

"Ta quản hân nhiều ít trở về! Các người là ngồi cùng bàn, ngồi cùng bàn nha!"Đại biểu tỷ khoa trương mà lặp lại

Thiên nha, nàng cảm thấy chính mình khoái không thể hô hấp. Thẩm Ý cư nhiên cùng Tiểu Nhượng ngồi ngồi cùng bàn! Bất kể nàng là ngồi Nhất Chu một ngày còn là một giờ a, quang là theo Tiểu Nhượng ngồi cùng bàn cái này sự liền đủ để chấn nhiếp trụ toàn Trung Quốc một hơn phân nửa thiếu nữ

"Thiên nột, chúng ta gia đây là phần mộ tổ tiên phun phát hỏa sao!"Nàng giữ chặt Thẩm Ý tay, "Chi tiết! Ta muốn các người ở chung chi tiết! Người nhất thiết phải tỉ mỉ, không hề bảo lưu mà nói cho ta Thẩm Ý nhìn biểu tỷ kích động ánh mắt, trong đầu lại hiện lên đêm hôm đó, Tiểu Nhượng tại yên tĩnh không người bên đường một phen ôm lấy nàng

Nàng bỗng nhiên rút ra tay, cơ hồ là hoảng loạn mà nói: "Ta. . . Bỗng nhiên có chút không thoải mái, dư lại các người lỏng đi, ta đi ra ngoài một chút.

Sau đó, không quản đại gia kinh ngạc, cũng như chạy trốn mà ly khai phòng bếp

Thằng đến đứng ở sân trong, nhìn đối diện sum sê Thanh Sơn, lượn lờ khói bếp, một trái tim còn tại trong lồng ngực kinh hoàng không ngừng.

Có một số việc thường thường muốn đến sau đó tài năng kịp phản ứng, Tiểu Nhượng tìm đến nàng kia thiên, nàng chỉ lo thương tâm khổ sở, thẳng đến ngày hôm sau buổi tối, Tiểu Nhượng đều ly khai, nàng tái tưởng khởi trước một đêm sự, mới bỗng nhiên phát hiện có không đúng chỗ nào.

Đã không là lần đầu tiên.

Mỗi một lần, đều là tại nàng khó nhất quá thời điểm, hẳn tổng sẽ xuất hiện tại bên người nàng. Thẩm Ý trước đây không có tưởng rất nhiều, nhưng có lẽ là lúc này đây thụ đến kích thích rất đại, mấy ngày nay nàng tổng là lại một lần tưởng khởi hẳn trong bóng đêm tháo xuống khẩu trang, lộ ra kia trường quen thuộc khuôn mặt

Nguyên bản rối loạn thế giới đều tại kia một cái chớp mắt tìm được quy túc, nàng không lại mờ mịt không chỗ nương tựa

Cảm giác như thế nhượng Thẩm Ý có chút sợ hãi, đáy lòng ở chỗ sâu trong cũng có một cái suy đoán toát ra đến, càng ngày càng rõ ràng, nhượng nàng vô pháp xem nhẹ.

Nàng không phải là, thích thượng Tiểu Nhượng đi

Thẩm Ý từ tiểu tính cách nội hướng, trừ bỏ học tập không sẽ tưởng cái khác, thậm chí tại cao trung gặp gỡ Dương Việt Âm cùng Quan Việt Việt trước, đều không có quan hệ đặc biệt hảo bằng hữu. Cho nên, rất nhiều đối với thanh xuân kỳ nữ hài lơ lửng bình thường sự, đối với nàng mà nói lại không khác thiên phương dạ đàm nàng thậm chí chưa từng nghĩ quá sẽ phát sinh tại trên người nàng

Tỷ như, yêu sớm.

Hai chữ này mới vừa mạo xuất đến, nàng đã cảm thấy hai má phảng phất hỏa thiêu giống nhau, nóng được kinh người. Nhưng trong khoảng thời gian này, cái này suy nghĩ liền giống ma đường như, vẫn luôn dây dưa

nàng, thậm chí mà ngay cả sớm hơn một chút tại Bắc Kinh khi cái kia hoang đường mộng cũng bị lặp đi lặp lại tưởng khởi.

Nếu không là thích thượng Tiểu Nhượng, nàng như thế nào sẽ làm như vậy mộng ni? Như thế nào sẽ mơ thấy, hắc thân chính mình ni

Nhưng, nàng lại không thích hơn người, vạn nhất không là ni? Vạn nhất nàng chính là đơn thuần sùng bái Tiểu Nhượng, cảm kích Tiểu Nhượng ni? Liền giống những cái đó thích Tiểu Nhượng nữ hài tử nhất dạng, nàng có thể hay không cũng cùng các nàng nhất dạng, chính là yêu cầu truy tình?

Thẩm Ý hai tay ấn mặt; lại là hoang mang lại là không xác định mà suy nghĩ kỹ nửa ngày, vẫn là không cho ra đáp án, cuối cùng ảo não mà vỗ vỗ chính mình mặt

Thanh tỉnh một chút, người mùa đông doanh vừa mới khảo tạt, bây giờ là tưởng cái này thời điểm sao? !

Buổi chiều Thẩm Ý cùng gia nhân cùng đi thanh toán tổ, trở về trên đường lại xuyên hạ thân thích. Nông thôn hiện giờ dư lại người cũng không nhiều lắm, cho dù là quá niên, trở về cũng không mấy hộ, đại gia hồ đạo quá niên hảo, lại quan tâm một chút đối phương hài tử học lên vào nghề kết hôn sinh tử chờ một chút vấn đề, thời gian liền như vậy đi qua.

Rất khoái lại đến buổi tối. Trừ tịch trọng đầu hí đương nhiên là cơm tất niên, cữu cữu nhóm từ buổi chiều mà bắt đầu chuẩn bị, hảo không dễ dàng đến ăn cơm thời gian, chỉ thấy trên cái bàn tròn có gà có cá, có tôm có cua, phong phú mà bãi một bàn lớn.

Đại cữu ra vẻ khiêm tốn: "Tay nghề giống nhau, đại gia thấu hợp ăn đi.

Quần chúng đối hăn đối trá báo lấy hư thanh, hoan hô một tiếng bắt đầu đại khoái cắn ăn. Phòng khách trong TV cũng mở ra, tám giờ chính, tại quen thuộc âm nhạc thanh trong, xuân văn bắt đầu

Náo nhiệt mở màn vũ sau, cùng với người chủ trì nhóm chúc tết thanh âm, đại biểu tỷ thỏa mãn đạo: "Nói thật, thẳng đến giờ phút này, ta mới rất cực cảm giác quá niên.

Như thế thật sự, hiện giờ năm vị càng lúc càng mờ nhạt, xuân văn cơ hồ thành quá niên tối dấu hiệu tính hoạt động. Thẩm Ý đi lên Weibo một xoát tân, quả nhiên Dương Việt Âm cùng Quan Việt Việt cũng đều vỗ cơm tất niên cùng xuân văn mở màn ảnh chụp phát đi lên, vui sướng mà nói: "Quá niên nha

Dương Việt Âm trừ cái này ra còn nhiều phát rồi một điều, một cái ngoan ngoãn quỳ ngồi tiểu nữ hài biểu tình bao, xứng từ: "Còn có hai giờ, ngồi chờ ta cp phát đường!

Nàng nói đương nhiên là Tiểu Nhượng cùng Kha Tinh Phàm. Mấy ngày nay trên mạng hấp dẫn đề tài chi chính là đương hồng tiểu thịt tươi Tiểu Nhượng, Kha Tinh Phàm đem hợp tác Đài Loan âm nhạc thần đồng tử tử kiệt cùng với tân duệ hoa hoạt tiểu tướng Mạnh khiên tại già văn biểu diễn ca khúc 《 phong nhã hào hoa 》 . Sau hai người tuy rằng cũng có nhất định nhân khí, nhưng cùng trước hai cái người so với đến liền thật sự kém xa, cho nên đại gia càng nhiều đều đưa ánh mắt đặt ở Tiểu Nhượng cùng Kha Tinh Phàm lần đầu đồng đài thượng.

Nhân dân quần chúng khổ phán này đối 00 sau song tinh, đế quốc song bích hợp tác lâu như vậy, không nghĩ tới bọn họ không hợp tác thì đã, vừa hợp tác kinh người, cư nhiên trực tiếp thượng xuân văn!

Kế cùng nhau chơi game đại đưa tuôn ra sau,CP phấn lại một lần nữa sôi trào, đại gia sôi nổi đập đầu tỏ vẻ: "Cảm tạ CCTV, cảm tạ MTV, cảm tạ

tổ quốc mẫu thân, ta Trung Quốc mộng rốt cục thực hiện!

Thẩm Ý không quan tâm cp phần nhóm Trung Quốc mộng, nàng chính là nghĩ, lại có hai giờ, nàng liền có thể ở TV thượng nhìn đến Tiểu Nhượng. Hắn hiện tại đang làm cái gì ni? Lần đầu tiên thượng xuân văn, hắn sẽ khẩn trương sao?

Liên nàng đều có chút khẩn trương

Nàng cứ như vậy miên man suy nghĩ, trong TV tiết mục một cái tiếp một cái mà đi qua, tiếng cười, tiểu phẩm, ca múa, tạp kỹ, mắt thấy thời gian đến chín giờ bốn mươi mấy phân, cái này tiểu phẩm đi qua, chính là Tiểu Nhượng bọn họ

Các trường bối đều bị biểu diễn đậm được cười ha ha, Thẩm Ý lại căn bản nhìn không đi vào, chính không yên lòng, điện thoại di động lại bỗng nhiên tại túi trong chấn động. Nàng cho rằng là dương việt âm tìm nàng, lấy ra lại nhìn đến trên màn ảnh nhảy lên một cái nàng như thế nào cũng không nghĩ tới đều không tên.

Tiểu Nhượng.

Thẩm Ý mở to hai mắt nhìn, cho là mình hoa mắt, nhưng nhìn chăm chú lại nhìn, thật sự Tiểu Nhượng!

Hắn lập tức liền muốn lên sân khấu, hiện tại tìm nàng làm chi? !

Thẩm Ý tâm bang bang kinh hoàng, đối diện biểu tỷ vừa mới nhìn qua, nàng sợ nàng phát hiện cái gì, đành mà đứng lên đạo: "Ta... Đi cái nhà cầu.

Nàng trốn được ngoài phòng trên hành lang, thở sâu, tiểu tâm mà đi xuống tiếp nghe. Hắn đánh còn không phải điện thoại, mà là FaceTime, cho

nên một đề xuống lục kiện, nàng liền thấy được Tiểu Nhượng quen thuộc khuôn mặt.

Nam sinh xuyên màu đỏ tây trang, nội trả lời sơ-mi, là phi thường phù hợp tân niên không khí ăn diện. Tai nghe biệt tại sau tai, mặt mày so bình thường nhìn đến muốn càng thêm tinh xảo, nhìn ra được hóa trang, cũng nghiêm túc làm tạo hình.

Không đợi Thẩm Ý chất vấn hẳn nổi điên làm gì, nam sinh đã giành nói: "Ta chỉ có ba phút đồng hồ. Ta rất khẩn trương, nhất thiết phải với người nói nói mấy câu!

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 56 : 56

Thẩm Ý sừng sốt

Trên màn ảnh, nam sinh biểu tình nhìn như bình thường, nhưng khe khẽ khước miệng, nhả lại mảy vẫn là tiết lộ một tia cảm xúc. Hả quả thật có chút khẩn trương.

Hả lập tức liền muốn tham gia toàn Trung Quốc thu thị suất cao nhất tiết mục, đến lúc đó, thật sự sẽ có mấy trăm triệu người xem đồng thời nhìn đến hả, vậy trong đó cũng bao quát phụ mẫu nàng, trưởng bối, có thể hả lại tại thời gian này gọi điện thoại cho nàng.

Thẩm Ý bỗng nhiên biệt khai tầm mắt, nhỏ giọng nói: "Người khẩn trương, vì cái gì muốn nói với ta nói

Nàng ngữ khí có chút cổ quái, như là oán giận, lại như là cao hứng.

Tiểu Nhượng lại không nghe ra đến, chính là nghĩ nàng vấn đề. Vì cái gì muốn cùng nàng nói chuyện, trong lòng hả đương nhiên là có một đáp án, lại không thể nói cho nàng, vì thế hỏi ngược lại: "Như thế nào ta mới giúp người như vậy đại ân, người bồi ta trò chuyện đều không được a?"

Hả chỉ chính là mấy ngày hôm trước hả khuyên nàng sự kiện kia, nói đến kia thiên còn có điểm buồn cười, Thẩm Ý cùng phụ thân tại cửa hoà giải sau, mới nhớ tới Tiểu Nhượng còn bị nhốt tại trong tủ treo quần áo. Nàng đương nhiên cũng không dám nhượng ba ba nhìn đến Tiểu Nhượng tại nhà nàng (đặc biệt là hả còn giấu ở nàng phòng ngủ tủ quần áo trong, nàng không dám tưởng tượng ba ba sẽ quay chung quanh chính mình nhiều

năm không cùng nhau sinh hoạt nữ nhi nào bổ xuất như thế nào đáng sợ kịch tình). Vì nhượng hân không đến mức lâm phi cơ, Thẩm Ý mạnh mẽ yêu cầu ba ba bồi chính mình đi xuống lầu ăn bữa sáng, hảo tại Tiểu Nhượng đầy đủ cơ linh, chờ nàng lại trở lại gia, liền chỉ nhìn đến trống rỗng tủ quần áo.

Thẩm Ý vừa nghe đến cái này, biểu tình nhất thời thay đổi. Nàng nhìn chăm chú Tiểu Nhượng trong chốc lát, phảng phất thỏa hiệp bàn đạo: "Hảo a, ta cùng người. Kia người muốn nói gì a?"

Nàng như vậy chính thức mà vừa hỏi, Tiểu Nhượng phản ngược lại không biết nói cái gì, nghĩ nghĩ hỏi: "Người có tại chờ ta tiết mục sao?"

Thẩm Ý nháy mắt mấy cái, nàng đâu chỉ tại chờ hân tiết mục, nàng quả thực khoái mỗi mắt chờ mong nhưng nàng bản năng không tưởng cho hân biết, mạnh miệng đạo: "Ta... Không có chờ người tiết mục a nhưng chúng ta tại nhìn xuân vân. Ta biết lập tức chính là người tiết mục."

Cái này đáp án rõ ràng không thể để cho Tiểu Nhượng vừa lòng, "Thật sự? Một chút cố ý chờ ta ý tứ đều không có?"

Có... Điềm đi. Người trong nhà ta cũng biết ta đồng học năm nay muốn thưởng xuân vân, đều rất chờ mong

Thẩm Ý nói xong, cảm thấy chính mình cái này lời nói dối thật sự là phi thường cao minh, chín phần thật trộn lẫn nhất phân giả, giả kia nhất phân chính là mấu chốt nhất, Tiểu Nhượng khẳng định nhìn không ra vấn đề.

Ân, trong nhà nàng người tại chờ, nàng mới không có chờ

Tiểu Nhượng quả nhiên trầm mặc vài giây, như là lâm vào trầm tư; ngay tại Thẩm Ý lấy vì cái này đề tài có thể bóc qua khi, bỗng nhiên lộ ra

cái sáng lạn tươi cười: "Kia cũng được, đem điện thoại đưa cho thúc thúc a di, ta cho bọn hăn bái cái năm đi!"

Thẩm Ý: "... ???

Nàng hoảng sợ, hạ giọng nói: "Người điên rồi? Người cùng bọn họ bái cái gì năm! Nhượng biểu tở nhìn đến còn phải!

"Người không phải nói mà, nhà người trong người đều rất chờ mong ta, nếu bọn họ chờ mong ta người không chờ mong ta, kia ta cùng bọn họ nói đi. Ta chỉ cùng chờ mong ta người nói chuyện.

"Nhanh chóng, ta thời gian hữu hạn, đem điện thoại đưa cho a di. Không phải ta lớn tiếng hô nha." "Tiểu Nhượng!

Tiểu Nhượng lúc này mới dù bận vẫn ung dung, mỉm cười nói: "Đến, cho người một cơ hội, lần nữa trả lời một lần.

Thẩm Ý oán hận mà trừng hăn, rất tưởng tàn nhẫn hạ tâm cúp điện thoại tính, lại thật sự không hạ thủ, cuối cùng rốt cục cắn cắn môi, nhẹ giọng nói: "Ân. Ta có tại chờ người tiết mục

Nữ hài thanh âm thật thấp, bởi vì không cam không muốn, giống cái kình tiểu miêu, không nhẹ không nặng mà tại hăn ngực cào một chút.

Tiểu Nhượng cảm thấy tâm khẩu ngứa, nhất thời thất thần, kịp phản ứng sau ho nhẹ một tiếng, che dấu kia một giây mất tự nhiên.

Những lời này giống một cái ma chú, hai người gian không khí biến đổi, lộ ra cổ ái muội khẩn trương Thẩm Ý cảm thấy đầu ngón tay ma ma, không rõ như thế nào cứ như vậy, lại sợ không khí này

Tiếp tục lan tràn đi xuống, giây dựa vài giây đông cứng đạo: "Người, người còn khẩn trương sao?"

Tiểu Nhượng: "Nga? Hào điem."

"Bất quá, người khẩn trương cái gì a? Lo lắng quên từ?"

"Ta. . . Cũng không phải rất lo lắng cái này. Không là ta đối chính mình trí nhớ nhiều có tự tin, mà là... Xuân vẫn là giả xướng người quên sao tiểu thư?"

Thẩm Ý: " "Xin lỗi nàng thật sự quên

Hắn khoe môi cong lên, tựa hồ muốn cười nàng, bên cạnh lại bỗng nhiên một bàn tay đưa qua đến, đặt tại trên bả vai hắn, "Người có thể a, loại này kinh thiên cơ mật cũng hướng ngoại nói?"

Tiểu Nhượng quay đầu lại, đối Kha Tinh Phàm nhướn mày, "Này còn tính cơ mật? Toàn quốc nhân dân cũng biết đi

Kha Tinh Phàm từ chối cho ý kiến, chính là nhìn hướng trên màn ảnh Thẩm Ý, tùy ý giờ giờ lên tay liền đương chào hỏi, sau đó đạo: "Không sai biệt lắm đi? Muốn lên đài.

Tiểu Nhượng cho chính mình phỏng chừng thời gian vốn là cũng là lúc này, "Ân, kia ta đi đợi lên sân khấu

Hắn là đối với Thẩm Ý nói. Thẩm Ý nhìn trên màn ảnh hai cái nam sinh, bọn họ xuyên nhất dạng màu đỏ tây trang, lại hiện ra hoàn toàn bất đồng khí chất, một cái dương quang tuấn lãng, cái thanh duệ lãnh liệt, nghĩ lập tức bọn họ liền muốn cùng nhau lên đài biểu diễn, trong lòng chờ mong chi tình bỗng nhiên trước nay chưa có nhiệt liệt, "Hào. Hai người các người, đều muốn thêm du (cố gắng) a

"Hào, ta sẽ thêm du (cố gắng)." Tiểu Nhượng cười đáp hoàn, nhưng không có cắt đứt video.

Kha Tinh Phàm đợi vài giây, nghi hoặc mà xem qua đi, đã thấy nam sinh vẻ mặt lý lẽ đương nhiên đạo: "Nàng nhượng người thêm du (cố gắng).

Kha Tinh Phàm: ". . . Cho nên ni?"

Tiểu Nhượng: "Cho nên, người không nên nói điểm cái gì sao?"

Kha Tinh Phàm:. . . Dựa vào

Hắn xem như phục này đó rớt xuống vòng tình nam, như thế nào chính mình hống bạn gái không đủ, còn muốn hắn đi theo cùng nhau hống? Quán người!

Trong lòng như vậy thổ tào, nề hà Tiểu Nhượng một bộ "Người không nói này tra không hoàn" tư thế, video thượng nữ sinh lại mặt lộ vẻ bất an, hắn rốt cục thở sâu, lộ ra cái giả cười, "Đi ta cũng sẽ thêm du (cố gắng)."

Bọn họ hứa hẹn sẽ thêm du (cố gắng), vì thế năm phút đồng hồ sau, đương Thẩm Ý trở lại phòng khách, chỉ thấy TV thượng, Tiểu Nhượng, Kha Tinh Phàm, từ từ kiệt còn có Mạnh khiên bốn người tại phi dương âm nhạc thanh trung, thông qua giàn giáo xuất hiện tại sân khấu trung ương.

Bọn họ cái này tiết mục vốn là là internet nhân khí cao nhất tiết mục, mà ở diễn bá thính hiện trường, tứ cái tuổi trẻ tinh thần phấn chấn nam hài cũng như một đạo tối huyền mắt quang, nháy mắt chằm toàn trường không khí.

"Chúng ta chính tuổi trẻ, có tối cực nóng tâm. Di đồng học thiếu niên, phong nhã hào hoa, cùng người dắt tay đồng hành

Thẩm Ý nhìn Tiểu Nhượng mặt, liền giống ca từ trong viết như vậy, phong nhã hào hoa, khí phách phi dương, cảm thấy chính mình tâm cũng tại hắn tiếng ca trong, nhẹ nhàng bay lên bầu trời đêm.

"Rất soái! Tiểu Ý người ngồi cùng bàn thật sự rất soái! Ô ô ô người cũng thật tốt số quá ta thật ghen tỵ người nga!"Đại biểu tở ôm lấy Thẩm Ý, đã lâm vào điên cuồng.

Nhị biểu tở cũng anh anh đạo: "Hơn nữa hần xướng khắp đồng học thiếu niên nha, bốn bỏ năm lên đây là xướng cho người nghe!

Thẩm Ý bị các nàng nhắc nhở, lúc này mới chú ý tới phía trước còn có một câu. Màn ảnh di hảo cho Tiểu Nhượng một cái đặc tả, nam sinh nhướng mày một cười, lặp lại xướng đạo: "Kháp đồng học thiếu niên, phong nhã hào hoa, cùng người dắt tay đồng hành

Thẩm Ý niết di động ngón tay đều khẩu khấn

Hần biết nàng tại nhìn, hần biết nàng khẳng định tại nhìn. Cho nên, có hay không khả năng, hần xướng câu này ca từ khi, thật sự suy nghĩ nàng?

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 57 : 57

Trên mạng bởi vì này một hồi biểu diễn nhắc lên thảo luận sóng lớn, như nhau Tường Văn Xương trước lời tiên đoán, Tiểu Nhượng Kha Tinh Phàm song song đi lên hot search, từ từ kiệt cùng Mạnh khiên cũng đi theo xoát một vòng mặt, người người đều tại thảo luận bọn đệ đệ thế kỷ đồng đài. Vậy trong đó tối kích động đương nhiên là tinh nguyệt cp phần, dùng bọn họ nguyên nói chính là: "Tại vòng cực Bắc khổ lâu như vậy, rốt cực tại quá niên này một ngày, chân chính quá thượng đại niên

Vẫn là xã hội chủ nghĩa hảo a

Cùng vĩnh hữu kích động bất đồng, mặt sau thời gian Thẩm Ý một tắc vương đại loạn, rốt cuộc không tâm tư nhìn tiết mục. Không ngừng nằng, liên hai cái biểu tỷ đều như là bị Tiểu Nhượng trừu rút linh hồn nhỏ bé dường như, vô luận ai đi ra đều đánh không khởi tinh thần.

Các trưởng bối thấy thế trêu chọc đạo: "Cho các người mới vừa quý rống quý gọi, không khí lực đi? Trước nói hảo, vậy cũng không cho trước tiên đi ngủ, muốn thủ đến 12 điểm.

Bọn họ thật sự là quá lo lắng, đương đại nữ thanh niên nào có 12 điểm trước đi ngủ, hơn nữa Tiểu Nhượng tuy rằng biểu diễn xong rồi tiết mục, nhưng không có lập tức rời đi, mà là ngồi xuống dưới đài thính phòng. Rất khoái, nhị biểu tỷ ngay tại một cái tướng thanh biểu diễn trên đường thấy được bàn tròn bên cạnh cười vỗ tay Tiểu Nhượng.

"Tiểu Ý Tiểu Ý! Mau nhìn người ngồi cùng bàn!

Không cần nàng nhắc nhở, Thẩm Ý đã thấy được. Minh tinh nghệ nhân nhóm chỗ ngồi đều tại tối hàng trước bàn tròn, Tiểu Nhượng bên cạnh chính là vừa rồi cùng hắn cùng nhau biểu diễn Kha Tinh Phàm, dư lại cũng đều là đêm nay có tiết mục nghệ nhân.

Đại biểu tỷ nhỏ giọng nói: "Ta cảm thấy, vẫn là người ngồi cùng bàn tối soái.

Đại biểu tỷ trước rõ ràng cũng là thích Kha Tinh Phàm, hôm nay phỏng chừng là biết Thẩm Ý cùng Tiểu Nhượng là ngồi cùng bàn, nhất thời cảm giác khoảng cách kéo gần, phảng phất nhìn người trong nhà bàn càng xem càng thuận mắt, hoàn toàn đem Kha Tinh Phàm vứt ra sau đầu.

Nàng cân nhắc, tuy rằng Tiểu Ý nói Tiểu Nhượng rất ít trở về, nhưng ngồi cùng bàn chính là ngồi cùng bàn, này quan hệ cũng không phải là giống nhau đồng học có thể so sánh. Hơn nữa Tiểu Nhượng chính là hiện tại không thời gian về trường học, chờ đến cao khảo tiền kia hai tháng khẳng định sẽ trở về tập trung ôn tập, đến lúc đó chính mình nếu như có thể cận thủy lâu thai thấy phiêu lượng đệ đệ một mặt, kia như vậy sinh không uổng

Thẩm Ý cũng không biết biểu tỷ tính toán, Tiểu Nhượng tại cái kia hai giây màn ảnh sau lại không thấy, nàng nhìn TV màn hình buồn bã thất vọng. Chưa từng có nghĩ đến có một ngày xuân xuân thính phòng màn ảnh cũng sẽ biến đến như vậy quý giá, nàng hiện tại đối trên đài diễn cái gì điểm hứng thú đều không có, chỉ hy vọng đạo bá lòng từ bi, nhiều thiết mấy lần thính phòng, nhượng nàng nhiều nhìn Tiểu Nhượng hai mắt.

Nhưng mà không như mong muốn, kế tiếp liên tục hai cái tiết mục, nàng đều không có nhìn đến Tiểu Nhượng

Chính ủ rũ, điện thoại di động rồi lại vào trong ngực chắn. Nàng lặng lẽ vừa thấy, lần này không là FaceTime, hắn cho nàng phát đến WeChat.

"Ta biểu hiện được hảo sao?"

Bọn họ WeChat là mấy ngày hôm trước mới thêm, cùng QQ so với đến, WeChat có vẻ càng tư mật. Thấm Ý chỉ có cùng gia nhân còn có quan hệ rất hảo vài cái bằng hữu mới có thể tán gẫu WeChat, tỷ như Dương Việt Âm, Quan Việt Việt, hiện tại, nhiều hơn một cái hân.

Nàng vừa nhìn thấy kia đi tự, khước môi liền dương đứng lên. Tiểu tâm quan sát một chút biểu tỷ nhóm, phát hiện các nàng chính nhìn TV, lúc này mới hồi phục: "Người hiện tại có thể chơi điện thoại di động sao? Không sợ bị phát hiện?"

"Không thể. Cho nên ta đem di động đặt ở cái bàn phía dưới, lén lút chơi.

Thấm Ý tưởng tượng một chút hân ngồi ở xuân văn thánh phòng, chung quanh đều là các lộ đại gia, tùy thời khả năng có phát sóng trực tiếp màn ảnh đảo qua đến, hân lại ở trong bóng tối cùng chính mình phát WeChat, nhất thời cảm thấy có chút kích thích.

Bất quá hân cái này trạng thái, như thế nào cùng lớp học những cái đó lên lớp trộm chơi điện thoại di động nam sinh như vậy giống

"Người vẫn chưa trả lời ta, ta biểu hiện được thế nào?" Hân truy vấn.

Thấm Ý dừng một chút, hồi đạo: "Đĩnh hảo a. Ta tuyên bố, người là nay vẫn giả xướng xướng được người tốt nhất!"

Tiểu Nhượng: "

Thấm Ý hỏi lại: "Làm sao vậy? Người chính mình đều nói các người là giả xướng, ta giảng không đúng sao?"

Này một điều tin tức phát đi qua một hồi lâu, Tiểu Nhượng đều không có hồi phục.

Thẩm Ý bỗng nhiên có chút bất an.

Nàng kỳ thật biết Tiểu Nhượng tưởng muốn như thế nào trả lời, nhưng nàng cảm thấy chính mình biến đến có chút kỳ quái, rõ ràng đi qua nàng là có thể thân nhiên khích lệ hắn, có thể hiện tại liền giống tại không được tự nhiên cái gì dường như, nghĩ đến những lời kia muốn đối hắn nói ra khỏi miệng đã cảm thấy ngượng ngùng, cho dù nhất định muốn nói, cũng muốn thêm thượng một ít biệt đồ vật che lấp.

Thật giống như vừa rồi, nàng cũng không chịu để cho Tiểu Nhượng biết nàng tại chờ hắn tiết mục.

Hắn không cao hứng sao?

Nàng trong lòng thấp thỏm, lại đợi một hồi lâu, lâu đến nàng thiếu chút nữa kiềm chế không ngừng lại phát tin tức truy vấn khi, mới rốt cục thu được hắn hồi phục.

"Kia tiếp theo, ta giáp mặt thật sướng cho người nghe. Đến lúc đó, còn thỉnh Thẩm Ý tiểu thư cẩn thận lời bình

"A a a a a

Thẩm Ý đang bị Tiểu Nhượng nói lộng được tim đập lộn một phách, đột nhiên lại nghe được biểu tỷ thét chói tai, cả kinh ngẩng đầu, đã thấy biểu tỷ một tay che miệng, một tay khác chỉ vào TV nói: "Mau nhìn mau nhìn, lại chụp Tiểu Nhượng!

Là lại chụp Tiểu Nhượng.

Hơn nữa lần này không giống vừa rồi như vậy đem chính trường bàn tròn người đều chụp đi vào, trên màn ảnh có hẳn một cái. Nam sinh biểu tình có một chút kinh ngạc, nhượng người sinh ra một loại ảo giác, phảng phất vừa mới hẳn kỳ thật tại làm chuyện khác, thiếu chút nữa liền bị đả vừa vắn.

Nhưng mà hạ một giây, hẳn nhìn hướng màn ảnh, như là tại thông qua màn ảnh nhìn hướng người kia lại như là không có, hoãn hoãn lộ ra tươi cười.

Khách quý chật nhà, người thanh ồn ào, nam sinh một thân hồng y ngồi ở chỗ kia, cùng với kia một cười, hẳn anh tuần mặt mày cơ hồ là hùng hổ dọa người mà dụng tiến đại gia tầm mắt.

Thẩm Ý nghe được đại biểu tỷ đảo trườ lãnh khí thanh âm, nhị biểu tỷ càng là dùng sức kháp nàng mu bàn tay, nhưng nàng không có động. Nàng tưởng khởi chính mình giữa trưa khi hoang mang. Kỳ thật nàng vẫn luôn đều không xác định, nhưng giờ khắc này, nam hài tươi cười liền giống thấp sáng bầu trời đêm hoa hỏa, cũng chiếu sáng nàng trước đây chưa bao giờ dòm ngó phá mê hoặc.

Những cái đó tâm động. Những cái đó mê mang.

Nàng tưởng, nàng rốt cục tìm được đáp án.

Thẩm Ý đưa tay, che nóng bỏng hai má.

Làm như thế nào? Nàng giống như... Thật sự thích thượng Tiểu Nhượng

Tiểu Nhượng cái này xuân vẫn có thể nói là kiếm túc đề tài, không chỉ biểu diễn tiết mục, thỉnh phòng thượng "Kinh hồng một cười "Cư nhiên cũng dẫn phát oanh động, kia ba giây g kiết bị doanh tiêu hào phát ra đến

sau ngành sinh sinh tại Weibo chuyển xuất hảo mấy vạn thứ, trở thành đêm đó nhiệt điểm màn ảnh chi

Có lẽ là này một đêm nhiệt độ rất cao, tết âm lịch sau vài ngày, tuy rằng Tiểu Nhượng lập tức chạy về giếng sơn chụp diễn, ngoại giới đối với hần chú ý nhưng không có đoạn quá. Hần đang tại chụp tân diễn, hần hạ nhất bộ diễn, hần cùng hợp tác nữ chính Lan Ương scandal đều bị thảo luận một cái, nhưng nói nhiều nhất vẫn là hần cùng Kha Tinh Phàm quan hệ.

Giới giải trí hướng tới thích buộc chặt, hơn nữa cùng miễn mâu thuẫn thái độ bất đồng, kỳ thật có đôi khi buộc chặt ngược lại là một chuyện tốt, nó có lợi với nghệ nhân tại các loại truyền thông kiếm kê khi bị nhớ tới, không đến mức tra vô người này, đó cũng là vì cái gì mỗi cái tuổi đoạn tứ đại hoa đán, tứ tiểu hoa đán, tứ đại tiểu sinh, tứ đại lưu lượng chờ một chút tổ hợp ùn ùn nguyên

Đại

Trước Tiểu Nhượng cùng Kha Tinh Phàm bất đồng khung, truyền thông đều buộc chặt được hăng say, hiện giờ hai nhà rốt cục phá băng hợp tác, đương nhiên càng là tình cảm quần chúng sôi trào. Còn có Nhân Đại đảm suy đoán, có một liên có nhị, nếu xuân văn đã mở cái đầu, chưa chừng hai bên đoàn đội sẽ rèn sắt khi còn nóng, lại hợp tác lần thứ hai

Bọn họ lời tiên đoán tại vài ngày sau được đến chứng thực.

Tháng giêng sơ lục, Tiểu Nhượng, Kha Tinh Phàm, Lý Đặc, Phó Tây Thừa cùng nhau xuất hiện tại Gia Châu đầu đường, tham gia tổng nghệ tiết mục 《 đại mạo hiểm gia 》 thu.

《 đại mạo hiểm gia 》 là quốc nội trước mắt thu thị suất cao nhất tổng nghệ chi nhất, có năm tên thường trú MC, mỗi một kỳ đều sẽ mời tân khách quý, tại bất đồng thành thị hoàn thành tiết mục tổ thiết trí trò chơi nhiệm vụ, trước mắt đã làm đến thứ sáu quý, xem như trường thọ tiết mục.

Chính là đại khái cũng là bởi vì đến nhất định giai đoạn, tiết mục tiến vào mùa nhũn kỳ, 《 đại mạo hiểm gia 》 mới nhất một quý vô luận là thu thị vẫn là internet hưởng ứng đều rất giống nhau, đại gia đều hy vọng tiết mục tổ có thể làm xuất một ít điều chỉnh, tỷ như thỉnh đến càng có ý tứ khách quý, hoặc là điều chỉnh trò chơi thiết trí. Cũng không biết tiết mục tổ có phải hay không nghe được vông hữu tiếng hô, này kỳ cư nhiên mời tới bốn người này!

Có Tiểu Nhượng cùng Kha Tinh Phàm đã rất lợi hại, dù sao đây là hai người xuân văn sau lần đầu đồng đài, bốn bỏ năm lên chính là cùng già vẫn một cái cấp bậc. Hơn nữa, nó còn tăng thêm Lý Đặc cùng Phó Tây Thừa

Lúc trước cái kia ăn gà video sự còn rõ ràng ở trước mắt, Tiểu Nhượng bị hắc đến đáy cốc lại tuyệt địa phản kích, toàn dựa vào một cái trò chơi lục bình. Bởi vì quá mức hí kịch tính, tại ta quốc vông hữu ăn dưa sử thượng lưu lại quang huy nhất bút. Lần đó sau đó, video trong ba vị xuất kính nhân viên Tiểu Nhượng, Kha Tinh Phàm cùng Phó Tây Thừa vẫn luôn bị trên mạng gọi làm "Ăn gà tổ", lại bởi vì bọn họ ở bên trong lặp đi lặp lại cue Lý Đặc, Lý Đặc cũng mặc danh kỳ diệu bị về đến cái này tổ hợp, đại gia đều rất hy vọng bọn họ có thể khai một cái phát sóng trực tiếp, tứ sắp xếp một phen thỏa mãn một chút quần chúng tò mò

Hiện giờ, tứ sắp xếp tuy rằng không có chờ đến, lại chờ đến bọn họ cùng nhau lục tổng nghệ, vẫn là loại này cạnh kỹ trận đấu loại tổng nghệ.

Vông hữu sôi trào, đây là muốn chân nhân tuyến hạ PK a

Dương Việt Âm quan sát một chút ngoài cửa sổ xe, quay đầu lại nghiêm túc nói: "Hôm nay tới người không thiếu, ta xem chúng ta có một hồi trận đánh ác liệt muốn đánh

Quan Việt Việt phụ họa, "Ta nghiên cứu qua, Tiểu Nhượng bọn họ hẳn là chủ yếu là tại này hai cái phiên khu hoạt động, Weibo thượng cũng sẽ

thỉnh thoảng có miễn lộ thẩu, chúng ta thời khắc theo sát, nhất định sẽ không sai quá."

"Hảo, kia xác định mục tiêu vị trí nhiệm vụ liên giao cho người, ta phụ trách quan sát thực địa tình hình chiến đấu, chế định lộ tuyến, bảo đảm chúng ta thiếu đi, tốt nhất không đi đường vòng, cuối cùng thắng lợi tiếp cận mục tiêu!

Hai người nắm chặt đối phương tay, kiên định đối diện, "Thành bại, tại đây nhất cử!

Này phảng phất bán hàng đa cấp hiện trường tác chiến hội nghị khai hoàn, hai người lại đồng thời nhìn hướng bên cạnh, "Tiểu Ý, người liên không muốn vì chúng ta cái này đoàn đội làm điểm cái gì sao?"

Thẩm Ý từ vừa rồi liên vẫn luôn trầm mặc, giờ phút này rốt cục nhược nhược nhắc tay, hỏi: "Cái kia các người là nghiêm túc sao? Chúng ta rõ ràng có thể ở trường học nhìn thấy Tiểu Nhượng, vì cái gì. . . Vì cái gì muốn tới truy tổng nghệ thu hiện trường a. . .

Không sai, hôm nay chính là Tiểu Nhượng bọn họ kia kỳ 《 đại mạo hiểm gia 》 thu ngày. Bởi vì là thất ngoại trò chơi,mc cùng khách quý đều sẽ xuất hiện tại trên đường cái, mỗi đến loại này thời điểm cũng là miễn nhóm truy tinh đại thời cơ tốt, không những được gần gũi nhìn đến yêu đậu, vận khí tốt làm không hảo còn có thể hỗ động, tỷ như cho bọn hắn trò chơi giúp đỡ gì gì đó. Đại sớm đã có người tại Weibo phát sóng trực tiếp Tiểu Nhượng bọn họ hôm nay khả năng sẽ xuất hiện tại chỗ nào, lại bởi vì lần này vài vị khách quý đều là đương hồng lưu lượng, chân ái phần người qua đường phần đông đảo, không chỉ Gia Châu bản địa truy tinh thiếu nữ khuynh sào xuất động, thậm chí còn có miễn từ nơi khác chạy tới.

Nhưng Thẩm Ý vô luận như thế nào cũng không nghĩ ra, chính mình cũng thành trong đó một viên!

Đối với nàng nghi vấn, Dương Việt Âm lý trực khí tráng đạo: "Ta không phải đã nói rồi mà, ở trong trường học chỉ có thể nhìn thấy Tiểu Nhượng, có thể không thấy được Kha Tinh Phàm. Nay có thể là ta cuộc đời này duy thứ thấy tận mắt đến ta cp ở trước mặt ta phát đường cơ hội, bỏ lỡ sẽ chết không nhắm mắt

Có thể, này lý do rất đầy đủ.

Thẩm Ý chuyển hướng Quan Việt Việt, "Nàng muốn khái cp, người sao? Người cũng khái sao?

Quan Việt Việt lý do đồng dạng đầy đủ, "Ta không khái Cp, nhưng ta nhàm chán a. Ở nhà dài sẽ bị ta ba bức đi học bù, trường học lại đêm mai mới khai giảng, kia còn không bằng trốn đi ra. Vì hôm nay, ta đem ta ba chạy băng băng đều làm đi ra, đủ có thành ý đi?"

Thẩm Ý nhìn xem đang bị các nàng ngồi chạy băng băng, cùng với tài xế lái xe, nghĩ thầm rằng Quan Việt Việt quả thật rất có thành ý, chính là có thành ý qua đầu

Truy tinh cư nhiên mang lên lái xe, tha thứ nàng chưa thấy quá cảnh đời, thật sự bị cái này phô trương kinh sợ.

Dương Việt Âm tròn mắt một chuyển, "Bất quá, người có tư cách gì oán giận? Nếu người nguyện ý giúp chúng ta lén lút liên hệ một chút Tiểu Nhượng, hỏi một câu bọn họ hôm nay sẽ như thế nào chơi, đại khái đi nơi nào, chúng ta cũng không cần như vậy đại phí trắc trở!

Còn nhìn chăm chú cái gì vôong hữu lộ thấu, các nàng rõ ràng có thể được đến chánh chủ nhất tuyển tình báo

Thẩm Ý nghe dương việt âm nói, chớp chớp mắt

Hỏi Tiểu Nhượng? Nàng hiện tại liên cùng Tiểu Nhượng lén lút nói một câu nói cũng không dám, làm sao dám cho hẳn biết chính mình cứ nhiên muốn đi đồ hẳn tổng nghệ thu hiện trường? !

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 58 : 58

Thẩm Ý lại nhớ lại trừ tịch kia vẫn, nàng tại Tiểu Nhượng kia một cười trong dóm ngó phá chính mình đối hẳn tâm tư, mấy ngày nay liên năm mơ đều là hẳn mặt. Nàng hôm nay kỳ thật căn bản không nghĩ đến, bởi vì nàng vô pháp tưởng tượng, nếu đến lúc đó các nàng thật sự ngăn chặn Tiểu Nhượng bọn họ, chính mình hẳn là như thế nào đối mặt hẳn.

Đối mặt nàng thích người...

Nàng nghiêng đầu tránh đi Dương Việt Âm tầm mắt, không trả lời. Quan Việt Việt thấy thế đạo: "Tính nha, người Tiểu Nhượng tại công tác ni, Tiểu Ý không muốn đi quấy rầy hẳn cũng có thể lý giải. Âm Âm người yêu cầu tình lại chính là mình, truy tình một chút giác ngộ đều không có, còn sợ chịu khổ tưởng đi lối tắt? Ta cho người biết, truy tình liền không thể sợ chịu khổ! Sợ chịu khổ người liền không cần đến truy tình! Chúng ta phải có vì ca ca lên núi đao xuống chảo dầu quyết tâm, minh bạch sao?"

Một phen nói được hiên ngang lẫm liệt, Dương Việt Âm mặt không đổi sắc đạo: "Người học tập nếu là có cái này sức mạnh, liền không sẽ như vậy sợ người ba."

Dựa vào, cư nhiên nhân thân công kích!

Quan Việt Việt thân trung một mũi tên, oán hận quay đầu phân phó lái xe: "Xuất phát!"

Ba người truy tình chỉ lữ liền như vậy bắt đầu. Dương Việt Âm cùng Quan Việt Việt tuy rằng mới vừa đấu hoàn miệng, nhưng một làm khởi

"Chính sự" liền lập tức mỉm cười xóa cừu oán, lòng hăng hái mười phần. Quan Việt Việt cần cần cù cù mà xoát tân Weibo, dùng các loại mẩu chốt từ tìm tòi, tìm kiếm miễn mới nhất lộ thấu.

Lộ thấu đương nhiên không khó tìm, đều nói toàn thành truy tình nữ hài khuynh sào xuất động, Tiểu Nhượng bọn họ hôm nay đi tới chỗ nào phía sau đều đi theo một đám người, tương đương dẫn nhân chú mục. Hảo tại bọn họ phân chia tứ cái tổ, tại bất đồng khu vực hoạt động, đem đi theo miễn cũng phân lưu một chút, không phải Quan Việt Việt hoài nghi bọn họ căn bản không cách nào nhi bình thường thu.

Bất quá Tiểu Nhượng đại khái là đối tình huống như vậy thói quen, lại hoặc là Gia Châu dù sao cũng là quê quán của hắn, hắn đối nơi này rất quen thuộc, toàn bộ hành trình biểu hiện được phi thường thông dong. Tiết mục từ buổi sáng 10 điểm bắt đầu lục, đến buổi chiều 1 điểm, đi qua ba giờ, hắn cùng Phó Tây Thừa hợp tác hoàn thành hai nhiệm vụ, là tứ tiểu tổ trong tiến độ nhanh nhất. Không chỉ như thế, bọn họ cá nhân nhu cầu cũng không hạ xuống, đến cơm trưa thời gian còn bớt thời giờ tại một cái ven đường ăn vặt tiệm ăn bát bún.

Quan Việt Việt xoát đến này một điều, chính là có miễn tại Weibo phơi nắng Tiểu Nhượng mời khách bún. Nghe nói là bởi vì các nàng toàn tể tại bún tiệm ngoại, Tiểu Nhượng hỏi các nàng ăn cơm chưa, một đám nữ hài tử lập tức anh anh anh trang đáng thương, nói hảo đói, từ buổi sáng đến bây giờ cái gì đều chưa ăn, Tiểu Nhượng liền thở dài, nhượng đại gia đều tiến vào ăn phần.

Cái kia bác chủ kích động mà nói: "Ô ô ô ăn nhượng nhượng thỉnh phần, ta cầu sinh không có tiếc nuôi!"

Quan Việt Việt rất thống khổ. Nàng cũng muốn ăn phần, nhưng các nàng được đến tin tức quá muộn, chờ đuổi đi qua thời điểm Tiểu Nhượng

bọn họ đã đi rồi, chỉ để lại di tích cấp một đám chân chậm miến tưởng nhớ (...).

Bất quá Quan Việt Việt dù sao cũng là lần này cuộc thi nhiều lần tạp người, tâm lý tố chất người phi thường có thể cập, rất khoái liền lại chấn tác tinh thần, tra được bọn họ mới nhất vị trí.

"Nơi này, cái này cổ tự. Đây là bọn hăn cái thứ ba nhiệm vụ điểm, bọn họ muốn ở bên trong phá giải câu đố, tìm được một cái bảo hộp, hăn là sẽ trì hoãn một chút. Chúng ta hiện tại đi qua còn kịp!"

Lái xe được phân phó, lập tức hướng mục đích địa mở ra, còn chưa tới liền xa xa nhìn đến cổ tự ngoại chật ních hai mươi xuất đầu tuổi trẻ nữ sinh, không cần tưởng chỉ biết khẳng định cũng là nghe tin tức lại đây miến.

Dương Việt Âm bọn họ xe còn không đình ổn, liền nghe được đám người chột bộc phát ra một trận thét chói tai, một chiếc màu trắng thương vụ xe thông thả xuyên qua đám người, mở đi ra.

Quan Việt Việt: "Cái kia cái kia! Là Tiểu Nhượng bọn họ xe! Bọn họ đi ra!"

Thẩm Ý còn tại mờ mịt, Dương Việt Âm đã hạ lệnh: "Thất thần làm gì? Đuổi kịp a!"

Thương vụ xe chạy thượng đường cái, màu đen chạy băng băng gắt gao đuổi kịp, Quan Việt Việt ghé vào bên cửa sổ nhìn phía trước biến số xe, cảm giác chính mình phảng phất tại chụp đại phiến. Bất quá nàng lại có chút khẩn trương, "Chúng ta này có phải hay không liền gọi cùng xe a? Phóng phạm quyền sẽ bị quải kia loại?"

Dương Việt Âm vừa rồi là dưới tình thế cấp bách thốt ra, hiện tại cũng bắt đầu do dự, không đợi nàng trả lời, Thẩm Ý bỗng nhiên nói: "Các người nhìn phía trước, có phải hay không cũng có cái khác xe tại cùng a?"

Hai người lập tức thấu đi qua, chỉ thấy thương vụ xe cùng chạy bằng băng trung gian còn có một chiếc màu nâu xe bánh mì, vẫn luôn cản không phóng. Đây còn không phải cùng được gần nhất, thương vụ xe bên trái còn song song khai một chiếc màu đỏ mở mui xe chạy xe, trên xe là hai cái nữ hài tử, chính một bên khai một bên ý đồ cùng thương vụ xe nói chuyện.

Có lẽ là các nàng quá chấp nhất, thương vụ xe cửa sổ xe mở ra một ít, phó điều khiển tọa nữ hài lập tức hưng phấn mà múa may hai tay, thậm chí còn vút cái hôn gió đi qua.

Ba người hai mặt nhìn nhau một khắc, Quan Việt Việt nói: "Cái kia xe bánh mì hẳn là miễn bao bò xe, đến nỗi cái kia chạy xe, hẳn là theo chúng ta nhất dạng là khai chính mình xe đến cùng."

Dương Việt Âm chú ý điểm lại không quá nhất dạng, "Ta dựa vào, kia nữ khai chính là Maserati đi? Việt Việt, người thua."

"Cái gì? !" Quan Việt Việt kinh hãi, nàng vừa mới đều không chú ý xe hình, tập trung nhìn vào, quả nhiên là Maserati!

Màu đỏ siêu chạy ở đường cái thượng phảng phát một điều màu đỏ tia chớp, Quan Việt Việt nhìn xem nó, nhìn nhìn lại chính mình nửa cũ chạy băng băng, bỗng nhiên giận không kèm được.

Dựa vào! Cho rằng nhà nàng không có Maserati sao? Nàng cũng chính là lá gan không đủ đại tài không dám khai đi ra, sớm biết rằng có này xuất, nàng liều mạng bị lão ba mắng một trận cũng không thể khiến các nàng đơn xuất này nổi bật!

Ai còn không phải phú gia nữ!

Thậm Ý nhìn phía trước kia mấy chiếc xe, bỗng nhiên cảm thấy có chút không chân thật.

Trừ ra bị tể đến Dior môn tiệm ngoại lần đó, đây là nàng đệ nhất hồi chủ động truy tình, nguyên lai toàn thành vây đồ tuổi trẻ các nữ hài không phải là tối khoa trương, còn có người khai Maserati đến truy tình, mà các nàng theo nửa ngày, còn liên Tiểu Nhượng một cái bóng dáng đều không thấy được.

Nguyên lai, nếu nàng không là hãn đồng học, tưởng muốn thân cận hãn là như vậy khó khăn.

Maserati xuất hiện chân chính nhượng đại gia có chút đòi, Dương Việt Âm nhượng lái xe đình chỉ cùng xe tội ác hành vi, đứng ở ven đường tự hỏi nhân sinh. Nàng ý thức được chính mình vô luận là phần cứng vẫn là phần mềm đều không là ưu tú nhất, bắt đầu hoài nghi, lấy các nàng này thoát nhìn rất đủ sắc vận khí, hôm nay thật có thể đồ đến Tiểu Nhượng bọn họ sao?

"Không phải coi như hết. Ta có chút mệt mỏi, chúng ta biệt truy tình, đi ăn kem ly đi. Ta nhớ rõ phía trước thương trường có gia Haagen-Dazs, ta mời khách." Quan Việt Việt đề nghị.

Dương Việt Âm cũng mệt, nhưng vẫn là không cam lòng liền như vậy buông tha, có thể hai cái bằng hữu đều hứng thú thiếu thiếu bộ dáng, nàng đành phải nói: "Chúng ta đây đi trước ăn Haagen-Dazs, ăn xong lại nói?"

Ô tô vì thế hướng phía trước mở ra, nhưng mà chuyển quá một cái cong lại phát hiện khác một điều phố ven đường có rất nhiều người, Dương Việt Âm phát hiện các nàng giả dạng thoát nhìn đều rất nhìn quen mắt, như là mới vừa ở cổ tự bên ngoài gặp qua!

"Dừng xe!"

Không chờ xe đình ổn, nàng kéo mở cửa xe liền nhảy xuống, Quan Việt Việt cùng Thẩm Ý mặc danh kỳ diệu mà cùng đi xuống, hỏi: "Người làm gì?"

"Người nhận không ra sao? Đây đó đều là Tiểu Nhượng miễn, các nàng tể ở trong này, hẳn khẳng định tại phụ cận!"

Là, Thẩm Ý cũng nhận ra đến, đây đó người trong còn có người giờ Tiểu Nhượng tay phúc, đúng là hẳn miễn!

Cho nên, hẳn ngay tại phụ cận?

Thẩm Ý bỗng nhiên có chút gần hương tình khiếp, cơ hồ lại muốn tránh hồi trên xe khi, trong tầm mắt xâm nhập một cái thân ảnh quen thuộc. Xuyên màu xám vệ y cùng quần bò, trên trán hệ thâm lam dây cột tóc, một đầu đen thùi tóc dưới ánh mặt trời phản xạ quang. Hẳn liền như vậy chạy đi, phảng phất mạn họa trong đi ra mỹ thiếu niên.

Đám người bởi vì hẳn xuất hiện mà hoan hô, hẳn lại thở dốc, như là mới vừa trải qua kịch liệt chạy trốn. Nam sinh nhìn xem chung quanh, bất đắc dĩ đạo: "Các người cẩn thận một chút, nơi này có xe, chú ý an toàn."

"Tiểu Nhượng! Là Tiểu Nhượng!" Dương Việt Âm kích động đạo, "Chúng ta rốt cục đổ đến!"

Thẩm Ý bình tĩnh nhìn Tiểu Nhượng, hẳn không có phát hiện mình, mà là đứng ở đám người trung ương, bên cạnh là theo sát mà đi ra Phó Tây Thừa, hai người tại thương lượng cái gì, bảo tiêu hộ ở chung quanh, máy quay phim thì quay chung quanh bọn họ quay phim.

Các nàng ly được có chút xa, Quan Việt Việt đề nghị: "Chúng ta muốn đi qua một chút sao?"

Thẩm Ý vẫn chưa trả lời, trước bị người bên cạnh tể một chút, có người lướt qua nàng đi phía trước đi. Nàng này mới phát hiện người chung quanh so vừa rồi càng nhiều, người người đều tại đi phía trước tể, Thẩm Ý bỗng nhiên cảm thấy bất an, Tiểu Nhượng nói đúng, nơi này xe đến xe đi, vạn nhất ai đụng phải liền nguy rồi.

Kỳ thật vừa mới nhìn đến những cái đó người cùng xe nàng đã cảm thấy không an toàn...

Cái này suy nghĩ vừa mới chuyển quá, nàng chợt nghe Tiểu Nhượng hét lớn một tiếng: "Tiểu tâm!"

Mọi người sửng sốt, này mới phát hiện một chiếc màu bạc xe hơi khai lại đây, bởi vì bên đường nữ hài tử đều khoái tể đến đường cái thượng, nó chỉ có thể hướng ngoại nhiều, lại không chú ý tới tiền phương có một cái năm sáu tuổi tiểu nữ hài, mắt thấy liền muốn đụng thượng!

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, chỉ thấy Tiểu Nhượng phi thân tiến lên một phen ôm lấy tiểu nữ hài, nghiêng người liền tránh thoát xe hơi. Nhưng mà xoay người nháy mắt vẫn là chậm một chút, xe hơi không nghiêng không lệch, đoan đoan đụng thượng hấn chân!

Kịch liệt phanh lại thanh!

Lái xe quay kiếng xe xuống, kinh cụ mà nhìn bọn họ.

Tiểu Nhượng vài bước lão đảo, thiếu chút nữa té ngã trên đất, hoàn hảo bên cạnh bảo tiêu một phen đỡ hấn. Hấn chịu đựng đau nhức, đem tiểu nữ hài đưa qua đi, Phó Tây Thừa cũng đuổi lại đây, kinh hãi đạo: "Làm sao vậy? Chỗ nào thương tổn đến? !"

Tiểu Nhượng từ răng phùng trong bài trừ một câu, "Lên xe."

Phó Tây Thừa lúc này mới kịp phản ứng, vội hỏi: "Hảo hảo hảo, chúng ta lên xe. Biệt vây quanh các cô nương, chúng ta phải đi rồi!"

Có miễn lo lắng đạo: "Nhượng nhượng đụng vào chỗ nào rồi? Người bị thương sao?"

"Không có hay không." Phó Tây Thừa hoà giải, "Chúng ta chính là được đổi địa phương. Nhượng cái đạo hảo sao?"

Lái xe rất khoái mở ra xe, Phó Tây Thừa chen ra đám người, trước đem Tiểu Nhượng đỡ đi lên, chính mình theo sát mà đi lên. Miễn vừa kinh vừa sợ, tưởng nhìn cẩn thận một chút lại không dám, lái xe nhân cơ hội một nhẩn ga, đem lái xe đi rồi.

Thằng đến thương vụ xe biến mất tại tầm mắt, Thẩm Ý mới rốt cục thở hốt hển khẩu khí, này mới phát hiện mình vừa rồi thế nhưng khẩn trương được ngừng lại rồi hô hấp.

Dương Việt Âm cùng Quan Việt Việt cũng nhìn nhau mờ mịt, "Ta không nhìn lầm đi, cái kia xe vừa mới là đụng vào Tiểu Nhượng đi? Hẳn bị thương?"

Tuyệt đối không có sai. Tiểu Nhượng bị đụng phải, chính là đại khái sợ miễn biết dẫn phát xôn xao, mới lựa chọn lập tức rời đi. Hiện tại bọn họ là đi bệnh viện sao?

Nhìn tư thế này, giống như bị thương còn không nhẹ a...

Hai người nghĩ đến đây, đồng thời nhìn hướng Thẩm Ý, chỉ thấy nữ sinh mong rằng Tiểu Nhượng phương hướng ly khai. Nơi đó trạm vừa rồi miễn nhóm, mỗi người mặt thượng đều là nhất dạng lo lắng mờ mịt, cho dù thần tượng đã đi rồi còn không muốn rời đi.

Thẩm Ý nhìn các nàng, nghĩ đến Tiểu Nhượng kia một cái chớp mắt đau đớn biểu tình, chỉ cảm thấy trái tim mỗi cái địa phương đều níu đứng lên.

Nàng bỗng nhiên bắt lấy Dương Việt Âm tay, vội vàng nói: "Hắn ở chỗ nào? Ta muốn thấy hắn. Ta nhất định muốn lập tức nhìn thấy hắn!"

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 59 : 59

"Tiểu tâm tiểu tâm, không cần đụng tới chân, đến, chậm rãi ngồi xuống. . ."

Tiểu Nhượng cảm thấy, chính mình hôm nay thật sự có chút xui xẻo. Vốn là hảo không dễ dàng hồi quê quán lục tranh tiết mục, hãn tâm tình rất tốt, kết quả bị vây truy chặn đường cả ngày liên tính, dù sao cũng không phải không trải qua, lâm còn ra như vậy một cái đường rẽ, hãn cư nhiên đem chân cấp thương!

Hắn một lên xe liền phát hiện mắt cá chân đã thủng đi lên, lái xe vốn định trực tiếp khai đi bệnh viện, cuối cùng tại hắn mệnh lệnh lần tới khách sạn. Vào gian phòng thoát cời giày vừa thấy, mắt cá chân chỗ đã thủng cùng màn thầu dường như, Phó Tây Thừa thử ấn ấn, nói: "Hắn là không có gãy xương, là xoay đến, địa phương khác còn có thương sao?"

Địa phương khác đương nhiên còn có, hãn hiện tại không có phương tiện thoát quần, trực tiếp lấy kéo đem ống quần cắt khai, chỉ thấy đầu gối phía dưới thanh một đại khối, còn có hảo mấy chỗ quất phá miệng vết thương.

Tiểu Nhượng hít một hơi, "Mới vừa bị kia xe cộ."

Bất quá hoàn hảo, tuy rằng thoát nhìn dọa người, nhưng hãn là không đại ngại. La Thành lấy túi chườm nước đá cho hắn chườm lạnh, đồng thời liên lạc bác sĩ, Tiểu Nhượng nhìn xem đứng ở một bên Phó Tây Thừa, nói: "Xem ta tư thế này là đi không được rồi, mặt sau liền giao cho người."

Hắn tuy rằng bị thương, nhưng tiết mục còn không lục hoàn, không có khả năng liên tính như vậy. Dĩ vãng xuất hiện loại này sự cố, đều là dư lại khách quý tiếp tục đem nhiệm vụ hoàn thành, đó cũng là hắn không có lập tức đi bệnh viện nguyên nhân, thông cáo kỳ thật còn không có kết thúc.

Phó Tây Thừa đương nhiên cũng biết, nhưng hắn nhìn Tiểu Nhượng thùng được lão cao chân, mày nhăn khẩn, "Người như vậy ta như thế nào yên tâm đi."

Tiểu Nhượng tâm nói này hắn mục nào có như vậy già mồm cãi láo, trong phòng trừ bỏ La Thành, còn có hắn tuyên truyền khoan thai, cùng với tiết mục tổ camera chờ công tác nhân viên, lục bảy người toàn tể ở phòng khách, hắn còn ngại người nhiều ni!

Cửa phòng rồi lại mở, có hai cái người tiến vào. Là Lý Đặc cùng tiết mục thường trú nữ MC Điền Điền, Lý Đặc tiến môn trước nhìn nhìn Tiểu Nhượng thương thế, sau đó cũng không ngẩng đầu lên mà nói: "Đi người đi đi, chúng ta đi chiếu cố hắn."

Điền Điền giải thích: "Dù sao hai chúng ta đều bị đào thải, an bài chúng ta đi chiếu cố người bệnh, cũng coi như vật tận kỳ dụng."

Lý Đặc cùng Điền Điền là một cái tổ, đúng là cái thứ ba nhiệm vụ điểm chịu khổ đào thải, tiết mục tổ cái này an bài cũng không ngoài ý muốn, hậu kỳ cắt nối biên tập khi còn có thể nổi bật một chút đội viên chi gian đoàn kết hữu ái.

Phó Tây Thừa lúc này mới thỏa hiệp, lần nữa trở về thu.

Hắn đi rồi, Tiểu Nhượng nằm ở sofa thượng, cảm giác mắt cá chân chỗ muốn mệnh đau đớn tại băng phu tác dụng hạ rốt cục dịu đi một ít.

Điền Điền nửa ngồi xồm ở bên cạnh, ôn nhu trấn an: "Đừng lo lắng a, rất khoái bác sĩ liền tới, chúng ta trước đơn giản xử lý một chút. Chờ bên

này kết thúc, lại đi bệnh viện làm kỹ càng tỉ mỉ kiểm tra, không có vấn đề."

Tiểu Nhượng trầm mặc một cái chớp mắt, "Tỷ, ta không là tiểu hài tử, không cần như vậy hổng ta."

Điền Điền là 85 sau tiểu hoa, cùng Chu Bội Bội không sai biệt lắm đại, chính là vẫn luôn không tính rất hồng, gần vài năm mới dựa vào tổng nghệ hút không thiếu phần. Bởi vì trường trường oa oa mặt, cho dù qua ba mươi tuổi còn tại kiên trì bán thiếu nữ nhân thiết, nghe vậy uy hiếp mà trạc trạc Tiểu Nhượng cái trán, nói: "Ta là quan tâm người, không biết lòng người tốt. Còn có, không cho gọi tỷ."

Tiểu Nhượng lười biếng cười: "Kia ta gọi người là gì? Gọi muội muội cũng không thích hợp a."

Lý Đặc gật đầu, "Không sai, còn có tâm tư nói giỡn, nhìn đến quả thật không đại ngại. Bất quá người miễn có thể không người nhẹ nhàng như vậy."

Tiểu Nhượng bị thương khi như vậy nhiều người ở đây, nói mấy câu là che lấp không đi qua, rất khoái đã có người đem tin tức phát đến trên mạng, nhất thời một mảnh ồ lên. Có mảng miễn tạo thành ủng đỡ, có mảng tiết mục tổ an bảo không chu toàn, nhưng càng nhiều đều là đang lo lắng Tiểu Nhượng.

"Ô ô ô nhượng nhượng là vì cứu cái kia tiểu nữ hài mới bị đụng vào, hiện tại tiểu nữ hài không có việc gì, hẳn lại bị thương. Hẳn lập tức còn muốn hồi tổ tiếp tục chụp diễn, vẫn là đánh vô diễn, nếu thật sự bị thương rất trọng nên làm cái gì bây giờ a!"

Sự phát lúc ấy video cũng có người lục, đại gia nhìn đến rõ ràng, Tiểu Nhượng đúng là vì cứu cái kia tiểu nữ hài mới chịu tổn thương, trong lúc nhất thời, liên người qua đường đều đổi hẳn tình huống dành cho quan tâm. Miễn liên càng không cần nói, cách được xa chỉ có thể thời khắc nhìn chăm

chằm trên mạng tân tin tức, hy vọng nhìn đến hân thương thể cụ thể tình huống, mà Gia Châu bản địa miễn thì toàn chạy đến Tiểu Nhượng ngủ lại khách sạn dưới lầu, cho dù thần tượng quan ở trong phòng các nàng căn bản nhìn không tới, cũng chấp nhất mà không muốn rời đi.

Lý Đặc hướng dưới lầu nhìn thoáng qua, chỉ thấy đầu người toàn động, không biết còn tưởng rằng nơi này phát sinh đại sự gì, "Tất cả đều là người miễn. Hảo tại chúng ta cùng trước sân khấu công đạo qua, không thể lộ ra người tầng trệt, nếu không ta nhìn các nàng đều muốn vọt tới trên lầu."

Tiểu Nhượng nhú mày, chống xô pha đứng lên. Lý Đặc sửng sốt, "Người làm chi? Người không sẽ tưởng đi xuống đi? Ta cùng với người nói a, hiện tại loại tình huống này, người có thể ngàn vạn không thể xuất hiện. Như vậy nhiều người, hơi không chú ý liền sẽ dẫn phát rối loạn!"

Lý Đặc dù sao cũng là tại Hàn quốc đương quá yêu cầu người, tại phương diện này an toàn ý thức có thể so Phó Tây Thừa mạnh hơn nhiều. Tiểu Nhượng vốn là cũng chỉ là nhất thời xúc động, nghe vậy lại ngồi trở lại đi, trầm mặc một khắc, đạo: "Ta chỉ là không tưởng các nàng ở dưới lầu lo lắng."

Lý Đặc lý giải mà vỗ vỗ bả vai hân, "Bác sĩ khoái đến đi? Trong chốc lát bác sĩ kiểm tra rồi, không đại sự gì chúng ta liền phát cái Weibo, lại nhượng La Thành đi xuống thông báo một tiếng, nhượng đại gia sớm một chút về nhà."

Hiện tại cũng chỉ có thể như vậy. Tiểu Nhượng phiền táo mà sách một tiếng, đặt ở trên bàn trà điện thoại di động lại bỗng nhiên vang lên.

Lý Đặc sắc bén phát hiện, Tiểu Nhượng vừa nhìn thấy trên màn ảnh nhảy lên tên, biểu tình nhất thời biến đổi. Hân tiếp khởi điện thoại, không

biết là hữu ý vẫn là vô ý, liên ngữ khí đều Ôn Nhu, "Uy? Như thế nào đột nhiên gọi điện thoại cho ta?"

Bên kia nói câu cái gì, Tiểu Nhượng nhướn mày, "Người nhìn đến trên mạng tin tức? Không có, ta không có bị thương. . . Hảo đi là có thương tổn đến, nhưng chính là sát đến một chút, không nghiêm trọng. Đừng lo lắng."

Nói linh tinh nói còn không nói xong, hần biểu tình bỗng nhiên sửng sốt, như là cho là mình nghe lầm, lặp lại đạo: "Người nói người ở chỗ nào? Thật sự? Hảo, đương nhiên có thể, không quấy rầy, ta cái này an bài người đi xuống. . ."

Hần cúp điện thoại, vừa nhắc đầu liền nhìn đến người chung quanh toàn cảm thấy hứng thú mà theo dõi hắn. Tiểu Nhượng ho nhẹ một tiếng, tránh đi đại gia tầm mắt, đối La Thành nói: "Ta có cái bằng hữu đến dưới lầu, người đi giúp ta tiếp một chút."

La Thành mặc danh kỳ diệu, "Cái gì bằng hữu?"

"Liên, người cũng gặp qua cái kia a. Ta ngồi cùng bàn. . ."

La Thành bưng tỉnh đại ngộ, thầm mắng mình thật sự là óc heo, loại này thời điểm tìm tới tới "Bằng hữu", còn nhượng Tiểu Nhượng vừa tiếp xúc với nàng điện thoại liền cái này biểu tình, trừ bỏ hắn cái kia tiểu ngồi cùng bàn tiểu trưởng ban còn có thể là ai!

Bất quá, nàng hiện tại đi lên sao? La Thành có chút lo lắng, nhưng liếc liếc Tiểu Nhượng, vẫn là cái gì đều không nói tiếp tiếp người.

Hắn vừa đi, Lý Đặc lập tức tọa đi qua câu trụ Tiểu Nhượng bả vai, ý vị thâm trường đạo: "Cái gì bằng hữu a? Còn ngồi cùng bàn? Nghe nói người bị thương lập tức đến xem người? Đỉnh tình thâm nghĩa trọng a."

Tiểu Nhượng không lý hăn, mà là cùng nhiếp tượng lão sư thương lượng, "Đợi chút nữa có ta đồng học muốn tới, ta không hy vọng nàng nhập kính, ngài biệt chụp nàng hảo sao?"

Bọn họ nơi này cũng để lại một cái camera, tính toán chụp một ít Tiểu Nhượng trị liệu còn có Lý Đặc bọn họ chiếu cố hăn tư liệu sống. Bất quá lúc này bác sĩ không có tới, máy móc cũng không khai, camera đương nhiên minh bạch hăn ý tứ, gạt đầu tỏ vẻ chúng ta hiểu.

Tiểu Nhượng làm xong cái này, quay đầu phát hiện Lý Đặc còn chưa từ bỏ ý định mà nhìn mình chăm chăm, liền Điền Điền đều vẽ mặt bát quái. Hăn nghĩ nghĩ, thấp giọng nói: "Người nhớ rõ trước ta cái kia ăn gà video sao? Đêm hôm đó còn có một nữ hài tử theo chúng ta cùng nhau chơi game, chính là nàng."

Lý Đặc, Điền Điền đồng thời kéo dài thanh âm, "Nga ~ "

Tiểu Nhượng: ". . ." Hăn liền không nên nói cho bọn hăn biết!

Thẩm Ý cũng không biết bởi vì chính mình đã đến, trong phòng đã xảy ra chút cái gì. Nàng cùng Dương Việt Âm các nàng tại nghe nói Tiểu Nhượng hồi khách sạn sau, cũng lập tức đuổi lại đây, nhưng mà dưới lầu tề thành một mảnh tất cả đều là cùng các nàng ôm giống nhau mục đích miễn, khách sạn thậm chí căn bản không cho các nàng đi vào.

Nàng không có biện pháp, thử cấp Tiểu Nhượng gọi điện thoại, không nghĩ tới hăn lập tức phái người xuống dưới tiếp chính mình. Thẩm Ý đi theo La Thành từ phòng cháy thông đạo đi vào, sau đó tọa thang máy lên lầu, vừa vào cửa, liền nhìn đến Tiểu Nhượng ngồi ở cửa sổ sát đất bên sofa thượng, hướng chính mình lộ ra tươi cười.

"Người tới rồi?"

Thẩm Ý không trả lời. Nàng thậm chí không có nhìn xem trong phòng còn lại người, mà là lập tức hướng Tiểu Nhượng đi đến, rồi lại tại muốn thân cận hẳn khi dừng lại. Nữ hài đứng ở sô pha trước nửa thước chỗ, một đôi mắt rơi xuống hẳn trên đùi, một lúc lâu, nhẹ nhàng nói: "Đây là người nói chính là 'Sát đến một chút' ?"

Tiểu Nhượng lúc này mới tưởng khởi chính mình mới vừa nói dối, hiện tại bị bắt vừa vặn, hẳn có chút xấu hổ, gãi đầu nói: "Vốn là chính là sát đến mà, chính là ta không đứng vững, lại xoay đến."

Thẩm Ý rất tưởng hung hăng trừng cái này chỉ biết nói hươu nói vượn người một mắt, Tiểu Nhượng lại hướng nàng vươn ra tay. Nàng sửng sốt, chần chờ mà vươn tay, Tiểu Nhượng một nắm chắc, dùng sức một túm, Thẩm Ý liền ngồi xuống bên cạnh hẳn.

Nàng hoảng loạn quay đầu lại, cả người banh thành một điều thẳng tuyền, đã thấy Tiểu Nhượng hướng nàng khẽ cười nói: "Xuyt, trước an tĩnh một chút, bác sĩ vừa rồi cũng đến. Người không tín nói, có thể hỏi hẳn."

Bác sĩ quả thật đến, hẳn trước cấp Tiểu Nhượng cẩn thận kiểm tra một chút, sau đó nói: "Yên tâm đi, không có gãy xương, cũng không có trật khớp, chính là xoay thương. Trên đùi thương cũng không việc gì, thương điểm được thì tốt rồi. Chính là người trong khoảng thời gian này hành động chỉ sợ muốn nhiều chú ý, không thể lần thứ hai xoay thương, nếu không liền thật sự phiền toái."

La Thành nhú mày, "Có thể hẳn hậu thiên còn muốn trở về chụp diễn. . ."

Tiểu Nhượng tỏ ý hẳn đừng nói nữa, cười nói: "Cám ơn bác sĩ, ngài trước giúp ta xử lý một chút đi, mặt sau ta sẽ chú ý."

Bác sĩ cấp trên đùi miệng vết thương thương được băng bó hảo, lại dùng co dẫn băng vải đem mắt cá chân chỗ cuốn lấy, nâng động hẳn chân

khi, bởi vì đụng tới sừng lên tới bao, Tiểu Nhượng nhượng mảy, Khinh Khinh hút khẩu lương khí. Thầm Ý vội nắm chặt hắc tay, chỉ thấy nam sinh cái trán đều ra tầng tế hãn, nhin không được nhỏ giọng hỏi: "Rất đau sao?"

Tiểu Nhượng rất tưởng tiếp tục trang anh hùng, nại Hà bác sĩ vừa mới dùng sức đánh cái kết, hắc một câu "Không có việc gì" đoạn tại bên miệng, vắn vẹo đạo: "Người. . . Người cứ nói đi!"

Thầm Ý thấy hắc như vậy ngược lại cười, "Xứng đáng. Gọi người còn nói hươu nói vượn."

Bác sĩ lộng hảo sau, công đạo đạo: "Trên đùi thương chú ý không cần đụng thủy, mắt cá chân chỗ các người giúp hắc băng phu, tứ giờ một lần, mỗi lần 20 phút. Đêm nay quan sát một chút, ngày mai nếu như không có càng nghiêm trọng là có thể đổi chườm nóng, nếu có chuyển biến xấu, lập tức đi bệnh viện."

Đại gia đưa đi rồi bác sĩ, lúc này mới lần nữa nhìn hướng Tiểu Nhượng cùng bên cạnh hắc Thầm Ý. Điền Điền cười nói: "Không thể gọi ta muội muội, cho nên, hiện tại có thể gọi muội muội người đến?"

Thầm Ý không hiểu nàng ý tứ, cũng không biết nàng là ai, chính là cảm thấy có chút nhìn quen mắt, hắc là cũng là mình tình đi? Nàng này đó nghĩ, lại liếc đến bên cạnh nam nhân, đã thấy hắc đại khái khoảng hai mươi tuổi bộ dáng, thân xuyên bạch sơ-mi cùng quần bò, tóc nhuộm thành màu bạc. Hắc hắc là rất cao, Tiểu Nhượng đều có một mét tám lăm, hắc so với hắc còn muốn cao nhất chút, anh tuần ngũ quan trung lộ ra ti hỗn huyết dấu vết. Nếu như nói Tiểu Nhượng là mạn họa mỹ thiếu niên, hắc liền có chút giống mạn họa trong quỹ hút máu, toàn thân đều toát ra quý tộc bàn dề đặt cùng ưu việt.

Thầm Ý: "Lý. . . Đạc? Người là Lý Đạc sao?"

"Người nhận thức ta?" Lý Đặc nhượng mày một cười, ngữ khí lại không thể nào kinh ngạc. So với đến, hắn mới vừa nhìn đến Thẩm Ý khi kinh ngạc đều muốn còng đại một chút, không vì cái gì khác, này nữ hài lớn lên thật sự cùng hắn một bắt đầu suy đoán không hợp. Hắn còn tưởng rằng Tiểu Nhượng coi trọng người sẽ rất phiêu lượng ni, chỗ nào biết được sẽ như vậy. . . Phổ thông?

Thẩm Ý gật đầu, "Lớp chúng ta thượng có người miễn, ta tại các nàng trên điện thoại di động xem qua người."

Cái này trả lời ngược lại là nhượng Lý Đặc ngoài ý muốn, tại đồng học trên điện thoại di động xem qua hắn, nói cách khác nữ hài tử này bản thân một chút đều không chú ý hắn?

Thẩm Ý không có nói là, nàng có thể như vậy nói mau xuất Lý Đặc tên, còn có cái trọng yếu nguyên nhân là Tiểu Nhượng đã từng tại trước mặt nàng nhảy quá hân vũ. . .

Tiểu Nhượng. . . Tiểu Nhượng!

Nàng đột ngột quay đầu nhìn hướng nam sinh, có lẽ là chân thương nguy cơ qua, nàng bỗng nhiên ý thức được chính mình cũng làm cái gì.

Nàng đi đổ Tiểu Nhượng tổng nghệ, tại nhìn đến hắn sau khi bị thương lại chạy tới hắn khách sạn, nhượng hắn trợ lý đem nàng đưa đến hắn gian phòng. Mà nơi này người đều là hắn công tác đồng sự, nàng trên thực tế chính là xâm nhập hắn công tác trường hợp!

Thẩm Ý đột nhiên đứng lên, vẻ mặt khẩn trương, Tiểu Nhượng nghi hoặc đạo: "Làm sao vậy?"

Hắn cho rằng nàng lo lắng máy quay, trấn an đạo: "Đừng sợ, ta chào hỏi, không sẽ chụp đến người. Vô cũng sẽ không cắt đi vào."

Thẩm Ý ngón tay giảo, căn căn môi, "Người không có việc gì, kia ta. .
. Ta phải đi."

Nàng tưởng rời đi, Tiểu Nhượng lập tức đi bắt nàng, động tác rất mãnh
tác động chân thương, đau đến lại là kêu rên một tiếng. Thẩm Ý hoảng sợ,
vội ngồi xổm xuống coi hẩn tình huống, Tiểu Nhượng nhân cơ hội nắm
chặt nàng tay, "Người trước chờ một chút, trước không cần đi. . ."

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 60 : 60

Nam sinh ánh mắt nhìn nàng, như vậy đen thùi, lại lộ ra cổ khẩn thiết. Thẩm Ý chân tay luống cuống, chính không biết nên làm cái gì bây giờ, hân điện thoại rồi lại vang lên, lúc này đây là Phó Tây Thừa đánh tới.

"Uy, người bên kia thế nào a, bác sĩ đến sao, nói như thế nào?" Phó Tây Thừa hỏi.

Tiểu Nhượng đem điện thoại chạy đến hands-free, ánh mắt còn nhìn Thẩm Ý, hồi đạo: "Không có việc gì, tiểu thương, dưỡng một dưỡng liền hảo."

Bên kia truyền đến tiếng hoan hô, tựa hồ là Phó Tây Thừa đem tin tức này nói cho chung quanh miễn, sau đó hân ho khan một tiếng, "Người đã không đáng ngại, như vậy làm điểm sự việc đi, ta bên này yêu cầu người."

Tiểu Nhượng nhượng mảy, "Như thế nào, có người phó lão sư cũng giải quyết không được đề mục, còn muốn dùng đến ta?"

Cái này tiết mục quy tắc chính là khách quý tới mỗi một cái nhiệm vụ điểm đều muốn hoàn thành nơi đó yêu cầu, có đôi khi là đáp đề, có đôi khi là tìm ra lời giải ngữ, còn có chút thời điểm là tìm kiếm người qua đường hợp tác trò chơi. Phó Tây Thừa hiện tại tìm hân hơn phân nửa là bị đề mục khó trụ, cho nên cùng hân tràng ngoại xin giúp đỡ.

Ý thức được cái này hình ảnh là có thể cắt đến tiết mục trong, nhiếp tượng lão sư lập tức đem màn ảnh nhắm ngay Tiểu Nhượng. Thẩm Ý vội

trốn được màn ảnh ngoại, nhưng nàng không có lại nói muốn đi, mà là đứng ở bên cạnh nhìn hần.

Phó Tây Thừa hừ nhẹ một tiếng, "Người thiếu đặc ý a. Giống nhau đề mục ta đương nhiên không cần người, nhưng cái này đề mục ta nhìn tới nhìn lui, đều cảm thấy là vì hai người các người lượng thân làm theo yêu cầu. Người không đáp nói chúng ta tổ rất chịu thiệt."

" 'Hai người các người' ?" Tiểu Nhượng nghi hoặc đạo, "Người ở chỗ nào a, bên cạnh còn có ai?"

Phó Tây Thừa đứng ở cổ thành trên lầu, trời sáng khí trong, gió nhẹ xuy phất quá hần tóc. Hần nhìn xem phía trước ăn diện thành cổ nhân NPC, nhìn nhìn lại bên cạnh vẻ mặt không hề gì nam sinh, thở sâu, nỗ lực nhượng Tiểu Nhượng minh bạch tình thế nghiêm trọng tính, "Ta hiện tại tại cuối cùng một cái nhiệm vụ điểm, bên cạnh là Kha Tinh Phàm. Đệ tam tổ đã đào thải, liền dư lại ta cùng hần đỉnh núi quyết đấu, chẳng biết hươu chết về tay ai liền nhìn này một ván!"

Tiểu Nhượng quả nhiên lập tức tiến vào cảm xúc, "Phải không? Người đến cuối cùng một cái nhiệm vụ điểm?"

"Đối, ta tới trước, cho nên dựa theo quy tắc ta trước đáp đề. Nếu ta đáp không được hoặc là đáp sai mới đến phiên Kha Tinh Phàm, cho nên, chúng ta nhất định không thể đáp sai!"

Không nghĩ tới chính mình cũng khoái té gãy chân còn có cơ hội cuộc đua quán quân, Tiểu Nhượng sử khí đại chấn, "Cái gì đề mục, người nói."

Phó Tây Thừa nếu hỏi hần, kia hần là hần có chút phổ, Tiểu Nhượng những lời này có thể nói hỏi được tương đương có tin tưởng.

Phó Tây Thừa: "Phía dưới tứ cái tuyến hạng trung, phát sinh sớm nhất chính là cái gì sự kiện? A, quốc cộng song phương ký kết 《song thập hiệp

định 》 ;B. Trung Quốc cộng sản đảng phát biểu 《 ngũ một tuyên ngôn 》 ;C, Tô Liên đối Nhật Bản tuyên chiến;D, Trung Quốc cộng sản đảng bảy đại mời dự họp."

Tiểu Nhượng: "..."

Này hăn mục là cái gì đề mục? !

Phó Tây Thừa buông tay, "Người nhìn, này rõ ràng là cao tam văn tổng đề mà, ta cảm thấy liền là bởi vì có hai người các người cao tam thí sinh tại, tiết mục tổ mới ra loại này đề mục!"

Tiểu Nhượng cảm thấy, tiết mục tổ đối hai người bọn họ cao tam thí sinh thật sự có rất đại hiểu lầm, bọn họ thoát nhìn như là hảo hảo thưởng quá khóa người sao? Đừng nói hăn không sẽ, hăn cảm đảm bảo Kha Tinh Phàm cũng nhất định không sẽ!

Nhưng hiện tại đối với màn ảnh thừa nhận chính mình không sẽ cũng quá mất mặt, Tiểu Nhượng chính khó xử, bỗng nhiên liếc đến đám người trung ương, Thẩm Ý lặng lẽ đối hăn so một cái thủ thế.

Hăn sửng sốt, thử nói: "Tuyển D?"

"Hăn nói tuyển D, D đúng không? Đối!" Phó Tây Thừa hoan hô.

"YES!" Tiểu Nhượng kích động nắm chặt quyền, lại nhìn hướng Thẩm Ý hai mắt quả thực lờ lờ phát quang.

Hăn như thế nào quên, hăn có trường ban ở chỗ này! Thẩm Ý liên Bắc Đại mùa đông doanh đều khảo (tuy rằng cuối cùng thất bại đi), loại này cấp bậc học bá, còn sẽ sợ loại này đề mục sao? !

Còn lại người cũng phát hiện vừa rồi đáp án là Thẩm Ý nói, sôi nổi nhìn hướng về phía nàng, Thẩm Ý thấy thế có chút khẩn trương, không biết

chính mình có phải làm sai hay không.

Bên kia Kha Tinh Phàm vốn là vẫn luôn mặt không đổi sắc, lúc này bỗng nhiên đi đến Phó Tây Thừa bên cạnh, đoạt quá di động liền nói: "Người là chính mình trả lời sao? Đạo diễn tổ, ta hoài nghi Tiểu Nhượng tác tệ, hẳn bên kia còn có ngoại viện ngoại viện."

Phó Tây Thừa đoạt hồi di động, "Cái gì tác tệ, Tiểu Nhượng tìm ngoại viện làm sao vậy? Quy tắc nói không cho tìm ngoại viện sao? Người hiện tại cũng có thể lập tức tìm ngoại viện!"

Quy tắc quả thật không nói không chính xác tìm ngoại viện, thậm chí cái này trò chơi là cổ vũ cùng người qua đường hỗ động, chính là quy định vô luận là khách quý vẫn là bị xin giúp đỡ người qua đường đều không thể lên mạng tìm tòi.

Kha Tinh Phàm chán nản. Hẳn đương nhiên cũng nghĩ quá xin giúp đỡ người qua đường, nhưng giống loại này đề mục bởi vì khảo được rất tế, cho dù là học bá, qua cao tam chỉ sợ cũng rất nhiều đều quên, phải tìm được vừa mới biết đến nói dễ hơn làm!

Tiểu Nhượng bên kia tình huống nào, ai ở bên cạnh cùng hẳn giúp đỡ, cứ nhiên như vậy khoái đáp đi ra? !

Tiểu Nhượng Phó Tây Thừa một kích đã trung, liền tìm ngoại viện hành vi đều chiếm được tán thành, chỉ hận không thể cách không vỗ tay hoan nghênh. Hai người không ngừng cố gắng, lại liên tục trả lời tam đạo đề, mà Thẩm Ý cũng không phụ sự mong đợi của mọi người, chuẩn xác cấp tốc mà cấp ra đáp án.

"Bối Gia Nhĩ hồ hồ nước đôi mới thông thả nguyên nhân chủ yếu là?"

"Tuyển D, hồ nước chiều sâu đại."

"Ta quốc cổ đại hí khúc trung kiệt tác 《 Tây Sương ký 》 tác giả là?"

"Tuyển A, vương thực phủ."

" 'Cảm khi hoa bản lệ, hận biệt điều kinh tâm.' tại văn học trung, loại này lấy vật nhân cách hoá phương pháp sáng tác phản ứng triết lý là?"

"D, ý thức đối khách quan sự vật phản ứng có đa dạng tính."

Đại khái là tiết mục tổ tìm đề quá mức cao khảo, Tiểu Nhượng tại đối đáp trung sinh ra một loại ảo giác, cho là mình đột kích tiến hành một lần văn tổng trắc thí...

Rốt cục, bốn đạo đề đáp hoàn, bọn họ chỉ còn cuối cùng một đề.

"Đây là một đạo thêm đề thi, này đạo đề đáp đúng, hôm nay 'Đại mạo hiểm gia' chính là các người. Nhưng nếu đáp sai, chúng ta liền muốn đối khác một tổ đến đáp, đến lúc đó, các người đã có thể huyền nga..." NPC trước đe dọa một phen, lúc này mới nói, "Hảo, xin nghe đề, 《 Hồng Lâu Mộng 》 trong, chân chính nhượng Giả Bảo Ngọc cùng lâm Đại Ngọc liên hệ tâm ý kinh điển thông báo là cái gì?"

Tiểu Nhượng sửng sốt, xảy ra chuyện gì, đột nhiên không cao khảo?

Cái này đề mục nghe đứng lên có chút khó bộ dáng, không giống Thẩm Ý am hiểu loại hình, hơn nữa liên tuyển hạng đều không có, tưởng mông một cái đều không được. Hắn lo lắng mà nhìn hướng nàng, lại nghe nữ sinh nói: "Người yên tâm."

Tiểu Nhượng cho là mình ý tưởng bị nàng đã nhìn ra, lập tức biện giải: "Ta yên tâm a, ta đối với người tuyệt đối yên tâm!"

Thẩm Ý: "..."

Nàng không lời gì để nói ba giây, giải thích: "Ta nói, Giả Bảo Ngọc đối lâm Đại Ngọc kinh điển thông báo là, 'Người yên tâm.' "

Tiểu Nhượng, đại gia: "..."

Thẩm Ý rốt cục chấn kinh rồi, phát ra học bá thẳng đánh linh hồn chất vấn: "Các người bình thường đều không đọc sách sao? !"

《 Hồng Lô Mộng 》 , đây chính là 《 Hồng Lô Mộng 》 a!

Tuy rằng song phương đều thụ tới trình độ nhất định trùng kích, nhưng đương tiết mục tổ tuyên bố bọn họ đạt được hôm nay thắng lợi khi, Tiểu Nhượng cùng Thẩm Ý vẫn là hưng phấn được thiếu chút nữa nhảy dựng lên.

Thẩm Ý cho tới bây giờ không tham gia quá loại trò chơi này, lại là mới mẻ lại là hảo ngoạn, còn có tràn đầy cảm giác thành tựu. Tiểu Nhượng càng là một phen ôm lấy nàng, cười nói: "Trường ban, người quá lợi hại! Ta chỉ biết người cái gì cũng có thể làm hảo!"

Bởi vì quá kích động, Thẩm Ý từ hân ôm chính mình trong chốc lát, mới bỗng nhiên kịp phản ứng. Nàng một phen đẩy ra hân, chậm rãi quay đầu lại, quả nhiên, trong phòng những người khác đều cười như không cười mà nhìn bọn họ.

Nhiếp tượng lão sư trực tiếp so cái thủ thế, "Yên tâm, ta không sẽ cắt đi vào. Ta hiểu."

Thẩm Ý mặt nháy mắt bạo hồng.

Tuy rằng quá trình khúc chiết, nhưng tiết mục cuối cùng là lục xong rồi.

Công tác nhân viên đều ly khai Tiểu Nhượng gian phòng, Điền Điền đêm nay còn có cái khác thông cáo, cùng đại gia nói lời từ biệt sau cũng đi rồi. Đến nỗi San San tỷ thì đi cùng Văn Xương ca báo cáo chuyện ngày hôm nay, còn có cùng tiết mục tổ tiến thêm một bước câu thông xác nhận, tuy rằng camera hứa hẹn sẽ không đem này đó nội dung cắt đi vào, nhưng nàng vẫn là muốn để ngừa vạn nhất.

Liên La Thành đều bị Tiểu Nhượng chi đi rồi, trong phòng chỉ còn lại có hân, Thẩm Ý, còn có... Lý Đặc.

Nam sinh nhìn xem ngời ở sofa thượng chơi điện thoại di động nam nhân, lần đầu cảm thấy hân một đầu ngân phát như vậy chướng mắt, "Cái gì kia, người đêm nay nếu không có chuyện gì khác sao?"

Lý Đặc cũng không ngẩng đầu lên, "Không có a. Ta nửa đêm chuyển bay phi Thượng Hải, trước đều không có việc gì."

Tiểu Nhượng: "..."

Hân đầu đầy hắc tuyến, cảm thấy cái này người sao lại như vậy không cảm thấy được? Ta là thật sự quan tâm người có chuyện hay không sao? Ta là chê người vương bận!

Nhưng mà không đợi hân tưởng xuất biện pháp đem Lý Đặc đuổi đi, mặt khác hai cái người cũng trở lại.

Kha Tinh Phàm vừa vào cửa liền thấy được sofa thượng Thẩm Ý, biểu tình biến đổi, "Ta nói người hôm nay như thế nào biến khảo thần rồi đó, nguyên lai không là tìm ngoại viện, là mở ngoại quái."

Phó Tây Thừa thì vui vẻ ra mặt, "Nguyên lai là trưởng ban a, đã lâu không gặp, người tân niên quá thế nào a?"

Thẩm Ý đứng lên, "Các người hảo, ta tân niên... Quá được còn đi đi. Các người ni, tân niên quá được hảo sao?"

"Vốn là giống nhau, nhưng tính thượng hôm nay liền quá được tương đương hảo." Phó Tây Thừa cười nói, "Nhiều mệt người, chúng ta tài năng đem lão Kha tế được rằng rơi đầy đất, ai, giống như lần trước ăn gà cũng là, ta nhìn người kỳ thật là lão Kha khắc tinh đi?"

Lý Đặc nghe bọn hãn lương ngữ khí cùng này nữ sinh đều rất thực bộ dáng, trước là có chút kinh ngạc, nhưng nghĩ lại tưởng tượng, đều cùng nhau chơi game, không quen cũng quái.

Hắn nhìn xem Tiểu Nhượng, lại nhìn xem Thẩm Ý, nhú mày. Đầu giới thiệu cho bằng hữu, Tiểu Nhượng thoát nhìn rất nghiêm túc bộ dáng a, nhưng hãn hướng tới chỉ thích đại ngực eo nhỏ gợi cảm mỹ nhân, thật sự get không đến loại này loại hình nữ hài mị lực điểm, không từ đối Tiểu Nhượng phẩm vị sinh ra lớn lao tò mò.

Đương nhiên, hãn cũng thừa nhận tại nhìn đến nữ sinh lãnh tinh đáp đề biểu hiện sau, hãn đối nàng ấn tượng có như vậy một chút điểm lật đổ, nhưng chỉ là một chút điểm, còn không đủ để đánh bại đại ngực eo nhỏ...

Thẩm Ý liếc liếc Kha Tinh Phàm, có chút khẩn trương. Bởi vì Kha Tinh Phàm tính cách nguyên nhân, nàng vốn là liền đỉnh sợ hãi, lúc này sợ Phó Tây Thừa nói nhượng hãn càng không cao hứng, nói tránh đi: "Các người đêm nay đều không có cái khác công tác sao?"

Phó Tây Thừa: "Ta cùng lão Kha ngày mai còn muốn tại Gia Châu tham gia một cái hoạt động, đêm nay nghỉ ngơi, hãn chân đều thành như vậy, liền bồi bồi hãn bá. Trừ phi, hãn không hy vọng chúng ta bồi..."

Hắn ngữ khí biệt có thâm ý, Thẩm Ý không nghe hiểu, đã thấy Tiểu Nhượng nghe vậy hướng hãn lộ ra cái giả cười, sau đó quay đầu nhìn

hướng ngoài cửa sổ, tựa hồ một chút đều không tưởng nhìn đến này vài cái người.

Làm sao vậy?

Thẩm Ý chính mặc danh kỳ diệu, lại thu được tân WeChat: "Thẩm Ý đồng học, Thẩm Ý nữ sĩ, người đều đi lên mấy giờ, tình huống nào a? Ngài còn xuống dưới sao?"

"Nguy rồi!" Thẩm Ý thở nhẹ.

"Làm sao vậy?" Tiểu Nhượng hỏi.

Thẩm Ý căn môi, "Dương Việt Âm cùng Quan Việt Việt còn ở dưới lầu chờ ta nì, chúng ta là cùng lên tới, nhưng bởi vì sợ không có phương tiện, các nàng sẽ không có đi lên. Ta cấp quên..."

Nàng càng nói càng áy náy, nghĩ đến hai cái bằng hữu ở trong xe đợi chính mình mấy giờ, nàng lại ở trong này cùng Tiểu Nhượng chơi, hoàn toàn đem các nàng vứt ra sau đầu, cảm thấy chính mình thật sự là rất không trượng nghĩa, rất trọng sắc khinh hữu!

Nàng lại nhìn hướng Tiểu Nhượng, lúc này đây, muốn đi nói biến đến chẳng phải nói xuất khẩu. Nhưng tiếp tục ở tại chỗ này sao? Bọn họ tứ cái nam sinh, liền chính mình một cái nữ hài nì, kỳ thật cũng đỉnh xấu hổ...

"Người bằng hữu a?" Phó Tây Thừa đột nhiên hỏi.

Thẩm Ý ý thức được hấn tại hỏi cái gì, "Àn, ta cùng ban đồng học, cũng là Tiểu Nhượng đồng học."

"Nếu là của các người bằng hữu, kia liền không thành vấn đề." Phó Tây Thừa một cười.

Thẩm Ý: "... Nha?"

Dương Việt Âm cùng Quan Việt Việt ở trong xe đăi tứ giờ, mắt thấy từ buổi chiều đến đèn hoa mới lên, bên ngoài miến đều tại công tác nhân viên trấn an hạ dần dần rời đi, Thẩm Ý còn không có xuống dưới.

Quan Việt Việt phủng mặt nói: "Ta thật đói nga Âm Âm, chúng ta còn có thể chờ đến sao? Tiểu Ý có thể hay không đã quên chúng ta?"

Nàng thật sự rất hoài nghi, Thẩm Ý nói là thượng đi xem tình huống liền cùng các nàng phát tin tức, kết quả một đi liền yếu vô âm tín. Bất quá Quan Việt Việt cũng có thể lý giải, nếu như là nàng tại loại này thời điểm nhìn thấy Tiểu Nhượng, chỉ sợ cũng không nhớ rõ hai cái tội nghiệp chờ ở dưới lầu khuê mật...

Dương Việt Âm chờ tới bây giờ, kỳ thật cũng tâm ý nguội lạnh. Tiết mục thu kết thúc, nàng vẫn là không khái đến cp, nhìn đến nàng thật là không cái này mệnh, chẳng trách người khác.

Nàng cấp Thẩm Ý phát rồi cái tin tức, quyết định nếu nàng muốn xuống dưới các nàng liền chờ một chút nàng, không xuống dưới các nàng lập tức đi người. Nàng đối hôm nay không ôm bất luận cái gì mong đợi, buổi tối ăn một bữa bữa tiệc lớn có lẽ chính là nàng cái này sơ lược có thể phát sinh duy nhất chuyện tốt.

Nhưng mà tin tức phát ra đi ba phút đồng hồ sau, nàng tiếp đến Thẩm Ý điện thoại.

Nàng một đi không hồi bạn tốt ở bên kia do dự đạo: "Cái kia, Tiểu Nhượng bọn họ đều ở trên lầu, nhượng ta hỏi hỏi các người, muốn đi lên cùng nhau chơi sao?"

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 61 : 61

Dương Việt Âm không nghĩ tới, cuộc đời của mình đỉnh núi tới như thế đột nhiên.

Nàng cùng Quan Việt Việt đi lên quá thỉnh đều không nói nói, thang máy trong hiện ra một loại quý dị an tĩnh, thẳng đến nàng ấn Thẩm Ý cấp gian phòng hào đề xuống chuông cửa, bên trong truyền đến tiếng bước chân. Sau đó, cửa phòng bị kéo ra, lộ ra Phó Tây Thừa ngậm cười mặt.

"Là Tiểu Nhượng cùng trưởng ban đồng học đi? Hoan nghênh.

Dương Việt Âm muốn kháp chính mình tay, mới không có đương trường gọi xuất đến. Nàng cường tự trấn định mà gật gật đầu, đi vào gian phòng.

Đây là một rất đại phòng, cùng nàng ở qua kia loại hẹp hòi khách sạn gian phòng hoàn toàn bất đồng, phòng khách có chính mặt cửa sổ sát đất hộ, Tiểu Nhượng ngồi ở phía trước cửa sổ sô pha thượng, bên cạnh là Thẩm Ý. Dương việt âm còn chưa kịp cùng nàng lên tiếng chào gọi, liền nhìn đến bên kia sô pha thượng cũng ngồi hai cái người.

Lý Đặc một đầu ngân phát, hai tay nắm di động, chính hết sức chăm chú mà chơi game. Bên cạnh là thân xuyên màu xám áo len đan Kha Tinh Phàm, hăn tựa hồ có chút mệt mỏi, lại ngại Lý Đặc trò chơi thanh rất sảo, ai hăn bên kia đeo lên tai nghe, đầu sau này ngưỡng gối lên sô pha dựa vào t thượng nhắm mắt dưỡng thần.

Dương Việt Âm cảm giác chính mình có chút thở không nổi, đưa tay đè xuống ngực.

Kha Tinh Phàm cùng Lý Đặc cư nhiên cũng ở trong này!

Vừa rồi tại trong điện thoại nàng không dám nhiều hỏi, Thẩm Ý nói "Tiểu Nhượng bọn họ", nàng liền cho rằng là Tiểu Nhượng cùng hẳn hôm nay đội hữu Phó Tây Thừa, không nghĩ tới còn có Kha Tinh Phàm cùng Lý Đặc

Lọt vào trong tầm mắt chứng kiến tứ cái đương hồng nam tinh, Dương Việt Âm thở sâu, cơ hồ hoài nghi mình thân đang ở trong mộng.

"Xin lỗi a Âm Âm Việt Việt."Thẩm Ý đi tới giữ chặt dương việt âm tay, nói, "Ta đi lên bởi vì nhìn đến Tiểu Nhượng bị thương, hơn nữa một những chuyện khác, liền quên các người còn ở dưới lầu. Cho các người chờ lâu

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, dương việt âm một phen phản nắm chặt nàng tay, vẻ mặt nghiêm túc mà lắc lắc đầu, "Không có quan hệ. Tiểu Ý, người nhượng ta chờ bao lâu đều không có quan hệ. Vì người ta cam tâm tình nguyện, ta vô oán vô hối!

Thẩm Ý

Vui đùa cái gì vậy, có như vậy đại kinh hỉ chờ, đừng nói nhượng nàng chờ tứ giờ, liền tính nhượng nàng ở dưới lầu chờ cái suốt đêm, nàng cũng không có một tia câu oán hận

Quan Việt Việt nói như thế nào? Truy tinh nữ hài sẽ không có sợ chịu khổ

Thẩm Ý đương nhiên biết nàng ý tưởng, nhịn không được tiểu tiểu phiên cái bạch nhãn, trong lòng có chút muốn cười. Bạn tốt vui sướng cũng

cảm nhiễm nàng, kỳ thật tại Phó Tây Thừa đề nghị nhượng hai người bọn họ đi lên khi, nàng liền đoán được dương việt âm cùng Quan Việt Việt nhất định sẽ rất vui vẻ.

Nghĩ đến Quan Việt Việt, nàng nhìn hướng bên cạnh, lại phát hiện bình thường gào gào thét thét Quan Việt Việt lúc này thế nhưng rất trấn định, chỉ thấy nàng đứng ở nơi đó, môi bên là vừa vắn mím cười không giống Dương Việt Âm như vậy vui mừng lộ rõ trên nét mặt, thoát nhìn tương đương đoan trang khéo léo.

Chính là, có chút đoan trang qua đầu, cảm giác quái quái

Thẩm Ý nhin không được nhỏ giọng hỏi: "Người làm sao vậy?"

Quan Việt Việt kéo ra nàng tay, miệng đều không động một chút, từ răng phùng trong bài trừ một nói, "Biệt ảnh hưởng ta. Ta lấy ra bồi ta ba tham gia xí nghiệp tiệc rượu chuyên nghiệp tổ dưỡng, người biệt hại ta phá công."

Còn có một chiêu này? Thẩm Ý nhất thời nhìn với cặp mắt khác xưa, không hổ là phú gia làm kim!

"Dương Việt Âm, còn có Quan Việt Việt, hai tháng không thấy, các người hảo sao? Biệt trạm ngồi đi." Tiểu Nhượng hướng các nàng vẫy vẫy tay, lại đối bên kia nói, "Hai người các người, đến khách nhân, cái gì thái độ? Cấp nữ sinh nhượng vị trí."

Lý Đặc một ván trò chơi đánh xong, ngẩng đầu lên nói: "Nghiêm khắc đến giảng, đây là phòng của người ta cũng là người khách nhân."

Bất quá hẳn vẫn là chịu mệt nhìn hướng về phía tân tiến vào hai nữ sinh, chỉ thấy bên trái trát đuôi ngựa, vóc người tương đối cao, thoát nhìn lạnh lợi hiên ngang, bên phải thì cắt tóc ngắn, sinh một Trương Viên Viên quả táo mặt, cùng với chính mình đánh giá các nàng động tác, nàng cũng

tại nhìn hắn, bất quá nàng hắn là có chút khiếp đảm, nhìn hai mắt sẽ thu hồi tầm mắt, dường như không có việc gì mà nhìn phía trần nhà.

Loại tình huống này Lý Đặc thấy nhiều, lập tức cũng không bóc trần, xuất ra chính mình thấy miễn khi hòa ái mặt nạ đạo: "Tiểu Nhượng đồng học, các người hảo a, ta là Lý Đặc. Muốn tọa ở đây sao? Vẫn là các người muốn ngồi Kha Tinh Phàm bên cạnh?

Lý Đặc cùng các nàng chào hỏi, hỏi các nàng muốn tọa bên cạnh hắn vẫn là tọa Kha Tinh Phàm bên cạnh, Dương Việt Âm không nghĩ tới chính mình cuộc đời này cư nhiên còn có thể làm một lần loại này lựa chọn, nhất thời lại có chút tâm loạn không đồng đều.

Hoãn vài giây sau, nàng ngồi xuống Lý Đặc bên cạnh, lại cùng hắn tách rời ra một khoảng cách. Quan Việt Việt liền càng túng, rõ ràng ngồi ở dương việt âm bên cạnh, ai cũng không ai

Trầm mặc, trầm mặc.

Tiểu Nhượng cảm thấy không khí có chút xấu hổ, nghĩ nghĩ hỏi: "Các người hôm nay cùng lớp trưởng tại khởi chơi a? Biết ta bị thương liền đều đến xem ta?

Dương Việt Âm chính không biết nói cái gì, nghe vậy lập tức tiếp lời, "Ân, chúng ta nhìn đến người bị thương, Tiểu Ý rất lo lắng, liền cùng nhau lại đây.

"Chờ một chút, "Nhìn đến ta bị thương?"Tiểu Nhượng nắm chắc mấu chốt từ, "Ta bị thương thời điểm, các người tại hiện trường sao? Các người theo ta tổng nghệ thu?

Hắn kinh ngạc mà nhìn hướng Thẩm Ý, như thế nào cũng không nghĩ tới nàng cư nhiên là tận mắt nhìn thấy chính mình bị thương, hắn vốn tưởng rằng nàng là tại trên mạng nhìn đến tin tức

Tiểu Nhượng không xác định hỏi: "Người lúc ấy tại đám người trong sao? Người tới xem ta, vì cái gì không nói cho ta ni?"

Thẩm Ý từ nghe được dương việt âm nói liền thầm kêu không ổn, Tiểu Nhượng vẫn đề một xuất càn là chân tay luống cuống, nàng sợ nhất chính là bị hấn biết chính mình cư nhiên lén lút đi đồ hấn tổng nghệ thu, có thể hấn hiện tại không chỉ biết, còn đương nhiều người như vậy hỏi nàng

Hoảng loạn dưới, nàng không chút nghĩ ngợi đạo: "Là dương việt âm. Nàng tưởng truy tinh, tưởng truy người cùng Kha Tinh Phàm, kiên quyết ta cùng Quan Việt Việt kéo đi ra! Ta kỳ thật không nghĩ đến

Dương Việt Âm:

Tình huống nào? Bán đội hữu không mang như vậy bán a! Hơn nữa người dám nói người thật sự điểm đều không nghĩ đến?

Thẩm Ý hai tay khẩn nắm chặt thành nắm tay, mở to hai mắt nhìn Tiểu Nhượng. Không sai, chính là như vậy, nếu không là Dương Việt Âm nhất định phải nàng đến, nàng mới không đến ni.

Nàng mới, không dám tới ni

Nữ hài dáng vẻ khẩn trương giống một cái toàn bộ tinh thần đề phòng con thỏ, lại như là vùng một cái đại đối tiểu hài tử, sợ bị gia trưởng trạc phá.

Tiểu Nhượng nhìn nàng trong chốc lát, bỗng nhiên cong môi một cười, "Nga, nguyên lai là như vậy a."

Thẩm Ý nháy mắt mấy cái, không dám xác định hấn cái này ngữ khí là tin, vẫn là không tín, nam sinh đã nhìn hướng bên cạnh, "Người tới truy thu, là tưởng xem ta cùng Kha Tinh Phàm?"

Dương Việt Âm châm chước đạo: "Cũng có thể nói như vậy

Phó Tây Thừa xen mồm, "Chỉ xem bọn hăn sao? Không nhìn ta cùng Lý Đặc?

Tiểu Nhượng lườm hăn một cái, như có điều suy nghĩ đạo: "Đối nga, ta thiếu chút nữa quên, người là ta cùng Kha Tinh Phàm cái gì kia mà.

Không đợi đại gia phẩm xuất "Cái gì kia" đến tột cùng là cái gì, Tiểu Nhượng đã kéo hăn thương chân dịch đến Kha Tinh Phàm bên cạnh, nam sinh mặc danh kỳ diệu mà nhìn hăn, hăn nhẹ răng một cười, đem câu trụ Kha Tinh Phàm cổ, trọng trọng tại trên mặt hăn hôn một cái!

Kha Tinh Phàm:

Dương Việt Âm cùng đại gia: "

Kha Tinh Phàm một phen nhảy dựng lên, may mắn Tiểu Nhượng trốn đến khoái, mới không có bị hăn đánh tới người có bệnh a, làm gì!

Tiểu Nhượng rõ ràng làm như vậy ác liệt sự, còn bày ra nghiêm trang chừng chặc bộ dáng, "Không cần keo kiệt mà, thỏa mãn một chút miễn nguyện vọng, liền đương tân niên làm việc thiện.

Phấn, miễn nguyện vọng?

Kha Tinh Phàm ngạc nhiên mà nhìn hướng chung quanh, lại phát hiện hăn kia hai cái vừa mới tiến tới nữ trong đám bạn học có một cái hai gò má đỏ bừng, vẻ mặt hưng phấn, ánh mắt đều khoái lượng thành tinh tinh, thẳng ngoắc ngoắc nhìn hai người bọn họ. Hăn lại nghĩ đến Tiểu Nhượng lời nói mới rồi, hậu tri hậu giác mà lấy lại tinh thần, này hăn mục không phải là hăn cùng Tiểu Nhượng cp phấn đi!

Đáp án đương nhiên là khẳng định

Phó Tây Thừa cùng Lý Đạc trầm mặc mà nhìn hoàn này hết thấy, lại nhẩn trong chốc lát, vẫn là nhịn không được đồng thời cười xuất đến. Bọn họ càng cười càng hăng say, Phó Tây Thừa thậm chí trực tiếp đá đá còn đứng Kha Tinh Phàm, "Đi lão Kha, người như thế nào cùng cái hoàng hoa đại khuê nữ đường như, bị thân một chút còn kiên trinh bất khuất!"

"Người lời này liền không đối, lão Kha có trinh tiết xem là chuyện tốt, này thuyết minh cái gì? Thuyết minh hăn tự tôn tự ái! Ta mãnh liệt kiến nghị hăn đi khởi tố Tiểu Nhượng tính quấy rầy, nhất thiết phải nhượng người xấu trả giá đại giới!"

Tiểu Nhượng nhắc tay làm đầu hàng trạng, "Ta thỉnh cầu người không cần cáo ta, chúng ta giải quyết riêng hảo sao?"

Ba người này kẻ xướng người hoạ, Kha Tinh Phàm cái trán gân xanh nhảy mấy nhảy, bỗng nhiên lạnh lùng cười, "Ta cáo người làm gì? Dù sao trộm thân loại này sự, người cũng không phải đệ nhất hồi làm, muốn cáo cũng không phải ta cáo

Lời còn chưa dứt, liền bị phác lại đây Tiểu Nhượng một phen bùm miệng, bởi vì động tác quá nhanh hăn còn đụng phải chân, đau đến nhe răng trợn mắt.

Kha Tinh Phàm thùy mâu, tầm mắt lạnh lùng, Tiểu Nhượng cũng nhìn hăn, bốn mắt nhìn nhau, nam sinh trong lòng đều muốn chửi má nó.

Lần đó thăm dò hoàn Thẩm Ý sau, hăn lại cùng Kha Tinh Phàm nói quá một hồi cái này sự, hăn nói cho hăn biết nàng lúc ấy hăn là đang ngủ, cho nên đều không nhớ rõ. Kha Tinh Phàm lúc ấy còn trào phúng hăn vận khí thật hảo, đùa giỡn lưu manh đều không cần phụ trách nhiệm, không nghĩ tới hiện tại thế nhưng lấy cái này đến uy hiếp hăn

Nhưng mà nhược điểm bị người nắm chặt ở trong tay, một lát sau, tâm mang ý xấu mỗi người vẫn là chỉ có thể nhẩn nhục khuất phục, "Xin lỗi, ta

sai. Ta cũng không dám trêu đùa người.

Kha Tinh Phàm hừ nhẹ một tiếng, không có trả lời.

Một bên Thẩm Ý do dự đạo: "Người mới vừa nói, là có ý gì a?"

Nàng giống như nghe được Kha Tinh Phàm nói "Trộm thân", trong lòng mơ mơ hồ hồ hiện lên một ít chuyện cũ, rồi lại không xác định, càng không dám xác định.

Tiểu Nhượng trong mắt đều là khẩn cầu, thấy Kha Tinh Phàm bất vi sở động, lại đổi thành uy hiếp, tựa hồ muốn nói người phải như vậy nói chúng ta đây liền cá chết lưới rách đi.

Kha Tinh Phàm rốt cục quay đầu lại, thản nhiên nói: "Không có gì. Chính là loại này nhằm chán xiếc, hẳn trước kia cũng cùng người khác chơi quá.

Là thế này phải không? Thẩm Ý không biết là thất vọng, vẫn là từng khẩu khí.

Quan Việt Việt nhìn hoàn một hồi tuồng, trạc trạc vẫn không nhúc nhích dương việt âm, "Người làm sao vậy, cao hứng ngốc?"

"Ta không là cao hứng, ta là khổ sở." Dương Việt Âm quay đầu, mặt thượng biểu tình lại thật là đau xót mà không phải cao hứng, "Hôm nay sau khi đi qua, ta nên như thế nào đối mặt về sau nhân sinh a

Tiểu Nhượng đương hẳn mặt thân Kha Tinh Phàm, hai cái người còn che miệng, ly được như vậy gần

Nàng nhân sinh còn có thể tìm tới so này càng khoái nhạc sự sao? Không có, không sẽ lại có

Nàng nửa đời sau đều không có trông cậy vào!

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 62 : 62

Như vậy nháo quá một trận sau, trong phòng không khí ngược lại là sinh động rất nhiều. Tiểu Nhượng gọi khách phòng phục vụ, nhượng bọn họ đưa tới cơm chiều, đại gia đơn giản ăn qua đi, cảm thấy làm ngồi rất nhàm chán, vẫn là được chơi điểm cái gì

Như vậy vấn đề đến, tứ nam tam nữ, đại buổi tối chung sống một phòng, có thể chơi điểm cái gì ni

Đáp án đương nhiên là nhất nhất đấu địa chủ.

Dương Việt Âm nhìn trên bàn bài pu-khơ, chưa từ bỏ ý định đạo: "Chúng ta thật sự muốn chơi cái này sao? Kỳ thật chúng ta có thể chơi trò chơi a, các người trước không là còn mang Tiểu Ý ăn quá gà sao? Ta cũng sẽ ăn gà, ta chơi được có thể hảo

"Coi như hết, chúng ta tứ cái nam mang ba nữ tử đại buổi tối ăn gà, phân phân chung hot search tiết tấu. Ta còn không tưởng bị người đại diện đánh chết." Phó Tây Thừa nói.

Như thế, Dương Việt Âm cũng không tưởng thượng hot search, thất bại mà gục đầu xuống.

Phó Tây Thừa cười hỏi: "Như thế nào, người ăn gà chơi được hảo, đấu địa chủ đùa không tốt sao?

Dương Việt Âm nghĩ nghĩ, "Này đảo cũng không phải."

Lý Đặc một bên tẩy bài, một bên thuận miệng nói: "Yên tâm, chúng ta không khi dễ cao trung nữ sinh, không đánh bạc. Như vậy đi, dán tờ giấy thế nào, thua một ván dán một lần, xem ai trước dán đầy

Hắn ngử khí trong lộ ra cổ khinh mạn, Dương Việt Âm đã phát hiện, tuy rằng nói chuyện ít nhất chính là Kha Tinh Phàm, nhưng đối với các nàng tối lạnh lẽo kỳ thật là Lý Đặc. Hắn đại khái là cái rất soi mói người, đối bằng hữu có yêu cầu của mình, tuy rằng bởi vì Tiểu Nhượng miễn cưỡng cùng các nàng khởi chơi, nhưng trong lòng cũng không đem các nàng vào cái "Cao trung nữ sinh" đương câu chuyện.

Dương Việt Âm hiện tại đã từ kia loại hướng hôn não kích động trung hoãn lại đây, trong khung không chịu thua chậm rãi nổi lên, lộ xuất cái tươi cười, "Hào a, xem ai trước dán đầy.

Hai mươi phút sau, Lý Đặc đỉnh đầu đầy tờ giấy, vẻ mặt hoài nghi nhân sinh mà nhìn tiền phương. Dương Việt Âm cầm mới vừa cắt hảo lại một tờ giấy, ra vẻ khó xử mà thở dài, ai, vẫn là các người minh tinh mặt tiểu, dán mấy trương liền dán đầy. Nay nhất trương dán nên chỗ nào ni? Ngô, ở đây đi

Nàng không để ý Lý Đặc cái trán đã dán đầy tờ giấy, đem nhất trương lại dán đến hãn thượng mí mắt chỗ, Lý Đặc chỉ cảm thấy ánh mắt đều muốn không mở ra được!

Mà bên cạnh hắn, Tiểu Nhượng cùng Phó Tây Thừa mặt thượng cũng dán không thiếu, chỉ có Thẩm Ý cùng Quan Việt Việt bị phóng qua. Nhưng hai người đều bị bạn tốt thủ đoạn độc ác chặn trụ, Thẩm Ý tiểu tâm đạo Âm Âm, nguyên lai người đấu địa chủ chơi được như vậy hảo a

Người là quá niên thời điểm luyện sao?" Quan Việt Việt hỏi.

"Không cần chờ quá niên."Dương Việt Âm nhún nhún vai, "Thực không dám dấu diếm, bản nhân khi còn bé không học vẫn không nghề

nghiệp, đã từng có như vậy vài năm trăm mê đánh bạc, trừ bỏ đấu địa chủ, thăng cấp giường mắt nhìn năm mươi K còn có mặt chược, không có ta không sẽ.

Vẫn là cái giang hồ nhi nữ?

Phó Tây Thừa cảm thấy chính mình trông nhảm, Tiểu Nhượng trong đám bạn học cư nhiên còn ẩn dấu cái đánh cuộc thần

Dương Việt Âm là đánh cuộc thần, nàng bên cạnh Thẩm Ý liền không giống nhau. Thẩm học bá hàng năm vắng hợp các loại giải trí hoạt động, liên quá niên cũng không yêu hòa thân thích đánh bài, cho nên đấu địa chủ chính là đại khái biết quy tắc, thật đánh đứng lên gập gập ghềnh ghềnh, nếu không là Dương Việt Âm thủ hạ lưu tình, nàng hẳn là thua thảm nhất một cái!

Này một ván nàng lại nắm bắt một bó to bài chau mày, mặt sau bỗng nhiên truyền đến cái thanh âm "Ta tưởng khởi một sự kiện.

Nàng nhìn lại, là Kha Tinh Phàm.

Đấu địa chủ nhiều nhất năm cái người cùng nhau đánh, dùng hai phó bài, cho nên mỗi một cục tổng có hai cái người lên không được bàn. Vì thế bọn họ áp dụng thay phiên chế, thua liền bị đổi đi xuống. Bất quá bởi vì Kha Tinh Phàm vừa mới bắt đầu liền tiếp cái công tác điện thoại, đi vào trong phòng ngủ vẫn luôn không đi ra, cho nên mỗi một cục ngược lại là chỉ có một người nhàn rồi.

Thẩm Ý không biết hẳn là cái gì thời điểm đánh xong, lại tại mặt sau nhìn bao lâu, chỉ nghe Phó Tây Thừa hỏi: "Cái gì?"

Kha Tinh Phàm không lý hẳn, nhìn Thẩm Ý các nàng hỏi: "Lần trước Tiểu Nhượng gọi điện thoại cho ta thời điểm, các người có phải hay không ở bên cạnh?"

Hắn cùng Tiểu Nhượng là bạn tốt, lẫn nhau gọi điện thoại số lần hắn là rất nhiều, nhưng hắn giờ phút này hỏi như vậy khởi, Thẩm Ý liền chỉ có thể tưởng khởi một lần hắn nói, là Dương Việt Âm sinh nhật kia hồi, Tiểu Nhượng chân tâm nói đại mạo hiểm thua, gọi điện thoại cùng hắn thông báo sao

Thẩm Ý không trả lời, Dương Việt Âm cùng Quan Việt Việt cũng không trả lời, nhưng vẻ mặt của bọn họ đã nói cho hắn đáp án

Kha Tinh Phàm mỉm cười, "Rất hảo.

Thẩm Ý còn không kịp phản ứng cái gì rất hảo, Kha Tinh Phàm đã tiến lên. Bởi vì đánh bài, bọn họ là vây quanh bàn trà tọa, Thẩm Ý không tưởng ai nam hài tử nhóm, kiên trì ngồi xuống sàn nhà thượng, chỉ tại môn phía dưới điểm cái đệm dựa. Kha Tinh Phàm cứ như vậy tọa đến phía sau nàng, nghiêng đầu nhìn khởi nàng đánh bài đến.

Thẩm Ý không tưởng rất nhiều, tiếp tục đầu nhập bài cục, thẳng đến nàng muốn đánh ra một cái đối tử khi hắn bỗng nhiên đè lại nàng tay, "Này vài cái đối tử liên, người đánh liền hủy đi."

Nàng kịp phản ứng, cảm kích mà hướng hắn cười cười, Kha Tinh Phàm không lộ dấu vết mà lại kề một ít, "Người là sẽ không đánh sao? Ta vừa mới nhìn người phạm sai lầm hảo nhiều lần, nếu không thượng cục sẽ không thua được nhanh như vậy.

Thẩm Ý: "Ta sẽ đánh, nhưng đánh đến không tốt lắm.

Đã nhìn ra. Người mới vừa rồi còn đơn hủy đi đối tử, đối tử không là không thể sách, nhưng không thể sách rất nhiều, hơn nữa muốn quan sát đối thủ bài tình huống. Người lúc ấy liền là bởi vì hủy đi đối tử, kết quả sau lại đại gia đều xuất đối tử, người liền tạp chết ở đằng kia, căn bản không có biện pháp xuất

Kha Tinh Phàm nhỏ giọng giảng giải, Thẩm Ý lại càng ngày càng không không được tự nhiên, bởi vì nàng phát hiện không biết khi nào, chính mình cùng Kha Tinh Phàm đã ly được gần quá. Thân thể hần ai nàng, một điều chân dài khuất khỏi chi tại nàng sau lưng, khác một chân tùy ý phóng ở bên cạnh, nàng hai tay nắm bài, hần liền cái này tư thế hai tay trước duỗi, cũng nắm chặt nàng bài, lại như là hoàn trụ nàng tựa như

Trên người hần cũng có nhàn nhạt hương vị, nhưng cùng Tiểu Nhượng ôn hoà thanh sáng khí tức bất đồng, hần nước hoa như nhau hần cái này người, lộ ra cổ lãnh liệt

Không đúng không đúng, Thẩm Ý tự nói với mình hiện tại không là tưởng cái này thời điểm. Nàng nhìn nam sinh gần trong gang tấc ánh mắt, còn có bọn họ ái muội tư thế, muốn nói nói, lại phát hiện mình yết hầu rất khàn, cái gì đều nói không nên lời, thân thể cũng lâm vào cứng ngắc, muốn tách rời khỏi thế nhưng không động đậy.

Bất quá không quan hệ, có người so nàng càng mở miệng trước, "Kha Tinh Phàm, người làm gì?"

Tiểu Nhượng nhíu mày, ngạc nhiên mà nhìn bọn hần chăm chăm. Kha Tinh Phàm làm cái gì? Ai chuẩn hần ai Thẩm Ý như vậy gần? Còn có cái kia tay, hần nếu không là chân chặt đứt (?), sớm đi qua đem hần tay cấp xả xuống dưới

Kha Tinh Phàm nhìn hần, có chút kỳ quái mà hỏi lại: "Không làm gì, giáo trưởng ban đánh bài a. Các người đều không người phát hiện nàng không sẽ đánh sao? Như vậy khi dễ tân thủ rất có ý tứ?"

Thẩm Ý rất tưởng lập lại chính mình là đánh đến không hảo, không là sẽ không đánh, hơn nữa Kha Tinh Phàm như thế nào cũng gọi nàng trưởng ban, cái này xưng hô là sẽ truyền nhiễm sao?

Tiểu Nhượng căn rằng, mơ hồ đoán ra Kha Tinh Phàm vì cái gì nổi điên. Chính là hắn làm ra một bộ chính khí lẫn nhiên bộ dáng, đại gia lại bị hắn bình thường tác phong che đậy, cư nhiên không người cảm thấy hắn có vấn đề, còn thật đương hắn tại giáo Thẩm Ý đánh bài, nhiều nhất chính là cách đến gần một ít mà thôi

Tiểu Nhượng nghĩ nghĩ, cũng không quản chính mình thương chân, cười thếu đi qua nói: "Là ta sơ sót, ta cũng có thể giáo trưởng ban

Nhưng mà không đợi hắn tới gần, liền bị Kha Tinh Phàm hai ngón tay chống ở bả vai, "Ai ai ai, đừng nhìn bài a. Người hiện tại chính là đối gia

Tiểu Nhượng bị cái này cường hữu lực lý do ngăn cản, nhất thời không biết như thế nào phản bác, một cổ khí ngăn ở ngực.

Kha Tinh Phàm lại cúi đầu nhìn hướng Thẩm Ý, nữ sinh lúc này rất cục tùm về chính mình thanh âm "Ta cảm thấy, chúng ta hai cái người cùng nhau đánh không quá công bằng. Ta có thể chính mình đánh

Cho nên, người vẫn là đừng dựa gần ta như vậy

Nàng khẩn cầu mà nhìn Kha Tinh Phàm, hy vọng hắn có thể minh bạch chính mình không nói ra ý tứ. Nhưng mà nam sinh nghe vậy không những không thối lui, ngược lại dương môi một cười, một phen lăm trụ nàng vai, kích được nữ hài nháy mắt thân thể căng thẳng

Hắn thùy mâu chăm chú nhìn nàng, cho tới bây giờ đều lộ ra vài phần không kiên nhẫn mặt thượng lại toát ra như có như không Ôn Nhu, nhẹ giọng nói: "Người không muốn ta giáo người sao? Nhưng ta tưởng giáo người, trưởng ban có thể cho ta cái này vinh hạnh sao?"

Thẩm Ý

Sở hữu người

Lý Đạc rốt cục nhìn ra không đối, giấu ở tờ giấy hạ lông mày đều muốn chọn đến thái dương

Không phải đâu, cứ nhiên vẫn là tam giác luyến kịch bản sao? Này nữ hài như vậy Mary Sue sao

Này một hồi thật sự không thể nào nhẫn nổi. Tiểu Nhượng đem bài một phóng, một phen đem Kha Tinh Phàm kéo ra bất quá hần còn không mất đi lý trí, hạ giọng đạo: "Ta không là đã giải thích mà người cũng trả thù trở lại, còn muốn làm gì!

Nếu như là vì hần vừa rồi trêu đùa hần sự, kia hần cũng quá được một tắc lại muốn tiến một thước đi

"Vừa rồi là vừa rồi. Nếu không là hôm nay ta còn không nhớ ra được, kia một hồi sự, ta còn không tính sổ với người ni."

Kia một lần Tiểu Nhượng tại trong điện thoại cùng Kha Tinh Phàm thổ lộ, làm hại hần đương thật, hần nổi giận dùng dùng cúp điện thoại, sau đó cũng nghĩ quá muốn hay không hung hăng trả thù trở về. Nhưng bởi vì hần lúc ấy thật sự có chút mất mặt, không tưởng nhắc lại, cuối cùng miễn cưỡng thuyết phục chính mình đừng cùng bệnh thần kinh không chấp nhận.

Có thể hần như thế nào cũng không có nghĩ đến, nguyên lai lúc ấy Thẩm Ý cũng tại tràng! Còn có hần cái kia cp phần nữ đồng học

Như vậy nháo quá một trận sau, trong phòng không khí ngược lại là sinh động rất nhiều. Tiểu Nhượng gọi khách phòng phục vụ, nhượng bọn họ đưa tới cơm chiều, đại gia đơn giản ăn qua đi, cảm thấy làm ngồi rất nhàm chán, vẫn là được chơi điểm cái gì

Như vậy vấn đề đến, tứ nam tam nữ, đại buổi tối chung sống một phòng, có thể chơi điểm cái gì ni

Đáp án đương nhiên là nhất nhất đầu địa chủ.

Dương Việt Âm nhìn trên bàn bài pu-khơ, chưa từ bỏ ý định đạo: "Chúng ta thật sự muốn chơi cái này sao? Kỳ thật chúng ta có thể chơi trò chơi a, các người trước không là còn mang Tiểu Ý ăn quá gà sao? Ta cũng sẽ ăn gà, ta chơi được có thể hảo

"Coi như hết, chúng ta tứ cái nam mang ba nữ tử đại buổi tối ăn gà, phân phân chung hot search tiết tấu. Ta còn không tưởng bị người đại diện đánh chết." Phó Tây Thừa nói.

Như thế, Dương Việt Âm cũng không tưởng thưởng hot search, thất bại mà gục đầu xuống.

Phó Tây Thừa cười hỏi: "Như thế nào, người ăn gà chơi được hảo, đầu địa chủ đùa không tốt sao?"

Dương Việt Âm nghĩ nghĩ, "Này đảo cũng không phải."

Lý Đạc một bên tẩy bài, một bên thuận miệng nói: "Yên tâm, chúng ta không khi dễ cao trung nữ sinh, không đánh bạc. Như vậy đi, dán tờ giấy thế nào, thua một ván dán một lần, xem ai trước dán đầy

Hắn ngữ khí trong lộ ra cổ khinh mạn, Dương Việt Âm đã phát hiện, tuy rằng nói chuyện ít nhất chính là Kha Tinh Phàm, nhưng đối với các nàng tối lạnh lẽo kỳ thật là Lý Đạc. Hắn đại khái là cái rất soi mói người, đối bằng hữu có yêu cầu của mình, tuy rằng bởi vì Tiểu Nhượng miễn cưỡng cùng các nàng khởi chơi, nhưng trong lòng cũng không đem các nàng vài cái "Cao trung nữ sinh" đương câu chuyện.

Dương Việt Âm hiện tại đã từ kia loại hướng hôn não kích động trung hoãn lại đây, trong khung không chịu thua chậm rãi nổi lên, lộ xuất cái tươi cười, "Hảo a, xem ai trước dán đầy.

Hai mươi phút sau, Lý Đạc đỉnh đầu đầy tờ giấy, vẽ mặt hoài nghi nhân sinh mà nhìn tiền phương. Dương Việt Âm cầm mới vừa cắt hảo lại một tờ giấy, ra vẽ khó xử mà thở dài, ai, vẫn là các người minh tinh mặt tiểu, dán mấy trương liền dán đầy. Này nhất trương dán nên chỗ nào ni? Ngô, ở đây đi

Nàng không để ý Lý Đạc cái trán đã dán đầy tờ giấy, đem nhất trương lại dán đến hãn thượng mí mắt chỗ, Lý Đạc chỉ cảm thấy ánh mắt đều muốn không mở ra được!

Mà bên cạnh hãn, Tiểu Nhượng cùng Phó Tây Thừa mặt thượng cũng dán không thiếu, chỉ có Thẩm Ý cùng Quan Việt Việt bị phóng qua. Nhưng hai người đều bị bạn tốt thủ đoạn độc ác chặn trụ, Thẩm Ý tiểu tâm đạo Âm Âm, nguyên lai người đấu địa chủ chơi được như vậy hảo a

Người là quá niên thời điểm luyện sao?" Quan Việt Việt hỏi.

"Không cần chờ quá niên." Dương Việt Âm nhún nhún vai, "Thực không dám đấu điểm, bản nhân khi còn bé không học văn không nghề nghiệp, đã từng có như vậy vài năm trăm mê đánh bạc, trừ bỏ đấu địa chủ, thăng cấp giường mắt nhìn năm mươi K còn có mặt chược, không có ta không sẽ.

Vẫn là cái giang hồ nhi nữ?

Phó Tây Thừa cảm thấy chính mình trông nhảm, Tiểu Nhượng trong đám bạn học cư nhiên còn ẩn dấu cái đánh cuộc thần

Dương Việt Âm là đánh cuộc thần, nàng bên cạnh Thẩm Ý liền không giống nhau. Thẩm học bá hàng năm vắng hợp các loại giải trí hoạt động, liên quá niên cũng không yêu hòa thân thích đánh bài, cho nên đấu địa chủ chính là đại khái biết quy tắc, thật đánh đứng lên gập gập ghềnh ghềnh, nếu không là Dương Việt Âm thủ hạ lưu tình, nàng hãn là thua thảm nhất một cái!

Này một ván nạng lại nắm bắt một bó to bài chau mày, mặt sau bỗng nhiên truyền đến cái thanh âm "Ta tưởng khởi một sự kiện.

Nàng nhìn lại, là Kha Tinh Phàm.

Đấu địa chủ nhiều nhất năm cái người cùng nhau đánh, dùng hai phó bài, cho nên mỗi một cục tổng có hai cái người lên không được bàn. Vì thế bọn họ áp dụng thay phiên chế, thua liền bị đổi đi xuống. Bất quá bởi vì Kha Tinh Phàm vừa mới bắt đầu liền tiếp cái công tác điện thoại, đi vào trong phòng ngủ vẫn luôn không đi ra, cho nên mỗi một cục ngược lại là chỉ có một người nhàn rỗi.

Thẩm Ý không biết hẳn là cái gì thời điểm đánh xong, lại tại mặt sau nhìn bao lâu, chỉ nghe Phó Tây Thừa hỏi: "Cái gì?"

Kha Tinh Phàm không lý hẳn, nhìn Thẩm Ý các nàng hỏi: "Lần trước Tiểu Nhượng gọi điện thoại cho ta thời điểm, các người có phải hay không ở bên cạnh?"

Hắn cùng Tiểu Nhượng là bạn tốt, lẫn nhau gọi điện thoại số lần hẳn là rất nhiều, nhưng hẳn giờ phút này hỏi như vậy khởi, Thẩm Ý liền chỉ có thể tưởng khởi một lần hẳn nói, là Dương Việt Âm sinh nhật kia hồi, Tiểu Nhượng chân tâm nói đại mạo hiểm thua, gọi điện thoại cùng hẳn thông báo sao

Thẩm Ý không trả lời, Dương Việt Âm cùng Quan Việt Việt cũng không trả lời, nhưng về mặt của bọn họ đã nói cho hẳn đáp án

Kha Tinh Phàm mỉm cười, "Rất hảo.

Thẩm Ý còn không kịp phản ứng cái gì rất hảo, Kha Tinh Phàm đã tiến lên. Bởi vì đánh bài, bọn họ là vây quanh bàn trà tọa, Thẩm Ý không tưởng ai nam hài tử nhóm, kiên trì ngồi xuống sàn nhà thượng, chỉ tại mông

phía dưới điểm cái đệm dựa. Kha Tinh Phàm cứ như vậy tọa đến phía sau nàng, nghiêng đầu nhìn khởi nàng đánh bài đến.

Thẩm Ý không tưởng rất nhiều, tiếp tục đầu nhập bài cục, thẳng đến nàng muốn đánh ra một cái đối tử khi hăn bỗng nhiên đè lại nàng tay, "Này vài cái đối tử liên, người đánh liền hủy đi."

Nàng kịp phản ứng, cảm kích mà hướng hăn cười cười, Kha Tinh Phàm không lộ dấu vết mà lại kè một ít, "Người là sẽ không đánh sao? Ta vừa mới nhìn người phạm sai lầm hảo nhiều lần, nếu không thượng cục sẽ không thua được nhanh như vậy."

Thẩm Ý: "Ta sẽ đánh, nhưng đánh đến không tốt lắm."

Đã nhìn ra. Người mới vừa rồi còn đơn hủy đi đối tử, đối tử không là không thể sách, nhưng không thể sách rất nhiều, hơn nữa muốn quan sát đối thủ bài tình huống. Người lúc ấy liền là bởi vì hủy đi đối tử, kết quả sau lại đại gia đều xuất đối tử, người liền tạp chết ở đằng kia, căn bản không có biện pháp xuất

Kha Tinh Phàm nhỏ giọng giảng giải, Thẩm Ý lại càng ngày càng không không được tự nhiên, bởi vì nàng phát hiện không biết khi nào, chính mình cùng Kha Tinh Phàm đã ly được gần quá. Thân thể hăn ai nàng, một điều chân dài khuất khởi chỉ tại nàng sau lưng, khác một chân tùy ý phóng ở bên cạnh, nàng hai tay nắm bài, hăn liền cái này tư thế hai tay trước duỗi, cũng nắm chặt nàng bài, lại như là hoàn trụ nàng tựa như

Trên người hăn cũng có nhàn nhạt hương vị, nhưng cùng Tiểu Nhượng ôn hoà thanh sáng khí tức bất đồng, hăn nước hoa như nhau hăn cái này người, lộ ra cổ lãnh liệt

Không đúng không đúng, Thẩm Ý tự nói với mình hiện tại không là tưởng cái này thời điểm. Nàng nhìn nam sinh gần trong gang tấc ánh mắt, còn có bọn họ ái muội tư thế, muốn nói nói, lại phát hiện mình yết hầu rất

khẩn, cái gì đều nói không nên lời, thân thể cũng lâm vào cứng ngắc, muốn tách rời khỏi thể nhưng không động đậy.

Bất quá không quan hệ, có người so nàng càng mở miệng trước, "Kha Tinh Phàm, người làm gì?"

Tiểu Nhượng nhú mày, ngạc nhiên mà nhìn bọn hắn chăm chăm. Kha Tinh Phàm làm cái gì? Ai chuẩn hắn ai Thẩm Ý như vậy gần? Còn có cái kia tay, hắn nếu không là chân chặt đứt (?), sớm đi qua đem hắn tay cấp xả xuống dưới

Kha Tinh Phàm nhìn hắn, có chút kỳ quái mà hỏi lại: "Không làm gì, giáo trưởng ban đánh bài a. Các người đều không người phát hiện nàng không sẽ đánh sao? Như vậy khi dễ tân thủ rất có ý tứ?"

Thẩm Ý rất tưởng lặp lại chính mình là đánh đến không hảo, không là sẽ không đánh, hơn nữa Kha Tinh Phàm như thế nào cũng gọi nàng trưởng ban, cái này xưng hô là sẽ truyền nhiễm sao?

Tiểu Nhượng cắn răng, mơ hồ đoán ra Kha Tinh Phàm vì cái gì nổi điên. Chính là hắn làm ra một bộ chính khí lâm nhiên bộ dáng, đại gia lại bị hắn bình thường tác phong che đậy, cư nhiên không người cảm thấy hắn có vấn đề, còn thật đương hắn tại giáo Thẩm Ý đánh bài, nhiều nhất chính là cách đến gần một ít mà thôi

Tiểu Nhượng nghĩ nghĩ, cũng không quản chính mình thương chân, cười thấu đi qua nói: "Là ta sơ sót, ta cũng có thể giáo trưởng ban

Nhưng mà không đợi hắn tới gần, liền bị Kha Tinh Phàm hai ngón tay chống ở bả vai, "Ai ai ai, đừng nhìn bài a. Người hiện tại chính là đối gia

Tiểu Nhượng bị cái này cường hữu lực lý do ngăn cản, nhất thời không biết như thế nào phản bác, một cổ khí ngăn ở ngực.

Kha Tinh Phàm lại cúi đầu nhìn hướng Thẩm Ý, nữ sinh lúc này rất cục tì về chính mình thanh âm "Ta cảm thấy, chúng ta hai cái người cùng nhau đánh không quá công bằng. Ta có thể chính mình đánh

Cho nên, người vẫn là đừng dựa gần ta như vậy

Nàng khẩn cầu mà nhìn Kha Tinh Phàm, hy vọng hắn có thể minh bạch chính mình không nói ra ý tứ. Nhưng mà nam sinh nghe vậy không những không thối lui, ngược lại dương môi một cười, một phen lăm trụ nàng vai, kích được nữ hài nháy mắt thân thể căng thẳng

Hắn thùy mâu chăm chú nhìn nàng, cho tới bây giờ đều lộ ra vài phần không kiên nhẫn mặt thượng lại toát ra như có như không Ôn Nhu, nhẹ giọng nói: "Người không muốn ta giáo người sao? Nhưng ta tưởng giáo người, trưởng ban có thể cho ta cái này vinh hạnh sao?"

Thẩm Ý

Sở hữu người

Lý Đặc rất cục nhìn ra không đối, giấu ở tờ giấy hạ lông mày đều muốn chọn đến thái dương

Không phải đâu, cư nhiên vẫn là tam giác luyện kịch bản sao? Đây nữ hài như vậy Mary Sue sao

Này một hồi thật sự không thể nào nhẫn nổi. Tiểu Nhượng đem bài một phóng, một phen đem Kha Tinh Phàm kéo ra bắt quả hắn còn không mất đi lý trí, hạ giọng đạo: "Ta không là đã giải thích mà người cũng trả thù trở lại, còn muốn làm gì!

Nếu như là vì hắn vừa rồi trêu đùa hắn sự, kia hắn cũng quá được một tấc lại muốn tiến một thước đi

"Vừa rồi là vừa rồi. Nếu không là hôm nay ta còn không nhớ ra được, kia một hồi sự, ta còn không tính sổ với người ni."

Kia một lần Tiểu Nhượng tại trong điện thoại cùng Kha Tinh Phàm thổ lộ, làm hại hấn đương thật, hấn nổi giận đùng đùng cúp điện thoại, sau đó cũng nghĩ quá muốn hay không hung hăng trả thù trở về. Nhưng bởi vì hấn lúc ấy thật sự có chút mất mặt, không tưởng nhắc lại, cuối cùng miễn cưỡng thuyết phục chính mình đừng cùng bệnh thần kinh không chấp nhận.

Có thể hấn như thế nào cũng không có nghĩ đến, nguyên lai lúc ấy Thẩm Ý cũng tại tràng! Còn có hấn cái kia cp phần nữ đồng học Tiểu Nhượng lúc ấy nói với hấn là chơi trò chơi thua không thể không đánh cái này điện thoại, nhưng liên hệ chuyện ngày hôm nay, Kha Tinh Phàm thật sâu hoài nghi khởi những lời này đến.

Hấn làm không hảo là chủ động lấy hấn đương việc vui, đi lấy duyệt bạn gái khuê mật

Thao

Lửa giận cách hơn ba tháng góc đầu trở lại, phá lệ khí thế hung hung, hấn trở lại liền tưởng tiếp tục đi quấy rối Thẩm Ý, lại phát hiện nữ sinh đã thay đổi vị trí, ngồi xuống Quan Việt Việt cùng Dương Việt Âm trung gian, hai cái khuê mật giống kim cương hộ pháp dường như, một tả một hữu bảo vệ nàng

Hấn sửng sốt, đã thấy nàng cường tự trấn định đạo: "Cái kia, cảm ơn người, nhưng ta thật sự không cần người dạy. Ta vừa mới chính là tại quen thuộc quy tắc, mặt sau như thế nào đánh ta biết.

Nàng biểu tình rất tránh không kịp, Kha Tinh Phàm còn chưa từng gặp được quá nữ hài tử đối chính mình cái này thái độ, tuy rằng chính là tại trả thù, cũng dâng lên một cỗ cảm giác cỗ quái.

Hắn biểu tình không thay đổi, "Nga?"

"Thật sự!"Thẩm Ý dùng sức gật đầu, "Không tin người xem chúng ta đánh xong này cục, đánh xong người sẽ biết

Lần thứ hai bắt đầu đánh thời điểm, Thẩm Ý hết sức chăm chú; lấy ra cuộc thi mười hai phân tinh thần. Mà nàng trạng thái thay đổi cũng ảnh hưởng tới đại gia, này một ván địa chủ là Lý Đặc, năm người cục địa chủ cũng sẽ gọi một cái giúp đỡ, hắn giúp đỡ là Phó Tây Thừa. Ngân phát nam nhân nhìn nữ sinh chuyên chú bộ dáng, cũng bị khơi dậy thắng bại dục.

Có một cái cao trung nữ đánh cuộc thần là đủ rồi, hắn giang hồ kinh nghiệm không đủ thua hắn nhận tài, nhưng hắn tuyệt không tin tưởng cái này mới vừa rồi còn đánh đến loạn thất bát tao nữ sinh có thể nói sẽ liền sẽ!

Chúng ta đấu địa chủ giới liền không tồn tại loại này thần thoại!

Nhưng mà đêm nay có lẽ đã định trước là hắn đánh mất chi đêm. Năm phút đồng hồ sau, đương Thẩm Ý trước hết xuất quang trong tay bài khi, hắn không thể tin đạo: "Người như thế nào làm đến! Xuất lão khô đi người

Thẩm Ý đối mặt loại này nghi ngờ, cau mày, nhưng vẫn là kiên nhẫn đạo: "Không có. Âm Âm mới vừa dạy ta một chút, nhượng ta nhớ bài. Tính một chút các người xuất bài, lại trừ bớt chính mình bài, đại khái liền có thể đoán xuất trong tay các người còn dư lại bài. Sau đó lại xuất đối tử thăm dò các người có hay không bom, không sai biệt lắm chính là như vậy

"Người có thể nhớ kỹ toàn bộ bài?" Lý Đặc càng không tin.

Thẩm Ý trầm mặc một cái chớp mắt, đạo: "Ta đều có thể nhớ rõ 《 song thập hiệp định 》 , 《 ngũ một tuyên ngôn 》 , Tô Liên đối ngày tuyên chiến còn có trung cộng bảy đại mời dự họp thời gian cái gì sớm nhất, nhớ kỹ này đó bài rất kinh ngạc sao?"

Lý Đạc: "

Nữ sinh vẻ mặt bình tĩnh, Lý Đạc lại cảm thấy chính mình bị trào phúng, hôm nay lần thứ hai đến tự học bá trào phúng

Dương Việt Âm chịu đựng cười phụng thưởng tờ giấy, Thẩm Ý tiếp quá sau dán đến Lý Đạc trên đầu.

"Lạch cạch" một tiếng, Lý Đạc nhắm mắt lại, phảng phất nghe được chính mình một viên đánh cuộc vương chi tâm vỡ tan thành âm.

Thẩm Ý dán hoàn Lý Đạc vừa quay đầu lại, liền phát hiện Tiểu Nhượng chính nhìn chính mình, hân giống như xảy ra chuyện gì vui vẻ sự dường như, khóe môi nhếch lên cười, trong ánh mắt cũng doanh quang.

Thẩm Ý tại hân tầm mắt hạ, bỗng nhiên đã cảm thấy ngại ngùng, cúi đầu né tránh.

Bên cạnh Phó Tây Thừa đưa bọn họ phản ứng xem ở trong mắt, hướng Kha Tinh Phàm tề chớp mắt con người. Hân đương nhiên không tín Kha Tinh Phàm sẽ đối Thẩm Ý có ý gì, chính là vui sướng với chính mình cứ nhiên thấy được hân chê cười, nhân gia nữ hài tử vì trốn người như vậy nỗ lực, Tiểu Nhượng muốn cao hứng hồng rồi đi?

Kha Tinh Phàm nhìn Tiểu Nhượng một bộ tiểu nhân đặc chí bộ dáng, lạnh lùng mà hừ một tiếng

Mặt sau bài cục, Tiểu Nhượng bỗng nhiên sĩ khí đại chấn, liên tục thẳng hảo mấy đêm, Dương Việt Âm trên đầu cũng bị dán thưởng tờ giấy. Phó Tây Thừa nói: "Còn như vậy đi xuống chúng ta liền cả phòng cương thi, dán không được."

"Kia người nói làm sao bây giờ?" Quan Việt Việt hỏi.

Như vậy đi, ta cũng mệt, chúng ta lại chơi cuối cùng một phen. Nhưng đặt cược đối đại một chút thua, tại mặt thượng hạ một cái tiểu vương bát, hảo sao?

Dương Việt Âm nâng má, khiêu khích nói: "Người không sợ là tại cho chính mình đào hố sao?"

Phó Tây Thừa một cười, chứa đầy tình ý đạo: "Không sợ. Ta nếu là bại bởi người, cam tâm tình nguyện nhượng người tại ta mặt thượng hạ vương bát.

Nam nhân một đôi hoa đào mắt thẳng ngoắc ngoắc nhìn nàng, lại xứng thượng kia trương anh tuấn khuôn mặt, Dương Việt Âm cho dù tung hoành sông bạc, rốt cuộc chính là cái mười tám tuổi thiếu nữ, nhần ba giây vẫn là nhin không được, đỏ mặt.

Phó Tây Thừa đùa giỡn thành công, đắc ý quay đầu, chỉ để lại dương việt âm ảo não thầm mắng dựa vào, cư nhiên dùng mỹ nam kế!

Vì thế liền như vậy quyết định, đại gia xé rút tờ giấy, triển khai chung cực quyết chiến. Lần này rút trúng địa chủ chính là Thẩm Ý, nàng gọi đi ra giúp đỡ là Dương Việt Âm, vốn tưởng rằng cường cường liên hợp hai người có thể đại giết tứ phương, nhưng mà đại khái là các nàng vận may dùng hết, lại hoặc là Tiểu Nhượng khí thế rất thịnh, hai người càng đánh càng không thuận, cuối cùng mắt mở trừng trừng nhìn Tiểu Nhượng trước hết xuất rút bài.

Lý Đạc đem dư lại bài ném tới không trung, hoan hô: "Hạ vương bát lâu!

Dương Việt Âm cắn răng, "Doanh cũng không phải người doanh, đắc ý cái gì!

Lý Đạc bất vi sở động, "Đối ta như vậy có đoàn thể vinh dự cảm người đến nói, chúng ta đội ngũ thẳng chính là ta doanh, không có khác biệt.

Hắn phiến xuất một cái màu đen du tính bút phóng tới trên bàn, Phó Tây Thừa không hổ là phong lưu lãng tử lúc này trong khung thương hương tiếc ngọc lại phát tác, "Thật sự muốn họa sao? Nhân gia chính là nữ hài tử nha.

Lý Đạc: "Người không họa ta họa.

Phó Tây Thừa lại ngăn cản hắn, "Ta không họa cũng không tới phiên người họa, này một ván là Tiểu Nhượng thắng, hắn là hắn đến họa.

Ánh mắt của mọi người hạ, Tiểu Nhượng giật giật thân thể. Thẩm Ý vẫn luôn nhìn hắn tay, chỉ thấy tại ngón tay tạm dừng sau; nam sinh thân thể vi khuynh, thon dài ngón tay cầm lên du tính bút

Còn thật sự muốn họa a

Thẩm Ý trong lòng có chút ủy khuất. Nàng cũng không biết chính mình tại chờ mong cái gì, chính là người thua là nàng, thắng người là hắn, hắn đều không đối nàng phóng điểm thủy sao?

Cư nhiên như vậy vô tình.

Tiểu Nhượng cầm bút trạm đến trước mặt nàng, Thẩm Ý một giận dỗi liền nhắm hai mắt lại, bày ra phó tùy người như thế nào họa tư thế. Tiểu Nhượng nhìn kia song phiêu lượng ánh mắt ở trước mặt mình khép lại, chỉ lộ ra đen thùi nồng đậm lông mi, còn có oánh bạch da thịt. Hắn trước kia liền phát hiện, nàng thật sự rất bạch, ánh mắt phía dưới ngẫu nhiên sẽ có thức đêm đi ra hắc đôi mắt, nhưng gần nhất đại khái là quá niên ngũ được hảo, liền hắc đôi mắt cũng không rõ ràng, thiếu nữ hai má sung túc mà ngàn tịnh, lộ ra bừng bừng sinh cơ.

Hắn nhìn đến nàng yên hồng môi, hầu kết thượng trượt xuống động một chút.

Kỳ thật hắn biết đến, hắn vẫn luôn biết nàng không coi là nhiều sao phiêu lượng, nhưng không biết vì cái gì, chính là này trương cũng không kinh diễm mặt, lại làm cho hắn đi theo ma đường như, gần nhất tổng là tại nửa đêm mơ thấy, mà những cái đó nội dung thậm chí nhượng hắn xấu hổ mở miệng

Thẩm Ý lông mi run rẩy, như là phát hiện hắn trầm mặc rất lâu. Tiểu Nhượng nhẹ hút khẩu khí, nâng tay Khinh Khinh phủng trụ nàng bên trái hai má, chỉ bụng tiếp xúc đến nàng làn da khi hai người đều khẽ run lên

Như là có điện lưu trải qua đầu ngón tay của hắn, truyền lại đến nàng hai gò má, Thẩm Ý cảm thấy liên răng đều có điểm run lên, không tự giác cắn chặt môi. Hai tay rúc tại bên người, ngón tay hơi hơi cuộn lại.

Nàng không dám mở mắt, thậm chí ngừng lại rồi hô hấp, cảm giác hắn tay lác thượng trên mặt của nàng sau chậm chạp không có nhiều hơn động tác, chỉ có tầm mắt một tắc tắc lướt qua nàng da thịt, như là tại tìm kiếm thích hợp vẽ tranh điểm.

Ý thức được hắn chính tại như vậy gần khoảng cách nhìn chăm chú vào chính mình, Thẩm Ý bỗng nhiên xấu hổ khôn kể, tay chân cũng không biết như thế nào bãi phóng. Nàng đều quên, chính mình gần nhất trạng thái thế nào, có trường đậu đậu sao? Còn có ban ngày ở bên ngoài chạy lâu như vậy, có thể hay không chỗ nào ô uế nàng không phát hiện a?

Đáng chết, vừa rồi nàng như thế nào không đi trước rửa mặt, vạn nhất bị hắn thấy được nàng đậu đậu làm như thế nào

Nàng đột nhiên mở mắt, như thế đồng thời hữu má chợt lạnh, Mark bút lác thượng nàng mặt.

Tiểu Nhượng không nghĩ tới nàng sẽ đột nhiên mở mắt, tay run lên đi xuống họa xuất một điều không tưởng không ngăn hắc tuyến. Nàng da thịt như vậy mềm mại, kia nhất bút phảng phất là họa ở tại đám mây thượng, nhưng hắc không quan tâm cái này, Thẩm Ý cũng như là hoàn toàn không phát giác, hai người bình tĩnh nhìn đối phương, đều mất đi phản ứng.

Nàng nhìn hắc ánh mắt, còn có đồng tử trong hai cái tiểu tiểu chính mình, mơ mơ hồ hồ cảm thấy một màn này giống như rất quen thuộc.

Tựa hồ thật lâu trước kia cũng phát sinh quá, bọn họ cũng ai được gần như vậy, như vậy nhìn đối

"Cái kia, khụ khụ, các người còn họa sao?" Phó Tây Thừa bỗng nhiên mở miệng. Hắc biểu tình vi diệu giống là phi thường ngại ngần đánh gãy, nhưng lại không đánh gãy thật sự không được.

Hai người giật mình bừng tỉnh. Tiểu Nhượng nhìn xem Thẩm Ý mặt thượng dấu vết, nhìn nhìn lại trong tay bút, rõ ràng chính là chơi một cái trò chơi, hắc lại ra một thân hãn, một trái tim càng là rối loạn, che lấp đạo: "Không vẽ. Vốn là chính là trò chơi, không có gì hảo họa

Thẩm Ý một tay bụm mặt, cảm thấy kia một chỗ hỏa lạt lạt, một lát sau đứng dậy đạo: "Ta đi tẩy một chút

Nàng trốn được rửa tay gian, Tiểu Nhượng chạy đến ban công thượng thông khí, phòng khách trong chỉ còn lại có mới bóng đèn năm người tổ.

Đại gia trầm mặc trong chốc lát, Dương Việt Âm nói: "Là ta tưởng nhiều sao? Ta như thế nào cảm thấy, ta phát hiện cái gì ghê gớm sự tình.

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 63 : 63

Cao tam ngày nghỉ vĩnh viễn là gần ngủi, sơ thất buổi tối, tại cái khác niên cấp đồng học còn tại hưởng thụ tân niên hưng phấn khi, cao tam niên cấp đã bị triệu gọi về trường học, chính thức bắt đầu cao trung cuối cùng một cái học kỳ.

Lúc này đây thu giả, lớp học không khí cũng rõ ràng bất đồng. Đối rất nhiều cao tam thí sinh đến nói, trước tuy rằng khẩn trương, nhưng còn có thể tự nói với mình, phía trước còn có một cái tân niên muốn quá hiện giờ tết âm lịch một kết thúc, liên cuối cùng một yêm hộ đều không có, cao khảo nháy mắt biến đến gần ngay trước mắt, phảng phất hạ một giây liền sẽ đến đến.

Các lão sư cũng đều là cái này luận điệu. Khai giảng ngày đầu tiên, liên hướng tới hiền hoà thân thiết Kiều Nhụy đều cấp đại gia phát biểu một phen nói chuyện, đại thể nội dung chính là cho tới bây giờ thật sự không thể lại chậm trễ, khoảng cách cao khảo còn có tứ cái nguyệt, hết thảy đều còn kịp, đại gia nắm chặt thời gian, có lẽ thay đổi người vận mệnh ngay tại này tứ cái nguyệt

Thông nói chuyện xuống dưới, người người đều da đầu run lên, hận không thể đem đó mà ngay cả làm tam bộ văn tổng quyển tử.

Bất quá trừ cái này ra, lớp học ngược lại là không có gì khác biến hóa, trước mỗi học kỳ khai giảng còn sẽ trọng sắp xếp một lần chỗ ngồi, nhưng phỏng chừng là suy xét đến cuối cùng một học kỳ, đối tới đối lui ảnh hưởng

đại gia tâm tình, chỗ ngồi đều còn đại khái duy trì nguyên trạng, chỉ phát sinh một ít tiểu biến hóa

Đông

Thẩm Ý còn không kịp phản ứng, liền thấy Quan Việt Việt phong giống nhau quẹo lại đây, đi phía trước một tài nằm úp sấp đến chính mình khóa trên bàn, sống không còn gì luyện tiếc đạo: "Ta điên rồi, không đối, là kiêu lão sư điên rồi. Nàng cứ nhiên nhượng ta cùng Tống Hàng tọa ngồi cùng bàn? !

Không sai, Quan Việt Việt chính là kia một chút tiểu biến hóa. Lần này khai giảng, Kiều Nhụy lần nữa điều chỉnh nàng vị trí, đem nàng cùng Tống Hàng an bài đến cùng nhau.

Thẩm Ý nhìn vẻ mặt suy sút bạn tốt, cẩn thận mà cùng mặt sau Dương Việt Âm trao đổi hạ ánh mắt, nói: "Kiêu lão sư hẳn là muốn cho Tống Hàng trợ giúp một chút người học tập đi? Dù sao hẳn hiện tại cũng lấy đến Thanh Hoa hàng phân, thời gian thượng càng dư dả một ít, người thành tích lại. . . Nhóm tọa cùng nhau, người có cái gì vấn đề đều có thể hỏi hẳn, ta cảm thấy đỉnh không sai a

"Không sai cái quỷ nga, ai muốn cùng hẳn cùng nhau tọa? Ai muốn hỏi hẳn vấn đề? Ta có vấn đề hỏi người không được sao, người thành tích còn so với hẳn hảo liệt, ta dùng được hẳn? !"Quan Việt Việt kích động đạo

Thẩm Ý nhấp nhấp miệng, "Nghiêm khắc đến nói, hẳn hiện tại so với ta hảo

Quan Việt Việt lúc này mới phát hiện chính mình thất ngôn, nhưng ngực kia đoàn khí nghẹn ở nơi đó hạ không đi không biết nói gì, đơn giản lấy quá Thẩm Ý chén nước rầm rầm uống hơn phân nửa chén nước.

"Người xảy ra chuyện gì a, như thế nào đột nhiên như vậy ghét Tổng Hàng?" Dương Việt Âm nói, "Người một cái chuẩn Thanh Hoa học bá với người ngồi cùng bàn, nhiều ít người phán đều phán không đến, người đảo hảo, còn mắng thượng.

Đó cũng là Thẩm Ý kỳ quái, theo lý thuyết Quan Việt Việt cùng Tổng Hàng đều không nhiều ít cùng xuất hiện, ngồi cùng bàn nhiều lắm cảm thấy không có thói quen không được tự nhiên, không đến mức như vậy tức đến khó thở đi?

Quan Việt Việt phủng chén nước tràm mặc trong chốc lát, rầu rĩ đạo: "Liên kia thiên văn thượng a, Tiểu Ý mất tích kia vẫn, chúng ta không phải đi tìm nàng mà. Sau lại bởi vì vẫn luôn tìm không thấy nàng, chúng ta vì tiết kiệm thời gian quyết định binh chia làm hai đường, Âm Âm cùng Trương Lập Phong cùng nhau, ta cùng Tổng Hàng

Thẩm Ý biết cái này, ngày hôm sau nàng đi tìm Dương Việt Âm các nàng giải thích khi các nàng liên cùng nàng nói, lúc ấy nàng còn rất kinh ngạc, nguyên lai Tổng Hàng cũng tìm đến chính mình, hơn nữa căn cứ các nàng miêu tả, hẳn vẫn là trước hết quyết định chạy thoát tự học buổi tối đi tìm nàng người.

"Người cùng Tổng Hàng cùng nhau, sau đó ni?" "Nàng hỏi.

"Sau đó, chúng ta cãi nhau.

Quan Việt Việt hiện tại tướng khởi kia thiên văn thượng đều vẫn là khí, nàng cùng Tổng Hàng rời đi Thẩm Ý gia sau liền hướng thành phía đông tìm kiếm, phạm vi từ Thẩm Ý thường đi địa phương khuếch lớn đến bất luận cái gì nàng có khả năng đi địa phương. Gia Châu như vậy đại, làm như vậy không khác mò kim đáy bể, cho nên rất tự nhiên bọn họ tìm hai giờ cũng không thu hoạch được gì.

Quan Việt Việt vốn là cơm chiều liền không như thế nào ăn, mệt được không được, quá đường cái khi một cái hoảng thần, thiếu chút nữa bị xe đụng vào, hoàn hảo Tổng Hàng một phen kéo chặt nàng.

Tiểu tâm

Nàng nhìn chạy như bay đi qua màu đen xe hơi, kính hồn chưa định, quay đầu mới vừa thăm nghĩ tạ, nam sinh lại cau mày nói: "Người vẫn luôn đều như vậy không chuyên tâm sao?"

"Này rõ ràng là người đơn phương nhục mạ Tổng Hàng a." Dương Việt Âm bất khả tư nghị đạo.

"Hơn nữa, ta không thông qua Bắc Đại cuộc thi như thế nào có thể trách Tổng Hàng ni?" Thâm Ý cũng nói "Hắn khảo chính là Thanh Hoa, liền tính phóng thủy cố ý không khảo quá, cũng giúp không đến ta a."

Hảo tử muội cư nhiên không đứng ở chính mình bên này bởi nàng đau mắt Tổng Hàng, Quan Việt Việt không thể tin mà mở to mắt, "Ai, các người là ai bằng hữu? Giúp bên kia a?"

"Ta giúp lý không giúp thân. Người cũng quá khoa trương, người Tổng Hàng hảo tâm giúp chúng ta tìm Tiểu Ý, người lại như vậy khí người gia, người nhượng ta cái này gia trường về sau như thế nào cùng Tổng học thần đáp lời? Như thế nào đối mặt nhân gia? Không dạy con, lỗi của cha a!"

Nàng nói xong liền muốn đi niết Quan Việt Việt mặt, lại bị một phen mở ra. Quan Việt Việt bẹp miệng bị tức giận đạo: "Tính, các người căn bản là không hiểu tâm tình của ta. Lười theo các người nói."

Còn có tiểu tính tình. Dương Việt Âm cùng Thâm Ý liếc nhau, đều có chút bất đắc dĩ, Dương Việt Âm nói: "Tuy rằng người không vui lòng, nhưng việc đã đến nước này, người liền gắng gượng mà làm cùng Tổng Hàng ngồi một chút đi. Hơn nữa người không cảm thấy như vậy đỉnh đáp

sao? Tiểu Ý cùng Tiểu Nhượng là thuận số đệ cùng đếm ngược đệ nhất, người cùng Tổng Hàng là thuận số đệ nhị cùng đếm ngược đệ nhị, kiêu lão sư thật sự rất sẽ an bài."

Nàng mới vừa nói xong liền biểu tình vi diệu biến đổi. Quan Việt Việt chống cằm, tròn mắt nhanh như chớp chuyển động, "Ta cùng Tổng Hàng, như thế nào có thể cùng Tiểu Ý Tiểu Nhượng một cái dạng?"

Nàng lời này biệt có thâm ý, Thẩm Ý mi mắt vừa động, liền thấy hai cái bạn tốt đồng thời thay đổi tầm mắt, nhìn hướng về phía nàng.

"Ngàn, làm chi?"

Dương Việt Âm: "Có một vấn đề, ta tối hôm qua liền muốn nói, đáng tiếc không có cơ hội thích hợp. Hiện tại hỏi một chút người đi.

"Cái gì vấn đề?"

"Người trước đừng động cái gì vấn đề, người có thể đáp ứng không quản chúng ta hỏi cái gì, đều thành thật trả lời sao?" Quan Việt Việt nói.

Thẩm Ý trong lòng lộ bộ một chút, hai nàng thái độ rất bất đồng tầm thường, không phải là

Suy nghĩ còn không chuyển hoàn, liền thấy Dương Việt Âm bỗng nhiên tới gần, nhìn thẳng nàng đạo: "Người nên không phải là, thích thương Tiểu Nhượng đi?"

Thẩm Ý

Nàng như thế nào cũng không nghĩ tới chính là vấn đề này, bất ngờ không kịp đề phòng hạ nhất thời không biết như thế nào trả lời. Có tâm phủ nhận, nhưng mà bạn tốt mắt sáng như đuốc, phảng phất sớm đã đem nàng

xuyên thủng, nhượng nàng câu kia "Không có" liền như thế nào đều nói không nên lời.

Ta

Nàng thái độ chính là tốt nhất trả lời. Dương Việt Âm cùng Quan Việt Việt đối diện, đều từ đối phương trong mắt nhìn thấu bất khả tư nghị.

Cư nhiên là thật! Người thật thích hân a? !"Dương Việt Âm nói.

Nàng thanh âm có chút đại, Thẩm Ý sợ bị người khác nghe được, một phen phác đi qua che nàng miệng, "Người nói nhỏ thôi a

Bởi vì sốt ruột, nàng động tác rất mạnh như nhanh như hổ đói vồ mồi, Dương Việt Âm thiếu chút nữa cho là mình muốn bị khóa hầu, liền vỗ nàng tay hai cái mới để cho nàng buông ra một chút.

"Tiểu, Tiểu Ý. . . Liền tính biết cái này, chúng ta cũng vẫn là bằng hữu tốt của người dùng giết người diệt khẩu!

Hảo một trận hỗn loạn sau, hai người rốt cục tách ra. Thẩm Ý nghĩ đến nàng nói, chỉ cảm thấy lại xấu hổ lại quẫn, hai má nóng bỏng, hận không thể lập tức trốn đi mỗi ngày.

Sáng lý trí nhượng nàng cường chống gối ở tại chỗ, một lát sau, nhỏ giọng hỏi: "Các người làm sao mà biết được?"

Dương Việt Âm sờ cổ, làm sao mà biết được? Đêm qua tại Tiểu Nhượng khách sạn gian phòng, hai người bọn họ đối diện khi, nàng đã cảm thấy không đối.

Kỳ thật không ngừng kia một lần, trước nàng cũng ần ần cảm thấy Thẩm Ý cùng Tiểu Nhượng chi gian không khí có chút ái muội, chính là không có tưởng rất nhiều. Có thể một khắc kia, giữa bọn họ từ trường thật

sự quá mức mãnh liệt, còn có Thẩm Ý nhìn hướng Tiểu Nhượng ánh mắt, như vậy bất đồng tầm thường, không chấp nhận được nàng xem nhẹ.

Nàng vẫn chưa trả lời, Quan Việt Việt đã cướp lời: "Âm Âm nhìn ra, nàng nói với ta, ta còn không tin. Thiên nha Tiểu Ý, người xảy ra chuyện gì? Người thật sự thích. . . Cái kia ai sao? Là ta tưởng kia loại thích? Chờ một chút, người biết cái gì là thích không? !

Quan Việt Việt thái độ liên phảng phất nàng là một cái ngây thơ vô tri, yêu cầu che chở tiểu baby, mà bình thường đều là nàng như vậy đối đãi nàng, Thẩm Ý cảm thấy có chút buồn cười. Tại lúc ban đầu xấu hổ sau, nàng chợt phát hiện, bị bạn tốt biết cái này sự giống như cũng không có như vậy khó khăn

Nàng lần đầu tiên trong đời có được như vậy đại một bí mật, kỳ thật đáy lòng ở chỗ sâu trong, có lẽ đã sớm tưởng muốn cùng người nói hết một chút

Nàng dừng một chút, gật đầu nói: "Ân, ta biết. Ta thích hẳn.

Nói ra khỏi miệng khi, mặt vẫn là hơi nóng một chút, nhưng nàng dừng cảm mà không có dời đi tầm mắt. Dương Việt Âm cùng Quan Việt Việt nhìn như vậy không đồng dạng như vậy nàng, ánh mắt đều có chút thay đổi.

"Làm sao vậy, các người như thế nào cái này biểu tình?"Nàng cười hỏi.

Dương Việt Âm cũng cười, "Không như thế nào; ta cao hứng a. Ta Tiểu Ý cũng trưởng thành rồi có thích người

Nàng nói xong lại muốn đi niết Thẩm Ý mặt, bị nàng một phen nắm lấy, "Người hôm nay dương Quan Việt Việt ba ba không đủ, còn tưởng dương ta mụ mụ sao?

Dương Việt Âm hừ nhẹ một tiếng, "Người thoả mãn đi. Người thích Tiểu Nhượng, chính là muốn sách ta cp, ta đều không với người so đo, còn tưởng đương người mù mù. Ta là cái cỡ nào khoan dung người a!

Quan Việt Việt suy nghĩ một lát, nói: "Không được ta còn là kinh ngạc. Người thật sự là không lên tiếng thì thôi

Minh kinh người a, người nói người như thế nào tưởng phải đi ra ngoài thích Tiểu Nhượng ni? Người làm sao dám đi thích hần ni?"

"Các người không là đều thích hần sao?

"Chúng ta có thể nhất dạng sao? Chúng ta thích, chính là miễn thích thần tượng, cao trung nữ sinh thích vườn trường nam thần, người thường thích thiên thượng tinh tinh ánh trăng. Không có người muốn đi trích ánh trăng.

Thẩm Ý kỳ thật minh bạch nàng ý tứ, nhấp nhấp môi, "Ta cũng không biết. Chờ ta phát hiện thời điểm, ta đã thích hần.

Thiếu nữ lần đầu tiên tâm động, tại chính mình cũng không biết thời điểm phát sinh, những cái đó chua chát, ngây thơ, chờ mong, khẩn trương, đan chéo thành một chi thanh xuân ca dao.

Đương nàng minh bạch đó là cái gì thời điểm, hết thấy đều quá muộn.

Trên mặt nàng là thơ bần ngột ngào mộng ảo, Quan Việt Việt kỳ thật cũng không có thích hơn người, nhìn đều có điểm hâm mộ, "Tính, người đều cùng Tiểu Nhượng tọa ngồi cùng bàn. Cùng hần đương ngồi cùng bàn nữ sinh nếu đều không thích thượng hần, chuyện này vốn là chính là không khoa học, truyền ra đi Tiểu Nhượng đều muốn không cách nào nhi làm người.

Chính là Tiểu Ý, "Dương Việt Âm bỗng nhiên nói, "Người có nghĩ quá mặt sau làm như thế nào sao?"

Thẩm Ý nhìn hướng nàng, Dương Việt Âm tựa hồ rất không tưởng vạch trần, nhưng không thể không kiên trì nói: "Bây giờ là cao tam học kỳ sau, lập tức liền muốn cao khảo, người xác định muốn tại thời gian này

Trên thực tế, nàng chính là không xác định.

Thẩm Ý ghé vào thư bầm thượng, nhìn ngoài cửa sổ đèn đường quất sắc quang mang, biểu tình có chút mờ mịt. Khai giảng ngày đầu tiên phóng được sớm, nàng về nhà vẫn là theo thường lệ làm một lát quyển tử, kỳ thật tết âm lịch trong khoảng thời gian này nàng tuy rằng cũng có nghỉ ngơi, nhưng không có một ngày là thật hạ xuống ôn tập nhiều ít đều sẽ nhìn xem thư làm làm đề.

Thẩm Ý cảm thấy chính mình hiện tại tâm tính còn có thể, mùa đông doanh khảo tạt, cao khảo liền được thêm du (cố gắng), nàng còn chưa tới tự bạo tự khí kia bước, cho nên chuyện nên làm đều được cứ theo lẽ thường làm. Đại khái cũng là bởi vì cái này, nàng tuy rằng phát hiện chính mình đối Tiểu Nhượng tâm ý, lại căn bản không có nghĩ quá mặt sau muốn thế nào.

Yêu sớm đã muốn giết không tha, nếu cao tam học kỳ sau mới yêu sớm, được lãng trì xử tử đi?

Nàng tưởng tượng kiều lão sư được biết cái này sự tình cảnh, nhin không được sợ run cả người.

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 64 : 64

Thẩm Ý tại vì mình thiếu nữ tâm sự khổ não khi, Tiểu Nhượng cũng không có nhàn rồi. Toàn bộ tháng hai, hẵn hoàn thành tam kiện đại sự.

Chuyện thứ nhất, tân diễn hơ khô thẻ tre.

Lục hoàn 《 đại mạo hiểm gia 》 ngày kế, hẵn liền hoả tốc bay trở về giống sơn điện ảnh và truyền hình thành, tiếp tục kịch truyền hình 《 trường sinh 》 quay phim. Tại trải qua mấy tháng vất vả chiến đấu hăng hái sau, 《 trường sinh 》 quay phim cũng đã tiến vào kết thúc, nguyên bản rất khoái liền có thể thuận lợi kết thúc, không nghĩ tới diễn viên chính đi lục cái tổng nghệ trở về lại thương chân.

Đối với nhất bộ võ hiệp kịch, vấn đề này là tương đương nghiêm trọng, đặc biệt là Tiểu Nhượng còn có một chút động tác đại trường hợp không chụp hoàn. Nghe nói đoàn phim vì thế rất là khổ não một phen, hảo tại Tiểu Nhượng không là những cái đó yêu đùa giỡn đại bài, lại sợ chịu thiệt chịu mệt đại minh tinh, cắn răng kiên trì ra trận, hơn nữa thể thân phối hợp, cuối cùng còn tính hoàn mỹ mà hoàn thành này bộ phận công tác

2 nguyệt 13 hào, Tiểu Nhượng tại 《 trường sinh 》 đoàn phim diễn phần toàn bộ hơ khô thẻ tre, chính thức hoàn thành cuộc đời hãn đệ nhất bộ nam chủ diễn.

Chuyện thứ hai, nghệ khảo.

Mỗi một năm ương ảnh, thủ ảnh cùng với hồ diễn tam đại nghệ thuật viện giáo nghệ khảo đều là một lần việc trọng đại, bị thụ các giới chú ý. Tại

đại gia trong mắt, có thể thi vào này mấy trường học cũng không đến mình tinh quân dự bị, ăn dưa quăn chúng nhóm vui lòng với tại mình tinh nhóm vẫn là tổ người khi làm cái kia khai quật hắc Bá Nhạc. Năm rồi liền có thí sinh tham gia cuộc thi khi bởi vì nhan trị xuất chúng mà được đến chú ý, thành tích còn không đi ra đã tại trên mạng một lần là nổi tiếng ví dụ, cho nên sau lại từ phụ lục giai đoạn, tuần nam nhóm mỹ nữ cạnh tranh đã bắt đầu.

Nhưng đây đều là tại không có mình tinh thí sinh dưới tình huống, năm nay lại nhiều tuần nam mỹ nữ cũng không người chú ý, bởi vì được khen là "00 sau song tinh" Tiểu Nhượng cùng Kha Tinh Phàm năm nay song song gặp phải cao khảo, đều đem tham gia lúc này đây nghệ khảo.

Giống bọn họ loại này ngôi sao nhỏ tuổi, mỗi người học lên đều bị thụ chú ý, nhân khí cao như Tiểu Nhượng cùng Kha Tinh Phàm liền càng là như thế. Từ mấy tháng trước, hai người muốn lựa chọn trường học liền bị ngoại giới đoán một cái, là sẽ ghi danh quốc nội nghệ thuật viện giáo vẫn là xuất ngoại lưu học đều thảo luận một phen. Hiện giờ kết quả rốt cục đi ra, Tiểu Nhượng ghi danh ương ảnh, Kha Tinh Phàm ghi danh thủ ảnh, xem như tại tết âm lịch hợp tác sau lần thứ hai lo liệu "Vương bất kiến vương nguyên tắc, không giống như vôong hữu mong muốn ghi danh đồng nhất sở đại học.

Tiểu Nhượng nghệ khảo kia thiên, không hề ngoài ý muốn thượng hot search, nguyên nhân lại làm cho người không tưởng được. Có truyền thông chụp được hắc xếp hàng chờ đợi cuộc thi khi video, hắc xuyên màu đen áo lông, đứng ở một đám đồng dạng tuổi trẻ soái khí nam hài tử trung, lại không thể nghi ngờ là bên trong tối dẫn nhân chú mục một cái.

Người chung quanh đều tại lén lút nhìn hắc, bao quát cùng hắc cùng nhau cuộc thi thí sinh, hắc lại thông dong mà mang tai nghe nghe ca. Bất quá hắc rất khoái phát hiện quay phim ký giả, tháo xuống tai nghe hướng màn ảnh phát phát tay, ký giả hắc là cùng hắc cũng nhận thức, đánh xong

tiếp đón sau cười hỏi "Hôm nay cuộc thi chuẩn bị được thế nào a, có tin tưởng sao? Có lời gì tưởng đối cái khác tham gia cuộc thi thí sinh nói sao?"

Tiểu Nhượng nghĩ nghĩ, lộ ra doanh nghiệp khi chiêu bài mỉm cười, "Chuẩn bị đỉnh lâu, cho nên tin tưởng vẫn là có một chút, hy vọng hết thầy phát huy bình thường đi. Đến nỗi có lời gì muốn đối cái khác thí sinh nói, ngô, hy vọng các người đều phóng bình tâm tính, cuộc thi không có như vậy đáng sợ không cần khẩn trương. . .

Giờ giọng nói còn chưa nói xong, hần bỗng nhiên liếc tới tay trong kia một điệp tư liệu, sắc mặt khẽ biến, "Chờ một chút. . . Ta chuẩn khảo chứng ni?"

Hần liên phỏng vấn cũng không quan tâm, cẩn thận lật xem khởi kia một điệp tư liệu, thật không có chuẩn khảo chứng

Ký giả cũng mộng, "Người không mang chuẩn khảo chứng sao?"

"Ta dẫn theo a, mới vừa rồi còn thấy được, hần là ném chỗ nào rồi. . . Nhìn đến ta chuẩn khảo chứng? Có vị nào hảo tâm người nhặt được ta chuẩn khảo chứng sao?"

Người ở chỗ này nguyên bản vậy xem vậy xem, trộm chụp trộm chụp, cá biệt yêu biểu hiện còn cân nhắc ký giả phỏng vấn hoàn hần, có thể hay không thuận theo đến phỏng vấn một chút chính mình, kết quả chột nghe như vậy một tin tức, há hốc mồm rất nhiều vội cúi đầu coi, hiện trường biến thành tìm đúng khảo chứng đại hội.

Cái này video một phát lên mạng liền chuyển điên rồi, vông hữu bị Tiểu Nhượng phát hiện mình chuẩn khảo chứng ném khi phản ứng cười chết, nói hần thượng một giây vẫn là doanh nghiệp đương hồng thần tượng, hạ giây liền bị đánh hồi nguyên hình.

"Đệ đệ còn khuyên người khác không cần khẩn trương, ta nhìn người chính là rất không khẩn trương! Chuẩn khảo chứng đều có thể ném!

"Phóng tới cao khảo, đệ đệ chính là sẽ nhượng cảnh sát toàn thành đưa chuẩn khảo chứng kia loại điển hình bá, sẽ thượng tin tức!

"Đại gia đều tại cười, chỉ có ta quan tâm cuối cùng chuẩn khảo chứng tìm được sao? Tiểu Nhượng đệ đệ không sẽ bởi vì này cái khảo không thượng ương ảnh đi, kia liền rất thảm, ta sẽ khóc chết!

Phụ họa cuối cùng một điều vông hữu càng ngày càng nhiều, đại gia thậm chí đem # giúp Tiểu Nhượng tìm đúng khảo chứng # xoát thượng hot search, thẳng đến cuối cùng Tiểu Nhượng bản nhân tự mình đi ra đáp lại, "Cám ơn đại gia, chuẩn khảo chứng cuối cùng tìm được, không cần làm phiền cảnh sát thúc thúc. [lệ] "

Trải qua trận chiến này, " "Chuẩn khảo chứng" biến thành Tiểu Nhượng một cái ngành, thẳng đến mấy tháng sau hãn thượng tiết mục còn bị người lấy ra trêu chọc.

Chuyện thứ ba, cử hành 18 tuổi thành nhân sinh nhật sẽ

Về Tiểu Nhượng thành niên, đây chính là Internet một đại sự. Kỳ thật không ngừng là hãn, Kha Tinh Phàm cũng có vấn đề này, bởi vì hồng được quá sớm, tuổi tác rất tiểu, mỗi khi miễn đối bọn họ có cái gì "Thiếu nhi không nên" nào động cùng huyễn tưởng khi, chỉ cần vừa nghĩ tới đương sự còn chưa trưởng thành, liền tổng có cỡ chịu tội cảm. Vì thế Weibo thượng hứng khởi một cỡ "Bọn đệ đệ thành niên đảo tính theo thời gian" hoạt động, hai tháng trước Kha Tinh Phàm đã không phụ sự mong đợi của mọi người quá xong rồi 18 tuổi sinh nhật hiện tại rốt cục đến Tiểu Nhượng!

Tiểu Nhượng 18 tuổi sinh nhật cùng ngày, miễn tổ chức các loại tiếp ứng hoạt động, mỗi quốc tế nổi danh thời thượng tạp chí càng là thả ra vi hãn quay phim bìa mặt đại phiến. Bởi vì chủ đề là chúc mừng hãn thành

niên, phong cách cũng cùng dĩ vãng bất đồng, nam sinh thân xuyên bạch sơ-mi cùng màu đen quần, đứng ở một mảnh trong bóng đêm, hần hần là mới vừa bị bắt thủy, sơ-mi ướt sũng mà dán ở trên người, lộ ra phía dưới cơ bắp hình dáng. Nam sinh lại đối với cái này không thèm để ý chút nào, cảm khê nâng hai mắt thẳng tắp nhìn Hường Tiên phương, phảng phất có thể xuyên phá hắc ám lợi kiếm.

Cái này ảnh chụp một phóng xuất đến, trên mạng nhất thời nổ thành một mảnh, "Ngọa tào ngọa tào ngọa tào ẩm ướt thân play! Cái này hormone! Ô ô ô đệ đệ thật sự trưởng thành, đất tỷ hảo vui mừng nga!

Thẩm Ý các nàng cũng nhìn thấy này tổ ảnh chụp. Dương Việt Âm hưng phấn mà nói: "Tiểu Nhượng đoàn đội đủ thả bay a, vừa thành niên liền phát như vậy một cái đại chiêu, vẫn là nói hần tưởng chụp loại này rất lâu rồi? Người nhìn hần cư nhiên còn có cơ bụng, thật là không được a không được.

Tiểu Nhượng trước đây tạp chí chiếu đều đi dương quang thanh sáng lộ tuyến, càng nhiều mà xông ra hần thiếu niên khí, đây là hần lần đầu tiên chụp loại này. . . Có chút "Gợi cảm " chân dung.

Có lẽ, hần cùng hần đoàn đội tưởng muốn thông qua cái này nói cho đại gia, nay ngày sau, Tiểu Nhượng liền thật sự trưởng thành.

Không lại là một cái tiểu nam sinh, mà là một người nam nhân.

Tối hôm đó, Thẩm Ý không có nghiêm túc thượng tự học buổi tối, mà là dùng điện thoại di động lén lút tại ngăn bàn phóng Tiểu Nhượng sinh nhật hội phát sóng trực tiếp.

Nàng là trước trận mới biết được có cái này sinh nhật hội, nhưng Tiểu Nhượng toàn bộ đoàn đội đều vì thế chuẩn bị thật lâu, miễn cũng mong đợi thật lâu. Sinh nhật hội tại Bắc Kinh cử hành, Thẩm Ý biết địa điểm khi còn từng khẩu khí, dù sao nếu hần là tại Gia Châu làm, chính mình chỉ sợ cũng

muốn gặp phải muốn hay không nghĩ biện pháp đi nhìn hăn rồi rằm. Hiện giờ như vậy đình hảo, tình đi nàng chút không tất yếu huyền tưởng.

Có thể cất chứa hơn vạn người sân vận động trong không còn chỗ ngồi, múa may ánh huỳnh quang bỗng hội tụ thành một mảnh lam sắc hải dương, mà Tiểu Nhượng đứng ở hoa lệ trên đài kính ca nhiệt vũ, là tối chói mắt minh tinh. Thẩm Ý nhìn như vậy hăn, lại nghĩ tới kia một ván trò chơi thành khiêu vũ cơ, nàng sớm chỉ biết, hăn quang mang đủ để trạm thượng trên cái thế giới này lớn nhất, tốt nhất sân khấu.

Đêm đó cuối cùng một cái phân đoạn, Tiểu Nhượng thay một thân màu trắng âu phục, ngàn tịnh thuần túy phảng phất từ đồng thoại quốc gia trong đi ra tiểu vương tử. Công tác nhân viên đẩy bánh ngọt đi ra, toàn trường cùng kêu lên hô to "Sinh nhật vui vẻ", mà hăn hai tay tạo thành chữ thập, song mâu đóng chặt, ngậm cười thối tắt viết "18 " sinh nhật ngọn nến.

Điện thoại di động màn hình trước, Thẩm Ý cũng nhắm hai mắt lại. Kỳ thật nàng đã cấp hăn phát sinh nhật chúc phúc, ngay tại hôm nay rạng sáng, lúc ấy cũng bởi vì lo lắng khắp 0 điểm có thể hay không có vẻ quá nhiệt tình mà rồi rằm một hồi lâu. Bất quá giờ phút này, nhìn hăn thối tắt ngọn nến, nàng phảng phất cũng tự mình tham dự kia trọng yếu một khắc, trong lòng bỗng nhiên có rất nhiều rất nhiều cảm tình tại phập phồng.

Nàng yên lặng nói, hôm nay về sau, người chính là đại nhân. Về sau nhất định còn sẽ có rất nhiều khiêu chiến chờ người, nhưng ta biết, vô luận phát sinh cái gì, người đều có thể hảo hảo ứng đối

Sinh nhật vui vẻ, Tiểu Nhượng.

Tác giả có lời muốn nói

Này vốn là nên cùng thượng một chương phóng tới cùng nhau, phần sau đoạn muốn kéo một chút thời gian tuyến, thật giận ta ngày hôm qua không viết xong, chỉ có thể đơn độc khai một chương.

Nhượng chúng ta chúc mừng Tiểu Nhượng đệ đệ trưởng thành nha!
Sinh nhật vui vẻ

Cuối cùng đề cử ta bạn tốt lệ tiêu Tân Văn 《 Tiểu Thanh loan hôm nay xuyên đi nơi nào nha 》 , mau xuyên, hồ phẩm có bảo đảm!

APP tiểu thiên sứ chỉ có thể tìm tòi văn danh hoặc bút danh tiến hành cất chứa nha

【 văn án

Ngu dao nguyên là thanh loan thần điều tiểu nữ nhi.

Mới vừa phá xác liền bất hạnh trượt chân, ngã tiến Mạnh bà thang, tiến vào nhân gian luân hồi.

Thượng chưa trưởng thành tiểu loan chiêm chiêm không hiểu chuyện lệ khí trọng, mỗi một thể mệnh định người yêu đều bị nàng làm không có.

Tình khoản nợ thiếu được rất nhiều, rốt cục linh căn đại thương, tại thế kỷ hai mươi một thành trọng chứng người bệnh. Cứu cứu bạch trạch tìm được nàng khi, nàng vừa lấy được thứ chín trường bệnh tình nguy kịch thông Tri Thư.

Bạch Trạch Nhất đem rút nàng thua dưỡng quân: "Cái này cứu không được người, nhanh đi về trả nợ là đứng đắn

Bạt loạn dù sao, tình khoản nợ tình đền.

Vì sống sót, tiểu loan chiêm chiêm vội vội vàng vàng mà bắt đầu xuyên qua nha!

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 65 : 65

Nói tóm lại, cao tam không khí đã rất áp lực, học kỳ sau lại so thượng học kỳ áp lực càng nhiều. Quyển tử số lượng cũng càng ngày càng tăng, Thẩm Ý thử qua có thứ rời đi chỗ ngồi mười phút, trở về liền phát hiện khóa trên bàn đã giống cái tiểu sơn đường như đôi mười mấy trương quyển tử tất cả đều là vừa rồi kia mười phút phát.

Người người đều áp lực đại, đem cà phê đương nước uống, tại hoàn cảnh như vậy trong, duy nhất thoải mái mấy người kia liền phá lệ nhận người hận

Quan Việt Việt nói: "Tin tức tốt, Tổng Hàng cùng Chu Tĩnh Thư đã vinh đăng ngũ ban tối bị đại gia ghét người 'Bảng đơn đứng đầu bảng. Khả năng không cần ta ra tay, hẳn liền sẽ trước bị chính nghĩa quần chúng giải quyết."

Thẩm Ý lười hỏi nàng như thế nào còn tại cùng Tổng Hàng không qua được, mà là bởi vì nàng nói nghĩ tới khác một ít sự. Tổng Hàng cùng Chu Tĩnh Thư tại tân niên phản giáo sau liền trước sau cùng Thanh Hoa, Phục Đán hoàn thành ký hợp đồng, Phục Đán cùng Chu Tĩnh Thư ký chính là cử đi học hợp đồng, nhưng cũng không phải hoàn toàn không có yêu cầu, nàng vẫn là được tham gia cao khảo, mà còn phân số muốn tại một bản tuyến ở trên, bất quá này đối Chu Tĩnh Thư đến nói quả thực là từ từ nhắm hai mắt cũng có thể làm đến. Đến nỗi Tổng Hàng, tại hàng ba mươi phân sau, hẳn thượng Thanh Hoa cũng là ván đã đóng thuyền, cho nên tại toàn ban đồng học đều tại đầu treo cổ lên xà nhà trùy thứ cổ thời điểm, hai người bọn họ

lại tương đương nhân nhĩ, cụ thể biểu hiện tại, liên Chu Tĩnh Thư đều học Tống Hàng bắt đầu tại lớp số học ngũ!

Trương Lập Phong thống khổ đạo: "Ta xem bọn hần không bằng rõ ràng về nhà, như vậy ở trong trường học mỗi ngày ngủ cho chúng ta nhìn, ai chịu nổi a!

Tình cảm quần chúng quá mức xúc động phần nộ, còn có người tỏ vẻ: "Ta hiện tại nhìn trưởng ban đều thân thiết! Trước kia nàng là vô tình chế bá nhất tỷ nữ vương, nhưng hiện tại, chúng ta chính là cùng nhau bị cao khảo đùa bốn người đáng thương! Ô ô ô ta yêu trưởng ban!

Thẩm Ý có chút buồn cười, lại có chút vắng vẻ.

Tống Hàng cùng Chu Tĩnh Thư đạt được ký hợp đồng sau, bọn họ liền thành lớp học tối bị đại gia chú ý cùng hâm mộ trung tâm, mà từ trước bị ngưỡng vọng nàng vô hình trung đã trở thành ám đạm làm nền. Nàng tuy rằng tự nói với mình không cần lại rồi rẫm đã đi qua thất bại, cũng tự nhận là điều chỉnh tốt tâm tính, chính là đương nàng nhìn đến Chu Tĩnh Thư cùng Tống Hàng thoải mái trạng thái khi, vẫn là khống chế không được mà tưởng, nếu như chính mình lúc trước cũng thông qua Bắc Đại cuộc thi, hiện tại có phải hay không cũng có thể giống bọn họ nhất dạng?

Không cần lại mỗi ngày làm đề làm đến đêm khuya, ngẫu nhiên cũng có thể phóng túng chính mình tại khóa thượng ngũ cái ngũ nường, là trọng yếu hơn, nói vậy, nàng có phải hay không cũng dám càng nghiêm túc mà đi tưởng chính mình đối Tiểu Nhượng cảm tình?

Mà không phải giống như bây giờ, bị cao khảo ràng buộc chỉnh khóa tâm...

Thẩm Ý nghĩ đến đây, nhìn nhìn lại thủ hạ viết đến một nửa quyển tử, thở dài vỗ vỗ đầu, tự nói với mình, làm đề làm đề.

Ba tháng để, Gia Châu nghênh đón toàn thị cao tam niên cấp lần thứ hai bắt chước cuộc thi.

Bởi vì bỏ lỡ như đúc, Thẩm Ý đối lần này nhị khuôn rất coi trọng, khảo tiền chính ở đằng kia ngăn người phóng không khi, Tống Hàng bỗng nhiên lại đây hỏi: "Khẩn trương sao?"

Thẩm Ý nghĩ nghĩ điểm

Nàng ngoài miệng nói như vậy, vẻ mặt lại thực nhẹ nhàng, môi bên thậm chí còn có hơi hơi cười. Kỳ thật Tống Hàng đã sớm phát giác, từ khi lần đó nàng mất tích lại trở về, liền biến đến không quá dạng. Không lại suốt ngày bao phủ tại từ trước kia loại "Nhất định muốn được đến cái gì" cố chấp trong nàng nhất dạng học tập khắc khổ, lại giống như trong một đêm nhìn phai nhạt rất nhiều đồ vật.

Hắn vốn là lo lắng nàng mới lại đây nhìn xem, giờ phút này lại tâm niệm vừa động, hỏi: "Người còn tưởng thượng Bắc Đại sao?"

Thẩm Ý có chút ngoài ý muốn, "Ngàn mà, người đã cảm thấy ta khảo không thượng, đến nhượng ta khác mưu nhà dưới sao?"

"Ta không là ý tứ này..."Tống Hàng tưởng biện giải, lại bị Thẩm Ý cười đánh gãy.

"Ta biết ta biết, ta với người nói giỡn."Nàng cười nói, "Ngô, thượng không thượng Bắc Đại, ta cũng chưa nghĩ ra ni. Trước ta là cảm thấy vô luận xảy ra chuyện gì ta đều nhất định phải đi Bắc Đại, nhưng sau lại đã xảy ra một chút sự, ta chuyển biến một chút tâm tính, chợt phát hiện giống như Bắc Đại cũng không phải như vậy nhất thiết phải. Nhưng nếu không đi Bắc Đại, lại muốn đem mục tiêu đổi thành chỗ nào ni, ta kỳ thật cũng chưa nghĩ ra. Cho nên, ta tạm thời không tưởng suy xét cái này. Hảo hảo ôn tập, hảo hảo cuộc thi, đến lúc đó có thể đi chỗ nào, liền đi chỗ nào.

Nàng nháy mắt mấy cái, "Nếu ta có thể thi đậu nói, đi Thanh Hoa cũng nói không hảo nga. Chúng ta liền có thể tiếp tục đương đồng học."

Hắn không có nhìn lầm, nàng quả nhiên không giống nhau.

Tống Hàng không biết chính mình là cái gì tâm tình, trầm mặc một khắc, cũng cười nói: "Hảo a người nếu là đến Thanh Hoa nói, ta sẽ thật cao hứng."

Thẩm Ý vẫn luôn nhớ rõ Tiểu Nhượng đêm hôm đó cùng nàng nói nói, không cần bởi vì ba ba yêu thích quyết định nàng nhân sinh, cho nên sau đó nàng thật sự nghiêm túc nghĩ quá, nếu trừ ra cùng ba ba ước định, nàng còn có như vậy muốn đi Bắc Đại sao? Đáng tiếc nàng đem Bắc Đại làm mục tiêu đệ nhất rất lâu, trong lúc nhất thời còn thật nghĩ không ra trường học khác ưu điểm. Sau lại nàng trầm nghĩ, rõ ràng không quản này đó, trước hảo hảo cuộc thi, nhìn xem chính mình có thể khảo đến một bước kia.

Nàng chú ý kết quả rất lâu; cũng nên học hội cảm thụ một chút quá trình.

Gia Châu lệ thường, nhị khuôn đề là muốn khó với năm đó cao khảo, Thẩm Ý viết thời điểm cũng cảm giác ra đến, rất nhiều tri thức điểm đều muốn nhiều mấy vòng tài năng kịp phản ứng, nàng bình thường có thể thông dong làm xong một bộ văn tổng đề, lần này lại một đường mạo hiểm, mới vừa đem quyển tử điền được không sai biệt lắm liền tới nộp bài thi thời gian.

Bất quá khảo hoàn sau nàng tự mình đánh giá, cảm thấy hắn là khảo được còn đi. Đề tuy rằng khó nhưng đối đại gia đều là nhất dạng, rất nhiều người quyển tử đều không viết xong, nàng so với đến tính đáp được nhiều.

Lần này niên cấp thượng hắn là có thể khảo đệ nhất đi? Nàng âm thầm tưởng, Tống Hàng nơi đó không rõ ràng nhưng Chu Tĩnh Thư đều thả lỏng

thành như vậy, hẳn là khảo bất quá chính mình đi

Nàng ôm tốt đẹp chờ mong, nhưng đương kết quả thật sự đi ra khi, vẫn là vượt qua nàng dự kiến.

Gia Châu thất trung Thẩm Ý, ngữ số ngoại 379 phân, văn tổng 258 phân, tổng phân 637, đứng hàng toàn thị đệ

Thẩm Ý nhìn đến thành tích ý nghĩ đầu tiên là, "Chẳng lẽ Trần Trần Phi lại xảy ra tai nạn xe?

Dương Việt Âm khiếp sợ mà nhìn nàng, tựa hồ không rõ nàng như thế nào hảo hảo còn nguyên rửa thượng nhân. Nhưng Thẩm Ý ý tưởng rất đơn giản, nếu không là Trần Trần Phi lại thiếu khảo nói, chính mình như thế nào có thể khảo đến đệ nhất? Muốn biết trước đó, nàng tốt nhất thành tích cũng chính là toàn thị đệ nhị, hơn nữa số lần cũng chỉ có như vậy một hai lần!

Nhưng mà hạ một giây, nàng tầm mắt trượt xuống, thấy được quen thuộc tên.

Gia nam trung học Trần Trần Phi, tổng phân 636, toàn thị đệ nhị.

Cho nên, Trần Trần Phi lúc này đây là bình thường tham gia cuộc thi.

Quan Việt Việt nuốt xuống một ngụm nước miếng, ngốc ngốc đạo: "Tiểu Ý, người cư nhiên doanh Trần Trần Phi thiên nội, người không sẽ. . . Sẽ không cần lấy cao khảo Trạng Nguyên đi? !

Tác giả có lời muốn nói

Ô ô ô ta rốt cục viết đến nhị khuôn, chúng ta Ý Ý trước làm một làm sự nghiệp, Tiểu Nhượng đệ đệ lập tức sẽ trở lại

Một chương này đưa 20 cái Tiểu Hồng bao, chúc mừng chúng ta Ý Ý nhị khuôn đệ

Sau đó, ngày mai không đổi mới ha.

Cuối cùng đề cử ta bạn tốt lệ tiêu tân văn 《Tiểu Thanh loan hôm nay xuyên đi nơi nào nha》, mau xuyên, hồ phẩm có bảo đảm!

APP tiểu thiên sứ chỉ có thể tìm tòi văn danh hoặc bút danh tiến hành cất chứa nha

Văn án

Ngu dao nguyên là thanh loan thần điều tiểu nữ nhi.

Mới vừa phá xác liền bất hạnh trượt chân, ngã tiến Mạnh bà thang, tiến vào nhân gian luân hồi.

Thượng chưa trưởng thành tiểu loan chiêm chiêm không hiểu chuyện lệ khí trọng, mỗi một thể mệnh định người yêu đều bị nàng làm không có

Tình khoản nợ thiếu được rất nhiều, rốt cục linh căn đại thương, tại thế kỷ hai mươi một thành trọng chứng người bệnh. Cứu cứu Bạch Trạch tìm được nàng khi, nàng vừa lấy được thứ chín trường bệnh tình nguy kịch thông Tri Thư.

Bạch Trạch một phen rút nàng thua đường quân: "Cái này cứu không được người, nhanh đi về trả nợ là đứng đắn!

Bạt loạn dù sao, tình khoản nợ tình đền.

Vì sống sót, tiểu loan chiêm chiêm vội vội vàng vàng mà bắt đầu xuyên qua nha

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 66 : 66

Nàng nhìn hướng phòng học mặt sau cùng bảng đen, chính mình lúc trước viết xuống mục tiêu hoàn rõ ràng có thể thấy. Bắc Kinh đại học, nàng cùng Thẩm Ý nhất dạng, đều là từ cao nhất liền muốn đi Bắc Đại, sau lại lựa chọn Phục Đán là bởi vì cao khảo áp lực rất đại, nhưng nàng có chút không chịu nổi, lúc này bỗng nhiên có như vậy một cái cơ hội, nàng vô pháp khắc chế chính mình không đi bắt lấy nó.

Nhưng được đến cơ hội này sau, nàng tuy rằng đại đa số thời điểm đều là cao hứng, đáy lòng lại vẫn là thường thường sẽ cảm thấy buồn bã thất vọng.

Trầm mặc một khắc, nàng bỗng nhiên nhỏ giọng hỏi: "Người nói trưởng ban có thể thi đậu Bắc Đại sao?"

Khuê mặt tròn mắt một chuyển, đoán được nàng suy nghĩ cái gì, "Không phải đâu, người còn chưa có chết tâm ni?"

"Ta chính là tò mò. Dù sao lớp chúng ta tưởng thưởng Bắc Đại theo chúng ta lưỡng, ta buông tha, nàng còn tại kiên trì."

Khuê mặt không hy vọng Chu Tĩnh Thư tiếp tục tại cái này sự thưởng lưỡng phí cảm xúc, quyết định hảo hảo cùng nàng bài xả rõ ràng, "Người cảm thấy trưởng ban là còn tại kiên trì? Ta cảm thấy nàng là không biện pháp khác, cho nên đành phải kiên trì. Người không thấy được trước trận nàng bởi vì mùa đông doanh không quá khổ sở thành cái gì dạng? Đều trốn học! Đồng học nhóm lén lút thảo luận quá, đều cảm thấy nàng là tâm tính không quá đi, từ khi thưởng cao tam đã liên tục khảo tập mấy lần, hiện tại

lại không lấy đến hàng phân. Loại này sự là tuần hoàn ác tính, càng không để càng khẩn trương, càng khẩn Trương Việt phát huy không hảo, ta nhìn nàng cao khảo huyền ni."

"Có thể nàng lần này khảo hồi đệ nhất. . ."

"Kia là người cùng Tổng Hàng đều không có nghiêm túc cùng nàng so." Khuê mật nói, "Người tin hay không, nếu nhượng trưởng ban tới chọn, nàng không chuẩn cũng hy vọng lúc trước đi Bắc Đại tham gia mùa đông doanh chính là người, sau đó nàng khảo toàn thị đệ nhất, đi Phục Đán phỏng vấn, lấy đến Phục Đán cử đi học tư cách."

Nàng nói xong, hai người lâm vào trầm mặc.

Khuê mật bỗng nhiên nhún nhún vai, "Muốn trách thì trách các người đều không là Trần Trần Phi. Nhìn xem nhân gia, rõ ràng có thể cử đi học hàng phân, kết quả một chút đều không hiếm lạ, liên tranh thủ một chút đều lười, liên chờ cao khảo đại hiển thần uy, đương Trạng Nguyên ni."

Nàng nhắc tới đại ma vương Trần Trần Phi, Chu Tĩnh Thư nhin không được tự giễu: "Ta nghiêm trọng hoài nghi, ta sợ dĩ đánh mất tiếp tục kiên trì hướng Bắc Đại dũng khí, lui mà cầu tiếp theo đi Phục Đán, chính là bị nàng dọa."

Khuê mật vỗ vỗ nàng bả vai, "Bất quá người vẫn là có thể kiêu ngạo một chút, ít nhất người thắng quá nàng một lần."

" 'Tại nàng xảy ra tai nạn xe thời điểm?' " Chu Tĩnh Thư phiên cái bạch nhãn, loại này liên không cần đề đi, ta còn muốn mặt."

Bị khuê mật khuyên một trận, Chu Tĩnh Thư cảm thấy chính mình tâm tính hảo một ít. Đúng vậy, nàng đã rất may mắn, tuy rằng không đi được Bắc Đại, nhưng ít ra ổn thượng Phục Đán, đây đã là hảo nhiều người cầu đều cầu không được.

Kỳ thật đối với bọn hăn này đó cao tam sinh đến nói, trừ phi thật là giống Trần Trần Phi kia loại chí tại Trạng Nguyên, nếu không cử đi học đối với đại đa số người chính là lựa chọn tốt nhất.

Nhưng Trạng Nguyên, kia liền càng là nàng tướng cũng không dám tướng tồn tại. . .

Nàng xoay người tướng hồi chỗ ngồi, lại chợt nghe Dương Việt Âm hỏi: "Tiểu Ý người làm sao vậy? Ngốc đứng ở đằng kia làm chi? Người tại nhìn cái gì?"

Thẩm Ý thanh âm có chút cổ quái, như là hiện tại cự đại kinh ngạc trung, còn không phục hồi lại tinh thần, "Ta tại nhìn. . . Ta toàn thị bài danh."

Niên cấp bài danh tại phiếu điểm tối tả đoan, toàn thị đại bài danh thì tại tối hữu đoan, Dương Việt Âm lúc này mới nhớ tới quang cố nhìn niên cấp, đều không chú ý cái này. Tầm mắt một bên hướng tối hữu quét, vừa nói: "Người toàn thị đệ mấy a, thứ bốn thứ năm? Nếu có thể tiền tam liền hảo. . ."

Nàng thanh âm bỗng nhiên tạp trụ, bởi vì thấy được phiếu điểm thượng cái kia bắt mắt bài danh.

Thẩm Ý, ngữ số ngoại 389 phân, văn tổng 268 phân, tổng phân 657. Cái này phân số kỳ thật tại vừa mới đã rung động một sóng đại gia, bởi vì lần này nhị khuôn như vậy khó dưới tình huống, cả lớp chia đều phân đều hàng khoái ba mươi phân, Thẩm Ý nhưng không có rất biến hóa lớn, càng là quảng tên thứ hai Tổng Hàng hai mươi mấy phân.

Nhưng hiện tại càng làm cho người kinh ngạc không là phân số, mà là mặt sau bài danh.

Thất trung niên cấp đệ nhất, Gia Châu toàn thị. . . Đệ nhất.

Nàng ngạc nhiên mà mở to hai mắt, cho là mình nhìn lầm rồi, bên cạnh Quan Việt Việt cũng vẻ mặt không thể tin.

Hảo một lúc lâu, Quan Việt Việt mới nghẹn xuất một câu, "Chẳng lẽ Trần Trần Phi lại xảy ra tai nạn xe? !"

Dương Việt Âm khiếp sợ mà nhìn nàng, tựa hồ không rõ nàng như thế nào hảo hảo còn nguyên rửa thượng nhân. Nhưng Quan Việt Việt ý tưởng rất đơn giản, nếu không là Trần Trần Phi lại thiếu khảo nói, Thẩm Ý là như thế nào khảo đến đệ nhất?

Chẳng lẽ Trần Trần Phi phát huy thất thường?

Không có khả năng, trừ bỏ tai nạn xe cộ lần đó, nàng ba năm qua không có đem đệ nhất ngai vàng bên cạnh lạc một lần. Bọn họ lần này học sinh cũng biết, chẳng sợ sốt cao 39 độ, Trần Trần Phi đều có thể chiếu lấy đệ nhất không lầm! Nếu không như thế nào đương được khởi nàng đại ma vương tên!

Thẩm Ý trong đầu cũng kêu loạn, vừa mới nhìn đến Tống Hàng lại đây, theo bản năng hỏi: "Người nhìn đến thành tích sao? Ta cùng Trần Trần Phi. . . Sẽ không có sai a?"

"Không có sai."

"Ân?"

Tống Hàng bình tĩnh nói: "Ta mới vừa đến hỏi qua, Trần Trần Phi lần này tổng phân 653, toàn thị đệ nhị."

Toàn thị đệ nhị. Nói cách khác, Trần Trần Phi là bình thường tham gia cuộc thi.

Quan Việt Việt nuốt xuống một ngụm nước miếng, ngốc ngốc đạo:
"Tiểu Ý, người cư nhiên thắng Trần Trần Phi. Thiên nột, người không sẽ. . .
Người sẽ không cần lấy cao khảo Trạng Nguyên đi? !"

Nghĩ như vậy không ngừng nàng một cái.

Thẩm Ý khảo toàn thị đệ nhất tin tức nửa giờ sau liền truyền khắp toàn giáo.

Thất trung oanh động!

Làm một cái khoa học tự nhiên cường giáo, thất trung khoa học tự nhiên ban đệ nhất thường thường cũng có thể khảo đến toàn thị đệ nhất, cùng trường học khác đỉnh cấp học bá battle một chút, nhưng văn khoa ban vẫn luôn bị gia nam trung học văn khoa ban gắt gao chèn ép. Nhất là Trần Trần Phi, nàng danh khí lớn đến liên cao nhất cao nhị đều có nghe thấy, biết gia nam trung học có một cái chế bá toàn thị ba năm nữ sinh, thập có tám cửu chính là bọn họ một lần kia tỉnh Trạng Nguyên.

Nhưng hôm nay, tại khoảng cách cao khảo chỉ còn hơn hai nguyệt thời điểm, Thẩm Ý khảo thắng nàng, vẫn là tại nhị khuôn loại này đại hình cuộc thi!

Thẩm Ý bị gọi vào Kiều Nhụy văn phòng, tiến môn nghe được câu nói đầu tiên chính là: "Người biết chúng ta trường học đã chín năm không xuất quá văn khoa tỉnh Trạng Nguyên sao?"

Thẩm Ý: ". . ."

Nàng thở sâu, nhìn xem bàn công tác sau Kiều Nhụy, nhìn nhìn lại bên cạnh trung niên nam nhân, nỗ lực làm cho mình ngữ khí có vẻ trấn định một ít, "Liêu chủ nhiệm, ngài như thế nào cũng đến?"

Liêu Vĩnh Bình làm thất trung phó hiệu trưởng, đồng thời cũng kiêm nhiệm cao tam niên cấp chủ nhiệm, đương nhiên cũng là nhận thức Thẩm Ý, nghe vậy đạo: "Người đều khảo toàn thị đệ nhất, ta có thể không đến mà."

Thẩm Ý rất cục trang không nổi nữa, thật cẩn thận hỏi: "Cái kia, các người là nghiêm túc sao? Các người thật cảm thấy ta có thể đương tỉnh Trạng Nguyên?"

Từ biết thành tích đến bây giờ đã đi qua một giờ, Thẩm Ý lại còn ở vào một loại không chân thật cảm xúc trong, cảm thấy hết thấy đều giống mộng bàn bất khả tư nghị. Nàng thật sự thắng Trần Trần Phi, khảo toàn thị đệ nhất? Làm một cái học bá, nàng rất rõ ràng cái này bài danh ý vị như thế nào. Tuy rằng chính là Gia Châu đệ nhất, nhưng xét thấy gần vài năm tỉnh Trạng Nguyên đều là từ Gia Châu đi ra, cho nên thị đệ nhất cơ bản liền tương đương với tỉnh đệ nhất, cũng khó trách liên Liêu chủ nhiệm đều kinh động.

Xuất một cái tỉnh Trạng Nguyên, chính là trường học kế tiếp năm năm chiêu sinh biển chữ vàng, cũng là tại nhậm trường học lãnh đạo chiến tích. Trước là không có hi vọng, hiện giờ nàng lộ một chút manh mối, có thể tưởng tượng đại gia sẽ kích động thành bộ dáng thế nào.

Quả nhiên, Liêu chủ nhiệm vừa nghe nàng nói liền không đồng ý đạo: "Người nói như vậy liền không đối. Người nếu có thể khảo đến đệ nhất, liền thuyết minh người có thực lực này, ngàn vạn không cần tự coi nhẹ mình!"

"Chính là. . ."

"Không có chính là. Ta hôm nay vốn là muốn đi ngoại giáo khai hội, cố ý lại đây chính là tưởng nói cho người, trường học đối với người ký thác kỳ vọng cao. Kế tiếp vô luận người là tại học tập vẫn là sinh hoạt thượng có

bất luận cái gì khó khăn, tùy thời đều có thể nói cho lão sư, trường học sẽ tận lớn nhất nỗ lực trợ giúp người, người chỉ cần chuyên tâm phụ lục!"

Liêu chủ nhiệm nói nặng trình trịch, tựa như hai cái gánh nặng áp đến nàng đầu vai, Thẩm Ý nháy mắt cảm nhận được áp lực. Hảo tại chủ nhiệm phỏng chừng là thật mọi việc bận rộn, còn nói vài câu liền ly khai, lưu lại kiều lão sư tiếp tục cho nàng làm tư tưởng công tác.

Tuổi trẻ chủ nhiệm lớp tí mĩ nàng một khắc, cười hỏi: "Người như thế nào thoát nhìn không quá cao hứng a?"

Thẩm Ý vai một suy sụp, rốt cục toát ra tiểu nữ hài thần thái, "Liêu chủ nhiệm cũng quá dọa người, cấp ta như vậy gian khổ nhiệm vụ, ta sợ ta hoàn không thành. . ."

Kiều Nhụy nghĩ nghĩ, gật đầu nói: "Kỳ thật ta cũng hoảng sợ, bất quá không là bị hấn dọa, là bị người. Người cũng quá am hiểu cấp người kinh hách, ta nhìn thấy thành tích khi còn tưởng ni, chẳng lẽ ta lần đầu tiên chỉ huy trực ban đương chủ nhiệm lớp, liền muốn dẫn xuất cái tình Trạng Nguyên? !"

Nàng cư nhiên còn tiếp tục tăng giá cả, Thẩm Ý kháng nghị: "Kiều lão sư!"

"Hảo hảo hảo, ta không nói." Kiều Nhụy nhắc tay làm đầu hàng trạng.

Đã thấy nữ sinh đứng ở văn phòng trung ương, nhúu mày, mỏng môi khấn mân, nàng rõ ràng mới vừa lấy được như vậy kinh người thành tích, vẻ mặt trong nhưng không có nửa điểm vui sướng.

Nàng rất khẩn trương. Thậm chí, có một chút sợ hãi. . .

Kiều Nhụy bỗng nhiên đứng dậy, lôi kéo Thẩm Ý tại một bên ghế dựa ngồi xuống, hai tay đặt tại nàng bả vai. Thẩm Ý mờ mịt ngẩng đầu, Kiều

Nhụy hỏi: "Ta phát hiện người gần nhất trạng thái rất tốt, là đã xảy ra chuyện gì sao?"

Thẩm Ý đương nhiên minh bạch nàng tại hỏi cái gì, dừng một chút, đạo: "Ân, ta điều chỉnh một chút chính mình tâm tính. Không đi bức bách chính mình nhất định phải làm tới trình độ nào, mà tưởng nhìn xem tại tự nhiên trạng thái hạ, chính mình có thể làm được một bước kia."

Nghe đứng lên giống như không có gì bất đồng, nhưng Kiều Nhụy biết khác biệt, "Sau đó, người thấy được."

Thẩm Ý sửng sốt.

Kiều Nhụy nói: "Ta biết, Trần Trần Phi này ba năm qua cho các người rất nhiều áp lực, cho các người đều cảm thấy nàng là không thể chiến thắng, đúng không?"

Thẩm Ý không nói lời nào, tỏ vẻ ngầm thừa nhận.

"Đi qua không có một chút hy vọng, ngược lại tâm tính bình thản. Hiện tại đột nhiên thắng một lần, phát hiện mình giống như có cơ hội, những cái đó khẩn trương, sợ hãi còn có lo được lo mất cũng đi theo đánh úp lại, đúng không?"

Nàng nói xong toàn trạc trúng Thẩm Ý tâm tình, nàng mới vừa tưởng mở miệng, rồi lại bị nàng đánh gãy, "Nhưng ta nói cái này là muốn cho người minh bạch, ta không có chờ mong quá muốn dẫn xuất tình Trạng Nguyên, liền giống người cũng không chờ mong quá muốn lên làm tình Trạng Nguyên. Hiện tại hết thảy đều là ngoài ý muốn, tốt đẹp ngoài ý muốn. Ta hy vọng người đi hưởng thụ cái này ngoài ý muốn, mà ngàn vạn không cần bị nó trói buộc."

Thẩm Ý chớp chớp mắt, "Ý của người là?"

Kiều Nhụy bỗng nhiên dùng sức vỗ hạ nàng bả vai, dùng một loại rất chịu không được ngữ khí nói: "Kính nhờ, người đang sợ cái gì ni? Dù sao người cũng cho tới bây giờ không từng nghĩ tỉnh Trạng Nguyên, không thể thành tựu không thể thành, người lại không tổn thất cái gì, nhưng nếu thành, chính là người kiếm. Cái này giống công thành, nàng là thủ thành người, người là công thành, nàng đem tỉnh Trạng Nguyên nhìn thành chính mình vật trong bàn tay, muốn bảo vệ chính là ba năm vinh dự, nhưng người chính là đi kiếm một cái thêm vào thưởng cho. Tâm tính của người so nàng thoải mái nhiều, relax!"

Thẩm Ý không nghĩ tới còn có thể nghĩ như vậy, nhất thời có chút mộng.

Kiều Nhụy không ngừng cố gắng, "Người tin hay không, hiện tại Trần Trản Phi so người khẩn trương nhiều, còn có nàng chủ nhiệm lớp, hơn phân nửa cũng đang cùng nàng khẩn cấp khai hội thảo luận người sao. Vinh hạnh sao? Đại ma vương đang nghiên cứu người. Còn có trường học khác học bá, làm không hảo tất cả cách không cúng bái người sao."

Thẩm Ý tự nói với mình, không cần như vậy hư vinh, này không có gì hảo cao hứng, nhưng khoe môi lại không chế không được nhắc tới.

Rốt cục, hai người nhìn đối phương, đồng thời nở nụ cười.

Kiều Nhụy cuối cùng đạo: "Liều chủ nhiệm nói người nghe một chút liền đi, không cần rất để ở trong lòng, ẩn chính mình tiết tấu đi. Hơn nữa, về sau sự về sau lại nói, liền tính người cuối cùng cao khảo bại bởi nàng, nhưng lúc này đây thắng là sự thật. Cho nên, hảo hảo đi hưởng thụ thuộc loại người thắng lợi đi!"

Thẩm Ý dùng sức gật đầu. Kiều Nhụy nói rốt cục dọn sạch nàng đầu vai áp lực, một cổ vui sướng cùng phấn chấn chi tình dũng thượng trong

lòng, nàng chân thành mà cảm thụ, chính mình đích đích xác xác tại nhị khuôn đoạt giải nhất!

Độ khó cao nhất nhị khuôn!

Nàng tâm tình nhảy nhót, cùng kiều lão sư cúi mình vái chào liền tưởng rời đi. Quan Việt Việt mới vừa rồi còn nói muốn mời khách ăn bữa tiệc lớn chúc mừng ni, nàng quang cố khẩn trương đều không tiếp tra, hiện tại liền đi nói cho nàng có thể, chúng ta đêm nay đi ăn bữa tiệc lớn đi!

Ai biết còn chưa đi xuất văn phòng liền lại bị Kiều Nhụy gọi lại, "Đối, còn có chuyện."

"Cái gì?"

"Hôm nay buổi tối, Cao hiệu trưởng cũng muốn thấy một chút người. .
."

Thẩm Ý: "..."

Cái này không tất yếu đi!

Tuy rằng tự học buổi tối khi lại tiếp nhận rồi một phen hiệu trưởng đại nhân thân thiết hỏi ý, nhưng đêm đó trở lại gia khi, Thẩm Ý tâm tình vẫn là rất hảo.

Nàng tài ngã xuống giường, nhìn trong chốc lát trần nhà, bỗng nhiên từ trong bao lấy điện thoại di động ra, phiên đến cùng Tiểu Nhượng WeChat.

Bọn họ gần nhất liên hệ không phải là rất nhiều, Tiểu Nhượng trước trận đi Âu Châu chụp quảng cáo, nhật trình giống như đỉnh bận rộn. Thẩm Ý vừa lúc cũng không biết xử lý như thế nào tâm tình của mình, cũng sẽ

không có chủ động tìm hẵn, bất quá đêm nay, nàng có một cỗ mãnh liệt dục vọng, tưởng muốn đem cái này tin tức tốt chia sẻ cấp hẵn.

Tổng Hàng đã từng nói quá, nàng vẫn đề là được mất tâm rất trọng, lúc ấy nàng cho rằng chỉ muốn hay không như vậy liều mạng học tập là có thể, nhưng sau lại sự tình nói cho nàng không phải là như vậy. Bây giờ nghĩ lại, khi đó nàng căn bản không có ý thức được vấn đề căn nguyên. Cùng ba ba vấn đề mới là dẫn đến nàng được mất tâm trọng nguyên nhân căn bản, mà giải quyết cái kia vấn đề, nàng mới chiếm được chân chính thoải mái.

Nghĩ đến là ai trợ giúp nàng cởi bỏ cái này khúc mắc, Thẩm Ý đã cảm thấy tâm mềm mại được không thể tưởng tượng nổi, nghĩ nghĩ, đánh chữ đạo: "Người đang làm gì đó nha, còn tại công tác sao? Ta hôm nay nhìn đến nhị khuôn thành tích, muốn biết ta khảo được thế nào sao?"

Nàng sau khi phát ra, Tiểu Nhượng chậm chạp không có hồi phục, Thẩm Ý cũng không nóng nảy. Hẳn hẳn là còn tại công tác, nhưng chờ hẵn bận bịu xong nhìn đến, khẳng định liền sẽ hồi nàng.

Nàng nắm di động chờ a chờ, không biết sao liền mơ mơ màng màng ngủ đi qua, chờ sáng ngày thứ hai tỉnh lại, chuyện thứ nhất chính là đi nhìn điện thoại di động, lại phát hiện WeChat đối thoại khung trong cũng không có tin tức.

Tiểu Nhượng không có hồi nàng.

Thẩm Ý có chút mờ mịt, ăn xong điểm tâm bồi túi sách đi trường học, dọc theo đường đi đều mất hồn mất vía.

Dĩ vãng nàng cấp Tiểu Nhượng phát tin tức, hẵn chưa từng có thời gian dài như vậy không hồi phục, là bận quá, vẫn là phát sinh cái gì sự?

Tổng không phải là, rất lâu không gặp hẵn đã quên nàng đi. . .

Nàng càng tưởng tâm càng trầm, mới vừa đi tới cửa phòng học, liền nhìn đến Dương Việt Âm kích động mà đập ra đến, một nắm chắc nàng tay, "Tiểu Ý Tiểu Ý, người tuyệt đối đoán không được ai trở lại, hử. . ."

Nhưng mà Thẩm Ý đã thấy được.

Nam sinh xuyên xanh trắng đàn xen giáo phục, ngồi cạnh cửa sổ chỗ ngồi. Thán tư ngoài cửa sổ đã có xanh nhạt cảnh cây, mà hử tại mỏng manh Thần Hi trong hướng nàng dương môi một cười, vẻ mặt có chút quen thuộc, lại có chút xa lạ.

"Buổi sáng tốt lành a, trưởng ban."

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 67 : 67

Quá mức đột nhiên, Thẩm Ý ngậy người một cái chớp mắt mới nói: "Sớm..."

Dương Việt Âm tại mặt sau nói: "Tiểu Nhượng lần này trở về liền không sẽ lại đi, còn có hai tháng cao khảo, hầy cũng muốn tập trung ôn tập."

Cái này Thẩm Ý cũng biết, giống Tiểu Nhượng loại này còn tại đến trường minh tinh nghệ nhân, bởi vì bình thường công tác bận rộn, khả năng toàn bộ cao trung cũng sẽ không đến trường học mấy lần, nhưng dù sao cao khảo vẫn là muốn tham gia, cho nên khảo tiền cuối cùng hai tháng cơ bản đều sẽ về trường học phụ lục.

Nàng trước còn nghĩ quá hầy rồi cuộc cái gì thời điểm trở về, không nghĩ đến như vậy đột nhiên...

Phòng chừng là Tiểu Nhượng đã đến trong chốc lát, cũng không có cái khác đồng học vây quanh hầy, đại gia đều tại vội chính mình sự. Thẩm Ý bồi túi sách đi qua, bởi vì nàng chỗ ngồi ở bên trong, đi vào khi Tiểu Nhượng còn đứng dậy cho nàng nhượng một chút. Thẩm Ý ngấm hầy một mắt, không nói gì.

Nàng tại chính mình vị trí ngồi xuống, bên cạnh người chính là nam sinh bả vai, loại cảm giác này có chút xa lạ, Thẩm Ý nhớ tới thượng một lần hai người như vậy tọa ở trong phòng học đều là năm trước sự.

Nàng bỗng nhiên nhỏ giọng nói: "Người trở về như thế nào không cho ta nói một tiếng a?"

Nữ hài ngữ khí tựa như oán giận, lại giống rõ ràng thật cao hứng lại không nguyện ý biểu hiện ra ngoài, Tiểu Nhượng cũng nhỏ giọng nói: "Ta tưởng cho người một kính hỉ."

"Kia ta phát WeChat người nhận được sao?"

"Nhận được." Kỳ thật không cần nàng thông tri, buổi chiều hôm qua Trương Lập Phong liền không thể chờ đợi được cấp hân báo tin vui, nói trưởng ban nhị khuôn khảo toàn thị đệ nhất.

"Chúc mừng trưởng ban." Hân nhượng mà, "Này gọi cái gì? Sơn trọng thủy phục nghi không đường, Liễu Âm Hoa Minh đương Trạng Nguyên!"

Này trắng ra khen đem Thẩm Ý đậu cười, "Này còn muốn cảm ơn người."

"Là, quả thật muốn tạ ta." Tiểu Nhượng một chút khiêm tốn ý tứ đều không có, "Nếu như không có ta khai đạo, người có thể có hôm nay? Hiện tại xem ra, người lúc trước mùa đông doanh không khảo quá không chắc chắn đều là kiện chuyện tốt."

Cái này có chút qua đầu, Thẩm Ý lờm hăn một cái, không tiếp tra.

Bất quá quá trong chốc lát, nàng lại hỏi: "Người thật sự không sẽ lại đi?"

Rõ ràng Dương Việt Âm đều nói, nàng lại còn muốn lại tự mình xác nhận một chút, giống lo lắng dường như.

"Không có đặc biệt trọng yếu sự, cũng sẽ không đi rồi." Dừng một chút, hần bổ sung, "Về sau ta mỗi ngày đều sẽ đến trường học."

Mỗi ngày đều sẽ đến trường học. Kia liền cũng là nói, bọn họ mỗi ngày đều có thể gặp mặt!

Này đối thói quen cùng Tiểu Nhượng ngăn cách hai mà Thẩm Ý đến nói thật ra là quá mức xa xỉ, tuy rằng nàng đã chờ đợi này một ngày thật lâu, nhưng đương nó thật sự đã đến, vẫn là cả người đều đắm chìm tại không chân thật mộng ảo trung.

Dương Việt Âm hỏi: "Nói thật, người có cảm giác hay không chính mình ngênh đón nhân sinh đỉnh núi?"

Không chỉ khảo toàn thị đệ nhất, Tiểu Nhượng còn trở về lên lớp, Dương Việt Âm cảm thấy nếu muốn bình chọn thất trung trước mắt hạnh phúc lũy thừa cao nhất người, vậy nhất định phi Thẩm Ý chớ thuộc!

Dương Việt Âm vừa nói vừa hướng nàng chớp mắt con người, bên cạnh Quan Việt Việt cũng hé miệng cười trộm, Thẩm Ý ý thức được các nàng là ám chỉ cái gì, có chút không được tự nhiên mà xoay xoay thân thể.

Các nàng đã biết nàng đối Tiểu Nhượng ý tưởng, phải nhìn đến bọn họ ngồi cùng một chỗ liền tổng tưởng ồn ào, đây là tiểu các nữ sinh tại một khối vô pháp khống chế sự. Bất quá nếu là các nàng quang cười nàng hoàn hảo, Thẩm Ý sợ nhất chính là các nàng tại Tiểu Nhượng trước mặt nói lậu điểm cái gì, nhượng hần phát hiện.

Nhịn không được trừng các nàng một mắt, Thẩm Ý nói: "Ta cảnh cáo các người, quản hảo miệng mình ba."

"Ai nha chúng ta lại không ngốc, không sẽ nhượng người lộ hãm." Quan Việt Việt nói, "Bất quá ta rất ngạc nhiên, cùng người mình thích tọa ngồi cùng bàn, là cái gì cảm thụ a?"

Cái gì cảm thụ...

Thẩm Ý xiết chặt trung tính bút, dùng dư quang trộm dò xét bên cạnh Tiểu Nhượng. Ngày tiết khóa là tự học, Tiểu Nhượng đang tại làm nhất trường toán học quyển tử, bất đồng chính là đây là Cao Văn lâm chuyên môn vi hản xuất.

Bởi vì Tiểu Nhượng tình huống đặc thù, khẳng định không có khả năng cùng bọn họ ẩn nhất dạng kế hoạch ôn tập, thất trung đã sớm cùng hản đoàn đội đạt thành hiệp nghị, nhằm vào hản thành lập một cái đặc biệt ôn tập tiểu tổ, Tiểu Nhượng trở về ngày đầu tiên liền bị bắt đi ra ngoài một đối một đơn độc giảng bài. Nói "Ôn tập tiểu tổ" kỳ thật còn khách khí, bởi vì thiếu khóa rất nhiều, rất nhiều đồ vật Tiểu Nhượng thậm chí đều là lần đầu tiên học, có thể tưởng tượng lượng công việc có nhiều đại.

Cái này khổ Tiểu Nhượng, tuy rằng hản cũng trước tiên làm chuẩn bị tâm lý, nhưng vẫn có chút đáp ứng không xuể, mỗi ngày một nửa thời gian đi lão sư nơi ấy lên lớp, một nửa thời gian tại phòng học làm đề, liên ăn cơm đều muốn bớt thời giờ, lần đầu tiên có một cái cao tam thí sinh trạng thái.

Thẩm Ý nhìn hản rũ xuống lông mi, còn có chuyên chú trắc nhan, hai ngày này chỉ cần một quay đầu liền có thể thấy như vậy một màn, Thẩm Ý không khỏi căn căn môi, khắc chế từ đáy lòng vọt lên nhảy nhót.

Cuộc thi khảo hảo, còn có thể mỗi ngày cùng Tiểu Nhượng dài tại cùng nhau, Dương Việt Âm nói được không sai, nàng cảm thấy chính mình nhân sinh giống như chưa từng có như vậy khoái nhạc quá.

Tiểu Nhượng làm xong một mặt quyển tử, mới vừa tưởng phiên mặt, lại không cẩn thận đem trung tính bút đựng đến trên đất. Thẩm Ý chính theo dõi hản, thấy thế theo bản năng muốn đi nhặt, ai biết Tiểu Nhượng cũng khom lưng, hai người tay vừa mới đụng tới cùng nhau.

Tiểu Nhượng sửng sốt, giương mắt nhìn đến Thẩm Ý, chần chờ đạo: "Ách, đây là ta bút..."

Thẩm Ý cũng hồi quá thần, quần được nói đều nói không nên lời. Nàng tay như thế nào liền như vậy khoái! Tiểu Nhượng bút mới vừa ngã xuống nàng liền đi nhặt, này không rõ ràng nàng luôn luôn tại nhìn lén hắn sao? Tiểu Nhượng phát hiện sao? !

Nàng không dám nhìn hắn, buồn đầu giành trước đem bút nhặt lên, phóng tới hắn trên bàn, "Ta nghe được thanh âm, cho rằng là ta..."

Tiểu Nhượng không lên tiếng, cũng không biết tin không tin.

Thẩm Ý giả vờ làm đề, kỳ thật vô ý thức mà tại tính toán theo công thức bản thưởng hoa lập trong chốc lát, chợt nghe Tiểu Nhượng nửa nói giỡn nửa nghiêm túc hỏi: "Người nói, ta có phải hay không cũng nên ở trên bàn dán cái tờ giấy a?"

Hắn chỉ chính là lớp học đồng học dán tại góc bàn dùng để tự mình cổ vũ nói. Bởi vì cao tam áp lực đại, đại gia quả thật yêu cầu hô điểm khẩu hiệu phấn chấn một chút, này kỳ thật là cái lão chiêu số, nghe nói kiêu lão sư bọn họ đến trường khi liền làm như vậy, không nghĩ đến như vậy nhiều năm đi qua cư nhiên giống văn hóa di sản dường như truyền xuống đời này tới đời kia, liền nói nội dung đều không có nhiều ít sang tân. Cái gì "Khi còn sống hà tất lâu ngủ, chết sau tự sẽ an nghỉ", "Nước mắt không phải chúng ta đáp án, giao tranh mới là của chúng ta lựa chọn", "Muốn thành công, trước nổi điên, quyết định đi phía trước hướng", còn có trăm ngày tuyên thệ trước khi xuất quân kia thiên quả đến phòng học mặt sau cực đại "Giian khổ phấn đấu một trăm thiên, hạnh phúc sinh hoạt một trăm năm" biểu ngữ, dùng Dương Việt Âm nói chính là: "Không biết còn tưởng rằng là kế hoạch hoá gia đình khẩu hiệu ni!"

Thẩm Ý hỏi: "Người muốn viết cái gì?"

"Không biết, 'Nhảy vọt 300' ? Không được, 300 không đủ, ta được thưởng 400. Người nói ta thưởng được 400 sao?"

Nam sinh thở dài, chân tình thực cảm vi thành tích khởi xướng sâu, Thẩm Ý nghĩ nghĩ, từ túi sách trong xuất ra cái đồ vật đẩy đi qua.

Tiểu Nhượng một cúi đầu liền nhìn đến một cái cái hộp nhỏ, bên ngoài còn đánh cái lam sắc nơ con bướm, nghi hoặc hỏi: "Này cái gì?"

Thẩm Ý nói: "Lễ vật."

"Cái gì lễ vật?"

"Người... Quà sinh nhật."

Tiểu Nhượng có chút ngoài ý muốn, còn có điểm kinh hỉ, "Người còn cấp ta chuẩn bị lễ vật a?"

Sinh nhật kia thiên Thẩm Ý không đề, Tiểu Nhượng cũng không có hỏi, trên thực tế hẳn căn bản quên này tra, hẳn sinh nhật khi Thẩm Ý lại không có tới hiện trường, nàng cấp hẳn đánh kia thông điện thoại hẳn đã thật cao hứng.

Thẩm Ý đương nhiên cấp hẳn chuẩn bị lễ vật, trên thực tế, nàng vì cái này lễ vật ước chừng phát rồi mấy tháng sâu.

18 tuổi dù sao cùng cái khác sinh nhật bất đồng, ý nghĩa trọng đại, Thẩm Ý sớm mà bắt đầu tự hỏi muốn đưa Tiểu Nhượng cái gì. Hẳn đã từng đưa quá nàng một điều hai ngàn khối danh bài khăn lụa, Thẩm Ý tại biết giá cả sau một lần tưởng còn cấp hẳn, sau lại bởi vì tìm không thấy cơ hội thích hợp mới từ bỏ. Hiện giờ đến phiên nàng đáp lễ, Thẩm Ý nghiêm túc tự hỏi quá chính mình nếu cũng mua cái hai ngàn khối đồ vật còn trở về, Tiểu Nhượng sẽ cao hứng sao? Cho ra kết luận là sẽ không, Tiểu Nhượng cái gì đều không thiếu, nàng căn bản không biết hẳn yêu cầu cái gì.

Đương nhiên, càng trọng yếu hơn là nàng cũng không có hai ngàn khối...

Cuối cùng đánh mất nàng đưa danh bài lễ vật suy nghĩ vẫn là Tiểu Nhượng miễn. Thấm Ý thật sự trăm triệu không thể tưởng được, hiện tại miễn nhóm cấp thần tượng sinh nhật tiếp ứng đã đến tình trạng này, căn cứ Dương Việt Âm tình báo, Tiểu Nhượng sinh nhật cùng ngày, nhiều cái miễn trạm liên hợp tại Bắc Kinh thế mậu thiên giai, Thượng Hải đông phương Minh Châu, Đài Bắc 101 cao ốc thậm chí New York thời đại quảng trường cùng với Luân Đôn, Paris, Toronto, Melbourne chờ toàn thế giới 35 cái thành thị, mấy trăm khối quảng cáo bình đưa lên cự phúc sinh nhật chúc phúc. Trừ cái này ra, còn có bao hạ chinh liệt tàu điện ngầm, bán đứt báo chí đầu bản, định chế Du Luân đi truyền phát chúc phúc, có thể nói oanh oanh liệt liệt, phô thiên cái địa.

Này vẫn chưa xong, đại gia tại xa hoa dâm dật đồng thời cũng chưa quên làm từ thiện, có nhiều cái miễn trạm lấy Tiểu Nhượng danh nghĩa vì nhiều cái nghèo khó nông thôn tu lộ tu cầu quyền thư viện...

Dương Việt Âm bi phần đạo: "Thật là đáng sợ! Tiểu Nhượng miễn cũng thật là đáng sợ! Này nhượng chúng ta lễ vật như thế nào đưa cho ra tay?!"

Thấm Ý cũng là cái này ý tưởng. Tại Tiểu Nhượng miễn có thể nói đồ sộ sinh nhật tiếp ứng trước mặt, nàng cảm thấy chính mình vô luận mua cái gì đều đưa không ra tay, dù sao liền tính nàng bất cứ giá nào thấu mấy ngàn khối cấp Tiểu Nhượng mua phần hậu lễ, nhân gia bên kia đều tu lộ...

Nghĩ vậy nhi, Thấm Ý có chút khẩn trương, đã thấy Tiểu Nhượng lấy quá cái hộp nhỏ mở ra, bên trong nằm cái hạnh sắc túi gấm, tơ lụa tính chất, còn tú hấn xem không hiểu tự, có chút giống... Omamori?

Tiểu Nhượng hưng trí bưng bưng biểu tình tạp trụ, nâng mâu lần thứ hai hỏi: "Đây là cái gì?"

Thẩm Ý: "Học bá phù."

Tiểu Nhượng: "? ? ?"

Thẩm Ý đành phải giải thích cho hẳn: "Liên tây trên núi cái kia chùa miếu người biết đi? Bên trong có bình rượu văn thù Bồ Tát, đi học nghiệp đặc biệt linh, cái này là ta ở nơi đó giúp người cầu phù —— không là cái này gói to, là trang ở bên trong cái kia, có thể phù hộ người tên đề bảng vàng, thi đậu Tâm Nghi đại học..."

Nàng càng nói càng không có nắm chắc. Này vốn là nàng thâm tư thực lực sau phương pháp khác lễ vật, nếu so thổ hào không sánh bằng nhân gia, chỉ có tại tâm ý thượng hạ công phu. Tiểu Nhượng trước mắt cần nhất chính là nhanh chóng đề cao thành tích, chuẩn bị chiến tranh cao khảo, nàng vốn là có thể giúp hẳn làm ôn tập bút ký, thật giận nàng trước đã đáp ứng qua, hiện tại lại đem cái này lấy ra đương lễ vật không khỏi quá keo kiệt. Vì thế nàng tưởng, nếu nhân sự đã tận, kia sẽ giúp hẳn van cầu thiên ý đi...

Lúc ấy nghĩ đến rất hảo, nhưng thật đến tặng lễ vật thời điểm, lại lại bắt đầu lo lắng. Sinh nhật đưa phù chú có thể hay không rất kỳ quái? Tiểu Nhượng vạn nhất cảm thấy nàng là luyện tiếu tiêu tiên làm như thế nào? Hẳn là còn cho tới bây giờ không người đưa quá hẳn loại này đồ vật đi...

Tiểu Nhượng mở ra túi gấm, bên trong quả nhiên có cái chiết thành tam giác tiếu tiêu phù chú. Hẳn cầm nó một lúc lâu không nói chuyện, Thẩm Ý tâm vốn là liền dẫn theo, thấy thế rốt cuộc chịu không được, phác đi qua liền tưởng cướp về, "Người không thích liền tính..."

"Ai nói ta không thích?" Tiểu Nhượng né tránh nàng tay, Thẩm Ý này mới phát hiện hẳn cư nhiên vẻ mặt tươi cười, nhượng mày đạo, "Ta chính là

có chút kinh ngạc, người cư nhiên cũng tín cái này?"

Này nương Thẩm Ý như thế nào trả lời? Không là nàng tin hay không vấn đề, là người người đều tín, chiều hướng phát triển! Hẳn cho rằng nàng là như thế nào nghĩ đến đưa học bá phù? Cao tam thí sinh quá niên khi đi tây sơn bá văn thù Bồ Tát cơ hồ đã là Gia Châu truyền thống, sơ ngũ kia thiên nàng cùng Dương Việt Âm Quan Việt Việt cùng đi thời điểm, quang cùng ban đồng học liền gặp mười mấy cái.

Tiểu Nương quả nhiên không biết cái này, tò mò hỏi: "Kia học bá phù cũng là người người đều sẽ mua sao?"

" 'Thỉnh' ." Thẩm Ý sửa đúng hẳn từ, "Cái này cũng không phải người người đều sẽ thỉnh, bởi vì thỉnh cái này phù được ở đằng kia quỳ hai mươi phút, nghe hòa thượng niệm kinh, đồng thời tại trong lòng mặc niệm nguyện vọng của người. Rất nhiều người ngại phiền toái, cho nên thượng hương khải đầu liền tính."

Thẩm Ý nghĩ đến kia thiên, chính mình đề xuất muốn đi thỉnh học bá phù khi Dương Việt Âm cùng Quan Việt Việt đều rất kinh ngạc, Quan Việt Việt nói: "Người cư nhiên còn muốn mời phù? Như ta vậy đều lười thỉnh, người cũng quá thành kính!"

Thẩm Ý không dám nương các nàng biết nàng không phải vì chính mình cầu, phật quang bảo điện quang minh chánh đại, nàng lại ôm ấp bí ẩn mà không thể cho ai biết tâm tư, quỳ gối Bồ Tát trước mặt khi, cũng một mực yên lặng niệm một người khác tên.

Tiểu Nương nhìn nàng, phảng phất nhìn đến nữ hài thành kính cầu nguyện bộ dáng, trong lòng nơi nào đó bỗng nhiên bị xúc động một chút.

Nàng còn tại nói: "Không là cái gì đáng giá đồ vật, so ra kém người miễn đưa cho người, nhưng..."

Tiểu Nhượng đánh gãy nòng, "Miễn lễ vật tặng cho ta rất hảo, ta rất thích, nhưng người lễ vật tặng cho ta, ta càng thích."

Thẩm Ý kinh ngạc ngẩng đầu, hai người đối diện, một lát sau, nàng triển Nhan Nhất Tiếu.

Thuận lợi đưa đi ra ngoài lễ vật, Thẩm Ý cả ngày tâm tình đều rất hảo, càng làm cho nàng cao hứng chính là, Tiểu Nhượng đại khái là vì biểu đạt chính mình thật sự rất thích, trực tiếp đem túi gấm quai ở tại túi sách thượng. Hắn lộng thời điểm nàng vẫn luôn giả vờ không phát hiện, lại dùng dư quang lén lút xem xong rồi toàn bộ hành trình, khóe miệng cười cũng không có nhịn xuống.

Nhưng mà tục ngữ nói vui quá hóa buồn, chú ý tới Tiểu Nhượng có như vậy một cái "Tân quai sức" không ngừng Thẩm Ý một cái.

"Nguyên lai người phù không là cho chính mình cầu a." Dương Việt Âm một phen câu trụ Thẩm Ý bả vai, "Ta nói đi, người như thế nào đột nhiên phong kiến mê tín được so với ta lưỡng còn nghiêm trọng, thì ra là thế!"

Thẩm Ý tâm tư bị bóc trần, có chút ngượng ngùng, Dương Việt Âm mới vừa tưởng lại trêu chọc nàng hai câu, lại nhìn đến Tiểu Nhượng cũng bới túi sách đi ra, "Các người còn chưa đi?"

Ba người tại phòng học bên ngoài, tự học buổi tối kết thúc, các nàng đang chuẩn bị kết bạn về nhà. Dương Việt Âm vừa thấy hắn liền lộ ra tươi cười, tầm mắt tại trên mặt hắn chuyển chuyển, lại đi rơi xuống đến hắn túi sách thượng tiểu túi gấm, cuối cùng mân hàm thâm ý mà nhìn hướng Thẩm Ý.

Thẩm Ý thấy thế có chút khẩn trương, vội hỏi: "Lập tức đi. Người sao, cũng muốn đi trở về đi? Chúng ta ngày mai gặp."

Nàng nói xong liền muốn đi kéo Dương Việt Âm, ai biết nàng lại tránh được nàng tay, "Cái kia, ta chợt nhớ tới đến, ta cùng Việt Việt còn có chút việc, muốn đi một cái khác môn. Tiểu Ý người chính mình đi trước đi."

Quan Việt Việt nghi hoặc đạo: "Chúng ta có việc? Cái gì sự..."

Lời chưa nói hết, liền bị Dương Việt Âm một bàn tay chụp đến bối thượng. Quan Việt Việt đau hô một tiếng, lúc này mới chú ý tới Dương Việt Âm ánh mắt, đột ngột hiểu được, "A đối, chúng ta còn có việc, không đi bên này. Các người cùng nhau đi thôi..."

Hai người vừa nói vừa lui, căn bản không cho Thẩm Ý cự tuyệt thời gian, liền như vậy cũng như chạy trốn mà trốn đi.

Thẩm Ý nhìn các nàng biến mất phương hướng, một lúc lâu không hoàn hồn được, mà bên cạnh, Tiểu Nhượng nháy mắt mấy cái, cũng vọt lên một cỗ cảm giác kỳ quái.

Là huyễn ảo giác sao? Huyễn như thế nào cảm thấy, các nàng như vậy chạy trốn, giống như có cái gì ý tứ gì khác...

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 68 : 68

Một hồi lâu, Tiểu Nhượng mới nói: "Đã trễ thế này, các nàng còn có chuyện gì?"

Thẩm Ý không biết như thế nào trả lời. Dương Việt Âm tại làm cái quỷ gì nàng rất rõ ràng, nàng không cho nàng tại Tiểu Nhượng trước mặt nói lung tung nói, nàng liền rõ ràng không nói, trực tiếp thiêm người, có thể nàng như vậy đem bọn họ lưỡng lưu tại cùng nhau cũng quá tận lực đi!

"Ta cũng không biết. . ." Nàng trốn tránh đạo.

Tiểu Nhượng nhìn nhìn chung quanh, đồng học nhóm đã đi được thừa thốt, có nữ sinh cười nói với hăn ngày mai gặp. Hăn nghĩ nghĩ, "Tính, biệt quản các nàng, ta đưa người về nhà đi."

Thẩm Ý ngẫm hăn một mắt. Dương Việt Âm khai lưu chính là vì cái này, tưởng cho nàng cùng Tiểu Nhượng chế tạo ở chung cơ hội, Thẩm Ý lại một chút đều không tưởng cảm kích nàng. Nàng còn không có cùng Tiểu Nhượng tan học cùng đường về nhà quá, ban ngày ở trong trường học tọa cùng nhau đã thói quen, nhưng đại buổi tối hai cái người ở bên ngoài đi vẫn là không khỏi khẩn trương.

Để cho người khác thấy được nói như thế nào? Đại minh tinh Tiểu Nhượng buổi tối tan học còn tự mình đưa nữ đồng học về nhà, không truyền scandal nàng đều cảm thấy không thể nào nói nổi.

Bất quá nàng nghĩ lại lại nghĩ tới đến, Tiểu Nhượng là có lái xe tiếp đưa. Kia quả thật có thể đưa một chút chính mình, từ trường học lái xe đến

nàng gia không đến mười phút, rất khoái liền đi qua.

Không nghĩ tới Tiểu Nhượng không có trực tiếp xuất cổng trường, mà là nhiều đến xe đạp lều dầy dời đi một chiếc tàng thanh sắc xe đạp. Thấm Ý vừa thấy liền ngốc, "... Người?"

Tiểu Nhượng gật đầu, "Đúng vậy. Người không là nhìn đến ta khai khóa sao?" Ngụ ý ta cũng không có trộm xe.

"Có thể, người không là ngồi xe trở về sao? La Thành ca hần. . ."

"Nga, kia là trước, ta lần này trở về nhượng La Thành cút đi." Tiểu Nhượng thuận miệng đạo, "Ta muốn đãi hai tháng ni, có thể chịu không được hần mỗi ngày tiếp đưa ta. Về sau ta đều ký xe đến trường."

Này thật sự ra ngoài Thấm Ý dự kiến, chỉ thấy Tiểu Nhượng tỏ ý đạo: "Lên đây đi, ta tái người."

Đại minh tinh Tiểu Nhượng đại buổi tối tan học sau ký xe đạp tái nữ đồng học về nhà, xong rồi, này so đi bộ đưa nữ đồng học hiềm nghi càng đại, người trước còn có thể nói hần là đoàn kết hữu ái ni, mặt sau cái này quả thực chính là yêu sớm thạch chùy.

Thấm Ý nắm chặt quai đeo cặp sách tử, muốn cự tuyệt, có thể nam sinh đẩy xe tại trong bóng đêm vườn trường ngậm cười nhìn nàng, này hình ảnh rất có dụ hoặc lực, nàng cuối cùng chỉ thấp giọng hỏi: "Người sẽ ký sao?"

"Làm chi, không tín nhiệm ta xiếc xe a? Ta cùng với người nói ta ký được rất hảo, tuyệt đối sẽ không suất người."

Thấm Ý không lên tiếng, đi qua đi nghiêng người tiểu tâm mà tọa đến chỗ ngồi phía sau thượng, bởi vì sợ bất ổn, còn nắm chắc tọa ý phía dưới. Tiểu Nhượng chờ nàng tọa hảo mới từ trong bao xuất ra cái mũ lưỡi trai

đeo lên, lại đem giáo phục hướng thượng lôi kéo, như vậy từ xa nhìn lại ngược lại là thật sự không nhận ra là ai, nguyên lai hẳn chính là như vậy tránh đi đại gia.

Thẩm Ý cũng vội vàng học theo, dùng quần áo che khuất hạ nửa khuôn mặt, mới vừa lộng hảo liền nghe Tiểu Nhượng nói: "Chinh phục giả hào muốn xuất phát, xuất phát!"

Tiểu Nhượng nhất giẫm bàn đạp, xe đạp lập tức hướng phía trước chạy tới. Thẩm Ý bị kia cỗ xung lượng mang được thân thể nhoáng lên một cái, đã thấy cổng trường phi thiểm mà qua, hai bên người cũng phi thiểm mà qua, cũng không có người chú ý tới bọn họ.

Bọn họ ra vườn trường, gió đêm xuy phất đến mặt thượng, Thẩm Ý nhìn hai bên nghê hồng, nhịn không được lộ ra tươi cười.

Tiểu Nhượng nói: "Ta không lừa ngươi đi, ta xiếc xe đây chính là số một số hai. . ."

Lời còn chưa dứt, xe bỗng nhiên kịch liệt mà điên một chút, nguyên lai là chạy quá một điều giảm xóc mang. Thẩm Ý trảo xe tọa rất cuộc không hảo gắng sức, thiếu chút nữa bị điên đi xuống, hoảng đạo: "Người hảo hảo kị xe!"

Tiểu Nhượng thả chậm tốc độ, vì mình biện giải: "Này không thể trách ta, người bắt nạt đó, đương nhiên ngồi không vững. . ."

Thẩm Ý nháy mắt mấy cái, ngật ngừng: "Không trảo chỗ nào, kia người muốn ta. . . Trảo chỗ nào?"

Tiểu Nhượng không lên tiếng, Thẩm Ý cũng lâm vào trầm mặc.

Không khí bỗng nhiên có chút xấu hổ.

Người khác tọa xe đạp chỗ ngồi phía sau tay muốn để ở đâu hai người đương nhiên cũng biết, Thẩm Ý nhìn nam sinh phía sau lưng, khoan khoát vai tuyến một đường đi xuống đến chật hẹp gầy eo, bị bao vây tại giáo phục trong, bởi vì kỵ xe hơi hơi cung, mơ hồ có thể nhìn đến xương sống lưng độ cung.

Ánh mắt của nàng dừng lại tại eo nơi đó, răng khê cắn môi dưới, muốn. . . Muốn ôm nơi này sao. . .

Nhận thấy được nữ sinh tầm mắt, Tiểu Nhượng hai tay nắm chặt long đầu, thân thể cũng bởi vì khẩn trương căng thẳng.

Xe vừa mới lúc này lại điên một chút, Thẩm Ý đi phía trước một khuynh, chỉ cảm thấy nhiệt huyết cũng đi theo xông lên đầu, bỗng nhiên không quan tâm, vươn tay liền hoàn trụ hãn eo.

Hai người đồng thời cứng đờ. Thẩm Ý một cử động cũng không dám, gắt gao trừng xe ngồi xuống mặt cốt thép, mà Tiểu Nhượng thiếu chút nữa liên thái bàn đạp đều quên,

Hoàn tại chính mình trên eo tay như vậy mềm mại, hãn cảm thấy kia một chỗ ma ma, còn có điểm ngứa. Hãn cũng không dám động, sợ quấy nhiễu đến nàng, trong đầu lại kêu loạn mà tưởng, vừa mới nàng đụng đi lên khi, còn có cái gì đồ vật ai đến hãn bối.

Nhuyễn Nhuyễn, hãn một bắt đầu còn không kịp phản ứng, hiện tại tưởng hãn là nàng. . .

Lỗ tai bắt đầu nóng lên, thổi tới mặt thượng gió đêm cũng mang theo cổ khô nóng, Tiểu Nhượng thở sâu, sợ người phía sau phát giác khác thường.

Hãn trở về lên lớp trước từng cùng Phó Tây Thừa, Kha Tinh Phàm ước đi ra ăn bữa cơm, Kha Tinh Phàm cũng lập tức muốn về trường học ôn

tập, hai người thiên nhai cộng vận mệnh, lẫn nhau giao lưu trong chốc lát, cuối cùng Phó Tây Thừa cười nói: "Bất quá Tiểu Nhượng lần này trở về đảo không toàn là chuyện xấu, có thể cùng chúng ta trưởng ban đại nhân sớm chiều ở chung. . ."

Hắn vẻ mặt trêu chọc, tại lần trước sau đó, hắn hoàn toàn xác định Tiểu Nhượng đối Thẩm Ý lòng muông dạ thú, Phó Tây Thừa quả nhiên không hổ Tiểu Nhượng đối hắn "Lớn tuổi" lời bình, từ quá niên hỏi tiểu hài tử thành tích thân thích biến thành quá niên cuồng thúc tiểu hài tử tìm đối tượng thân thích, tỷ như giờ phút này, liền nghiêm trang chừng chặc mà nói: "Như vậy trường thời gian, người vừa lúc có thể tìm một cơ hội cùng lớp trưởng thật tình thông báo một chút. Muốn kéo tới khi nào nha?"

Tiểu Nhượng lườm hắn một cái, lười lý hắn.

Tại phát hiện thích thượng Thẩm Ý sau, hắn liền nghĩ quá mặt sau muốn làm như thế nào, "Nói cho nàng" đương nhiên là cái thứ nhất tuyến hạng, nhưng Tiểu Nhượng tiếc nuôi phát hiện, cái này thời cơ rất không thích hợp. Lập tức muốn cao khảo, lấy Thẩm Ý một lòng nhào vào học tập thượng tác phong, hắn nghiêm trọng hoài nghi nàng căn bản không từng nghĩ học tập ngoại sự, chính mình hiện tại đi thổ lộ, rất khả năng thất bại nặng nề.

Hơn nữa, hắn không tưởng có vẻ như vậy tưng, nhưng nghĩ đến muốn cùng nàng thổ lộ, hắn thật là có điểm sợ được hoảng. . .

Kha Tinh Phàm nghe hắn nói như vậy ngược lại là không có dị nghị, "Kia người tiểu tâm một chút, biệt không nín được lộ hãm."

Tiểu Nhượng cảm thấy Kha Tinh Phàm thật sự quá coi thường chính mình, hắn diễn kỹ tuy rằng không coi là nhiều hảo đi, tốt xấu cũng vô nhiều như vậy năm diễn, mộng một cái Thẩm Ý còn chưa đủ?

Nhưng mà hắn không có nghĩ đến chính là, đương người thật thích một cá nhân thời điểm, tưởng giấu kín nguyên lai như vậy khó. Người tầm mắt tổng là nhìn không được đi theo nàng, người thân thể tổng là tưởng muốn tiếp cận nàng, tưởng thời thời khắc khắc cảm thụ nàng khí tức. Thật giống như đêm nay, hắn biết rõ kỳ xe tái Thẩm Ý không là một cái sáng suốt lựa chọn, lại cảm chịu không nổi dự hoặc làm như vậy, hiện tại càng là biến thành như vậy.

Nơi chốn đều khả năng lộ hãm a!

Tối hôm đó, Tiểu Nhược cuối cùng hữu kinh vô hiểm mà đem Thẩm Ý đưa trở về nhà, một đường không có bất luận kẻ nào ngã xuống tới.

Đứng ở đơn nguyên ngoài cửa mặt, Thẩm Ý thùy mâu căn môi, cuối cùng vẫn là chỉ nói một câu "Cám ơn" liền vui đầu hướng lên lầu. Mà Tiểu Nhược chân sau chống đất ngồi ở xe đạp thượng, vẫn luôn chờ đến Thẩm Ý gia đèn sáng, mới thở phào khẩu khí, xoay người về nhà.

Tiểu Nhược trở về rất khoái liên mãn một vòng, hắn rất ít liên tục ở trong trường học dài lâu như vậy, nhưng mà này còn chỉ là một cái bắt đầu, mặt sau còn có gần tới hai tháng.

Bởi vì thời gian trường, hắn cũng lần đầu tiên chân chính dung nhập vào lớp bầu không khí. Đến cao tam cuối cùng giai đoạn, đồng học nhóm áp lực đều lớn đến một loại đáng sợ trình độ, phảng phất chạm vào là nổ ngay huyền, cụ thể biểu hiện tại, đại gia tìm kiếm được rất nhiều mạt danh kỳ diệu giải áp phương thức, tỷ như mỗi ngày giữa trưa, toàn ban đồng học đều sẽ tụ tại cùng nhau tình cảm mãnh liệt xem kinh điển lão kịch 《 tình Thâm Thâm vũ mệnh mộng 》 . . .

Nguyên nhân gây ra là có cái đài truyền hình mỗi ngày đều sẽ tại cơm trưa thời gian chuẩn điểm truyền phát, ăn xong cơm trở về được sớm đồng học liền sẽ nhìn trong chốc lát, sau lại gia nhập người càng ngày càng

nhiều, liền biến thành một cái cố định tiết mục. Xem đồng học trung một ít người trước kia xem qua, bởi vì từ tiểu đài truyền hình thường xuyên phóng, đi theo mù mù nhìn, một ít người không xem qua, cho nên thậm chí còn đạt thành 《 báo thù giả liên minh 》 loại này đại phiên mới có được "Cấm chỉ kịch thẩu" công ước.

Đại gia sôi nổi cảm khái: "Này kịch truyền hình theo chúng ta không sai biệt lắm đại, chúng ta đây là văn hoá phục hưng a!"

Không quá TV nhiều nhất chạy đến giữa trưa một chút hai mươi, thời gian vừa đến, kỷ luật uỷ viên Văn Nguyệt liền sẽ yêu cầu quan TV. Chỉ có một ngày ngoại lệ. Kia thiên vừa lúc bá đến Y Bình nhảy sông tự vẫn, toàn ban đồng học mấy ngày hôm trước nhìn nàng bởi vì tra nam Hà Thư Hoàn thương tâm muốn chết, một mỗi cái tình cảm quần chúng xúc động, hiện giờ rốt cục chờ đến phản ngược, hai mươi mấy người người vây quanh ở TV trước nhìn xem như mê như say.

Văn Nguyệt tiến vào khi đều khoái một giờ rưỡi, phát hiện đại gia cư nhiên còn không quan TV, vừa muốn hạ lệnh, liền bị kích động quần chúng rống trở về: "Chờ một chút! Y Bình muốn nhảy sông tự vẫn!"

Văn Nguyệt kinh hãi: "Cái gì, Y Bình nhảy sông tự vẫn? ? ?" Lập tức cũng chạy đến TV trước cũng bắt đầu nhìn.

Vì thế, này thiên mọi người cùng nhau đem này tập xem xong rồi mới quan TV.

Bàng quan hoàn toàn trình Tiểu Nhượng trợn mắt há hốc mồm, đối cao tam thí sinh buồn khổ cùng nhàm chán có càng thâm nhập hiểu biết. . .

Cũng là bởi vì 《 tình Thâm Thâm vũ mệnh mộng 》 hiệu ứng, lớp học thậm chí còn có hảo vài cái đồng học dẫn theo nhung mao đồ chơi lại đây, làm đề làm đến một nửa bỗng nhiên ôm chỉ mao tuyến con thỏ hoặc là

tiểu hùng, bắt chước có thể vân khóc lớn nói: "Ta hài tử! Các người không cần cướp đi ta hài tử! Ta chết cũng phải cùng ta hài tử chết cùng một chỗ!"

Điên rồi. Đều khoái bị bức điên rồi.

Quan Việt Việt ngược lại là còn không có sa đọa thành có thể vân, bất quá đương nàng lại một lần tại lớp học thượng bị trù đứng lên đáp đề khi, nàng bắt đầu tự hỏi có phải hay không chính mình cũng cần ôm một cái giả hài tử để trốn tránh một chút hiện thực.

Toàn ban đồng học đều nhìn nàng, phía trước là Cao Trường Lâm, cùng trước nhất dạng, đây cũng là một lần chinh liệt theo thứ tự đáp đề, Quan Việt Việt phân đến đề mục còn là sẽ không, nhưng không đồng dạng như vậy là, lúc này đây Cao Trường Lâm cũng không có nhìn đến là nàng liền trực tiếp nhượng nàng ngồi xuống.

"Loại này đề hình ta ngày hôm qua mới vừa giảng quá, người còn là sẽ không sao?" Số học lão sư mày nhíu lại, hỏi.

Quan Việt Việt vốn là liền khẩn trương, nghe được hản thanh âm càng là da đầu run lên, nhìn chăm chăm quyển tử thượng đề làm, đầu óc lại như thế nào đều chuyển không lại đây.

Cao Trường Lâm mày nhăn càng chặt hơn, cao áp dưới, Quan Việt Việt cảm thấy chính mình cũng muốn khóc.

Mỗi một lần. Mỗi một lần đều là như vậy.

Toàn bộ cao trung lớp số học nàng đều sống ở sợ hãi trung, chỉ cần bị trù đứng lên chính là một lần dày vò cùng tra tấn, rõ ràng mỗi một lần nàng đều nghiêm túc đi suy nghĩ, có thể kết quả vẫn là đương cả lớp mặt lần lượt mất mặt.

Không sẽ liền là sẽ không! Cũng biết nàng không sẽ, vì cái gì chính là không chịu phóng quá nàng!

Nàng lại sinh khí lại ủy khuất, thiếu chút nữa liền tưởng tự bạo tự khí nói ta mặc kệ, bên cạnh bỗng nhiên đưa qua đến nhất trương tờ giấy.

Quan Việt Việt sửng sốt, đã thấy mặt trên dùng màu đen trung tính bút tùy ý viết: $a \in [-3, 8]$

Nàng nhìn hướng bên cạnh, Tổng Hàng này tiết khóa lại đang ngủ, lúc này cũng bảo trì gục xuống bàn tư thế, liên ánh mắt đều là nhắm, thật giống như cái kia tờ giấy không phải là hản đệ.

Quan Việt Việt chưa từng có tại loại này thời điểm thu được quá đáp án, càng không nghĩ tới cái này đáp án sẽ đến tự bị nàng nhắm vào lâu như vậy Tổng Hàng, chỉ cảm thấy một cỗ cảm giác kỳ quái dừng thượng trong lòng, nhượng nàng trong nháy mắt cư nhiên so vừa rồi càng muốn khóc.

Mạnh mẽ nhẫn nại trụ, nàng nhỏ giọng nói: "a lấy giá trị phạm vi là -3 đến $3,8$..."

Sau khi nói xong còn lo sợ bất an, nàng đáp án tới như vậy đột nhiên, cũng không biết Cao lão sư tin hay không.

Nhưng mà Cao Trường Lâm nhìn xem Quan Việt Việt, nhìn nhìn lại bên cạnh Tổng Hàng, không có lại nói cái gì, phất tay tỏ ý nàng ngồi xuống.

Này tiết khóa tan học sau, Dương Việt Âm lại đây chúc mừng đạo: "Có thể a người, cư nhiên đáp đi ra, ta còn tưởng rằng người lại muốn tài ni, đều chuẩn bị tốt nghe người khóc. Nhìn đến quan nữ sĩ gần nhất có nỗ lực a!"

Quan Việt Việt nhìn một mắt bên cạnh Tống Hàng, tâm tình có chút phức tạp, lung tung ừ một tiếng nói: "Ta có đạo đề muốn hỏi Tiểu Ý, ta đi qua tìm nàng một chút. . ."

Nàng cầm thư chạy đến Thẩm Ý chỗ ngồi, ly Tống Hàng xa xa, lúc này mới hơi thở phào. Thẩm Ý đang tại làm đề, nghe tiếng ngẩng đầu, Quan Việt Việt vốn là chính là tìm cái lấy cớ, đành phải che dấu đạo: "Ai, Tiểu Nhượng như thế nào không tại?"

"Hắn đi lão sư văn phòng. Hạ tiết khóa tự học, Cao lão sư cấp cho hắn đơn độc phụ đạo."

Quan Việt Việt thở dài, "Ta nhìn Tiểu Nhượng cũng đỉnh vội, muốn bỏ đồ vật như vậy nhiều, làm không hảo hiện tại cả lớp một nhất chính là hắn."

"Hắn hắn là cũng thói quen đi, dù sao rất khó nói đương hồng tiểu sinh nhật trình cùng cao tam thí sinh so với đến ai hơn vội, Tiểu Nhượng hiện tại tốt xấu mỗi đêm có thể đúng hạn ngủ."

Đó cũng là tiểu làm cho mình nói, chụp diễn khi thường xuyên ngao đến rạng sáng ba bốn điểm thậm chí suốt đêm, hiện tại mỗi đêm đúng giờ 12 điểm nửa đi ngủ, sinh hoạt đột nhiên quy luật đến độ không thích ứng.

Thẩm Ý nghĩ đến đây, có chút đau lòng.

Xếp sau Văn Nguyệt bỗng nhiên thấu lại đây, "Như vậy a, khó trách hắn còn có thời gian đi theo bằng hữu liên hoan."

Cùng bằng hữu liên hoan, có ý tứ gì?

Văn Nguyệt nhượng mày, "Các người không thấy được Lan Ương Weibo sao? Nàng ngày hôm qua đến Gia Châu làm hoạt động, buổi tối cùng Tiểu Nhượng cùng nhau ăn cơm, còn phát rồi chụp ảnh chung ni!"

Thẩm Ý biết Lan Ương, nàng là 《 trường sinh 》 nữ chính, mới vừa cùng Tiểu Nhượng hợp tác quá. Bất quá nàng ngày hôm qua đến Gia Châu sao?

Tiểu Nhượng. . . Còn đi ra ngoài thấy nàng?

Thẩm Ý đi lên Weibo, tùy ý một sưu liên tìm được chính mình tưởng nhìn. Chỉ thấy ảnh chụp trong là một chỗ trang hoàng nhã trí nhà ăn, Tiểu Nhượng cùng Lan Ương ngồi cùng một chỗ, nữ hài một thân phần váy, kiều tiểu tươi đẹp, Tiểu Nhượng thì thân mật mà ôm nàng vai, hai người hướng màn ảnh lộ ra tươi cười.

@ Lan Ương V: đã lâu không gặp a vô cùng trường sinh, muốn gặp mỗi người một mặt cũng thật khó a ~[hình ảnh]

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 69 : 69

Dương Việt Âm nói, Tiểu Nhượng cùng Lan Ương nếu đều hợp tác rồi nhất bộ diễn, kia khẳng định rất thực, Lan Ương đến Gia Châu ước bữa cơm cũng rất bình thường, không cần đại kinh tiểu quái.

Có thể Thẩm Ý nghĩ đến ảnh chụp thượng hai người tựa vào một chỗ bộ dáng, ngực liền giống đổ tảng đá đường như, buồn được khó chịu. Hơn nữa trên mạng bình luận cũng cũng không giống Dương Việt Âm nói như vậy nhẹ nhàng băng quơ, Thẩm Ý đi lên Weibo khi, "Tiểu Nhượng Lan Ương" đã thượng hot search. Tiểu Nhượng làm 00 sau tiểu tiểu sinh lĩnh quân người, Lan Ương cũng là rất có nhiệt độ tiểu tiểu hoa, hai người từ lúc hợp tác chi sơ liền truyền quá một sóng scandal, lần này Weibo cùng khung, càng là đem cái này đề tài lần thứ hai xào nhiệt.

"Oa, ta nhớ không lầm nói, Tiểu Nhượng không là hồi Gia Châu phụ lục sao? Cư nhiên còn bớt thời giờ đi ra gặp mặt, chẳng lẽ là trước nghe đồn là thật, hai người bọn họ..."

"Này một đối ta có thể! Tiểu tiểu thiếu niên cùng tiểu tiểu thiếu nữ, ô ô ta đã sớm muốn nói, hai người bọn họ tại cùng nhau thật sự hảo đẹp mắt! Mụ mụ vui mừng!"

"Bằng hữu, 'Nhượng ương' cp hiểu biết một chút, có chính bộ kịch truyền hình hợp tác, chánh chủ quan hệ hảo, lén lút hồ động phát đường, mấu chốt nhất chính là tương lai 'Tiềm lực' cự đại, nhập cổ không mệt!"

Này đương nhiên không là kia loại ngôn chi chuẩn xác scandal, liền giống vông hữu nói, đại gia càng nhiều còn là bởi vì cảm thấy đẳng đối mà

sinh ra chờ mong cùng tưởng tượng. Nhưng ngay cả như vậy, đương Thẩm Ý đem hấp dẫn bình luận nhìn hoàn, vẫn là ngực buồn được một câu đều nói không nên lời.

Nàng có cái thói quen, tâm tình không tốt liền điên cuồng làm đề, tại một đạo một đạo cởi bỏ toán học đề quá trình trong, những cái đó phiền lòng sự giống như cũng tùy theo đi xa, nàng thế giới lần thứ hai biến đến vô cùng đơn giản.

Thẩm Ý cứ như vậy ôm ấp một khang oán khí (?) làm xong hai tổ khúc của hí khúc hoặc tản khúc học quyền tử cùng hơn phân nửa bộ văn tổng quyền, hiệu suất cao nhượng lại đây vấn đề Chu Viễn giết náy mình, đang lúc nàng tại múa bút thành văn một đạo triết học vấn đáp đề khi, bỗng nhiên bị trạc trạc cánh tay. Thẩm Ý một quay đầu nhìn đến Tiểu Nhượng, chỉ cảm thấy tâm khẩu mới vừa bởi vì làm đề mà tràn đầy cảm giác thành tựu liền giống bị trát phá khí cầu, nàng mặt nháy mắt suy sụp đi xuống.

Nữ hài rõ ràng ngẩng đầu khi còn thần thái phi dương, môi bên ngậm cười, vừa nhìn thấy chính mình nhất thời đến cái một trăm tám mươi độ đại biến mặt, Tiểu Nhượng bị làm mộng, đã thấy nữ sinh lần nữa cúi đầu, lần này nàng một bên chậm rì rì mà viết chữ, một bên hỏi: "Có việc?"

Cái này lãnh đạm thái độ là xảy ra chuyện gì? !

Tiểu Nhượng càng phát ra hồ đồ. Bởi vì làm không rõ ràng tình huống, hắn cẩn thận đạo: "Cái kia, ta tưởng mượn một chút người toán học sai đề tập."

Thẩm Ý từ ngăn bàn lấy ra sai đề tập, đầu cũng không chuyển một chút mà bỏ vào hắn trên bàn, sau đó tiếp tục làm đề.

Tiểu Nhượng cầm sai đề tập, chỉ cảm thấy không khí thật sự không đối, nghĩ nghĩ thăm dò đạo: "Người không cao hứng sao?"

Thẩm Ý: "Không có a."

Cái này khẩu khí! Rõ ràng chính là không cao hứng mà!

Kỳ thật Tiểu Nhượng đã sớm phát hiện Thẩm Ý không được bình thường. Hắn từ văn phòng trở về, liền phát hiện hắc ngòi cùng bàn đang tại buồn đầu làm đề, tuy rằng nàng bình thường cũng như vậy, nhưng hôm nay tư thế rõ ràng bất đồng. Quyển tử viết xong nhất trương lại nhất trương, nàng liền giống thượng phát điều (dây cót) dường như, hoặc là cùng người ký "Trong vòng một ngày không viết xong hai trăm trương quyển tử muốn bồi hai trăm vạn" đối đánh cuộc hiệp nghị, cả người đều tản mát ra một cỗ "Ai cũng đừng quấy rầy ta" áp lực thấp khí tràng, hắc hai lần tưởng cùng nàng nói chuyện đều bị dọa trở về.

Hảo không dễ dàng hắc tìm cái chính kinh lý do, đã kiến thức đến nữ sinh đại biến mặt, Tiểu Nhượng mờ mịt dưới không từ sinh ra cái suy đoán.

Chẳng lẽ là, Thẩm Ý là tại sinh hắc khí?

Không dám đi hỏi Thẩm Ý, hắc đành phải tại tan học khi đem Dương Việt Âm xả đến một bên, nhỏ giọng hỏi: "Ta làm sai cái gì sự chọc tới nàng sao?"

Dương Việt Âm lần đầu tiên đối đại minh tinh như vậy không khách khí, một tay chỉ vào hắc, nói: "Người nghĩ lại một chút. Người hảo hảo nghĩ lại một chút đều làm quá cái gì, hỏi lại ta vấn đề này."

Tiểu Nhượng: "... ? ? ?" Ta cũng không biết mới hỏi người a!

Tối hôm đó, Thẩm Ý cùng Dương Việt Âm, Quan Việt Việt cùng đường về nhà, dọc theo đường đi Thẩm Ý đều yên lặng không ngữ. Dương Việt Âm minh bạch tâm tình của nàng, an ủi: "Kỳ thật ta thật sự cảm thấy người quá lo lắng, người không gặp cái kia Lan Ương chính mình cũng nói sao?'Muốn gặp mỗi người một mặt cũng thật khó a', thuyết minh Tiểu

Nhượng không phải là như vậy vui lòng thấy nàng, chính là ngại với đại gia đều là đồng sự, mới miễn cưỡng đi ra ngoài xã giao một chút. Vồng hữu cũng chính là mù ồn ào, bọn họ còn nói Tiểu Nhượng cùng Kha Tinh Phàm là một đôi ni, toàn tín liền có quý!"

Quan Việt Việt: " 'Bọn họ?' "

Dương Việt Âm trừng nàng một mắt: "Chúng ta, chúng ta đi đi? Dù sao nói như thế, Kha Tinh Phàm là Tiểu Nhượng bạn trai khả năng tính đều so Lan Ương là Tiểu Nhượng bạn gái khả năng tính cao, người nhìn hẳn đều cho tới bây giờ không theo chúng ta đề cập qua nàng!"

Những lời này kỳ thật ban ngày cũng nói qua, nề hà Thẩm Ý như là căn bản không nghe đi vào, hiện tại cũng là, Dương Việt Âm khuyên một đại đoạn nàng lại không phản ứng chút nào, nàng có chút mệt mỏi, đơn giản đạo: "Không phải như vậy, người nếu là thật sự để ý, liền đến hỏi một chút Tiểu Nhượng, hỏi một chút hẳn cùng nữ sinh kia là quan hệ như thế nào. Nếu không người ở bên cạnh khí được ruột đều thanh, nhân gia còn căn bản không rõ người tại khí cái gì ni, kia người nhiều mệt được hoảng a!"

Lúc này đây, nữ sinh rốt cục có phản ứng, thấp giọng nói: "Hỏi có năng lực như thế nào đâu?"

Dương Việt Âm sửng sốt.

Thẩm Ý quay đầu nhìn Dương Việt Âm, "Ta hỏi hẳn, hẳn nói cho ta hẳn cùng Lan Ương chính là phổ thông bằng hữu, có năng lực như thế nào đâu?"

Dương Việt Âm nghe hiểu nàng ý tứ.

Cho dù Lan Ương không là Tiểu Nhượng bạn gái, hẳn sớm muộn cũng sẽ có cái khác bạn gái, mà cái kia người, không có khả năng là nàng.

Dương Việt Âm dừng một chút, "Người đừng nghĩ được như vậy tuyệt đối mà, kỳ thật cũng không nhất định a, ta vẫn cảm thấy Tiểu Nhượng đối với người đỉnh hảo, đỉnh đặc biệt, vạn nhất..."

"Âm Âm." Thẩm Ý đánh gãy nàng, tỏ ý nàng đừng nói nữa.

Nàng nghĩ đến trên mạng những cái đó bình luận, trước nàng vẫn luôn không nguyện ý đi tưởng, nhưng có lẽ là bị chúng nó kích thích, nàng lần đầu tiên xem kỹ khởi chính mình cùng Tiểu Nhượng có hay không tại cùng nhau khả năng. Hắn là niên thiếu thành danh đại minh tinh, nàng lại chỉ là một cái phổ thông nữ hài, liên tưởng được đều không có rất xinh đẹp, duy nhất ưu điểm chính là sẽ đọc sách, nhưng đối nam hài tử đến nói, này thật sự tính ưu điểm sao? Tiểu Nhượng tại giới giải trí trong vốn là nhìn quen mỹ nữ, chỉ sợ càng sẽ cảm thấy chính mình bình thường mà không thu hút đi.

Hắn đối nàng hảo, chỉ là bởi vì người khác hảo, lấy nàng làm bằng hữu. Nhưng muốn nói có cái khác, chỉ sợ không người sẽ tin đi. Vong hữu đương nhiên sẽ đối hắn cùng Lan Ương thích nghe ngóng, trên thực tế, nếu không là nàng nhận thức trong đó một cái, nàng đều sẽ cảm thấy ảnh chụp thượng hai cái người thoát nhìn thật sự là xứng đôi a...

"Hắn vì cái gì muốn cùng chúng ta nhắc tới Lan Ương ni? Kia là bằng hữu của hắn, lại không là bằng hữu của chúng ta, chúng ta đều không biết nhân gia, hắn vốn là liền không có lý do gì theo chúng ta nói nàng. Thật giống như ta cùng hắn vốn là liền không là một cái thế giới người, chính là ngẫu nhiên mới ngồi ngồi cùng bàn, nhưng như vậy ngày sớm muộn sẽ kết thúc."

Chờ bọn hắn tốt nghiệp, hắn sẽ tiếp tục đương hắn quang mang chói mắt đại minh tinh, nàng thì tiếp tục làm nàng người thường, hai người càng lúc càng xa, giống hai cái đã từng giao hội lại lần thứ hai tách ra quỹ đạo,

mà một đoạn này ngày nhiều năm sau lại nhớ lại đến, chỉ sợ chỉ biết cảm thấy là một hồi sáng lạn lại không chân thật mộng.

Nàng sau khi nói xong, Dương Việt Âm lâm vào trầm mặc, Quan Việt Việt thì đau lòng mà ôm lấy nàng, "Thiên nha, như thế nào sẽ làm thành như vậy. Ta liền nói mà, người thích ai không hảo, cố tình muốn đi thích Tiểu Nhượng."

Thẩm Ý tầm mắt lướt qua Quan Việt Việt đầu vai, nhìn như nước chảy đường cái. Nàng phát hiện mình giống như không có ban ngày tức giận như vậy, tại tiếp thu cái này hiện thực sau, tâm tình của nàng ngược lại bình tĩnh rất nhiều.

Nàng thậm chí cười cười, "Còn không phải quái kiêu lão sư. Nếu không là nàng nhượng ta cùng Tiểu Nhượng cùng nhau tọa, ta như thế nào sẽ làm thành như vậy?"

Quan Việt Việt vi Thẩm Ý khổ sở, thêm thương hạ tự học buổi tối có chút đói, đi ngang qua một cái quán thịt nướng liền muốn mua thịt nướng.

"Nhượng chúng ta đem bi thương chết chìm tại thực vật trong, ăn xong rồi lại trở về đi!"

Quan Việt Việt điểm cá mực gà da món sườn khoai tây chân giò hun khói trảng chờ một chút một đồng lớn, tại nướng giá thượng tư tư rung động, Thẩm Ý ngẫu vừa quay đầu lại, phát hiện Dương Việt Âm từ vừa rồi liền vẫn luôn không nói chuyện, không từ hỏi: "Người làm sao vậy?"

Dương Việt Âm: "Ta không cao hứng."

"Người không cao hứng cái gì a?"

"Các người ái tình quan rất tiêu cực, ta đang tự hỏi muốn hay không cho các người thượng lên lớp."

Nữ sinh nghiêm trang chứng chạc, ẩn ẩn còn có loại đại tỷ nhìn không tranh khí tiểu muội muội cảm giác, Quan Việt Việt nói thầm: "Nói đến hảo giống người nhiều có kinh nghiệm đường như..."

Thẩm Ý lại chợt nhớ tới đến, Dương Việt Âm tại nàng sinh nhật kia thiên đã từng thừa nhận quá nàng có một cái thích người, cái này sự kỳ thật rất kỳ quái, rõ ràng các nàng quan hệ đều như vậy hảo, nàng nhưng vẫn che giấu, thật giống như có cái gì nguyên nhân không thể để cho bất luận kẻ nào biết đường như.

Không đợi cái này suy nghĩ chuyển hoàn, tiền phương lại xuất hiện vài cái khoảng hai mươi tuổi nam nhân.

Bọn họ ăn diện đến độ có chút dáng vẻ lưu manh, đường trung cái kia lớn lên đỉnh quen thuộc, Thẩm Ý nhíu mày suy tư, rốt cục nhớ tới đây là đêm hôm đó tại trò chơi thính trộm quá nàng di động cuộn cuộn Lý ca!

Kia thiên là Tiểu Nhượng xuất hiện giúp nàng, có thể hôm nay chỉ có các nàng ba nữ sinh, làm như thế nào...

Thẩm Ý cả người đều khẩn trương, cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ. Mấy người kia càng chạy càng gần, Quan Việt Việt rốt cục nhận thấy được nàng không đối, hỏi: "Người lại làm sao vậy?"

"Bên kia lại đây mấy cái kia nam —— biệt quay đầu lại! Đường trung cái kia giống như là phụ cận hỗn xã hội..."

Quan Việt Việt không thêm để ý đạo: "Hỗn xã hội, cùng chúng ta lại đáp không bên trên."

"Hỗn trộm quá ta điện thoại di động, cũng bởi vì cái này bị Tiểu Nhượng đánh, ta sợ bọn họ trả thù..."

Quan Việt Việt vừa nghe nhất thời cũng khẩn trương, "Vậy làm sao bây giờ? Không phải chúng ta chạy đi... Nhưng ta thịt nướng còn chưa ăn nì, ta tiền đều cho!"

Kiều lão sư nói nàng đầu óc thiếu căn huyền còn thật không có nói sai, bây giờ là bận tâm thịt nướng thời điểm sao!

Ngay tại các nàng khi nói chuyện, kia đàn tên côn đồ lại thẳng tắp hướng phía quán thịt nướng lại đây!

Thẩm Ý vội đi xả Dương Việt Âm, tưởng cho nàng nháy mắt trốn chạy, nhưng mà quay đầu nháy mắt tầm mắt lại cùng Lý ca đụng thượng.

Sau đó, nàng mắt mở trừng trừng nhìn đối phương biến sắc, đi nhanh tới.

Xong rồi.

Thẩm Ý sợ tới mức tóc gáy đều đi lên, cả người cứng ngắc không dám động đạn. Nhưng mà Lý ca đến gần nàng mới phát hiện hắn cũng không có nhìn nàng, mà là nhìn chăm chăm nàng bên cạnh, vẻ mặt trong có vài phần ngoài ý muốn, còn có vài phần cung kính, "Việt... Việt âm tử?"

Dương Việt Âm gật gật đầu, tùy ý đạo: "Ân, các người cũng đến ăn thịt nướng a?"

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 70 : 70

Thập, cái gì?

Việt âm tử?

Thẩm Ý cho là mình nghe lầm, nhin không được nhìn hướng Quan Việt Việt, lại phát hiện nàng cũng là vẻ mặt kỳ lạ biểu tình. Hai người hai mặt nhìn nhau, tình huống nào, Dương Việt Âm cùng này đó người nhận thức sao? Nàng như thế nào sẽ nhận thức loại này hỗn xã hội người? Hơn nữa cái kia Lý ca còn bất kể nàng gọi... Tỷ?

Hắn đều khoái so nàng đại mười tuổi đi!

Nhưng mà sự thật đặt tại trước mắt, Lý ca không chỉ gọi tỷ, còn tất cung tất kính hỏi hậu: "Việt âm tử mới vừa tan học ni? Ta cùng vài cái anh em đi ra dạo chơi, không nghĩ tới ở chỗ này gặp được ngài, ta còn tưởng rằng ta nhìn lầm rồi!"

Mấy cái kia anh em hợp thời xen mồm, trêu đùa đạo: "Này ai a, cư nhiên nhượng Lý ca người như vậy? Chẳng lẽ là, là người tiểu tình nhân nhi..."

Muốn nói Lý ca cũng là này vùng xài được tiểu lão đại rồi, đột nhiên cùng một cái còn xuyên giáo phục nha đầu phiến tử cúi đầu khom lưng, đại gia mặc danh kỳ diệu rất nhiều, cũng nhin không được sinh ra chút cái khác suy đoán.

Lý ca một ánh mắt đường ngang đi, "Nhắm lại các người thối miệng! Đây là tiểu Viên ca bằng hữu, trước kia còn cứu quá ta mệnh, một mỗi cái đều mù cầu mắt!"

"Tiểu Viên ca" ba chữ một xuất, những người kia thần sắc lập biến, đều không nói. Vì khế cúi đầu, chính là tầm mắt còn tại lén lút đánh giá nàng, ánh mắt kinh nghi bất định.

Dương Việt Âm không thềm để ý đạo: "Không quan hệ, ta không bên ngoài hỗn rất lâu rồi, bọn họ không biết ta cũng bình thường."

"Là, việt âm tử theo chúng ta không giống nhau, ngài hiện tại chính là trọng điểm cao trung cao tài sinh! Lập tức muốn cao khảo đối đi? Ta trước tiên chúc việt âm tử tên đề bảng vàng, nhất cử đoạt giải nhất!"

Dương Việt Âm rốt cục cười, "Không sai nha Lý Văn bản, người hiện tại đều sẽ nói thành ngữ."

"Đều là việt âm tử giáo được hảo."

"Thiếu vượt môn ngựa." Dương Việt Âm lờm hẩn một cái, đầu đề câu chuyện một chuyển, "Bất quá nếu đụng phải, ta liền muốn hỏi người chuyện này, nghe nói người trộm ta bằng hữu điện thoại di động a?"

Lý ca sững sốt, lúc này mới chú ý tới bên cạnh Thẩm Ý, sắc mặt lại thay đổi mấy biến.

Thẩm Ý khẩn trương được lui về phía sau nửa bước, sợ hãi hẩn đột nhiên phát tác, ai biết kia Lý ca lại vỗ đùi, khoa trương nói: "Ai nha, ta không biết này vị muội muội nguyên lai là việt âm tử bằng hữu, đây không phải là lũ lụt hướng Long Vương miếu mà! Đều là ta không hiểu chuyện, dọa muội muội. Bất quá việt âm tử người yên tâm, ta có thể không vụng trộm, điện thoại di động lại bị muội muội bằng hữu đoạt đi trở về, ta còn bị giáo huấn một trận, thủ đoạn đều thiếu chút nữa xoay thương..."

"Giáo huấn người không là hăn là sao?" Dương Việt Âm nói, "Còn có, ai cho phép người gọi muội muội, gọi ý tỷ."

Lý ca lập tức đạo: "Ý tỷ!"

Thẩm Ý: "..."

"Chuyện lần này ta liền không với người so đo, nhưng người nhớ kỹ, chỉ một lần này thôi, về sau còn dám tìm người ý tỷ phiền toái, chính là đang tìm ta phiền toái."

Lý ca liên tục xưng là, Dương Việt Âm lúc này mới phất phất tay, giống đuổi ruồi bọ bàn đạo: "Đi, lười với người lại nói. Cái này quán thịt nướng đêm nay chúng ta nhận thầu, các người không cho ở chỗ này ăn thịt nướng, lần địa phương khác đi."

Lý ca nhưng không có lập tức rút đi, mà là nhìn chăm chăm nàng muốn nói lại thôi. Dương Việt Âm trong lòng biết rõ ràng hăn đang lo lắng cái gì, dừng một chút nói: "Yên tâm, ta cũng sẽ không nói với hăn."

Lý ca nhất thời hiện ra sắc, "Vậy thì tốt quá! Ngài biết, tiểu Viên ca khả năng còn không sẽ, nhưng muốn cho Viên ca biết ta cư nhiên dám trộm ngài bằng hữu điện thoại di động, kia ta thật sự được đứt tay..."

Dương Việt Âm mặt không đổi sắc. Lý ca che miệng lại, cười làm lành đạo: "Ta lăn. Tỷ tỷ nhóm từ từ ăn. Từ từ ăn."

Tên côn đồ nhóm tới cũng nhanh đi cũng nhanh, đồ lưu lại mờ mịt mọi người.

Dương Việt Âm nhìn hướng chính mình khuê mật, quả nhiên hai người đều vẻ mặt không biết như thế nào phản ứng đại ra.

Nàng nghĩ nghĩ, lập tức đi đến một cái bàn trước ngòi xuống, đối lão bản nương nói: "Phiền toái lại cho chúng ta thưởng bình rượu."

Tiểu Phương trên bàn dùng đại thiết khay trang một bó to thịt nướng, lão bản nương đặt trên một bình ướp lạnh bông tuyết bia sau, lại xuất ra ngũ xuyên cá mực nói: "Đây là ta thỉnh vài vị muội muội."

Nàng buông xuống cá mực xuyên liền chạy, giống né còn không kịp. Ba người trầm mặc một cái chớp mắt, Quan Việt Việt nói: "Người dọa đến nhân gia."

Ngắm lại vừa rồi hình ảnh có nhiều quý dị, một cái xuyên thất trung giáo phục nữ sinh đem vài cái hơn hai mươi tuổi tên côn đồ huấn được cúi đầu nghe theo, cuối cùng còn đem người đuổi đi đi rồi, hiện tại lão bản nương khẳng định cho rằng các nàng cũng không phải cái gì người tốt, đều giao thưởng bảo hộ phí!

Dương Việt Âm nhún nhún vai, không để bụng, "Muốn hỏi cái gì cứ hỏi đi."

Quan Việt Việt cùng Thẩm Ý liếc nhau, Thẩm Ý nói: "Người biết chúng ta muốn hỏi cái gì."

Dương Việt Âm cầm lấy một chuỗi "Bảo hộ phí", Khinh Khinh cắn một cái, lão bản nương thì là phóng được hơi nhiều, nàng nhúu mày, nói: "Kỳ thật cũng không có gì đặc biệt, ta tuổi còn nhỏ một chút thời điểm, đã từng đương quá một đoạn thời gian bất lương thiếu nữ, cái kia Lý Văn bản chính là khi đó nhận thức."

Nghe một chút khẩu khí này, cỡ nào thế sự xoay vần, cỡ nào duyệt tần phong vân! Còn "Tuổi còn nhỏ một chút thời điểm", không biết cho rằng người nhiều lớn ni!

"Cùng cái kia 'Tiểu Viên ca' cùng nhau sao?" Thẩm Ý không có xem nhẹ bọn họ vừa rồi đối thoại trung xuất hiện một cái tên, trực giác nói cho nàng cái này người rất trọng yếu.

"Đối đối, còn có Viên ca, đây cũng là ai? Bọn họ hình như rất sợ hấn bộ dáng. Cùng người... Cái gì quan hệ?" Quan Việt Việt cũng hỏi.

Dương Việt Âm nhìn trong bóng đêm chạy như bay mà qua chiếc xe, chậm rãi nói: "Tiểu Viên ca cùng Viên ca đều là ta bạn tốt, ta là mười một tuổi kia năm nhận thức bọn họ. Các người cũng biết ba mẹ ta công tác vội, từ tiểu ta liền tổng là chính mình chiếu cố chính mình, hiện tại ta đã thói quen, nhưng khi còn bé ta rất ủy khuất, tổng là biến đổi pháp cùng bọn họ nháo, hy vọng bọn họ có thể coi trọng ta. Có một lần ta sinh bệnh, xin phép tại gia nghỉ ngơi, ăn quá được đi ngủ trước ta lôi kéo ba ba tay, yêu cầu hấn nhất định muốn tại gia bồi ta. Hấn đáp ứng được hảo hảo, có thể chờ ta một cước tỉnh lại, lại phát hiện trong nhà một cá nhân đều không có. Trên bàn để lại tiền cùng tờ giấy, bọn họ nhượng ta tỉnh ngủ sau chính mình đi ra ngoài ăn một chút đồ vật, nói bọn họ buổi tối sẽ nhanh chóng trở về."

Hiện tại lại nhớ lại kia một ngày, Dương Việt Âm đều có thể cảm giác được chính mình lúc ấy thất vọng, thậm chí phẫn nộ. Nàng lấy tiền, không có đi ăn cái gì, mà là tại trên đường cái mạn vô mục đích mà đi rồi hai mươi phút, sau đó gần đây chui vào một gia vông đi. Bên trong có rất nhiều người, còn có nam sinh đang hút thuốc lá, nàng trước kia cho tới bây giờ chưa từng tới loại địa phương này, nhưng kia thiên lại một chút đều không sợ hãi, thậm chí cảm thấy như vậy rất hảo. Sau lại nàng tưởng, nàng hấn là tại trả thù, các người không bồi ta, ta liền dày vò ta chính mình, hảo cho các người thương tâm. Tiểu hài tử ấu trĩ logic.

Nàng tìm một đài máy dẹt, ngồi xuống bắt đầu chơi QQ phi xe, một chơi chính là ba bốn giờ. Chờ đến rốt cục chơi bất động thời điểm, mới phát hiện thân thể một chút chột dạ, ánh mắt cũng có chút hoa —— nàng quên uống thuốc, hơn nữa cũng có nửa ngày không ăn cái gì. Nàng nằm úp

sắp ở đằng kia, lại vụng lại đối lại khó chịu, chợt nghe bên cạnh nam sinh nói: "Người cùng trong nhà người cãi nhau sao?"

Thì phải là Viên dã.

Một năm kia Viên dã cũng mới 13 tuổi, so nàng đại hai tuổi, mang một cái màu đen mũ lưỡi trai, rất cao rất gầy, không quá yêu nói chuyện bộ dáng, lại cùng nàng đáp lời. Kỳ thật vừa rồi nàng ở nơi đó đùa thời điểm, hắn cũng vẫn luôn ngồi ở bên cạnh chơi ma thú (Warcraft) thế giới, chính là nàng không có chú ý.

Thấy nàng nhìn hướng hắn, hắn lại nói một câu: "Tiểu hài tử không cần ở bên ngoài chơi quá muộn, sớm một chút về nhà đi."

Nàng nghe được 'Về nhà' hai chữ, bỗng nhiên liền sinh khí. Nàng không thích ngữ khí của hắn, rõ ràng thoát nhìn cùng nàng không sai biệt lắm đại, lại gọi nàng tiểu hài tử, trang đại nhân nhượng người ghét. Vì thế nàng không lý hắn, ngược lại lấy ra ngũ đồng tiền chụp ở trên bàn, lớn tiếng đối lão bản nói: "Ta còn muốn lại thêm hai giờ!"

Hắn nhìn nàng không nói chuyện. Lão bản là cái khoảng hai mươi tuổi, văn Hoa Tí nam thanh niên, lại đây lại không thu (tịch thu) tiền, mà là nhìn chăm chăm nàng cười cười nói: "Muội muội người sắc mặt không tốt lắm a, không phải vẫn là ngày mai lại đến chơi đi. Ta nhượng ta này đệ đệ đưa người về nhà."

Nàng thế mới biết nam sinh này nguyên lai là lão bản đệ đệ, không rõ bọn họ làm sao vậy, hiện tại khai vồng đi cũng quản như vậy khoan sao? Có tiền đều không kiếm. Nàng lấy tiền đứng lên, muốn đi ra ngoài lại đối một gia vồng đi, cái kia nam sinh lại bỗng nhiên hướng nàng vươn tay.

Nàng còn không kịp phản ứng liền một trận thiên toàn địa chuyển, thẳng tắp đi phía trước ngã quy, bị hắn tiếp vừa vặn.

Chờ nàng lại tỉnh lại, phát hiện mình tại một cái rất tiểu trong phòng. Bốn phía đôi bia thùng, mì ăn liền thùng còn có yên cùng đồ uống thùng, như là tại trữ tàng thất trong ngành bãi trường thiết bản giường, mà nàng liền ngủ ở kia trường trên giường.

Bên giường tiểu trên băng ghế phóng cốc nước sôi, bên cạnh là một bao được, cái kia màu đen mũ lưỡi trai nam sinh trạm ở trước cửa, nói: "Đại ca nhượng cách vách phòng khám bác sĩ đến cho người xem hạ, phát sốt cùng mệt nhọc quá độ, uống thuốc liền hảo."

Nói xong, lại không biết từ chỗ nào mang sang một chén nóng hôi hổi sủi cỏ, bổ sung: "Bất quá, được xin cơm sau ăn, cho nên người trước đem cái này ăn đi."

Nàng dù sao đói rất lâu, người được kia hương vị liền nhịn không được, luôn mãi khắc chế vẫn là bùng lên bát. Sủi cỏ là rau họ thịt heo nhân bánh, cái đầu rất đại, liêu cũng dùng được thật sự, một ngụm cắn đi xuống miệng trong thịt đều lưu du, thang trấp nóng bỏng. Rất nhiều năm sau Dương Việt Âm nhớ lại đến, đều cảm thấy chính mình không có ăn quá so với kia thiên càng ăn ngon sủi cỏ.

Nàng ăn ăn, bỗng nhiên nước mắt liền rớt xuống dưới, trừu khốc thút thít nghẹn ngào: "Ta không tưởng về nhà. Dù sao trong nhà cũng không có để ý ta người, ta ba ba mẹ mẹ... Bọn họ căn bản không yêu ta. Ta đều sinh bệnh, bọn họ lại chỉ biết là công tác, không có người nguyện ý bồi ta..."

Có lẽ là kia bát sủi cỏ cho nàng an ủi, nhượng nàng đối cái này chỉ thấy quá một mặt người xa lạ cũng mở rộng ra nội tâm. Dương Việt Âm vừa ăn vừa nói, chờ nàng đem kia một chén lớn sủi cỏ ăn xong, cũng đem từ nhỏ đến lớn đối phụ mẫu bất mãn oán giận một cái.

Sau đó nàng chờ mong mà nhìn nam sinh, muốn từ hắn nơi đó thu được phản hồi. Hắn đều thỉnh nàng ăn sủi cỏ, kia hắn là đỉnh thích giúp đỡ

người khác, chính mình như vậy đáng thương, hẳn được nói điểm cái gì đi?

Hắn quả thật nói. Nam sinh thu hồi không bát, đối nàng đạo: "Lại đem được ăn, sau đó ta đưa người về nhà."

Nàng mặt một suy sụp, "Liên này đó?" Nàng mới vừa nói xong chính mình bị thảm tao ngộ ni!

Hắn quay đầu lại, bình tĩnh nói: "Người tin hay không? Người lại không quay về, người miệng trong đối với người chẳng quan tâm phụ mẫu, liền muốn gấp đến độ nhảy lầu."

Nàng sửng sốt.

Nửa giờ sau, nàng tại Viên dã làm bạn hạ trở về nhà. Quả nhiên trong nhà đã người ngã ngựa đổ, liên thúc thúc thấm thấm cữu cữu cữu mù đều đến, đại gia tề tụ một đường, nơi nơi gọi điện thoại tìm kiếm nàng rơi xuống.

Dương Việt Âm một xuất hiện liền bị mù mù một phen ôm lấy, nàng cho tới bây giờ đều lãnh tĩnh cơ trí, khôn khéo giỏi giang mù mù, kia thiên lại ôm nàng khóc giống như cái tiểu hài tử, "Người đi đâu vậy? Người có biết hay không mù mù khoái hù chết, mù mù cho rằng người đã xảy ra chuyện..."

Nàng nghe được mù mù thanh âm, bỗng nhiên liền cũng khóc, trong ngực nguyên bản một chút oán khí tan thành mây khói, nhỏ giọng nói: "Xin lỗi..."

"Trở về liền hảo. Là mù mù không đối, ta hẳn là tại gia cùng người, mù mù về sau đều ở nhà cùng người..."

Cái khác trưởng bối cũng vậy đi lên, đối với nàng hỏi han ân cần, còn có người hỏi nàng là như thế nào trở về? Nàng bị đại gia tề ở bên trong,

tưởng chỉ Viên đã cho bọn hăn nhìn, lại phát hiện nam sinh một tay đút túi xoay người rời đi, biến mất tại thang lầu chỗ ngoặt.

Dương Việt Âm nói tới đây dừng lại uống khẩu bia, lại ăn xuyên chân giò hun khói trắng, vừa nhấc đầu lại phát hiện Thẩm Ý cùng Quan Việt Việt đều thẳng ngoắc ngoắc nhìn chăm chăm nàng. Quan Việt Việt càng là thúc giục đạo: "Sau đó ni?"

Dương Việt Âm nhún nhún vai, "Sau đó, chúng ta liền nhận thức. Bởi ta về nhà nam sinh là Viên đã, vòng đi lão bản gọi Viên Kiệt, nhưng bọn hăn kỳ thật không là thân huynh đệ. Viên đã là cái cô nhi, bị bà ngoại dưỡng đại, lúc ấy tại đọc sơ nhị, bất quá lão nhân gia tuổi đã đại, làm không bao nhiêu sự việc, hăn liền thường xuyên tại sau khi học xong thời gian đi ra ngoài chuẩn bị việc vật trợ cấp gia dụng. Viên Kiệt là hăn hàng xóm gia đại ca, hai người từ tiểu liền nhận thức, giống thân huynh đệ nhất dạng, biết hăn tình huống, cho nên tráo hăn."

"Mà ta mù mù lúc ấy tuy rằng hứa hẹn được rất hảo, nhưng sự nghiệp nữ cường nhân chỗ nào là như vậy dễ dàng cải, cũng không lâu lắm liền thói cũ nảy mầm. Nhưng ta đã không sinh khí, bởi vì ta tìm được tân lạc thú —— không sai, kia ngày sau, ta liền tổng là chạy đến bọn họ vòng đi đi chơi."

Nhưng cùng kia thiên bất đồng chính là, đương nàng lại chạy tới chơi khi, Viên đã lại đối nàng rất lãnh đạm, cũng không thể nào cùng nàng nói chuyện. Ngược lại là Viên Kiệt, mỗi lần đều cười tủm tỉm, còn sẽ cho nàng ăn tiểu đồ ăn vặt.

Nàng kiên trì không ngừng, chỉ cần có thời gian liền đi, có đôi khi còn sẽ tại Viên Kiệt không rảnh thời điểm giúp hăn nhìn tiệt. Dần dần, liền thường xuyên tới khách nhân đều nhận thức nàng, nàng biến thành một cái cố định người ngoài biên chế nhân viên. Mà ở chung lâu, nàng cũng phát hiện Viên Kiệt không chỉ có này gia vòng đi, còn có KTV cùng một ít cái

khác sinh ý, ngẫu nhiên cũng sẽ có người tới cửa tìm hân, một mỗi cái đều Hoa Tí hình xăm, cà lơ phất phơ. Nàng dù sao cũng xem qua không thiếu Hương Cánh điện ảnh, một đoán chỉ biết Viên Kiệt phỏng chừng không chỉ là đơn thuần buôn bán đơn giản như vậy.

"Người không sợ chúng ta nha?" Viên Kiệt có một lần cười hỏi nàng.

Nàng chớp chớp mắt, phảng phất không giải mà nói: "Có cái gì hảo sợ? Ta theo các người nói ta cũng không phải dễ chọc nga, ngày nào đó các người đánh nhau, làm không hảo ta còn có thể giúp đỡ ni."

Viên Kiệt cười ha ha, vì này vị không đến 12 tuổi nữ sĩ lời nói hùng hồn.

Nhưng nàng không nghĩ tới, nàng cư nhiên còn thật sự giúp đỡ một lần vội.

Kia thiên Dương Việt Âm đi Viên Kiệt KTV chơi, còn chưa tiến vào liền nghe được bên trong có người tại đánh nhau, nàng thật cẩn thận lui đến cạnh cửa thăm dò vừa thấy, Viên đã dẫn theo vài cái người đang cùng đối phương đánh túi bụi, bên kia người nàng cũng gặp qua, trước liền đến trong điểm đi tìm mấy lần phiền toái. Viên đã bình thường trầm mặc ít lời, đánh nhau phong cách lại lệ khí mười phần, lại hung lại tàn nhẫn, đối phương ba cái người đều không làm gì được hân.

Dương Việt Âm trước đây còn chưa thấy qua Viên đã đánh nhau, nhìn hân mặt không đối sắc mặt nghiêng ngây người một chút, cảm thấy cho tới bây giờ không xem qua như vậy hân. Chính thất thần khi, chợt phát hiện có một cá nhân lạng lẽ cầm gậy gộc từ phía sau hân đi qua, lại giống như là muốn đánh lén bộ dáng!

Nàng chỉnh khóa tâm đều nhắc tới. Viên đã bị trước người ba cái người cuốn lấy, lại không phát hiện mặt sau, mà nàng đại khái cũng là gấp

choáng váng đầu, cư nhiên quên ra tiếng nhắc nhở hân, mà là trảo quá bên cạnh bình chữa lửa cũng lưu đi vào.

Đánh nhau người đã hảo vài cái gục xuống, chỉ còn lại có Viên đã cùng trước người người tại triển đấu, kia người gậy gộc cao cao giơ lên, Viên đã rút cục phát hiện không đối, một phen bóp trụ bên cạnh người người yết hầu liền muốn quay đầu, lại nghe "Loảng xoảng đương" một tiếng vang thật lớn, nam nhân ngã quỵ xuống đất, trên đầu máu tươi ồ ồ chảy ròng.

Viên đã ngạc nhiên trở lại, liền chỉ nhìn đến giơ lên cao bình chữa lửa Dương Việt Âm.

Nàng cũng không nghĩ tới chính mình đánh lén như vậy thành công, giơ bình chữa lửa nhìn thẳng hân ba giây, ngốc ngốc đạo: " 'Bọ ngựa bắt ve sầu, hoàng tước tại sau.' đây là, ngữ văn lão sư này chu dạy chúng ta..."

Trải qua trận chiến này, Dương Việt Âm có thể nói là một trận chiến thành danh. Đại gia đều nói, đừng nhìn Viên ca trong điểm cái nha đầu kia tuổi còn nhỏ, cư nhiên sẽ đánh nhau sẽ đánh lén, lẻ loi một mình phóng đảo một cái một mét tám mấy đại hán. Đáng sợ nhất chính là nàng đánh lén xong rồi còn có thể làm tổng kết, có thể nói lý luận tri thức tương đương vững chắc, này muốn lại nhượng nàng nghiên đọc mấy quyển 《 Tôn Tử binh pháp 》 , 《 ba mươi sáu kế 》 còn phải?

Giả lấy thời gian, tất thành châu báu a!

Bất quá Dương Việt Âm bản nhân cũng không có bọn họ như vậy thoải mái. Bởi vì đã thương người, nàng rất trường một đoạn thời gian đều thập phần khẩn trương, sợ chính mình bị trả thù. Nhưng không biết có phải hay không là Viên Kiệt làm cái gì, cũng không có người tìm nàng phiền toái, ngược lại đương nàng tại ngao quá áp lực tâm lý lần thứ hai đi KTV khi, mười mấy cái nhân viên cửa hàng tề xoát xoát trạm được thẳng tắp,

kêu lớn: "Việt âm tử!" Sợ tới mức nàng thiếu chút nữa đặt mông tọa đến địa thượng.

Viên Kiệt cười tủm tỉm nói: "Ta đã phân phó đi xuống, người cứu a đã, về sau người chính là nơi này đại tử, thống nhất tôn xưng 'Việt âm tử' !"

Cái này xưng hô liền như vậy cố định xuống dưới, thế cho nên sau lại nhận thức Lý Văn bản, hẳn cũng đi theo như vậy gọi.

Dương Việt Âm thở dài: "Nói cho cùng, ta cũng không phải không cần thận mới đi thượng đại tử đại chi lộ."

Thẩm Ý cùng Quan Việt Việt đều khoái nghe ngốc, đây là cái gì cao chót vót năm tháng, giang hồ chuyện cũ? Hợp nàng lão nhân gia 11 tuổi thời điểm cũng đã là "Việt âm tử"!

Dương Việt Âm cho các nàng đảo bia, hai người đại ra mà uống một ngụm. Dương Việt Âm tâm tình đảo như là bỗng nhiên hảo đứng lên, khoe miệng ngậm cười, như là hăm tạt tốt đẹp trong ký ức.

Thẩm Ý nhìn nàng như vậy, đột nhiên hỏi: "Kia trước người nói người thích người, là Viên đã sao?"

Dương Việt Âm tươi cười nhất đốn, một lát sau nhẹ nhàng nói: "Ân, là hẳn."

Quan Việt Việt rất rõ ràng đã quên Dương Việt Âm đã từng nói quá có một cái thích người sự, sững sốt một chút mới kịp phản ứng, bưng tỉnh đại ngộ đạo: "Nguyên lai chính là hẳn a! Ta nói như thế nào chúng ta cũng không biết ni!"

"Biết nhiều như vậy làm gì, dù sao chúng ta cũng không có tại cùng nhau quá."

Không có ở một chỗ sao? Quan Việt Việt chớp mắt.

"Người thích hẳn, có thể vì cái gì sau lại không liên hệ?" Thẩm Ý hỏi, "Các người không có liên hệ đối đi? Lấy chúng ta cao trung chặt chẽ trình độ, nếu người vẫn luôn còn có quan hệ như vậy gần bằng hữu khác, chúng ta không có khả năng phát hiện không."

Quan Việt Việt cũng ý thức được vấn đề này, hai người đều nhìn nàng.

Tại các nàng tầm mắt hạ, Dương Việt Âm trầm mặc một cái chớp mắt, bình tĩnh nói: "Bởi vì hẳn ngồi tù."

"Ta cùng bọn họ từ tiểu học hỗn đến sơ trung, Viên Kiệt sinh ý càng làm càng tốt, rốt cục cây to đón gió. Bọn họ bị tính kế đem người đánh thành trọng thương, bị cảnh sát traỏ vừa vặn. Bà ngoại không thể không người chiếu cố, Viên đã liền khiêng hạ toàn bộ tội. Lúc ấy hẳn 17 tuổi, còn chưa trưởng thành, Viên Kiệt lại suy nghĩ rất nhiều biện pháp, cuối cùng phán ba năm."

So với phía trước kỹ càng tỉ mỉ, một đoạn này nàng tự thuật được cực kỳ đơn giản, thật giống như nàng cũng không tưởng lại đi hồi ức kia đoạn Thời Quang.

"Viên đã ngồi tù sau đó, ta đi xem qua hẳn mấy lần, nhưng hẳn không chịu thấy ta. Ta lại đi tìm Viên Kiệt, hẳn lại nói với ta, 'Việt việt, người theo chúng ta không là một cái thế giới người, về sau hảo hảo đọc sách, loại địa phương này đừng lại đến. Tương lai thi lên đại học, nếu là còn nhớ rõ người Viên ca, lại tới chỗ này lên mạng, đến lúc đó ta nhất định cho người cái hội viên giới.'

"Ta tại trong điểm chơi đã sớm không thu tiền, hẳn lại nói cái gì hội viên giới, rõ ràng là theo ta phân rõ giới hạn. Ta hỏi hẳn đây là Viên đã ý tứ sao, hẳn không nói chuyện, nhưng ta biết là. Cho nên ta hồi trường học,

chuẩn bị trung khảo, cuối cùng thi đậu thất trung. Ta không có lại đi đi tìm bọn họ, một lần cũng không có."

Bắt đầu như vậy phần khích cố sự, kết thúc cứ nhiên như vậy qua loa, Thẩm Ý cùng Quan Việt Việt đều có chút tâm tình phức tạp. Quan Việt Việt nói: "Kia người liên rốt cuộc chưa thấy qua hãn sao?"

Dương Việt Âm: "Gặp qua."

Hai người lại là sừng sốt. Thẩm Ý trong đầu đột ngột hiện lên một thân ảnh, thanh âm nháy mắt cất cao, "Viên đã đi ra, đúng không? Năm trước lễ Giáng Sinh kia vẫn, ta nhìn thấy người đuổi theo đi một mình, là hãn sao?"

"Binggo!" Dương Việt Âm búng tay một cái, "Chính là hãn."

"Kỳ thật ta thượng cao trung liên không như thế nào quan tâm bên kia sự, cao tam càng là vội được muốn chết, nếu không là đêm hôm đó hãn đến thất trung, ta cũng không biết nguyên lai hãn trước tiên ra tù. Hãn thậm chí không biết từ chỗ nào làm đến thất trung giáo phục, cho rằng nguy trang được rất hảo, đáng tiếc ta tuệ nhãn như đuốc, xa xa lập tức liền nhận ra đến."

Thẩm Ý nghĩ đến kia vẫn, pháo hoa nổ rộ đầy trời, Viên đã lại lặng lẽ lén vào thất trung, trong lòng bỗng nhiên vọt lên một cỗ kỳ quái cảm thụ, "Hãn tại sao tới thất trung a?" Dừng một chút, "Người thích hãn, kia hãn ni? Hãn cũng thích người sao?"

Giống như trong toàn bộ câu chuyện chỉ có Dương Việt Âm tâm ý, nhưng Viên đã đang suy nghĩ gì, không có người biết.

Dương Việt Âm: "Ta không biết, nhưng ta sẽ biết."

Nàng thoạt nhìn cũng không tính toán nói cho các nàng kia vẫn xảy ra chuyện gì, Quan Việt Việt thật cẩn thận hỏi: "Cho nên Âm Âm, người bây giờ còn thích hắc đúng không? Cho dù... Hắc tọa quá lao..."

Dương Việt Âm nâng má nhìn hai người bọn họ, hai cái nữ hài vẻ mặt chân thành mà thay nàng lo lắng, tựa hồ thật sự cảm thấy đó là một rất đại trở ngại.

Nàng thở dài, "Đây là ta giảng câu chuyện này nguyên nhân."

Dương Việt Âm bỗng nhiên một phách cái bàn, sợ tới mức hai người một run run, chỉ nghe nàng nói năng có khí phách đạo: "Ta nói nhiều như vậy, không là đơn thuần cho các người phổ cập khoa học ta luyện ái sử. Ta là tưởng nói cho các người biết hai cái thích miên man suy nghĩ thiếu nữ, người cảm thấy người cùng Tiểu Nhượng chênh lệch đại, có ta cùng Viên dã chênh lệch đại sao? Hắc nói chúng ta là hai cái thế giới người, người cũng nói người cùng Tiểu Nhượng là hai cái thế giới người, nhưng trong mắt của ta, không có gì hai cái thế giới! Ta thích hắc, hắc cùng ta liền là một cái thế giới, minh bạch sao?"

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 71 : 71

Đại khái là trước một ngày nghe Dương Việt Âm lên lớp ngủ quá muộn, ngày hôm sau rời giường sau Thăm Ý còn có điểm vụng hồ hồ. Nàng đến phòng học mới vừa ngồi xuống, liền nhìn đến Tiểu Nhượng cũng tiến vào, nhất thời hô hấp căng thẳng.

Dương Việt Âm nói lại hiện lên đầu óc, nàng nuốt xuống khẩu nước miếng, còn không biết như thế nào phản ứng, Tiểu Nhượng liền ngồi xuống đến, đồng thời đem một cái đồ vật đẩy lại đây.

Thăm Ý nghi hoặc, Tiểu Nhượng nói: "Người không phải nói thích ăn trường học bên ngoài kia gia gì nhớ sớm một chút phô Hương Cô tương bánh bao sao? Ta cố ý đi giúp người mua."

Năng sớm trong, nam sinh một đôi mắt phảng phất Tiểu Lộ, ân cần mà nhìn nàng.

Hắn là... Bởi vì ngày hôm qua nàng không để ý tới hắn, cho nên tại lấy lòng nàng sao?

Thăm Ý nhìn giấy túi trong nóng hôi hổi bánh bao, còn có bên cạnh sữa đậu nành, dừng một chút, hỏi: "Người tự mình đi mua?"

Nàng rất cực chịu phản ứng chính mình, Tiểu Nhượng hỉ thượng đuôi lông mày, "Đúng vậy, còn bị lão bản bắt lấy cùng hắn hợp cái ảnh ni, ta đánh đổ sau đó hắn khẳng định sẽ quải tại trong điểm đương quảng cáo gạt ta miến!"

Thẩm Ý tưởng tượng hắn cười xe đứng ở sớm một chút phô trước, giống cái phổ thông học sinh trung học như vậy đi mua bánh bao lại bị nhận ra đến, không thể không cầm bánh bao cùng lão bản chụp ảnh chung bộ dáng, cảm thấy có chút buồn cười.

Nữ hài khéo miệng thượng kiêu, vẻ mặt rõ ràng nhu hòa, Tiểu Nhượng thầm nghĩ yes, một chiêu này quả nhiên dùng được! Tuy rằng không biết Thẩm Ý vì cái gì sinh hân khí, nhưng làm một cái tân thời đại nam thanh niên, hân tin tưởng vững chắc một cái đạo lý —— đương nữ sinh giận người thời điểm, trước cúi đầu tổng là không sai.

Đương nhiên, đó cũng là tình trường đại sư (tự phong) Phó Tây Thừa ngày hôm qua nửa đêm đối hân phát ra viễn trình chỉ đạo.

"Người cũng biết người miễn thích đến bên này đánh tạp?" Thẩm Ý hỏi.

"Đương nhiên, những cái đó tâm nguyện trên tường tờ giấy ta còn xem qua một ít ni."

Hắn chỉ chính là trường học bên ngoài những cái đó chủ quán vì hấp dẫn Tiểu Nhượng miễn, sẽ tại trong điểm lưu một khối khu vực cho các nàng viết chữ điều thổ lộ, còn nói cho bọn hân biết không chuẩn Tiểu Nhượng đến ăn cơm khi có thể nhìn đến.

Thẩm Ý vẫn luôn cho rằng đây là bọn hân vì kiếm tiền mù vẽ bánh, không nghĩ tới hân cư nhiên thật sự xem qua!

"Các nàng đều viết chút cái gì?" Nàng theo bản năng hỏi.

Tiểu Nhượng nghĩ nghĩ, "Phần lớn đều không sai biệt lắm, một ít thổ lộ nói, nói thích ta, hy vọng ta thân thể Khang Khang, học nghiệp thuận lợi, sự nghiệp thuận lợi, tóm lại hết thấy đều thuận lợi. Còn có hứa nguyện có thể sớm một chút nhìn thấy ta. Đến nỗi dư lại..."

Hắn xem xét một mắt Thẩm Ý, bỗng nhiên bốn cột tâm khởi, "Đến nỗi dư lại liền tương đối lớn mật. Có rất nhiều nữ sinh nói, nhượng ta chờ các nàng, sớm muộn có một ngày các nàng sẽ đem ta làm tới tay, đi theo ta một hồi vườn trường yêu sớm..."

"Vườn trường yêu sớm" bốn chữ đoan đoan trạc trúng Thẩm Ý không thể cho ai biết tiểu tâm tư, nàng nháy mắt chột dạ, cơ hồ là hoảng loạn mà cúi đầu, xuất ra sách giáo khoa chặn mặt, "Cái kia, bữa sáng ta ăn qua, người chính mình ăn đi..."

Nói như thế nào trở mặt liền trở mặt?

Tiểu Nhượng ngạc nhiên một cái chớp mắt, ảo não mà tưởng đáng chết, chính mình là chỗ nào có vấn đề, như thế nào liền khai khởi loại này vui đùa!

Biết rõ nàng tối không trải qua đậu mà!

Đặc biệt mua tới bánh bao dành phải chính mình ăn, này thiên hậu mặt thời gian Tiểu Nhượng cũng không tìm được cơ hội cùng Thẩm Ý nói chuyện, thẳng đến buổi chiều tan học.

Hôm nay là thứ bảy, theo thường lệ buổi chiều hai tiết khóa sau sẽ thả giả, buổi tối cũng không cần đến thượng tự học buổi tối, đó cũng là cao tam sinh mỗi tuần duy nhất một ngày không cần thượng tự học buổi tối. Thẩm Ý đang tại cấp thượng tiết khóa quyền tử làm sai đề quy nạp, liền nghe được Tiểu Nhượng hỏi: "Người buổi tối có sắp xếp sao?"

Nàng không nói lời nào, Tiểu Nhượng để sát vào một chút, nói: "Chúng ta gần nhất như vậy mệt, buổi tối muốn hay không thả lỏng một chút, đi nhìn cái điện ảnh?"

Nhìn điện ảnh sao? Thẩm Ý còn tại chần chờ, Dương Việt Âm không biết từ chỗ nào toát ra đến, cười mỉm tiếp lời, "Nhìn điện ảnh nha? Hảo a,

khó được đại minh tinh mời, chúng ta cùng đi đi."

Quan Việt Việt cũng nói: "Ta cũng đi ta cũng đi, mang ta một cái!"

Thẩm Ý xả quá Dương Việt Âm, nhỏ giọng hỏi: "Người làm gì?"

"Không làm gì." Dương Việt Âm bạch nàng một mắt, "Ta sợ người nghe xong ta khóa còn không lĩnh ngộ, loạn hạ quyết định, cho nên giúp người một phen."

Tiểu Nhượng nguyên bản kế hoạch chính là cùng Thẩm Ý hai cái người, nhưng nghĩ lại tưởng tượng, có các nàng cũng hảo, đơn độc lời mời sợ Thẩm Ý không đáp ứng, người nhiều một chút thì tốt rồi.

Quả nhiên, không biết hai người nói gì đó, nhưng nhìn Thẩm Ý biểu tình như là không kháng cự.

Dương Việt Âm thu phục Thẩm Ý, còn nói: "Bất quá chúng ta ba nữ sinh cùng người một cái nam sinh đi nhìn điện ảnh, vẫn là không tốt lắm, vạn nhất bị nhìn đến không hảo giải thích. Như vậy, Trương Lập Phong, nhìn điện ảnh đi sao?"

Trương Lập Phong đang tại đánh vương giả, cũng không ngẩng đầu lên, "Ai cấp tiền?"

"Người quản ai cấp tiền, dù sao không cần người cấp tiền."

"Kia ta đi, chờ ta năm phút đồng hồ!"

Năm phút đồng hồ có thể kết thúc một ván vương giả sao? Có thể, chỉ cần đội hữu đầy đủ cường, hoặc là đầy đủ hố.

Năm phút đồng hồ sau, Trương Lập Phong thảm bại, mang theo đau xót tâm tình thu thập xong đồ vật cùng mọi người cùng nhau lui lại, ai biết tại hành lang lại đụng phải Tống Hàng.

Hắn nhìn đến Thẩm Ý bồi túi sách, có chút ngoài ý muốn, "Người muốn đi rồi? Ta còn nói hạ tiết khóa cùng người thảo luận một đạo đề mục." Thường ngày thứ bảy tuy rằng phóng giả, nhưng Thẩm Ý đều sẽ lại thượng tiết tự học khóa lại đi.

Thẩm Ý: "Ách, ta hôm nay có chút việc, liền không thượng tự học."

Tống Hàng liếc hướng nàng bên cạnh Tiểu Nhượng, không lên tiếng.

Quan Việt Việt lại bỗng nhiên nói: "Ai, chúng ta đi nhìn điện ảnh, người muốn đi sao?"

Nàng những lời này vừa ra tới, đại gia tề xoát xoát nhìn hướng nàng, ánh mắt khác nhau.

Thẩm Ý cùng Dương Việt Âm đều rất khiếp sợ, tình huống nào, nàng trước không còn tại nói ghét Tống Hàng sao, như thế nào đột nhiên liền mời hắn đi nhìn điện ảnh? Nay thái độ chuyển biến cũng quá lớn đi!

Quan Việt Việt bị hai nàng nhìn xem một trận chột dạ. Lần trước Tống Hàng cho nàng đáp án, nàng xuất phát từ chính mình cũng nói không rõ lòng tự trọng, vẫn luôn không cùng hắn nói lời cảm tạ, cũng không có đem cái này sự nói cho người khác biết. Nhưng nàng trong lòng vẫn cảm thấy thiếu Tống Hàng một cái nhân tình, tổng tưởng tìm cơ hội cùng hắn kỳ hảo, vừa rồi nhất thời nhiệt huyết thượng đầu liền hỏi ra khỏi miệng.

A a a nàng cũng quá xúc động!

Nghĩ cũng biết, Tống Hàng kia loại quái gỡ cổ quái tính tình, làm sao có thể cùng bọn họ nhiều người như vậy cùng đi nhìn điện ảnh a!

Tống Hàng: "Hào a."

"Cái gì?" Quan Việt Việt sững sốt, cho là mình nghe lầm, "Người thật sự muốn đi?"

Tổng Hàng gật đầu, "Vừa lúc ta cũng nên nghỉ ngơi một chút, nhìn xem điện ảnh rất tốt."

"Người bình thường còn nghỉ ngơi được không đủ sao?" Tiểu Nhượng thành linh hỏi.

Đại gia mới vừa nhìn hoàn Quan Việt Việt, lại nhìn hướng Tiểu Nhượng, đã thấy nam sinh ánh mắt yên tĩnh, phảng phất chính là thuận miệng vấn đề.

Bên kia Tổng Hàng cũng bình tĩnh nói: "Còn đi, gục xuống bàn đi ngủ cũng đành mệt."

Thẩm Ý nháy mắt mấy cái, có chút không hiểu lắm giữa bọn họ cái này quái quái khí tràng là xảy ra chuyện gì.

Thứ bảy buổi tối, rạp chiếu phim đều kín người hết chỗ, xét thấy Tiểu Nhượng "Không thể nhận ra người" đặc tính, bọn họ cố ý tuyển cái có chút thiên rạp chiếu phim, cuối cùng hảo một ít.

Tiểu Nhượng hôm nay không xuyên giáo phục, một thân màu đen áo khoác xúng quần bò, lại đeo cái mép đen tráo, nhìn xem Dương Việt Âm lắc đầu liên tục, "Người cái này ăn diện, phóng tới sân bay người khác không thấy rõ người là ai đều được trước chụp cái mười mấy trương."

Sân bay hướng tới là các gia tiền tuyến phần tụ tập địa phương, khẩu trang mũ càng là minh tinh tiêu xúng, Tiểu Nhượng như vậy phóng tới sân bay đúng là tìm chụp. Rạp chiếu phim tương đối ngược lại muốn tốt một chút, bất quá vì an toàn, đến sau đó Dương Việt Âm vẫn là phân phó Thẩm Ý đi lấy phiếu, lại nhượng Quan Việt Việt cùng Trương Lập Phong đi mua khả nhạc cùng bóng ngô.

Tiểu Nhượng: "Nói tốt rồi ta mời khách."

Dương Việt Âm: "Ai nha Quan Việt Việt nàng ba ba làm không giống vậy người còn có tiền, không kém điểm này. Người muốn thật sự muốn mời khách, có thể lại đem tiền chuyển cấp Quan Việt Việt, nàng hẳn là sẽ rất vui lòng thu 'Tiểu Nhượng tự mình chia nàng hồng bao' ~ "

Quan Việt Việt không hổ "Thủ phủ chi nữ" tên tuổi, trở về cấp mỗi người đều mua một cái đại phần bông ngô cùng một ly đại có thể, hai cái người thiếu chút nữa không ôm lấy, đại gia vội vàng nhận lấy, sau đó thừa dịp điện ảnh còn không mở màn che dấu Tiểu Nhượng đi vào.

Trận này cũng không có nhiều người, bọn họ vị trí tại hàng cuối cùng, càng là không không đăng đăng, ngồi xuống sau Dương Việt Âm hỏi: "Người mua cái gì phiền tử, như thế nào đều không có gì người a, dễ nhìn sao?"

Phiếu là Tiểu Nhượng ở trên xe liền mua hảo, đại gia lúc đó không có phát biểu dị nghị, lúc này mới nghĩ tới hỏi lại.

Tiểu Nhượng nói: "Không biết, ta không xem qua." Dừng một chút, rốt cục ngại ngừng mà thừa nhận, "Là chúng ta công ty diễn, ta người đại diện lệnh cưỡng chế ta nhất thiết phải đến xem một lần..."

Đại gia: "..."

Đi đi, trả tiền người định đoạt, liền đương bồi hân giao tác nghiệp.

Bất quá Dương Việt Âm vẫn có chút cảm khái, tại cao tam khẩn trương như vậy bận rộn thời khắc, nàng cư nhiên còn toàn ra một cái sáu người điện ảnh cục, trong đó còn bao quát Tiểu Nhượng cùng Tổng Hàng hai đại tối không yêu tham gia tập thể hoạt động vội người. Tình cảnh này, như thế nào có thể không nhượng nàng cảm thán một câu, xem ra chính mình rất khoái là có thể cải danh "Toàn cục vương"!

Nhưng toàn cục vương lập tức phát hiện, dựa theo tiến vào trình tự, bọn họ từ tả đến hữu phân biệt là Thẩm Ý, Tiểu Nhượng, Quan Việt Việt, Tống Hàng, Dương Việt Âm cùng Trương Lập Phong, xảy ra chuyện gì, các nàng ba nữ sinh cư nhiên bị phân ra?

Đương nhiên đây không phải là trọng điểm, trọng điểm là, vì cái gì Thẩm Ý cùng Quan Việt Việt đều có thể ai Tiểu Nhượng, nàng lại chỉ có thể ai Trương Lập Phong? !

Quan Việt Việt phân đến hảo vị trí, tâm tư lại căn bản không tại này mặt trên, nàng phủng bóng ngô, trộm dò xét bên cạnh Tống Hàng. Nàng bây giờ còn không rõ hắn như thế nào đột nhiên đáp ứng đến xem điện ảnh, rõ ràng trước đều không thích, chẳng lẽ là bởi vì hắn nhìn thấu đây là nàng tại uyển chuyển cùng hắn nói lời cảm tạ?

Nghĩ đến đây, nàng tâm tình bỗng nhiên biến đến nhảy nhót, đại trên màn ảnh đang tại truyền phát bắt đầu trước quảng cáo, Tống Hàng nhìn tiền phương, đồng thời một viên lại một viên chậm rãi ăn bóng ngô. Nàng căn cứ căn cứ môi, vươn tay cũng tưởng niệm một cái, lại bị hắn đột ngột tránh đi, "Làm gì?"

Quan Việt Việt hoảng sợ, "Ta... Ta muốn ăn một viên người bóng ngô..."

Tống Hàng chau mày. Quan Việt Việt tại hắn tầm mắt dưới có điểm xấu hổ, còn có điểm ủy khuất, không chính là lấy một viên bóng ngô sao? Đây là nàng tiêu tiền mua ni!

Tống Hàng lúc này mới nhẹ thư khẩu khí, đạo: "Ngại ngần, nhưng ta không thích cùng người khác ăn đồng nhất phần thực vật."

Này tính cái gì lý do?

Mắt thấy không khí biến đến xấu hổ, Dương Việt Âm bỗng nhiên lớn tiếng nói: "Cái này ta hiểu cái này ta hiểu!'Joey never share food!' đúng hay không?"

Mọi người mờ mịt, Dương Việt Âm khiếp sợ đạo: "Không phải đâu, 《lão hữu nhớ》 các người không xem qua sao?"

Trừ bỏ Tiểu Nhượng đại gia đều lắc đầu, Tiểu Nhượng nói: "Ta chỉ xem qua mấy tập..."

Trương Lập Phong nói: "Người yêu thích cũng thật là có năm đầu, còn 《lão hữu nhớ》, này kịch kết thúc thời điểm chúng ta sinh ra không có? Người thật là 00 sau sao?"

Dương Việt Âm mắt trợn trắng, "Nói đến hảo giống mỗi ngày giữa trưa nhìn 《tình Thâm Thâm vũ mệnh mộng》 không có người nhất dạng."

Bất quá có nàng như vậy một tá xóa, cuối cùng đem cái này đề tài bóc đi qua, trong phòng cũng đen xuống, điện ảnh bắt đầu.

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 72 : 72

Tiểu Nhượng tuyển điện ảnh tên là 《 chân ái ngạch độ 》 , là nhất bộ ái tình hài kịch phiến, từ thẩu đáo ảnh nghiệp cùng Tiểu Nhượng trù tính công ty Vĩnh Huy thể kỷ cộng đồng xuất phẩm. Kỳ thật phòng bán vé cũng không tệ lắm, chỉ là bởi vì đã chiếu phim một chút, cho nên người tương đối thiếu.

Phim nhựa giảng thuật từ đương hồng tiểu hoa đán hạ tâm đồng sức diễn nữ chính từ một cái trấn nhỏ nữ hài trưởng thành vi đô thị mỹ nhân, tại ái tình cùng sự nghiệp trên đường không ngừng tìm kiếm hạnh phúc quá trình, rất khuôn sáo cũ chủ đề, nhưng đạo diễn xử lý được thoải mái thanh thoát, một mở màn liền kích khởi tràng nội từng đợt tiếng cười.

Thẩm Ý nhưng không có tâm tình nhìn.

Nàng dọc theo đường đi đều không nói gì nói, lúc này thừa dịp trong phòng hắc ám, rốt cục lén lút đi nhìn Tiểu Nhượng.

Dương Việt Âm nói, ta thích hắc, hắc cùng ta liền là một cái thế giới. Những lời này từ tối hôm qua đến bây giờ luôn luôn tại nàng trong đầu đối tới đối lui, đều nhượng nàng có chút cử chỉ điên rồ.

Ấn Dương lão sư giáo dục, chính cái gọi là "Vương hầu tương tương, ninh có loại chăng?" Tiểu Nhượng tuy rằng lớn lên soái lại là minh tinh, nhưng nàng cũng không kém, hiệu trưởng thân thiết an ủi quá tình Trạng Nguyên người được đề cử ni, như thế nào liền không khả năng đem hắc làm tới tay?

Nàng nắm tay đạo: "Chúng ta muốn cho toàn thế giới biết, học bá, cũng là có thể phao đến soái ca!"

Dương Việt Âm rất có chí khí, nàng mặc cảm.

Nhưng, này có phải hay không ý nghĩa, có một số việc cũng không nhất định là huyền tưởng. Nàng là có thể đi chờ mong một chút.

Tỷ như, nàng cùng hân...

Thẩm Ý chính thất thần, chợt nghe Tiểu Nhượng thấp giọng hỏi: "Người không vui sao?" Nguyên lai hân phát hiện nàng tại nhìn hân.

Thẩm Ý vội che dấu đạo: "Không có a, ta đỉnh thích, cái này nữ chính là hạ tâm đồng đi? Rất phiêu lượng..."

Tiểu Nhượng nghe vậy trước mắt sáng ngời, "Người thích nàng? Người muốn gặp nàng nói, ta có thể giúp người an bài a."

"Không, không cần." Thẩm Ý nói, "Ta chính là, đơn thuần cảm thấy nàng dễ nhìn."

Kỳ hảo lại bị cự tuyệt, Tiểu Nhượng có chút ngượng ngùng, "Nga, ta còn nói người nếu là thích Hạ lão sư, ta có thể cho Lan Ương giúp đỡ đặt cái tuyến. Nàng cùng Hạ lão sư một cái công ty, đồng môn sư tỷ muội, quan hệ có thể hảo..."

Thẩm Ý nghe được "Lan Ương" hai chữ, mày nhảy nhảy, nàng luôn mãi nhẫn nại, vẫn là nhin không được hỏi: "Người cùng Lan Ương, rất thực sao?"

"Nàng sao? Cũng không tệ lắm. Chúng ta mới vừa cùng nhau chụp hoàn 《 trường sinh 》 mà, hơn nữa tuổi tác cũng xấp xỉ, bình thường đỉnh có nói tán gẫu, mấy ngày hôm trước nàng đến Gia Châu chúng ta còn..."

Tiểu Nhượng thanh âm bỗng nhiên tạp trụ, bởi vì thấy được nữ sinh mặt thượng biểu tình.

Mồ cái suy nghĩ hiện lên đầu óc, hần thăm dò đạo: "Chẳng lẽ, người là bởi vì Lan Ương giận ta? Bởi vì ta cùng nàng..."

Hần nói xong chính mình cũng cảm thấy không thể tin, Thẩm Ý hoảng loạn đạo: "Người nói bậy bạ gì đó! Ta mới không có sinh giận dữ với người, càng không sẽ... Càng không sẽ bởi vì kia loại sự sinh khí..."

Nàng tuy rằng nói như vậy, biểu tình lại hoàn toàn không là như vậy hồi sự. Tiểu Nhượng trái tim bang bang kinh hoàng hai cái, một cái chưa bao giờ bị hần nghĩ quá suy nghĩ cũng phù đi lên.

Thẩm Ý sinh hần cùng Lan Ương khí, nàng bởi vì bọn họ scandal sinh khí, vậy có phải hay không thuyết minh nàng đối hần cũng...

Thẩm Ý trừng đại màn ảnh, chỉ hận chính mình như thế nào liền như vậy thiếu kiên nhẫn hỏi ra khỏi miệng, còn bị hần một chút liền đoán trúng. Chính không biết làm sao, lại nghe đến bên cạnh Tiểu Nhượng trầm mặc một lát, nhỏ giọng nói: "Ta cùng Lan Ương chính là phổ thông bằng hữu. Trên mạng những lời kia người không nên tưởng thiết, bọn họ nói bừa."

Thẩm Ý không tưởng lý hần, lại quả không ngừng lỗ tai dựng thẳng lên đến tỉ mỉ nghe rõ hần mỗi một chữ, "Thật sự. Người nhìn giống hôm nay bộ phim điện ảnh này là công ty diễn, ta liền được đến nhìn xem, liền tính không nhìn, cũng phải giả vờ nhìn tại Weibo tuyên truyền, này đó đều là tất yếu công tác cùng nhân tình. Cùng Lan Ương cũng nhất dạng. Kia vẫn liên hoan không chỉ có chúng ta hai cái, còn có mấy cái trong vòng tổng biên cùng nhà làm phim, ta cùng nàng là nghĩ đến diễn còn không bá, mới có thể phát ảnh chụp tuyên truyền một chút..."

Hần như vậy giải thích, Thẩm Ý trong lòng cái kia ngật đáp rốt cục cởi bỏ, lại còn mạnh miệng đạo: "Này đâu có chuyện gì liên quan tới ta, người

làm chi theo ta giải thích..."

Nữ hài tựa như giận dữ, lại tựa như vui sướng, Tiểu Nhượng tâm càng là lậu rớt hai chặp, không dám lại nói.

Hai người nhìn tiền phương, lâm vào một loại vi diệu trầm mặc.

Bên kia, Dương Việt Âm lấy điện thoại di động ra, nhắm ngay đại màn ảnh võ trường ảnh chụp, sau đó đưa vào một cái dây số phát rồi đi qua. Nàng không có Viên dã WeChat, nhưng chỉ muốn nàng tưởng, liên hệ hắc cũng không phải cái gì việc khó. Đối thoại khung hướng thượng lôi kéo, đều là nàng trong khoảng thời gian này có không cấp hắc phát đồ vật, hắc chưa từng có hồi phục quá.

Vốn là hôm nay cũng không trông cậy vào ngoại lệ, không nghĩ tới ba phút đồng hồ chuẩn bị ở sau cơ lại chần, "Người không có ở trường học?"

Nàng nhướng nhướng mày, hồi đạo: "Hôm nay thứ bảy, nghỉ nha đại ca."

Bên kia không lại hồi phục, Dương Việt Âm lại không thuận không theo tiếp tục hỏi: "Như thế nào, lo lắng ta chạy loạn, không hảo hảo ở trường học lên lớp? Sợ ta không an toàn? Hiện tại trạng người tốt, quên lúc trước người là như thế nào dạy ta trốn học?"

Đại khái sợ nàng lại tiếp tục hồi ức chuyện cũ, bên kia cuối cùng lại hồi, chỉ có ngắn gọn sáu cái tự, "Nhìn hoàn sớm một chút về nhà."

Dương Việt Âm tưởng tượng hắc phát ra cái tin tức này biểu tình, cong môi một cười, thu hồi điện thoại di động.

Đi đi, hôm nay hãy bỏ qua người.

Quan Việt Việt phát tiết bàn từng ngậm từng ngậm nhai bóng ngô, còn cảm thấy tức giận.

Tổng Hàng có phải bị bệnh hay không? Ăn nàng mua bóng ngô, lại đổi nàng đùa giỡn cá tính, còn đương như vậy nhiều người, làm được nàng hảo thật mất mặt! Một chính mình trước còn cảm thấy hăn là cái người tốt, có lẽ là nàng hiểu lầm nàng, hiện tại xem ra căn bản là không sai, hăn chính là cái không dễ ở chung quái thai!

Hơn nữa, nếu hăn như vậy không thích nàng, vì cái gì phải đáp ứng cùng bọn họ cùng nhau nhìn điện ảnh a!

Nàng càng nghĩ càng giận bất quá, quay đầu liền tưởng cùng Tổng Hàng lý luận, lại phát hiện nam sinh không có nhìn tiền phương, mà là hơi hơi quay đầu, tầm mắt hướng chính mình bên trái.

Màn ảnh chiếu sáng tại hăn mặt nghiêng, nhượng hăn ngũ quan cũng như là bao phủ tại một đoàn bạch quang trong, thấy không rõ biểu tình.

Quan Việt Việt sửng sốt, thuận theo tầm mắt của hăn nhìn lại, cuối cùng ba hàng chỉ có bọn họ sáu người, ngồi ở hăn cái kia phương hướng chỉ có Tiểu Nhượng cùng Thẩm Ý.

Hăn tại xem ai?

Tiểu Nhượng, vẫn là... Thẩm Ý?

Trương Lập Phong bỗng nhiên cười ha ha, nguyên lai là điện ảnh trong nam nữ chủ liên thủ ác chính vẫn luôn quấy rầy nữ chủ đáng khinh chủ quản, hăn cười đáp một nửa lại phát hiện bên người một mảnh tĩnh mịch, không có một người đi theo cười.

Hăn nghi hoặc mà quay đầu, "Các người như thế nào không cười a? Nơi này buồn cười như vậy, các người đều không phản ứng sao?"

Đại gia: "..."

Xin lỗi, chúng ta không có một người tại nghiêm túc nhìn điện ảnh.

Nhưng mà những vào lúc này, tình tiết bỗng nhiên chuyển tiếp đột ngột. Nam nữ chủ trải qua trận chiến này cảm tình đột nhiên tăng mạnh, tại khách sạn tương ứng kích hôn, cũng nhanh chóng lăn đến trên đất.

Cúi khô lửa bốc...

Hàng cuối cùng sáu cái học sinh trung học đồng thời thay đổi sắc mặt.

Thẩm Ý Tiểu Nhượng theo bản năng nhìn hướng đối phương, lại điện giật bàn né tránh, lẫn nhau đều có điểm hoảng; Quan Việt Việt đưa tay chặn ánh mắt, lại từ khe hở trong lén lút nhìn; Tống Hàng hơi hơi thùy mâu, mà ngay cả Trương Lập Phong đều ra vẻ đạo mạo mà xoay qua đầu tỏ vẻ ta không nhìn.

Chỉ có Dương Việt Âm trấn định tự nhiên, vừa ăn bỏng ngô vừa nói: "Đi biệt trang, ta cũng không tin các người không xem qua loại này đồ vật. Đều truyền quá tẩm ảnh người ở chỗ này diễn cái gì a?"

Trương Lập Phong cắn răng: "Ta là truyền quá tẩm ảnh, nhưng ta không cùng nữ sinh cùng nhau nhìn loại này đồ vật!"

Quan Việt Việt từ khe hở trong mơ hồ có thể nhìn đến nam nhân vật chính trên người to lớn cơ bắp, bỗng nhiên nói: "Ai Tiểu Nhượng, người về sau có phải hay không cũng sẽ chụp loại này diễn a?"

Nàng bốn ý là tưởng tùy tiện nói điểm cái gì dụ đi xấu hổ, không nghĩ tới một câu nháy mắt đem không khí đẩy đến càng xấu hổ nông nổi.

Hiện tại, đại gia không rồi rắm nhìn hay không hạ tâm đồng, tề xoát xoát quay đầu nhìn hướng Tiểu Nhượng.

Tiểu Nhượng: "..."

Ý thức được Thẩm Ý cũng tại nhìn hần, hần dừng một chút, nỗ lực dùng một loại chuyên nghiệp giọng điệu nói: "Cũng không phải không có khả năng. Kịch bản thích hợp nói, ta đổi cái gì loại hình diễn đều không bài xích."

Dương Việt Âm nghiêm túc nói: "Kia đến lúc đó, toàn ban đồng học sẽ đặt bao hết đi duy trì người."

Tiểu Nhượng: "... Kia ngược lại là cũng không có tất yếu."

Một hồi điện ảnh nhìn xem loạn thất bát tao, kết thúc khi trừ bỏ Trương Lập Phong, còn lại người liên nam nữ chủ tên đều không nhớ kỹ.

Đại gia ai cũng ôm tâm tư về nhà đi ngủ, hảo tại ngày hôm sau là cuối tuần có thể vẫn một chút đi trường học, nhưng mà đương Thẩm Ý tại buồng vệ sinh rửa mặt khi lại tiếp đến Quan Việt Việt điện thoại.

"Việc lớn không tốt! Ngày hôm qua chúng ta cùng Tiểu Nhượng cùng đi nhìn điện ảnh bị người qua đường chụp đến, phát Weibo, hiện tại bình luận đều khoái thưởng ngàn!"

Thẩm Ý sửng sốt, còn không kịp phản ứng, liền nghe Quan Việt Việt dùng một loại lại sợ hãi, lại hưng phấn, tựa như ảo mộng ngữ khí nói: "Tiểu Ý, chúng ta không sẽ thật sự muốn cùng Tiểu Nhượng cùng nhau thưởng hot search đi? !"

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 73 : 73

Quả thật cùng nhau thưởng hot search.

Cùng ngày buổi sáng, Weibo tối hấp dẫn đề tài chính là Tiểu Nhượng bị chụp đến cùng nhiều danh bằng hữu một cùng hiện thân rạp chiếu phim, lại bởi vì trong đó hảo vài cái còn xuyên giáo phục, đại gia rất khoái bị phán định hẳn là đồng học, nhất thời dẫn phát nhiệt nghị.

"Oa, tình huống nào a? Đồng học tụ hội sao? Nguyên lai Tiểu Nhượng ở trường học khi còn sẽ tham gia loại này tập thể hoạt động a, ta cho rằng hẳn cùng đồng học đều không quen ni!"

"Ta cũng như vậy cho rằng! Nhưng xem bọn hắn hồ động, giống như rất thực, rất hữu ái bộ dáng. . . Mọi người cùng nhau che dấu đại minh tinh đồng học đi nhìn điện ảnh, thần tượng kịch kịch tình a!"

"A a a ta ghen tị, ta cũng tưởng đương Tiểu Nhượng đồng học!"

Minh tinh tư sinh hoạt vốn là làm cho người chú ý, chớ nói chi là loại này còn không tốt nghiệp đương hồng thần tượng vườn trường sinh hoạt, bản thân giống như là một xuất hiện thực thanh xuân kịch. Mà ảnh chụp trung Tiểu Nhượng cùng đồng học nhóm chi gian toát ra rất quen thân mật càng là kích phát vô cùng hữu hứng thú, trong lúc nhất thời, ảnh chụp truyền được đến chỗ đều là.

Nếu cũng chỉ như vậy còn chưa tính, nhưng đại gia thảo luận rất khoái lệch khỏi quỹ đạo "Đồng học tình đồng học yêu" quỹ đạo, chạy đến khác một cái phương hướng đi.

"Tam nam tam nữ a. . . Ta có một cái lớn mật suy đoán, này rốt cuộc chính là đồng học tự hội, vẫn là, đánh đồng học tự hội cờ hiệu ước hội?"

"Trên lầu bắt tay! Ta vừa mới cũng tại tưởng, chẳng lẽ là Lan Ương không là Tiểu Nhượng bạn gái, thật bạn gái có khác này người?"

"Ban ngày mới vừa cùng Lan Ương thượng hot search, buổi tối liền cùng nhau nhìn điện ảnh, chắc chắn, đây là tại tuyên thệ chủ quyền a!"

Đương nhiên, cái này thuyết pháp rất khoái bị miễn bác bỏ đi, "Các người nào con mắt nhìn đến là bạn gái? Một nam một nữ bị chụp đến nói như vậy liền tính, ảnh chụp thượng như vậy nhiều người, chẳng lẽ là kia ba nữ sinh đều là Tiểu Nhượng bạn gái?"

"Có rất nhiều người thì thế nào, thanh xuân kỳ thiếu nam thiếu nữ xiếc đại gia không rõ ràng sao? Thích nhất làm loại này tập thể tự hội. Làm không hảo hản thích nữ sinh liền núp ở bên trong ni! A, cùng đại minh tinh vườn trường mỗi tình đầu, đây mới là thần tượng kịch kịch tình, ta khái!"

Cuối cùng một loại thanh âm được đến rất nhiều người phụ họa. Thiếu nam thiếu nữ mỗi tình đầu cho tới bây giờ đều là để cho người hướng tới, trước Tiểu Nhượng cùng Lan Ương là trai tài gái sắc, quần anh tự hội, hiện tại bỗng nhiên toát ra một cái cao trung đồng học địa hạ bạn gái, lại là một loại khác cảm giác.

Rất khoái, trên mạng trọng điểm đều biến thành suy đoán kia ba nữ sinh trong cái nào là Tiểu Nhượng bạn gái. . .

"Chúc mừng người, người hiện tại đã là Tiểu Nhượng bạn gái trong tin đồn —— một phần ba cái!"

Dương Việt Âm nói xong, Thẩm Ý nhìn nàng, vô lực đạo: "Đều đến thời gian này, người như thế nào còn có tâm tình nói giỡn a?"

Các nàng ở trong phòng học, trước hai tiết tự học khóa đã kết thúc, bây giờ là khóa gian nghỉ ngơi, nhưng Thẩm Ý căn bản không tâm tình tự học, nửa cái buổi sáng nàng đều quải tại trên mạng, mắt mở trừng trừng nhìn bọn họ cùng nhau đi lên Weibo hot search.

Cho nên nàng vô pháp lý giải Dương Việt Âm thoải mái, hot search a! Các nàng thượng cũng không phải là trường học Tieba, là Weibo hot search!

Dương Việt Âm: "Ta vốn là lo lắng nhất chính là, những cái đó ảnh chụp đem ta chụp xấu, nhưng ta nhìn sau phát hiện đại đa số căn bản thấy không rõ ta mặt, có thể thấy rõ kia trương góc độ còn đỉnh hảo, kia liền không có gì hảo lo lắng!"

Quan Việt Việt cũng nói: "Không sai không sai, ta cũng lo lắng nhất cái này!"

Những cái đó ảnh chụp bởi vì là chụp hình, ngũ quan đều không là rất rõ ràng, đại gia chỉ là bởi vì đối Tiểu Nhượng rất quen thuộc tài năng phân biệt xuất hần. Mà người bên cạnh một bắt đầu là không có đánh mã, sau lại suy xét đến bọn họ đều là tổ người, lại cho bọn hần bổ thưởng gạch men, cho nên truyền lưu rất nhiều ảnh chụp kỳ thật đều thấy không rõ bọn họ mặt.

Thẩm Ý đối với các nàng lưỡng chú ý điểm hết chỗ nói rồi, Dương Việt Âm nói: "Chẳng lẽ người thật sự một chút đều không vui sao? Vỡ hũ nhận không ra, nhưng đồng học nhóm đều có thể nhận ra chúng ta vài cái, hiện tại toàn giáo cũng biết chúng ta cùng Tiểu Nhượng đi nhìn điện ảnh, trên mạng còn hoài nghi chúng ta là hần bạn gái. Người không thấy được Trần Dao Dao mặt đều đen!"

Thẩm Ý đương nhiên thấy được, trên thực tế sáng nay các nàng tiến phòng học liền cả lớp ghé mắt, còn có nữ sinh tò mò mà lại đây hỏi thăm

tin tức. Đến nỗi Trần Dao Dao, nàng suất thư thanh âm đại được cả lớp đều nghe được đến.

Thẩm Ý căn môi. Nàng cũng không quan tâm đồng học nhóm ý tưởng, cái này sự để cho nàng để ý chính là, trước một ngày nàng mới nhìn đến Tiểu Nhượng cùng Lan Ương bị đặt ở cùng nhau, người người cũng hoài nghi bọn họ là luyện ái quan hệ, hiện giờ đồng dạng vị trí, đồng dạng suy đoán, biến thành hắc cùng nàng.

Nàng trong lòng đương nhiên cũng có bí ẩn vui sướng, nhưng là. . .

Dương Việt Âm đánh giá nàng, gật gật đầu, "Ta hiểu được, người là có tật giết mình. Ta cùng Quan Việt Việt vô dục tặc cương, nhưng người không được, những cái đó người điểm trung người tiểu tâm tư. . ."

Thẩm Ý trừng nàng, Dương Việt Âm nhin cười, "Người hắc là cảm kích ta. Hoàn hảo ta phòng ngừa chu đáo, lúc ấy gọi như vậy nhiều người cùng nhau, nếu không chỉ có người cùng Tiểu Nhượng hai cái người, hiện tại liền thật là 'Luyện tình thạch chùy'!"

Nàng còn nói ni, nếu không là nàng, có lẽ nàng căn bản cũng sẽ không đi, hiện tại cũng liền không nhiều chuyện như vậy!

Thẩm Ý lười lại lý nàng, Quan Việt Việt lại đột nhiên hỏi: "Ai Tiểu Nhượng ni?"

"Hắc đi ra ngoài, giống như là cùng công tác nhân viên thương lượng đi. Chuyện ngày hôm nay, bọn họ bên kia hắc là sẽ có tương ứng đối sách đi."

Dương Việt Âm thấp giọng hỏi: "Người cảm thấy, hắc đoàn đội sẽ như thế nào đáp lại?"

Thẩm Ý không rõ nàng ý tứ, Dương Việt Âm giải thích: "Đồng học tụ hội khẳng định là muốn thừa nhận, nhưng bên trong có hay không hẳn bạn gái điểm này, người cảm thấy bọn họ là sẽ nghĩa Chính Ngôn từ mà phủ nhận, vẫn là, hàm hồ mang quá?"

"Phủ nhận, đương nhiên muốn nghĩa Chính Ngôn từ mà phủ nhận!" Điện thoại kia đầu, San San tỷ nghiêm túc mà nói.

Tiểu Nhượng tựa vào lan can thượng, nhìn sân thể dục thượng bồn hoa, hỏi: "Có tất yếu sao? Kỳ thật ta đều cảm thấy không tất yếu phát thanh mình, lại không là cái gì nhiều đại gièm pha, theo bọn họ đi thôi. . ."

"Người đang nói cái gì?" San San đánh gãy hẳn, "Trước người cùng Lan Ương chính là đại gia lén lút truyền truyền, là không có tất yếu đáp lại, nhưng lần này người đều bị trộm chụp, người biết từ buổi sáng đến bây giờ, chúng ta tiếp đến nhiều ít truyền thông điện thoại sao? Hơn nữa này hai kiện sự ai được gần quá, ảnh hưởng không hảo, người hiện tại chuẩn bị cao khẩu, chúng ta hy vọng người cấp ngoại giới hình tượng là dốc lòng phụ lục, tích cực hướng về phía trước, mà không phải ở trong trường học làm yêu sớm —— ai cho phép người một mình cùng đồng học đi nhìn điện ảnh? Không có công tác nhân viên cùng liền đi cái loại này địa phương, không bị chụp mới có quý!"

Tiểu Nhượng một câu liền đưa tới nàng một đại đoạn, cuối cùng chỉ sửa đúng đạo: "Ta đã mãn 18 tuổi, không gọi yêu sớm."

San San sắc bén mà nghe ra không đối, "Người có ý tứ gì? Chờ một chút, người vì cái gì không hy vọng chúng ta đối ngoại phủ nhận, phát sinh cái gì?"

Tiểu Nhượng chậm rì rì đạo: "Bên trong đây bây giờ là không có ta bạn gái, nhưng, về sau có hay không ta có thể nói không hảo. . ."

San San ghen lại.

Tiểu Nhượng đoạt tại nàng nói chuyện trước bố sung: "Tỷ, lần trước ta hỏi người, nếu ta đàm luyện ái nói người có thể hay không từ chức, người lúc ấy chính là nói không sẽ a, người cũng không thể đổi ý!"

"Đi người đi." San San tức giận nói, "Người lúc ấy cũng không nói cho ta, người muốn cho ta không hề chuẩn bị mà ứng phó người cùng người bạn gái luyện tình cho hấp thụ ánh sáng tin tức a."

Tiểu Nhượng đuối lý, đành phải xin khoan dung.

Hai người trầm mặc một khắc, San San hỏi: "Cho nên, người bây giờ là tính toán thổ lộ phải không?"

Nàng không hỏi hấn thích người là ai, bởi vì đáp án rõ ràng, nàng thậm chí suy nghĩ chính mình như thế nào sẽ như vậy trì độn, nhìn đến ảnh chụp trong có Thẩm Ý nên biết sự tình không đơn giản như vậy a!

Mà nàng sẽ hỏi như vậy cũng là có nguyên nhân. Bình thường đến nói, nghệ nhân đoàn đội không sẽ trực tiếp đối ngoại giới thuyết dối, để tránh tương lai bị đánh mặt càng khó nhìn. Tỷ như cảm tình vấn đề, nếu nghệ nhân lén lút là có bạn gái hoặc bạn trai, đại gia càng thường chọn dùng biện pháp là tại vấn đề này lần trước tránh. Tiểu Nhượng không có quá bạn gái, nhưng nàng đã từng mang quá một cái có bí mật bạn gái tiểu sinh, lúc ấy chính là không cho truyền thông vấn đề cảm tình phương diện, nếu thật sự có truyền thông không trường ánh mắt đã hỏi tới, bọn họ ở bên cạnh sẽ đi ngăn đón, không ở bên cạnh nghệ nhân cũng có thể trực tiếp nói đoàn đội không cho hấn đáp lại cái này.

Tiểu Nhượng vừa mới không tưởng bọn họ đối ngoại trực tiếp phủ nhận, San San thuận lý thành chương mà cho rằng, hấn là có cái khác tính toán.

Nhưng mà Tiểu Nhượng lại lại lâm vào trầm mặc, một hồi lâu mới nói: "Ta không biết. Ta vốn là không tính toán hiện tại nói, nhưng là ngày

hôm qua đã xảy ra một chút sự, cho nên. . ."

Trước mắt lại hiện lên ngày hôm qua tại rạp chiếu phim, Thẩm Ý nhắc tới Lan Ương, mỗi cái nháy mắt, trong lòng hẳn dâng lên một cái suy đoán, có lẽ liền giống hẳn thích nàng nhất dạng, nàng cũng thích hẳn, cho nên mới sẽ đổi hẳn cùng Lan Ương thân mật sinh khí.

Cái này suy nghĩ từ tối hôm qua đến bây giờ, vẫn luôn ở trong lòng hẳn lẫn qua lộn lại. Hẳn giống như xác định, lại giống như không xác định, bị tra tấn được một cả đêm đều ngủ không được ngon giấc. Không nghĩ tới buổi sáng tỉnh lại, lại gặp được tân đả kích.

Hẳn quả thực muốn bắt tóc, vì cái gì cố tình là hiện tại bị chụp, lúc này điểm nhượng hẳn như thế nào tuyến a!

San San nói đạo lý hẳn đều minh bạch, cũng biết hiện tại phải làm cái gì, nhưng nếu nàng thật sự thích hẳn, mà hẳn lại phủ nhận nói. . .

San San nhú mày, "Người tốt nhất quyết định nhanh một chút, chuyện này cũng không hảo kéo, đã đi qua hai giờ, nhiều nhất lại có hai giờ chúng ta nhất thiết phải có đáp lại!"

Dừng một chút, nàng ngữ khí một chuyển, "Người tốt cuộc đang sợ cái gì? Người chính là Tiểu Nhượng, người tưởng truy nữ hài tử, còn lo lãng đuổi không kịp sao?"

Tuyên truyền nói phảng phất một tề cường tâm châm, Tiểu Nhượng bỗng nhiên đem tâm một hoành, "Người nói đúng. Không cần hai giờ, người chờ ta mười phút. Ta hiện tại liền đến hỏi nàng. Ta nếu là cáo Bạch Thành công, chúng ta cũng không cần phủ nhận, nếu thất bại. . . Các người cũng có thể yên tâm phát thanh mình!"

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 74 : 74

Tiểu Nhượng cúp điện thoại liền hướng phòng học đi.

Trong ngực phảng phất có một kang nhiệt huyết tại dừng động, Thẩm Ý liền ở trong phòng học, hẩn tưởng hảo, trực tiếp đem nàng gọi đi ra. Tuy rằng vội vàng chút, nhưng, cái lương không bằng bạo lực, hẩn thật sự không tưởng lại kéo!

Tính toán được rất hoàn mỹ, ai biết quả quá cong lại tại cửa thang lầu đụng phải nghênh diện mà đến Kiều Nhụy, "Người ở chỗ này a Tiểu Nhượng, vừa lúc, đến ta văn phòng một chút."

Tiểu Nhượng một kang nhiệt huyết bị đánh gãy, có chút do dự, "Ách, kiêu lão sư, muộn chút nhi được không? Ta hiện tại có trọng yếu sự..."

"Ta tìm người cũng có trọng yếu sự. Trước theo ta lại đây."

Tiểu Nhượng không có biện pháp, đành phải đi theo Kiều Nhụy đi văn phòng, tâm tư lại còn nhớ ở trong phòng học. Vốn tưởng rằng kiêu lão sư như vậy kiên trì, sự tình sẽ tương đối khẩn cấp, ai biết đến văn phòng nàng lại tọa hảo, không nhanh không chậm hỏi: "Người trở về cũng tiểu nửa tháng, cảm giác thế nào a? Ôn tập áp lực đại sao?"

"Còn có thể." Tiểu Nhượng nói, "Áp lực đương nhiên là có một ít, nhưng có các lão sư giúp đỡ, còn ứng phó được lại đây."

"Vậy là tốt rồi. Người nghệ khảo đã thông qua, hiện tại liền nhìn văn hóa khóa, cũng không thể rút dây xích."

Trải qua mấy vòng cuộc thi, ương ảnh tại bản đầu tháng công bố lần này biểu diễn hệ đủ tư cách thí sinh danh sách, Tiểu Nhượng rõ ràng bảng thượng có danh. Bất quá này không có gì ngoài ý muốn, giống hần loại này minh tinh thí sinh trừ phi đặc thù tình huống, nếu không trường học cơ bản đều sẽ trúng tuyển, tỷ như bên kia Kha Tinh Phàm cũng thuận lợi thông qua thủ ảnh nghệ khảo.

Hiện tại bọn họ yêu cầu, chính là cao khảo thành tích.

Kiều Nhụy: "Có cái gì không hiểu, có thể nhiều hỏi một chút Thẩm Ý, lão sư lúc trước an bài nàng với người ngồi cùng bàn cũng là mục đích này."

Nàng nhắc tới Thẩm Ý, Tiểu Nhượng biểu tình nhất thời biến đổi. Kiều Nhụy nói: "Không phải sợ phiền toái nàng, Thẩm Ý là rất nhiệt tâm, rất yêu trợ giúp đồng học hài tử."

Tiểu Nhượng khước miệng giơ lên đến, không biết nghĩ tới điều gì, "Là, nàng vẫn luôn rất thích giúp đỡ người khác."

Kiều Nhụy đánh giá hần một cái chớp mắt, đột nhiên hỏi: "Các người tại đàm luyện ái sao?"

Tiểu Nhượng: "... ? ? ?"

Hần bất ngờ không kịp đề phòng, mở to hai mắt nhìn, lại đối thượng Kiều Nhụy nhìn rõ mồn một ánh mắt, một hồi lâu mới lắp bắp đạo: "Không, không có."

"Biệt khẩn trương." Kiều Nhụy lộ ra cái thoải mái tươi cười, "Lão sư lại không thể đem người thế nào, người theo ta nói thật."

"Thật không có!" Tiểu Nhượng nói xong rồi lại chột dạ, nhưng hần đang định cùng nàng đàm luyện ái tới.

Kiều Nhụy gật gật đầu, "Ta đoán cũng còn không có. Hẳn là ở vào ái muội, nhưng còn không đâm phá giai đoạn."

Nàng ngữ khí rất lý lẽ đương nhiên, Tiểu Nhượng đều có chút mộng, dù sao cũng là thanh xuân kỳ nam sinh, bản năng không muốn làm cho lão sư biết việc này, giãy dụa đạo: "Kiều lão sư người đang nói cái gì a, người là nhìn đến tin tức sao? Không là như vậy, chúng ta chính là đi nhìn điện ảnh..."

"Còn dùng nhìn tin tức?" Kiều Nhụy đánh gãy hẳn, "Người cùng Thẩm Ý ở chung, còn có vừa rồi ta nhắc tới nàng khi ánh mắt của người, đã có thể nói rõ vấn đề. Các người này đó ở trong phòng học đàm luận ái tình lữ nga, lão sư gặp các người liền cùng giám thị khi nhìn phía dưới tác tệ học sinh nhất dạng, thật là nhìn một cái không xót gì."

Tiểu Nhượng không biết phải nói lại cái gì, chỉ có thể cảm khái chính mình thật sự là quá ngây thơ.

Nhưng Kiều Nhụy tâm tình kỳ thật không giống nàng biểu hiện ra như vậy bình tĩnh, lúc ban đầu nhìn ra Tiểu Nhượng thích Thẩm Ý, mà Thẩm Ý hơn phân nửa cũng đối hẳn có ý tứ khi, nàng rất là chấn kinh rồi một phen. Sắp xếp chỗ ngồi khi Thẩm Ý kháng cự còn rõ ràng ở trước mắt, nàng vốn là cảm thấy nàng là tối không có khả năng yêu sớm, không nghĩ tới a không nghĩ tới. Nhìn đến thanh xuân kỳ nữ sinh quả nhiên để ngăn không được soái ca mị lực, ai cũng đừng nghĩ ngoại lệ!

Bất quá Tiểu Nhượng cũng đành có ánh mắt, như vậy nhiều người không chọn, coi trọng nàng môn sinh đặc ý. Kiều Nhụy hưng phấn rất nhiều đều bắt đầu tự hỏi, tương lai hai người này nếu kết hôn nói, chính mình có phải hay không được đương người chứng hôn a?

Nàng chính là bà mai!

Miễn man suy nghĩ trong chốc lát, nàng mới nhớ tới hôm nay mục đích là cái gì, vội đem suy nghĩ tóm trở về, "Yên tâm, ta không là đến bỗng đánh uyên ương, chính là tưởng nhắc nhở người vài câu."

"Cái gì?"

"Người biết chúng ta lão sư gian có một truyện cười sao? Đến cao tam, liền dừng lại đi chia rẽ yêu sớm học sinh. Thời gian này, đàm luyện ái đồng học ngàn vạn muốn bảo trì trụ, biệt chia tay, không đàm luyện ái liền biệt nói chuyện. Luyện không luyện ái không là không là trọng điểm, trọng điểm là không thể ảnh hưởng các người tâm tình. Hết thấy vì ổn định."

Tiểu Nhượng mơ hồ đoán được nàng muốn nói cái gì, biểu tình khê biến, lại nghe Kiều Nhụy đạo: "Thẩm Ý hài tử này cái gì cũng tốt, chính là tâm tính giống nhau. Ta trước kia không dám ở trước mặt nàng nói, nhưng nàng thượng cao tam sau thành tích phập phồng rất đại, ta quả thật lo lắng thật lâu. Hảo tại nàng sau đến chính mình điều tiết lại đây, nhị khuôn còn lấy toàn thị đệ nhất, hiện tại liên Cao hiệu trưởng đều ngóng trông nàng có thể lấy tỉnh Trạng Nguyên ni."

Nàng nhìn Tiểu Nhượng, đạo: "Người thích nàng đúng không? Kia người cũng hy vọng nàng có thể hảo đi. Hiện ở cái này giai đoạn đối nàng rất trọng yếu, có lẽ có thể ảnh hưởng cả đời, lão sư hy vọng, không quản có lời gì, các người cũng chờ đến cao khảo sau lại nói, hảo sao?"

Kiều lão sư ý tứ Tiểu Nhượng minh bạch, nếu hãn cùng Thẩm Ý sớm mà bắt đầu đàm luyện ái, kia nàng không sẽ nhúng tay. Nhưng nếu còn không bắt đầu, tại khoảng cách cao khảo chỉ còn không đến hai cái nguyệt thời điểm thổ lộ liền thật sự không quá sáng suốt, đặc biệt là Thẩm Ý rất rõ ràng không là kia loại không quản ngoại giới như thế nào, ta tự lù lù bất động nội tâm cường đại phái, Tiểu Nhượng kiến thức quá nàng vì thành tích như thế nào khóc, thật sự không dám lại mạo hiểm một lần.

Hắn dựa vào lan can, nhìn xa xa ngấn người thật lâu sau, cuối cùng khẽ thở dài, phát rồi điều WeChat đi qua: "Phát thanh minh đi."

Cùng ngày buổi sáng 11 điểm, Tiểu Nhượng đoàn đội rốt cục đáp lại nháo đến sôi sùng sục rạp chiếu phim sự kiện. Phòng làm việc phát thanh minh tỏ vẻ Tiểu Nhượng là tại học tập khoảng cách cùng cùng ban đồng học đi nhìn tràng điện ảnh thả lỏng một chút, đồng hành đều là hắn bạn tốt, cũng không có vòng truyền bí mật bạn gái. Thanh minh kết cục còn hô hào đại gia lại có tình huống tương tự, thỉnh không cần quấy rầy cao tam thí sinh, nhượng hắn có thể an tâm phụ lục.

Miến đương nhiên vô cùng cao hứng, người qua đường cũng không có gì để nói. Đại gia vốn là liên chính là suy đoán, không có chứng cứ, hiện tại quan phương tỏ thái độ, nghị luận sau một lúc cũng liền tán.

Duy nhất canh cánh trong lòng, chỉ có một người đương sự.

Thẩm Ý ngồi ở sân thể dục biên khán đài thượng, nhìn tràng nội chạy trốn vui đùa âm ỉ đồng học trầm mặc không ngữ. Hôm nay mặc dù là cuối tuần, nhưng cao tam niên cấp lâm thời điều khóa, trên thực tế chính là thứ ba buổi chiều khóa, đại gia tự nhiên không ngừng kêu khổ, hảo tại thứ ba buổi chiều có một tiết thể dục khóa, suy xét đến bọn họ quá cực khổ, các lão sư không có lại mạnh mẽ đổi thành tự học, phóng đại gia đi ra ngoài tự do hoạt động.

Nhưng mà Thẩm Ý người đi ra, lại nửa phần không có hoạt động ý tứ, bên cạnh Dương Việt Âm đánh giá nàng vẻ mặt, một lúc lâu thăm dò đạo: "Ta cảm thấy, người kỳ thật không tất yếu quá để ý cái kia thanh minh, không nhất định là Tiểu Nhượng chân thực ý tưởng! Giới giải trí chính là như vậy nha, vì lừa miến, lừa công chúng, trừ tính công ty miệng đầy lời nói dối, ai tin ai liền thua..."

"Người còn nói?" Thẩm Ý trừng nàng.

Bạn tốt tầm mắt thật đáng sợ, Dương Việt Âm lập tức sờ sờ cái mũi không dám lại nói.

Thẩm Ý lại cảm thấy chính mình còn chưa đủ tàn nhẫn. Từ nhìn đến thanh minh đến bây giờ, nàng một câu đều không muốn nói, sợ vừa mở miệng liền tỉnh tưởng nghe được chính mình có cỡ nào buồn cười. Nàng cũng không tưởng lý Dương Việt Âm, nàng vốn là không ôm trông cậy vào, nàng vốn là liên tưởng cũng không dám tưởng, đều quái nàng, cho nàng thượng cái gì luyện ái tâm lý khóa, làm được nàng tâm tư di động, kết quả lại bị hiện thực vào đầu một kích.

Thanh minh trong nói được rõ ràng, không có bí mật bạn gái, đồng hành đều là Tiểu Nhượng bạn tốt.

Còn có so này càng tế nguyệt quang phong ba chữ sao? Hảo! Bằng! Hữu!

Liên giống Dương Việt Âm nói, Tiểu Nhượng có thể lựa chọn phủ nhận, cũng có thể hàm hồ mang quá, hắc nói như vậy, chính là không có một chút cái khác ý tưởng. Thẩm Ý không thể tin được, chính mình trước một ngày cư nhiên còn cảm thấy, có lẽ bọn họ cũng là có một chút khả năng...

Quan Việt Việt thấy không khí xấu hổ, hoà giải đạo: "Kỳ thật, như vậy cũng rất tốt. Người nhìn a, dù sao hiện tại lúc này điểm rất xấu hổ, lập tức liền muốn cao khảo, chúng ta hay là cần phải đem tâm tư đều đặt ở học tập thượng, biệt cả ngày tưởng những cái đó có không, đối đi? Liên Chu Tĩnh Thư đều muốn lại bác Bắc Đại, Tiểu Ý người cũng không thể nhận thua, người còn muốn đương tình Trạng Nguyên ni!"

Chu Tĩnh Thư tuy rằng được đến Phục Đán bảo tổng, nhưng gần nhất không biết xảy ra chuyện gì, lại bắt đầu tích cực ôn tập. Đại gia trong lén

lút đều truyền, nàng là bị Thăm Ý khảo đến toàn thị đệ nhất sự kích thích, liều mạng đến lúc đó vì ước cũng tưởng thử lại thử xem Bắc Đại.

Sở hữu người đều nghĩ cao khảo, giống nàng như vậy vì nam sinh phân tâm tựa hồ thật sự rất không nên, Thăm Ý thở sâu, tự nói với mình, không thể như vậy đi xuống, nàng nhất thiết phải điều chỉnh.

Nhưng này cái suy nghĩ mới đi ra ba giây, nàng liền phiền táo mà ôm lấy đầu, không được, nàng căn bản tĩnh tâm không được, mãi đầu óc đều là Tiểu Nhượng cùng hắc chết tiệt thanh minh, hoàn toàn không biết muốn như thế nào điều chỉnh!

Nàng bị tức giận đạo: "Đêm hôm đó hắc liên không nên tới tìm ta, nên nhượng ta một cá nhân tại trò chơi thành bị giấu nghề cơ, đều so hiện tại muốn hảo..."

Nếu không là cái kia ban đêm hắc tìm được nàng, có lẽ nàng còn ý thức không đến chính mình đối hắc cảm tình, kia nàng hiện tại liên không sẽ như vậy phiền não rồi.

Dương Việt Âm nhú mày, "Người đang nói cái gì a? Đêm hôm đó, ngày nào đó buổi tối? Đối nga, người đã nói người bị Lý Văn bôn trộm điện thoại di động, Tiểu Nhượng giúp người cướp về, chuyện khi nào nhi?"

"Chính là ta mùa đông doanh thi rớt kia thiên, ta không là trốn học mà, sau lại là Tiểu Nhượng tìm được ta..."

Thăm Ý lúc này mới nhớ tới, đêm hôm đó Tiểu Nhượng mặc dù tại tìm được nàng sau cấp Dương Việt Âm bọn họ phát rồi tin tức bảo Bình An, cũng là lấy nàng danh nghĩa. Mà nàng sau lại bởi vì phát hiện chính mình tâm tư mà quẫn bách ngượng ngùng, cũng không có nói cho các nàng đêm đó cụ thể tình huống, cho nên hôm nay vẫn là Dương Việt Âm các nàng lần đầu tiên biết cái này sự.

Dương Việt Âm mày nhăn được càng khăn, "Người là nói, đêm hôm đó là Tiểu Nhượng tìm được người? Hẳn hồi Gia Châu tìm được người?"

Thẩm Ý không rõ nàng như thế nào cái này biểu tình, "Đối, hẳn nói kia thiên lâm thời có việc hồi Gia Châu, nghe nói ta không thấy liền đi ra tìm ta."

"Chính là, điều này sao có thể ni?" Dương Việt Âm nói, "Ta buổi chiều còn nhìn hẳn phỏng vấn tiết mục, hẳn cùng ngày ban ngày tại Ương thị có diễn tập, làm sao có thể lâm thời có chuyện gì hồi Gia Châu? Hơn nữa chúng ta phát hiện người không thấy sau còn cấp hẳn gọi điện thoại, trong điện thoại hẳn cũng chưa nói chính mình trở lại a, chúng ta đều cho rằng hẳn còn tại Bắc Kinh!"

Thẩm Ý cũng ngây ngẩn cả người.

Dương Việt Âm nói có chút vượt qua nàng lý giải phạm trù, nhưng có chút lúc ấy bị xem nhẹ chi tiết lại vào giờ khắc này vô cùng rõ ràng, đoạn thời gian kia Tiểu Nhượng bận xuân văn diễn tập, liên đoàn phim quay phim đều xin phép, có thể có đại sự gì nhượng hẳn đại buổi tối đặc biệt chạy về Gia Châu, còn ngày hôm sau sáng sớm lại ngồi máy bay đi rồi?

Dương Việt Âm che miệng lại, "Ta dựa vào, hẳn không phải là nghe nói người không thấy, liền từ Bắc Kinh chạy trở lại đi..."

Nhất ngôn ký xuất, ba cái người đều trừng lớn mắt.

Một cái nam sinh ném xuống một đồng lớn trọng yếu công tác, suốt đêm bay đến ngàn dặm ở ngoài địa phương, liền vì xác định một người nữ sinh hay không an toàn, này ý vị như thế nào, người ở chỗ này cũng có thể nghĩ ra được.

Quan Việt Việt nuốt xuống khẩu nước miếng, ngốc ngốc đạo: "Tiểu Ý, có hay không này loại khả năng, Tiểu Nhượng hẳn, kỳ thật cũng thích

người..."

Thẩm Ý đứng ở đằng kia, một lúc lâu không có phản ứng.

Nàng cảm thấy chính mình như là bị một đạo sét đánh quá, lại hoặc là trong thời gian ngắn được đến tin tức lượng quá mức cự đại, đại não vô pháp vận chuyển. Tiểu Nhượng, thích nàng? Có khả năng sao? Có thể nếu không là, đêm hôm đó lại muốn như thế nào giải thích?

Nàng vốn là tâm phiền ý loạn, hiện tại càng là loạn thượng thêm loạn, bỗng nhiên nói: "Tiểu Nhượng ni, hử ở chỗ nào? Ta hiện tại liền muốn tìm hử hỏi rõ ràng!"

Tiểu Nhượng không có đến, đại gia đều thông khí thể dục khóa, hử bị Cao lão sư chộp tới tiếp tục bổ toán học. Thẩm Ý liên cùng Dương Việt Âm các nàng lên tiếng chào gọi đều không để ý thượng, quay đầu liền hướng khu dạy học chạy tới.

Nàng cũng không biết chính mình tìm được hử muốn nói gì, nàng thậm chí không từng nghĩ Tiểu Nhượng tại lão sư văn phòng nói, chính mình là muốn xông vào, vẫn là ở bên ngoài chờ hử đi ra. Nàng chính là rất cuộc chịu không được như vậy loạn đoán, kia loại khả năng rất kinh tâm động phách, cái kia đáp án thì trọng như ngàn quân, nàng chịu không được một chút ít không xác định.

Nàng liền như vậy một đường chạy đến phòng học, đẩy cửa ra lại phát hiện vốn nên tại văn phòng Tiểu Nhượng đang ngồi ở bên cửa sổ, nhìn bên ngoài xuất thần.

"Tiểu Nhượng..."

Hử quay đầu lại thấy được nàng, cũng có chút kinh ngạc, "Người như thế nào trở lại?"

Trong phòng học chỉ có hẵn một cái, còn lại người đều đi thượng thể dục khóa, trước mặt hẵn phóng một bộ toán học quyển tử, chỉ viết vài đạo lựa chọn đề.

Thẩm Ý không trả lời, mà là hỏi: "Người sao, không phải đi học bù sao?"

"Nga, Cao lão sư lên lớp lên tới một nửa bị gọi tránh ra sẽ, cho ta bố trí tác nghiệp khiến cho ta đã trở về."

Thẩm Ý đi qua đi, bởi vì nàng chỗ ngồi ở bên trong, Tiểu Nhượng đứng lên cho nàng nhượng vị trí, Thẩm Ý nhưng không có đi vào, mà là đi tới phòng học mặt sau. Tiểu Nhượng chần chờ một cái chớp mắt, cũng đi theo.

Thẩm Ý đứng ở phía trước cửa sổ, tay chi tại cửa sổ thượng, không lên tiếng.

Tiểu Nhượng ở bên cạnh dùng dư quang đánh giá nàng, có chút không được tự nhiên. Từ thanh minh phát ra sau bọn họ sẽ không có nói chuyện nhiều, không, chính xác ra, này một cốc mặc danh kỳ diệu scandal bọn họ sẽ không có thảo luận quá, hiện tại đột nhiên đơn độc ở chung, hẵn có chút không biết nên làm cái gì phản ứng.

Thẩm Ý hỏi: "Quyển tử có không sẽ sao? Ta có thể cho người giảng."

"Nga, ta mới vừa mới bắt đầu làm, còn không phát hiện không sẽ." Tiểu Nhượng nói.

"Có không sẽ liền hỏi ta, không nên khách khí, chúng ta liền là bởi vì cái này mới tọa ngồi cùng bàn nha."

Nàng nói cùng kiều lão sư nói không mưu mà hợp, nhượng Tiểu Nhượng tưởng khởi buổi sáng trong phòng làm việc sự, tâm tình có chút

trầm xuống, lại cười nói: "Phải không? Chỉ là bởi vì cái này?"

"Kia không phải ni?"

"Ta như thế nào nhớ rõ, có người một bắt đầu cũng không muốn cùng ta tọa ngồi cùng bàn, là ta anh hùng cứu mỹ nhân, đả động nàng, nàng mới gắng gượng mà làm, đồng ý theo ta tọa."

Thẩm Ý nhìn ngón tay, bỗng nhiên tràn ra tựa như cười, "Ta không có gắng gượng mà làm."

"Ân?"

Nàng ngẩng đầu nhìn hướng Tiểu Nhượng, mỉm cười nói: "Ta rất nguyện ý với người cùng nhau tọa, một chút đều không miễn cưỡng."

Nữ hài ánh mắt Ôn Nhu, lại lộ ra một cổ kiên định lực lượng. Tiểu Nhượng không ngờ nàng sẽ như vậy trắng ra, tim đập lộn rớt nửa nhịp, có chút quần bách mà né tránh ánh mắt của nàng.

Xảy ra chuyện gì? Thẩm Ý hôm nay không đúng lắm a...

Không đợi hân hoan lại đây, lại nghe được nữ sinh giống như vô ý mà nói: "Kỳ thật, ta còn có chuyện muốn hỏi người. Đêm hôm đó, người đến tốt cùng là vì cái gì trở về a?"

Tiểu Nhượng trong lúc nhất thời không minh bạch nàng ý tứ, "Đêm hôm đó?"

"Chính là người tại trò chơi thành tìm được ta đêm hôm đó, người không phải nói người là lâm thời có việc mới hồi Gia Châu sao, cái gì sự a?"

Tiểu Nhượng thiếu chút nữa quên chính mình lúc ấy thuận miệng nói dối, càng không nghĩ tới Thẩm Ý sẽ tại thời gian này hỏi, hoảng loạn dưới

nói: "Cũng không phải cái gì đặc biệt trọng yếu sự, chính là, chính là... Ta mù mù sinh bệnh! Đối, nàng sinh bệnh, ta quay về nhìn xem nàng."

"Người mù mù sinh bệnh, người trở về nhìn nàng, lại một đêm thượng đều ở bên ngoài tìm ta?"

"Bởi vì, ta đã trở về mới phát hiện, nàng bệnh được không là rất trọng, cho nên..."

Lý do càng giải thích càng nói không thông, mù mù nếu bệnh không trọng, hẳn lại như thế nào sẽ tại bận rộn như vậy thời điểm còn ngạnh chạy trở về? Tiểu Nhượng quả thực muốn bị chính mình dọn đá nện chân mình hành vi làm sụp đổ, trước kia không phát hiện hẳn như vậy không sẽ nói dối a!

Bất quá, hẳn bỗng nhiên lấy lại tinh thần, "Người hỏi cái này làm cái gì?"

Nam sinh ánh mắt lóe ra, tỏ rõ trong lòng có quỷ, Thẩm Ý cảm thấy có chút đáp án đã miêu tả sinh động.

Chỉ kém một chút, liền hết thấy đều rõ ràng.

Nàng quay đầu, "Cái kia thanh minh, là người ý tứ, vẫn là người công ty ý tứ?"

"Cái gì?" Tiểu Nhượng ngạc nhiên.

"Người thật sự như vậy xác định sao? Bên trong đều là bằng hữu tốt của người, không có... Cái khác?"

Tiểu Nhượng ngốc ngốc nhìn nàng. Nữ sinh con người đen sáng ngời, bên trong che dấu ý tứ lại rất rõ ràng như bóc, hẳn chỉ cảm thấy cả người liền giống mở điện nhất dạng, từ đầu ngón tay đến cùng da đều đã tê rần.

Hắn biết không đúng chỗ nào.

Đây không phải là hấn ảo giác, nàng thật sự đối hấn...

Gió thổi phất quá bức màn, rũ xuống ti thao Khinh Khinh chụp đánh khung cửa sổ. Không biết qua bao lâu, hấn rốt cục thấp giọng nói: "Ta không xác định."

Dừng một chút, "Ta cũng do dự thật lâu. Nhưng là, đại gia đều nói, vì người hảo, hiện ở cái này thời cơ không thích hợp..."

Này phảng phất ám hiệu nói đi ra, hai cái người đều không có nhìn đối phương.

Thẩm Ý nói: "Phải không? Nhưng đây là ta chính mình sự, không cần bọn họ đến quyết định. Ta hiện tại liền muốn biết."

"Thẩm Ý..."

"Người lo lắng cái gì? Biết chuyện này sẽ ảnh hưởng ta học tập? Có thể nó đã ảnh hưởng ta. Hơn nữa, người còn cảm thấy ta là trước cái kia sợ đầu sợ đuôi Thẩm Ý sao? Người quên ta khảo toàn thị đệ nhất? Chúng ta Trạng Nguyên, là muốn làm gì, liền đang làm gì."

Nữ sinh từng bước ép sát, liền Trạng Nguyên danh hiệu đều dọn đi ra. Tiểu Nhượng bỗng nhiên sinh ra loại quỷ dị ảo giác, phảng phất chính mình là một cái ta đảng nội bộ ẩn núp nhiều năm quốc dân đảng đặc vụ, dùng tấn mười tám bàn thủ đoạn, cuối cùng lại vẫn là bị phát hiện.

Hiện giờ, đến cung khai thời điểm.

Hắn bỗng nhiên cười: "Người thật sự muốn biết?"

Thẩm Ý mím chặt môi, không ngữ.

Tiểu Nhượng thở sâu. Trên bảng đen là không có tính hoàn công thức, chiết xạ một đoạn Minh Mị dương quang, phòng học mặt sau cao khảo đảo tính theo thời gian đếm tới độ 53 thiên.

Nam sinh nhìn thẳng nàng ánh mắt, rất nhẹ, lại kiên định mà nói: "Thẩm Ý, ta thích người."

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 75 : 75

"Đình linh linh —— "

Chuông tan học bỗng nhiên khai hỏa, đem hai người nháy mắt bùng tỉnh. Bên ngoài vang lên ồn ào người thanh, thượng hoàn thể dục khóa đồng học tốp năm tốp ba trở lại phòng học, phảng phất thủy triều tràn vào đến.

"Ai trưởng ban, người không đi lên lớp a?" Có nhân hòa nàng chào hỏi.

Thẩm Ý nghe vậy liếc một mắt đối diện Tiểu Nhượng, bỗng nhiên liền có chút hoảng loạn mà cúi đầu, một trái tim cũng càng nhảy càng nhanh.

Thiên nha, vừa mới xảy ra chuyện gì? Nàng lại làm cái gì?

Nàng vốn là mang theo một khang cô dừng hồi phòng học, nói kia phiên nói thời điểm cũng không có đi tưởng hậu quả, chính là đương nàng rốt cục từ hăn nơi ấy được đến tưởng muốn đáp án, mới đột nhiên kinh giác này ý vị như thế nào...

"Trưởng ban tự cấp Tiểu Nhượng học bổ túc đi? Trưởng ban hảo vất vả nga, Tiểu Nhượng người nên hảo hảo cảm ơn nhân gia ~" có nam sinh trêu chọc đạo.

Hăn nói lời tạm biệt có thâm ý, kỳ thật hai người bọn họ bởi vì là ngồi cùng bàn, trước kia cũng bị như vậy ồn ào quá, nhưng hôm nay Thẩm Ý phá lệ chịu không được, chôn đầu bước nhanh trở lại chỗ ngồi.

Tiểu Nhượng cũng cùng trở về, phát hiện nàng đã mở ra một bản ôn tập tư liệu về mặt nghiêm túc mà làm đứng lên.

Hắn ở bên cạnh ngồi xuống, ánh mắt nhìn phía trước, lại dùng khuỷu tay Khinh Khinh chạm vào nàng, "Ai..."

Thẩm Ý chuyên tâm làm đề, không để ý tới hắn.

Tiểu Nhượng lại chạm vào, lần này nàng đơn giản ôm ôn tập tư liệu hướng bên trái xô dịch, né tránh hắn tay.

Tiểu Nhượng: "..."

Vốn là lần đầu tiên trong đời thông báo, hắn cũng có chút ngại ngùng, nhưng Thẩm Ý phản ứng nhượng hắn không quan tâm ngại ngùng.

Hiện tại tình huống nào? Bức hắn thổ lộ, chính mình lại không nói lời nào?

Thẩm Ý thật sự không nói.

Thẳng đến hạ một tiết khóa bắt đầu, nàng đều không có lý quá hắn, vẫn luôn nhìn không chớp mắt, hết sức chăm chú mà nghe trên bục giảng lão sư giảng đề.

Tiểu Nhượng luôn luôn tại lén lút quan sát nàng, nghi hoặc rất nhiều nhìn không được tự mình hoài nghi, chẳng lẽ là hắn hiểu lầm, nàng không có cái kia ý tứ? Không không không, hắn khẳng định không lý giải sai. Thì phải là nàng đối cái này thông báo không hài lòng? Chính mình làm thật không tốt sao?

Người khác là như thế nào thông báo? Hắn cũng chưa làm qua, không có kinh nghiệm a!

Tiểu Nhượng càng nghĩ càng thấp thỏm, còn mang theo lo âu vội vàng, rút cục viết tờ giấy đưa qua đi.

"Người không thích nói, chúng ta đổi cái thời gian, ta có thể trọng nói một lần. Ấn người thích phương thức."

Thẩm Ý nhìn đến tờ giấy, trước là bắt nó bay nhanh nắm chặt đến lòng bàn tay, như là sợ người khác nhìn đến, sau đó mới mở ra bàn tay phiêu một mắt, hai má nhất thời một hồng.

Tiểu Nhượng nhìn thấy nàng cái này then thùng bộ dáng cảm thấy rất khả ái, trong lòng lại là vừa động. Có thể nhượng hãn không nghĩ tới chính là, Thẩm Ý cũng không có cấp hãn đáp lời ý tứ, liền nắm chặt quyền tư thế đem tờ giấy bỏ vào ngăn kéo trong, liền xong rồi.

Hãn nhất thời nóng nảy, đang tưởng tại viết điểm cái gì, chợt nghe Cao lão sư thanh âm, "Tiểu Nhượng, người tới nói hạ này đạo đề."

Tiểu Nhượng mờ mịt mà đứng lên. Cái gì đề, hãn liên hãn vừa rồi đang nói cái gì cũng không biết!

Cao Trường Lâm mặt không đổi sắc nhìn hãn ba giây, tức giận nói: "Thẩm Ý, người tới nói."

Thẩm Ý đứng lên, thanh âm thanh thúy, "Căn cứ đã biết điều kiện nên, $ax^2+bx+c=0$ hai cái số thực căn vì 1, 3, và lại $a \sim 0$, cho nên $-b/a=4$, $c/a=3...$ "

Tiểu Nhượng nhìn đối đáp trôi chảy Thẩm Ý, tức chết đi được.

Ta đều gấp thành như vậy, người cư nhiên còn có tâm tư đáp đề? !

Tiểu Nhượng cảm thấy, Thẩm Ý có thể là then thùng mới không thềm nhìn chính mình, cho nên hãn thay đổi sách lược, quyết định ở trường học

thời điểm không lại bức nàng, chờ đến tan học không người lại tìm cơ hội hỏi nàng.

Hảo không dễ dàng ngao đến tự học buổi tối kết thúc, chuông tan học khai hỏa, hắc thu dọn đồ đạc đang chuẩn bị ước Thẩm Ý cùng nhau về nhà, này tiết tự học buổi tối nhậm khóa lão sư Lương lão sư lại gọi lại hắc.

"Tiểu Nhượng, người lưu một chút, ta muốn với người nói nói người viết văn."

Lương lão sư giáo ngữ văn, gần nhất đang tại tập trung thảo Tiểu Nhượng nghị luận văn sáng tác, hắc vốn là rất thích vị lão sư này, lúc này lại cảm thấy hắc rất không hợp thời.

Tự học buổi tối dài như vậy thời gian người như thế nào không theo ta nói? !

Hắc chần chờ mà nhìn hướng bên cạnh, Thẩm Ý đã nhân cơ hội cúi đầu, cùng Dương Việt Âm Quan Việt Việt các nàng cùng nhau ly khai phòng học.

Tiểu Nhượng thở dài, nhận mệnh mà đi đi lên cùng Lương lão sư thảo luận đứng lên.

Chờ bọn hắc nói xong, chỉnh đồng khu dạy học người đều đi được không sai biệt lắm, Tiểu Nhượng một bên bả vai bối túi sách, buồn bã ỉu xìu mà đi ra ngoài. Hôm nay này gọi chuyện gì a, hắc thổ lộ, kết quả nữ chính một câu chưa nói liền tính, bây giờ còn chạy được không ảnh.

Hắc nghiêm trọng hoài nghi, chiếu cái này xu thế đi xuống, ngày mai Thẩm Ý còn sẽ tiếp tục trốn tránh nàng...

Hắc nghĩ vậy nhi, chuyển quá cong đến xe đạp lều trước, đã thấy xe lều đã không không đang đang, mà Thẩm Ý bối túi sách, đứng ở một chiếc

cô linh linh xe trước.

Tiểu Nhượng bỗng dừng dừng bước lại.

Thẩm Ý cũng phát hiện hần đến, khẩn trương mà nhìn qua. Bốn mắt nhìn nhau, hần chậm rãi nói: "Người không đi?"

"Ta..." Thẩm Ý há miệng, rồi lại tạp trụ.

Tiểu Nhượng phát hiện nàng tay gắt gao nắm chặt quai đeo cặp sách tử, ngực phập phồng, mũi chân tả hữu rất nhỏ di động. Nàng tựa hồ chính đang tiến hành kịch liệt tâm lý giãy dụa, tại một lần lại một lần hô hấp gian cho chính mình cố động, hảo đi làm nhất kiện nguyên bản cũng chuyện không dám làm.

Liên giống nàng vốn nên trước tiên rời đi, lại bỗng nhiên xuất hiện tại nơi này nhất dạng.

Theo nàng động tác, Tiểu Nhượng chờ mong cũng càng dương càng cao, rốt cục nhìn đến nàng thở sâu, dừng cảm mà nhìn hướng chính mình. Hần chờ mong mà nhìn trở về, nhưng mà hạ một giây, nữ sinh sắc mặt một suy sụp, dừng khí giống bị giống bị trát phá khí cầu bàn nháy mắt bẹp đi xuống, "... Ta hiện tại liền đi."

Nàng chôn đầu liền tưởng lưu, lại tại sát thân mà qua khi bị một cái bắt được cánh tay. Nam sinh liên đầu đều không hồi, liền như vậy đem nàng tóm trở về, cường bách nàng nhìn hướng chính mình, "Người không cảm thấy, người còn thiếu ta một cái trả lời sao?"

Hần xem như minh bạch, nếu không bức nàng một phen, tùy ý nàng như vậy trốn ở đó, làm không hảo đến cao khảo kết thúc hần cũng đợi không được nàng đáp án!

Thẩm Ý không nghĩ tới Tiểu Nhượng sẽ đột nhiên làm khó dễ, kinh hoàng mà nhìn hắn.

Tiểu Nhượng: "Buổi chiều người nói, người sự không cần người khác tới quyết định, người hiện tại liền muốn biết. Nhưng đây không phải là một mình người sự, cũng là ta sự. Ta cũng hiện tại liền muốn biết."

Dừng một chút, "Người chờ ở chỗ này, không phải vì nói cho ta cái này sao?"

Thẩm Ý chờ ở chỗ này đúng là vì nói cho hắn biết cái này, chính là cùng ban ngày nhất dạng, đương nàng nhìn hắn mặt, câu kia đơn giản nói liền như thế nào đều nói không nên lời, chỉ tưởng chạy trốn chết!

Hiện tại đối thành hắn từng bước ép sát, Thẩm Ý tại hắn tầm mắt hạ không chỗ nào che giấu, mấy lần há mồm muốn nói, lại vẫn bị thất bại.

"Ta..."

Tiểu Nhượng thấy nàng đều sắp khóc, rốt cục ánh mắt mềm nhũn, "Tính. Người không nói cũng không quan hệ, ta biết là đến nơi."

Hắn hơi hơi khom lưng, "Lại hoặc là, chúng ta có thể đổi một loại phương thức."

Tiểu Nhượng ra vẻ trấn định mà nói xong, lòng bàn tay cũng đã xuất mồ hôi, mà Thẩm Ý tại mình bạch hắn ý tứ sau, tâm bang bang kinh hoàng hai cái.

Thiên thượng một vòng Minh Nguyệt, phía sau là màu lam nhạt plastic xe lều, nam sinh một chút điểm tới gần, Thẩm Ý trợn to mắt thấy hắn, rốt cục tại hắn xích lại đây khi sợ tới mức nhắm hai mắt lại.

Nữ sinh bộ dáng giống chỉ khiếp sinh sinh con thỏ, Tiểu Nhượng khẩn trương rất nhiều cũng thấy buồn cười, tầm mắt tại môi nàng đảo qua, lại chột nhốt tới một sự kiện, có chút chột dạ mà tránh được tầm mắt.

Hạ một giây, hân Khinh Khinh hôn lên cái trán của nàng.

Thẩm Ý mở mắt ra, giống mờ mịt, lại như là có chút thất vọng.

Lại nhìn đến Tiểu Nhượng hướng nàng một cười, lặp lại nói: "Ta thích người, Tiểu Ý. Đặc biệt đặc biệt thích người."

Này một ngày phát sinh rất nhiều chuyện, dẫn đến Thẩm Ý ngày hôm sau tỉnh lại, ước chừng ngáy người ba phút đồng hồ mới rốt cục lấy lại tinh thần.

Trước mắt lại hiện lên ngày hôm qua, phòng học bên cửa sổ, Tiểu Nhượng cùng nàng thổ lộ. Sau đó buổi tối nàng lại đi tìm hân, hai người bọn họ tại xe đạp lều...

Hai má đỏ ửng một chút gọt giữa khai, cuối cùng liên lỗ tai đều là đỏ, Thẩm Ý nằm ở trên giường nhìn trần nhà, trong lòng tràn đầy tràn đầy mộng ảo cùng không chân thật.

Một vòng trước kia, không, cho dù là 24 giờ trước kia, nếu có người nói cho nàng như vậy sự sẽ phát sinh tại trên người nàng, nàng nhất định sẽ nói đối phương là đang nằm mơ!

Nàng ở trên giường hoãn một hồi lâu, mới bò lên đến đối hảo quần áo, mở cửa lại phát hiện Sở Tuệ cũng đi lên, hơn nữa làm tốt bữa sáng.

"Mụ mụ người như thế nào dậy sớm như thế?"

Sở Tuệ hôm nay thượng bạch ban, tám giờ đến bệnh viện liền đi, Thẩm Ý làm cao tam sinh xuất môn so nàng đi làm sớm nhiều.

"Ngủ không được, rõ ràng đứng lên làm bữa sáng, người ăn lại đi đi."

Nàng tuy rằng nói như vậy, nhưng Thẩm Ý cũng đoán được nàng hẳn là cố ý đứng lên cho chính mình làm điểm tâm, bởi vì cảm thấy nàng cao tam vắt vẻo, Sở Tuệ cách tam kém ngũ cứ như vậy.

Nàng không có chối từ, ngồi xuống liền cùng nàng cùng nhau ăn xong rồi điểm tâm. Hoa quế đường cháo lại hương lại nhu, Thẩm Ý chính xài được tâm, chợt nghe Sở Tuệ hỏi: "Ngày hôm qua cùng Tiểu Nhượng cùng nhau thưởng tin tức cái kia người là người sao?"

"Khụ khụ..."

Thẩm Ý bị cháo sắc đến, khom lưng ho khan, Sở Tuệ vội vàng vỗ vỗ nàng bồi, "Làm sao vậy, ta nói cái gì đem người dọa thành như vậy?"

Thẩm Ý ngẩng đầu, hai má lại đỏ, không biết là bởi vì ho khan còn là bởi vì cái khác, "Người nhìn đến nha?" Mụ mụ cư nhiên cũng sẽ quan tâm loại này tin tức?

"Không là ta nhìn thấy, là chúng ta bệnh viện có cái tuổi trẻ sản phụ xoát Weibo khi thấy được, một toàn bộ phòng bệnh đều tại thảo luận ni. Kết quả ta đi qua vừa thấy, cảm thấy ảnh chụp thượng người như thế nào nhìn như thế nào giống người cùng Dương Việt Âm, Quan Việt Việt các nàng vài cái..."

Không hổ là thân sinh mẫu thân, thật sự là tuệ nhãn như đuốc!

Thẩm Ý tự nói với mình không có gì hảo chợt dạ, mụ mụ chính là tò mò mới hỏi một chút, cũng không là phát hiện cái gì.

"A, là chúng ta. Hôm trước buổi tối, chúng ta cùng Tiểu Nhượng cùng đi nhìn điện ảnh, không ngừng chúng ta ba nữ sinh, còn có mặt khác hai cái nam sinh, chúng ta tổng cộng sáu người cùng đi."

Nàng nỗ lực đem toàn bộ quá trình miêu tả được thanh thanh bạch bạch, Sở Tuệ lại vẫn là như có điều suy nghĩ, "Cùng nhau nhìn điện ảnh, kia thoát nhìn người cùng hần quan hệ không sai a. Tiểu Ý, người cùng mục mục nói thật..."

Nàng thân thể trước khuynh, đè thấp ngữ khí càng là nhượng Thẩm Ý chinh khóa tâm đều níu đứng lên, "Thập, cái gì?"

Sở Tuệ do dự một cái chớp mắt, tựa hồ đang lo lắng trực tiếp hỏi đi ra có phải hay không không hảo, nhưng dự vọng cuối cùng áp đảo lý trí, nàng tại Thẩm Ý khẩn trương, thấp thỏm, bất an tới cực điểm trong ánh mắt nhỏ giọng hỏi: "Tiểu Nhượng hần... Có phải hay không tại cùng Quan Việt Việt đàm luận ái?"

Thẩm Ý: "... Ha?"

Có lẽ là nàng ngạc nhiên rất rõ ràng, Sở Tuệ ngại ngừng đạo: "Ta nhìn trên mạng người đều nói, bên trong đấy có Tiểu Nhượng bạn gái..."

Thẩm Ý trầm mặc một cái chớp mắt, hỏi: "Liên tính bên trong có hần bạn gái, người vì cái gì cảm thấy là Quan Việt Việt ni?"

"Ngô, ta cảm giác các người ba cái nếu là tuyển một cái nói, Quan Việt Việt cùng hần tối xứng."

"Vì cái gì?"

Nữ nhi bỗng nhiên níu vấn đề này không phóng, Sở Tuệ mặc danh kỳ diệu đạo: "Không là Quan Việt Việt nói, chẳng lẽ là Dương Việt Âm? Tổng không phải là người đi."

Nàng cuối cùng nói giỡn mà nói, lại làm cho trong lòng có quỷ Thẩm Ý nháy mắt trận cước đại loạn, "Đương, đương nhiên không là ta! Cũng

không phải các nàng, đều không là! Chúng ta nhìn điện ảnh thời điểm, không có gì bạn gái!"

Đến nỗi nhìn hoàn điện ảnh chuyện sau đó, ta liền không bảo chứng...

Thẩm Ý phùng bát, lung tung mà uống cháo, cũng không quản Sở Tuệ nửa tin nửa ngờ tầm mắt.

Chính mình vừa mới thật sự là điên rồi, không bị phát hiện liền A di đà phật, cứ nhiên cùng nàng so khởi cái này thật!

Chẳng lẽ thật là lâm vào luyện ái nữ sinh chỉ số thông minh sẽ biến thấp?

Hai người ăn cơm xong, cùng nhau xuất môn, đi đến một nửa Sở Tuệ nhớ tới có cái gì không mang, lại lộn trở lại đi. Thẩm Ý một cá nhân trước đi xuống lầu, tính toán tại lầu trước chờ nàng, lại chợt nghe thanh thúy tiếng chuông.

Một cái xe đạp phong giống nhau chạy lại đây, nháy mắt để ngang trước mặt nàng, trên xe nam hài một cước thái mà, tháo xuống màu đen khẩu trang, hướng nàng một cười, "Hắc."

Thẩm Ý ngần ngợ, "Tiểu Nhượng, sao người lại tới đây?"

"Tới đón người đến trường a." Tiểu Nhượng rất tự nhiên mà nói, "Bất quá người xuống dưới được hảo văn nga, ở trên lầu lẽ mà cái gì?"

Lẽ mà cái gì, Hòa mù mù cùng nhau ăn cơm a... Mụ mụ!

Thẩm Ý đột ngột mở to hai mắt, phía sau đã truyền đến Sở Tuệ thanh âm, "Tiểu Ý, người muốn tọa ta xe đi trường học sao?"

MƯỜI TÁM VỊ NGỌT [C]

Hồi Sinh

www.dtv-ebook.com

Chương 76 : 76

Trước còn không có thực cảm, có thể giờ khắc này thật sự nhìn đến hẳn, nàng bỗng nhiên ý thức được, bọn họ quan hệ đã cùng ngày hôm qua không giống nhau.

Hiện tại, hẳn là nàng. . . Bạn trai. . .

Ba chữ kia nhượng Thẩm Ý trong lòng một trận rung động.

Làm một cái học bá, nàng chưa từng nghĩ quá chính mình sẽ tại cao trung đàm luyện ái, như vậy thân phận biến hóa đối với nàng mà nói rất xa lạ, liên quan Tiểu Nhượng cái này người cũng biến đến xa lạ đứng lên

Rõ ràng hẳn vẫn là nàng, nhưng đối với nàng mà nói, hết thảy cũng bất đồng.

Như là đoán được nàng ý tưởng, Tiểu Nhượng cũng không được tự nhiên đứng lên. Hai người chi gian không khí bỗng nhiên biến đến xấu hổ, ai cũng không dám nhìn đối phương, ánh mắt nơi nơi loạn ngăm không có lạc.

Thẳng đến Tiểu Nhượng rốt cục cảm thấy không thể như vậy đi xuống, nói: "Lên xe đi, lại không đi bị muộn rồi."

Tính thượng tối hôm qua, đây là Thẩm Ý lần thứ ba tọa Tiểu Nhượng xe đạp, cũng là tối khẩn trương

Trước không xác định quan hệ khi nàng còn dám ôm hăn eo, hiện tại ngược lại không dám, thẳng nỗ lực mà dựa vào đệm hạ cốt thép duy trì cân bằng. Tiểu Nhượng cũng không nói gì, chính là đem ký xe tốc độ thả chậm, hai người một đường an tĩnh, liền như vậy ký đến trường học phụ cận

Hăn này mới dừng lại xe, nói: "Người chính mình đi vào hảo sao?"

Bởi vì vừa mới bị chụp, mấy ngày nay trường học chung quanh đều có điểm nguy hiểm, Tiểu Nhượng lo lắng có cầu tử ngòi xồm thủ, tối hôm qua cũng là cùng Thẩm Ý phân công nhau xuất trường học lại gặp hợp

Thẩm Ý chính bởi vì tới gần trường học mà khẩn trương, sợ bị đồng học nhóm đụng thượng nàng tọa hăn xe, vừa nghe nhất thời cầu còn không được, lập tức nhảy xuống xe.

Nàng tưởng đi, Tiểu Nhượng lại bắt lấy nàng tay, "Ta tại dừng xe lều chờ người.

Thẩm Ý không trả lời, cắn môi lưu.

Tiểu Nhượng cười xe vào trường học, tại dừng xe lều khóa kỹ sau, chờ hoài chờ mãi, cái kia thân ảnh lại thủy chung không có xuất hiện.

Hăn nhin không được phát WeChat hỏi nàng: "Người ở chỗ nào?"

Giây sau nàng hồi phục, "Ta đến phòng học."

Đương nhượng: "? ? ?"

Hăn mặc danh kỳ diệu trở lại phòng học, Thẩm Ý quả nhiên đã tại chỗ ngồi đọc sách, hăn có chút không cao hứng hỏi: "Không phải nói hảo dừng xe lều thấy sao?"

Thẩm Ý: "Là người chính mình nói, ta không đáp ứng

Người thái độ chẳng lẽ không phải ngầm thừa nhận? ? ?

Tiểu Nhượng thật buồn bực, ngồi xuống sau cũng giận dỗi không nói lời nào, Thẩm Ý lại từ ngăn kéo trong xuất ra một bình sữa, đưa tới.

Sữa nhiệt nóng, nắm ở trong tay còn có ướm át thủy tí, hẳn là mới từ trong nước nóng lấy ra không lâu. Hắn nhìn đến nàng trên bàn cũng có một bình nhất dạng, nhần lại nhần, vẫn là nhìn không được, "Người chạy tới mua?"

Thẩm Ý gật đầu.

Tiểu Nhượng còn tưởng trang không quan tâm, khoe miệng cũng đã kiêu đứng lên.

Sớm tự học hai cái người cũng không như thế nào giao lưu, các bồi các thư, duy nhất điểm giống nhau chính là bọn họ đều yên lặng uống xong chính mình sữa.

Chuông tan học khai hỏa, Thẩm Ý mới vừa buông xuống thư, hai cái người liền hướng lại đây.

"Tiểu Ý, mượn một bước nói chuyện." Dương Việt Âm một bên ấn nàng vai, một bên giả cười nói

Thẩm Ý bất ngờ không kịp đề phòng, "Ngàn cái gì?"

Quan Việt Việt: "Thiếu hỏi như vậy nhiều, đi ra ngoài sẽ biết.

Hai người không coi ai ra gì mà bắt cóc, Tiểu Nhượng thấy thế muốn nói điểm cái gì, lại bị Dương Việt Âm

Ánh mắt trừng trở về, "Nữ nhân sự, đàn ông các người thiếu quản

Tiểu Nhượng:

Hắn một cái chần chờ, liền mắt mở trừng trừng nhìn các nàng đem người mang đi.

Ban công thượng, Thẩm Ý rất cục tránh ra Dương Việt Âm, "Các người làm gì!

Dương Việt Âm thuận thế lui về phía sau, tầm mắt lại gắt gao nhìn chằm chằm nàng, "Người còn hỏi chúng ta, chúng ta còn muốn hỏi người sao. Người cùng Tiểu Nhượng, rốt cuộc tình huống nào?"

Thẩm Ý đình trệ.

Quan Việt Việt: "Ta cùng Âm Âm sáng sớm thượng đều tại quan sát các người, không thích hợp nga không thích hợp

Ngày hôm qua Thẩm Ý đột nhiên bỏ ra các nàng, nói muốn đi tìm Tiểu Nhượng hỏi rõ ràng, hai người mặt sau nửa tiết khóa trong lòng đều bất ổn, hảo không dễ dàng kết thúc trở về vừa thấy, Thẩm Ý thẳng chuyên tâm nghe giảng bài, cùng Tiểu Nhượng hồ không phản ứng. Các nàng cho rằng kết quả không hảo, cũng không dám nhiều hỏi, sợ kích thích đến nàng. Không nghĩ tới buổi tối vốn là muốn cùng nhau về nhà, Thẩm Ý lại nói nhượng các nàng đi trước, chính mình còn có chút việc.

Lúc ấy Dương Việt Âm đã cảm thấy tình huống không đối, sáng nay đến vừa thấy, Thẩm Ý cùng Tiểu Nhượng tuy rằng vẫn là không như thế nào nói chuyện, nhưng cũng không phải các nàng đoán "Bởi vì nói bằng cho nên hồ không thèm nhìn", lớn nhất chứng cứ chính là, Thẩm Ý cư nhiên cấp Tiểu Nhượng mang sữa!

Đồng học ba năm, các nàng đều không uống qua nàng mang sữa!

"Các người không hảo hảo nhìn thư, quan sát ta làm mà... . :

Thẩm Ý còn tưởng che lấp, nhưng mà hai cái bạn tốt tầm mắt phảng phất X xạ tuyến, nháy mắt đem nàng nhìn thấu, nàng rốt cục trang không đi xuống, "Ta cùng hã, chính là các người đoán như vậy...

Really? ? ?"Dương Việt Âm thanh âm cất cao, không thể tin đạo.

"Chúng ta tưởng như vậy? Loại nào loại nào? Người nói rõ ràng! " Quan Việt Việt cũng vội vàng nói.

"Chính là, các người tưởng như vậy a. Thẩm Ý vốn là liền ngại ngại, bị như vậy bức lại xấu hổ lại quẫn, "Hã nói với ta, thích ta, sau đó, ta đáp ứng

Cho dù sớm có đoán trước, đương nàng thật sự thừa nhận, Dương Việt Âm cùng Quan Việt Việt vẫn là đồng thời bị chấn trụ, ngốc ngốc nhìn nàng hồi lâu nói không nên lời nói.

Thẩm Ý lúc này lại chịu không được các nàng trầm mặc, "Các người muốn nói cái gì cứ nói đi, biệt cái dạng này.

Dương Việt Âm: "Ta chỉ biết ta đoán được không sai, Tiểu Nhượng chính là đối với người có ý tứ! Ta chỉ biết!

Quan Việt Việt đại ra đạo: "Cho nên, các người bây giờ là tại đàm luyện ái? Người là Tiểu Nhượng bạn gái?"

Thẩm Ý nhếch môi, nhỏ đến không thể thấy mà gật gật đầu.

Dương Việt Âm cùng Quan Việt Việt đối diện, bỗng nhiên đồng thời thét chói tai, nhào lên ôm lấy nàng, "A a a Tiểu Ý, chúc mừng người! ! !

"Người rất ngu, ta thật sự bội phục chết người! Cư nhiên lấy hạ

Thẩm Ý một phen che nàng miệng, đem "Tiểu Nhượng" hai chữ bóp chết tại trong cổ họng, nói nhỏ chút nhi! Các người tưởng giúp ta toàn giáo

phát thanh sao!

Quan Việt Việt vội dựng thẳng lên ngón trỏ, tỏ vẻ chính mình đã hiểu, Thầm Ý lúc này mới buông nàng ra.

Quan Việt Việt khuôn mặt nhỏ nhắn ửng đỏ, ánh mắt cũng thủy nhuận nhuận, lóe ra hừng phấn quang, "Thiên nha, ta khuê mật cư nhiên cùng Tiểu Nhượng đàm luyện ái, ta không thể tin được đây là thật sự... .

Dương Việt Âm rốt cuộc so Quan Việt Việt thành thực ổn trọng, trước tình tảo lại, nghĩ tới khác cái phương diện, "Bất quá, hiện tại thời gian này người thật sự tưởng hảo sao? Không lo lắng ảnh hưởng cao khảo?

Trước rõ ràng là người khuyên ta, hiện tại ta nghe người, người tại sao lại khuyên đi trở về

Dương Việt Âm ghen lời, cũng hiểu được chính mình lập trường lắc lư. Bất quá này cũng không có thể quái nàng a vốn là cái này sự chính là phải trái đều khó, rất khó lựa chọn!

Thầm Ý nhìn hướng xa xa thiên thượng Bạch Vân, phát hiện so với mấy tháng trước, hiện tại chính mình muốn bình thản thông dong nhiều. Có lẽ thật là cái kia toàn thị đệ nhất cấp cho nàng đầy đủ tin tưởng cùng dũng khí, nhượng nàng có gan đi làm muốn làm bất cứ chuyện gì.

"Ta tin tưởng chính mình. Không quản là cùng Tiểu Nhượng tại cùng nhau, vẫn là cao khảo, ta đều có thể làm hảo, không sẽ bởi vì này cái ảnh hưởng một cái khác."Thầm Ý nói, "Ta có tin tưởng.

Như vậy nàng, cho dù là Dương Việt Âm cùng Quan Việt Việt đều rất ít nhìn thấy.

Dương Việt Âm trầm mặc ba giây, búng tay một cái, "Đồng ý. Tiểu Nhượng nhưng không thể so tỉnh Trạng Nguyên hảo lấy hạ, qua này thôn

nhi liên không này tiệm, tuyệt đối không thể phóng quá!

Quan Việt Việt phủng mặt, vẻ mặt mộng ảo, "Thiên nha, Tiểu Ý người cao trung cũng quá sung sướng đi? Đường tối người học bá, phao tối soái soái ca, ta muốn ghen tỵ chết!

Chuông vào học khai hỏa, Thẩm Ý trở lại phòng học, Tiểu Nhượng hỏi: "Các nàng làm mà nha? Nàng nghĩ nghĩ, không có giấu diếm, "Các nàng hỏi ta cùng người sự.

"Người nói cho các nàng?"

"Ân." Thẩm Ý gật đầu, "Người sao, nói cho... Xương ca bọn họ sao?"

Tiểu Nhượng một cười, "Người cảm thấy ni? Đường nhiên nói, ta tối hôm qua liền hoả tốc nói cho Văn Xương ca cùng San San tử."

Sau đó liền bị đau mắt một trận. San San tử ở bên kia quả thực than thở khóc lóc, "Ta buổi chiều mới giúp người ích dao, buổi tối người liền nói cho ta người đàm luyện ái, Tiểu Nhượng người có phải hay không cố ý? Người có phải hay không tại chinh ta? !

Tiểu Nhượng rất áy náy. Hẳn không phải cố ý gia tăng San San công tác tình, cũng không phải cố ý lừa gạt đại gia, chính là... Thế sự khó liệu a!

Đại khái là hẳn nhận sai thái độ rất thành khẩn, Văn Xương ca đều đi ra hoà giải, "Tính tính, tốt xấu hẳn không có giống người thượng cái nghệ nhân như vậy, cùng võng hồng 3P bị người lục video. Tưởng đàm luyện ái liền nói đi

Tiểu Nhượng

San San kỳ thật cũng không dám thật sự trách hẳn, nhưng bị chuyện này nhắc nhở, lập tức cảnh cáo "Người không thể lục video nga! Ta không

quản các người muốn làm đến một bước kia, nhưng tuyệt đối tuyệt đối không thể lặc video nga

Tiểu Nhượng: "... Tâm đi, chúng ta không sẽ.

Nghĩ vậy nhi, hấn ngắm Thẩm Ý một mắt, tim đập có chút gia tốc.

Bọn họ thao tâm cũng quá sớm, hấn cùng nàng hiện tại, liên thủ đều không như thế nào dặt ni

Nguyên lai Văn Xương ca cùng San San tỷ cũng biết, kia Tiểu Nhượng toàn bộ đoàn đội không sẽ cũng biết đi? Thẩm Ý nghĩ vậy nhi liền hô hấp căng thẳng, dư quang liếc đến Tiểu Nhượng cánh tay, thán tư hấn đã mặc vào mùa hạ giáo phục, lộ ra quang lỏa cánh tay, còn có mặt trên thật nhỏ nhung mao.

Kia cổ xấu hổ cảm giác lại trở lại, nhất là nghĩ đến Dương Việt Âm cùng Quan Việt Việt làm không hảo lại tại mặt sau ám ám quan sát bọn họ, Thẩm Ý càng là liên tay chân cũng không biết như thế nào phóng

Các nàng đã nhìn ra, kia người khác đâu, có thể hay không cũng đã nhìn ra? Rõ ràng là cùng thường ngày nhất dạng ngồi cùng một chỗ, nàng lại bắt đầu chột dạ, tại trên băng ghế bất an mà hoạt động, tưởng cách hấn xa một chút.

Nhưng mà nàng kế hoạch còn không thực thi, Tiểu Nhượng lại bỗng nhiên bắt lấy nàng rủ tại bàn hạ tay Thẩm Ý cả kinh, lập tức liền tưởng tránh ra, hấn lại nắm chặt không phóng.

Người tưởng bị lão sư nhìn đến sao?" Tiểu Nhượng nhìn tiền phương, từ răng phùng trong bài trừ một câu

Thẩm Ý đi phía trước vừa thấy, Hà lão sư đang đứng tại hành lang giảng ngày hôm qua kia trương quyển tử hoàn hình lấp chỗ trống, tầm mắt

thỉnh thoảng đảo qua bọn họ bên này.

Nàng nhất thời sợ tới mức không dám lại lộn xộn, đè nặng thanh âm hỏi: "Người làm gì?"

"Ta tưởng dắt người tay, không được sao?" Tiểu Nhượng ngừ khí nhìn như trấn định, hai má đã có một mặt khả nghi màu đỏ.

Nam sinh ngón tay thon dài, lòng bàn tay hỏa giống nhau nóng bỏng, bao vây lấy nàng, nhưng nàng cảm thấy chính mình cũng muốn hòa tan.

Thậm Ý căn môi, cảm thụ hần bàn tay độ ấm, cuối cùng không nhẫn tâm được tránh ra hần.

Không quản, ai yêu nhìn ra liền xem đi! Dù sao không là nàng bị tuyên truyền tỷ tỷ mạng

Trên bục giảng, Anh ngữ lão sư tại giảng đề, một tiếng một tiếng phảng phất có thể thúc người ngủ.

Bục giảng hạ, hai người mượn khóa bàn che, tay dắt tay. Dần dần thanh âm nào khác đều nghe không được, chỉ có lẫn nhau càng ngày càng rõ ràng tiếng tim đập, là bí ẩn nhất quý

Table of Contents

[Mục lục](#)

[Chương 1 : 1](#)

[Chương 2 : 2](#)

[Chương 3 : 3](#)

[Chương 4 : 4](#)

[Chương 5 : 5](#)

[Chương 6 : 6](#)

[Chương 7 : 7](#)

[Chương 8 : 8](#)

[Chương 9 : 9](#)

[Chương 10 : 10](#)

[Chương 11 : 11](#)

[Chương 12 : 12](#)

[Chương 13 : 13](#)

[Chương 14 : 14](#)

[Chương 15 : 15](#)

[Chương 16 : 16](#)

[Chương 17 : 17](#)

[Chương 18 : 18](#)

[Chương 19 : 19](#)

[Chương 20 : 20](#)

[Chương 21 : 21](#)

[Chương 22 : 22](#)

[Chương 23 : 23](#)

[Chương 24 : 24](#)

[Chương 25 : 25](#)

[Chương 26 : 26](#)

[Chương 27 : 27](#)

[Chương 28 : 28](#)

[Chương 29 : 29](#)
[Chương 30 : 30](#)
[Chương 31 : 31](#)
[Chương 32 : 32](#)
[Chương 33 : 33](#)
[Chương 34 : 34](#)
[Chương 35 : 35](#)
[Chương 36 : 36](#)
[Chương 37 : 37](#)
[Chương 38 : 38](#)
[Chương 39 : 39](#)
[Chương 40 : 40](#)
[Chương 41 : 41](#)
[Chương 42 : 42](#)
[Chương 43 : 43](#)
[Chương 44 : 44](#)
[Chương 45 : 45](#)
[Chương 46 : 46](#)
[Chương 47 : 47](#)
[Chương 48 : 48](#)
[Chương 49 : 49](#)
[Chương 50 : 50](#)
[Chương 51 : 51](#)
[Chương 52 : 52](#)
[Chương 53 : 53](#)
[Chương 54 : 54](#)
[Chương 55 : 55](#)
[Chương 56 : 56](#)
[Chương 57 : 57](#)
[Chương 58 : 58](#)
[Chương 59 : 59](#)
[Chương 60 : 60](#)

[Chương 61 : 61](#)

[Chương 62 : 62](#)

[Chương 63 : 63](#)

[Chương 64 : 64](#)

[Chương 65 : 65](#)

[Chương 66 : 66](#)

[Chương 67 : 67](#)

[Chương 68 : 68](#)

[Chương 69 : 69](#)

[Chương 70 : 70](#)

[Chương 71 : 71](#)

[Chương 72 : 72](#)

[Chương 73 : 73](#)

[Chương 74 : 74](#)

[Chương 75 : 75](#)

[Chương 76 : 76](#)